சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து வித்துவானும்

இந்நூலாசிரியருடன் கல்விபயின்றவருமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ பழனிக்குமாரசுவாமிக ளியற்றியருளிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாமேவு கயிலாய பரம்பரையா வடுதுறைமா வாதீனத்திற் [பப்
ப்ரமேவுவிறல்வெண்பாப்புலியெனும்பேரளித்தவொருபரிசிற்கேற்
பூமேவுதெருட்கந்தபுராணமதை வெண்பாவிற்பொருள்குன்றாமே
யேமேவுபலநயமுமினிதுறநன்கியற்றினனவன்யாரென்னில். (க)

அருந்தில்லை விடங்கனமர்தருசுப்பராயவே ளளித்தமைந்தன்
பெருந்தில்லையம்பலத்துளாடியடிமனத்திருத்தும்பெருமையாளன்
மருந்துநிகராம்வேலுசாமியெனுநாமத்தோன்வாரிக்கொப்பாய்ப்
பொருந்துதமிழுணர்ந்தவனென்னகக்கணினு முகக்கணினும்பொலி
[வான் மன்னோ. (உ)

ஷை ஆதீனத்துஞான நடராசர்பூசை

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளியற்றியருளிய

அரங்கேற்றச் சிறப்பு.

நலமார் குருசுப்பிரமணியஞானகுருவா லிருவகையாங்
குலமார் தீக்கைபெற்றதவக்குரிசில்தில்லைவிடங்கனெனுந்
தலமார் சுப்பராயவே டந்ததனயன் றமிழ்க்கல்விப்
பலமார் துறைசையாதீன வித்துவானென்றேபகரும். (க)

திங்கள் போலுங் கல்வியினாற் றிகழ்மீனாட்சி சுந்தரனும்
புங்கமாரும் பெருஞ்சீர்த்திப்புலவன் றன்பாலேகற்றோன்
சங்கையறவே சொற்பொருள்சொல்தகையார்வேலுச்சாமியெனுங்
கங்கைகுலத்தோன்கந்தன் றன்கழற்கேயன்பு மிகவுடையோன். (உ)

வேறு

சீர்தருபதினெண்சதத்திருபதின்மேற்றிகழுமொன்பானெனச்செ
மேர்தரு சாலிவாகனசகாப்தமியைபிலவங்கவற்சரத்திற் [ப்பு
சார்தரு மிடபமதிபுதவாரந் தசமிநல்லுத்திரமொன்பா
னார்தரு தேதிசேர்தருகின்ற வணிதிகழ் சுபதினமதனில். (ங)

வேறு

கந்தமார்பொழில்சூழ்கச்சிக்கவின்மிகு குமரகோட்டத்
தெந்தையாங்குமரன்முன்னரியற்புலவோர்களாக
வந்தவருளங்களிக்கமாபிரசங்கஞ்செய்து
கந்தபுராணவெண்பாக்கவியரங்கேற்றினானே. (ச)

முகவுரை.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிகிளர்வாரி திவளை இயவுலகத்—தணிகிளர்காவிரி யளப்
பில்வளந்தரூஉஞ்—சோணாடெனுஞ்சீர் நீணாடதனி — னாதமாத்தி
ரையுடைப் பூதமாத்தலமாந்—தில்லையம்பதிக்குத் திகழுமீசானத்—
தெல்லையில்வளங்கூர் தில்லைவிடங்க—னெனுமூதூரி லினிதமர்
வேளாண்—குலத்தினன்மேழிக் கொடியினன்றிருவரு — ணலத்தி
னன்வெற்பி னங்கைகாணிய—புன்னகமுனியொடு பன்னகமுனி
தொழ—வாடகமன்றி னாடகம்புரிபுஞ்—சிற்பரசிவன்மேற் பற்பல
வகைக்கவி—மாரிமுத்தெனப்பொழி மாரிமுத்தேந்தல் — மேலாம்
புலியூர் வெண்பாமுதலிய—நூலாதியநவி னுண்ணறிவாளன்—செய்
தவப்பேறாந் தெய்வங்கள்பெருமா — ளென்னபிதான னியனூல்
கற்கும்-பன்னிருவயதிற் பன்னருமுமையவண்—மாலையெனுமொ
ரு நூலையியற்றிப் — பின்னரும்பற்பல நன்னர்நூனவின்றோ —
னன்னவன்றனயனு மையாசாமிவே—ளருங்கலைவல்லோ னருடரு
குமாரன்—பராவுமுன்னவர்போற் கிராமாதிகாரஞ் — செலுத்திவந்
தோனலத்தின்மிக்கோன்-விற்பனனாய சுப்பராயமால்—செய்தவத்
திறத்தி னெய்தருஞ்சிறப்பிற்—பொன்புதன்வாக்கதி பன்கேந்திரத்
துறத் — தருமகருமத் திருவருமொருவராய்ப் — பதினொன்றினட்
பின் வதிதரக்கற்புடைச்—சுந்தரயின்வயின் வந்துதித்தனன்சேய்—
படையுட்சிறந்த தடையடுத்தெவர்க்கும்—பொதுவாயுளபெய ரது
தற்குச்சிறப்பா — யுற்றுநண்ணுமம் வைத்ததுதெளிவாய்ப் —பூமி
புகழ்வேலு சாமியெனவிளங்க—வளருமைந்தாண்டிற் கிளரும்பள்
ளிக்கு—வைத்திடவாசான் கைத்தலரேகையை—யுற்றுணர்ந்திவன்
மூனோர் பெற்றபேர்பெறுவனென் — றினிதுகற்பிக்க வெழுதவும்
படிக்கவும்—நனிபயின்றனன்பிதா நவில்கல்வியாதி—விருத்தியாக
வருத்தியோடு—வேற்காவடிகட்குப் பாற்காவடிகொடு—தைப்பூசந்
தொறு மெய்ப்பூசைசெய்வித்து-நிகழ்தருநாளிற் றிகழ்தசவேலி—
யவிர்நிலமுடைமையால் விவசாயத்தொழி-றிறமையினேழாண் டுற
நடத்திவருகையில்—வாணாளெல்லாம் வீணாகச்-சென்றனவினிப்
பொற்குன்றனமன்றற்—கிந்தப்பிறவியிற் சந்தத்தமிழின்—முந்தை
யோர்போ லெங்கையார்க்குப்—பாமாலைகட்டிப் பரசியலின்றேனும்-
பூமாலைகட்டிப் புனைவிப்போமெனா—நந்தவனம்வைப்பா னாட்கொ
ளீஇப்பூஞ்செடி—யந்தவனமாதி யரும்விதைபதிகொடி—நாடுங்கா
லை யாடும்பெம்மான்—றன்னருட்டிறத்தாற் சென்னையம்பதிக்குக்-
குலைவில்துரைத்தனக் கலையதுபயில்வான் — தந்தையனுப்பினன்
றயங்கம்மொழியொடு — பைந்தமிழ்நூலும் பயின்றுவந்தன—னிரு
திறநூலி லிம்மையொன்றினையே—தருதிறநூலைத் தணந்துமும்

மையு—நல்குந்தமிழ்நா னகைஇயெவ்வயிற்—செல்குதமென்றுச்
சிந்தைசெய்வோர்நா—நீடுமாளிகை மிசை யாடுகேதனங்கள்—சித்
தியோடு முத்தியும்பெறலாம்—வாவடுதுறையிரா மற்றிலென்குறி
காட்—டாவடுதுறையொன் றகத்திற்றோற்றவல்—வயினடைந்தருங்
கலை பயிலலாமென்று—வண்ணுறுபுவங்க னலனுறவகோடி—சித்
தர்வதிதரு மத்தநாடளாவு—மடர்ந்தகிளையொடு படர்ந்தவோரரசின்-
றென்பால்விளங்கு மொன்பான்மணிகொண்—டியற்றித்திகழ்மடா
லயத்திலமர்ந்தருள் — சின்முத்திரையுடன் புன்முறுவல்காட்டுங்—
குருநமச்சிவாய நாவன்கழல்பணிந் — தப்பான்வழிவரு சுப்பிரம
ணிய—தேசிகன்றுடொழீஇப் பேசிடக்குறைகளை—யன்னவனருள்
கூர்ந் தன்னரும்பலதல—மான்மியமுரைத்துள மேன்மையும்புகழு
மன் — வானாட்சிகொண்டுலா மீனாட்சிசுந்தரப் — பாவலன்றன்பா
லாவலிற் கலைபயின்—மாணவருடன்கூட்ட மாணுறவன்று—னிலக்
கியநூல்களு மிலக்கணநூல்களு—மையந்திரிபறச் செய்யமேற்
கோளொடு—போதித்துவருநா ளாதித்தனெழுமுன—மாசானுவப்
பப் பூசாவிதிப்படி—நால்வகைப்புட்பமு மேல்வகைகொணர்ந்து—நல்
குவழிபாடு மல்குசீர்மையா—லாசுகவிவெள்ளையிற் பேசவல்லபமு—
மற்றநாற்கவிகளுஞ் சொற்றிடுதிறமையும்— பெற்றிருக்கின்றமை
யுற்றுணர்ந்தவோன்—சித்திதருதீக்கையின் முத்திநிலைகாட்டி—
விடைதந்தனுப்ப விடைதந்தனையர்வாழ்—திருக்கிளர்நகருற் றிருக்
குளாட்புலியூ—ரற்பகமேவிய கற்பகவிநாயகர்—மும்மணிக்கோவை
யுஞ் செம்மணிச்சபையி—லமர்தருபெருமா னமர்தரு நிரோட்டக—
யமகவந்தாதியு மனைசிலநூல்களு—மியற்றியரங்கேற்றிப் பயனுற்றி
ருக்கையி— லிமசேதுபரியந்தந் தமதிசைநிறுவிய—கச்சிப்பதியார்
பச்சையப்பமால்—கல்விச்சாலையின் மல்குசெந்தமிழ்நூல்—சொல்
லிக்கும்படி சூழ்தருசபையார்—நியமிக்கவத்தொழி னயமுறநடாத்
தி—யங்கசாரதியின் மன்னியமர்போது—கந்தவேட்கு கந்தவன்புடை
யோய் — புலவர்க்குவெண்பாப் புலியெனவான்றோர் — சொலுவர்
நிற்கறுதான் சுவையமாயிருக்கையாற்—றிருவருட்டிறத்தி னிருவரியற
ரிய—காதலின்றமிழ்க் கந்தபுராணம்—பெருக்கமாகவுஞ் சுருக்க
மாகவு—மொருங்குமாண்பா லிருவர்தநூற்கு—நூத்தரமாக நனிவெண்
பாவிற்—படுத்துவமுறவே பாடித்தருகென—முருகன்புடையிற்
பெருகன்புடையர்—மல்கார்வத்தின் பல்கால்வினவச்—செப்பருஞ்
சிறப்பி னப்புராணநூல்—செயற்கரிதெனினும் புயற்கிருபாநிதி—
•குமரகோட்டத் தமர்குருபான்றருள்—நித்தியநியமமாய்ப் பத்தியொ
டுசென்று—வழிபடுதகவிற் பொழிதருகருணையாற்—செய்துவரு
கையி லுய்த்தருவான்முன் — பண்டரும்புகழ்த்திருத் தொண்டர்
புராண—மாக்கவியாகச் சேக்கிழார்செய்கையில்—இவனுமாக்காதை
யெவளவாயிற்றெனை—வினவுமனுகுலத் தனபாயனனவே—யே
டாதியினவின் மாடாதிபர்சீர்—தருகுமரகோட்டத் தருமகருத்தா

மேவுறுவாம தேவதேசிகரும்—பண்பார்புராண வெண்பாவெது
வரை — யாயிற்றென் றடிக்கடி யேயுற்றுவினவத் — திரிபியமகஞ்
சிலேடைமடக்குக்—கரிசில்சித்திரங் கற்பனையலங்காரஞ் — சொன்
னயம்பொருணயந் தொடைநயநடைநய — முன்னயமெல்லா
மூயங்கிக்கிளர்தரப் — பொருவில்கந்த புராணவெண்பாவென் —
றொருபெயர்விளங்க வுரைத்தனன்பின்னர் — நன்னாட்குறித்துப்
பன்னாட்டினுமுள—பாவலர்தமக்குங் காவலர்தமக்கும் — பிரபலமா
ன பிரபுகளுக்கும்—புத்திமான்களுக்கும் பத்திமான்களுக்குந்—திரு
முகம்போக்கி வருமுகநோக்கி—வந்தவர்தமக்கு வந்துபசரித்து—
கலங்கிளர்தன்மனை யலங்கரித்தொளிர்வெண்—சங்கமுதலிய மங்க
லவாத்திய—மார்கலிபோலொலி கூர்தரவோர்தரும் — வித்தகவடிவ
மாம் புத்தகமதனைப்—பூசனைபுரிந்துபொற் றூசலர்புனைந்து—சிவி
கையில்வைத்துக் கவிகைநிழற்றக் — கவரியிரட்டக் கவின்கொடி
யாதி—துன்னவவிர்திருச் சின்னமூதக்—கணிகையர்நடிப்ப வணி
மதில்சலவுந் — திருநகர்வலமா வருகையிற்கச்சித் — தெருவில்
வேள்சிவிகையிற் றிருவிழாக்கோலமா—வெழுந்தருள்காட்சி செழுந்
தமிழ்நூலை — யெதிர்கொண்டழைக்கு முதிர்தருகருணை—
யீதெனயாவரு மோதிட முன்பி—னீதியாரிராச வீதியாய்ப்போந்து—
குமரகோட்டத்துட் குமரன்வீற்றிருப்ப — நன்கொளிரேட்டினை
முன்கொடுவைத்து—மூலகாரணனாய் முன்னருஞ்சிருட்டிசெய்—
கோலமாவெழுந்தருள் குழகன்றனக்குச்—சிறப்பொடுபூசனை யுறப்
பெரிதாற்றியே—யொப்பருங்கச்சி யப்பசிவநாமத்—தருச்சகர்கொ
ணர்ந்து திருப்புராணந்தனைச்—சன்னிதானத்தின் முன்னவிர்பீட
மே—லினிதுவைத்தருளக் கனிதருமன்பிற் — கந்தனையுளத்திற்
சிந்தனைசெய்து—சுராசுரகுருமா ரிருவரு நவிலுந்—தூக்கினையுற்று
நோக்குறவர்ச்சித்—தந்தவஞானா னந்தசுவாமிகண்மு—னற்றவர்கற்
றவ ருற்றவர்மற்றவர் — செவிப்புலமதுகரங் கவிப்பிரசத்தேன்—
றெவிட்டிடநனியுண் டுவப்புறநன்னய — மெய்துபிரசங்கஞ் செய்
தாங்கேற்றிக்—கயிலாயபரம்பரை யெயிலாவடுதுறை — யாதினமா
பி லோதுபதினேழாம்—பட்டமேவிய சிட்டராகிய—வாசில்சீர்ப்
பெருந்தகை யம்பலவாண-தேசிகர் மெய்கண்ட தேவர் சந்தானம்—
ஞானபீட மானகாஞ்சி—புரமடம்ஞானப் பிரகாசதேசிக—ரளித்திடு
வரிசையுங் களிப்புறப்பெற்று—மாண்டகுபுகழொடு மஞ்ஞைநூ—
ராண்டகையருளு மடைந்தனனன்றே.

இப்பா வியற்றினவர் யாரெனின் மா. சி. சோ.
அப்பாவுப் பிள்ளை யவர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூரணிமைந்தன் புகலருங்கந்தபுராணவெண்பாவையச்சிட்டுத்
தாரணியெங்குந் தயங்கிடப் புரிந்து சண்முக னருட்கிலக்கானோன்
காரணிமதில்சூழ்கச்சியம்பதியான் கங்கைதன்குலத்துவந்துற்றோன்
றூரணிதிண்டோட்சரவணப்பெருமான்சகமெலாம்புகழ்தனபதியே.

காண்ட வகராதி.

படல வகராதி.

ஆ படலம் ௧௪௧-க்குத் திருவெண்பா-௫௯௯.

அரும்பத விளக்கம்.

முதற்பக்கம் முதற்பாட்டு சக்கரம்-மலை, சக்கு அரம் மாது (௨) மா-வண்டு,வடி-வினைத்தொகை, கள்-தேன், ஆர்தல்-உண்ணல், அடிகள்-சுவாமிகள், (௩) போதத்து உதிப்பார்.

செய். கடவுள் வாழ்த்து (௧) மலையான்-அணியான்,

(௨) பாசிவந்தனை (௩) படாாசன்மம் கலப்பு ஆம் (௪) கோல்நாட்டம்-அம்புவிழி, மேல்வைப்பார்—தேவர். (௫) மூதிரை-மூன்றுதிரை, (௬) சரம்-பாணம் (௭) மூடுகு அன்பு (௮) பத்திரை-காளி.

(௯) திருப்பு அரம்குன்றதான் (௧௦) வினைக்கு அஞ்சீர் அலைவுஆய, (௧௧) அம் கதிர் உவா இனன்-சந்திரசூரியர் (௧௨) திரு ஏர் அகம், (௧௩) நேர்குன்று தொல் தான்தலை, (௧௪) சோ-மதில், (௧௫), குருகு-கிரவுஞ்சம், மரம்-மா, கோட்டம்-கோணல், (௧௬) சரியார்-வளையலை யணிந்தவர்.

(௧௭) சிந்திஆம், (௧௮) சங்கு அரி முத்து அமிழ்து அந்தம். (௨௦) சம் பந்தர். அத்ததரு-கற்பகத்தரு. (௨௧) ஓதம் கடன் எஞ்சேல் (௨௨) சந்து ஏக போக்கினர் (௨௩) திருக்குஓவு ஐ.

(௨௬) மருபடி கம் மன்ஞு, (௨௮) அமா பதி என் தேத்து அமா. (௨௯) நெஞ்சு ஆக்கு அான், (௩௦) மாசு இகல்நாயன்

(௩௧) புகழும் பல வாணர், (௩௨) மெச்சும்தா ஆசானும் (௧) உகந்த புராண (௪) வெள்ளை-வெண்பா, விருத்தம்-வியர்த்தம் (௬) சுகம்-கிளி.

(௬) கார்முகம்தன் அம்பு எய்யும், கார்முகந்து உன் அம்பெய்யும், (௧௨) எழும் புகை எழும்புகை, (௧௩) பால் யாறு.

(௧௮) நந்திவரை-இடபம், நந்திமலை, நாட்டுஉளர், நாடுஉளர், அம்-அழகு, சலம், மன் அகம், மன் நகம், (௧௯) கமலை ஆங்கு அமலை மார்பு ஆர்பு, நந்திகிரி அந்திகிரி (௨௦) கலைமான்-சரசுவதி, கம் தலை, சலம், மால் உந்தி-திருமாலினுடைய வுந்தி, பெரியநீர்ச்சுழி. (௨௧) ஆரு இவரும், மோது அகம், சோடு-தந்தம், (௨௨) வேல் ஆல் மா, கரை-சொல், (௨௩) நந்தி-சிவன், சேய் ஆறு, சேயாறு, (௨௪) ஆல்நந்ததே ஆரம்

மோதி (௨௫) கம் மண்தலம். புலம்-நிலம், (௨௭) நந்திமாபுகைலாயபரம்பரை, அந்தநிலை முடிவு அம்சலிக்க, (௨௮) எண்குஅண் ஆன், கடல்மன், தீவினை - அக்கினிகாரியம்

(உக) வரம் குதிரை, மதகுஇரிய, வை-வைக்கோல், வேல்--மரம், மருவலர்-பகைவர், (௩௯) வே-மூங்கில், ஊரு-துடை முத்து அலை (௩உ) ஐம்பால்-ஐந்திணைகள்.

கக (௩௩) ஐந்திணைப்பொருள்-ஐந்து இணைப்பொருள் (௩௪) முலை-முல்லை, பயம்-பால், சலம், (௩௬) மயன்-மயம், (௪௧) கங்கு ஐ கா, வரி,

கஉ (உ) நாஞ்சில் நகர், (௩) பெண்ணை-நதி, கைலை-காளத்தி, உருமு என் தொண்டை, (௪) குணத்தோர்-குணத்தையுடையார், நீர்மலை கOஅ திருப்பதியுளொன்று, தண்டு அகன்மா வே-மூங்கில், (௫) தனித்து உண்டீரன், (எ) கங்கு-வரம்பு, காவிரி உளவையை ஐயை, கோட்டம்-நிலப்பிரிவு.

கங (கO) சேண் பன் ஐயர், (க௪) திருக்கு அழுக்கு உன்றன்

கச (கஅ) வான் எய்தல், (கக) ஆம்பல்—யானை, ஆம் பல்,

கரு (உசு) வேழம், மூங்கில், கோடு-கொம்பு, கிரி-பன்றி, அருவி-அறுத்த தினைத்தாள், (உஎ) சே-இடபம், (உக) ஆர்தல்-

கசு உண்ணல், (௩௫) மனப்புலி-மணமாகிய புலி, புலன்-அறிவு, (௩அ) வேள்-மன்மதன், அறுமுகவன், (௪O) மை-மூதற்குறை,

கஎ (௪சு) கோபாலன்-கண்ணுதலோன், (௪எ) இன்புல்நாரம், இன்பு உன் ஆர, உன் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,

கஅ (௫உ) சிந்து ஆம், (சுO) நடு இடை,

ககூ (சுக) கரு மையில் வெள் அக்கரம், (சுசு) களை-கள்ளை, (சுகூ) புகர்-வெள்ளி, கவிஞன்-புதன்; கலி-சனி, வெண்கதிர்-சந்திரன், செங்கதிர்-சூரியன், சேய்-செவ்வாய்,

உO (எO) பசுநீர்மை-பசுத்தன்மை, ஆகிவடிவு-விரைநெல் (எஉ) வை-வைக்கோல், (எ௩) வைவேல்தாக்கும், சொல்-நெல்,

உக (எக) மூலம்-கிழங்கு,

உஉ (கூக) கருவான்மி ஊரும்-மி குறுக்கல்விகாரம், (கூஉ) அத்தி-என்பு, மயிலை-ஒருவகைமீன்.

உங (கஅ) ஒரு கொம்பு ஆர் அத்தி-விநாயகர், வேங்கை-முருகன், சம்பு-சிவன், (உO) பை-பாம்பின்படம், (உக) கால்-காற்று, வரம்பு-எல்லை, தேன் அரம் பை, (உ௩) வடு-தழும்பு

உச (௩O) பலகண் இயைந்து, சசி-சந்திரன், இந்திராணி,

உரு (௩க) பயம்-பலன், சலம் அச்சம், (௪க) நடு நூல்-இழை யையொத்த இடை, அனந்தன்-திருமால், சேடன், அனம்-அன்னம்.

௩௦ (௪௪) எல்லை-சூரியன், (௪௮) கன்று-வளையல், (௫௦) கோடு-கறை, கோடி-முன்னிலைவினைமுற்று. (௫௧) சுவர்க்கம் தனம், மத்தியம்-இடை, பாதலம்-பாந்தஇடம்,

௩௧ (௫௩) கால்-காம்பு, கள்நீர். சிறை-இடம், (௫௯) அபூபம்-பலகாரம், மருந்து-அமிர்தம்.

௩௨ (௬௨) மாழா மை-மயங்கிமேகம், (௬௫) தில்-விருப்பம், செல்-மேகம், (௬௬) கான்நாள் தளவு,

௩௩ (௭௧) ஆகம்மன்றல், (௭௨) வடு-மாம்பிஞ்சு. (௭௫) குந்தம்-கைவேல், சதி-தாளவரிசை, (௭௭) முளரி-தாமரை, தீ, தருமன்று-தரும்அன்று.

௩௫ (௯௬) நரையானையுள்ளான் வெள்ளைநிறத்தையுடைய இடபத்தையுடையசிவன், கொக்கு-மாமரம், குயில்-உமை,

௩௬ (௯௭) கலைமான்-சரசுவதி, (௯௮) மின்-இலக்குமி, (௯௯) கிரி-மலை, அத்தி கிரி-யானை, வாகம்,வையம்-தேர்,(௧௦௦) வளம் ஆம் கனி, வடு-பிஞ்சு, (௧௦௩) ஆண் மகன்-அரிகாபுத்திரன், (௧௦௪) புலவன்-வித்வான், மாமன்-சிபதி,

௩௮ (௧௧௬) திருக்கு ஆம் அகோட்டம் (௧௧௮) காயா-மரம்,(௧௧௯) அயம் ஆவான்-கர்ஜியவதார மெடுப்பவன்.

௪௦ (௭) சாகை-கிளை, மரன் அயல், ஓது இனர், (௮) முளரி-வில், வரை-மலை, சோதிபூவை-மரங்கள், (௯) பயோதரம்-மேகம், தனம், (௧௦) மஞ்சு-மேகம்,

௪௭ (௧) திருக்கு அயில், (௨) மாது இருக்கை, (௩) ஒருங்கு அயில் ஆயன், (௪) வெள்ளிய சலம்,

௪௮ (௮) அங்கம் மலை, மலைக்கும் பெயரெச்சம்,

௪௯ (௧௭) வந்து-காற்று.

௫௯ (௫௭) கல் நல் சிலை, அரி-பாம்பு, மால்-மயக்கம்.

௮௩ (௫) சாடிஉடைபெரிய-குடப்பறை, உடுக்கை,

௯௯ (௧௫) மருவு ஈர ஆகு உவந்தான், (௧௬) நல்லஉணர்வு ஆன தலம் (௧௭) காமகோத்திரம், (௧௮) கேசத்து அனை, (௨௦) சூர் அரா சதத்து அலை, (௨௧) பாரம் ஆர்த்து ஆண்ட (௨௨) பார் ஆம் தகனன், (௨௩) சூரது ஈரல் நாமம்.

௧௪௫ (௩) சூது ஆரம்கண்டு ஆம். (௪) மா சிநகரம்,

௧௪௬ (௫) திருபதம் கண்டான், (௬) அதம்-பிலம், குருவேங்கடம் (௮) உருவாப் அங்கு ஆடும், (௯) மன்று அனைகர்கண்டு ஆர், (௧௧) கண்டான்-ஆக்கினைன், (௧௨) பெண் ஐ இடம்,

கசஎ (கச) வளை-மூங்கில், (கரு) தாமரை, *கடப்பந்தாமரை, தாம் அரை, (கசு) தேசம்பல, தேசுஅம்பலம், *கான்வற்றுன் நத் தன், (கஎ) போத திருந்தார், போதத்து இருந்தார். (கஅ) கானம் கடப்பம் என்றூர் கடப்பம் தன்மைப்பன்மைவினை முற்று. மருந்து இல்லை என்றே, என்தேம், (கசு) என் தேத்தர் அங்கு இன் இயல்,

கசஅ (உஉ) தாய்-தாவி, அஞ்சம் கிரிதாம் அன்று, அங்கு அண் டான், (உங) சிற்ககனம்-ஞானகாயம் (உச) தீதுஆதி தித்து அதீதத்து இதத்தது ஏது அதே தாதா, தீதத்து அத் தத்தா, துதித்து ஒத்து ஓதுஆதி, தேம்தொத்ததாது ஆத்தி தே, தத்து உததிதுதை தேத்து ஒத்ததாதாதிதித்து, தத்து- வியத்து (உரு) மந்தரும் ஆய்வு, மருந்து எய்வார் (உஎ) வள பவ இவை விளி,

கசகூ (உஅ) நிகளம் திர், அச ரச அவி அதிப, (உகூ) மால்-காற்று, (௩௦) காமன்-இந்திரன், மன்மதன், வனி வன்னி-தீ.

கருக (க) உருக்கு அரக்கு ஓட்டம்,

உ௪௩ (கஅ) வா தாவி வாது ஆவி.

உ௪௯ (கஅ) கா-கற்பகத்தரு, காக்கை-காத்தல்,

உருஅ (உஅ) கந்து-தூண், காம்பு-மூங்கில்,

௩.உஎ (க) சூர் இயல், மஞ்சு ஊர்

௩.௪௩ (க) உருகுஅரக்கு ஓட்டம் ஆம்,

ருO௫ (க) அரகோட்டு அத்த-சேடகிரியிலுள்ளவ,

ரு௩.உ (க) ஒழுகு அர கோள்-இராகுகேதுகள்,

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா.

விநாயகர் காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பூமேவு கந்த புராணத் திருக்கதைவெண்
பாமேவு வண்ணம் பணிகுவா—மாமேவு
சக்கரமா தங்கத் தனிமுதலின் மாவிகட
சக்கரமா தங்கச் சரண். (க)

சுப்பிரமணியர் காப்பு.

சேவலுநன் மாமயிலுஞ் செங்கையிலொள் வேலுமல்க
மாவகிர்க்கண் மாதரிரு மாடுமுறக்—காவலரின்
மாவடிக ளாருமன வண்காஞ்சி மாவடிவாழ்
மாவடிக ளாருமன மன்று. (உ)

நூற்பயன்.

கந்தமலர் மன்முறக் கடவுளர்க ளேத்தநன்கு
கந்தசுரர் காவலனைக் காய்ந்தவைவேற்—கந்தனற்சீர்
போதத் துதிப்பார் புவனங் கடந்துபர
போதத் துதிப்பார் பொலிந்து. (ங)

வாழ்த்து.

மன்னுகமா வேள்வி வழங்குகவொள் வான்சுரந்து
துன்னுகசெங் கோன்முறையே துன்னற்க—புன்னெறிகள்
சூழ்கசைவ சித்தாந்தத் தூயநெறி யெஞ்ஞான்றும்
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்ந்து. (ச)

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான்

திருவளிக்குங் கல்வித் திறனளிக்குந் தன்னே
ருருவளிக்கு முள்ளமே யுன்னாய்—மருவளிக்கும்
வெள்ளி மலையான் விமலையான் கேதகையை
யெள்ளி மலையா னினிது. (க)

அநாதிதொட் டென்னைவிடா வாணவமாம் பேய்க்குந்
தனாதுதிறல் குன்றவிடை தந்தேன்—பினாகியாஞ்
சிற்பரசி வந்தனையே சித்தியுற வாக்குசிரத்
திற்பரசி வந்தனையே செய்து. (௨)

அம்மாதா லந்தழைப்ப வாண்டோர் மகிழ்பூப்ப
அம்மா துளங்கனிய வாடரசாம்—அம்மான்
நடராசன் மங்கலப்பா நன்கேத்தி னெஞ்சே
படராசன் மங்கலப்பாம் பார். (௩)

சிவசத்தி.

பங்கமல மூற்றுமற்றுப் பல்வகைய வான்மாக்கள்
அங்கமல முற்றுமற்றின் பாரவே—செங்கமலங்
கோனாட்ட மேல்வைப்பார் கோநாடத் தானாடுங்
கோனாட்ட மேல்வைப்பார்க் கூறு. (௪)

தட்சணா மூர்த்தி.

பன்னியலோர் கூறும் பசுவியலும் பாசமென
மன்னியலு மற்றொளிரு மாபதியாந்—தன்னியலுஞ்
சின்முத் திரையாற் றெரித்தருள்வா னாணவமுன்
னான்முத் திரையா ருயிர்க்கு. (௫)

விநாயகர்.

வஞ்சக் கவடொடித்து வன்பாச மைந்தறுத்து
நெஞ்சக் குவடேறி நிற்குமொன்னா—ரஞ்சத்
துரக்குஞ் சரமா றொழுமிறைசே யைந்து
கரக்குஞ் சரமா களித்து. (௬)

வைரவக் கடவுள்.

ஆடன் மருவவுண ராருயிர்கொள் செங்கதிர்வேல்
வேடன் கதைநவில வித்தையன்பு—சேடன்
முடுகன் புடையாரின் முந்தநல்கு நெஞ்சே
வடுகன் புடையார் மகிழ்ந்து. (௭)

வீரபத்திரக் கடவுள்.

என்றன் றுதியேற் றெனையுஞ் சினமென்னுங்
குன்றிலிவ ராமலருள் கூர்வதூஉ—மன்றி
விருப்பத் திரையுள்ளும் வீழாமற் காப்பான்
திருப்பத் திரையுள்ளுந் தே. (௮)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

உரைக்கலா முள்ளமே யோரைம் புலனை
யரைக்கணமத் தன்சே யடித்தா—மரைக்கண்
திருப்பரங் குன்றத்தான் றேசுறுவேற் கந்தன்
திருப்பரங் குன்றத்தான் சீர். (௯)

தொல்வினையின் பந்தத் தொடரறுப்பா னெண்ணுவீர்
நல்வினையே செய்வீர் நலந்தருவான்—வல்வினைக்கஞ்
சீரலை வாயமருந் தேநிகருஞ் செவ்வேளாஞ்
சீரலை வாயமருந் தே. (௧௦)

அங்கமுறு சென்மத் தலைவுறுவெந் நோயனைத்து
மங்கருணன் முன்னிமம்போ லாகுமே—யங்க
திருவாவி னன்குடியாச் சேர்முகத்தர் சேயாந்
திருவாவி னன்குடியாற் செப்பு. (௧௧)

சிந்திக்கத் தித்திக்குந் தீயவினைக் கோர்மருந்தாம்
வந்திக்க முத்திநல்கும் வாய்ந்தசுழி—யுந்தித்
திருவே ரகமேவுந் தேருலாம் ஞெள்ளல்
திருவே ரகமேவுந் தேன். (௧௨)

என்மனமாங் கல்லி லினிதுறைத லற்புதமோ
தென்மலையான் றேசிகனற் செங்கமல—மென்மலர்நேர்
குன்றுதொ றாடலைமுன் கோலமணந் தேடரன்சேய்
குன்றுதொ றாடலைமுன் கோ. (௧௩)

காமனென் றுஞ் சோமனென்றுங் காமனென் றுஞ் சோமனென்
பூமனென் றும் பூரியரைப் போற்றுநெஞ்சே—நாமன் [றும்
பழமுதிர் சோலையனைப் பண்டுவலம் வந்த
பழமுதிர் சோலையனைப் பாடு. (௧௪)

தன்னே ரிசைவிருத்தத் தாற்சொலமுன் னின்றமைபோ
லென்னே ரிசைவெண்பா விற்கருள்வான்—முன்னே
குருகுமரக் கோட்டக் கொடுமணநே ராப்பண்
குருகுமரக் கோட்டக் குகன். (௧௫)

தெய்வயானை வள்ளியம்மை.

என்னன் புடைமொழிகட் கின்னருள்செய் வார்கடம்பார்
மன்னன் புடையமரு மங்கையராம்—வன்னகில்சேர்
வார்க்குஞ் சரியாரும் வள்ளியெனுங் காந்தளங்கை
யார்க்குஞ் சரியாரு மாங்கு. (௧௬)

திருநந்திதேவர்.

சிந்தியா நெஞ்சே சிவனயன்மா லாதியரைப்
பந்தியா யுய்த்துப் பணிவித்தே—யந்தி
வருணந் தியங்கத்தன் மன்கயிலை காக்குந்
தெருணந்தி யங்கத்தன் சீர். (கஎ)

நவவீரர்கள்.

மன்வாகு•கேசரி மாகேந் திரன்மாகே
சன்புரந்த ரன்ராக்க தன்மார்த்தாண்—டன்னந்
தகன்றீரன் வீரந் தலைக்கொளிவர் நாயே
னகன்றீரஞ் செய்வா ரமர்ந்து. (கஅ)

ஆசிரியரகத்தியனார்.

சங்கரியைச் சங்கரனுத் தாபித்தோன் சற்குருவாஞ்
சங்கரிசேய் தன்கதைக்குட் சார்ந்தருளுஞ்—சங்கரிநேர்
முத்தமிழ் தந்த முனியலைவீழ் பன்மொழிசேர்
முத்தமிழ் தந்த முனி. (கக)

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்.

பிருந்தையென்பி லேபுரண்டு பேதுறுமா னுண
வருந்தைய லென்பினைப்பெண் ணுக்கும்—பெருந்தகையாஞ்
சம்பந்த ரத்த சரண்சனன மாவெயிற்குச்
சம்பந்த ரத்த தரு. (உ0)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

அணையாழிக் கிட்டிலங்கைக் கண்ணரியுட் கக்கற்
புணையாக் கடல்கடந்தோன் பூந்தா—டுணையாஞ்சீர்
ஓதக் கடனெஞ்சே லோதிக் கடபிறப்பாம்
ஓதக் கடனெஞ்சே யோர்ந்து. (உக)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

மாலயமா நெஞ்சம் வலிகாந்த மாம்வண்ண
மாலயமா வீற்றிருப்பா ரஞ்ஞான்று—மாலயனும்
சந்தேகப் போக்கினர் தாமருள நின்றவரைச்
சந்தேகப் போக்கினர் தாம். (உஉ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வரையா மறைவாய் மலரயன்மாற் கண்ணான்
வரையா மறைவாய் மலர்ந்தோன்—வரையத்
திருக்கோவை யாரென் றெருணூலைக் கூறுந்
திருக்கோவை யாரென் றிரு. (உந)

தண்டீச நாயனார்.

அரக்கனைக்கொல் பாவ மகலவருச் சித்த
காக்கமலன் கண்டேக் கறுப்ப—விரக்கமிலாத்
தந்தை யிருந்தா டடிந்தரன்றாள் சார்ந்தவவென்
சிந்தை யிருந்தாள் சிறந்து. (௨௪)

அறுபத்துமூவர்.

கயற்கணுமை காந்தன் களிக்க வுலகிற்
செயற்கரிய செய்தவன்றாள் சேர்ந்த—பெயற்கருணை
யொன்பா னெழுவ ரொளிர்தா ணினைக்கினவ
ரன்பா னெழுவ ரகத்து. (௨௫)

சரசுவதி.

இவளவென் றில்குகன்சீ ரேய்ந்திசைவெண் பாவிற்
றிவளவருள் செய்வளிதழ் செய்ய—பவள
மருப்படிக மன்னு வளாளக நீல
முருப்படிக மன்னு ளுகந்து. (௨௬)

மற்றையடியார்.

கண்டிகையும் வெண்ணீறுங் கண்ணீரு மாகமுற
எண்டிகையு மேத்து மிறைவருக்குப்—பண்டிகையாத்
தேவார மாதியைந்துந் தேர்ந்தோதித் தொண்டினுக்கு
மாவாரந் தாடலைமே லாம். (௨௭)

சந்தானகுரவர்.

சீராரு மெய்கண்ட தேவ னருணந்தி
தாரார் மறைஞான சம்பந்த—னேரா
ருமாபதியென் றேத்தமர வோங்குவர்தாள் சார்வே
னுமாபதியென் றேத்தமர வாங்கு. (௨௮)

பஞ்சாக்கரதேசிகர்.

நியம முறத்துதிக்க நித்தியமே நல்கு
மயமதுறக் கொள்காந்த மாத்தன்—வயமுறவெ
னைஞ்சாக் கரனு நெடுமா வடுதுறைவாழ்
பஞ்சாக் கரனார் பதம். (௨௯)

தீக்ஷாகுரு.

ஐஞ்சக் கரத்தாலக் கஞ்ச னெழுத்தழித்தே
யஞ்சக் கரத்தா லகவிருணீத்—தஞ்சலென்றான்
மாசிக னாயன் மணச்சுப் பிரமணிய
தேசிக னாய சிவன். (௩௦)

இதுவுமது.

குருநமச்சி வாய குரவன் மரபில்
வருசுப் பிரமணிய மன்னு—மொருவன்
திகழும் பலவாண தேசிகன்ற னன்றிப்
புகழும் பலவாணர்ப் போந்து. (௧.௧)

வித்தியா குரு.

சின்னைய வாரியனற் சின்னசா மிக்குரவ
னென்னைய ராமிவரோ டெத்தலமும்—பொன்னனமெச்
சுந்தரவா சானுந் துணையிலருண் மீனாட்சி
சுந்தரவா சானுந் துணை. (௧.௨)

அவையடக்கம்.

வெண்பாவி னுனடக்கு மேன்மையது மூகைகண்ட
பண்பார் கனுவிளக்கும் பான்மையதே—விண்பாரு
கந்த புராண கருணு கரவயில்வேள்
கந்த புராணக் கதை. (௧)

பெருக்கமா நூற்கும் பெருந்தகையோர் கூற்றுஞ்
சுருக்கமா நூற்குநடுத் தோன்ற—வுருக்கமா
வெண்பாவால் வேள்சீர் விளம்புகென்றார் வித்தகன்பா
னண்பாவார் நல்லோர் நயந்து. (௨)

அன்னவர்தஞ் சொன்மறுத்தற் கஞ்சியிது சொல்லலுற்றே
னுன்னுகவி நாயகனு மோர்புலவ—னென்ன
வழுத்தவரு மாண்பான் மதியிலன்சொன் னூலில்
வழுத்தவறு வையான் மகிழ்ந்து. (௩)

தெள்ளறிவிற் கேற்பவொண்பா வோங்குபுல வோர்நவின்றார்
வெள்ளறிவிற் கேற்பவெண்பா வேட்கறைந்தேன்—றெள்ளறிஞர்
வெள்ளையிதென் றுனும் விருத்தமெனூர் முற்பாவாக்
கொள்ளையினிற் கொள்வார் குறித்து. (௪)

ஐயனருள் பெற்றகச்சி யப்பசிவா சாரியர்தஞ்
செய்யநூன் மாட்சி தெரிதரவே—துய்யவன்ற
னொண்பாத தாமரையை யுள்ளத் தடத்திருத்தி
வெண்பாவி னூற்கலுற்றேன் வேட்டு. (௫)

புதிதாக வொன்றும் புகல்கிலன்வேள் காதை
துதிதாக மேற்கொண்டு சொற்றேன்—மதிவல்லீர்
சொன்னதுசொன் னூலுஞ் சுகமொழியைத் தள்ளுவரோ
வன்னதுபோ லென்னுரையு மாம். (௬)

இந்தமாக் காதை யெயிற்கச் சியிலிருந்து
கந்தவே ளின்னருளாற் கட்டுரைத்தேன்—சந்ததமுஞ்
சாற்றிடுபா ரெண்ணுஞ் சகாத்தமோ ராயிரத்தெண்
ணூற்றிருபான் மூன்றி னுனித்து. (எ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கண்பாவா யார்க்கமையுங் கந்தவேண் மாக்கதையை
வெண்பாவாற் கூறி விளக்கினா—னண்பாருன்
றில்லை விடங்கன்வாழ் சீர்வேலு சாமிமிக்கோ
னெல்லையினா லாய்ந்தோ னினிது. (அ)

ஆ திருவெண்பா சச

ஆற்றுப் படலம்.

அருண்மொழித் தேவர்கச்சி யப்பர்சிவ ஞானத்
தெருண்முனிவ ராதி சிறந்தோர்—பொருண்மாட்சி
தோற்றநனி போற்றுபுகழ்ந் தொண்டைநாட் டெண்டகைமை
சாற்றநகை யெற்கே தரும். (க)

கோட்டிற் கணியாங் குலவு மணிச்சிகர
மாட்டிற் கணியா மபிரயஞ்சீர்—நாட்டியனற்
பாட்டிற் கணியாம் பளகிலணி யாங்கதுபோ
ஞட்டிற் கணியா நதி. (உ)

கங்கையுருக் கொண்டேகிக் கார்த்திரைநீர் மேய்ந்துவளை
மங்கையுருக் கொண்டு வந்த மாமுகில்கள்— செங்கையான்
கோடீர மேய்ப்பமின்னிக் கூறருள்போ னந்திவரைக்
கோடீர மேற்பொழிந்த கூர்ந்து. (ங)

எழிலிவரை தோற மிவர்ந்திறங்குந் தோற்ற
மெழிலியையும் வானவர்கோ னீர்ந்த—வுழிநின்று
தம்மின் வளர்ந்திறகிற் றூவிப் பறப்பதற்கே
யம்ம முயல்வதொக்கு மாங்கு. (ச)

அன்னதனைக் கண்டுபொறா னாகிச் சதக்கிருது
கொன்னுதிய வச்சிரவாள் கொண்டரிய—மன்னசலம்
வாய்விட் டரற்றல்போல் வான்குமுறுந் தெவ்வர்முன்
றேய்வுற் றிருக்கினுண்டோ தீங்கு. (ரு)

முன்னஞ் சிறகரிந்த மொய்நவிரங் கொள்குறும்பை
யின்னஞ் சிதைப்பமென விந்திரன்சீர்—மன்னவே
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காட்சியிற்கண் மேற்கடனீர்
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காண். (சு)

வானவர்கோ னெய்த வழிநின் றொழுகுநிண
மானு மெழிற்செம் மணிமிளிர்த—வேலனுயர்
சாரலகந் தோறுந் தயங்கிந் திரகோபம்
வார வமர்ந்தொழுகு மாண்பு. (எ)

வீரையாஞ் சாலையிலார் மேக வுறையிற்பெய்
தாரையா மீட்டியுறத் தான்வீசித்—தீரமொடு
வாடையா மீளி வரப்போ யொளித்ததே
கோடையாம் வெய்யோன் கொதிப்பு. (அ)

வானவின்மா மஞ்சில் வயங்கி மறைகாட்சி
வானமரர் வாழ்த்துநந்தி வானவருக்—கானதிரு
மஞ்சனநீ ராட்ட மணிவா சிகைகளைந்தே
யஞ்சலமன் வைத்ததொக்கு மாங்கு. (கூ)

கருத்தியைந்து காண்டக் கடவுள் கணமாந்
துருத்தியின்முந் நீர்முகந்து தூய்தாய்த்—திருத்தியநீ
ராட்டுவது மானுமுகி லங்கிரியைத் துங்கவிரு
கோட்டுநந்தி யாகக் குறித்து. (க0)

ஓங்கருஞ்சீர் நந்தியெனு மும்பற் கணிகோட்டிற்
றூங்கருவி வெள்ளைத் துகினிகர்க்கு—மாங்கதன்கட்
சாந்தகினல் வேங்கைத் தருமலர்கள் வாய்ந்துநிற்றல்
பூந்தொடைய லொக்கும் பொலிந்து. (கக)

தூநற் கிரியிறைக்காந் தூபமொடு தீபமொக்குந்
தானக் குறிச்சிதொறுஞ் சந்தகிலின்—வானம்
விளர்க்க வெழும்புகையில் வில்லினர்செந் தீயை
வளர்க்க வெழும்புகையின் மாண்பு. (கஉ)

மைதவழ மஞ்ஞைபெயர் வண்மையவான் மால்வரையிற்
செய்தவத்தோன் றன்சுரபி தீர்த்தமாய்ப்—பெய்தவந்தப்
பாலியா றென்னப் படர்தலினா லாங்கதன்பேர்
பாலியா றென்பர் பரிந்து. (கங)

ஐந்திணையா மன்னைமா ராங்காங் களித்தபொரு
ளைந்துதிரைக் கையா னுகந்துகொடு—சிந்துவெனுந்
தன்பதியு ளோகையுறத் தந்து கலந்ததே
வன்பதிநீர்ப் பாலி மகிழ்ந்து. (கச)

மேதிகமழ் யுண்சாறும் வெம்முக் கனித்தேனு
மோதுமுல்லைப் பாறயிர்நெய் யோடுகொடு—மோதுதிரைப்
பாலி கடன்மடுப்பப் பண்ணியிடுதன் வாரியென
ஞாலமயிர்ப் பானுற்று நன்கு. (கரு)

வரையிற் றவழ்ந்துவந்து மாமுல்லை யாயர்
நுரையிற் றருபா னுகர்ந்து—மருதத்
துறையிற் படிந்தாடித் தூயநீர்ப் பாலி
யிறையிற் புணரு மினிது. (கசு)

முல்லை குறிஞ்சியென முன்னவே நன்மருத
முல்லையென மன்ன முடைநெய்தல்—சொல்லரிய
தண்மருத வைப்பாச் சமைத்ததே சித்தரென
நண்பொருளாற் பாலி நதி. (கஎ)

நந்திவரை மேற்றோன்றி நாட்டுளர்க்கங் காட்சிதர
வந்தின் னலமளித்து மன்னகஞ்சே—ரந்திறலாற்
றுங்கமுறு பாலி துதிதருக பாலியாஞ்
சங்கரனை மானுந் தகைத்து. (கஅ)

ஆங்கமலை யும்வனமு மார்புறலா னந்திகிரி
தாங்குகையான் மீனுமை தாமுருக்கொண்—டோங்குதலா
லெண்ணற்கு நேரா விரும்பாலி காயாம்பூ
வண்ணற்கு நேரா வரும். (கக)

செய்யகலை மான்றழுவித் திக்குதொறுங் கந்திகழத்
துய்யவன மூர்ந்துவந்து தோன்றுதலாற்—பையணைக்கண்
மாலுந்தி மேவிவரு மாட்சியினுற் காட்சியயன்
போலுந் திரையார் புனல். (உ0)

தாயமலை யாகிவருந் தன்மையினுன் மோதகத்தை
மேயதன்கைக் கொண்டு விளங்குதலா—னுயவெண்
கோடுமுறித் தேமாவைக் குத்திச்சாய்த் தைங்கரனே
ரோடுபுனற் பாலி யுறும். (உக)

வரையி லிருந்துவந்து மாமயின்மேற் கொண்டு
விரைவினில்வே லான்மாவை வீட்டிக்—கரையிருபான்
மாதங்க மான்றருநல் வல்லிதழீஇ வேணிகரு
மாதங்கொள் பாலி நதி. (உஉ)

நந்தியிடமன்னிவந்து நன்றுறுசே யாறுபெற்று
நிந்தையில்பேர் பாலியெனு நீர்மையொடு—சந்தகிலைப்
பாரா ரிருகரையும் பாற்றி வருநீத்த
நாரா யணியையொக்கு நன்கு. (உ௩)

ஆரமணி தீங்கனிகொண் டானந்தக் கண்ணீர்தான்
வாரமலர் சிந்தி வழிபவொன்—நீரமுறத்
தேவார மோதிச் சிவார்ச்சனைசெய் மெய்யன்ப
ராவாரை நேரு மறல். (உ௪)

காயரித்தோல் போர்த்துங் கமண்டலங்கைக் கொண்டுமென்னைத்
தாய புலநெறிபோ யார்பதிபாற்—றேய்தந்து
மல்லொழுக்கின் மேவா வறமா முனிவரர்த
நல்லொழுக்கின் மேவு நதி. (உ௫)

தாயா யுலகளிக்குந் தன்னோடு வேகவதி
சேயா திருபாலுஞ் சேர்ந்திறைகைத்—தீயாரு
முத்தலைவே லொக்கு முனிவன் சுரபியரு
ணத்தலைநீர்ப் பாலி நதி. (உ௬)

நந்தி மரபுவந்து நற்பொருளை லாமோதி
யந்தநிலை காட்டிநில மஞ்சலிக்கச்—சந்ததமு
மேவுறலாற் பாலி விழையா வடுதுறைவாழ்
தாவில் குருவையொக்குந் தான். (உ௭)

எண்கணு னெற்றிவந்தெண் ணில்கலையு மோதுதலா
னண்கடன்மன் னுண்மகிழ நன்கியற்றி—மண்புகழுந்
தீவினையு மாற்றித் திவளவர லானீத்த
மேவந் தணர்ச்சிவனு மே. (உ௮)

வொங்குதிரை வைய மதகிரிய மள்ளரார்த்
தாங்குறவை வேல்விடுத் தஞ்சிறைசெய்—தாங்கண்
மருவலரை வாட்டி வருகையால் வாரி
பொருவரையர் தம்மைப் பொரும். (உ௯)

சந்தகிலின் மென்குறடு தந்தமணி யாதிகொண்
டந்தலையேற் றுங்கி யவனிதொறு—முந்தி
வருகையால் வைசியரை மானுமே பாலிப்
பொருகையார் வெள்ளப் புனல். (௩௰)

வேதன்கால் வந்தூரு மேன்முத் தலையார்க்கும்
போதநற்கூழ்ர்வளத்தாற் பூப்பிக்கு—மேதி
னருணத்தார் கூல மவிர்பாலி நாலாம்
வருணத்தா ரென்ன வரும். (௩௧)

மொய்ம்பா ரிருகையு மொய்வளைபெய் தாரம்பூண்
டைம்பான் மலர்வேய்ந் தவிர்மணியும்—பைம்பொன்னு
மான்மதமுங் கொண்டு வரலான் மணமகளைப்
போன்மருவு நீத்தப் புனல். (௩௨)

வன்பா ரிருகோடு வாய்ந்தைந் திணைப்பொருள்க
டன்பாற் படவே தரணியில்வந்—தன்பான்
மருவண்டர் போற்று மகிமையினா னேரும்
பொருவண்டர் சூழும் புனல். (௩௩)

ஓங்கான் முலையின்க ணூற்றதுணர்ந் தேமாக்க
ளாங்காங் கணைதந் தரும்பயத்தைத்—தாங்கான்
முதலமடுப் பான்மறித்து முந்தவிடு நீராற்
கதமினிரை யொக்குநதி காண். (௩௪)

ஆலும்வெண் சங்குகள மாயசுழி யுந்திவால்
காலுன் குமிழி கதிர்த்தமுலை—சேலொளிர்கட்
பாலியாம் பாவைதொண்டைப் பார்மகட்கு நற்றாயாய்ப்
பாலியா நிற்கும் பயம். (௩௫)

ஓதும் வரைகடந்தே யோரைம் புலன்வழியே
காதலுற வோடிக் கலங்கிப்பின்—மாதர்பொன்
மண்மய னீத்த மனம்போற் றெளிந்ததே
மண்மய னீத்த மறுத்து. (௩௬)

சேயாறு பொன்முகரி சீர்நந் தினியாதி
பாயாறு நீர்பெருகிப் பாயுமால்—தூயோர்
மனனாடு தொண்டை வளனாடு முற்றும்
புனனாடு போனற் புனல். (௩௭)

பாலியா நற்றாய் பதியிடத்திற் றோய்ந்துபயம்
பாலியா நின்ற பருவத்திற்—சீலமணற்
குன்றுதன மாகக் குலவுமள்ளர் சேயாக
நின்றுதொட நல்கும்பா னீர். (௩௮)

கொள்ளுநருக் கீந்தார் குறைவுவந்த காலத்து
முள்ள துதவு முயர்குணத்த—வள்ளல்போற்
காலினீர் வேண்டிக் களமர் தொடக்குறிப்பிற்
பாலினீர் நல்கும் பரிந்து. (௩௯)

வறிஞர்க்கு மல்குபொருள் வாய்க்கினவர் தக்க
நெறியுய்க்கு மாறுபோ னீத்தஞ்—செறியமள்ள
ரோடைகுள னேரி யுறத்தேக்கிச் செய்யகநீர்
சேடையுறப் பாய்ச்சுவார் தேர்ந்து. (௪௰)

கங்கை யுயர்விழியக் காவே ரியுமடங்கப்
பொங்குதிரைப் பாலி புறப்பட்டுப்—பங்கயமே
பல்கு பலகாலிற் பாய்ந்தெங்கும் பல்வளனு
நல்குசீர் மைத்துதொண்டை நாடு. (௪௧)

ஆற்றுப்படலம் முற்றுப் பெற்றது.

ஆக. திருவெண்பா அரு

திருநாட்டுப் படலம்.

திருமான் முதலமரர் தேவிமா ரோடு
மருமா மலர்தூய் வழிபட்—டொருமாத்
தனிமுதலைச் சார்ந்தனையான் றண்ணருள்பெற் றன்பி
னனியமர்சீர் மைத்துதொண்டை நாடு. (க)

எம்மையா ளீசனையீ ரேழுலகு மீன்றருளு
மம்மையா ரர்ச்சித் தருள்பெறூஉஞ்—செம்மையார்
காஞ்சி நகரரசாள் காவலன்போல் வீற்றிருப்ப
நாஞ்சினகர் சூழ்வதொண்டை நாடு. (உ)

பெண்ணையொரு பால்வைத்தும் பேர்பெறுநற் கைலையுற்றுங்
கண்ணுருமென் றொண்டைமான் கையமர்ந்து—மண்ணுலகிற்
பொன்னாடு செஞ்சடையான் போன்றதே சான்றோர்வாழ்
நன்னாடு சீர்த்தொண்டை நாடு. (ங)

ஆழிகுணத் தோர்கைதந்து மார்பீர் மலையுற்றுங்
காழிசைமன் றண்டகன்மாக் கையடைந்தும்—வீழிவாய்
வேதனையே ராந்துணைத்தோள் வீக்கணமர் மாக்கமலை
நாதனையே ராந்தொண்டை நாடு. (ச)

தேர்ந்தமறை யோர்நால்வாய்த் தேத்தவிர்ந்து மாழிநில
மோர்ந்துதனித் துண்டீர னுந்திவந்து—மார்ந்தசெழும்
பூமன் னிருக்கையுற்றும் போதனையே ராம்புலவர்
நாமன் றிருத்தொண்டை நாடு. (ரு)

செந்நாப்போ தார்பெருந் தேவனார் சேக்கிழார்
செந்நாப் புலவர்கச்சி யப்பசிவன்—முன்னாகப்
பன்னா வலர்பலர்வாழ் பண்பாற் சிறந்தன்றே
நன்னாடு சீர்த்தொண்டை நாடு. (சு)

கங்கை யுடைத்துவருங் காவேரி நன்குடைத்து
துங்கமுள வையை தொழுந்தகைத்து—பொங்குதிரைப்
பாலாறு பாயும் பயனுடைத்தே கோட்டமோர்
நாலா றுடையதொண்டை நாடு. (எ)

வடபாற் பணியசல மன்குணபால் வாரி
குடபாற் பவளக் குவடு—தடமாருந்
தென்பாற் பினாகி திகழெல்லை யாய்க்கொளுமே
நன்பாலி சூழ்தொண்டை நாடு. (அ)

பேய்க்கரும்பே தித்திக்கப் பெற்றருள்வெண் காடருள்
வாய்க்கரும்பே றுற்றதிந்த வையகத்திற்—காய்க்கரும்பே
யின்றியுடைத் தாருபல னீப்பெனவுள் ளன்பினர்செய்
நன்றி யுடைத்துதொண்டை நாடு. (௯)

ஆண்பனையைப் பெண்பனைய தாகமறைச் சேயுலகின்
மாண்பனையின் பால்கமழ வாய்மலர்ந்த—சேண்பனையர்
தாமேவு மோத்தூர்த் தலமுடைத்து பாவலர்த
நாமேவு நற்றொண்டை நாடு. (௧௦)

தெள்ளிடையன் வாட்டழும்புந் தென்னவன்மாற் றொண்டழும்புங்
கொள்ளியமுன் னாற்று கொடியநா—டெள்ளி
முகிற்றகா மைக்குழலாண் முன்னோன் மகிழ
நகிற்றழும்பு வைத்ததந்த நாடு. (௧௧)

சேர வளநாடுந் தீம்புனனா டோடுவையை
நீர வளநாடு நேராகா—தாரவே
தொண்டைநா டந்தகைவாற் றுண்டீர நன்னாட்டைத்
தொண்டைநா டென்பர் துதித்து. (௧௨)

பளகினன்மாற் பேறுதி பஃறலமும் போற்றித்
துளவணிமால் சூழ்கிடக்குந் தொண்டை—வளநாடு
சான்றோ ருடைத்தென் றகையுணர்ந்தே தாங்குமரா
வூன்றோய் முடியி னுலகு. (௧௩)

நலமார் திருத்தொண்டை நாட்டிற் கணியாந்
தலமார் கயிலை தணிகை—மலமா
திருக்கழுக் குன்றற் றெரிசிக்கிற் றீர்க்குந்
திருக்கழுக் குன்றஞ் சிறந்து. (௧௪)

பாரே யுயிர்வளர்க்கும் பாய சலந்தோடு
காரே யசலமுற்றுங் காரணத்தாற்—பேரேய்ந்
திடுநா டிரண்டினியல் பேற்றிடலான் மேலா
நடுநா டெனப்படுமந் நாடு. (௧௫)

செருப்பார்த் தெவருந் தியங்குநடு நாட்டார்
நெருப்பார் மலைவெம்மை நீங்க—விருப்பாரு
நீர்மலையும் பெற்றதென்று னீடுதொண்டை நாடுபெறாஉஞ்
சீர்மலையா தார்நவில்வார் தேர்ந்து. (௧௬)

வேழ முகம்படா மேவாநா டுண்சோற்றுச்
சோழவள நாடுமுத்தந் தோன்றுநா—டாழவுட்கி
யான்ற வரையே யகப்பொருளாக் கொண்டுயர்ந்தெஞ்
ஞான்றுநகை காட்டுமந்த நாடு. (௧௭)

வானெய்தன் மேவும் வரையி னிரையின் றீம்
பானெய்தன் வாசம் பரிமளிக்குங்—கானில்வே
டானெய்த ஞார்பூஞ் சரங்கொய்யும் வண்பணையிற்
கானெய்த ஞறுநெய்தற் கண். (௧௮)

ஆம்பல் படரு மணிவரையி லாய்ச்சியர்வா
யாம்பல் லவாவுமுல்லை யார்வனத்திற்—றேம்பிலிற்று
மாம்பல் படரு மவிர்செறுவி னெய்தலின்க
ணாம்பல் வளஞ்சுரக்கு மாங்கு. (௧௯)

வாவிதாந் தொண்டை வளநாட்டி லேரிதொறுஞ்
சாலித்தா மோங்கச் சலநிறைதல்—பாலிதான்
செய்யென்னுஞ் சேயருந்தத் தீம்பால் சிலகலத்திற்
பெய்துவைத்தன் மானும் பெரிது. (௨௦)

பன்னே ரியல்பனைத்தும் பல்குந் திருநாட்டிற்
றுன்னேரி யுஞ்செறுவுஞ் சூழ்காட்சி—மன்னேயா
மாயிரங்கண் பெற்றவற்கொப் பாக மருதநங்கை
யாயிரங்கண் பெற்றதொக்கு மாங்கு. (௨௧)

வரையின் வளனும் வனத்தின் வளனுந்
திரையின் வளனுஞ் செழுநீர்க்—கரையின்
வளனு மெடுத்துரைக்க வாயு நினைக்க
வுளனு மெவர்தா முளர். (௨௨)

பழையனூர் நீலி பழிக்குவே ளாள
ரெழுபதின்ம ராலங்காட் டீசர்—கழனினைந்தே
தீப்புகுந்தா ரென்னிற் றிருத்தொண்டை நாட்டருமை
நாப்புகழ்ந்தார் சொல்வார் நயந்து. (௨௩)

குறிஞ்சி.

அன்னை பிறப்பிடமு மத்த னிருப்பிடமு
மின்னை யளித்தோர் விருப்பிடமு—மென்ன
வுறிஞ்சிக்கண் மாவுண் டுகந்தினிசை பாடுங்
குறிஞ்சிக்கண் மேவுங் குகன். (௨௪)

வள்ளியகழ் வன்குழியின் மன்மணியை வன்னிவென
வுள்ளி பொதுங்கு முளியமதைத்—துள்ளிநனை
யுண்ட வுடல்பனிப்ப வோடி யுயர்தீயின்
குண்டமெனச் சாருங் குரங்கு. (௨௫)

ஆங்கமருந் திண்வேழ மாயிரங்கண் பெற்றொளிரும்
வேங்கையயு தங்கோடு மேவுங்கோ—டோங்குங்
கிரிபெயர்ந் தோடுங் கிளரருவி நிற்கு
மரியவளஞ் சொல்வ தரிது. (உசு)

வேங்கையெதி ரிற்சே விளங்குங் கிளையுடனே
யோங்கரிமுன் னும்ப லுராய்நிற்குந்—தீங்கின்றி
வேடர் குழவியும்பாய் வெய்ய புலிப்பறழு
மாட லுஞற்று மவண். (உஎ)

திங்கவரை கும்பமதிற் றாங்கருவி யாங்கடத்திற்
பொங்குவெள்ளைத் தானைதொங்கல் போலுமே—யங்கெரிதீ
குண்டமொக்கும் பாங்கார் குறவர்மகஞ் செய்கின்ற
மொண்டவரை நேர்வ ருகந்து. (உஅ)

வாக்குமன்பொன் கல்லையுழ வாரங் கொடுவெறிந்து
மோக்கவிருப் பொன்றினையே முன்னுதல்போன்—மாக்குறவ
ராரத் தினைநிதியை யாய்ந்தெறிந்து சாரலின்க
ணாரத் தினைவிளைப்பா ராங்கு. (உகூ)

அங்கணிதண் மேவிமணி யாங்கல் கவண்வைத்துக்
கொங்கண் குயந்துளங்கக் கூர்சினத்திற்—பைங்கிளிகள்
வன்சொற் கொடுகடிந்து மற்றவைபோய் மீளுமன்று
ரின்சொற் பயில்வா னினிது. (௩0)

ஒள்வா ணகையார்புள் ளோச்சுதொறும் பேச்சுணர்ந்தே
யுள்வா ரெனத்தெளிவுற் றொண்கவண்கைக்—கொள்வார்
விரல்கொ ளுகிர்போன் மிளிர்நாசி யின்வாய்க்
குரல்கவர்ந்து போம்பைங் குருகு. (௩க)

அருவி முழவதிர வஞ்சுகம்பண் பாடக்
குருமஞ்ஞை யாடல் குனிப்பக்—கருமுகில்வி
தானமா மேவு தணிகை வரைகுகற்குத்
தானமா மேவுந் தகைத்து. (௩உ)

உளவன் றிறலெயின ரோரைந் திணையார்
களவன்றி யாற்றார் களவங்—களவில்
கொடுவன்றி வேட்டத்திற் கூர்ங்கோடு தைத்த
வடுவன்றி யாற்றார் வடு. (௩௩)

செறிவேட்டுஞ் செய்துந் தினையே விளைத்தும்
வெறியாட் டயர்களத்தில் வேலன்—குறிகேட்டுந்
தூநீர்ச் சுனைதோய்ந்துந் தோகையரந் தோள்சேர்ந்தும்
போநீ ளெயினர்க்குப் போது. (௩௪)

மன்புலியின் றோலார் மயக்க மனப்புலியைப்
புன்பொறியு ளாக்கிப் புலன்போக்காத்—தன்மையிஞன்
மாச்சிரம வேடரவர் மாதவராம் வாழ்குடிலு
மாச்சிரமம் போன்றொளிரு மாங்கு. (௨௫)

விற்றிறத்தில் வல்ல விசயனையும் பேடியா
மற்றிறத்திற் கண்ணனையு மாலாகக்—கைத்திறத்தில்
வீமனையு மோர்மடைய னாகச்செய் வேடுவர்வாழ்
காமர் குறிச்சிபல காண். (௨௬)

தேனுந் தினைமாவுந் தீங்கனியும் வான்கிழங்குங்
கானுந் தலர்த்தொடையுங் கைக்கொடுபோய்க்—கானவர்கள்
வான்றோய் குடுமி வரைதோறு மாடலய
ரான்றோன் றனக்களிப்பா ராங்கு. (௨௭)

ஒருவே டனைக்காய்ந் தொருவே டனைக்கண்
டொருவேட னெச்சி லுகந்தோ—னொருவேடன்
வேடமுற்றா னென்னில் விளம்பும் விறலினரார்
வேடர் குலச்சீர் வியந்து. (௨௮)

முல்லை.

மருக னிளைஞனவன் வான்றுணையா மேவி
யருகி லமர்வமென்றோ வாயர்—தருமகளிர்
நேயமுற வோதயிர்பா னெய்விழைந்தோ முல்லையின்கண்
மாயன் வதிவான் மகிழ்ந்து. (௨௯)

தேனுமணி வான்றருவாற் றீம்பா லமிர்தமரை
மானுனரி தெய்வதமா மன்னுறலா—லூனமரும்
வேற்கடைக்க ணயமின்னார் மேவுறலால் வண்புறவம்
பாற்கடலென் றெண்ணப் படும். (௩0)

மனையின் மணக்கு மடுபா றயிர்நெய்
நனையின் மணக்கு நறும்பூ—வினைவி
லதரின் மணக்கு மவிர்தருகத் தூரி
புதரின் மணக்கும் புழுகு. (௩௧)

அடைகாட்டும் வில்வ மலர்காட்டு மெய்காய்
சடைகாட்டுங் கொன்றைத் தருமால்—விடைகாட்டுந்
தேவையொக்கு மாங்கதனைச் சேரநிற்கும் பூவைவிழி
யேவையொக்கு மீசையொக்கு மே. (௩௨)

ஆழிவா யின்னமுத மன்றமரர்க் கீந்தபிரான்
றாழிவா யின்னமுதந் தான்விழைந்து—வீழிவா
யாயமின்னார் தாங்கட் டடியுடனேற் றங்கவரை
மேயதிரு வன்னவர்சீர் மேல். (௪௩)

குருந்தடியிற் கோமான் குருவடிவங் கொண்டு
திருந்தடியர் முப்பொருளுந் தேர்வா—னிருந்தவர்போ
றந்நிலையு மன்பசுபா சந்நிலையுங் காட்டிநிற்ப
ரென்னிலவர்க் குண்டோ வினை. (௪௪)

கண்ணகன்மா ஞாலமெலாங் காக்குந் தனிக்கடவுள்
கண்ணனெனப் பேர்வாய்ந்து கன்றுடனுக்—கண்ணன்மை
மேவவண்டர் தங்குலத்தின் மேயதனு லக்குலப்பேர்
தேவரெலாம் பூண்டார் தெரிந்து. (௪௫)

மாயப் பசுக்கடிந்தான் மால்விடையி லேறிவந்து
நேயப் பசுமுன்னர் நின்றளித்தான்—றூய
கொடியிடைப்பெண் கொண்கனுங் கோபாலன் மேவு
கடிகொணகர் முல்லையுறுங் கான். (௪௬)

நேசமுற்றே யோடாம னிற்கும் பசுக்களைவன்
பாசநீத் தொண்சிற் பரவெளியில்—வாசமுறச்
சேர்த்தின்புன் ஞரநல்குஞ் சிற்றிடைய னுலவனஞ்
சீர்த்தொளிரு முல்லைத் திணை. (௪௭)

எந்தைபிரா னேறு மிடபத் தினத்ததூஉ
மைந்துபொரு ளன்னுற் களிப்பதூஉ—நந்தமர
ரார்ப்பிடர்தங் கூறங்கந் தார்வதூஉ மாநிரைசேர்
சீரிடமா முல்லைத் திணை. (௪௮)

தூங்கநீர்க் கான்யாற்றிற் றோய்வார் தொடைபுனைவா
ரங்கநோ வாம லடுவிடையைச்—சிங்க
மனையார் தழுவ வவரையிடைச் சிங்க
மனையார் தழுவி மகிழ்வார். (௪௯)

இடையற்ப மாத ரிளந்தயிர்சங் கார்ப்பக்
கடைமுழக்கு மண்டர் கவின்கொள்—விடைகள்
பிணியார்ப்பும் வன்கோட்டுப் பெற்றங் களங்கொண்
மணியார்ப்பு மாறா வனம். (௫௰)

ஆடகமஞ் சூர மவரைமுற்கங் காணமிதை
மாட மிறுங்கெண் வரகிவைகா—னீடு
தரையிற் கிளர்ந்து தலந்தோறு மேவி
வரையிற் கிடக்கு மலிந்து. (௫௧)

மருதம்.

இங்குமுத்தி யெய்தா திருநிலத்தி லெய்துமென்றே
சங்கம் பதுமஞ்சிந் தாமணிமு—னங்கங்
கருதத் துறைவான் கயங்காட்ட வேந்தன்
மருதத் துறைவான் மகிழ்ந்து. (௫௨)

ஒருபா லுழுவா ரொருபால் விதைப்பா
ரொருபா னடுவா ருழுநர்—மருவி
யொருபா லறுப்பா ரொருபா லடிப்பா
ரொருபா லளப்பா ருகந்து. (௫௩)

கார்பூட்டு வார்போற் கடாவி னெழிற்களத்தில்
வார்பூட்டு வார்நுகத்தை வைத்திணைத்துச்—சீர்பூட்டு
மேர்பூட்டு வாருழுந ரேழ்பரியைச் செங்கதிரோன்
றேர்பூட்டு முன்னர்த் தெளிந்து. (௫௪)

வடபா விருந்துதென்பான் மல்கிடவே ரோர்சால்
குடபா விருந்து குணபா—னடவவளாக்
கோலித் துகைப்பார் குளப்படிய காராவை
யாலித் துகைப்பா ரவர். (௫௫)

எழுதருநா ரும்புலத்தி லேர்பலசா லோச்சி
யுழுதுபரம் பாற்றியொண்ணீ ருய்த்துப்—பழுதுவரா
திந்திரதெய் வம்போற்றி யீசானமா திசையின்
முந்திவித்து வார்செந் நூளை. (௫௬)

மற்றைநா ணீர்கவிழ்த்து வாலங் குரம்வெள்ளி
விற்றிகழுங் கம்பியென மேவிடவே—பெற்றவிளங்
கான்முளைக்குப் பாலருத்துங் காரிகைபோற் றிண்களமர்
பான்முளைக்குப் பாய்ச்சுவர்நீர் பார்த்து. (௫௭)

அள்ளலுறு வித்தனைத்து மங்குரித்து மேனோக்கி
வெள்ளிநிறந் தீர்ந்துபுதன் மேனியா—வொள்ளியமா
நீல மணிக்கொழுந்து நேர வளருமே
ஞால மகிழ்ச்சிகொள நன்கு. (௫௮)

நாறு பறித்துமள்ளர் நன்முடிக ளாயமைத்துக்
கூறுபட யாத்துக் கொடுபோய்வண்—சேறுபடு
செய்யிற் பரப்பவே சேற்க ணுழத்தியர்தங்
கையிற் பதிப்பார் களித்து. (௫௯)

நடுவா ரிசைமள்ளர் நாறு பரப்ப
நடுவா ரிசைப்பண் ணலங்கேட்—டடுவா
ருழுநர்க் குகைப்புரப்பு மோவவே போமேர்க்
கொழுநற் கடாமகிழ்வு கொண்டு. (௬௰)

கதிப்பார் கழனிக் கருஞ்சேற்றி னூற்றின்
பதிப்பார் தருகாட்சி பாங்கின்—விதிப்பார்
கருமையினில்·வெள்ளக் கரம்விசும்பின் மீனு
மிருமையுமே யெய்க்கு மினிது. (௬௧)

அம்மான் மகளு மயலான் மகளுமணஞ்
செய்ம்மாண் வரன்மனையுட் சேர்ந்துழிமுன்—னும்மாண்பி
னுட்டகவும் வெள்கலும்போ லுற்ற பசுமைவெண்மை
நட்டமுன்பின் னுஞ்சேற்றி னூறு. (௬௨)

இருதிறத்த மாத ரியலும் பயில
வொருதிறத்த வாயினபோ லோங்கி—வருதிறத்த
பைங்கூழ் தனைவளைத்த பண்டைபுன் முற்களைக
ளங்கூழ் வினையி னடுத்து. (௬௩)

மள்ளர்கள் ளுண்மயக்கான் மாதர்தம் மெய்ந்நோக்கிக்
கள்ளமரை மொட்டாதி கட்டனதாங்—கொள்ளையினும்
மேல்வளைந்த வென்கொலென வெம்முலைமுன் பற்றுவார்
கோல்வளையார் நாணுட் கொள. (௬௪)

கள்ளுண் கடைசியர்கைக் கல்லையினுட் டம்வதனம்
விள்ளவெண்ணே டுண்பவரார் வேந்தென்ன—மள்ளனவ
னன்னதுற்றென் போனின் னருகிருந்து பார்ப்பவனு
ரன்னமே யென்று னடுத்து. (௬௫)

செங்கமலங் கைகாட்டச் சேதாம்பல் வாய்காட்டப்
பைங்குவளை கண்காட்டப் பண்ணையிற்பெண்—ணங்கங்
களையன்றி வேறு களைதேரு மள்ளர்
களையுண்டு தீர்வார் களை. (௬௬)

கண்ணீர்மை கண்டு கயல்புரளக் கால்வண்ண
தண்ணீர்மை கண்டுவரா னன்குலவப்—பெண்ணீர்மை
குன்ற வுழத்தியர்தாங் கூர்களையை வேர்களையா
நின்றார் நிகைத்தார் நினைந்து. (௬௭)

பாளை மறைய விரதமெனக் கூழ்முதல்கொண்
டேனை யுலகமு மின்புறவே—தானைமள்ள
ரீட்டியென மேல்போ யெழிற்கவின மாவதனங்
காட்டியவே செந்நெற் கதிர். (௬௮)

பொன்னிறமார் செந்நெல் புகர்நிறமுற் றங்கவினுந்
தன்னிறமாய் நின்று தயங்குகலி—மன்னிறமாய்
வேய்போற் கிளைத்துறுசூல் வெண்கதிராய்ச் செங்கதிராய்ச்
சேய்போற் கிடந்த செயில். (௬௯)

உற்றசரி யையாதி யோதிநொற் பாதமரீஇப்
பற்றற் றவர்போற் பசுநீர்மை—யற்றுமுன்
னாதி வடிவடைந்த வங்குரங்கூழ் சூல்கதிராய்
மீதிவர்ந்து கீழ்சாய் விளைவு. (௭௰)

வயங்கொள் களமர் வரிசையினின் றங்கைக்
குயங்கொண் டறுத்தவரிக் கூறு—தயங்கிடயாத்
தொன்றிற் பொலிசுமைக ளொண்சிரம்வைத் தண்களத்திற்
குன்றிற் குவிப்பார் கொணர்ந்து. (௭௧)

அடியடியென் பார்சில்லோ ராங்கடிப்பான் சூட்டைப்
பிடிபிடியென் பார்சிலவர் பின்னை—கடிகடியென்
றார்வினவில் வார்சிலரிவ் வார்ப்பார் களமுழவர்
போர்செய் களமே பொரும். (௭௨)

தம்மினத்து ளொன்றார் தருமனுயிர் மெய்பிரித்தாங்
கம்ம பிணையலி லார்பகடு—வெம்மனத்தர்
வெல்வைவே றாக்கும் வியன்களனேர் போர்க்களத்திற்
சொல்வைவே றாக்குந் துகைத்து. (௭௩)

ஆற்றல்சான் மள்ள ரவிர்களத்திற் பொங்கழியைக்
காற்றெதிரில் வாரிக் கலகலெனத்—தூற்றவங்கென்
மெய்ம்மையோர் சொல்லின் விளங்கப் பதரகன்ற
பொய்ம்மையோர் சொல்லிற் புலர்ந்து. (௭௪)

தூநெல் லளந்து தொகைப்படுத்தி யாறாக்கிக்
கோனிறைக்கொன் றீந்துமற்றக் கூறாய—மாநெல்லைத்
திண்டிறல்கொண் மள்ளர் சிலம்பெனவே வீடுதொறும்
பண்டியிற்கொண் டுய்ப்பர் பரிந்து. (௭௫)

தீஞ்சா றடுபுகைதான் சேணோக்கிப் பின்றொடர்வாய்ப்
போஞ்சாலங் கண்டுமுகில் பூதலமு—மாஞ்சாலக்
கார்பெறுமோ வென்னாக் கறங்கியதன் கட்டாரை
நீர்பொழியு மங்க ணிலத்து. (௭௬)

சரியைமுற்றி யேகிரியை சார்ந்ததன்பின் யோக
மரீஇ யுயர்ஞான மல்கும்—பெரியவராம்
வாகாய் வளர்கன்னன் மன்னமுற்றிச் சாறாகிப்
பாகாய்ச் சருக்கரையாம் பண்பு. (௭௭)

உட்புறமா றுற்ற வுயர்சாக் கியரையொக்கு
முட்புறமார் காய்துங்கன் முன்சினன்பா—னட்புறவாம்
வம்புறுவெங் குண்டர் வழிக்குருவை யொக்குமும்பற்
கொம்புறழும் வாழைக் குலை. (௭௮)

ஓங்குமஞ்ச ளிஞ்சி யுலோபரெனத் தம்பொருள்கீழ்ப்
பாங்குவைத்தல் கண்டுமெள்ளர் பன்னவர்க்குத்—தீங்கிழைத்தே
யுள்ளமூ லப்பொருளை யொண்கருவி கொண்டுதொட்டுக்
கள்ளரெனக் கொள்வார் களித்து. (எகூ)

மஞ்சளுயர் வாழை மணிக்கமுகு தாழையிவை
விஞ்சவொன்றை யொன்றுதொட விண்ணுறுத—லஞ்சரியை
முன்னான்கு பாத முறைபயின்றெண் ணுற்பதஞ்சே
ரந்நால் வரையொக்கு மாம். (அ௦)

நெய்தல்.

மாயன் முருகனிவர் வார்கணைவேள் மேல்விடுத்தார்
நேயமவ ரோடுசெயே னோர்குணதிக்—காயமன்சார்
பெய்தனன்றென் றெண்ணி யிருநீர்க் கிழவனட்பி
னெய்தலின்கண் வாழ்வா னிதம். (அக)

பாயநுளை மாதர் படுமீ னுணக்கொலியு
மேயபல்புள் ளோச்சும் வியனொலியுஞ்—சேயவலை
பீர்க்கு மொலியு மிருமகரம் போமொலியு
மார்க்குமலை யார்ப்படக்கு மாங்கு. (அஉ)

வானந் துறுகலியும் வன்மீ னுகள்கலியு
மீனங் கவர்கலியும் வெவ்வலைஞ—ரானகல
மூர்கலியுஞ் சார்முகினீ ருண்கலியு மோர்ந்தறிஞ
ரார்கலியென் பார்கடலை யாங்கு. (அங)

கொடியாற் றருவாற் கொழுஞ்செங் கழையாஞ்
செடியாற் சுவைநல்கு தேத்தைக்—கடியார்ம
ணெய்துமோர் வித்தின்றி யேற்றசுவை யொன்றளித்தே
நெய்த னகைக்கு நெடிது. (அச)

எண்ணு ணிலத்தினர்க்கு மின்றியமை யாததா
யுண்ணு றுசுவையு ளொப்பிலதாய்—மண்ணு
லுவரைபோ முமணரமை யுப்பொளிரும் வெள்ளி
வரைபோ லளமா வரைப்பு (அரு)

ஓதமுடை நாற்ற முணக்குமீன் றுன்னாற்றம்
போத விரண்டுமே போயொடுங்கக்—கேதகைபொன்
பெய்த முடிப்பிற் பிறங்குபுன்னை யோடெரு
நெய்தன் மணக்கு நெடிது. (அசு)

திகைவுறுநன் மாதர் தழுவநகை செய்ய
முகைவி டருவினியன் முன்னி—நகைதரல்போன்
மேக்குமே கத்தவிரு மின்னலைத்தான் காண்டோறும்
பூக்குமே கைதைநறும் பூ. (அஎ)

பத்திவலையிற் படுவோன் வலைஞனாச்
சத்தி வலைச்சி தனைமணப்பா—னத்தியின்கண்
மன்னுவலை வீசியே வான்மீன் படுக்கினன்னோர்
துன்னுதொழிற் குண்டோ துகள். (அஅ)

இச்சகந்தி யானித் திறைஞ்சும் வியாசமுனி
மச்சகந்தி தன்வயிற்றில் வந்துதிக்கின்—வச்சகந்தி
நேர்கந் தரத்தியர்தோ ணேய முறும்பரதர்
சீர்கழறற் பாலதோ தேர்ந்து. (அகூ)

இருளுறுமுந் நீரி லெறிவலைஞர் நாண
மருளறுமொண் பாவின் மறைநற்—பொருணிலைகண்
டோர்ந்து கவரு முரவினர்போன் மீனிலையைத்
தேர்ந்து கவருஞ் சிரல். (கூ0)

மஞ்சு மறைக்குமிள மாமதிய மோவுயிர்ப்பிற்
றுஞ்சுபுள்ளோ வென்னமலர்த் தூயமடல்—விஞ்சக்
கருவான்மி யூருங் கவின்கைதை யாருந்
திருவான்மி யூருநெய்தற் றேம். (கூக)

பத்தியினோ ரன்பர் பரசமறைச் சேயுரையா
லத்தியிற்பல் பூமலர்ந்த வற்புதமாந்—தத்தி
வருமயிலை யாதி வளருததிப் பாங்கார்
திருமயிலை நெய்தற் றிணை. (கூஉ)

சாரு மறையவனைச் சங்கிலியி லார்த்திரவோ
ராரும் பரவையிற்றள் ளாத்தனேற்றி—யூருங்
கருநெய்தன் மாதர்தங் கண்போன் மலர்கா
மருநெய்த லாயதோர் வைப்பு. (கூ௩)

பாலை.

நானிலமாத் தேவரொடு நட்புறீஇ யாங்காங்குத்
தானிலவ வன்னோர் தரப்பெற்ற—வேநிலத்தின்
மின்கோ லொடுவின் மிளிர்வாள் கொடுதுர்க்கை
தன்கோல் செலுத்துந் தனித்து. (கூச)

மேனிலத்தி னாமம் விளம்பிடப்பெற் றார்பொருளான்
மாநிலத்தி னுள்ளே மருவுவது—கானிலத்திற்
றேயாக் கடவுளருந் துன்னரிது வெப்பினொடு
பாயாக் கிடக்கும் பரல். (௯௫)

அலகைரத நீர்ப்பரவை யாமொட்ட கம்போங்
கலமுகைப்போ னோட்டுமீ காம—னிலவுறவே
தூர திருட்டித் துவக்குடையார்க் கேதோற்று
நீரதுயர் பாலை நிலம் (௯௬)

தாமலதோ ராதரவு தானில்லான் வாழ்பவர்க்குக்
காமர் நிழலுங் கனியுநல்க—வாமலகம்
பாங்கமைத்தா னன்னார் பரலுறுத்தா மேனடப்பான்
கோங்கமைத்தான் பஞ்சு குறித்து. (௯௭)

ஈந்திலையின் வேய்ந்த விருங்குடிலர் செந்நாயர்
காந்து சினத்தர் கடுமொழிய—ரேந்துதனக்
கொற்றவையே தெய்வமெனக் கொள்வர் நெறியலைத்துப்
பெற்றவையே யுண்பர் பெரிது. (௯௮)

தீங்கரும்பைச் செங்கையிற்கொள் சித்தசனா றோர்ந்தவரி
னாங்கரும்பைத் தேன்விரையார்ந் தன்பினனி—கோங்கரும்பை
யண்டுபு கிண்டி யகமலர்வித் தொள்ளிதழ்த்தே
னுண்டு களிக்கு முகந்து. (௯௯)

மங்கையர்தங் கொங்கையையே மானுமதற் கோர்குறையுண்
டங்கதனை யானிறைய வாற்றுவலென்—றங்கணெனக்
கோங்க முகைமேற் குடிகொளுந்தே னார்வமிகத்
தூங்கலிசை பாடுஞ் சுரும்பு. (௧௦௦)

பத்திமையா லாங்குள்ளோர் பைந்துகிலாற் சித்திரித்து
முத்திசைத்த மேற்கட்டி முன்னிலங்க—கொற்றி
யிருப்பை யலங்கரித்த தென்னலா நீர்மைத்
திருப்பை யலர்ந்த வியல்பு. (௧௦௧)

ஒள்ளியசெம் பொன்காட்டு மோங்குமெழிற் கோங்கரும்பு
வெள்ளியது காட்டுமலர் வீமுருங்கை—வள்ளியசெவ்
வித்துருமங் காட்டு மிளிர்பாட லங்காட்டு
முத்து மதூக முகை. (௧௦௨)

ஆயகனி வுட்புறம்பொன் றாந்தகையோர் தன்மைநெல்லித்
தூயகனி காட்டுந் துகளுடையார்—நேயமது
சாய்பெரிதாய் மேலுட் கனிந்துகனி வில்லிலவு
மாய்தருநீர் மைகாட்டு மாங்கு. (௧௦௩)

திணைமயக்கம்.

வணமயங்க வேங்கையின்மேன் மௌவல் படர்ந்து
மணமயங்கப் பூத்துதிர்பூ வாய்த்தங்—கணமயங்க
வன்புலியின் வெம்பறழும் வான்புடையார் மான்பறழு
மின்பி னுறங்கு மினிது. (க௦௪)

அந்தா மரையினின மார்வனத்தார் வாரணமுஞ்
செந்தா மரையிற் றிகழனமுங்—கொந்தார்
குருந்து மருதுமுமாய்க் கூடு நிழற்க
ணிருந்துவிளை யாடு மினிது. (க௦ரு)

வெய்முத்த மென்கழையின் வெண்மணிவெற் பார்மருத
வாய்மன் சிறுமியர்கள் வைத்தவண்டற்—கேய்தரம
தூகமௌவல் புன்னைமுகை சூழ்நிலத்துப் பேதையர்முத்
தாகவைத்தங் காடுவா ரார்த்து. (க௦௬)

மென்கமுகம் பாளை விரிதரக்கொக் கென்னவெரீஇ
மின்கயல்வா விக்கழியின் வீழவதின்—மன்கரண்ட
மஞ்சமிரி யப்பயமுற் றூர்த்தேகி யந்தடத்திற்
கஞ்சமிசை யாருங் களித்து. (க௦எ)

தேன்கொண் டெயினச் சிறுமியர்க்கான் பாலளிப்பார்
கான்கொ ளிடைச்சியரங் கண்வாவி—தான்கொண்ட
மீன்கொண் டுழத்தியர்க்கு வேலைபடு மீனளிப்பர்
கான்கொ ளுளைச்சியரங் கண். (க௦அ)

இன்னவணம் பல்வளனு மேய்ந்துசிறப் புற்றோங்கு
நன்னெழிற் றொண்டைவள நாட்டின்க—ணுன்னரிய
வுத்தமமா நாற்குடியு மோங்கியெங்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தத்தநெறி சாருந் தக. (க௦௯)

சிவதலமெண் ணான்குவிண்டு தேமிரண்டோ டைந்நான்
கவிர்தருசீர்க் கோட்டநா லாறு—நிவாமே
யூராறுமஃ தாக வகன்றொண்டை நாடுபெற்ற
பேறு மிகவும் பெரிது. (கக௦)

வேத முழக்கும் விழாவின் பெருமுழக்கு
மோது மணமுழக்கு மும்பருற—மீதிவர்ந்து
நீடெங்கும் பூகமுமே நேர்ந்துசெலுஞ் சீர்த்தொண்டை
நாடெங்கு மேவுமே நன்கு. (ககக)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா ககக.

திருநகரப் படலம்.

பூவினிலம் போருகமும் பொன்னினிற்சாம் பூநதமுந்
தேவினிலே சிற்பரனுஞ் செய்யுளில்வெண்—பாவுஞ்
சிகரத்தின் மேருவும்போற் சீர்த்ததே யேழ்மா
நகரத்திற் காஞ்சி நகர். (க)

மூத்தேவர் முச்சத்தி முச்சுடர்மா நற்றவர்மான்
மெய்த்தேவ ரித்தகையோர் வித்தகன்பால்—வைத்தேயன்
பொன்று முளத்தோ டுவந்து வழிபடுசீர்
நன்றுளது காஞ்சி நகர். (உ)

புகழுமன்பர்க் கன்றிப் புனைதருபொன் மாடந்
திகழுமணி நீறுடைத்து தேம்பா—யகழ்
பயமுடைத்து ஞாயினிலை பத்தியுடைத் தோவ
நயமுடைத்து காஞ்சி நகர். (ங)

பத்திநெறி வேதநெறி பன்னு கமநெறிநற்
சித்திநெறி காணரிய சிற்பரமா—முத்திநெறி
காட்டுவது மூவுலகுங் காமுறுசீ ரெண்டிசையு
நாட்டுவது காஞ்சி நகர். (ச)

வானகர்சீர் தூக்கியத்த மாநகர மாகநிதிக்
கோனகர்நே ராதுநட்புக் கொள்ளவயன்—மானகர்கள்
வந்து வணங்க வயங்குவது சீர்த்தியென்று
நந்தலிலாக் காஞ்சி நகர். (ரு)

எல்லா நகரு மிவர்ந்துவட பாலுறத்தீஞ்
சொல்லார் முனிவனெனச் சூழ்ந்துதென்பா—னில்லாமன்
றென்னகரா மேழுட் டிலங்கிப் புதுமைசெயு
நன்னகராங் காஞ்சி நகர். (சு)

அலகில் புகழ்பெற் றகிலநகர்க் கெல்லாந்
திலக மெனவே திகழ்வ—துலகிலெங்கு
மல்குபொருட் கோர்வைப்பாய் மன்னி யுயர்கதியு
நல்குவது காஞ்சி நகர். (எ)

ஏகம்ப மத்திகிரி யேண்முனையாச் சத்திநகர்
மாகம்பன் கச்சாலை மன்றண்கா—யோகவெஃகா
பூகமணி கண்டீசம் பொன்வின் மணிக்கட்டா
நாகவில்லாங் காஞ்சி நகர். (அ)

திரைகடலே வாவி திகழ்நிலமே செந்தா
மரைபலதே யம்மே மலிதோ—டுரைதருசீர்த்
தண்டகநா டேபொருட்டுத் தண்காஞ்சி யேயதன
ளெண்டகவார் மாவா ழிடம். (௯)

கச்சூர்கா ளத்தி கழுக்குன்றம் வல்லமுலை
மெச்சாலங் காடகடு வின்மயிலை—மெய்ச்சாயல்
பாசூர்தோ ளொற்றிநள்ளே காம்பரங்கண் பன்னுதொண்டைத்
தேசூர்செவ் வாய்மான் றிறம். (௧௦)

ஏகாம் பரமணிப்பை யேர்தருகச் சாலைகளம்
வாகாம் வரதபிரான் மந்திரம்வால்—யோகா
மணியவிர்பொற் பஃறளிகள் வாங்குருவ மாகப்
பணியரசாங் கச்சிப் பதி. (௧௧)

பத்திமிகு கச்சிப் பதியை யெவருமே
முத்திநக ரென்ன மொழிவாது—சத்தியமா
வைகுந்த மோர்புறமு மன்கயிலை யோர்புறமும்
வைகுந் தகுங்கரியாய் வாய்ந்து. (௧௨)

அளகா புரியோ டமரா வதிநே
ருளகா மருநகர்க்கென் றோதிற்—பளகாமேல்
சொன்னகரம் வந்து தொழுதலாற் கச்சியெனு
மந்நகர்க்கொப் பந்நகரே யாம். (௧௩)

நற்றவர்சூழ் கச்சி நகரமா நங்கைக்குப்
பொற்றை மணிச்சிகரி பொன்முடியாஞ்—சுற்றுமதி
றங்கக் கவயமாந் தண்டா மரைக்கிடங்கு
துங்கத் துகிலாந் துதைந்து. (௧௪)

மகவா னகரம் வணங்க நெடுமாட
மிகவா னிவந்து மிளிருந்—தகவா
னெழுநகருட் சீர்த்தி யெழுநகரீ தென்றால்
விழுநகர மெங்குளது வேறு. (௧௫)

மாமுருக்கம் வில்வ மறைமுதற்கு நீழறந்து
தாமிருக்குந் தன்மை தனையுணராப்—பூமருக்கா
மற்றவற்றின் பெற்றிபெற மாநகரைச் சூழ்ந்தமர்ந்து
நற்றவத்தி னிற்பதொக்கு நன்கு. (௧௬)

காமர் பொடிதுலங்கக் கண்ணீர் துளிப்பவே
மாமென் றளிரா மயிர்பொடிப்பப்—பூமன்கா
வொன்றுசம்பு வுட்டயங்க வுன்னம் பரநோக்கி
நின்றுதவ மாற்று நெடிது. (௧௭)

ஒருகொம்பா ரத்தி யொருகோடி மான
மிருகொம்பார் வேங்கையெண் ணில்ல—தருகொம்பார்
சம்புபல கோடி தயங்கும் வழிபடவே
யம்பொழில்சூழ் கச்சி யகம். (கஅ)

தென்னிலமா வேந்தன் றனிநகர மந்தரத்தின்
மன்னுதலா லோர்கால் வருமிடரென்—றன்னதனை
யந்நிலையி னீங்கா தலர்தலையிற் றாங்குவபோ
றென்னமர மோங்குஞ் செறிந்து. (கக)

பைந்நாக வல்லி பழமல்கு கந்தியின்மேற்
பைந்நாக மென்னப் படர்தோற்ற—மைந்நாகக்
காரிகையைக் காணக் கவின்றருகா ளாஞ்சியைப்பூ
நாரிகையி னீட்டலொக்கு நன்கு. (உ௦)

தேவரம்பை மேவுதலாற் றென்காலி னாடுதலாற்
காவரம்பை மேவிக் கனிதரலாற்—பூவரம்பை
தேனரம்பை யின்சொற் றிருக்கு மணியல்குல்
வானரம்பை மாரையொக்கு மற்று. (உக)

தென்னெழிற்செந் நாசியெனத் தாங்கனிந்த மாங்கனியை
வன்னியவ்வங் கத்தின் வலிந்துகொத்திப்—பின்னருஞ்செய்
தொப்பின்மை காட்டு முயர்தருவான் பொங்கரின்மேற்
கப்பின்மை காட்டுங் கனம். (உஉ)

நல்லா லடியுற்ற கண்ணுதலோர் மாவின்கீழ்
நல்லா லடியுற்றுக் காயமதில்—வல்லார்
வடுக்கொண்டு மாவேட்கை மன்னி னதனைக்
கடுக்குமோ கற்பகமென் கா. (உங)

திருக்களுண்மே லாய தருக்சொடையிற் கொள்ளுந்
தருக்கை யொழிப்பான் றழைத்து—வருக்கைதான்
கீழுதலம் பார்வின் கிளைகவர்வே ரேய்கனிக
ளூழினுண நல்கு முவகு. (உச)

புறநகர்

செங்கண் பிரதாபந் திண்ணியவெண் கோடுபுக
ழுங்கமுறக் காட்ட வமர்க்களம்போய்—வெங்கதத்திற்
றுய்மதுகை யோடெதிர்ப்பார்த் தாக்கிவயங் கொண்டுலவும்
பாய்மதமா வாரி பல. (உரு)

கொய்யுளைய கூர்ங்குரத்த கூரைங் கதியவுய்க்கும்
வெய்யர் குறிப்பிற்செல் வீரத்த—தூய்ய
வரிமாவின் மேற்பாய்ந் தமர்செய்ய வல்ல
பரிமாவின் பந்தி பல. (உசு)

ஆழிபெற் றச்சுதனு மச்சமைக்கப் பட்டயனு
மூழித் தொழிலா னுருத்திரனும்—பாழி
யருந்தேவ ரங்கமா வங்கமைந்த தேர்நேர்
பருந்தேர் நிலயம் பல. (உஎ)

ஒன்றிகல்வந் துற்றக்கா லுற்றுடற்பற் றற்றவர்போற்
சென்றெதிர்ப்பார்ச் செற்றுச் செயங்கொண்டு—வென்றி
யடைவீர மாலை யமரா பரணப்
படைவீரர் வாழ்தேம் பல. (உஅ)

உன்னாற் படைகட்கு மொள்கிம் புரிபுரசை
கொன்னார் கலினமார் குப்பாய—முன்னா
வணிசெய் வனவும்வே றாவனவு மாக்கும்
பணிசெய் குநர்தேம் பல. (உகூ)

இடைநகர்

பருமுகின்மே லூர்ந்து பலகணியைந் தேய்ந்தேர்
தருவினையுற் றங்கட் சசியை—மருவித்
தகவா னிவந்து தயங்குமணி மாட
மகவான் றனைநிகர்க்கு மற்று. (ஙo)

வெண்சந் திரகாந்த மின்றசும்பி லிந்தினு
மொண்சுடரி னீர்கான் றுலர்தோற்ற—மெண்சத்தி
தன்மையினி னுமனைத்துஞ் சம்பு லயப்படுத்துந்
தன்மையினைக் காட்டுந் தக. (ஙக)

சீதமதி யார்கறையைச் செப்புவார் பற்பலவா
மீதவிர்பொன் மாடமேன் மேவியமர்—மாதர்
முகங்கண் டெழினலனை முன்னிமுன்னி யன்னா
னகங்கன் றினமையுன்னா ராங்கு. (ஙஉ)

சந்திரனு வாவின்மேற் சாளரத்துப் புக்குராய்
நொந்துகுறை வேய்ந்து நுழைதோறு—முந்தவேர்
மிக்ககலை போகவா வோர்த்தருள்செய் வீரனுந்
தக்கன் றனைப்புகழ்வான் றான். (ஙங)

மாடமேன் மங்கையர்கள் வார்கூந்தற் கூட்டுபுகை
மேடமேற் சென்றகல்வான் மேவவதை—நாடமரர்
நல்லார் மணந்தேர்ந்து நாலவிட்டே ரேலமிட்ட
வல்லார் குழலிலுய்ப்பா ராங்கு. (௩௪)

சந்தனத்தேய் வார்ந்து தமனியக்குன் றென்னவருந்
தந்தனத்தை நேருந் தகையுணர்ந்தே—பந்தினைக்கண்
மானனையார் தாமடிப்ப மார்பிலது தாக்குறுத
றானனையார்ச் சாடலொக்குஞ் சார்ந்து. (௩௫)

அம்மனையோர் மின்னுந்த வாங்குதுபோ யோங்குமணி
யம்மனையின் பாங்கி லவிர்விளவார்—வெம்முசுவின்
பாலுறவஃ தேற்றுப் பழம்பறித்துப் பாவையங்கை
மேலுறவே வீசும் விரைந்து. (௩௬)

சூழ்தருமிவ் வூரெயிலின் சோலையினூற் கண்முகிழ்த்து
வீழ்தரலாற் றானினைந்து வெய்யவன்விண்—போழ்தருமோ
ராழியந்தேர்க் கோர்மா வமையுமஃ தோர்ந்தன்றே
வேழியன்மா யாத்தா னினிது. (௩௭)

கொடியார மாடமுடி கூர்ந்துலவ வான்யா
றடியார வேகவதி யாறங்—கிடையாரச்
சேதாம்ப னீலஞ் செழுங்கமல முள்ளிட்ட
போதாங் கொடியொளிரும் பூத்து. (௩௮)

தியங்குவன மாடமேற் செல்சுடரா றின்றி
மயங்குவன மாதிரங்கண் மாக்க—ளியங்கப்
பயம்பெறுவ வாவிதரு பண்பார் நகரில்
வியம்பெறுவ தீய வினை. (௩௯)

இடர்படுவ மாத ரிழைநுண் மருங்கு
றொடர்படுவ மும்மதத்த தூங்க—லடர்ஞாட்பில்
வாங்குவன மைந்தர் வரிவி றிருநகரிற்
றூங்குவன வாணித் தொகை. (௪௰)

அந்நகரிற் கற்றாரு மாவனகற் கின்றாரும்
பன்னடுநாற் கற்பாரும் பாவையரு—முன்று
மனந்தனையே வாங்குமெழின் மைந்தருமே நோக்கி
னனந்தனையே நேரென்ன லாம். (௪௧)

ஒவ்வோர் தலத்தினிலொவ் வோர்விழா மேலென்ப
ரவ்வோர் விழாவு மரைத்தானு—மொவ்வாச்சீர்க்
கச்சி நகர்விழாக் கண்டகண் டான்விழைந்து
மெச்சுமோ வேறூர் விழா. (௪௨)

சைவ சமயத்தின் சத்துணர்ந்தோர் சாக்கியராத்
தெய்வத்தை யுள்ளன்பிற் சிந்தித்து—மெய்வழிபா
டாற்றியுயர் வீடடைந்த தாய்ந்துவிழாக் காண்பவர்போற்
போற்றிநிற்ப ரம்மதத்தர் போந்து. (௪௩)

இந்திரமா தீர்த்தந்தோய்ந் தீசானற் ருழ்ந்துவலம்
வந்திறையார் மந்திரங்கள் வந்தனைசெய்—தந்தியுறும்
போதுமுன்றேத் தாரினன்பர் போற்றுநகர்க் கெல்லையெல்லை
யேதுவன்றி யில்லைவே றேது. (௪௪)

நூறேர்ந்து கொண்டு நுவலருவெண் பாவாதி
யாறேய்ந்தெண் ணச்சளபிட் டங்கணெய்தம்—வீறேய்ந்த
பாட்டிற் சிறந்துள்ள பண்புடையார் வீதிகடாங்
கூட்டிற்பல் கோடியுறுங் கூர்ந்து. (௪௫)

அஞ்ஞான் றறம்வளர்த்தா ளன்பி னழைத்தபொரு
ளஞ்ஞான்று மெய்தவைத்த லேய்க்குமே—யிஞ்ஞான்று
நல்கியல்பிற் குன்ற நலமுடைத்தாய்ப் பல்பொருளு
மல்கியொளிர் சீரா வணம். (௪௬)

ஒருமணியின் சோதி யொருமணியிற் றக்க
விருமணியின் பேத மெளிதிற்—றெரிதரா
தம்பொற் கிடுகி லவிர்மணிகள் போலளகை
யம்பதியி னுங்காண் பரிது. (௪௭)

ஆர்க்குமறு கார்வணிக ஞாத்தி னோர்முத்தை
வார்க்குயத்தாள் வாங்கியங்கை வைத்துருவப்—பார்க்கவதிற்
கன்றிவருங் கைச்சிவப்புங் கண்ணீல முங்கதுவக்
குன்றிமுத்தோ வீதென்றாள் கூர்ந்து. (௪௮)

தோகாய்நின் மூக்கணியிற் றூங்கு மணியன்றோ
வாகாவக் குன்றிமுத்தே யையமிலை—நீகாண்டி
யென்றாடி காட்டவவ ளேரிதழ்கண் ணீலந்துப்
பொன்ற நிறத்தினுட்கு முற்று. (௪௯)

இக்கோ டியைகோடி யென்விலையென் பார்க்கிழைதான்
புக்கோடி நன்றாய்ப் பொலிந்ததுகாண்—கைக்கோடி
யென்றொன்றைக் காட்டி யிதுகோடி யென்றுரைப்பர்
மன்றுகில்வின் மாக்கண் மகிழ்ந்து. (௫௦)

பட்டினு னெய்த படாமிதனைக் கொண்டுநீ
கட்டினு னெய்தற் கருங்கண்ணாய்—வட்டினேர்
மன்னுஞ் சுவர்க்கமத்தி யம்பா தலமறைக்கு
மென்னநவில் வார்வணிக ரேய்ந்து. (௫௧)

குங்குமப்பூ மான்மதநற் கோரோ சனையேலம்
வெங்சளபம் பாளிதமுன் மேயபொரு—டுங்கமுற
வீசு மணமறுகின் மேவுமின்னார் மாவுருவார்
வாச மொடுமயங்கு மற்று. (௫௨)

முல்லை முகைதொடுக்கு மொய்குழலார் முத்துறழ்தம்
பல்லை யவமதிக்கும் பான்மைகண்—டொல்லையதைக்
காலதனிற் காலுறவே கட்டுபுவாய் விண்டுகண்ணீர்
காலவைப்ப ரோர்சிறையின் கண். (௫௩)

மாலை பகரு மடவரலை யோர்காளை
மாலை தனக்குநல்கு வாயென்ன—மாலைமலர்
கண்ணியிது கோடியென்றாள் கட்கடையான் மாழ்கியே
கண்ணியுட்புள் ளாயினனங் கண். (௫௪)

பொன்னிரசி தாதியிற்செய் பொற்பார் கலமுமரந்
தன்னி லியலுறச்செய் தண்கலமு—மன்னிமண்ணிற்
செய்கலமும் விற்குந் தெருவின் மிளிருமின்னார்
மெய்கலமு மின்னிற் பெரிது. (௫௫)

மேருவன நெற்குவியல் வித்தகன்வாழ் வெள்ளிவரை
நேருவன வாலரியி னீள்குவிய—லாருவன
வொன்பான் மணிமலைபோ லுற்ற முதிரையின
மன்பா ரவாவா வணம். (௫௬)

சேர்கை மிகுசனத்தாற் செப்புவன வின்னவென
வோர்கை யரிதா லுகந்தபொரு—ளோர்கை
விழியின் விஞயவர்க்கு வேட்டனவவ் வாறீந்
தெழில்வணிகர் விற்பா ரினிது. (௫௭)

எந்நகர நாய்கருமெவ் வெப்பொருடம் பாலிலையோ
வுன்னவற்றிற் கொத்தபொரு ளுண்டென்பர்—பன்னகரி
லெப்பொருள்கள் கேட்கினுமே யீகுவர்விண் டாருவென
வொப்பில் வணிக ருகந்து. (௫௮)

தேசங் களிலிவண்செய் திற்றிபோ லில்லெனவே
பேசவல்லோர் செய்துவிற்கும் பெற்றநன்னெய்—வாசம்
பொருந்தின் சுவையுடைய பூபமுண்டார்க் காமே
மருந்துங் கயப்பா மருந்து. (௫௯)

பற்பலவங் காய்கள் பழங்கள் கிழங்கினங்கள்
பற்பலவங் காடிதொறும் பான்மையுற—வெப்பொழுது
மார்தலினா லாங்கிருதோ ராறும் பிறநகரார்
தேர்த லரிது தெளிந்து. (௬0)

அகநகர்.

ஓங்கிவரும் வெள்ள முமையவள்செய் பூசனைகண்
டேங்கியயல் சூழ்கிடந்த தேய்க்குமே—பாங்கி
னகரமதின் மேயமதி னற்புறமு முற்று
மகரமுக ணீரகழி மாண்பு. (௬௧)

நங்கைபுரி பூசனைக்கு நாந்தீர்த்த மாவமெனக்
கங்கைவந்து சூழ்கிடந்த காட்சியே—யங்கலென
மாழாமை மேலா மதினிலையைச் சூழ்கிடக்குங்
கீழாமை மேலாங் கிடங்கு. (௬௨)

இவ்வுலகி லிந்நகர்க்கொப் பில்லையென்ப தேதேற்ற
மவ்வுலகிற் போய்க்காண லாமெனவே—நவ்விபுதர்
வாழுலக மேவு மதின்மணிப்பை நாகருறை
கீழுலக மேவுங் கிடங்கு. (௬௩)

மன்னர் சிரூர்செம் மணிகொண் டெறியவெழி
லன்னமேல் சென்றனகீ ழார்ந்தகரா—வுன்னுங்
குரவற் புகழ்ந்திகழ்ந்தோர் கொள்பேறு காட்டும்
பரவகழி மேன்மை பல. (௬௪)

மும்மதிலு மோர்மதிலா மும்மூர்த்தி வாசமதி
லம்மதிலுற் றூர்ந்ததொக்கு மம்மதிலே—யம்மதின்முன்
வான்சென் முறையுணர்ந்தே வான்செல் வகைநகைவான்
வான்சென் மருவுமதில் வாய்ந்து. (௬௫)

மாவலியை மேவியொண்மண் வாங்கிமுடி விண்ணதல
மாவடியும் வாய்ந்துபொறி மன்னியிருங்—காவலினுற்
கானு டளவு கமழ்முல்லை மாலெனலாம்
வானு டளவு மதில். (௬௬)

நானெறியே கண்டு நவல்பொருளுட் கொண்டுயர்ந்து
வானெறியே சென்று மதியுறவே—தானிலங்கி
மேவலினால் வித்தம் விழுமணியி னுயமதி
னுவலரை மானுமே நன்கு. (௬௭)

தூயதிருக் காஞ்சிநகர்த் தொன்மதிலார் பொன்மணிசெய்
ஞாயில் பகையரையர் நாடிவரி—ஞயபல
தீயபடை கொண்டு செருக்குமே லங்குறவேண்
மேயபடை மேவன் மிகை. (௬௮)

காமநூல் கற்றுணராக் காளையர்கண் மாளிகையிற்
சேம நெடுஞ்சுவரிற் றீட்டியொளிர்—மாமையுறு
மோவியப்பா வையாலோர்ந் தொண்டொடியார் தோடழ்இ
மாவியப்பா வைகுவார் வாய்ந்து. (௬௯)

கூந்த றனையவிழ்ப்பார் கூறைதனை வீக்குவார்
காந்தளங்கைச் சங்கைக் கலிப்பவுய்ப்பா—ரேந்துகுயம்
வார்கொண் டசைப்பார் மறுகா டவர்க்காணி
னேர்கொள் கணிகையர்க ளேய்ந்து. (எ0)

வல்லாட வல்லாரை வல்லாலு மிங்கிதமாஞ்
சொல்லாட வல்லாரைச் சொல்லாலும்—வில்லார்வே
ளாகமநூல் வல்லாரை யாகமனூ லாலுமின்னார்
மோகமுற வெல்வார் முனம். (எக)

அம்பதியி லார்பதியி லார்பதியென் றாரணஞ்சொல்
சம்புவைத்தன் கேளெனத்தேர் தந்தனையா—தம்மை
யலைச்சுவடு வைத்தா னடுகாம நோக்கி
முலைச்சுவடு வைத்தான் முனம். (எஉ)

பிணவுருவிற் புக்குப் பிறன்மனையாட் புல்லுங்
கணவனியல் போடவிர்மைக் கண்ணார்—குணமோர்
தருமரும மேவுந் தனிரியன்மா வன்னான்
றிருமரும மேவுந் தினம். (எ௩)

இசையா னடத்தா லினியொருவ ரில்லென்
னிசையார் மயக்கிலிறை யெய்தி—னிசையானென்
னுவிருப்பு மன்னு மருங்கலைமான் பேசுமவ
னுவிருப்பு மன்னு நயந்து. (எச)

கண்ணகத்தில் வைகுந்தங் காட்டுவார் சார்ந்தவர்க்கு
நண்ணகத்தின் மாலையே நாட்டுவார்—விண்ணகத்தின்
மன்னுஞ் சுவர்க்கவின்ப மார்பகத்தி னல்கவல்லார்
துன்னுஞ் சதிநடையார் சூழ்ந்து. (எரு)

காமரையோர் வேளை முளரியக்கிற் காய்ந்தளிக்கு
நேமமொடு மாலைநல்கு நீர்மையினு—லேமந்
தருமன்றின் பாரத் தரலாற் பரனை
யிருமனத்த மாதரொப்ப ரேய்ந்து. (எசு)

வேதாந்த மோதும் விருத்தருங் கேசாதி
பாதாந்த நோக்கிப் பரத்தையே—நாதாந்த
மென்றவரிற் கேகுவரே லேந்திழையார் தஞ்சீர்த்தி
மன்றவுரைப் பார்யார் வகுத்து. (எஎ)

கங்கை குலத்தராய்க் காவியஞ்செய் நாவலராய்த்
துங்க வமைச்சராய்த் துன்னருநா—லங்கமுறு
சேனைத் தலைவராய்ச் சீர்த்துவரும் வேளாளர்
சோனைப் புயனிகர்வார் சூழ்ந்து. (எஅ)

நீராடிப் பூசித்து நேர்ந்தவிருந் தோடயின்றுஞ்
சீரார் புராணஞ் செவியணித்து—நாராருங்
காமர் தளிதொழுதுங் காண்வறிஞர்க் கீந்துமே
பூமகார் போக்குவார் போது. (எகூ)

ஆர்கோள் களைச்சிறைவைத் தாங்குநவ தானியங்கள்
சேர்கோ டெழ்கூட்டிற் சேமிப்பர்—கார்கூர்
சிறையினின்று காத்தோர் திருமா ளிகைமே
லுறையுமுகி னன்றிதனை யோர்ந்து. (அ0)

மன்னந் தணர்தொழிலு மன்னர் தொழிலுமன்னர்
பின்னர் தொழிலும் பிறர்தொழிலுந்—துன்ன
வுழவார் தொழிலே யுஞற்றுபவர் வீதி
விழவார் தருமே மிக. (அக)

ஆணிக் கனக வவிர்மா ளிகைதோறு
மாணிக்க மாதி வயங்குமணி—பேணி
யணிகலன்கட் கேற்பகொள்வா ரார்ப்படங்கா தென்றும்
வணிகருயர் செல்வ மறுகு. (அ௨)

மன்னர் தமக்கு வருமுறையில் வைசியர்தாம்
பின்ன ரெனலாலெப் பேறுமுளா—ரன்னர்போற்
செங்கோ லிலாக்குறையுஞ் சீர்தூக்கி யேநிறைய
வங்கோ றனைக்கொள்வா ராங்கு. (அ௩)

தனதனெனப் பேர்படைத்தோன் றன்னகரந் தன்னி
னினதனமொண் மாமணிக ளில்லை—யெனவருந்தி
முன்னவா வுற்று முயலி னவைமுடவ
னென்னவா றெய்து மினிது. (அ௪)

இம்மி யினுமே யிலாபம் வரப்பார்ப்பார்
கம்மி யுறுமேற் கழறுமன்னர்—விம்மிநையா
ரோர்வைவென்ம தாணி யுரத்திலங்கு சூத்திராஞ்
சீர்வை சியர்தாஞ் சிறந்து. (அ௫)

செந்துவர்வாய் வீரத் திருவிழைய வீரர்த
மைந்தர் படைபயிலு மாவார்ப்பும்—வெந்தறுகண்
யானை முழக்கு மிவுளி கனைப்புமறா
மானவேன் மன்னர் மறுகு. (அ௬)

கலையா ரணங்குங் கலையூ ரணங்கு
மலையா ரணங்கு மமர—நிலையா
விருந்தரீசாள் கிற்பி னியம்பிடீர் மைத்தோ
திருந்துசெங்கோற் செல்வர் தெரு. (அ௭)

பூதலமார் காஞ்சி புரிசிறந்தாங் கேந்தலமர்
மீதலமார் மாளிகையின் மேம்பாடு—மாதரர்வா
ழுந்தப் புரத்தி னழகுமே மூவுலகி
லெந்தப் புரத்தினுமே யில். (அஅ)

செந்திருவாழ் வேந்தர் திருமனையின் பாங்கொளிரு
மந்திரர்தா மேவுமணி மந்திரமெண்— டந்திரியாஞ்
சேனைத் தலைவர் செழுமா ளிகையினுட
னேனைத் தலைவ ரிருப்பு. (அக)

கூடறங்க மொன்றிற் குலவிரண்டு சன்மமுற்றே
யாறங்கம் போற்று மருமறையோர்—வீறவருள்
பூத்தே மகமியற்றும் பொன்மணிசெய் மாளிகையின்
மீத்தேவ ருண்பார் விருந்து. (கூ0)

நான்முகனே யன்னர் நவின்மூ விருதொழிலர்
தேன்முரலுங் கஞ்சத் தெரியலர்தாம்—வான்வழங்கற்
காதார மென்ப ரதுவிளக்கு மாங்கவரின்
மீதார மேக மிடைந்து. (கூக)

நான்மறையா றங்க நவிலெழுநா லாகமமு
நூன்முறையே தேர்ந்திசைகொ ணூன்மார்பர்—வான்மகங்க
ளாற்றியே வானோர்க் கவியளித்து மாபதிதாள்
போற்றியே வாழ்வார் புரிந்து. (கூஉ)

மூன்று கமமுணர்ந்து முத்தீக்கை பெற்றுமறை
மன்று குதிவளர்க்கு மாண்பினராய்—வின்றுக
ளேறுதிசைவ லம்மெனுமை யும்பரைநன் கர்ச்சிக்கு
மாதிசைவர் வீதிபல வாம். (கூ௩)

கஞ்சமரக் காம்பல் கழுநீர்நீ லாதிமலர்
புஞ்ச வொருவாவி பூத்தாங்கு—மிஞ்சவே
ஞானமறை யோர்முதலா நால்வ ரொடுபிறரு
மாநகரில் வாழ்வார் மகிழ்ந்து. (கூ௪)

அயனுமயன் மேவ வளகையர்கோ னுண
மயனுமயன் மேவ வகுத்த—நியமமக்க
ளெண்ணிடவு மாகாமற் றெண்ணிடவு மாகாவே
யெண்ணிடவு மாகா வினிது. (கூ௫)

நிரையானை யுள்ளானை நாளுமருச் சிக்குந்
திரையார் தருகம்பைத் தீரத்—துரையார்சீர்
மிக்க வொருசிறையின் மேலமறை யாகிற்குங்
கொக்கருகி னின்றோர் குயில். (கூசு

சிங்கத் துரியுஞ் சிறுகட் களிற்றுரியு
வங்கத் துறப்போர்த்த வம்மானைத்—துங்கத்
திருவடிவ மானையருச் சிக்கும் பலாச
மருவடியி னின்றுகலை மான். (௯௭

மருவுமொரு தந்தையொடு மைந்தனுமே நோக்கி
வெருவநின்ற சோதிதனை வில்வத்—தருவடியி
லாகமத்தா றர்ச்சிக்கு மாழிமண் ணுண் ணீலமா
மேக நிறத்தமரோர் மின். (௯௮)

அத்திகிரி மேன்முகிலொன் றுகமின்னுற் றென்றுமொன்று
மத்திகிரி யாமுழையு ளாளரியோ—டத்திகிரி
மன்னுமதி லண்மேகம் வையமுறும் போதுசன
முன்னுபல கோடி யுறும். (௯௯)

பாமபஞ்ச தீர்த்தத்தின் பாலாழ் பிலத்தினின்றோர்
காமர் கொடிபடர்ந்தே கம்பமன்னுற்—றுமரத்தின்
மன்னுவள மாங்கனியை வல்வடிவெ தாக்கியின்பந்
துன்ன வயங்குமெங்குஞ் சூழ்ந்து. (௧௦௦)

முகநோக்கின் யானையா முன்னருந்திண் டோண்மார்
பகநோக்கின் வானவனே யாந்தா—ளகநோக்கிற்
பூதமே யாமொருத்தன் பொன்மாட வீதிதொறுங்
காதலுற மேவுங் களித்து. (௧௦௧)

சம்புநல்கு வேங்கை தயங்கெழிலா ரோர்மானைக்
கும்பமத யானைதனைக் கொண்டுதழீஇ—யிம்பரும்பர்
கூட்டத்த ரச்சங் கொளாது நலஞ்செயுமோர்
கோட்டத் தமர்ந்தினருள் கூர்ந்து. (௧௦௨)

செய்யன் கரியனொடு சேர்ந்துபெற்ற வாண்மகன்செங்
கைய னிருவர் கணவனவன்—துய்யவிழாக்
கொண்டாடும் வீதிதொறுங் கொய்யுளைமா மேலேறிச்
செண்டாடும் நாளுஞ் சிறந்து. (௧௦௩)

ஒருபுலவன் வெண்பாவை யோர்ந்தவன்பின் சென்று
வருபுலவ னெங்களரு மாமன்—மருவுமன்பர்
சொன்னவண்ணஞ் செய்பவனற் றூதுசெல்ல வல்லவன்கா
ரன்னவண்ணன் வாழ்வொருபா லாய். (௧௦௪)

எத்தனையோ மான்மியங்க ளெத்தனையோ விம்மிதங்க
ளெத்தனையோ வற்புதங்க ளித்தனையென்—றத்தனையும்
பன்னிப் பஃறலைய பாந்தள் பரிந்தெடுத்துச்
சொன்னாற் சொலலாந் தொகுத்து. (௧௦௫)

எங்குமொளி யாலயமற் றெங்கு முயர்தீர்த்த
மெங்கு மடியா ரிருப்பிடமா—வங்கச்சி
யெங்குந்தன் மச்சாலை யெங்குங் கலாசாலை
யெங்குந் தவச்சாலை யே. (௧0௬)

அங்கலைதந் தாரமுதீந் தல்லகற்றி யாஞ்சோதித்
துங்கவுருக் காட்டித் துலங்குதலாற்—செங்குமுதப்
போதுறவு கொண்டார் பொருவின் மதிநிகரு
மாதுறவு கொண்டார் மடம். (௧0எ)

அன்னம் படைத்தொளிர்நா வாரச் சுவையமுதீந்
துன்னருநற் பாகடைதந் தொண்கலையு—நன்னரளித்
தென்னறக்கூ ரம்புயம்வா ழெண்கணைய னோராஞ்சீர்
பன்னறக்கூழ்ச் சாலை பல. (௧0அ)

இட்டசித்தி சைவகங்கை யேர்மங் கலவிந்த்ர
வுட்டடங்கா ரோணை முலகாணி—சிட்டரமர்
மாசறுவ தீர்த்தமின வாரமுத லாடிமல
மாசறுவர் மாக்கண் மகிழ்ந்து. (௧0௯)

சத்தநக ரத்திற் றலைமைத்தாய் வச்சிரத்தா
னத்தநக ரத்தி லவிர்கச்சிச்—சுத்த
நகர விறைக்கணியொண் ணன்மவுலி யொக்கும்
புகரி லெழிற்கோ புரம். (௧௧0)

ஆயமகள் செய்தவத்திற் காண்டுணையும் வேண்டுமெனத்
தூயவிம வானமர்ந்த தோற்றமே—நேயந்
தருங்கோ புரத்தின் றகைவிளங்க வோங்கு
மிருங்கோ புரத்தி னியல்பு. (௧௧௧)

மாமலைவின் றொன்றீஇ வைத்ததோ மாலயனுந்
தாமலைய நின்றவரை தானோவார்ம்—பூமலையும்
பெம்மான்முன் றொட்டும் பிரதாபத் தம்பமோ
வம்மா சிகரி யமைவு. (௧௧௨)

ஒன்பான் மணியி னுருற்றி யொளிர்சிகரி
யொன்பா னிலைகொண் டுயர்தோற்ற—மொன்பான்
றருபேதங் காட்டச் சமைந்ததொக்கும் யார்க்கும்
வருபேதம் வையா வரன். (௧௧௩)

வேதமா மூலத்தின் மேவு மறைப்பொருளை
யாதாரத் தினலேழா மாகமமு—மோதுமற்ற
மாக்கலையுஞ் சூழ்ந்தாங்கு மந்திரத்தைச் சூழ்கிடக்கு
மாக்கலையின் றாரு மதில். (௧௧௪)

கண்ணகன்பூ தேவிமுகங் காசிமொண்டை நாடதினற்
கண்ணயன்மா லேத்துதிருக் காஞ்சிநகர்—கண்ணகத்தி
னுட்பொலியும் பாவை யொளிருமணிக் கோயிலத
னுட்புலனே கம்பமென்ப ரோர்ந்து. (ககரு)

சொல்லவெளி தோவரன்மால் சுற்றிவலஞ் செய்வரதை
நல்லவிழா வென்றுலக நாட்டமுறின்—வல்ல
திருக்காமக் கோட்டத் திறலொழிக்குஞ் சத்தி
திருக்காமக் கோட்டச் சிறப்பு. (ககசு)

விளங்கு மரன்றனக்கு மேவுமைக்கு நாப்ப
ணிளங்குமரன் வீற்றிருப்ப தேய்க்கும்—வளங்கெழுமே
கம்பன் றளிக்குங் கவுரி தளிக்குநடுச்
சம்புமைந்தன் செம்பொற் றளி. (ககஎ)

மருவுந் தொருபூ மருவுந் திருவுங்
குருவும் வழிபடுநற் கோயி—லுருவ
முருக்காயா ரோகிணியா னும்பரொடும் போற்றுந்
திருக்காயா ரோகணமாந் தேம். (ககஅ)

மந்தரமா மத்திருத்தி வாசுகிநாண் வைத்ததொக்குஞ்
சுந்தரமார் கோபுரமுஞ் சூழ்மதிலு—மந்தரமார்
மாலய மாவான் வழிபட் டேளதுகச்ச
பாலய மாவான் பதி. (கககூ)

அத்தளியிற் கண்ணுதலை யர்ச்சித்து வாணியொடு
சித்த மகிழ்ந்தயனந் தேத்திருந்தான்—மெய்த்தவத்தோ
ரங்க னடைந்தே யவன்றாள் பணிந்தேத்திப்
பொங்கன்பிற் சொல்வார் புரிந்து. (கஉ0)

எந்தைகே ளின்றளவு மில்லறத்தி லெய்திநின்றேஞ்
சிந்தைமே வொண்டவமே செய்துவைக—விந்தையா
யோங்குதவக் காணென் றுரைத்து விடுத்தியென்றார்
தேங்குபுகழ் மாதவத்தோர் தேர்ந்து. (கஉக)

திருமலரின் மேயோன் றருப்பையொன்றை வாங்கி
யொருதிகிரி யாக்கி யுருட்டி—யிருநிலத்தி
லின்றிதன்பின் னெல்லீரு மேகியது தங்குவனத்
தொன்றி யுறைதிரென்று னூற்று. (கஉஉ)

பங்கயன்றாட் போது பணிந்துவிடை கொண்டேக
வங்குசையி னேமிசென்றே ராரணியந்—தங்க
வீருந்தா வெமக்கிதுதா னெய்திடமா மென்ற
விருந்தா ரருந்தவத்தோ ரேய்ந்து. (கஉ௩)

மாமறைநூ லாய்ந்த வரமுனிவர் தாம்வினவத்
தாமரையா னுய்த்த தருப்பையி—னேமியா
லன்றுமுத லந்தவன மார்நைமி சாரணிய
மென்றுபெய ரெய்ந்த தினிது. (௧௬௪)

திருநகரப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவெண்பா. ௩௨௦.

பாயிரப் படலம்.

அம்புலியும் பாம்பு மரன்சடையி னட்புறல்போல்
வெம்புலியு மாதவரு மேவுவது—பம்பு
திரைபொருமுத் தாதி செழுமணியார் கங்கைக்
கரையுளது நைமிசவான் காடு. (௧)

மந்தாரங் கோங்கு மருதங்கச் சோலமரா
சந்தாரந் தாலந் தமாலநமை—கந்தி
முருக்ககிலா மாகடுக்கை முந்திரிகை வேங்கை
வருக்கை வகுளம் வழை. (௨)

இன்ன விருக்க மிலைதளிர்பூ காய்கனிக
டின்ன வுயர்துறக்கந் தோய்ந்தளாய்—மின்னலரி
தன்னொளியும் வெம்மையுமே தாய்நுழையா மேன்மையது
மன்னைமி சாரணிய வைப்பு. (௩)

அறந்தான் விளைநிலனு வாரணநூ லெல்லை
யிறந்தார் தமக்கிடனு யார்க்குஞ்—சிறந்தா
னடைப்பள் ளியனுதி யண்டர்க் கவியா
மடைப்பள் ளியுமாம் வனம். (௪)

மன்னுகந் தால மருவி யலர்தூற்றப்
புன்னுகம் பாங்கிற் பொலியவே—மின்னுகத்
தோகையொளிர் கண்காணச் சோதிமன்னி யாடுதலா
லீகைமன்று மாமடவி யே. (௫)

செய்யமக மாற்று திறலினர்மன் னுவமர்ந்துந்
துய்யகரி மானுனுஞ் சூழ்தந்து—மையரியார்
தேனலர்மந் தாரச் செழுந்தருமுன் னோங்கியுமே
வானகரு மாமவ் வனம். (௬)

சாகைபல விட்டுத் தயங்கு மரனயன்மா
லோகையுட னெழுந்தி யோதினர்முன்—னுகவே
யாங்கதனுண் மேவி யமர்தலினன் வேதமொக்குந்
தேங்கமழும் நைமிசவான் றேம். (எ)

முனிவரையே கொண்டு முயலகன்மே லுற்று
மினியபலன் ருளடைந்தார்க் கீந்துந்—தனிமுதலாஞ்
சோதியிடம் பூவை துதைந்துநைமி சாரணிய
மாதி பகவனே ராம். (அ)

வேங்கையா வாயிடைமே விப்பைங் கொடிதழீஇக்
கோங்கமர்ப யோதரங்கைக் கொண்டுமே—நீங்கரிய
மாதவரை யோர்பான் மகிழுவைத்துஞ் செவ்வேளாங்
காதமரு வீசுமந்தக் கான். (கூ)

சம்புவையுட் கொண்டுபுறந் தாவிவரு மஞ்சடக்கிப்
பம்பின்பத் தேனுரும் பான்மையோ—டும்ப
ரடுக்குமேன் மையா லறவோர்க டம்மைக்
கடுக்குமே நைமிசவான் காடு. (க0)

அங்க ணளிமேவி யாருங் கிளைதழீஇத்
துங்கமுறு தன்பாற் றுவன்றினர்க்குப்—பொங்குபொரு
ணல்கு மியல்பினு னற்கொடைஞர் போலுமண
மல்குநைமி சாரணிய வைப்பு. (கக)

பூங்கற்ப காடவியின் பொற்பெல்லா நோக்கியத
ணோங்கு வளஞ்சிறிதென் றோர்ந்திறுமாந்—தாங்கு
முகிழ்பூத் தொகையினக்கு மொய்ம்பாகத் தன்னுண்
மகிழ்பூத் திருக்கும் வனம். (கஉ)

பூமேவு வேள்விப் புகைமுகிலின் வானிமிர
மீமேவு மேகம் வெரீஇயே—நூமேன்
மழையுங் கனிமா மலருண் மலிதேன்
மழையு மறுவவ் வனம். (கங)

அன்னகார்க் காலமல்லா லவ்வனத்து வேறிருது
தன்னையா ரோருந் தகமையுளார்—முன்னுமும்மைக்
கால முணர்வார் கணியாதி பூநோக்கிக்
கால முணர்வார் கணித்து. (கச)

முதிரோம ராதி முனிவர்சூழ் கானி
லதிரோமத் தீயெரிகை யானுங்—கதிரோன்
வரவுஞ் செலவும் வயங்காமை யானு
மிரவும் பகலு மிலை. (கரு)

வரவுஞ் செலவு மருவா நெறிதேர்ந்
திரவும் பகலு மிலாத—பரவெளியி
லுன்னமுற்றோர் மேவி யுறைதலினு லைமிசமு
மன்னர்பரி சாயிற்றே யாங்கு. (௧௬)

மாழுவே யொன்றலர்மா வண்ணக் கொடிதாங்கி
வேழமிர தம்மாவாண் மேவியெங்குஞ்—சூழப்
பாசு மிருக்கும் பயன்படும்க் கானத்
திரசு மிருக்கு மமர்ந்து. (௧௭)

சோதிமருங் கிற்கைதைத் தூவெண் மடல்விரியக்
கோதில் பலவேர்க் கொழுங்கனியைக்—காதிமுசு
விள்ளவகழ் தோற்றம் விரிஞ்சனரி புண்மாவா
யுள்ளானைத் தேடலொக்கு முற்று. (௧௮)

வானூறு கர்க்கடகம் வாவியுயர் சோலைபுகத்
தேனூறு தீங்கனிமுன் றின்னுமே—மானூறி
யிந்தியங்க ணீத்த விருடிகள்போற் செய்கையற்றுக்
குந்தி யிருக்குங் குரங்கு. (௧௯)

சாந்தமுளார் கானத் தருவனைத்துங் கான்றால்போற்
சாந்தமுளார் தாநோக்குந் தண்ணளியாற்—சாந்தகைசெய்
செற்றத்தின் மேயபுலி சீயமுனெல் லாமனையார்
பெற்றத்தின் பெற்றி பெறும். (௨௦)

திம்பகைஞ் ஞயபரன் றன்னை யகந்தழீஇ
வெம்பகைதீர் வுள்ளார் விழைவனத்து—ளம்படரோ
டேமனுமே நாடா னிணர்ப்பூங் கணையாய்ந்து
காமனுமே நாடான் களித்து. (௨௧)

மகப்புகையே தூதா மறைமந் திரமே
யுகப்புரையாத் தீயே யுதவத்—தகைப்புகழோ
டோதவிசூழ்ந் தும்பருண வுண்மலர்தந் தூட்டுமே
மாதவிசூழ்ந் தோங்கவ் வனம். (௨௨)

மறையேய் கிடையின் மறையோர் சிறார்க்கு
முறையே நவிலு மொழிகேட்—டிறையேனுங்
கண்ணிற் பிழையாமற் கற்றசுகம் பூவைசொலப்
பண்ணிற் பயிலுமிளம் பார்ப்பு. (௨௩)

தாருவனத் தோர்பாற் சரியையுற்றோர் வாழ்வரோர்
சாருங் கிரியையுற்றோர் தாமுறைவா—ரோருழைத்தி
யானமுற்றோர் வாழ்வா ரிலங்கொருபாற் றூயசிவ
ஞானமுற்றோர் வாழ்வார் நயந்து. (௨௪)

கங்கைநீ ராடிக் கவினார் சடையுலர்த்தித்
துங்கமா நீறணிந்து தோலுரியாத்—தங்கண்
மயானத்தி னட்டமிடு மாதேவற் போற்றித்
தியானத் திருப்பார் சிலர். (௨௫)

சடைமேற் கொடிபடரத் தம்பந்தா னென்னப்
புடைமே லெழுஞ்சிதலார் புற்று—மிடைய
மறவா நிலையின் மனம்போக்கி நாட்டந்
திறவா திருப்பார் சிலர். (௨௬)

நரைதிரைமூப் பாதி நவிலு நலிவின்றி
விரைசெறிபொற் றாமரைவாழ் வேத—னுரைமனையா
வத்திபெற்று வாழ்வா ரளவிலரைக் காண்காய
சித்திபெற்று வாழ்வார் சிலர். (௨௭)

அவமா நெறியி லலைந்துலைந்தெய்க் காமற்
சிவமா நெறியடைந்து தீய—பவமாசு
வீசித் திருக்ககற்று மெய்ஞ்ஞான நூல்களுப
தேசித் திருப்பார் சிலர். (௨௮)

வேதங் கலிப்ப விதியாக மத்துறையிற்
பேதஞ் சிறிதும் பிறவாமே—யாதருநன்
னெய்து வாச்சொரிந்து நீள்வேள்வி நாடோறுஞ்
செய்து களிப்பார் சிலர். (௨௯)

காசிபனா பத்தம்பன் கௌண்டி னியன்பரத்து
வாச னுரோமன் வசிட்டன்வி—யாசன்
பிருகுவான் மீகி பிருங்கி கபிலன்
துருவாசன் சங்கன் சுகன். (௩௰)

கௌதமன்வ சுச்சிரவன் கற்கன் சமூவர்த்தன்
சௌனகன்ப ராசரன் றத்தாத்திரேயன்—கௌசிகன்
கும்பன் பினாகி குசுருவிந்தன் மார்க்கண்டன்
சம்புகண்ணா வன்னா ரதன். (௩௧)

அத்திரியாங் கீரசனே ரண்டன் கலைக்கோட்டன்
சத்தகூர் மன்புலிப்பா தன்லிகிதன்—சத்தி
சனகன் சனற்குமரன் சச்சிதா னந்தன்
பனகன் புலத்தியன்பற் பன். (௩௨)

சரபங்கன் சைமினிப தங்கன் றதீசி
கிராதீமுத லாகக் கிளக்கும்—வரமுனிவர்
தங்களுளந் தூய்தாகத் தாமோர் மகமியற்றி
யங்க ணிருந்தா ரமர்ந்து. (௩௩)

அன்ன தறிந்தா னருள்வாத ராயணன்பான்
மன்னுமறை யாகமங்கண் மற்றுமுள—பன்னருநூல்
கற்றோன் பரன்சீர் கழறுவோன் சூதனென்பேர்
பெற்றோன் பிறங்கப் பெரிது. (௩௪)

தூயதிரு நீறுந் துலங்குமணிக் கண்டிகையும்
பாயவொளி மெய்யிற் பரப்பவே—சேயதாய்ப்
போதவத்து வானோன் புராணம் புகல்சூத
மாதவத்து வானோன் வரும். (௩௫)

இருந்த வறவோ ரெதிர்போ யிறைஞ்சி
யருந்தவநீ யிங்க னடையப்—பெருந்தவமே
யாற்றினமென் றுமணிகொ ளாதனத்தின் மாதவனை
வீற்றிருக்க வென்றார் விழைந்து. (௩௬)

இருக்க முனிவ னெழிற்றாட் கறலீந்
தருக்கியமு னல்கி யகத்தை—யுருக்கியம்பல்
கூறி யறவோர் குழாமருங்கிற் சூழ்தரவா
யூறியமர்ந் தொன்றுரைப்பா ருற்று. (௩௭)

மாரன் றனையெரித்தோன் வாணுதற்கண் வந்துகொடுஞ்
சூரன் றனைவெல் சுடர்வடிவேல்—வீரன்றன்
மாக்கதையெங் கட்குரைக்க மாதவவென் றாரன்பு
தேக்க முறுமுளத்தார் தேர்ந்து. (௨௮)

அரியவின்சொற் கேட்டளவி லானந்தக் கண்ணீர்
சொரிய வுடல்பனிப்பச் சூதன்—பரவசமா
நின்று முனிவீர்கா ணீவிர் வினவியது
நன்றுபய னுள்ளதென்றா னன்கு. (௩௯)

அன்னகதை கேட்போ ரறைவோ ரிகபரமாம்
பன்னரிய போகப் பயன்றுய்ப்ப—ருன்னுமதை
யேதமிலீர் நீவி ரினிதுகேண் மின்களென்றான்
கோதி லருந்தவத்தோர் கோன். (௪௦)

வேத முதலாம் விமலன் கமலமலர்ப்
பாதமுனிச் சூதமுனி பன்னருவி—யாதன்றாள்
பந்தியா நின்ற பரிவோடு சின்னேரஞ்
சிந்தியா நின்றான் றெளிந்து. (௪௧)

அன்றரனார் கூறுமறை யாதி முறைபிறழா
நின்றமையு மும்பரொடு நீள்புவியோர்—நன்றுநெறி
விண்டு மறநெறியே மேவி யிருந்தமையு
மொண்டுளவோன் கொண்டா னுளத்து. (௪௨)

மறையின் பிறழ்வை வரன்முறையே வைத்து
முறைசெய்ய யாரான் முடியு—மறைதந்த
முன்னவனா லன்றி முடியா தெனவுணர்ந்தான்
மன்னவனா மாநிலமாண் மால். (௪௩)

அந்திநிறத் தண்ண லமர்கைலைக் கம்புயத்தோ
னிந்திரன்முற் றேவரோ டேகியரி—நந்திமலர்ப்
பாதத் துணைபோற்றிப் பையவே யெம்வரவு
நாதற் கறைகென்றா னன்கு. (௪௪)

அன்னவன்போய் வேதனரி யண்டரொடும் போந்தமையை
முன்னவன்முன் றாழ்ந்து மொழியவே—யுன்னவரை
யீங்கழைக்க வென்றா னிதயமெங்கு நின்றுணருந்
தீங்கழைக்கட் சாறன்னான் றேர்ந்து. (௪௫)

தெருணந்தி தேவரயன் சீதரன்முன் னோரை
யருணந்தி முன்னுய்ப்ப வன்னோர்—கருணைப்
பரசங் கரதற் பரசங் கரவோ
மரகரவென் றார்த்தடைந்தா ராங்கு. (௪௬)

முறையாக வேதன் முதலோ ரிறைஞ்ச
மறையா கமம்வாய் மலர்ந்தோ—னிறையியல்கள்
செய்யவோ வென்னத் திருமானின் னின்னருளே
செய்யவுண்டோ தீதென்றான் றேர்ந்து. (௪௭)

மற்றுமொன் றுண்டஃது மாதேவ கேட்டிநினைச்
சற்றுநினை யாதுலகு தத்தமுள—முற்ற
நெறியே யுறுதி நிலையென்ன மாழ்கி
வறிதே கிளக்கு மகிழ்ந்து. (௪௮)

ஆகையா லன்னா ரறநெறியுற் றுன்மலர்த்தா
ளோகையா னேத்தி யுறுதிபெறத்—தோகையார்
பாகமே வத்தவருள் பாலியென்றான் கோவியர்மேன்
மோகமே வைத்த முகில். (௪௯)

மின்கலைகொண் மானீ வியாத னெனப்பெயர்கொண்
டுன்கலையு ளோர்கலையோ டுற்பவித்து—மன்கலையார்
வேதம் வகுத்து விளக்குகென்றான் மாரன்றன்
போதம் புதையான் புரிந்து. (௫௦)

தராதலத்தி லஃதுணரார் தாமறியக் கூறும்
பராவருஞ்சீர் மேய பதினெண்—புராணநூ
னந்தியெம்பாற் கேட்க நயந்துரைத்தோ மென்றுரைத்தா
னந்திநிறங் கொண்டவரன். (௫௧)

தனியருள்கூர் நந்தி சனற்குமா ரற்கு
நனிநவின்றா னம்முனிபா னண்ணி—யினிதுணர்த்தி
யென்றா னெதிர்த்துவரு மேமனையுங் காமனையும்
வென்றா னருளின் விழைந்து. (௫௨)

ஆதி பகவ னடித்தா மரைபோற்றிக்
கோதில் விடைபெற்றுக் கோகனகப்—போதினன்முற்
றேவரெலாந் தத்தமிடஞ் சென்றனர்தன் னோர்கலையின்
மேவுதற்கு முன்னுவான் விண்டு. (௫௩)

கங்கையிற்ப ராசரன்மா கந்திபுயந் தோயவந்த
நங்கை வயின்வியாத நாமமுற்றுச்—செங்கண்மா
லோர்கலையி னோடுதித்தே யோதாமன் முன்னுணர்வா
னார்கலையெ லாமுணர்ந்தா னாங்கு. (௫௪)

பைலர்வைசம் பாயனரே பன்சை மினிசுமந்துக்
கெய்தருநூல் வேதமுறை யேநவின்றான்—செய்தவத்தோன்
னேத்திரமி தென்ன நிலந்துதிப்ப வேதாந்தச்
சூத்திரமுன் சொற்றான் றொகுத்து. (௫௫)

வானார் வதரிவன மன்னிச் சனற்குமா
ஞானா சிரிய னயந்தீரோன்—பானாய
சீர்கொள் புராணநூல் செப்பியிஃ தார்க்குமே
யோர்தரச்செய் யென்றா னுவந்து. (௫௬)

உற்ற சனற்குமர னோதியவா றேயன்பு
பற்று புராணம் பதினெட்டு—முற்றத்
தனக்குவமை யில்லாத் தகைபெறுவி யாத
னெனக்கு நவின்றா னினிது. (௫௭)

போற்று பதினெண் புராணங்க டம்முளரற்
கேற்றவீ ரைந்தரிக் கேற்றநான்—காற்றலயற்
கேற்ற விரண்டுசெந்தீக் கேற்றதொன் றேழ்பரியோர்க்
கேற்றதொன் றாய்ப்பொலிந்த வே. (௫௮)

சண்டனையு மைந்தவற்காஞ் சைவம் பவடிகமார்க்
கண்ட மிலிங்கமா காந்தமேர்—கொண்ட
வரவரா கம்வா மனமச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மாங்கவற்றின் பேர். (௫௯)

மதுகு தனற்கா மகிழ்கா ருடநா
ரதம்விண்டு பாகவதஞ் சேய்க்காம்—பதுமம்
பிரம மிர விக்காம் பிரமகைவர்த் தந்தீ
யாசினுக்கா மாக்கி னெயம். (௬௦)

உற்றவரன் காதைபத்து ளோங்கு புகழ்படைத்த
கொற்றவேற் கந்தனருள் கூர்காதை—சொற்றனனால்
வேத வியாதன் வியன்மா ணவனென்னுஞ்
சூதமுனி யென்பான் றுதித்து. (௬௧)

இமவான் மகளா யிறைவிவந்த தாதி
தமவான் குழற்குஞ் சரியோ—டமரிமான்
றன்மகளைச் சேய்வேட்டுத் தன்வரையி லுற்றவரை
தொன்முனிவன் சொன்னான் றொகுத்து. (௬௨)

அக்கதையின் சார மனைத்துஞ் செவிவழியே
புக்ககத்தின் மேலிட்டுப் பொங்கிவெளி—மிக்கெழுந்து
கண்வழியே வார்வதுபோற் காதனீ ருற்றறவோர்
பண்வழியிற் சொல்வார் பரிந்து. (௬௩)

சுருக்கமாச் சொன்னருகன் றொல்கதையெங் கட்குப்
பெருக்கமாக் கேட்கப் பிரிய—முருக்கமா
மெய்ப்படிவ நற்றவத்தோய் மேவியரு ளென்றுரைத்தார்
மைப்படியா நெஞ்சத் தவர். (௬௪)

உரைகண்ட சொன்மலியீ ரொன்பான் புராணங்
கரைகண்ட சூதன் கழறுங்—திரைகண்ட
மாவையொரு மாவைர மாவயிலான் மாய்த்தரிக்குக்
காவையருள் வேண்மாக் கதை. (௬௫)

பாயிரப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவெண்பா ௬௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்தி காண்டம்.

திருக்கைலாசப் படலம்.

திருவமரு மார்பன் றிசைமுகத்தோ னாதி
வருவமர ரேத்திடுநீர் மைத்தோர்—மருவுந்
திருக்கயி லாய சிலையொடிறை மேவுந்
திருக்கயி லாயச் சிலம்பு. (க)

மண்ணியற்று மாதவத்தின் மாவடிவும் வாய்ந்தபெரும்
புண்ணியத்தின் றோற்றமுமே போன்றொளிரு—நண்ணியற்சொன்
மாதிருக்கை லாய மறைப்பரிக்கா நாவினன்றூழ்
மாதிருக்கை லாய மலை. (உ)

பலகதியிற் றோன்றிப் படுந்துயர மேவா
திலகுபர னென்னவழி வில்ல—துலக
மொருங்கயி லாய வரவோ னுரைசீர்
வருங்கயி லாய மலை. (ந)

ஊழிதொறு மோங்குவதே யோங்கலப்பேர் மற்றவரைக்
கூழி னுரைப்ப துபசாரம்—வாழியபார்
வெள்ளி யசலமே மின்முடியின் மேலணிந்தார்
வெள்ளி யசலமே மேல். (ச)

தண்டா மரையனரி தாமழிமா வூழியப்பில்
வெண்டா மரைபோன் விளங்குமாற்—பண்டாய
மீதண்ட வொட்டான் மிளிருலகி லன்பருக்குத்
தீதண்ட வொட்டான் சிலம்பு. (ரு)

அடிமேல் விழுந்தலற வன்பி னெடுத்து
முடிமே லமர்த்து முதல்வன்—குடிகொள்வா
னுள்ளி வரையா வுயர்புகழோ டுற்றதொக்கும்
வெள்ளி வரையா விது. (சு)

பாலமருங் கோட்டாற் பரசுதுதிக் கையாற்கோன்
மேலமரு நீர்மையான் மேவியே—நாலைந்து
கைரா வணனெடுக்குங் கைலை மலையரனூ
ரைரா வணநிகர்க்கு மால். (எ)

அங்கமலை நாத னயனுதி வானவர்த
மங்கமலை நாத னவிர்கயிலைத்—துங்கமலை
வில்லா மலைக்கும் வியன்மலைக்கு மெண்மலைக்கு
மெல்லா மலைக்கு மிறை. (அ)

மன்பாற் கலந்தொளிரான் மாக்க ளபேதமா
யின்பார் தரவொன் றியைபெனலாந்—தன்பாற்
கறங்கொள் ளருவியுமக் கைலையும் வேறு
நிறங்கொள் ளிலாத நிலை. (௯)

ஆழிமுத லைம்படைக ளங்கங்குங் கொண்டடைமா
லூழிதொறு மோங்குமுய ரோங்கலிடை—யூழின்
றரிசிக்க வெய்திநிறச் சங்கைகொண்டு சங்கைப்
பரிசிக்க மாட்டான் பரிந்து. (௧0)

பங்கயமன் னுள்ளும் பதவிதொறு மோர்நொடிப்பிற்
றுங்கமுறப் போய்வரும்வெண் டேயன—மங்கயிலைச்
சேகவவ னுய்க்கினுமே யேகாது பின்னிடையுந்
தேகநிற மொவ்வாமை தேர்ந்து. (௧௧)

ஊர்கின்ற வோர்கரிதன் னோர்வண்ண நேர்குன்றப்
பேர்கில்லா நீர்மையினுற் பேர்கயிலைக்—கேர்மகவான்
கார்தியங்க வூர்ந்துசெலுங் காரணத்தாற் கார்மேக
வூர்தியெனப் பேர்பெற்று னோர்ந்து. (௧௨)

வெள்ளி யகன்மா விலங்கலதி னெய்சுடரா
மொள்ளிய கன்மா துடனுறைவோ—னுள்ளியத்தி
பந்தனைக் கண்ணுற் பயனுறக்காண் பார்மலமா
பந்தனைக் கண்ணுர் பரிந்து. (௧௩)

வெள்ளிமலை யாக வியாழப்புத் தேண்முதலோ
ருள்ளியதி லாலயமா வோங்குவமென்—றுள்ளியசீர்
நன்மணியின் றேற்றமாய் நன்கமர்த லேய்க்குமே
பொன்மணியின் கோயிற் பொலிவு. (௧௪)

இன்னவண மென்றறியா வீசனிலை காட்டுமே
சொன்னமணி மண்டபத்தின் சோதியன்றுன்—மின்னதனு
ளோருமறைச் சென்னியின்க ணுற்றநிலை காட்டுமே
சாருமணிச் சிம்மா தனம். (௧௫)

அன்னவரி யாசனத்தி லாயிழையோர் பாகத்தின்
மன்னவிறை மேவன் மரகதமா—மின்னு
மணியின் மருங்கின் மருவுமொப்பில் செங்கேழ்
மணியின் வயங்கு மகிழ்ந்து. (௧௬)

பொற்பி னிசைதும் புருநா ரதர்பாட
வற்பி னடமரமின் ஞராட—நற்புலவர்
கட்டங் கவரி கரத்திரட்டக் காலால
வட்டந் துளக்கினவே வந்து. (கள)

நிரந்தரமா லாதியரை நீண்மவுலி தாக்கத்
தரந்தரமாச் சந்நிதியிற் றந்து—வரந்தரவிட்
டந்திரோர் வண்ணன்சீ ராய்ந்தாய்ந்து தூயதிரு
நந்தியெங்கோன் சொல்வா னயந்து. (கஅ)

மின்னுருக்கொண் டாங்கு மிளிர்சடிலத் திந்துடையான்
றன்னுருக்கொண் டார்பலரோர் சார்புறவே—கொன்னுருக்கொள்
பூதர் தவமுனிவர் புங்கவர்சீர் மேவுகண
நாதர் புகழ்வார் நயந்து. (கக)

தொழும்பண் ணவருரகர் தூயசித்த ராதி
தொழும்பண் ணடியார் துதிநாத்—தழும்பப்
புரகரவென் றூர்சூலப் பூங்கரமா தேவ
வரகரவென் றூர்ப்பா ரமர்ந்து. (உ0)

சில்லோர்க்கு வாய்மலர்ந்துஞ் சில்லோர்க்குக் கையமைத்துஞ்
சில்லோர்க்கு நோக்களித்துஞ் சீதான்முற்—பல்லோர்
தெருள்செய் யடிமைத் திறத்திற் கமைய
வருள்செய் திருந்தா னவண். (உக)

திருக்கைலாசப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆ. திருவெண்பா சு0சு.

பார்ப்பதிப் படலம்.

போற்றிருக்குங் கண்டறியாப் புண்ணியமெய்த் தேவொடவண்
வீற்றிருக்கும் போது விளங்கருள்சேர்—சேற்றிருக்கு
மன்னிஞ ளெவ்வுயிர்க்கு மாதா வெனத்திகழ்வா
ளுன்னிஞ ளுள்ளத்து ளொன்று. (க)

இன்பவளங் காட்டு மிறைகழலிற் றாழ்ந்தெழீஇ
மன்பவளங் காட்டுமணி வாய்மலர்தந்—தன்பநினை
நிந்தனைசெய் தக்கனிட நின்றுவளர்ந் தன்னவன்றன்
புந்தனையென் பேர்சுமந்தேன் பண்டு. (உ)

அன்ன பெயரினையு மன்னவன்க ணெய்திவள
ரின்ன வுடலினையும் யாமொழிப்பா—னுன்னியவை
நீங்கும் வல்கைநினைந்தே னித்தவரு னென்றுரைத்தா
னோங்கும் புகழ்சே ருமை. (௩)

பத்தியே யெம்பாற் பழுத்திடுநற் றன்மையினாற்
சத்தியே நின்போற் சகத்திலுண்டோ—வித்திறநீ
யுன்னியதுன் புத்திரர்க ளுய்யும் பொருட்டென்றான்
மின்னியகோ டீரன் வியந்து. (௪)

ஆயசிவை நோக்க மறிந்தறைவா னெம்பெருமான்
றாயமக மேருவினற் சுற்றமதா— மேய
குலவி மிமயக் குவடார் பொருப்பின்
றலைவன் புரிவான் றவம். (௫)

தற்பரையே நின்றனையே தன்றனையை யாப்பெற்று
வெற்ப னெமக்குதவ மேவுதவ—நற்பயனு
வன்னோன் மகிழமக வாகிவளர்ந் தைந்தாண்டின்
பின்னோன் பியற்று பெரிது. (௬)

அங்க ணறவோ ரமரர் கணநாதர்
துங்க முனிவரொடு சூழவந்து—நங்கை
கருதரிய நின்னைமணங் கண்டறிதிற் கொண்டு
வருதுமீண் டென்றான் வரன். (௭)

இன்னவா றெம்பெருமா னின்னருள்செய் திட்டளவின்
மின்னவா மெல்லிடைக்கு மேவுவகை—யின்னலின்போ
டெல்லையில் பேருளு மீண்டி யொருங்கேசென்
றொல்லையி லுற்ற துளத்து. (௮)

இறைதா ளிறைஞ்சி யிறைபெற் றிறையின்
மறையா கமநூல் வழுத்து—நிறைசீர்த்
தனிவரையே நின்றுநீஇத் தாபதர்கள் சூழும்
பனிவரையே சென்றாள் பரை. (௯)

அடிக்கு முழவி னருவி முழங்க
வடிக்குந்தீஞ் சொல்லாரின் மஞ்ஞை—நடிக்க
மகரயா ழென்ன மதுகரம்பண் மீட்டச்
சுகமொழியிற் பாடுஞ் சுகம். (௧௦)

பனிவரையா மேயுறையும் பண்பாற் கயிலைத்
தனிவரையா மேடங் தனிமெலன்—னனியா
ரமயத் திமையவர்நன் காடு மருவிச்
சிமயத் திமையச் சிலம்பு. (௧௧)

பனிப்போர்வை யான்மெய்ப் படிவ மறையாத்
தனிப்போர்நற் கங்கைதலை தங்க—வனிப்போங்கே
யம்மைபிரி வாற்று தானவண்முன் னிற்பதொக்குஞ்
செம்மை யிமவான் சிலம்பு. (கஉ)

மன்மலைமே னுப்பண் மணியறையிற் றன்றெளிந்து
நன்மணங்கூர்ந் தங்கமல நாளரும்ப—கன்மலர்தந்
தங்க ணறவோ ரகம்போன் றிருக்குமோர்
துங்க மணிநீர்ச் சுனை. (கஙூ)

முன்னமலை வான்றடத்தின் முன்னிமவா னேற்றிருந்தா
னுன்னமலை யீரே ழுலகீன்ற—வன்னை
யொருமகளா மேவிடவு மோதுதனக் கத்தன்
மருமகனு மேவிடவும் வந்து. (கச)

அந்த மலர்த்தடத்தி லம்பிகையா மென்னருட்டாய்
பந்தமல வேரைப் பறித்துநன்கு—கந்தவர்த
நெஞ்சத் திருந்தா ணிலைதெரித்தல் போன்மகவாய்க்
கஞ்சத் திருந்தாள் களித்து. (கரு)

இருந்தவந்த மாமகவை யின்பமுற நோக்கி
யருந்தவந்தன் பேறுதா வண்மிப்—பொருந்தவந்த
வேருருவே யல்லையே லீசன் றிருவருளே
யோருருவே யென்றுணர்ந்தா னுற்று. (கசு)

கண்ணிலின்ப வெள்ளநீர் கால வுடல்பொடிப்பப்
பண்ணினி னுரைகுழறப் பார்ப்பதியை—யுண்ணினையாப்
பாடினு னன்பிற் பரசினு னுய்ந்தனனென்
றாடினுன் வெற்பி னரசு. (கஎ)

பங்கயத்தின் மேய பரையைத் தொழுதிறைஞ்சி
யங்கயத்தின் மேயவன்ன மன்னவளை—வெங்கயத்தி
னீண்டகையாற் றனெடுத்து நீண்முடிபோற் சென்னிவைத்தா
னுண்டகையா மோங்க லரசு. (கஅ)

முத்தார மார்பின் முழுநா யகமணிபோல்
வைத்தாரச் சேர்த்துவந்து மாமகவைப்—பைத்தாரன்
மையிற் றிகழ்நயன மானனைய மேனைதொழக்
கையிற் கொடுத்தான் களித்து. (கக)

காந்தன் றருமகவைக் காதலுற வாங்கியுச்சி
மோந்தன்பின் முத்தமிட்டு மொய்குழலாள்—சேந்த
திருக்கரந்தாண்முன் னுந் திருவுருவர் தீண்ட
வுருக்கரந்தாண் மேவு முவப்பு. (உ0)

கொங்கையின்பாற் பால்சொரியக் கூரயிற்க ணீர்சொரிய
நங்கையின்பா லன்பு நனிபெருக—மங்கைநில்லாக்
கந்தவாந் திண்புயத்தாய் கன்னிவர வோதுகென
வந்தவா றோதினான் மன். (௨௧)

உருவருவென் றுன்னி யுணர்தற் கொணாதான்
றிருவருளே செல்வியெனச் சிந்தித்—தொருவருஞ்சீர்த்
தோகைதனை பாலார்த்தித் தோன்றன் மகிழ்கொள்ள
வோகைமிகக் கொண்டா னுளத்து. (௨௨)

மஞ்சனநீர் மைக்குழலில் வாசநறுந் தைலமிட்டு
மஞ்சனநீ ராட்டி மயிர்புலர்த்தி—யஞ்சனங்கார்
கோணயன மேலெழுதிக் கூன்பிறைமே லோர்கறைபோல்
வாணுதலிற் பொட்டிட்டாண் மாது. (௨௩)

தூயமணிப் பட்டாடை தோகைக் கரைக்கசைத்து
மேயமணி மேகலைதோண் மேலணியாப்—பாயமணிச்
சுட்டி மதாணிதண்டை சொல்லும்பிறவுமிட்டுத்
திட்டிசுற்றிக் காப்பமைத்தா டோர்ந்து. (௨௪)

வினைக்கா ணிறீஇ விளங்குசம விட்டந்
தனைச்சார்த்திப் பந்தவடந் தாழத்—தனைச்சார்ந்தா
ரின்பமணித் தொட்டிலின்க ணேற்றுவபோற் பார்ப்பதியை
யின்பமணித் தொட்டிலிட்டா ளிங்கு. (௨௫)

மன்னூட்ட மேல்வைக்கு மாறாக் கருணையாந்
தன்னூட்ட மூடிற் சகனுயுமோ—மின்னூட்டப்
பண்வளருந் தாலாட்டின் பண்புணர்தல் போலுணர்விற்
கண்வளரு நற்றாய் களித்து. (௨௬)

பொற்பாவை தானெடுத்துப் பூவைமா ரோடாடி
யற்பாவை கோன்மகிழ வன்னவன்றன்—கற்பாரு
மில்லாள் வளர்க்கவே யெவ்வுயிரு மேவளர்க்க
வல்லாள் வளர்வாண் மகிழ்ந்து. (௨௭)

ஐந்துவய தாமெல்லை யன்பிற் பெறாதுபெற்ற
தந்தைவயிற் சார்ந்துமணஞ் சம்புவந்து—வந்துசெய்வான்
செய்யபணி மாதரொடு சென்று தவம்புரிய
வையபணி யென்றா ளணங்கு. (௨௮)

அன்னையே கேட்டி யரிய தவஞ்செய்தற்
கின்னதோர் காலமன்றி யாண்டுமைந்து—நின்னுடல
மம்மபொறா தாதலினா லன்னதுநீ தீர்தியென்றான்
செம்மனத்த செம்ம றெரிந்து. (௨௯)

மாசற்ற சொற்குநகை வாய்மலர்ந்தெல் லாம்வல்ல
வீசனே காப்ப னிது துணிபா—நீசற்று
மஞ்சே லெனவம்மை யன்பொடுநோன் பாற்றுகென்றான்
மஞ்சே றிமயத்து மன். (௩0)

ஏர்வயங்கா நிற்கு மிமயச் சிமயத்தின்
சார்பிலொரு சாலை சமைத்ததன்க—ணூர்வமுற
மன்மரபில் வந்த மகளி ரொடும்விடுத்தான்
மின்மருங்கு னன்மகளை வேந்து. (௩௧)

அந்தத் தவச்சாலை யண்மி யிளங்கோதை
பந்தத் தளையறுக்கும் பண்ணவனைச்—சிந்தித்
தருமா தவம்புரிந்தா ளன்னைபணி யாற்றத்
திருமா தரைவைத்தா டேர்ந்து. (௩௨

ஊற்றிருந்தா லென்னவுள்ளன் போங்கவைக ளேறுமத்தன்
போற்றிருந்தாய் போற்றியே போகவனை—நோற்றிருந்தாள்
பின்போ தவட்பிரிந்த பெம்மான் செயன்முறையே
யன்போ டறையலுற்றே னிங்கு. (௩௩)

பார்ப்பதிப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆ. திருவெண்பா ௪௩௬.

மேருப் படலம்.

பன்னியா மேனை பரசிமவான் பாற்கவுரி
கன்னியாய் நோற்றிருந்த காலையிங்கு—மன்னிலாத்
துண்டத் தெயிற்றவுணர் சூழ்தரவெஞ் சூரபன்ம
னண்டத் திறையானா னண்டு. (௧)

அன்னபோழ் தாலின்கீ ழாரணத்தின் மெய்ப்பொருளை
முன்னமோர்ந் திட்ட முனிவரரே—யுன்னமுறப்
பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் றிருவருளான்
மன்னுங் கயிலையுற்றார் வந்து. (௨)

அந்தின்முற் காவனந்தி யம்புயத்தா ளேத்திநிற்பப்
புந்தி யகங்கருணை பூத்தவரைப்—பந்தியுறக்
கொண்டு செலமணிப்பொற் கோயிலின்க ணாயகனைக்
கண்டு தொழுதார் களித்து. (௩)

தண்டா ரிதழித் தனிமுதலைக் கண்குளிரக்
கண்டா ரிறைஞ்சினர் காமாதி—விண்டார்
மறையாற் றுதியா மறைமாக் கடற்கோர்
துறையாற் றுதியென்றார் சூழ்ந்து. (ரு)

என்றவர்சொன் மாற்ற மினிதோர்ந் தறிவமைந்தே
யொன்றுபெற மாதவத்தி ருங்கிருமி—னன்றுதரு
நன்னூ லுரைத்துமென்று னன்மறையா றங்கமுதற்
பன்னூல் வகுத்த பரன். (௬)

என்னவிவை கூறு மிறைதா டொதுமுன்னர்
நன்னருணர் காட்சிகொளு நால்வருமங்—குன்னியுற்றார்
சென்றிடுமோர் நந்தியெங்கோன் சீரா னனநோக்கி
யொன்றியம்பும் வார்சடையோ னோர்ந்து. (௭)

பொங்கெழிற்பூ வாளியன்றிப் புங்கவர்யார் போந்தாலு
மிங்குத் தருதியல்லை யென்னநந்தி—யங்கதுதா
னற்றுவ லென்னு வரனை வணங்கியங்கண்
போற்றன் முறைபுரிந்தான் போந்து. (௮)

நந்திகடை போற்றவே நாதன் சனகாதி
யந்தவத்தோர் கேட்பவொளி ராகமத்தின்—முந்துபத
மூன்று மொழிந்தருள முன்னோன் போதகமே
தான்றுலங்கப் போதியென்றார் தாம். (௯)

என்னநகைத் தொன்று மெதிர்மொழிசொன் னனல்லன்
பன்னுவதன் றிந்தப் பரிசிருத்த—லுன்னமுறக்
கண்டுரைவ் வாருகுங் காணென்று னங்கவர்க்குத்
திண்டிர வேறுகைக்குந் தே. (௧௦)

ஒவ்வருமென் பார வுரத்திலோர் கையமைத்து
மேவருமற் றோர்காத்தில் வித்தகஞ்சேர்த்—தேவருக்கு
மேலாம் பரன்கணைந்தான் மேவியே யோகுசெய்வார்
போலாங் கிருந்தான் பொலிந்து. (௧௧)

அனகனித் தன்மையா யாங்குணர்த்தக் கண்டு
சனகா தியர்மோனந் தான்சொற்—றனையதன்றென்
றந்திநிறத் தண்ணை லருளா லவரவர்தம்
புந்தி யொடுக்கமுற்றார் போந்து. (௧௨)

ஞானபோ தம்பெற்ற நற்றவத்தோர் தற்பரன்கொண்
மோன வடிவினையே முன்னியுற்று—ரானபரன்
யோகிருந்த வோர்கணமு மோரா யிரம்யுகங்க
ளாகியவே மான்முதலோர்க் காங்கு. (௧௩)

ஆரணநன் கேத்து மரன்மோனக் காட்சியா
ஞரணனன் ஞன்முகன்ற நங்கையர்கள்—வாரமுற
வூடியே கூடு முவப்பின்றி மோகமிலாப்
பேடியே போன்முர் பெரிது. (கங)

போகியா நின்ற புரந்தரன்முற் றேவரெலா
மோகியா நின்று மூயங்குகிலார்—யோகியா
மன்ஞன் செயலொத் தனைத்துயிரு நின்றவென்ரு
லென்ஞ மெறுழ்வலிவேட் கிங்கு. (கச)

பூமன் மகர்க்கரஞர் போதித்த வோர்கணத்திற்
ருமின் படைதற்கா தாரமெழிற்—காம
னவனென் றிருந்த வினைவோரு மூலஞ்
சிவனென் றுணர்ந்தார் தெளிந்து. (கரு)

காமம் விளைவிக்குங் காமனுந்தன் றேவியோ
டேமமுறும் வண்ண மினிதுவந்து—நேமமுறத்
துன்னுகிலா னென்னிற் ருெடுகடன்மா ஞாலத்து
மன்னுயிர்க்கு முண்டோ மகிழ்வு. (கசு)

இவ்வண்ண நால்வர்க் கிறைஞான போதநிலை
யுவ்வண்ண மென்னவிருந் தோர்விக்கு—மவ்வெல்லை
வெந்திறல்கொள் சூரனிழை வெம்மையினு லும்பரொடு
மிந்திரன்பார் புக்கா னினைந்து. (கஎ)

காருகைமால் கைலையண்மிக் கண்ணுதலைக் காணமயந்
தேருகையின் ருகத் திருமியுயர்—மேருவுற்றே
சேடழித்த சூர்மைந்தன் சேயைச் சிறைகொடுவிண்
ணுடழித்த வாறுணர்ந்தா னன்கு. (கஅ)

எடுத்தவரை யேய்ந்திறுமாந் தேறுநீ ராடை
யுடுத்தவரை மாதகட்டி லோங்கு—மடுத்தவரைத்
தன்மயம தாக்குந் தனிக்குருவிற் சார்ந்தவெலாம்
பொன்மயம தாக்கும் பொருப்பு. (ககூ)

அத்தநெறி யிற்சந்தி ராதித்தர் மாருமே
தத்தநெறி செல்லவைத்த தம்பமே—யொத்திலகும்
விண்ணகத்தின் மேவு விபுதருக் காலயமா
மண்ணகத்தி லோங்கு மலை. (உ0)

அரிய சிறியவுரு வாவணுக்கண் டாங்குப்
பெரிய வுருவும் பிறங்கித்—தெரியக்
கடுத்தயங்குங் கண்டனது காணினதன் சீர்த்தி
யெடுத்துரைக்க வல்லா ரெவர். (உக)

மாமேரு வெற்பின் மகவா னெடுங்கால
னோமேவ மெய்யுழந்து நோற்றிடலுஞ்—சேமேல்
வருமா தியைக்கண்டு மாதவத்தோன் போற்றப்
பெருமா னருள்வான் பெரிது. (௨௨)

போற்று மவனைப் புரந்தரநீ பன்னெடுநா
ளாற்ற வுடனொந் தரியதவ—நோற்றமைதா
னென்னிமித்த மென்றா னெதுவுந் தெரியான்போல்
வன்னிமத்தஞ் சூடும் வரன். (௨௩)

வணங்கியெந்தாய் சூரன் வருத்தியென்னோர் சேயை
யிணங்கண் டரைச்சிறையி லிட்டே—யணங்குறவெம்
மூரி லெரிகொளீஇ யூறிழைத்தா னன்னவற்செற்
றாருள்செய் கென்றா னரசு. (௨௪)

வாய்மையிலாத் தக்கன் மகத்தவியுண் பாவநும்மி
னேய்மைதரு துன்பாக நொந்துழந்தீர்—சேய்மரபிற்
செம்மையினம் பால்வந்து தீதுறுவெஞ் சூர்க்காதி
யும்மையுமே காப்பனென்றா னுற்று. (௨௫)

என்னாவின் றெம்பெருமா னேகியபின் வானவர்கோன்
முன்னவன்சொன் மாற்றமெலா முன்னியே—யுன்னகத்து
துன்புமிறை சொல்லாற் றுணிபு முவகையு
மின்புமிறை யுற்ற வினிது. (௨௬)

வெள்ளிவரை யுற்றான் விமல னிறைந்தபனி
யொள்ளியவெற் புற்றா ளுமைமாது—வள்ளலா
மாசில் குமரனன்னோர்க் கங்கடைவ தெங்கனொ
வாசவன்றான் புற்றான் மனத்து. (௨௭)

மன்னின்ன லோடு மனோவதியென் னாமங்கொண்
மின்னகரி யெய்தியங்கண் வீற்றிருக்கும்—பொன்னி
னியன்மனைவி தன்னுழைத்தன் னில்லா டனைவைத்
தயன்மந் திரம்புகுந்தா னங்கு. (௨௮)

இன்னதோர் காலையெங்கோ னீரிருநீத் தோருணர்வின்
முன்னம்யோ குற்றமையான் மொய்மலரோன்—மன்னுபடைப்
பின்றியயர் வெய்துமன்றத் தேகியன்னான் றாள்பணிந்தான்
மின்றிகழ்பூ ணும்பரொடும் வேந்து. (௨௯)

மகபதிதாழ்ந் தேத்திநிற்ப மாமலரோ னன்பின்
முகமலர்ந்து நோக்கி முகத்தோ—டகமெலிவுற்
றிங்கடைந்த தென்னென் றியம்பநவில் வான்சூரா
லங்கடைந்த வெல்லா மயற்கு. (௩௦)

சேய்சிறையின் மேவியதூஉஞ் சிற்பரன்யோ குற்றதூஉ
நோய்மைகெட மாதவந்தா னேற்றதூஉவும்—பாய்விடைமே
லீசன்வந் துற்றே யியம்பியதூஉ நான்முகற்கு
வாசவன்முன் சொன்னான் வகுத்து. (நக)

என்றுமால் கூறிடவு மெண்கணன்மே லாந்தேவன்
மன்றனறுங் கொன்றையந்தார் வானவனை—யன்றியுண்டோ
வன்னான் செயலினைத்து மாரறிவர் யோகிருந்தா
னுன்னு முனிபோ லுவந்து. (நஉ)

மாலுமா வாய்நானு மாபறவை யாய்க்கீழு
மேலுமா நேடவனல் வெற்பானான்—சாலு
மணுவுளணு வாவா னவன்செயலா ரோர்வா
ருணர்வுள்ளத் தாரன்றி யுற்று. (நந)

பெற்றவர்சேய் நோயைப் பிறராற் கடிவதுபோ
லுற்ற பவஞ்சூரா லோட்டுவித்துக்—குற்றமிலா
மேயவின்ப நல்குவான் வேந்தநிகழ் செய்திவிண்டு
நாயகன்பாற் சொல்வமென்றார் நன்கு. (நச)

தேனேருந் தண்டுளவச் சீதரனைக் காணுவான்
வானோர் குழாஞ்சூழ வைரவைவாட்—கோனோடும்
வைகுந்த னூர்வ மனோவதியி னின்றரிவாழ்
வைகுந்தஞ் சென்றான் வரன். (நரு)

அங்கண் கடைகாவ லாற்றுதிறற் காவலன்றான்
பங்கயன்முன் னோர்கள் படர்ந்தமையைச்—செங்கண்மா
றன்பாற் புகலத் தருதியென்று னன்னவரைப்
பொன்பாற் பிரியன் புரிந்து. (நசு)

சங்காழி யேந்தித்தன் சாரூப மேற்றவர்கள்
பொங்காழி யார்ப்பதுபோற் போற்றிநிற்ப—வங்காழ்
துளவமலர்க் கண்ணி துலங்குநிறத் தோர்மா
துளவமலர்க் கண்டா ருவந்து. (நஎ)

கண்டுதொழு தேத்திக் கரங்குவித்து நிற்றலுமே
விண்டுவரு னேக்கமுற்று வேதாவுக்—கண்டையிலோர்
பீடிகைதந் தீங்குப் பிரமவிரு வென்றுவகை
யோடிமையோர்க் கண்டா னுகந்து. (நஅ)

பாங்கிருந்த நான்முகனைப் பார்த்துன் றொழின்முறையே
யோங்குகின்ற வோவென்ன வோதுவான்—றேங்கமழுந்
தண்டுளப மார்பா சனகன்முன் னல்வருமே
பண்டுளம்வந் தெய்தினரென் பால். (நகூ)

மன்னவரை நோக்கியான் மாண்டொழில்செய் தீண்டுறுதி
ரென்ன வதுகேட் டிலர்நகைத்துப்—பன்னுவா
ரோதுபடைப் பென்றனையி லுற்றயரோ மென்றரன்றாட்
போதடைது மென்றார் புரிந்து. (ச0)

மான்மருவா மைந்தர் மனமுழன்று மாதவங்க
ளுன்மெலிய நோற்பவன்று ருண்மகிழ்த்—தான்மேவி
யுன்னினைந்து பூதங்கட் குட்புறம்பா மீசனீ
ரென்னினைந்து நோற்றிரென்று னீங்கு. (சக)

பிறைமிலைந்த வேணிப் பெருமவெமக் கெண்ணின்
மறையுண்மை சொற்றியென மன்னு—மிறைகயிலைச்
சார்பிலோ ராலின்கீழ் தாபதர்க ளால்வருக்கு
மோர்வரிய வோத்துரைத்தா னுற்று. (சஉ)

வேதப் பொருளுணர்த்தி வித்தகனங் கேகவன்று
ரோதக் கடல்குமூலகடைந்து—போதத்தன்
சிந்தைதா னென்றுந் திறனறிதென் றோர்ந்துபின்னு
முந்தையி னோற்றார் முயன்று. (சங)

பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் றிருவருளான்
மன்னுமைந்தர் வெள்ளி வரையுற்றா—ரன்னருளம்
பாகமுறும் பான்மையுமை பாகனுணர்ந் தாகமறான்
மோகமறக் கூறினான் முன். (சச)

அமையாநன் மோனநிலை யாங்கருள வீசன்
கமையா முனிவர் கருத்துற்—றுமையோர்
பயலற் றிருந்தாள் பரன்று ணினைந்து
செயலற் றிருந்தார் தெளிந்து. (சரு)

வருமதிய வேணி வரன்யோ கிருந்த
வொருகணமும் பல்லுகமா யுற்ற—திருவனையார்
போகமுமே நீத்தார் புவனத்தோர் நீத்தார்போன்
மோகமுமே நீத்தார் முனிந்து. (சசா)

ஒல்லுமுனி போலரன்யோ குற்றமையால் வாணிபுயம்
புல்லுகிலே னனும் பொருகடல்சூழ்—தொல்லுலகி
லாண்பெண் முயக்கின்மை யாலுயிர்கள் பல்கவில
மாண்பெண் டொழிலுநின்ற மற்று. (சஎ)

இத்தன்மை யாக விறைவாத்தால் வெஞ்சூரின்
புத்திவொ னெற்கேவ லொன்றிட்டா—னித்தலுமே
நற்றே வரையரியை நாடுதிசைக் காவலரைக்
குற்றேவல் கொண்டான் குறித்து. (சஅ)

முறைசெய் சயந்தன் முதலிமையோர் தம்மைச்
சிறைசெய் திடுக்கணனி செய்தான்—கறைமிடற்றோ
னென்று மறிகிலன்போ லுற்றிருந்தான் செய்வதென்னை
யென்றுசொன்னான் மாமலரோ னிங்கு. (சகூ)

திருமருமன் வேதன் றிகழ்வதன நோக்கி
யருவுருவ மாகியரு ளத்தன்—பொருவரிய
தேமறையோன் யோகின் செயல்காட்டின் மன்னுயிர்க்குக்
காமமெவ்வா றுண்டாகுங் காண். (ரு0)

தக்கன் புடையிருந்தோர் தம்மூழ் வினையெச்ச
மிக்கன் புடைத்தவத்தான் மேவுவளன்—றொக்கவெஞ்சூர்
தன்னான் முடித்துத் தனியருள்செய் வான்போலும்
பின்னான் மவுலிப் பிரான். (ருக)

முனிவர்க் குணர்த்தியருண் மோனநிலை நீங்கிப்
பனிவெற் புயிர்த்த பரைதோ—டனிமுதல்சேர்ந்
தீங்கொருசேய் நல்கி னெறுழ்வலிச்சூர் பொன்றுமடர்
தீங்கொழியு மென்றான் றெளிந்து. (ருஉ)

அன்னசெயன் முற்ற வினைத்துயிர்க்கு மாலியற்றுங்
கன்னல்வில் வேளைக் கடிதுய்க்கின்—மன்னுமரன்
மோனநிலை தீர்ந்துமைமேன் மோகங்கொண் டோர்சேயைத்
தானளிக்கு மென்றான் றக. (ருந)

மாற்றமயன் றேர்ந்துவகை மன்னியிது நன்றெந்தா
யேற்றனநீ சொற்றா யெனவவனைப்—பார்த்துக்
கடுத்திகழுங் கந்தரன்பாற் காமனைக்கூய் வல்லை
விடுத்தியென்றான் வேலையிலார்விண்டு. (ருச)

வண்டுழாய் மௌலி மலர்த்தாள் வணங்கிவிடை
கொண்டுசெழுங் கோகனகக் கோயிலா—னண்டரொடு
மன்னகரி யாய மனோவதியைச் சார்ந்தங்கண்
டன்னகரில் வீற்றிருந்தான் றான். (ருரு)

மேருப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா சகூச.

காமதகனப் படலம்.

இந்திரன்வா னும்பரோ டேகிமலர்ப் பண்ணவன்றென்
வந்திரத வைங்கணையோன் வந்தடைவான்—புந்தியின்கட்
சிந்தனைசெய் போது திசைமுகன்முன் வல்விரைவில்
வந்தனையற் றாழ்ந்தான் மதன். (க)

இன்னளினற் போற்றிநீ யென்னை நினைந்ததென்னை
யென்னமதன் கேட்ப வியம்புமயன்—முன்னரன்கண்
மாதினைச்சேர் வான்கணை தூய் மௌனமகற் றுயின்னே
போதியென்று னெங்கள் பொருட்டு. (உ)

பங்கயனிவ் வாறு பகர்கூற்றங் காதிடையே
பொங்கழலின் மேவியுளம் போயனங்க—னங்கமெலாஞ்
சுட்டதெனிற் கூற்றுதைத்தோன் சூழ்ந்துவரு மன்னவனை
யட்டிடுத லற்புதமோ வாங்கு. (ந)

போதினு னிச்சொல் புகலவிணைக் கையினிரு
காதினுர் வேள்பொத்திக் கத்தன்பே—ரோதினன்
பல்வகையி னுய பவமெய் துவதாகுஞ்
சொல்வகையிற் கேட்டேன் றுயர்ந்து. (ச)

வன்பருமா சற்றவர்பான் மன்னினுய்யு மாறருள்வா
ருன்பினுறி னித்தவறே யோதினையா—லன்ப
வடிகட் கமல மலர்த்தளியோ யென்பா
லடிகட் கிலையோ வருள். (ரு)

வண்ணநில மாதை மலர்த்திருவை மற்றவரை
யெண்ணமுறப் புல்கிடுவா னீர்ங்கழைவிற்—கண்ணறம்பூ
நற்றிறவைங் கோல்கொடுபோர் நன்றிழைத்தென் னத்தனைசீர்
பெற்றிலனே வன்னுன் பெரிது. (சு)

செய்யவளை மானிறத்திற் சேர்த்திலனே சொன்மகளைத்
துய்யநின்னு விற்றிகழத் தோய்வித்து—மைய
திருவிற் சிறந்த திலோத்தமைமேல் சிந்தை
மருவப் புரிந்திலனே வந்து. (எ)

புங்கவர்கோன் சுந்தரிதோள் புல்கிடநான் செய்ததன்றி
யங்கவன்ற னுக்கைமுற்று மம்பகமாம்—வெங்குறிகள்
கண்டிலனே வைம்பூங் கணையினுற் றேவரையுங்
கொண்டிலனே வெற்றி குறித்து. (அ)

மாதவத்தின் மிக்க வசிட்டன் முதற்றுறவோர்
கோதிறிற னெல்லாங் குலத்திலன்றோ—வோத
வுவரி புடைசூ ழுலகிற் கடந்தா
ரவரென் கணையி னிலக்கு. (௯)

இத்திறமாற் றேவெணம் மிறையோ னிடத்தமருஞ்
சத்திசெய லேயாகுஞ் சாற்றுமைந்து—கொத்திணரே
னொய்துறுநும் மேலன்றி நோன்மை யுறுவான்மே
லெய்துறுமோ வெய்வா னெதிர்ந்து. (௧௦)

கைநகைகண் மெய்யழலாங் கத்தன் றனையெதிர்ந்தே
யெய்திடினிவ் வாவி யிருக்குமோ—நொய்தினீ
வானையரோ டும்பர் வணங்கிடுமெம் மீசனையு
மேனையரோ டெண்ணினையோ வீங்கு. (௧௧)

சூழல்கான் முனம்புன் றரும்பெதிர்ந்து நிற்பி
னழல்கான் மழுவேந் தரன்மேல்—விழலேன்
பொரமே வுவனிறைபாற் போர்புரிவ னென்றேன்
றரமே வினவா ருளர். (௧௨)

ஏத்தே வருங்கண் டிறம்பூ தடையவே
யீத்தேவ ரங்கமா மேவுமணிப்—பூத்தே
ருலகையா வமரியற்று மொன்னார் புரம்புன்
னகையா லெரித்ததைநீ நாடு. (௧௩)

மூரனுயிர்கொள் செங்கண் முகுந்தனொடு நீயு
பரம்பொருள்யா மென்னப் பாரும்—வரனுற்
றிகழ்ந்த சிரத்தொன் றெழிற்கை யுகிரா
லகழ்ந்த தறிகிலையோ வன்று. (௧௪)

தஞ்சமெனச் சார்ந்த தனிமுனிவன் சேய்க்குநீ
யஞ்சலென வாக்களித்தங் கார்த்துவரும்—வஞ்சக்
கதைத்தடக்கைக் காலனைமுன் காலினால் வீழ
வுதைத்த துணர்கிலையோ வுற்று. (௧௫)

அன்றால மார்த்துவா வஞ்சி யமரரொடு
குன்றாலங் கோவளித்த கோவலனும்—மன்றால
மானவரும் போற்றவது மாந்தியா னீலகண்ட
னானதுவு மோர்கிலையோ வங்கு. (௧௬)

நின்மகன்செய் வேள்வியின்க ணின்றவியு ணும்பரெலாம்
வின்மகனும் வீரனால் வீறழிந்து—மன்மகனுஞ்
சாயவவன் கம்போய்த் தகைவி றகர்ச்சென்னி
யாயதுவு மாய்கிலையோ வன்று. (௧௭)

வனத்திருடி மாரனுப்பு மாபுலித்தோ லாடை
மனத்திருடி யங்கவருள் வானெய்—துனத்திருடி
யுண்டவரி யோரா வுருவி லுடுத்தியதைக்
கண்ட திலேயோநீ காண். (கஅ)

தழுவோர் கடைநா டனையே நிகரு
மழுவோர் கரத்து வான்கண்—விழுமோர்
பொறியி னுலகம் பொடிபட் டிடனீ
யறிகின் றிலேயோ வது. (கசு)

இத்தகைய தூய விறையோன்மே லேங்கனையே
யுய்த்தமர்செய் கின்றிலே னுன்னுயிர்மெய்ப்—பற்றற்
றவரே புரிவா னமைவா ருனிமற்
றெவரே புரிவா ரிது. (உ0)

உலகமெலாம் பூப்ப வொருதன் னருளைக்
குலவுநலங் கூர்கொடியாக் கொண்டே—யிலகொருபாற்
றுறு விருத்துந் தனிமுதலாஞ் சிற்பரனை
நாறு மயல்புரிவே னன்று. (உக)

என்று மதவே ளிசையா மொழிநவில
மன்றன் மலரோன் மனங்கவலுற்—றொன்றுமத்தன்
றன்னோர முன்னுத் தனியா வுயிர்ப்புறுச்
சின்னோர நின்றான் றிகைத்து. (உஉ)

வெளிற்றறிவாற் றம்மை வியந்திடுவா னோர்பாற்
களிற்றுரிவை போர்த்த கடவு—டளிர்த்தவியல்
சொற்றனையா லுண்மையதாஞ் சொற்பொருளா மன்னவனைச்
செற்றனையா ரின்னரெனச் செப்பு. (உ௩)

அன்னதகை யேயெனினு மண்ட ரெவரானு
மின்ன கருமமுடி வெய்தலரி—துன்னு
மிதற்கா ரணமேத் திறையருளுற் றானு
முதற்கா ரணநீயா முன். (உச)

எல்லார் செயலு மிறையோன் செயலாவ
தல்லா லொருவர்க் கமையுமோ—வல்லான்
றரும்பொன்று நட்டிறைமை தோற்றுவித்த செய்தி
கரும்பொன்று வில்லாய் கருது. (உரு)

செழுமலரோன் மான்முதலாந் தேவரறி யாரோ
மழுவலற்கு வாய்ந்த வலிமை—யுழுவைமுன்
மானெதிர்க்கப் போந்த வணமாமே சிற்பரனை
யானெதிர்க்கப் போந்த விது. (உசு)

ஐயோவென் செய்தயர்ந்தே னுயிராமாஞ் செங்கதிர்கொள்
வெய்யோன்முன் வைத்த விளக்கேயார்—துய்யோனுந்
திண்ணியன்முன் கங்கை சிரம்வைத் துலகளித்த
புண்ணியன்முன் மற்றோர் புகழ். (௨௭)

ஊட்டுவிப்பான் றானு யுயிர்க்குயிராய் நின்றெவையு
மாட்டுவிப்பா னன்றிநம்மா லாவதுண்டோ—கோட்டுவில்லான்
றன்மை யிதுகாறுந் தானோர்ந் திலையோவோ
வின்மதநீ யென்றான் விதி. (௨௮)

கருப்புச் சிலைகுனித்துக் கான்மலர்க்கோல் பூட்டிப்
பொருப்புச் சிலையாற் பொரவோ—விருப்பின்
வழிக்கொள் ளுதியதுவு மற்றோ னருள்காண்
மொழிக்கெதிரின் றேகாய் முனம். (௨௯)

ஈதலதி யாரேனு மீங்கிதுசெய் யென்றக்கா
லாதரவி னுற்றுவார்க் காகுமற—மோதிதனைச்
செய்யா தவர்க்கமாஞ் சீருமிலை பேருமிலை
யையா விலங்கா மவர். (௩௰)

தம்மை யடுத்தொருவர் தாம்வேண் டியவினைவி
லம்மவுயிர் மீத்து மளிப்பாற்—செம்மனத்தோ
னின்னுயிரொன் றெண்ணு திமையோ ரிறைவேண்ட
வென்னெனன் பளித்தான் விழைந்து. (௩௧)

சூர்வான் வலியாற் றுயருழந்தோ மாருமது
தீர்வான் சிவனுகந்தோர் செய்தரவைங்—கூர்வாளி
யேறுயர்த்தோன் மேல்விடுப்ப யாம்வேண் டினநின்னை
மாறுரையே லென்றனன்பூ மன். (௩௨)

வேத னிதுசொல்லும் வேளயர்ந்து தற்பரனு
மாதியொடு மாறு யமர்புரியே—னீதன்றி
யெற்கடுத்த திங்கொன் றியம்புதியேல் யான்செய்வ
னற்கமலத் தையவென்றா னன்கு. (௩௩)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ னுயசின மேற்கொண்டு
மன்னயங்கொ ணஞ்சொன் மறுத்தியாற்—சொன்னவணுஞ்
செய்தியே லுய்தியது செய்யாக்கால் வெஞ்சாப
மெய்துமெண்ண மென்னென்றா னீங்கு. (௩௪)

அங்கயன்வெஞ் சொற்கேட் டழுங்கிமனந் தேற்றியே
செங்கழைவி லங்கையிற்கொள் சித்தசவேள்—பங்கயதின்
ருளினுறு துன்பினிலஞ் சோதிதன்மேற் கோன்மலர்தூய்
மாளினுய்வுண் டென்றான் மதன். (௩௫)

செற்றமுறே லையவின்றே சிற்பரன்மேற் போர்புரிவா
னுற்றிடுவே னென்ன் றுருமதவேள்—சொற்றிடலு
மன்பி னயன்மகிழ்வுற் றாதரத்திற் கூறுவான்
றன்பணியி னின்றான் றனக்கு. (௧௬)

நன்றரன்பா னின்னைவிட்டு நாம்பிரியோம் பின்றொடர்வோ
மென்றயன்வே டன்னையன்பி னேவினான்—மன்றனறுங்
கற்பகத்தார் வேந்தன் கவலை யறிதிமைந்த
சிற்பரர்க்கின் பாக்கென்றான் சென்று. (௧௭)

அன்னதுகேட் டங்கைகுவித் தம்போ ருகத்தமர்வோன்
மன்னுலக நீங்கித்தன் மாநகருற்—றுன்னியவை
தேவிதனக் கோதித் தெளிவித் தொருப்படுத்தி
மேவினன்வெம் போர்புரிய வேள். (௧௮)

பொருவின்மெய் மேற்றளிராம் போர்க்கவசம் பூண்டே
யிருமருங்கிற் கேதகைவாள் யாத்து—மருமலர்க்கோ
லாவம் புறத்திட் டவிர்கழைவிற் கைக்கொண்டான்
பூவம் புடையான் புரிந்து. (௧௯)

வாரி முரசார்ப்ப மன்குயில்கா ளங்கறங்கச்
சீரிற் சிகரமே சீகரமாச்—சாரிலசைந்
தேகமக ரக்கொடிவிண் ணேய்ந்துலவ விந்துகுடை
யாகநிழற் றக்களிப்பா னங்கு. (௨௰)

வெஞ்சகுனஞ் சென்னெறியின் மேவ வணங்கினொடு
பைஞ்சிறைய கிள்ளைப் பரிபூண்ட—மஞ்சமருந்
தென்றலாந் தேரிவர்ந்து சென்றனனே சித்தசவேண்
மன்றலாங் கைலை மருங்கு. (௨௧)

ஓங்கு மதவே ளுயர்கயிலை கண்டிறைஞ்சிப்
பாங்கு வருந்தன் பரிசனத்தை—யாங்கிருத்தித்
தூங்கு புலியைத் துயிலுணர்த்தச் சென்மான்போ
லூங்குமனப் போதலுற்றா னுற்று. (௨௨)

ஐந்திறமார் பூங்கணைகொண் டர்தரமார் புண்மாமே
லுந்தினனான் மாலுறவஃ துள்ளுணர்ந்து—நந்தியொங்கோ
னும்மெனுரப் பாலவைமே லொன்றாது விண்ணின்ற
வம்மென் மலர்ப்பகழி யாங்கு. (௨௩)

அம்மவிஃ தென்னென் றதிசயித்து மாரவேள்
விம்மிநந்தி யந்தாள் விரைந்திறைஞ்சச்—செம்மணீ
யிவ்வரைக்கண் வந்ததென்கொ லென்னவயன் செய்திறத்தா
மெவ்வமெலாஞ் சொன்னா னெடுத்து. (௨௪)

ஆங்கதுகேட் டுள்ளுணர்வா னண்டரின்ன னோய்தீர்வா
னூங்கிவனை யுய்த்திட்டார் யோகுசெய்போ—தீங்கானார்
வந்தாலும் விட்டிடேன் மாரனிறப் பெய்துவான்
வந்தாற் றடேலென்றான் மன். (௪௫)

ஆதலின்வேள் வந்த தருளதே யானையெனக்
காத லுறவுணர்ந்து காலம்பார்த்—தோதமர
ரீண்டுதுயர் நீங்கச்செய் யீசன்முன் னீயேகல்
வேண்டுமோ வென்றான் விரைந்து. (௪௬)

ஈறு வரினு மிறையோன்முன் யானடையு
மாறு தெரிவித் தருளுகென—வேறுமுக
மேயபிரா னன்னவனை மேலவாய் தன்னெறியே
போயடைதி யென்றான் புரிந்து. (௪௭)

அன்னா னடிதாழ்ந் தருள்விடைகொண் டங்கசவேண்
மின்னா நுடங்குமிடை மெல்லியலோ—டின்னா
வருந்தவிடங் கண்டத் தறிகுறியா வைத்தோ
னிருந்தவிடங் கண்டனன்வே ளேய்ந்து. (௪௮)

புங்கவர்தம் போதனையாற் போர்புரிவான் போற்றுதிறற்
சிங்கமதன் மேற்செல் சிறுநரிபோ—லங்கசவே
ணீறுபூத் தோங்கு நெருப்பனைய தேவையுற்றா
னாறுபூத் தோவ வுயிர். (௪௯)

கண்டங் கரியவனைக் கண்டளவில் வல்லேறு
கண்ட களிறென்னக் கால்சாய்ந்து—கண்டனினீர்
வார வுடல்பனிப்ப வாய்வெரீஇ வில்லெறீஇ
மாரவேள் வீழ்ந்தான் மருண்டு. (௫௦)

அருகிருந்த தேவி யவனை யெடுத்து
முருகிருந்த நீரான் முகத்திற்—குருகிருந்த
கையிற் றெளிப்பக் கனாக்கண் டெழுபவன்போற்
பைய வெழுந்தான் பனித்து. (௫௧)

பொங்கரவம் பூண்ட புனிதற் பொருதியென்றே
பங்கயன்மா லாதியராம் பண்ணவர்க—டங்கணூறு
நீங்ககல விங்கனுய்த்தார் தீவினையேற் கிறுவந்த
தீங்கதனுக் கைய மிலை. (௫௨)

எண்டருசீ ரேய்ந்த விறையோ னிருந்தநிலை
கண்டளவி லாவி கழனிலையேன்—கொண்ட
கருப்புவில்லா மூவர் கருதபுரஞ் செற்ற
பொருப்புவில்லான் றன்னைப் பொரும். (௫௩)

வன்பார் மருத்தின்முன் மன்றீப நிற்பதுண்டோ
துன்பா மதுபோற் றுயர்தேவ—ரன்பா
மனத்தமர்வான் முன்னுய்த்தார் மாதேவ னேக்கா
மனற்றழலில் வீவனென்று ணங்கு. (௫௪)

இனையபல வெண்ணி யெழுந்தே ரிரதி
தனையகலா துசெலச் சாற்றும்—புனித
னொருசார்போய் வெம்போ ருனுற்றுவகை தேர்ந்தான்
வருசார்பு முன்னு மதன். (௫௫)

திங்க மலரோன் சுடர்வைச் சிரமேந்தும்
புங்கவர்கோ னாதி புலவரெலா—மங்கசவே
ளாரிருந்தார் மன்னே டமர்விளைத்தல் காணியவோர்
சாரிருந்தார் போற்றெடுத்துத் தாம். (௫௬)

கன்னற் சிலைகுனியாக் காமாரி நாணேற்று
மன்னற் கொழுங்கண் மலர்மாலம்—பின்னிற்
றிரிபுரத்தை வென்ற சிவனு மவன்மேல்
விரிபுறத்தி லெய்தனன் வெவ் வேள். (௫௭)

விட்டமலர்க் கோலரன்மேல் வேகமாய்ப் போயுடலிற்
பட்டளவிற் றீவண்ணன் பாலமுறுங்—கட்டழலி
லங்குமதன் மெய்பொடியா யாயதே மேயதுசீர்
பொங்கு வரையிற் புகை. (௫௮)

பானிறங்கொண் மாயோன் பயோததியி லார்கடுவா
னீனிறங்கொண் டாங்கு நெடுங்கயிலை—தேனமர்பூங்
கோலமதன் மாயக் கொதித்தெழுந்த தீப்புகையா
னீலமலை யாயதே நேர்ந்து. (௫௯)

அங்கசவே ளாக மனல்படவுங் கைலைக்கண்
பொங்குபுகை தீவிடம்போற் போர்த்திடமால்—பங்கயன்முற்
றேவரயர் வெய்தநந்தி சித்தசன்பா டரியனனென்
றேவருமே வச்சொல்வா னீது. (௬0)

உன்னுணர்வின் மிக்கீ ருமக்கிதுசொல் வேனிறையோன்
றன்னுதற்கட் டீமதனைச் சுட்டதன்று—முன்னவனை
யெய்வனென வன்னு னியைதுணிவிற் கூறிவந்த
செய்கையே சுட்டவம்மா சேர்ந்து. (௬௧)

ஆண்டகையா மெங்கோனை யங்கரதி தன்கணவன்
மாண்ட வியனுடி வயிறலைத்து—வேண்ட
மருவாளி யானை மழுவாளி நேர்ந்து
தருவா னருளினென்றுன் றுன். (௬௨)

திருநந்தி தேவரின்ன செப்பவன்னூர் கேளாப்
பொருவி லருளேக்கிப் போற்றி—மருவினர்காண்
சொல்லா ரணமுணரான் ரென்மைநிலை போலிருந்தா
னெல்லாரு மேத்த வினிது. (சாரு)

போது மலர்தூய்ப் பொடியாம் வரற்கிரங்கி
மாது வயிறலைத்து வன்சுழல்கான்—மோதக்
கொழுகொம் பொடிபூங் கொடிபோல் விழுந்தே
யழுகின் றனள்புலம்பி யாங்கு. (சாசா)

என்னபவஞ் செய்தனனோ வின்னலெவர்க் காற்றினனோ
முன்னைவினை தான்சூழ்ந்து மூண்டதுவோ—வின்னபரி
சென்றறியே னென்கணவா வென்செய்கே னின்னெடியான்
பொன்றிலனே யன்றிலினம் போல். (சாடு)

புன்முறுவல் கொண்முகமும் பொன்மலைநேர் திண்புயமு
முன்மணியா ரந்துயலு மொண்மார்பு—மன்முதல்வ
னென்றுளு தேற்றெரிந்த வோர்வடிவு மென்கணவா
வென்றுநான் காண்பே னினி. (சாஎ)

ஐயம்பாற் புண்பட் டழுங்கயன்முற் றேவரெலாம்
பொய்யன்பு காட்டிப் புரவலநின்—செய்யகழை
வில்லாமற் கொன்றார் விளம்பிறைபா லேவிநினைக்
கொல்லாமற் கொன்றார் குறித்து. (சாஎ)

ஐங்கணைகட் காற்றா தலமந் தயர்ந்துழலும்
பங்கயன்மால் வான்கோ பதிமுதலாம்—புங்கவர்போ
லுண்ணினைவார்க் கின்ப முவந்தளிக்கு மீசனையு
மெண்ணினைவா ரிக்குவில்லோ யிங்கு. (சாஅ)

தீபத்தில் வீழ்பதங்கந் தீந்ததுபோற் செங்கழையாஞ்
சாபத்தி லைவகைய சாயகங்கோத்—தாபத்தான்
பின்கணவா விட்டவரன் மேல்விடுத்தே நீறானு
யென்கணவா வென்செய்கேன் யான். (சாகூ)

செந்தழலி னீறாந் திருமகநின் போலாது
கொந்தழலில் வீழ்பூங் கொடிபோன்று—வெந்துயரா
மார்கின்றே னூர்கின்றே னந்தோநின் பால்வந்து
சேர்கின்றே னென்றினைந்தா டேர்ந்து. (எ0)

காமதகனப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ரு. அரு.

உற்பத்தி காண்டம்.

மோன நீங்கு படலம்.

இவ்வா றிரதி யிரங்கவெங்கோ னெண்யோகத்
தவ்வா றணமதனீ றானதுகண் — டெவ்வா
றினித்துயர்மா னீங்குவதென் றேங்கியயர் வுற்றார்
தனித்துயர்மா லாதியும்பர் தாம். (௧)

மையார் மணிமிடற்றோன் மாதை மணந்தருள்வா
னையார் பகழியனை யங்குவிட்டோ — மெய்யா
வவன்மடிந்தான் முன்போ லரன்யோ கிருந்தா
னெவன்புரிவோ மென்றுழல்வா ரிங்கு. (௨)

வேத்திரத்தா னந்தி விலக்குமுன்றி னின்றறைநந்
தோத்திரத்தாற் றீர்க்குமிறை துன்பெனவெண் — ணேத்திரத்தான்
முன்னானை காத்தோன் முதற்றேவ ரெல்லார்ந்தா
யன்னானை யேத்துவா ராங்கு. (௩)

வண்டோட் டிதழியணி மார்பவடி யார்துயரங்
கண்டோட்டு மின்பக் கருணைவைப்பே — வெண்டோட்டுக்
காதரா விந்துவொடு காதரா வேணிக்கங்
காதரா காவாய் கனிந்து. (௪)

அடியில் விழுமதியை யஞ்சலெனக் கங்கை
முடியி லணிகருணை மூர்த்தி — படியினினைத்
தஞ்சமெனச் சார்ந்தோந் தனயருக்குத் தாதையன்றி
யுஞ்சவகை யுண்டோ வுரை. (௫)

எல்லா மறிந்து மிறையு மறியான்போல்
வல்லானீ மோன வடிவுற்றால் — வில்லாரும்
பூதரவார் வில்லிற் புரம்பொடித்த புண்ணியனே
யாதரவா ரெங்கட் கறை. (௬)

கொதித்துவரு நஞ்சங் குடித்தெம் முயிரைக்
கதித்துவரு வண்ணமன்று காத்தோய் — விதித்துவரு
வன்மாவைக் கொன்றாள் வகைபோ லிகற்சூர
பன்மாவைக் கொன்றாள் பரிந்து. (௭)

என்றயன்மா லாதி யிமையோ ரழலாரக்கி
னொன்றமனங் கண்ணீ ருகத்துதிப்ப — வன்றிறலார்
தந்தியுரி போர்த்தோன் றயைகூர்ந் தகத்தின்க
ணந்திதனை யெண்ணினா னன்கு. (௮)

தேனோ ரிதழியன்றாட் செந்தா மரைவணங்கி
யானோர் முகத்தா னணுக்கணிற்ப — வானோரை
நம்முன் சொணர்தியென்றா னந்தியடி தாழ்ந்தன்னா
னம்முன் கடையணைந்தா னாங்கு. (௯)

அங்க ணடைந்த வருணந்தி தேவன்றாழ்
செங்கண்மா லாதியீர் தீர்த்தனின்ன—னுங்கணன்பா
லம்மினீர் வேணி யரன்றா னழைக்கின்றான்
வம்மினீ ரென்றான் மகிழ்ந்து. (௧௰)

அன்னவுரை கேட்டளவி லானந்த முற்றயன்மான்
முன்னமரா ரெல்லா முனிவன்றன்—சந்நிதியிற்
பந்தியினங் கைகூப்பிப் பண்பினுற வங்கவரை
நந்தியங்கோன் கொண்டுய்த்தா னன்கு. (௧௧)

கண்டங் கரியவனைக் கண்டளவிற் பேரன்பு
கொண்டங் கரியவன்முற் கோதலத்தோர்—பண்டங்
கினிய துதிக ளெடுத்துரைத்தா ருள்ளங்
கனிய வரனார் கனிந்து. (௧௨)

வணங்கு மிமையோரை மாதேவ னோக்கி
யுணங்குநெஞ்சீர் நும்விருப்பு முற்ற—வணங்குமென்னென்
றருளிற் கேட்பவெஞ்சூ ராற்றுமிடர் நின்னையன்றி
யாரருளிற் றீர்ப்பா ரெமக்கு. (௧௩)

ஆயகொடுஞ் சூரன்ற னாருயிரை நீக்கவொரு
சேயருள்வான் மன்னிமயஞ் சேர்ந்துநின்றா—டோயும்
வணம்புரிவி னோற்கு மடவாலை மேவி
மணம்புரிதல் வேண்டு மகிழ்ந்து. (௧௪)

என்றமரர் கூறி யிறைஞ்சமின்னை நும்பொருட்டு
மன்றலயர்ந் தும்வருத்த மாய்த்தருள்வ—நன்றிங்
கினியா வருமே யினிதேகு கென்றான்
றனியா மலைவில்லி தான். (௧௫)

பொங்கரவம் பூண்டோன் புகலவிது தாழ்ந்திறைஞ்சிச்
செங்கரவம் போருகக்கட் சீமானும்—பங்கயனுந்
தாருவின்க ணுற்றாருந் தாமமெனத் தாழருவி
மேருவின்க ணுற்றார் விரைந்து. (௧௬)

அஞ்ஞான் றிரதிபணிந் தங்கசன்மேற் குற்றமுண்டோ
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து மாதேவா—வுய்ஞ்ஞான்
றளித்தருள்வான் றன்புணர்ப்பா லாவியிழந் தானை
யளித்தருள்வா யென்றா ளழுது. (௧௭)

இமயத் திறைபெற்ற வேந்திழையை யந்தச்
சிமயத்தில் வந்துமணஞ் செய்யு—மமயத்தி
னின்கேள் வனையு நினக்களிப்போம் போதியென்றா
னின்கே ளிலாத விறை. (௧௮)

அணங்கிற் சிறந்தாதி யன்பிற் பரனை
வணங்கிவிடை பெற்று மணியின் —வணங்கினரும்
பொன்னு ரிமயப் பொருப்பின்கட் சென்றானை
யுன்னு விருந்தா ளுளத்து. (௧௯)

பயமென் மொழியாள் பனிவரையின் மேவ
வயர்வுற் றழுங்கு மமரர் —துயரம்
தணப்பவுமுட் கார்புரம்வெல் சம்புவுமை மாதை
மணப்பவுமுட் கொண்டான் மகிழ்ந்து. (௨௦)

அங்கண் சனகன்முன் னந்தணரை நோக்கிநீர்
துங்கமுறு மோனநிலை சொல்வரையன் —றிங்கியாங்
காட்டியவா வந்நிலையிற் காட்சியுற நின்மினென்றான்
கோட்டியவிற் குன்றுடைய கோ. (௨௧)

அந்நால் வருமரனை யன்பிற் றுதித்தலுமே
மின்னல் சடைமுடியோன் மேவுநிட்டை —தன்னுளீர்
மேற்றிகழு மெம்பதமே மேவுநீ ரென்றருளிற்
சாற்றியுய்த்தா னன்னவரைத் தான். (௨௨)

மோன நீங்கு படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௬௦௭.

தவங்காண் படலம்.

முனிவராங் கேகுதலு மூவா முதல்வன்
பனிவரையி னேற்கும் பரையின் —றனியன்புக்
காதலுமே யார்க்குமுறக் காட்டிடுவான் சோதனையிற்
போதலுமேற் கொண்டான் புரிந்து. (௧)

திருவுடைய னஞ்சிகையன் றாங்கீற்று மெய்ய
னவிர்நூலன் குண்டிகைசே ரத்தன் —கவிகையனீள்
கோலன் மறைமுதியோர் கோலங் கொடுபோனான்
சீலனுமை நோற்குஞ் சிலம்பு. (௨)

தாய்தவஞ்செய் சாலை தளர்நடையிற் சாரவன்றன்
வேய்புரைதோட் காவலல்லார் மேவருமிவ் —வாய்முதியீர்
வந்தீ ரென்னென்றார் மாதுதவ நாடிவந்தே
நந்தவா வோடென்று னன்கு. (௩)

அதுகேட் டினிதென் றணங்கினிடஞ் சில்லோர்
முதுமறையோன் றன்மை மொழிய—விதுமுகத்தா
ளொன்றமுதி யோராயி னுய்க்குதிரிங் கென்னவுய்த்தார்
துன்றமுதி னல்லார் தொழுது. (ச)

எய்துமிவ ரெங்கைக் கினியா ரெனவன்பின்
மைதிகழ்சேற் கண்ணி வணங்கவந்த—வைதிகர்க்கு
மெய்த்துணைவி யாய விசயைதவி சிட்டானோற்
றெய்த்துணைவில் லீசைநின்றா ளேய்ந்து. (ரு)

அங்கமர்ந்தார் வத்தோ டயனின் றவட்பாரா
வங்கமெலி வெய்த வருந்தவநீ—யங்கட்
புலனுதி யொன்றப் புரிவதெதற் கென்றா
னிலனுதி யானோ னினைந்து. (சு)

ஆதியந்த மில்லா னறையமலை மான்விசயை
மாதின் முகநோக்கி மற்றவற்குக்—கோதில்
விடைதருக வென்ன விழியா னவின்றா
னிடையிலவள் சொல்வா ளெடுத்து. (எ)

இன்பா ருயிர்க்கருளு மீசன் மணம்புரிந்து
மன்பா விருத்தினன்கொள் வானெனவே—வன்பாற்
றகைசெய் தவமிழைத்தாள் சங்கரிதா னென்றா
னகைசெய் தருள்வா னயந்து. (அ)

இவளவ னோடயனுந் தேடரிய பெம்மா
னிவடவத்திற் கெய்திடினு மெய்து—மவனுவப்பின்
மன்னவளை மேவி வரையுமோ மாதறியா
தின்னதவஞ் செய்திட்டா ளிங்கு. (கூ)

இன்னலுற நோற்கு மிவட்கித் துணையரும்பே
றென்ன கிடைத்த லெளிதாமோ—நன்ன
ருடல்வருந்த நோற்றெ னுமைக்கித் தவந்தான்
விடல்கடனென் றான்மறையோர் வேந்து. (க0)

இன்னமொழி கேட்டலுமே யெம்பிராற் கன்பரிவ
ரென்னவிருந் தேனறியே னென்றயர்வுற்—றன்னகத்திற்
சீற்றமுளா நாணீக்கிச் சிந்தை பொறாதுசில
மாற்றமொழி கின்றனள்கன் மாது. (கக)

அழிவிலனென் வேட்கைக் கருளிலனே யின்னங்
கழியவரு நோன்பிழைத்துக் காய—மழிவதன்றி
யித்தவம்வி டேனோ னிளைமுதுமை யானவின்றாய்
பித்தனோ நீயென்றாள் பெண். (கஉ)

அண்ட மனைத்து மளித்தா ளவைசொலமைக்
கண்ட மறைத்தோன் கருத்தொன்று—கொண்டதன்பே
மாதுநீ வெஃகும் வாணிலைமை யாய்ந்துசில
வோதுகின்றேன் கேட்டியென்றா னுற்று.

ஆடைபுன்றோ லூணஞ் சணியென் புகைபரியோர்
மாடுண் கலமோடு மாலைசிர மாடிடங்
காடுபடை பூதங் கமழ்சாந்த நீறுநீ
நாடு கடவுளுக்கா நன்கு.

தாய்தந்தை கேளுருவஞ் சார்குணமி லன்னவனுங்
கேய்வளமுண் டின்ன வெவையுமே—தூய்மையுறு
நின்னவாக் கொள்ளவோ நீடுதவ மாற்றினைகொன்
மன்னன் மகளே மகிழ்ந்து.

புரமெரித்தோ னின்ன புகலவவை கேட்டுக்
கரமலராற் காதுபொத்திக் கண்ணு—மாறும
மோதி யிரங்கி யுறுசினங்கொண் டெழுந்தாள்
கோதில் வரைப்பூங் கொடி.

மன்னந் தனைகேட்டி மாதேவன் றன்னிடத்திற்
றன்னமுமன் புன்மனத்திற் சார்ந்ததிலை—மன்னுபுதர்
வேடனீள் புட்கவர்வான் மேவுமியல் போலுமே
வேடநீ கொண்ட விதம்.

அன்பின்றித் தக்க னரனை யிழித்துநின்போல்
வன்பி னுரைத்ததுவு மற்றவன்பின்—றன்பினனி
மாய்ந்ததுவுங் கேட்டிலையோ மாதே வுனையிகழ்ந்தா
யாய்ந்ததிலை யோமறைக ளாண்டு.

எல்லா மறையு மியம்பியும்மச் சார்புநில்லார்
பொல்லா வொழுக்கமே பூண்டுமலை—வில்லான்
றனையிகழ்ந்து முன்மறையோர் தாம்பெற்ற சாப
நினையுமயக் காதோநேர் நின்று.

மறைமுறையே வேடமுற்று மாபதியை நிந்தித்
தறைபவருண் டோவுலகி லந்தோ—வறைநினைப்போ
றீய ரவுணர் திறத்து மிலையென்றா
டுயரகத் தார்பைந் தொடி.

பின்புரையும் வேணி விமலனைநீ நிந்தித்த
வன்புரையெல் லாநோக்கின் மன்னுயிர்க்க—ணன்புடைமை
பூண்டகையிற் கொண்ட புகழ்ச்சியே யன்றிமுக்க
ணண்டகையின் மாண்பறிவா ரார்.

வேதன் முதலா விளம்பிமையோ ரேத்தவெல்லாம்
போதவளித் தாளிறைமை பூண்டருளு—நாதன்றா
னிச்சைவெறுப் பின்றி யியல்கருணை செய்திறங்காண்
கொச்சையவா நீயிகழ்ந்த கூற்று. (உஉ)

இன்னமறை யாதிசொலு மித்தகையான் றேர்தெளிவார்
மன்னிறையை யெள்ளுநின்பால் வாதிக்கிற்—பின்னகமாம்
பொய்ப்படிவத் தோடும் புறத்தினீ போதியென்றாண்
மைப்படியுங் கண்ணுள் வலிந்து. (உங)

அங்கனைசொற் கேளா வணங்கேயிங் குன்றிறத்திற்
பொங்கருளிற் போந்தவெனைப் போதியென்றா—யிங்கு
வரைந்திடற்கொவ் வாத மறைச்சடங்கி னின்னை
வரைந்திடற்கா மென்றான் வரன். (உச)

மறைமுதல்வன் வாய்மலர்ந்த வாசகத்தைக் கேளா
விறைவிசெவி பொத்தியயர் வெய்தி—நிறைதுயரி
னீங்கின் முதியன் செலான்செல்வன் யானெனவோர்
பாங்கி னடைந்தாள் பரை. (உரு)

சென்றிடுமோ வெற்பினங்கை செய்கையுணர்ந் தெம்பெருமான்
றான்றிடுமார் வத்தொடும்பர் சூழவெள்ளிக்—குன்றமதே
போன்றிலகு செங்கட் பொருமால் விடையின்மேற்
றோன்றியருள் வானமைமென் றேட்கு. (உசா)

தூயவன்விண் மீத்தோன்றத் தோகைகண் டுண்ணடுங்கி
நேயமொடு போற்றி நிமலநின்றன்—மாயை
யறியே னினையிகழ்ந்தே னையபுல னில்லாச்
சிறியேன் பொறுத்தியென்றா டேர்ந்து. (உஎ)

நன்னலநங் காய்கே ணமதிடத்தன் பின்முனநீ
சொன்னவெலா மீண்டுத் துதியெமக்கா—மந்நவையுந்
துய்யவா நோன்பாற் றுயருறே றோமணஞ்
செய்ய வருதுமென்றான் றே. (உஅ)

இங்கத்தன் கூறிமறைந் தேகுதலு முண்மகிழ்ச்சி
பொங்கத்தன் மன்னையுமை போற்றியங்கண்—டங்குநிலை
மல்வற் புறுதோண் மருவுபனி மால்வரையின்
செல்வற் குரைத்தார் சிலர். (உகூ)

வள்ளலெங்கோ மானங்கு வந்தருளிச் செய்கையுணர்ந்
துள்ளவயர் வெல்லா மொழிந்திமவான்—கள்ளமரை
யன்னகர மாதுமையை யார்வமுறப் பல்வளங்கூர்
தன்னகரங் கொண்டேய்த்தா னுற்று. (௩0)

தவங்காண் படலம் முற்றும்.

ஆ திருவெண்பா ௬௩௭.

மணம்பேசு படலம்.

பொன்னசல மாது புரிதவங்கண் டெம்பெருமா
னின்னருள்செய் தங்கயிலைக் கேகியபி—னுன்னமதின்
முன்னினு னேழ்மா முனிவரையு மன்னவர்தா
மன்னினு ரச்சமொடு வந்து. (க)

ஆதி பகவ னடிதாழ்ந் தெழுமுனிவர்
போதி லயன்மால் புரந்தரன்முன்—னோதிமையோ
ரேவலிடு மென்றெ னெதிர்நோக்க நின்னையெம்மைத்
தேவ நினைந்ததையற் றோ நீது. (உ)

இருடிகள்பல் லாறேத்தி யெம்மையுன்ன லென்கொ
லிருடியங்குங் கண்ட வியம்பி—யருடியென
வம்முனிவர் சொற்கேட் டறைகின்று னன்புடையார்
தம்முனிவர் சேவுகைக்குஞ் சம்பு. (௩)

இமவா னிடமேகி யேயெமக்கிவ் வைக
நமவான் குழலியுமை தன்னை—யமர்வதுவை
யம்யி னுதவுவா னன்பின் வினவிவல்லே
வம்மினென்று னம்முன் மகிழ்ந்து. (௪)

நாதனுரை கேளா நலதெனவே தாழ்ந்தேகிப்
போத முனிவோர் பொருப்பிமய—மீதிறைமு
னண்ணவன்னு னில்லோ டடைவினெதிர் கொண்டிறைஞ்சி
யெண்ணமுற வர்ச்சித்தா னேய்ந்து. (௫)

ஒப்பருநற் தாளீண் டுறையவிம யம்மேருச்
செப்பருமா வெற்பினுமே சீர்த்ததன்றே—வெப்பமிகத்
துன்பாவ முற்றுந் தொலைந்தனவே மாதவத்தி
ரென்பானீர் வந்ததென்கொ லின்று. (௬)

அதுகேட் டிறைவ னகிலநல்கு மாதை
வதுவைபுரி வானினைந்து மத்த—விதுமுடியா
னுன்னை யுரைப்பதற்கே யுய்த்தா னெமையென்றார்
பொன்னோடொப் பென்பார் புரிந்து. (எ)

நன்னியமங் கொண்முனிவீர் நாடு முயிர்க்குயிராய்
மன்னிறைவ னுர்க்கு மணமுறையிற்—கன்னி
யுமையணங்கு தன்னை யுவந்தளிப்பே னென்று
னிமைய வரைமே விறை. (அ)

மேனையோர் வார்த்தைசொல்வண் மேனாள் விதியின்சேய்
தானையோர் மாதைநல்கித் தந்தனன்பி—னேனையோர்
தாநகைக்க வன்னுன் றலைதுமித்தா னென்பாது
மேனகைக்க வுள்ளஞ்சு மே. (கூ)

என்றமொழி கேளா வெழுமுனிவ ரீர்வளைநெஞ்
சொன்றமொழி வாரிறையோ னுற்றசெய—னன்றுநீ
தேர்ந்திலையாற் றக்கனிகழ் தீவினையாற் சென்னிகொண்டான்
பேர்ந்திலையால் வேறு பிழை. (க0)

அன்பர்க் கருள்வதூஉ மன்பின்றித் தீயசெயும்
வன்பர்க்குத் தண்டம் வழங்குவதூஉ—மன்செய்கை
மூந்தை விதியின் முறைபிறழான் வேறுநீ
சிந்தைசெயே லென்றார் தெரிந்து. (கக)

முனிவோர் மொழிகேட்டு முன்னிமவான் வாய்மை
யெனலோடு மேனைமன மேங்கிச்—சினவிடையோன்
செய்கையுண ராதுரைத்தேன் றேவர் பொறுக்கவென்றாள்
கைகுவித்து நெஞ்சங் கனிந்து. (கஉ)

தாழ்ந்தின்ன மேனைசொலத் தாபதர்க ளன்னவள்பா
லாழ்ந்தவன்பி னோடே யருள்செயவிண்—போழ்ந்தமலை
காவலன்மின் மாற்றங் கருதன்மின் றேவைமண
மேவவரச் சொன்மினென்றான் வேட்டு. (கங)

கனமகிழ்வி னுரிமயக் காவலன்சொற் கேளா
மனமகிழ்வி னோடெழுவர் வாழ்த்தி—யனகமுறு
மங்கையிலை மேவி யவன்றொ டொழுதிறையை
யிங்கிதுகே ளென்று ரினிது. (கச)

மணவினையின் மன்னிசைவு மாற்றமுறை செய்யத்
தணவிலருள் செய்து தனியெண்—குணவிறையோன்
பொன்னார் சடைமுனிவிர் போகுதிர்நீ ரென்னத்தாழ்ந்
தன்னார் பதஞ்சென்றா ராங்கு. (கரு)

மணம் பேசுபடலம் முற்றும்.

ஆக திருவெண்பா சுருஉ.

வரைபுனை படலம்.

கன்னியுமை மாதுதவங் கண்டிறைவ னின்னையா
மன்னி மணத்துமென்ற மாற்றமொடு—நன்னியம
விண்முநிவர்க் கொண்டுவினாய் விட்டதூஉம் வேந்துநினைந்
துண்மகிழ்வு கொண்டா னுகந்து. (க)

ஆருயிரெல் லாங்கலந்த வத்தருக்குத் தன்மகளை
வாரமணஞ் செய்திறத்தின் மாண்புமதித்—தேரமரர்
கம்மியனை யுன்னவன்றான் கைதொழுது செய்பணியா
தம்மநவில் சென்றா னணைந்து. (உ)

என்னையா ளத்தருக்கி யான்றவத்தாற் பெற்றவன்னை
தன்னையளிப் பேணித் தனிவரைக்கண்—முன்னைக்
கடிநகர மெல்லாங் கவின்சிறப்ப நன்னூற்
படிபுனைதி யென்றான் பரிந்து. (ந)

மன்னனுரை கேளா மகிழ்கொண்டு தேவதச்சன்
பொன்னகரம் பொற்பிற் புகர்நகர—மென்னவுற்றுக்
காண்போர் நவிலக் கவின்குடிகொண் டோங்கவே
மாண்போர் நகர்புனைவான் வாய்ந்து. (ச)

வானிலைகொள் கோபுரமு மன்றமொடு சூளிகையு
மாநிலைசெய் தேர்நிழற்று மண்டபமு—மானபல
ஆடுமலர்ப் பந்தரவை யுன்னா வணந்தோறு
பீடுபெறச் செய்தான் பெரிது. (ரு)

கதலிகைநீள் கேதனங்கள் காவணமேற் றந்து
ளிதமணிசெய் கம்பலமாங் கிட்டற்—புதமன்
ணிரைத்தோர்மில் வாழைகந்தி நீள்குலையி னாட்டி
விரைத்தோ ரணம்புனைந்தான் விண். (சு)

பொன்னகர மேயவரும் புட்பகவி மானத்தோன்
றன்னகர மேயவருந் தாங்கணுறி—னிந்நகர
மன்னகர மென்ன வழுத்தவனைந் தானிமவா
னன்னகரந் தன்னை நயந்து. (௭)

ஓரயுத யோசனையி லொண்புரிசை செய்ததனுட்
கூரெழில்கொள் கோயில் குயிற்றிமலர்—நீர
கரநான் குடையான் கயிலை யெனக்கோ
புரநான் கமைத்தான் புரிந்து. (௮)

அன்னதனுப் பண்வதுவை யாற்றுமணிச் சாலையொன்று
பொன்னதனுன் மேவப் புரிந்ததன்க—ணன்னறுஞ்சந்
தாதி விரைநீ ரணநீவிப் பன்மலர்தூ
யாதனமிட் டானமரர்க் காங்கு. (௯)

போதிலய னுணப் புகரி னவமணியில்
வேதிகைவெவ் வேறு விதித்தனன்பின்—கோதிலெழிற்
கண்ணடிகளாதி கவின்கொள்வ தூக்கினான்
விண்ணவர்கண் கொள்ள விருந்து. (௧0)

வானோர் முனிவர் மருவுந் திருவன்னா
றூனோ ருருவி னுனாற்றியே—தேனோர்பூந்
தார்கவரி யேர்வீணை தாங்கிப் பணிசெய்வார்
நேர்தரவே வைத்தா னிரைத்து. (௧௧)

அமரவேற் கண்கை யபிநயங்கள் காட்ட
வமரமட வாரிணமைத் தன்னா—ரமரவே
தண்ணுமைமுன் னற்கருவி தாக்கவெண்ணிப் பாவையர்க்குங்
கண்ணுவகை கண்டான் களித்து. (௧௨)

பரிசா தகமன்னம் பஞ்சவன்னக் கிள்ளை
பரிசார் கரிமுதல பல்ல—பரிசாப்
பணியின் றிறங்காண் பவர்கண் கவர
மணியின் வனைந்தான் மயன். (௧௩)

அரியின் றிரனாதி யார்க்கு மரிதா
யரியின் றிரநீலத் தாரு—மரியணை யொன்
றேவ மிலாவெம் மிறைவ னிறைவியொடு
மேவ விதித்தான் வியந்து. (௧௪)

மன்குண்டம் வேதி வகைமண் டலம்வகுத்துப்
பண்பண்டம் வேள்விசெய் பாற்படுத்தி—யுன்கடவு
ளெண்மங் கலமு மிருத்தியெண்ணின் மண்டபங்கண்
மண்மணியிற் கண்டான் மருங்கு. (௧௫)

காவி மலருங் கயமுற் பலவோடை
மாவியலார் பூம்பொய்கை வாவியொடு—மேவு
மரகதமின் ஞர்பளிங்கு வைரமணிப் பொன்ருல்
வரமன் றடம்வகுத்தான் மன். (கசு)

கற்பகஞ்சந் தாரங் கதலிகந்தி மாவருக்கை
பொற்பமரும் புன்னைமுதற் பொன்மணியா—லற்பினமைத்
தன்னவைகூ ணற்பலன்க ளங்குத் தரச்செய்தான்
மன்னவைமுன் னிற்கு மயன். (கஎ)

இவ்வண்ண மெண்ணிலவே யெண்ணருஞ்சீர் நண்ணுமய
னவ்வண்ண லுங்கண் டதிசயிப்பச்—செவ்விதினு
ளுன்னி யமைத்தவெலா மொவ்வொன்றுங் கண்டுவந்தான்
மன்னிமய மால்வரையின் மன். (கஅ)

செந்திருமால் பங்கயன்முற் றேவர் தொகுதியகல்
பந்த முனிவோர் பகுதியொடு—முந்துமவர்
மாதரையு மாது மணங்காணப் போந்திடவே
தூதரையங் கங்குமுய்த்தான் சூழ்ந்து. (கசு)

ஒற்றருமை கேளா வுவணத்தோ னுதியும்பர்
நற்றவரெல் லாங்கயிலை நாயகற்ருழ்—வுற்றுக்
கருதுமென்ருர் சூடுமெந்தக் கண்ணுதலோ னேடு
வருதுமென்ரு ருள்ள மகிழ்ந்து. (உ0)

கொற்றவைமுன் னசைக் குழீஇயமா காளிகளுஞ்
சுற்று மெழுநதியுந் தொல்லிமய—முற்றுமையை
மன்னினுர் மாவாணி மன்னுசசி யாமுனிவர்
பன்னியரும் வந்தார் பரிந்து. (உக)

மலைமகண்மெய் நோன்பின் வருமெலிவு தோற்ரு
தலைமகளு மாரணனூ லாய்ந்த—கலைமகளும்
பாதாதி கேசமுற்றும் பல்பணிகள் பூட்டிமுன்போ
லோதாதி யைமறைத்தா ருற்று. (உஉ)

சூழ்தருமா மேருமுதற் சுற்றமுமேழ் மாக்கடலும்
வீழ்தருபைக் காசுரக வேந்தருமா—காழ்மதத்த
மாதிரத்த யானைகளும் மன்பிறவும் வந்தனவே
யாதரத்தி னேடே யவண். (உங)

இக்காலை தன்னி லிமகிரியாள் கோமானுந்
தக்கார்க ளாய தமரோடு—மிக்கான
வெள்ளிவரை மேவ வியனந்தி கொண்டெய்ப்ப
வொள்ளியன்ரு டாழ்ந்துரைப்பா னென்று. (உச)

வருகணித நூலோர் வகுத்தமுகூர்த் தஞ்சேர்
தருபங் குனியிற் றனியுத்—தரநாளிற்
கோட்டிடமே வந்தென் குலமகளை யண்ணனீ
வேட்டிடவே வேண்டுமென்றான் வேந்து. (உரு)

அருளுருவ னேக்கி யரசையின்னே யாங்கா
மருகணங்கள் சூழ வரைமேல்—வருதுமுனம்
போதிநீ யென்றலொடும் பொற்றா ளிணைபோற்றி
யோதிமயஞ் சென்றா னுவந்து. (உசு)

வரைபுனை படலம் முற்றும்.

ஆக திருவெண்பா சுஎஅ.

கணங்கள்செல் படலம்.

அன்னபோ தங்கயிலை யத்தனந்தி யண்ணலைக்கூய்.
நன்னர் மணக்கோல நாடவே—யுன்னு
முருத்திரர்கண் மாலயன்மு னும்பர்த் தருதி
யருத்தியுட னென்றிசைத்தா னங்கு. (க)

இன்பின் பிலானீது சொல்லநந்தி தேவனன்றா
ரன்பின் மணத்தெய்த வங்குனிறா—னன்பினிதோர்ந்
தாய்ந்தார் மணஞ்செ யருள்போற்றிப் பத்திமகிழ்
வாய்ந்தார் கயிலைபடர் வார். (உ)

ஆடியறீக் கட்பாலத் தையான னன்முதலாஞ்
சாடியல்பிற் றோர்ந்த சகத்திரமாங்—கோடி
யுருத்திரிமா சூலத்த ரோடொளிர்கா லாக்னி
யுருத்திரனுங் குற்றா னுவந்து. (ங)

கொழுவடவை சூறை குலையவுயிர் வர்க்க
முழுதுஞ் சுழல வுயிர்ப்போ—னெழுபத்
திருகோடி பாரிடங்க ணீண்டிடக்கூர் மாண்ட
னருகோடி வந்தா னவண். (ச)

பாதலத்து வாழ்பவர்கட் பாலர் பெரியர்பல்
கோதினிறத் தார்கோடி கோடிய—ரோதமிலார்
நாட வுருத்திரரா நற்கணத்தோர் கூட்டமோ
டாடகே சன்வந்தா னங்கு. (ரு)

பன்னுந் தொகைநூறு பத்தா யிரகோடி
யென்னுமெறுழ் சாரதர்க ளீண்டியயன்—முன்னுபல
பத்திரனு மஞ்சப் படுசரப மாம்வீர
பத்திரனங் குற்றான் பரிந்து. (௬)

ஓர்தருமா வண்டமெலா மோர்நொடியிற் பங்தெனக்கொள்
கூர்திண் குறட்படைகள் கோடிநூ—றார்தரமெய்ச்
செய்யன் கரியனொடு சேர்ந்தளித்த சென்டுறைகை
யைய னடைந்தா னவண். (௭)

சாலமலர் மன்றியங்கத் தந்தையரு ளாலவன்றன்
பாலமதிற் றோன்றிப் பகரரிய—வாலறிவு
பண்பி னுணர்த்தும் பதினோ ருருத்திரர்க
ளொண்பிறங்க லுற்றா ருகந்து. (௮)

வன்பி னுருத்திரா மாகணமல் லாதேனை
மன்புவனங் கண்டங்கு மன்னிமன்பா—லன்புரம்பைத்
திட்ட வுருத்திரர்க ளேற்றநெறி சேர்புத்தி
யட்டகமு தல்வருற்றா ரங்கு. (௯)

மண்ணூறு வாரிமுற்று மன்றுகளி னுற்றார்க்கு
மெண்ணூறு கோடி யெனுங்கணங்கள்—விண்ணூறு
தீர்த்த முடிவைத்துத் திகழ்பவர்முன் னாகவட்ட
மூர்த்திகளங் குற்றார் முனம். (௧௦)

இகனூறு செய்நீரோ டெண்மணிகொண் மெய்யர்
புகனூறு கோடியாம் பூதத்—தொகையோடு
விண்டோ தரனும மேவித் துதித்தெறுழ்கொள்
குண்டோ தரன்படர்ந்தான் குன்று. (௧௧)

ஓரவெண்ணி லண்ட முயிர்த்தொகையெல் லாமழித்துத்
தீரமுன்போ லாக்குந் திறலுள்ள—சாரதர்கள்
கொன்னன்கு நூற்றிரண்டு கோடியர்தம் மோடுகண்ட
கன்னன் பினுகிவந்தான் காண். (௧௨)

ஆட்சிபெறு மானனங்க ளாயிரமீ ராயிரங்கைக்
காட்சிபெறுஞ் செய்ய கவின்மேனி—நீட்சியினர்
பானுகம்ப னூற்றைம் பதுகோடி யோர்சூழப்
பானுகம்பன் சென்றனனப் பால். (௧௩)

தத்தம் புகழ்மதித்தே தற்போதங் கொள்கடவு
ளத்தகை சந்தலையோ டாயுதமும்—பற்றியே
பங்கமில்சீர் மன்கணங்கள் பல்கோடி யோர்மேவச்
சங்குகன்னன் வந்தனனோர் சார். (௧௪)

காளகண்டன் றண்டி கரன்விச் சுவமாலி
நீளமர்செய் நீரமுள நீலனுமே—யாளிமொய்ம்பின்
வானையடு சேகரத்த ஊன்பூத ராயகடற்
றானையொடு சார்ந்தனரோர் சார். (கரு)

கார்நிறங்கொள் காலனையே காய்ந்திடுமோ சாரதர்கள்
கூர்நூற்று முப்பது கோடியோர்—சார்தரவே
தற்பரன்றா ளேத்துமீ சான னெழிற்கயிலை
வெற்பகத்தில் வந்தான் விழைந்து. (கசு)

போதிலயன் மால்மகவான் புங்கவர்தி சாபால
ரோதிரவி யாலோன்மீ னொண்கோளேழ்—மாதர்கள்
மாவசுக்கள் வேறுள்ளார் மாமுனிவர் விஞ்சையர்க
ளேவருமங் குற்றா ரினிது. (கஎ)

தூயமறை யாகமங்கள் சொல்லரிய மந்திரங்கண்
மேயபல பூதங்கண் மேவுலக—மாயநகர்
காலமொடு மேனைக் கரைபொருளெல் லாங்கடவுட்
கோலமெய்தி வந்தனவக் குன்று. (கஅ)

இத்திறத்திற் கைலையின்கண் யாவரும்யா வும்வந்த
வத்திறத்தை நோக்கு மருணந்தி—முத்திறத்தார்
தம்மு னிறைஞ்சியன்னார் தன்மைசொல வன்னவரை
நம்முன் கொணர்கென்றா னன்கு. (ககூ)

நந்திகடை வாயடைந்து நண்ணு முருத்திரர்மா
லிந்திரன்வா னோர்முனிவ ரேவரையு—மந்தி
நிறத்தா னரியணையி னோராந் திருமு
னுறத்தான் விடுத்தா னுகந்து. (உ0)

அன்னார் நெருங்குற் றரியணைமேல் வீற்றிருக்கு
மொன்னார் புரம்வெல் லொருவனைக்கண்—டுன்னாத்
தொடர்ந்தவன்பி னீண்டித் துதிகளெடுத் தோதி
யடர்ந்தணுகி னாரிமையா ரங்கு. (உக)

மேவு முருத்திரரை மேவரிய பல்கணத்தைத்
தேவர் முனிவரரைத் தேர்ந்தினரென்—னாவிசையா
நன்றேய் விரற்சுட்டி நாயகர்க்குக் காட்டியே
நின்றேத் தினனந்தி நேர். (உஉ)

கூரனலி னாமத்தோன் கூர்மாண்ட னாடகத்தோன்
வீரபத்தி ரன்முதலா மேவுருத்ரர்—பாரிடத்த
ரேவருநின் றேத்தினா ரெம்பெருமான் பான்மிடைந்தே
யோவருமன் புற்றசிந்தை யோடு. (உங)

அப்போ தயன்ற னரனணிவா னுன்னியே
யொப்போ தருமுடிமு னெண்கலங்கள்—செப்போர்
கனகமணிப் பீடிகையிற் கையிற் கொடுபோந்
தனகனெதிர் வைத்தறைவா னய்ந்து. (உச)

அரவடியே முய்யமண மாற்ற நினைந்தாய்
பரவுநின்மேற் பூண்டமணிப் பாந்தள்—விரவும்
பணியெலா மாற்றிப் பசும்பொற் பணிக
ளணிகென் றறைந்தா னயன். (உ௫)

முற்பணியெ லாமையன் முன்னுதிரு வுள்ளமுன்னப்
பொற்பணியா மேவிப் பொலிந்தனவோ—ரற்புதமோ
வோலமிட் டிம்ப ருணங்குநிலை யோர்ந்துகட
லாலமமு தாக்கொள் ளரற்கு. (உசு)

போற்றே வருமற் புதமடைந்து கைதொழுவே
கீற்றேய் மதிநுதல்பாற் கிட்டவா—னேற்றினு
னுன்னித் தலைவற் குணர்த்தி யெழுகின்றான்
மன்னிப் படா மகிழ்ந்து. (உஎ)

கணங்கள் செல்படலம் முற்றும்.

ஆகூ திருவெண்பா எ0௫.

திருக்கல்யாணப் படலம்.

நந்திசெல முன்னேத்தி நாரதர்முன் னோர்பாடப்
புந்தி மகிழ்ந்தமரர் போற்றவர—விந்தவடி
சால்புடைய குண்டோ தரன்றோண் மிசைவைத்து
மால்விடையி லேறினான் மன். (க)

சின்மயமா மால்விடைமேற் றேவாதி தேவனுற
மன்புடைநின் றான்றி மற்றவரு—மன்பினொடு
கண்டுதுணைக் கண்களிப்பக் கார்க்கடலி னார்ப்புமிக
வண்டுதிக ளேத்தினர்முன் வந்து. (உ)

ஐந்நூற் றெழுகோடி யாம்பூதத் தானையொடு
மன்னூற் றெழுமன்பின் வந்திறைஞ்சிக்—கொன்னேற்றின்
முன்போ யினன்மா முகத்தவுணன் சாயவன்று
வன்போர் விளைத்திட்ட மன். (௩)

காய்கதிரோன் சோமன் கவிகையுங்கால் சீகாமும்
பாய்திரைமன் சாந்தாற்றி பண்ணவர்கோன்—றூய்மைமென்கால்
செய்வட் டமுமெடுத்தே தேவன் புடைசென்று
ருய்வகையி னுண்மை யுணர்ந்து. (ச)

பேரி குடமுழாப் பீலிபம்பை சாடியுடைப்
பேரியத டாரிமுதற் பேசுபல—பேரியமே
பாரிடத்தோர் பாணிகொடு பண்போ டியம்பினர்வி
பாரிடத்தோர் கேட்டுமருள் பாக்கு. (ரு)

மூன்றேன்ற னேவலினன் மொய்ம்பா ருருத்திரர்மா
மன்றோ டயனமரர் மாமுனிவ—ரின்றோர்
விரிதேர் விமானமமா வீமுதலாந் தத்தம்
பரிமே லிவர்ந்தார் பரிந்து. (சா)

தின்பணிக ளாற்றுந் தலைவருமா பூதருமே
மன்பணிசெ யேனைய மன்கணமு—மன்பருளந்
தாவு கயிலை தணந்தே கினனுலக
மேவு மிமயவரை மேல். (எ)

வார்முரச மாதி வரம்பி லியமுழக்கு
மூர்படையி ஞர்ப்புமண்ட ரோதையுமே—யார்கலியின்
மன்னவா னங்கனுற மன்கிளைஞ ரோடெதிர்போய்
மின்னகர்க்குக் கொண்டணைந்தான் வேந்து. (அ)

மின்னகரின் வீதிதொறு மேவு விழாவயரப்
பொன்னனையா ரஞ்சலித்துப் போற்றியே—மன்னாரன்ற
னற்புதமா மாவுருக்கண் டன்பினிற்றாழ்ந் தாசையெனு
நற்புணரி யுட்படிந்தார் நன்கு. (கூ)

மின்னா மாதி மிளிர்கலனும் பூந்தொடையும்
பொன்னார் திருவுருவைப் பொத்தியதா—லன்னான்
கழிநலமெல் லாமுற்றக் காண்கிலே மென்பார்
செழிநலமுற் றாரிற் சிலர். (ய)

மால்விடைமே லேறிவரும் வள்ளலுக்கு நீதியோ
கோல்வளையார் தானைகலன் கோடலென்பார்—சால்வளைவிற்
கோற்கண் கொலைபயின்று கூராருளின் கொள்கைகற்குஞ்
சேற்கண் மடவார் சிலர். (கக)

தவளமதி சூடிவந்து தானைகலன் கொண்டு
முவகையின்றி நாணுடனெம் முள்ளுங்—கவர்கள்வன்
முத்தனோ மூவா முதல்வனோ முற்றும்வல்ல
சித்தனோ வென்பார் சிலர். (கஉ)

காளையின் மேலமர்ந்த காளையிந்தக் கோலமொடு
நாளை வருவானோ நம்முனென்பார்—வாளை
யறுவிலுறை யுள்வைத்தன் மானும் வடுக்கட்
சிறுமியர்க டம்மிற் சிலர். (௧௩

மஞ்சறுகு வேம்படிசின் மஞ்சள் சிறுகடுகு
பஞ்சின் விதைபுனல்கொள் பாத்திரமே—கஞ்சமல
ரங்கைதனி லேந்தியே யன்போ டளவிலா
மங்கையர்கள் வந்தார் மகிழ்ந்து. (௧௪)

சீர்வளையா ரன்பி னெதிர்போந் திறையவனை
யார்வமுற வேத்தி யவர்தொழில்செய்—தார்சிலர்பொ
னம்மணிக் கோடிகங்க ளங்கைக் கொடுவலமா
மும்முறையே சுற்றினார் முன். (௧௫)

ஆயபோ தீச னரியமணச் சாலைநண்ணித்
தூயவிடை நின்றிழியத் தோகையன்னோ—ராயமொடு
மேனையன்பா லன்னவன்றாண் மேனையுளத் தோடான்பா
றானைதி னாட்டினா டாழ்ந்து. (௧௬)

ஓது மிறைவணங்கி யுய்த்திடுபொற் பாதுகைக்குட்
பாதமல ரிட்டயன்மால் பால்கைதர—வேதன்
கணக்கோ விலாத கணஞ்சூழ் தரமா
மணக்கோ விலையடைந்தான் வந்து. (௧௭)

சீரார்பரவப் பல்வகைய தூரியமார்ப் பச்சீ
கரவயன்மால் வேண்டக் கணஞ்சூழ்—தரமெல்
லெனப்புகுந்து பொன்னி னியற்றுமணிக் கோயில்
வனப்பனைத்துங் கண்டான் வரன். (௧௮)

துன்னு மயன்வகுத்த தூயமல ரோடைகய
மன்றமணி மண்டபங்கண் மற்றுளவொவ்—வொன்றினையு
நன்றுநன்று நந்தியென நற்கையிற் காட்டவன்னான்
சென்றுசென்று கண்டான் சிவன். (௧௯)

இந்நகரின் காட்சி யெலாநோக் கலுமிங்குப்
பொன்னகரம் வந்து பொலிந்ததென்கொ—லென்னவயர்ந்
தாவிகுளங் கேணி யகன்புன னீராடியும்பர்
காவினினன் காடினரங் கண். (௨௰)

முன்னவன்றா னென்ன முனவிந் திரநீல
மின்னு மணித்தவிசில் வீற்றிருந்தான்—மன்னருளால்
வாழயன்மா லாதியரு மாடிவரும் பீடிகையிற்
சூழ விருந்தார் துதித்து. (௨௧)

விமலன் மணங்காண மேலையண்டத் தின்கண்
ணமரெப் புவனத் தருமே—நிமிரத்
துளங்குற் றதுவெந் துயரந் துதைந்து
வளங்கொ ளிமைய வரை. (உஉ)

மின்பான் மணம்வேட்டு மேலைத் தவப்பேற்றி
னன்பா லகிலமெலா மண்மியதால்—மன்பார்தான்
வன்பாற்றாழ் வாக வடபா லுயர்ந்ததே
தென்பாற் பனிமால் சிலம்பு. (உங)

தென்பா லுயரத் திகைப்புற் றனர்யாரு
மன்பா லரனேயெம் மத்தவென—முன்பா
லிரங்கநகை செய்திறையோ னேற்றிறையை நோக்கித்
தரங்கமுண்டாற் றந்திடென்றான் றான். (உச)

அதுகாலை நந்தி யான்று ளிறைஞ்சி
முதுமா தவற்கூவ முன்னங்—கிதமாக
வுற்று னவற்கொடுபோ யுத்தமன்பா லுய்ப்பவன்றன்
பொற்றாள் பணிந்தான் புரிந்து. (உரு)

பணிமா தவனையரன் பார்த்துக் குறியோ
யணியிங் கெவரு மமர்ந்து—கணிதென்பார்
சால வுயரச் சராசரமெ லாங்கலக்கந்
தாலமதிற் கொண்டயர்ந்த தாழ்ந்து. (உசு)

ஆகையான் மாமுனிகே ளன்புடனிக் கோடொரீஇ
யோகையிற்றென் னாடுநண்ணி யொண்சிறைய—தோகை
யமர்பொதிய வெற்பி லமர்திவைய மெல்லாஞ்
சமமாகு மென்றான் சயம்பு. (உஎ)

கீற்று நிலாவெறிக்குங் கேழ்கிளர்செவ் வேணியன்சொன்
மாற்றமுணர்ந் தச்சமுறீஇ மாமுனிவ—னுற்றுங்
குறையொன் றிலாத கொடியேனை யாங்கே
யுறையென் றுரைத்தி யுகந்து. (உஅ)

என்றகுறு மாமுனியை யெந்தைபிரா னேக்கிநின்போ
லொன்றுமுனி வோருலகத் துண்டுகொலோ—மன்றனறு
மம்புயனு நின்னைநே ராகா னதனுனீ
நம்பெவையு மேமுடித்தி நன்கு. (உகூ)

மான்மா மலரோன் மகபதிநிற் கத்தீயேன்
றன்செய் திடவருள்கூர் தன்மையிதே—னென்செய்
தவமே தவமாந் தனிமணமே காணத்
தவமே வியதெனுளந் தான். (௩0)

வெந்துயர மேவாமே விண்மலயஞ் சேறியங்கு
நந்தமணக் கோலமது நல்குதுமு—வந்துறுதி
யெம்மையுன்னி யாங்கே யிருத்திசில நாளென்றான்
மும்மைத் தமிழ்க்கு முதல். (௩௧)

என்னவிவை யீச னியம்ப வீசைபுலத்தான்
பொன்னங் கழல்பணிந்து போற்றிசெய்—துன்னலுற்றே
தென்றிசையிற் சென்றான் சிறுமுனிவன் றென்மலயக்
குன்றிசையின் மேவக் குறித்து. (௩௨)

தீவினைநேர் வெற்புவிந்தஞ் சிந்தவில்வ லன்றுணைவா
தாவிகெடக் காவிரிநீத் தத்தோடு—மேவியே
முற்பகல்சென் றாங்கு முனிவரன்றென் கோடுபுக்கான்
பொற்புரமேற் போகுமரன்போல். (௩௩)

மலைய மலையின்கண் மாமுனிவன் வைகத்
துலையினிரு பாலுமிகர் தோன்றி—நிலைபெறவே
யன்றுயிர்க ளானோ ரனொரா ரீஇ யீசனையே
மன்றவெடுத் தேத்தினார் வாய்ந்து. (௩௪)

மன்னனிசை வாலெங்கண் மாதுமையை யைகாப்பக்
பன்னிந் திராணியடைப் பையேந்த—வுன்னுகங்கை
வெண்கவரி வீசமா வீரிகுடை பற்றமா
வண்கைதர வந்தாண் மகிழ்ந்து. (௩௫)

பாரதி முன்பரவப் பார்ப்பதியஞ் சாலைநண்ணி
யாரணனன் கேத்து மடிவணங்கக்—காரணன்றான்
முன்னிவர்மா பீடத்தேர் மொய்மி னிருத்தியெனப்
பன்னி யிருந்தாள் பரிந்து. (௩௬)

மணங்கொளனை மன்னேல வார்குழலி யென்னு
மணங்கை யரனுக் களிக்க—விணங்குமுள
வேந்தனிசை வான்மேனை மின்பொற் கரகநீர்
சாந்தமல ராதிதந்தா டாழ்ந்து. (௩௭)

திந்தவிம வான்றாழ்ந் தனனிருந்து தேவிபுனல்
சிந்தவரன் றாள்விளக்கிச் செய்யநறுஞ்—சந்தமொடு
வாச மலர்புனைந்து மற்றக் கடனாற்றிப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (௩௮)

பூதரத்தின் வேந்துமைகைப் போதையரன் கைமலர்வைத்
தாதரத்தி னோடே யளித்தனனா—மாதரத்தி
னன்மறைகள் கூறிநன்னீர் நல்கினா னன்னவனை
மன்மருக னாக மதித்து. (௩௯)

அந்தவமை யந்தன்னி லாடினர்வா னோர்மாதர்
கந்தருவர் கானங் கனிந்திசைத்தார்—முந்திருவ
ரேழிசையாங் கீத மியற்றினர்மற் றோர்மறைக
ளேழினெடுத் தோதினா ருற்று. (சய)

அங்கமல மேய வரிவையரு மற்றவரு
மங்கலமாம் பாடன் மகிழ்ந்துரைத்தார்—சங்கமுதற்
பல்லியமெல் லாமியம்பிப் பாரிடமே பாரிடந்தா
னில்லெனச்சூழ்ந் தார்த்தா ரினிது. (சக)

அப்போ தரசனன்பி னன்பா லரம்பைமுதன்
முப்போர்க் கனிகணெய்தேன் முன்வர்க்க—மொப்பேயில்
பொற்பா சனத்தின்கட் புண்ணியன்மு னுய்த்தனனே
யெற்பா சனத்தின்க ணிட்டு. (சஉ)

எந்தன் மறையினெறி யின்னவெலா முய்த்தெவர்க்கும்
வேந்த விவைநுகர்தல் வேண்டுமெனச்—சேந்தமலர்த்
துய்யகரத் தாலவற்றைத் தொட்டுவந்தோங் கோடியென்றான்
செய்ய ரகத்தமருந் தே. (சந)

தொன்முதலென் கோனருளாற் றுய்த்தனவாக் கொண்டவுண
மன்மகிழ்வி னலெடுத்து மாற்றியங்க—னின்மலசீ
ருற்ற மணமுலக மொப்பச் சடங்கெல்லா
முற்றவருடியென்றான் முன். (சச)

இன்னகைசெய் தேயெம் மிறையோ னருள்புரிய
மன்னதற்கு வேண்டுவன மல்கத்தந்—துன்னி
முனிவர் புடைசூழ முன்னரிய மன்றல்
வினையனைத்துஞ் செய்தான் விதி. (சரு)

தாய்தந்தை யென்றுலகஞ் சாற்று மிருவரைபு
மாய்தந்த மாமலரா லர்ச்சனைசெய்—தேய்மலரோன்
மான்மகவான் வானோர் வணங்குமுறை யாகவிம
வான்மகிழ்விற் றாழ்ந்தனனே வந்து. (சசு)

முன்பணிகின் றோர்க்கெல்லா மூவா முதல்வனொடு
மின்பணிபூண் மாதருள மேவியபின்—துன்பமென்
றுன்னிமலை வேந்தீண் டுறையயன்முன் னோர்க்கீசன்
றன்னவிசந் தாதிதந்தான் றாழ்ந்து. (சஎ)

ஆனார் கொடியா ரமலப் பொருளேற்றே
யூனார் முடியணிந்து முட்கொண்டு—மானா
வினைமுற் றியதென்றே வேதனெழு வாயா
முனிவரெலா முண்மகிழ்ந்தார் முன் (சஅ)

அக்கால தன்னி லமலமா நற்பொருளை
மிக்கார் புகழிறையு மேனையுந்த—மொக்கலுமற்
றேனையரு நன்கருந்தி யெல்லையிலா வின்பமுற்றார்
சோனைமுகில் காண்மயில்போற் சூழ்ந்து. (சுக)

மணக்கோலங் கண்டதன்பின் மாதிரதி யைந்து
குணக்கோல ளுந்தன் கொழுந—னணக்கோல
மன்று மலர்த்தாள் வணங்க வருந்தனீ
யென்று வுரைத்தா னிறை. (ருo)

மாலம் புயனுதி வானோர் மருளமலர்க்
கோலஞ் சுடைய குனிசிலைவேள்—சீல
வமைநேரந் தோளிதொழ வத்த னினைக்க
விமைநேரத் துற்று னெதிர். (ருக)

குழைசிலைவேள் கௌரியொடு கோமான் றிருத்தா
டழையன்பி னேத்தித் தமியேன்—பிழைபொறுத்தி
யெந்தா யெனவே யிரங்கிநிற்பப் பேதுறனீ
மைந்தா வெனநவின்றான் மன். (ருஉ)

தீயிற் றிகழ்நோக்காற் றீர்ந்திடுநின் மெய்நீறாய்ப்
போயிற்றன் றேரதிக்குப் பொற்புருவ—மாயிருத்தி
யுன்னியயா வர்க்கு முருவிலியா மேவியுன்றன்
மன்னியல்செய் யென்றான் வரன். (ருங)

கோலமதன் றன்னுரிமை கொண்டேக விந்திரமா
நீல மணித்தவிசி னின்றிழிந்தே—யாலமணி
கண்டனம்மை யோடுகுறுங் காற்பூத ரார்ப்புமிக
வண்டர் தொழச்சென்றா னங்கு. (ருச)

வித்தகன்செங் கண்மால் விடையேறி மாதினையோ
ரத்தமுறக் கொண்டெழீஇ யன்பினுகைத்—துத்தமமா
நற்கணங்கள் சுற்ற நவிலிமய வெற்பொரீஇப்
பொற்கயிலை வந்தான் புரிந்து. (ருரு)

மாலயனை வெற்பரசை வானவரை மாதவரைச்
சீலமுறு தத்தமிடஞ் செல்லவுய்த்தே—நீலகண்டன்
செந்தழலோ னுதியர்க்குச் செப்புமற்றை யோர்க்குவிடை
தந்தந் தளிபுக்கான் றான். (ருசு)

ஏற்றின்மே னின்றிழிந்தே யெம்பெருமா னம்பிகையோ
டாற்றலரியணையா மாதனத்தில்—வீற்றிருந்தான்
துன்புற்றிருந்த தொகையிருபா லாமுயிர்க
ளின்புற் றிருந்த வினிது. (ருஎ)

திருக்கல்யாணப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா எசுஉ.

திருவவதாரப் படலம்.

பலநாளிவ் வாறு படர்தலுமோர் வைகல்
வலமார்வெஞ் சூரால் வருமா—குலமேவிப்
பூமே லயன்மால் புரந்தரன்முற் றேவரெலா
மாமேரு வெற்பிலுற்றார் வந்து. (௧)

உலகவுணர்க் கீந்தையன் யோகிபோ லாகி
விலக விருந்தனனும் வேண்டிச்—சொலவிரங்கி
மன்கன்னி யைமணந்தான் மைந்தனைத்தந் தின்னுநமக்
கின்கருணை செய்யாத தென். (௨)

ஐயன்றாள் போற்றியடையினெலாங் கைகூடு
மெய்யன்பி னெண்கயிலை மேவிமழுக்—கையனுந்
தேவதே வர்க்கிதனைச் செப்பிடநாம் போதுமென்றார்
தூவலரோ னாதியோர் சூழ்ந்து. (௩)

போம்போ தரன்செய்கை போத வினவியே
நாம்போ தரவேண்டு நாடுமிதற்—காம்போதத்
தூதா வொருவனைத்தான் றூண்டவே வேண்டுமென்றான்
போதா தனத்தான் புரிந்து. (௪)

வந்திறையை நோக்கியயன் மாவரையின் மூன்றுமுடி
சிந்துவிற்கொண் டுய்க்குந் திறலுடையோ—யந்தமிலாக்
கோடிவரும் பொற்கயிலைக் கோமான் செயலுணர்ந்தே
மீடி வருதியென்றான் வேட்டு. (௫)

பூமன் னரசே புகன்றுநீ ரன்றுவிட்ட
காமன் கதிதெரிந்துங் கண்ணுதல்பா—னாமுறப்
போதிநீ யென்றாற் புகலா ரெனக்கென்றான்
கோதி லுலவையெனுங் கோ. (௬)

பன்னுரைகேட் டன்னான் பவனவெங்குஞ் செல்லவல்லா
ருன்னிற் சிறந்தோ ருலகிலுண்டோ—மன்னுற்
றுழியுதவி செய்வோ ருயிர்க்கிடர்வந் தாலு
மழிவரோ நெஞ்ச மவர். (௭)

ஆதலினீ போதியென்றா ரன்னா ரிடைவிடைகொண்
டோதலின்றி யேயிசைவி னுற்றனலின்—காதலனுங்
கால்வரையி லற்புதங்கள் காட்டு மெழிற்கயிலை
மால்வரையிற் சென்றான் மகிழ்ந்து. (௮)

அக்குன்றின் பால்விழுநீ ராற்றிற் படிந்துபொழி
ற்ருக்கமலர் வாசநறுந் தூளணிந்து—நற்கதியிற்
பைய வருவளியைப் பார்த்துரப்ப நந்தியன்று
னைய விழுந்தா னயர்ந்து. (௯)

விழுகா லெழுந்தச்ச மேவிநந்தி பொற்று
டொழுதிறைவ சம்புசெயல் சொல்வான்—வழுவிலண்டர்
நோன்வந்தே போதியென நூக்கவன்னூர் சொற்கிசைந்து
நான்வந்தே னென்று னயந்து. (௧0)

என்பிழைபூண் டாடு மிறைவர் கணத்தலைவ
வென்பிழையெ லாம்பொறுத்தி யென்னத்தாழ்ந்—தன்பில்லாச்
சூரனுன் மானம்போய்த் துன்புற் றுணர்கிலன்விண்
ணூரண் டருமினைய ராம். (௧௧)

அனிலனந்தி தாளிறைஞ்சி யன்பினுரை கூற
முனிவிகந்து கூறருளின் முன்னி—யினியநின்ற
ஞவ் யளித்து மகன்றே குதியென்றான்
சேவி னுருவமைந்த தே. (௧௨)

அன்று னடிபணிந்தே யங்கயிலை வெற்பினின்று
பொன்னூர் பொருப்பின்கட் போயுற்றான்—முன்னு
வெதிர்நோக்கும் வானோர்க் கெடுத்துரைத்தா னந்தி
விதிர்நோக்கச் செய்செயல்கால் வேர்த்து. (௧௩)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ னாதியாந் தேவரெலா
மென்னசெயி னின்ன லிரியுமெனு—முன்னமுன்னி
யோதுமறைக் கெட்டா னுயர்மலைக்கே நாமெல்லாம்
போதுமெனத் தேர்ந்தார் புரிந்து. (௧௪)

மாலயனே யாதியும்பர் மன்வரையி னின்றெரீஇச்
சீல முறுங்கயிலை சென்றுநந்தி—காலமலர்
தாழ்ந்தனரெல் லாமரற்குச் சாற்றியருள் கென்னவன்று
ழ்ந்தவன்பி னுட்புகுந்தா னண்டு. (௧௫)

இறைதாள் பணிந்துன் னிணைமலர்த்தாள் காண
மறைவேந் தரிமகவான் வானோ—ரறைகடைமு
னண்ணினு ரென்னநந்தி நம்முன் றருதியென்றான்
தெண்ணிலா வேணிச் சிவன். (௧௬)

செம்மின் முடிநந்தி தேவர் தமைக்கூவி
யம்மின் சடையோ னழைக்கின்றான்—வம்மினென
வன்னோர் முறைவந் தரன்றாள் பணிந்துதுதி
யுன்னு துரைப்பா ருவந்து. (௧௭)

பூதங்க ளாகிப் புலனாகி யாங்கவற்றின்
பேதங்க ளாகிப் பிறவாகி—வேதங்கள்
காண்டற் கரிய கருணைத் திருவுருயாம்
வேண்டற் கெளிதோ விழைந்து. (௧௮)

முச்சுடரு முக்கண்ணாய் மூதண்ட கோளத்தி
னுச்சமுறுஞ் சென்னி யுருமணிப்பை—நச்சரவார்
பாதலத்தி னப்புறத்தும் பாதமலர் மேவினின்னைக்
காதலுற்றுக் காண்பவரார் காண். (௧௯)

உருவா யருவா யுருவருவாய் நிற்றி
குருவாய் வருவை குலவுந்—திருவாய்ச்
செறிவைமிகை காணிற் றெறுவையெண்ண மெல்லா
மறிவைநின்செய் கையறிவா ரார். (௨௦)

பற்பலவா றாகப் பணிந்தமரா ரேத்திநிற்பச்
சிற்பரனு முட்கனியாத் தேவர்கா—ளற்பினொடு
வந்தனைசெய் தீரென் வரம்வேண்டு நீர்கொண்ட
சிந்தனையென் சொன்மினென் றான்றேர்ந்து. (௨௧)

உலகமெலா மீன்று மொருகன்னி யாகி
மிலகுமண மாதி னிடமா—நில்வணிந்தோய்
நின்போ லொருமகவு நீயருள வேண்டுமென்றா
ரன்போ டமர ரணைந்து. (௨௨)

துதிக்குஞ் சுரர்நுந் துயர்கெடவோர் சேயைக்
கதிக்க வளித்துமெனாக் கங்கை—மதிக்குடில
னெல்லையில் பேரருளே யெய்ந்துமுக மாறிலங்கத்
தொல்லையுருக் கொண்டான் றொழ. (௨௩)

ஆறாறுக் கப்புறத்து மையாறுக் குள்ளுமுளா
னாறா னனங்கொண் டமர்ந்தனனல்—லாறாக
வாறுகுளக் கண்முளரி யாறு பொறிதந்த
வாறுகைக்குச் சூர்வெம்மை யாங்கு. (௨௪)

அப்புலிங்க மான வரனுதற்க ணின்றுவந்த
வப்புலிங்க வெப்பினைக்கண் டஞ்சிவிண்ணோ—ரிப்புவியோ
ராழித்தீ யேயாகு மல்லையே லாங்கதுதா
னூழித்தீ யேயென்றா ரோர்ந்து. (௨௫)

தீங்கிருந்த வர்க்கொழிக்குந் தீத்திரளைக் கண்டரனார்
பாங்கிருந்த மாதும் பணித்தேக—வாங்கிருந்த
வும்பரெலா மோடினா ரொள்ளனற்சு வாலைதா
னிம்பரெலாஞ் சூழ்தந்த தே. (௨௬

இன்பத்தை வேண்டிமக வீன்றருள வேண்டுமென்றோந்
துன்பத்தின் மேற்றுன்பந் துய்க்கவைத்த—தன்பருளங்
கோயிலாக் கொண்டருளுங் கோமான்றன் கூத்தென்றோர்
தாயிலாச் சேயனையார் தாம். (உஎ)

அன்னிறங்கொண் டஞ்ஞான் றடர்த்தவந்த வாலந்தான்
செந்நிறங்கொண் டிஞ்ஞான்று சேர்ந்ததுகொ—லென்னவயர்ந்
தாகண் டலன்முதலோ ராகுலந்தீர் வானுமையோர்
பாகன் றனையடைந்தார் பற்று. (உஅ)

கண்டமட்டுங் கார்நிறங்கொள் கத்தன் றிருவுளத்திற்
கொண்ட குறிப்பிற் குறுகியே—யண்டமெலா
மீறு பெறப்போந் திலங்கும் புலிங்கமோ
ராறு மமர்ந்தனமுன் னாங்கு. (உகூ)

உணற்கரிய வேகத் தாலவைவேந் தோடு
கனற்கிறையை நோக்கிக் கடவுட்—புனற்கங்கை
யாற்றி லவிர்பொறியோ ராறினையுஞ் சேர்க்கவென்றான்
கூற்றி னுயிர்குடித்த கோ. (௩௦)

அன்னா ரதுகேட் டனலா ருருப்பத்திற்
கென்னா தரவா மெனவிறைஞ்ச—மன்னா
மொருவா துமையென்றா யோங்கிடத்தான் வெம்மை
மருவா துமையென்றான் வந்து. (௩க)

ஆய பொறித்திரளை யன்னார் முறையாகத்
தூய முடிமேற் சுமந்துகொடு—போயனலைச்
செங்கையிற்கொண் டாடுஞ் சிவன்கட் டளைப்படியே
கங்கையிற்கொண் டுய்த்தார் கடிது. (௩உ)

கங்கையா நங்கை கனற்பொறியை வெண்டிரையா
மங்கையா லேந்தி யவிர்மணியீன்—றுங்க
வரவணத்தி னாற்றிகழும் வாசமலர்ப் பொய்கைச்
சரவணத்திற் கொண்டுவிட்டா டான். (௩௩)

ஆறு திருமுகமு மாறிரண்டு செங்கரமும்
வீறுபெறக் கொண்டுகங்கை வேணியனே—பேறுதரச்
செங்கமலப் போதகத்தோர் சேயாக வீற்றிருந்தா
னங்கமலப் பொய்கை யதில். (௩ச)

மரகதமாம் பாசடைநன் மன்கமலம் பூத்த
லரதனமாக் கம்பலமே யாகுஞ்—சரவணத்தி
லாறுமுடி மிலைந்தோ னாறு குணங்களுமே
யாறுமுக மாயமர்ந்தா னாங்கு. (௩ரு)

சுற்றுமா மேகாலாத் தூங்குகொடி யேதொடாத்
துற்றமலர்ப் பொய்கையே தொட்டிலா—மற்றதன்கட்
செங்கேழ் நிறச்சேய் திருக்கண் வளரவளி
யங்கே யசைக்கு மமர்ந்து. (டுசு)

மின்கார்த் திகையா மடவார் தமைவிளியா
நன்கார் சரவணத்தி னம்பரனு—மின்காலம்
பாலனுக்குங் கோலமுலைப் பாலருத்திப் போற்றிரென்றா
மாலனுக்குந் தேவர் மகிழ்ந்து. (டுஎ)

அன்னரு மாங்கவர்பா லன்பின் விடைபெறாப்
பொன்னரும் பொய்கைநண்ணிப் போற்றினார்—மின்னரு
மூவிருமா வத்திரமு முந்நான்கு செங்காமு
மேவுமகற் காணு விழைந்து. (டுஅ)

காண்டலுமே யன்னன் கதுமெனச்சே யாறுக
மாண்டவுடு மாதர் மனமகிழ்வுற்—றாண்டகையா
மொவ்வோர் மகவினையு மொவ்வோர் மடவாரு
மெவ்வோர் தரவெடுத்தார் தேர்ந்து. (டுகூ)

ஓவ்வோர் மகவு முறுபசியுற் றுறெனவவ்
வெவ்வோ ரணங்குமுலை யுண்டுவந்த—தொவ்வோர்மான்
செங்கைவளர் சேயைத் திருக்கண் வளர்த்திஞ
ரங்கைமலர் மேற்கிடத்தி யாண்டு. (சு0)

ஓருருவந் துஞ்சமற் றோருருவஞ் சொற்பயில
வோருருவந் தாய்முலைப்பா லுண்ணவே—யோருருவ
முண்ணகைப்ப வோருருவ முற்றுட வோருருவ
மண்ணியிரங் கச்செய்தா னங்கு. (சுக)

ஒன்று தவழமெல்ல வொன்று தளர்ந்துசெல்ல
வொன்றுவிழ வொன்றிருக்க வொன்றுழக்க—வொன்றுதாய்
பாலமர வன்னன் பலவுருவங் கொண்டிழைத்தான்
சீலமுறுஞ் சித்தரெனத் தேர்ந்து. (சுஉ)

ஓருருவ மாடவே யோருருவங் கையறைய
வோருருவம் பாடவே யோருருவம்—பார்வையுற
வோருருவ மோடவே யோருருவ மேயொளிக்க
வோருருவேள் செய்யவுற்று னோர்ந்து. (சுங)

இன்னவா றாறுண யாக்கையுமே யோர்கணத்தி
லுன்னு சதபத் தறுபேத—மன்னநின்ற
சிற்பான்ற னுற்ற நிறனேக்கி யண்டரெலா
மற்புதமே யுற்று ரகத்து. (சுச)

காயம் பலவெடுத்தே காண்போ ரதிசயிப்ப
மாயம் பலபுரிய வல்லாரார்—நேயம்
வருகுமர னேயென்றான் மஞ்செயலாற் றானெஞ்
சுருகுமர னேயென்று ருற்று. (சரு)

இளையா னுருவி லிளையான் றிறலில்
விளையா டலைக்கண்டு வேரித்—துளவார்
தருந்தார் முகுந்தனயன் றம்மோ டிறைஞ்சி
யிருந்தா ரிமையோ ரெலாம். (சசு)

ஆரலா மாத ரறுவருஞ்சே யாடறனை
நேரதா நோக்கி நிறையன்பி—னீரதா
யுய்வகையி னம்பா லுகந்தோன் வழிபடுவான்
றெய்வமெனப் போற்றினார் தேர்ந்து. (சஎ)

திருவவதாரப்படல முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா அ0சுஎ.

துணைவர்வரு படலம்.

ஆலமர்ந்தோன் பாலவிழி யார்பொறியொம் மைக்காற்று
தேல வறற்குழல் பொன் னேய்சிலம்புக்—கோலமென்று
ணுடியுறு தாக்கி னவமணிகள் சிந்தவஞ்சி
யோடினளு ளுள்ளினு ளொன்று. (க)

வானோர் வணங்கியோர் மைந்தனை நல் கென்னவெங்கோன்
றானோர் மகவளித்தான் சங்கரிமுன்—றானோர்செய்
தன்பாற் பெருமே தடுத்தவன்றார் பன்னியர்க்கு
மன்பால னில்லென்றுண் மாது. (உ)

கன்னியிவ் வாறு கரைந்துமீண் டேகியரன்
முன்னருமொண் டாட்கமல முன்னிமகிழ்—மன்னவா
நின்க ணனற்பொறியா னீங்கினேன் மீண்டுமே
யுன்க ணடைந்தே னுகந்து. (ங)

பின்னோர்ந் திணைய விளம்புதலு மெம்பெருமான்
றன்னே ரிடத்துவைத்தான் றையனல்லாண்—முன்னோடச்
சிந்து சிலம்புமணி தேவன் றிருமுனொளி
நந்த விலங்கினவே நன்கு. (ச)

இலங்கு நவமணிக ளின்றுணை யாலே
நலங்கிளருஞ் சத்தியுரு நண்ணி—வலங்கொளிறை
தற்பதந்தாழ்ந் தார்வமுறத் தாபதர்தம் மாதரெனக்
கர்ப்ப மடைந்தார் கடிது. (ரு)

உன்னுலகெ லாமீன் றுவப்புற்று ளன்னவர்பான்
மன்னுசினங் கொண்டெனக்கு மாறாகித்—துன்னியதா
னீர்கொள் கருப்பமொடு நீணு ளிருத்திரென
வோர்தரச்சூ ளொன் றுரைத்தா ளுற்று. (௬)

அவ்வெல்லை மாதர்தா மச்சமுறி இ மெய்வியர்த்தார்
வெவ்வியர்ப்பி லீசன் வியனருளா—லெவ்வம்
விலக்கு மினத்திரள்போல் வென்றிகொளும் வீர
ரிலக்கர்வந் துற்று ரினிது. (௭)

பொற்றுகிலர் கோடையிடி போன்ற கடுஞ்சொல்லர்
வெற்றியுறு வாள்பலகை மேவுகரர்—பற்றிலக்கர்
வாட்டானை வீரர் மழுவாள னைத்துதியாத்
தாட்டாமரை தொழுதார் தாம். (௮)

திடமகார் சீரமரர் தெவ்வொழியச் செவ்வேள்
படையாகு தீரென்னப் பாருண்—விடையாள
னன்னூர் பரிசனரா யத்தன்மு னீங்காமே
துன்னு வொழுகினூர் சூழ்ந்து. (௯)

சீற்றங்கொ ளம்மைசொலாற் சிந்தா குலமெய்தாப்
போற்றியரன் பாதம் புரிந்துபணி—யாற்றுநல்லார்
தங்கருவி னந்திகணத் தார்மகவாய் வீற்றிருந்தார்
துங்க முறுஞ்சுகர்போல் சூழ்ந்து. (௧0)

மாதர் கருவின் வருத்தம் பொறு திருவர்
பாதம் பணிந்துகருப் பம்பரியேம்—போதற்
கருள்புரிக வென்று ரனுதிமல முத்த
னிருள்குழலை நோக்கினு னேய்ந்து. (௧௧)

நீளார் கயற்கணுமை நின்றுட் சிலம்புதித்தோர்
சூளான் மிகமெலிந்து சூலினுல்—வாளா
வருந்துகின்று ரன்னூர் மகப்பெறநீ யன்பிற்
றிருந்தருள்செய் கென்றுன் சிவன். (௧௨)

அத்தனுரை கேளா வனைநன் றெனவிசையா
முத்த நகையாரை மொய்ம்பினரைப்—பெற்றிடென
வன்னூர் வயின்யோகி னூர்ந்தவர்போற் போர்ந்துவரற்
குன்னு முயன்று ருகந்து. (௧௩)

தூயமணி மாதருமை சொற்கேட் டதுங்கவலை
போயவர்தா டாழ்ந்தொருவிப் புந்திமகிழ்—வேயவே
யொன்பான் மடவார்பா லொன்பான் மகாருமே
யன்பா லவதரித்தா ராங்கு. (௧௪)

வானமர ரோங்கிடவெவ் வல்லவுண ரேங்கிடவார்ந்
தேனமர்தார் வேந்தருளாற் செம்மணியிற்—ருன
மருவீர வாகுவந்தான் மன்னிளவன் மேவ
வொருவீர வாகுவந்தா னுற்று. (கரு)

திங்கண் முகநோக்கித் தேய்வுறவென் றாழ்கமலச்
செங்கைகண்டு செல்லலுறச் சீர்த்தமுத்த—நங்கைபா
னல்லவுணர் வாடவந்தா னண்வீர கேசரிவெவ்
வல்லவுணர் வாடவந்தான் மற்று. (கசு)

புட்பரா கத்திபாற் புங்கவர்க ளேத்தவந்தான்
றிட்பவினை ஞஇியர்கள் சென்ருட்சி—நட்புச்ச
நாமகேந்தி ரப்பேர் நவிறேத் துறவீர
மாமகேந்தி ரத்தனயன் வாய்ந்து. (கஎ)

அகனமர்ந்து தேவரெலா மச்சமொழிந் தேத்தக்
குகன்மே விளவலாக் கோமே—தகமெனகிற்
றாமகே சத்தனைபாற் ருேன்றிஞன் றிண்வீர
மாமகே சத்தனையன் வந்து. (கஅ)

சூரியல்பெ லாங்குன் றத் தோன்றிஞன் வான்றலத்தோர்
சீரியல்பி யாவுஞ் சிறந்திடவை—டூரியமா
நூபுரந்த ரக்கோதி ஞேண்மணிப்பெண் பால்வீர
மாபுரந்த ரக்கோ மகிழ்ந்து. (க௯)

அயர்வுற் றழுங்கு மமர ரகத்தார்
துயரந் தொலையத் துலங்கும்—வயிரமின்பாற்
சூரராக்க தத்தலைவன் றன்ஞர் துதிக்கவந்தான்
வீரராக்க தத்தலைவன் வேட்டு. (உ0)

கண்டமுது தேனைக் கடுத்திடுமின் சொற்பவளத்
துண்டவிதழ்ப் பச்சைமின்பாற் ருேன்றினன்வார்—கொண்ட [முலைப்
பாரமார்த் தாண்ட பழவிலேந் தையைமெச்ச
வீரமார்த் தாண்டன் விழைந்து. (உக)

குவளையொடு சேதாம்பல் கோகநகம் பூத்த
பவளவல்லி பாற்சீர் பரவித்—திவளவிரும்
பாராந் தகனன் பவனனண்ட முட்கவந்தான்
வீராந் தகனன் விளக்கு. (உஉ)

சூலமணிகரத்தெஞ் சோதி களிறந்த
நீல மணிப்பாவை நீடுதவத்—தேலவள்பாற்
சூரதீ ரன்ஞமந் துன்னித் துளங்கவந்தான்
வீரதீ ரன்ஞமன் வேட்டு. (உங)

இவ்வீ ரொன்பதின்ம ரீசன் றிருவருளா
லவ்வீர வன்னைமா ரார்வணமாய்த்—தெவ்வீய
முந்தி வளருறுப்பின் முண்டகன்போற் கண்டனையா
ருந்தியின்கண் வந்துதித்தா ருற்று. (உச)

அந்தவிறல் வீர ரரியணையின் மேவிருவ
ரந்தணடி தாழ வவரவர்க்கண்—டந்தரிந
மைந்தர் புதியரலர் மான வருங்கலத்தர்
நந்தி கணத்தரென்று னன்று. (உ௫)

அன்னை யதுகேட் டனையார்க் கருள்புரிய
மன்னு சிவனவர்க்கொள் வாளுதவிப்—பன்னிலக்க
மேவுமைந்த ரோடுநீர் வேலவனை நீங்கலின்றி
யேவுபணி செய்திரென்று னேய்ந்து. (உ௬)

ஒன்பா னிலக்கருமற் றேரெண் ணிலக்கருமே
யன்பா யிறைஞ்சியத்த னுலயத்தின்—முன்பாகச்
சத்திகளோ ரொன்பதின்மர் சார்ந்துமைதா னிட்டபணி
பத்தியொடு செய்யலுற்றார் பாங்கு. (உஎ)

துணைவர்வருபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அ௱௬௬.

சரவணப் படலம்.

வான்றலநன் கேத்துமந்தி வண்ண னுலகனைத்து
மீன்றவளை நோக்கிநம தேர்விழிக்கட்—டோன்றி
மணிநீர்ச் சரவணத்தின் மன்னியநின் சேயை
யணிமலக்க னுய்த்துமேன்று னங்கு. (க)

நம்பனுரை கேட்டளவி னுடரிய பச்சிளம்பூங்
கொம்பனு ளுள்ளன்பு கொண்டெழீஇத்—தும்பி
கொழுதியா லாரோய் குமரற்கொண் டேக
வெழுதியா லென்று னினிது. (உ)

தூய விடைமேற் றுடியிடையுந் தானுமாய்
நேயமுட னேறினு னீளிமையோர்—மேய
விழுத்தன் னுருக்கொள் விமலர் கணத்தோர்
வழுத்திக் குழுவினுர் வந்து. (௩)

நந்தியெங்கோ னுய்ப்பவரி நான்முகத்தோ னாதியர்கள்
பந்திகொடு தாழ்ந்து பரசினார்—சிந்துவெனப்
பேரிகைமுன் னாகப் பிறவு முழங்கினவே
பாரிடங்கள் சூழப் பரிந்து. (௪)

வான்மதியு மீன்குழுவும் வந்திறைஞ்சிச் சூழுவன
போன்மின் கவிகைவெய்யோர் போற்றினார்—மேன்மையுறு
காமருநீர்க் கங்கைதவழ் காட்சிபோன் மன்பூதர்
சாமரங்கள் வீசினார் சார்ந்து. (௫)

ஏறுகரி பூட்கைபுலி யெண்கிரலை முன்னாக
வேறுமுகச் சாரதர்கள் மேவினரோர்—நூறென்னுங்
கோடியர்வெள் ளேற்றுக் கொடிகள் புகழுருக்கொண்
டாடியபோ லேந்தினா ராங்கு. (௬)

அன்னபோ தன்னையொடு மங்கயிலை வெற்பினின்று
முன்னுஞ் சரவணத்தி னும்பரெலாந்—துன்னவே
மின்னேற்ற செஞ்சடையான் வெள்ளிமலை யன்னவோர்
மன்னேற்றி னின்றிழிந்தான் வந்து. (௭)

நீருலாம் வேணி நிமலனுந்தன் பாங்கமருங்
காருலாங் கூந்தற் கவுரியுமா—வாருந்
திரைசுனையி லாறுருக்கொள் சேய்விளையாட் டெல்லாங்
கரையமர்ந்து கண்டார் களித்து. (௮)

பாங்கண் பரையைப் பரிவிற் பரனோக்கி
யீங்கணின் சேயை யெடுக்கவென—வோங்கலென
நின்ற விடையின்க ணின்றிழிந்து போன்பிற்
சென்றனளஞ் சேற்கட் சிவை. (௯)

சீர்கொள் சரவணஞ்சேர் சேயா றுருத்தனையு
மோர்கொள் கரத்தினெடுத் தின்பினணைத்—தோர்மூ
விருமுகமு மோர்பன் னிருபுயமுஞ் சேர்ந்த
வுருவொன் றமைத்தா ளுமை. (௧௦)

அந்தமிலான் றன்னே ரறுவடிவு மொன்றாகிக்
கந்தனெனப் பேர்பெற்றான் கௌரிமைந்த—னந்தலையை
மோந்துபுற நீவ முலைசுரந்து பால்சொரிந்த
வாந்தலையன் பார்தன்மை யாம். (௧௧)

அத்த னருளா யமலமாய்ப் போதமாய்ப்
புத்தமுத மென்னப் பொழிமுலைப்பால்—வித்தமணி
மாவள்ளத் தேற்றெழில்கூர் மைந்தற் கருத்தினாள்
பூவலர்க்கொம் பன்னாள் புரிந்து. (௧௨)

தன்பா லருத்தித் தனயற் கொடுசென்றே
யின்பா ரிறைபா லிறைஞ்சுவிக்க—வன்பா
லிருகரத்தாற் சேயை யெடுத்தகல மேல்வைத்
தருகிருத்தி னானே யரன். (௧௩)

ஒப்பில் குமரவே ளோர்புடையின் மேவவே
முப்புவன முற்றுநல்கு மொய்குழலைச்—செப்பரிய
வண்கரத்தாற் பண்புறவே வாங்கி யிருத்தினா
னெண்குணத்தான் றன்பா லினிது. (௧௪)

வளஞ்சூழ் துவர்பச்சை மாமலையி னாப்ப
ணிளஞ்சூ ரியனிருந்த தேய்க்கு—முளஞ்சூழ்தந்
தோங்குமர னோர்பா லுமையொருபா லாகநடு
வாங்குமரன் மேவு மமைவு. (௧௫)

தூய விடையவற்குந் தோகை யனையவட்கு
மேயநடு வீற்றிருக்கு மெங்கோனை—நாயகனே
தோமா ரிகல்சூர் தொலையவரு ளென்றமரர்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து. (௧௬)

தளிக்கமலன் கண்ட தனியண்ட மெல்லாங்
களிக்கவந்த சேய்க்குமணங் கால்பா—லளிக்கவந்த
வாரன் மடவா ரதுகாலை யெங்கோன்முன்
வாரமுறத் தாழ்ந்தனரே வந்து. (௧௭)

கந்தனைநீர் போற்றுங் கடனா லிவனுங்கண்
மைந்த னெனப்பேர் வழங்குகவே—நுந்தநாண்
மன்னிவன்றா ளன்பின் வழிபடுவோர் தங்குறைதீர்த்
துன்னியதந் தாள்வமென்றா னுற்று. (௧௮)

என்றலுங்கன் மாதெதிர்சென் றேர்மைந் தனைத்தழீஇச்
குன்றென் றனத்திழிபால் கொண்டுவள்ளத்—தன்றருத்த
வன்னைமுலைப் பாலுக் கவைவா னதியினுறு
மன்னுஞ் சரவணத்தில் வந்து. (௧௯)

அன்னதடத் தார்பா லருந்திமுன்சா பத்தான்மீன்
றன்னுருவங் கொள்ளறுவர் தாபதராய்—மன்னியரன்
முன்றரிசித் தேத்த முனிமைந்தர் நீர்பரங்குன்
றின்றவஞ்செய் மின்னென்றா னேய்ந்து. (௨௦)

சின்னாட் கடந்தபின்னிச் சேய்வந் தருளுமென
மின்னார் சடையோன் விளம்புதலு—மன்னார்கோன்
முன்றாழ்ந் தகலவுடு மொய்குழலா ரோடரிமு
னின்றார்க் கருள்புரிந்தா னேர்ந்து. (௨௧)

செங்கண்மா லேற்றிற் றிருமகனுங் கோமகளு
மெங்கண்மா தேவனுமே யேறிப்போ—யங்கண்
பரிசனங்கள் சூழ்ந்து பரவவெள்ளி வெற்பி
லரியணையில் வீற்றிருந்தா னங்கு. (௨௨)

சேயென்னுந் தெய்வ சிகாமணியை நூபுரத்து
மேயமணி நல்குமொன்பான் வீரருட—னயிலக்க
மான வருமிறைஞ்சி மாமலர்தூ யன்னவற்குழ்ந்
தூனுயிரி னொன்றிநின்றா ருற்று. (௨௩)

சரவணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அ௬௪.

திருவிளையாட்டுப் படலம்.

அமரர்க் கரிய வரியா சனத்தி
லமரிருவர் தந்நடுவி லாகும்—குமர
னிளையா ருடனெழுந் தெண்ணருளி னீரான்
விளையா டலைமதித்தான் வேட்டு. (௧)

சேயடியி லாருஞ் சிறுகிண் கிணிசிலம்ப
வாயவரை ஞாண்மணிக ளார்ப்பமணி—மேயகுழை
தோடவிர்கே யூரமுடி சூழ்மாமதாணிமின்ன
வாடல் புரிகின்றா னங்கு. (௨)

குளந்தோறுங் கண்படைத்த கோமா னுயிர்க
ளுளந்தோறுஞ் சென்றருள்வோ னேர்சேய்—வளந்தோய்ந்த
மன்று தொறுமுலவும் வாவி தொறுமுலவுங்
குன்று தொறுமுலவுங் கூர்ந்து. (௩)

தந்தையிடந் தோறுலவுந் தாயினிடந் தோறுலவுஞ்
சிந்தையிடந் தோறுலவுஞ் செய்கையிலங்—கந்தவேள்
பாதலங்க டோறுலவும் பார்நிலங்க டோறுலவு
மீதலங்க டோறுலவு மீண்டு. (௪)

காந்தருவர் சித்தர் கருடர் முதலோர்வாழ்
வாந்தலம்விண் ணோர்கோ னமர்தலந்தோந்—தீர்ந்தவர்
மன்றலம்போ தன்றலமா மன்றலங்கன் மின்றலங்கோன்
மின்றலமெங் கும்முலவும் வேள். (௫)

மண்ணகத்திற் றேன்று மனுக்களெலா நோக்கவே
விண்ணகத்திற் றேன்றும் விரைவினிலே—கண்ணகத்திற்
காணு திருக்குங் கதுமெனக்கீழ் பாற்றேன்றுஞ்
சேணுர் மதிமிலைந்தோன் சேய். (சு)

தேரிற் செலுங்கரியிற் செல்லுமா மேற்செலுமூர்
காரிற் செலுந்தகரின் கட்செல்லும்—பாரின்கட்
காலிற் செலும்பொற் கதிர்மான மேற்செல்லுஞ்
சேலிற் றிகழ்கணுமை சேய். (எ)

திருமுகங்க ளாறினெடுஞ் சென்று திரியு
மொருமுகத்தி னேடு முலவு—மருமறையோ
ரென்னமுனி வோரென்ன வெண்வீர ரென்னவே
ளுன்னுமிடந் தோறுலவு முற்று. (அ)

மணியார்த் திடுவீணை மல்கப் பயிலும்
பணைமென் குழலிசைக்கும் பார்விண்—ணிணையிலார்
நாடு மியமெறியு நல்லிசையி லேபாடு
மாடுமுரு கேச னமர்ந்து. (கூ)

உருவம் பலகொண் டொருகுமா ருடுந்
திருவா டலைநோக்கித் தேவி—யொருவ
னிருமா மலர்தாழ்ந் திளஞ்சேய் நிலையெம்
பெருமா னருள்கென்றுன் பெட்டு. (க0)

நங்கை நமது நயனத்து வந்தமைந்தன்
கங்கை சரவணத்தின் கண்ணிடலாற்—றுங்கமுறு
காங்கையனப் பொய்கையினுற் காண்சரவ ணேற்பவனு
மாங்கவன்பே ரென்று னரன். (கக)

தாயெனப்போந் தார றனங்கொடுத்த லாற்கார்த்தி
கேயனெனப் பேர்பெற்றுன் கேழுருவா—றேயவொன்றுத்
தந்ததனுன் மாதுன் றனய னபிதானங்
கந்த னெனவயங்குங் காண். (கஉ)

நின்முகமா றுண்டா னமக்கவைதா மேகந்தன்
றன்முகமா வாய்ந்தவுயிர் தாரகமாய்—முன்மொழியு
மாறெழுத்து மொன்றுநின் னூர்மைந்த னுமத்தொன்
றுறெழுத்தென் றேத்தவுற்ற வன்று. (கங)

ஆகையினஞ் சத்தி யறுமுகனன் னுனெடியா
மோகையினெனுன் றும்பேத முற்றிலேந்—தோகையன்னு
யேற்றமிகு சேய்போல்வான் யாவுமுணர்ந் தான்வீடும்
போற்றினர்க்கு நல்கவல்லான் போந்து. (கச)

இனிமே வினையசெவ்வே ளெண்கணனை வேதத்
தனிமூலத் தொண்பொருளென் சாற்று—னெவன்ஞன்
சால மயங்கத் தளையிட் டவனேமா
ஞாலவுயிர் நல்குவன்பன் ஞள். (கடு)

தாரகனைச் சிங்கமுகன் றன்னையடற் சூரனைமைக்
காரவுணர் தம்மைக் கடிதுதடிந்—தாரணன்விண்
ணேய்கா வலனமா ரின்னலொழு லைப் பான்பின்புன்
சேய்காண்டி யென்றான் சிவன். (கசு)

இன்னகுகன் செய்கையெலா மேந்திழையாள் கேளாநன்
றென்னமகிழ் கொண்டணுக வெவ்வுலகு—முன்னவே
வள்ளற் குமாவேண் மற்றுமோ ராடறனை
யுள்ளத்தி னுன்னிஞ னுற்று. (கஎ)

குலகிரியெல் லாமோர்பாற் கூட்டுமவற் றைப்பின்
தலைமயங்க வைக்குந் தரைமே—லலைகடலை
யொன்றாக்கு மாழிவெற்பை யொண்பிலத்தாக் குங்கங்கை
துன்றாற்றி னையடைக்குஞ் சூழ்ந்து. (கஅ)

பாதலத்துள் வைகிடுமெண் பாந்தள் களைப்பற்றி
மீதலத்தண் மேருவினில் வீக்கியே—பூதலத்தி
லாராவி கட்கூறின் றுகக் குமாவே
டோரா வுருட்டிச் செலும். (கக)

ஒண்கரிக டம்மையெடுத் தொன்றொடொன்று போர்விளைக்கும்
விண்கங்கை யால்வடவை வீறழிக்கும்—நண்கருளன்
தன்னேடு வாசுகியைத் தான்சேர்த் திகல்விளைக்கு
மின்னேடு வேணியன்சேய் வேள். (உ0)

செங்கதிரோன் றன்னைமதி செல்பதத்தி லோச்சுந்த
ணங்கதிரோன் றன்னையின ஞர்பதத்தி—றங்கவுய்க்கு
மாதிரங்காப் போர்பதங்கண் மாறுபட வேவைக்குங்
கோதில் குமரனெனுங் கோ. (உக)

இருசுடர்கோ ளேஞேர்விண் ணேகுவிமா னந்தேர்
மருவியமா பாசமுற்று மன்னுங்—துருவன்கை
யாருங் கயிற்றினையீர்ந் தண்வானி யில்விடுக்கும்
யாருந் திகைப்ப விறை. (உஉ)

சேணிற் செலும்வார் சிலைபற்றி வானவர்மீன்
கோணிற் பனகோலாக் கொண்டமா—மாணமரும்
பொற்றலைதோ ளாதி பொருந்துகுறி யாவெய்தே
விற்றிறமை காட்டிடுஞ்செவ் வேள். (உங)

இத்திற மா மாவுலகி லிம்பரோ டும்பரஞ்சிச்
சித்தந் தளர்ந்து சிதையாமே—வித்தகமா
வாடல் வியப்போ டமர்ந்துசெய்தான் மாமுத்தர்
நாடுவிழி யார்விமல னன்கு. (உச)

அக்காலை ஞாலத் தவுண ரதைநோக்கி
யிக்கா ரியஞ்செய்தார் யார்கொலென—யிக்காரெண்
ணுதனருக் கண்டிலார் நண்பவத்து ளாழ்தீய
ராதலான் மாழ்குற்றா ராங்கு. (உரு)

எங்கோன் செயலவனி யின்மாக்க டாங்காணு
வெங்கோ லவுணரெலாம் வீதறிண்ண—மங்கதனுக்
கேதுவாம் விம்மிதமீ தென்ன வெருவலுற்
றோதுவார் சில்லோ ருணர்ந்து. (உசு)

இந்திரனே யாதியா வெண்டிசைகாப் பாளரினன்
சந்திரனேண் மற்றோர்சேய் தன்செய்கை—புந்தியிலோர்ந்
தன்னா னுருக்காணு ராரவுணர் செய்கையன்றும்
பின்னுர் புரிந்தார் பெரிது. (உஎ)

தேருமண்டர் தேவர்கோன் சில்லோ ருடன்கூடி
மேருவிலுற் றான்போலும் வேதனுமங்—காருமங்க
ணன்னவர்பா லேகி யறைவவொன்று சூர்க்குமஞ்சித்
துன்னுதுய ரோடடைந்தார் சூழ்ந்து. (உஅ)

அந்தவரை தன்னி லமரர் செலுங்காலைக்
கந்தவேள் செய்யாடல் கண்டன்னுன்—சந்தவுரு
வுந்துபுல னுற்காணு துள்ளத் திடருற்ற
விந்திரனைக் கண்டா ரெதிர். (உகு)

மகவான்முன் னெய்தி வணங்கியங்கண் வைகித்
தகவா ருலகுவிண்ணிற் சார்ந்த—தொகைநிலைமை
யாவுந் திரிய வெவர்செய்தார் தேர்ந்திலஞ்சூர்
மேவுதொழி லல்லென்றார் வேர்த்து. (௩௦)

வானவர்கோ னன்னவர்த மாற்றந் தனைக்கேளா
யானுமிவ்வா றோர்ந்திருந்தே னின்னதிறை—யேனுமே
தேரே னதனைத் தெரியவே வேண்டினயன்
சாரேகிக் கேட்பமென்றார் சார்ந்து. (௩௧)

விண்ணவர்கோ னுதியர்தா மெய்த்தவஞ்செய் நீராற்சி
ரண்ணுலகி லாகு மறுமுகவ—னண்ணு
மழகுகுடி கொண்டருளு மானனந்தா னென்றிற்
குழவியெனத் தோன்றினனக் குன்று. (௩௨)

அந்தரத்தோர் துன்பறுத்த ஞதுசெய்கை காட்டவந்த
சுந்தரத்தோ ளண்ணல் சுடர்மேரு—மந்தரத்தின்
கோடு பறித்தெறிந்தான் கோகனக மாமலரி
னேடு பறித்தெறிவா ரின். (௩௩)

தோன்றுகுகன் றன்னைச் சுரர்முதலோர் கண்டவணி
வான்றிரிபு செய்தோன் மருவிவனே—யான்ற
மகவென்று கொள்கிலெம் வன்மைதனை நாடி
னிகலவுண ரின்வெய்ய னே. (௩௪)

மற்றெவரு மெய்தாத மாய முளவிவனைக்
கொற்றவமர் செய்தாடல் கொள்வமெனு—முற்றிநின்று
ரன்னபோ தண்டர்கோ னைரா வதக்களிற்றை
யுன்னவே வந்தவ னுற்று. (௩௫)

அந்தமா மேற்போந் தடல்வச் சிரமொள்வாள்
குந்தம்வில் கொண்டிகல்செய் கோலமெய்தி—மைந்தன்
பகல்செயணி பூண்குகன்மேற் பார்த்திபனோ டும்ப
ரிகல்செய்ய வுற்றா ரெதிர்ந்து. (௩௬)

அவ்வேளை யண்செவ்வே ளந்தரத்தில் வாழமரர்
தெவ்வே யெனச்சூழ் திறனோக்கிச்—செவ்வே
நகைத்தொன்று மெண்ணுமே னண்ணுந்த னூட
றகைத்திற புரிந்தனனே தான். (௩௭)

எண்படைக டம்மு ளெறிவவெலாந் தொட்டமரர்
நண்படைக ளோடு நனிதூர்க்கத்—திண்படைகள்
மட்டார்ந்த போதின் மருவவே வச்சிரத்தை
விட்டான் குமரன்மேல் வேந்து. (௩௮)

ஏவு வயிரவா ளெந்தை நிறத்தின்கண்
மேவித் துகளாய் விளிவாகக்—காவலனங்
கன்னதனை நோக்கி யழுங்கவே தொல்வேழந்
துன்னிறைமுன் சென்றதுவே சூழ்ந்து. (௩௯)

செல்லுங் களிற்றையுமை சேய்கண் டௌத்தாலோர்
வில்லுங் கணைபலவு மேநல்கி—யொல்லையிலொள்
வெற்றிவில் வாங்கியம்பவ் வேழத்தி னோடையவிர்
நெற்றியின்க ணுய்த்தா னிமிர்ந்து. (௪௦)

வந்தமதக் குஞ்சரம்வேள் வன்கணையான் மாய்தலுமே
யந்தரத்தர் கோமா னயர்ந்தயல்போய்—நந்தவெகுண்
டேலுவொரு வில்வாங்க வீசன் மகன்குகனோர்
கோலவன்றேண் மேலெய்தான் கூர்ந்து. (௪௧)

அம்பொன் றமரர்க் கரையன்மேற் சேய்விடுப்பக்
கும்பமதக் குஞ்சரத்த கோமானும்—வெம்பிமனங்
கோலொன்று விற்றொழில்போய்க் கூரெழிலோன் மேற்கரத்தார்
வேலொன்று விட்டான் விரைந்து. (௪௨)

கொற்றவயி லோர்சிறுபுற் கொள்கையே போன்மிசைவந்
துற்றிடவின் னோரிறும்பூ துற்றனர்சீர்—பெற்றோன்
கடிதிற் றனுவிற் கணைபூட்டி யன்னான்
முடிதள்ளி யார்த்தான் முனிந்து. (௪௩)

துவசத்தை யோர்கணையாற் றுண்டித்து மார்பிற்
கவசத்தை யோர்கணையாற் காதி—யவசம்
படமகவான் மேலேழ் பகழி தொடுத்தான்
திடவிடையோ னீன்றருளுஞ் சேய். (௪௪)

அந்தக் கணைபட் டமரர்கோன் வீழ்தலுமே
கந்தக் கடவுளைக் காய்ந்தமரர்—வந்தெதிர்ந்து
பாங்காய் வளைந்து பரவிப் பொருதார்பின்
நீங்காய் விளைவதுன்னார் சேர்ந்து. (௪௫)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லை யுமைமைந்தன்
கைவண்ண விற்குனித்துக் காய்கணைநான்—கைவருணன்
மேற்றொடுத்தே யன்னவனை வீட்டிலயந்தம் பாற்சமன்ற
னாற்ற லடக்கினா னங்கு. (௪௬)

ஓர்கணையாற் றிங்களையு மொன்றிரண்டென் றேபகருங்
கூர்கணையாற் பானுவையுங் கூறிரண்டு—வார்கணையால்
வாயுவையு மூன்று வயக்கணையால் வீரஞ்சொல்
தேயுவையும் வீட்டிநின்றான் சேய். (௪௭)

ஆங்குநின்றோ ரேவருமே யைய னிகனோக்கி
யீங்குநின்றோ லேவரையு மேயடுமென்—றேங்கியே
சிம்புள் வரக்கண்ட சிங்கமென வோடிவுட்கி
வெம்புள் ளயர்ந்திருந்தார் வேர்த்து. (௪௮)

இரியு மிமையோ ரியனோக்கி யென்று
சொரிகதிர்நி லாவைத் துரக்கும்—பரிசேபோ
லாடுங் குகன்றா னவரைத் துரந்தண்டர்
கூடுங் களத்தினின்றான் கூர்ந்து. (௪௯)

போரா தவரிற் புரிந்து சிலர்வீழ
நேரா துடையண்டர் நீங்கவிக—லாராத்
தனியோர்வில் லேந்திநின்றான் சங்கார காலத்
தனியீ சனைநிகர்த்தான் றான். (௫௦)

போரதனி லும்பர்ப் புறங்கண்டோன் மேவுழியாழ்
நாரதனைச் செய்கைகண்டு நற்குருவின்—சாரெய்தி
யுற்றவெலாங் கூற வொளிரரசன் கேட்டழீஇ
யிற்றதுவின் வாழ்வென்று னின்று. (ருக)

என்றனுருற் றேகி யினன்மதிவா னோர்க்கிறைவன்
மன்றிசையி லார்தலைவர் மால்கரிமுன்—பொன்றலுற்ற
போர்க்களத்திற் பொன்னோன் புகுந்தனனன் போடுகண்டா
னோர்க்குமுயி ரில்லாத வாறு. (ருஉ)

அங்கண் முருகேச னும் வியப்பினையே
யங்கண் விசும்புறைவோ ராசான்றன்—னங்க
ணிலவுக்கண் டேர்கொ ணிமலன்று ளாரன்
புலவத் துதித்தறைவா னென்று. (ருங)

தாரகனா மத்தன் றயங்குசிங்க மாமுகத்தன்
சூரபன்ம னுமவுணர் சூழ்ந்தொறுப்பத்—தேரும்
வரையிலனு ரெய்திமக வான்பதிவிட் டம்பொன்
வரையின் மறைந்துறைந்தான் வந்து. (ருச)

அன்னு னினதா ளடைந்துநினைக் கொண்டிடர்செ
யொன்னு ருயிர்தொலைத் தொப்பிலா—மன்னுள்ளை
தன்னதாக் கொண்டு தலைவன்று னுகவுமே
யுன்னினன்வே றுன்னு னுளத்து. (ருரு)

பல்காற் றவமே பயின்றுமிக வாடினு
னெல்காச் சரவணத்துன் னுற்பவங்கண்—டல்கா
வுவகையுற்று னெம்பெருமா னுன்றொழும்பு செய்வான்
றவறிலனின் மாண்புணரான் றன். (ருசு)

நித்தனய னுதியோர் நாடி யறியொணு
வத்தனு மம்மையு மன்னரையுள்—சித்தருமே
யல்லதுநின் னுட லறியுந் திறத்தினரார்
வல்லமோ சிற்றுணர்வோ மற்று. (ருஎ)

ஆகையான் விண்ணோர்க் கரையனுணர் வின்மையா
லோகையிற்போர் நின்னோ டேற்றினன்—வாகையினீ
தண்டமே செய்தையது தக்கதே யாமிகல்செய்
தண்டருமற் றாரவி யங்கு. (ருஅ)

நலத்தினிலீன் றோரே நவைசெய் சிறுரை
யலைக்கினளிப் பாரா ரவுணர்—குலத்தை
யொறுத்தருள்வா யென்றனதா னுள்வார் பிழையைப்
பொறுத்தருள்வா யன்பு புரிந்து. (ருகூ)

அன்னோ ரெழுவா னருளென் றிறைஞ்சியே
பொன்னோன் புகலவருட் புன்முறுவன்—முன்னோன்செய்
தன்னவரை யெல்லா மடல்கொள் களிற்றேறு
மன்னி யெழவருள்வான் வாய்ந்து. (௬0)

சேந்த னெழுப்புதலும் தேவர்கோன் மாதிரத்தா
ரேந்தி லிமையோர்மற் றேவருமே—தாந்தமா
லுன்ன மதின்மெய் யுணர்வுறமுன் செய்கையுணர்ந்
தென்னசெய்தோ மென்றெழுந்தா ரீண்டு. (௬௧)

கலுழ்ந்தார் கவன்றார் கலங்கினா ருள்ளம்
புலர்ந்தா ரிரங்கினார் போத—வுலந்தார்
தமையு மிகழ்ந்தார் தனிவிடமுண் டார்போ
லமையும் பொலிவிகந்தா ரங்கு. (௬௨)

துஞ்சியெழு மன்னோர் துதிகுமர னுடலைக்கண்
டஞ்சரணந் தாழ்ந்திறைஞ்சி யத்தநம—மஞ்சமருங்
கந்தநம வெந்தைநம கங்கையொடு மங்கையுமை
மைந்தநம வென்றறைந்தார் வந்து. (௬௩)

அன்போ டெழுந்தவரிவ் வாறு புகழ்ந்துமனத்
துன்போடு மெய்நடுங்குந் தோற்றங்கண்—டின்போத
னின்னலுறீர் நீவி ரெனக்கருணை செய்திடலு
மன்னரச்ச நீங்கினா ராங்கு. (௬௪)

நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசந் தனையடைந்த
தக்கன் மகத்திலவி தானுண்ட—மிக்கபவ
மின்னு மகன்றிலே மீதிருக்கப் போர்புரிந்து
பின்னுமகம் பெற்றேம் பெரிது. (௬௫)

அன்னதனுக் காயதண்ட மாற்றி யதுதொலைத்தாய்
நின்னருட்கு வேறே நிகருண்டோ—முன்னவனே
பேதை படியோம் பிழைபொறுத்தி யென்னவன்பி
னோதை யுறத்தொழுதா ருற்று. (௬௬)

உமைசே யவையோர்ந் தொருசே யெனவே
நமைநீர் பொருதீர் நமதே—ரமைமொய்ம்பு
மோருயர்வு மின்னு முணர்வான் றெரித்துமென
மோருருவ மெய்தினா னுற்று. (௬௭)

ஒண்டிக் குலகுகிரி யோதநீர் நேமிவரை
யண்டமற்றும் வேறுதிரி பாகியுள்ள—வண்டநிரை
யாயவமெல் லாவுயிரு மாய்பொருளு மாமூவர்
மேயவுரு வொன்றெடுத்தான் வேள். (௬௮)

மண்பா தலமொளிர்தாண் மாதிரவெற் பேண்மிகுதோள்
விண்பான் முடிசுடர்கண் மெய்ந்நெற்—பண்பாரும்
வேதமணி வாயுணர்வு மென்செவிபக் கம்மயன்மா
லேதுளமா நீசனுயி ரே. (சுகூ)

பேருருவங் கொண்டு பிறங்குமுரு கேசனுற
யாருமிறும் பூதிதென் றேத்தியிமை—யோருமண்டர்
கோனுமிசை நோக்கினர்மெய்க் கூறுமுற்று மேகாணூர்
சானுவள வேகண்டார் தாம். (எ0)

சேண்புவன முற்றுந் திகழ்சிற் பரவெம்முன்
மாண்புறநீ கொண்ட வடிவுதனை—காண்புறயாம்
காட்டியருள் கென்னக் கவின்முற் றுருக்காட்டக்
கோட்டினின்றோர் கண்டுவந்தார் கூர்ந்து. (எக)

அன்று னுருவமெல்லா மாரருளி னேக்கியண்டம்
முன்று ருயிர்யாவு முத்தொழிற்கு—மன்றுவா
ரேருருவர் விண்ணுளா ரின்றே ரிருக்கவே
யோருருவிற் கண்டா ருவந்து. (எஉ)

தேர்ந்திலமிந் நாள்காறுஞ் செப்புநீ யெல்லாமா
யார்ந்ததன்மை நீபுணர்த்த வாங்குணர்ந்தோந்—தீர்ந்தபொரு
ணின்வடிவ மன்றி நினைக்கவும்வே றுண்டுகொலோ
மன்வடிவாய் நின்ற வர. (எங)

பூவிலயன் றுஞ்சவரி பொங்காழி யிற்றுஞ்ச
மேவகந்தை நீங்க விழிப்பாலன்—றுவிலண்டப்
பூணா மாவடிவிற் பூண்டதன்மை நின்னுருவிற்
காணாக் கண்டேங் களித்து. (எச)

திருமன் னயனொடமர் செய்தகிலத் தோடு
மொருவ ரொருவரையுண் டுந்தி—யிருமுகத்தாற்
றந்தமர்செய் காலந் தயங்குருநீ கொண்டதுதா
னிந்தவுரு விற்கிணையந் தில். (எரு)

ஆதலினெங் கோனீ வருவுருவாய் மன்னேக
நாதனே யாகு நலிவெமக்கும்—போதவுஞ்செய்
வெஞ்சூர் தடிந்தெம்மை விண்மே லிருத்துதற்கோ
மஞ்சூர்சேய் போலணைந்தாய் வந்து. (எசு)

மெய்யுருவிற் காங்கோர் விளங்கிடனு யுற்றவுன்றன்
செய்யவுருக் கண்டு சிறந்தனங்கா—ணைய
வெருக்கொ ளடியமுய்ய வித்தகமாந் தொல்லை
யுருக்கொண் டளித்தியென்று ருற்று. (எஎ)

என்னவிவை கூறுதலு மெங்கோ னருளால்வான்
மன்னுருநீத் தாறுமுக வானவனாய்—முன்னவே
தொல்லைவடி வத்தோடுந் தோன்றத் தொழுதிறையோ
னொல்லையி னோதுவா னென்று. (௭௮)

ஆற்றநிலை தாவாத சூரன் முதலாய
பற்றலரைக் கொன்றும் பரும்யானு—மற்றமற
நின்றேவல் செய்யவென் விண் ணீளரசு நல்கெந்தா
யென்றே யுரைத்தா னெடுத்து. (௭௯)

இந்திரனை நோக்கிநகைத் தெம்பெருமா னீநமக்குத்
தந்ததொல்சீர் நாமுந் தருதுநினக்—கந்தரந்தீர்
நீர்படைக ளாகநா நீள்படைகட் கோர்பதியாய்ச்
சூர்கிளையை மாய்த்துமென்றான் சூழ்ந்து. (௮௦)

காந்தளந்தார் வேய்சேய் கனிந்தினைய கூறவிய
வேந்த னவைகேளா விறலவுணர்—வீந்துமுடி
மாத்திருவி னோடுபெற்ற வன்போல வானவரோ
டேத்திமகிழ் வுற்றா னினிது. (௮௧)

ஆறுமுகத் தேவை யமரர்கோ னோக்கியெந்தாய்
கூறுமண்டத் துன்னாற் குலவுபொருண்—மாறுகொண்டு
நின்றவற்றை முன்போ னிறுத்தி யெனக்களித்தான்
குன்றுதொறு மாடுங் குகன். (௮௨)

இத்தகைய வண்டத்தி லெம்மிற் பிறழ்ந்தவெல்லா
மத்தகையே யாகவென்றா னையனவை—தத்தநிலை
முன்போ லிருக்கு முறையுணர்ந்தே யந்தரர்முற்
றன்போடு நோக்கிநின்றா ராங்கு. (௮௩)

அப்போது போகிதாழ்ந் தாண்டகைசேவ ணின்மலர்த்தாள்
கைப்போது கொண்டிறைஞ்சக் கத்தவரு—ளிப்போது
செய்தியென நன்றென்று சேய்நடந்து கைலையின்சார்
பெய்துவரை புக்கா னினிது. (௮௪)

ஏந்தலிமை யோரொன்றி யேத்திமகிழ் வெய்தியங்கோன்
சேந்தன்பின் சென்றே சிலம்பினுற்றார்—சாந்தமனச்
சாரன் மணிவரையிற் சண்முகததோன் மேவவும்பர்
சீரவன்றாள் பூசிப்பார் தேர்ந்து. (௮௫)

அவ்வேலைக் கம்மியனை யண்டர்கோன் முன்னவனா
னெவ்வேலை யான்செய்வ தென்றிறைஞ்சச்—செவ்வேட்கு
நந்த நகரி னனிசிறப்ப மந்திரமொன்
றிந்தவயி னல்கென்றா னின்று. (௮௬)

ஆதித் தரையுருக்கி யாற்றியபோ லொண்மணியார்
சோதித் திருக்கோயில் சூழ்ச்சியிற்செய்—தோதியல்கொள்
பொற்சிகரி நாப்பண் புனைவர்கோ னன்கமைத்தா
னற்செகுசிம் மாதனமொன் றங்கு. (அஎ)

அந்தவெல்லை தன்னி லமரர்கோ னேவப்போய்ச்
சந்தமலர் வானீர் தழற்புகைமுன்—றந்துநிற்பப்
போற்றிருக்குங் காணாப் புனிதனையிக் கோயிலினீ
வீற்றிருக்க வென்றான்விண் வேந்து. (அஅ)

புந்திமகிழ்ந் தண்டரெலாம் போற்றத் தளியுளரி
விந்தைபெறு பீடமேல் வீற்றிருந்தான்—கந்தவேள்
விஞ்சமா ராங்கு விதிமுறைவா னீத்தத்து
மஞ்சனநன் காட்டினார் வந்து. (அகூ)

பொம்மென் றுகில்சூழ்ந்து பூஞ்சந்த மட்டித்து
மன்கலன்கள் சாத்தி மருமலர்த்தார்—நன்கணிந்து
மேவித்தூ பந்தீபம் வேறுளவுந்தேவாதி
தேவற்கிட் டர்ச்சித்தார் சேர்ந்து. (கூ0)

வந்தனைசெய் தண்டர் வழுத்தலுமாங் குக்கரந்து
கந்தவேள் சென்றான் கயிலையின்க—ணந்த
வமையத் திமையவர்க ளற்புதத்தி னோடச்
சிமையவரை நீங்கினார் சேர்ந்து. (கூக)

மருந்தனைய வின்சொலுமை மைந்த னிளையோன்
றிருந்தமரர் தாம்பூசை செய்யப்—பொருந்தலினா
லந்தவரை தன்னையே யன்றுதொட்டி யாவருமே
கந்தவரை யென்றறைவர் காண். (கூஉ)

மான்மலையைத் தீர்ந்து மனோவதியுற் றானமரர்
வான்மருவு மவ்வவர்தம் வாழ்க்கைபெற்றா—மேன்மைபெறு
மங்கையிலை மேயகுக னண்வீரர் பாரிடர்பாற்
றங்கவவண் வைகினான் றான். (கூ௩.)

திருவிளையாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா கூ௫உ

தகரேறு படலம்.

வெள்ளிவரை மீது விசாகன் விளையாட
றெள்ளிமையோர் சிந்திக்கச் செய்காலை—யொள்ளியநற்
பூரதமா தேவன் புகழ்யாழில் வைத்திசைக்கு
நாரதனோர் வேள்விகண்டா னன்கு. (க)

மாதவத்தோர் தங்கண் மனங்களிப்ப வந்தணர்கள்
வேத விதிப்படிசெய் வேள்வியிலே—தூதிற்
புகையோட வானிற் புலவரவி கொள்ளச்
சிகையோ டெழுந்ததுசெந் தீ. (உ)

மந்தணமா வார்ப்பு மறையா கமவார்ப்பு
மந்தணர்த மார்ப்பு மடங்கவே—விந்தச்
சிகரவரை யென்னமகத் தீயினினின் றண்டந்
தகரமுழங் கிற்றோர் தகர். (ங)

அந்த வொலிகேட் டனல்வேந் திவர்ந்துவரும்
வெந்தறுகண் மேடம் வெருண்டோட—விந்திரனார்
வெண்கரியே யாதி விளம்புந் திறலானை
யெண்கரியுஞ் சாய்ந்த விரிந்து. (ச)

விண்ணுலகிற் பாயும் விரைவி லவணிருந்து
மண்ணுலகிற் பாயு மறுத்தூரகர்—நண்ணுலகிற்
பாயும் படிவமலை பன்னிறந்தீ யோசையுரு
மேயும் படிநின்ற யாடு. (ரு)

விசையான் மடிந்தாரெண் வீநதா ரிடிநே
ரிசையான் மடிந்தா ரிலக்க—மிசையார்வன்
கோட்டான் மடிந்தார்பல் கோடிக்கு மேலுற்று
ராட்டான் மடிந்தா ரளபு. (சா)

அந்தகரைக் கண்டளவி லாவி தளர்வதுபோ
லந்தகரைக் கண்டமர ரச்சமுற்றி—யிந்தவிடர்க்
கெங்கே புகலிடமென் றெண்ணி யிருங்கயிலை
யங்கே யடைந்தா ரயர்ந்து. (எ)

அவ்வேளை வீரர்நூ றாயிரவர் சூழநின்ற
செவ்வேளை நோக்கியிந்தச் செயுகந்த—செவ்வே
விளையாட்டின் செய்கைபோல் வீப்பனிட ரூறு
விளையாட்டின் றீய விறல். (அ)

என்னநினைந் தன்னா னிணையடியிற் றாழ்ந்தெழீஇ
யின்னிசையாழ் வல்லோ னிமையவரோ—டுன்னிநிற்க
மாதவத்தீர் நீவிரிவண் வந்தவா றென்னென்றான்
போதவத்து வானோன் புரிந்து. (௯

யாழ்முனிவன் யாகத்தில் யாடு பிறந்துலகைப்
பாழ்செய்த வாறு பகர்ந்துபின்னவ்—வேழகத்தி
னுற்ற லடக்கியிட்டி யாற்ற வருடியென்றார்
போற்று தவத்தோர் புகழ்ந்து. (௧௦)

வீக்கியநற் குற்றுடைவாள் வீரமா மொய்ம்பினனை
நோக்கியும்பர் தந்துயர நோயறவே—தாக்கியமா
வத்தகரைப் பற்றி யடைதியென்றான் பற்றற்ற
வித்தகரைக் காத்தருள்செவ் வேள். (௧௧)

அன்னா னறுமுகத்தோ னங்கமலத் தாள்போற்றி
யுன்னா விடைபெறீஇ யோர்நொடியின்—முன்னாக
மும்மை யுலகு முறையே திருவினா
னம்மைவிழி யுற்றே யணைந்து. (௧௨)

கேட்டைக்கொ ணைஞ்சிற் கிளர்கேழ் திருகுபுரி
கோட்டைப் பிடித்துக் கொடுவந்தி—யாட்டையங்கை
முந்நாலுஞ் சீர்கொண் முகமாறுங் கொண்டபிரான்
முன்னால் விடுத்தனன்றிண் மொய்ம்பு. (௧௩)

ஆட்ட மொழிந்தந்த வாடுநிற்ப வானோர்கள்
வாட்ட மொழிந்ததென வாழ்த்திநுத—னாட்டங்கொள்
காமாரி யீன்ற கடவுண் மகிழ்பூப்பப்
பூமாரி பெய்தார் புரிந்து. (௧௪)

விரியாக மப்பொருளாம் வித்தகனே யாங்கள்
புரியாக மேவாட்டைப் பொற்பார்—பரியாக
வூர்தியென நாரதன்முன் னும்பர் தொழுவதைச்சே
யூர்தியென வூர்ந்தா னுகந்து. (௧௫)

தகரேறு படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௯௯௬.

அயனைச் சிறைபுரி படலம்.

தகரே பரியாச் சகமுழுது மூர்ந்து
புகரே பரியாப் புலவ—னிகரேயில்
வெள்ளிவெற்பின் மன்றின் மிளிர்சிகரிமேலிருந்தா
னொள்ளியதிண் வீரரொடு முற்று. (௧)

அல்லாருங் கந்தரத்தா ரம்மானைச் சேவிப்போ
ரெல்லாருந் தன்னை யிறைஞ்சியே—செல்லாநிற்
கின்றபக லோர்பகலிற் கேழ்கிளர்செந் தாமரைவாழ்
மன்றருக்கிற் செல்வான் மகிழ்ந்து. (௨)

கரமா றுளான்காக்குங் கைலையினின் றேகும்
வரமா மலர்மிசைவாழ் வானைப்—பிரமா
வருதியென வன்னான் வரவிருக்க வென்றான்
சுருதியெலாங் கண்டோன் சுதன். (௩)

பணியா தயன்பரசும் பான்மை தெரிந்துன்
பணியா தெனப்படைப்பென் பான்பொற்—பணியார்
மறைவருமோ வென்ன வருமென்ன வேயோன்
றறைதியென்றா னெங்க ளரசு. (௪)

போத னெனப்புலவர் போற்றுவோன் மூவகையா
நாத முறக்குடிலை நன்கிசைத்து—வேத
முறையே நவில முருகவே ணிற்றி
யறையே லெனமருண்டா னங்கு. (௫)

ஓமென் னெழுத்திற் குரையா தெனவினவத்
தேமென் மலர்க்கிழவன் றேர்ந்திலனோ—தாமனிற்ப
நான்கு தலைவாய் நனிகுலுங்கக் குட்டினான்
வான்கு தலைவாய் மகவு. (௬)

மறையாக மஞ்சார் மலர்க்கழலாற் போதி
லுறையா ரணனை யுதைத்துச்—சிறையாகக்
காலிற் றளையிட்டுக் கந்தவெற்பி லேவைத்தான்
சேவிற் றிகழ்கணுமை சேய். (௭)

தாரகமா வான்யாவன் சம்பு வெனவவன்வேய்
தாரகமா நின்றுகொன்றை தான்காட்ட—வோருகிலா
னாணவமேற் கொண்டா ரறிந்துணரற் பாலதோ
மாணவர்மேற் கொண்டோர் வது. (௮)

வரைமாது சேய்வினவு வான்சொற் கிறைதா
னுரைமாது நாவிருந்து மொன்றுங்—கரையாம
னாமனென வுற்றனனே னுந்திவந்தோ னூல்கற்றோரும்
யாமென் றுரைப்பா ரெவர்.

கரதலமோர் நாலுங் கரகமணி மாலை
வரத மபயம் வயங்கச்—சிரதலமொன்
றோங்குமுரு வத்தோ டுலகுயிரெல் லாம்படைத்தா
னங்குவிதி போல்வே ளமர்ந்து. (ருo)

அஞ்சிறைய வன்னத் தயனென்பா னவ்வரையில்
வெஞ்சிறையின் மேவ விதிசெய்தான்—மஞ்சிறையோன்
மைத்தமிடற் றானை வணங்கமா ருண்ணடுங்சாத்
தத்தமிடஞ் சார்ந்தார் தணந்து. (ருக)

அயனைச் சிறைபுரி படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா கூஎஅ

அயனைச் சிறைநீக்கு படலம்.

பன்னுளிவ் வாறு படைப்புமைசேய் செய்காலை
முன்னுன் மறையின் முதற்பொருளை—யுன்னுன்றன்
வன்னி களங்கலைய வானோர் முனிவரையே
யுன்னினனே மாயோ னுகந்து. (க)

விரகினுந்தி பூத்தோன் விழைந்தவணுஞ் சித்த
ருரக ரியக்க ருவண—ரிருசுடர்கள்
காந்தருவ ரட்டவசுக் கள்வித்தி யாதரர்கள்
போந்தனர்க ளொன்றாய்ப் பொலிந்து. (உ)

ஒன்பான் பிரமர்க ளொன்பான்கோள் கீர்த்திமிகு
தென்பான் மலயத் தெருண்முனிமுன்—னன்பா
ரகலிடமா வானவரோ டண்மினன்மால் யார்க்கும்
புகலிடமாங் கைலைப் பொருப்பு. (ங)

அந்தமலை காக்கு மருணந்தி வானவரை
முந்தமலை கேண்முன் முறையுய்ப்ப—நந்தமார்
பொன்னென்றாள் போற்றநீர் புந்திதளர்ந் திங்குவந்த
தென்னென்றான் றேவர்க் கிறை. (ச)

செங்கண்மால் வீழ்ந்திறைஞ்சிச் செப்புவா னின்மதலை
யங்கண்மா ஞாலமெலா மாக்குதொழிற்—புங்கவனை
யோமன் பொருள்வினவி யோர்சிறையிட் டாக்குகின்றான்
நாமுறீஇ வந்துமென்றா னன்று. (௫)

அந்த மொழிகேட் டரனறியான் போலிருப்ப
நந்தமருங் கையா னணியிறைஞ்சி—யெந்தையே
பூக்கமலத் தானைப் பொருவில் சிறையினின்று
நீக்கவரு ளென்றா னினைந்து. (௬)

பாங்குநின்ற நந்திதனைப் பார்த்தெழில்வேண் மாட்டணுகி
யோங்கு சிறைநின் றுவளகநீத்—தேங்கயனை
விட்டுவிடச் சொன்னமென மேவி யறைதியென்றான்
கட்டுவிடப் பாப்பணியான் காண். (௭)

மின்னாரும் வேணிநதி மேன்மதியந் தோணியினார்
பொன்னாரு மேனியன்றாள் போற்றிநந்தி—தென்னாரு
மோதனத்தை நேர்ப லுமைமைந்தன் வாழ்கந்த
மாதனத்தைச் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௮)

ஐயன் புகன்றமொழி யாறுமுகன் றாளிறைஞ்சி
மெய்யன் புடைநந்தி மேவியுரை—செய்யவே
நிற்றியே யின்னேவைப்பே னீள்சிறையி லென்றனன்வாய்
பற்றியே சென்றான் பணிந்து. (௯)

ஆறுமுகங் கொண்டோ னயனைவிடே மென்றமொழி
யேறுமுகங் கொண்டோ னியம்பவே—நீறுமெய்யின்
மாணிக்க வெற்பினிலா மன்னி யெறிப்பதொக்கும்
வேணிக்க மன்னுணர்ந்தான் வேட்டு. (௧௦)

வெள்ளிவரை நேர்விடையின் மேவி வரும்பரனைத்
தெள்ளிமையோர் போற்றுஞ் சிகரிவா—யொள்ளியவேள்
நேர்கொண் டிறைஞ்சி நிமலவிவண் வந்ததென்னென்
றார்வின் வினவினா னாங்கு. (௧௧)

குண்டிகையான் றன்னைக் கொடியசிறை யிட்டனையென்
றெண்டிகையார் வேண்ட விரங்கிமணிக்—கண்டிகையான்
காப்புவிட வந்ததுவே காரியமா மென்றனன்றீப்
பாப்புவிட முண்டான் பரிந்து. (௧௨)

வேதப் பொருளுணரான் வேதனெனப் பேர்பெற்றான்
போதச் செருக்கும் பொருந்தினா—னாதனினைச்
சேவித்துந் தன்னகந்தை தீருகிலான் யாவரையும்
பாவித்தும் பாரான் பரிந்து. (௧௩

அன்ன செயலி னயனைச் சிறையினினின்
றென்ன வகைவிடலா மெந்தையே—யென்னவெதிர்
நின்று தொழுதா னினைப்பவர்த நெஞ்சினொடு
குன்றுதொறு மாடுங் குகன். (கச)

உந்திவந்தோன் றன்னை யுறுசிறையி னீக்கநின்பா
னந்தி தனைவிடுத்து நாமுரைத்து—மைந்தநீ
யெண்ணிலையே யென்னை யெனச்சினந்தான் போலிருந்தா
னுண்ணிலை யன்பீச னுகந்து. (கரு)

நின்சிறையி னின்றிடுமோர் சாரதனை யேவியே
வன்சிறயை னின்று மலரோனைச்—செஞ்சவே
நம்முன் கொணர்தியென்று ணுகர்களிகூர்ந்தார்
தெம்மு னயரவருஞ் சேய். (கசு)

சாரதன்கொண் டெய்க்கவெழிற் சண்முகனைக் கணடிறைஞ்சிப்
பாரதிகே ளீசற் பணிந்துவெள்கி—நேரினிற்பப்
போத வருந்தினைகொல் போதவென்றான் றீதுறுதற்
போதமற்றோர் புந்தியிருப் போன். (கஎ)

ஐயநின் மைந்த னருஞ்சிறையில் வைத்தமையால்
வெய்யதா மென்னகந்தை வீந்ததெனப்—பையரவம்
பூண்டா னினதன்று போயே யொழிந்ததென்று
னேண்டாங் குலகுக் கெலாம். (கஅ)

போதமே விட்டுத்தற் போத மொழிதரவே
வேத மெடுத்து விளம்பவே—போதநீ
நின்பணிகொ ளென்றருளி நின்மகவைத் தானழைத்தா
னென்பணிகொ ளீச னினிது. (கசு)

சங்கவா னற்குழையார் சம்புமணி யாசனத்தார்ந்
தங்கவான் மீதிருத்தி யார்மகவைத்—துங்கவான்
றாரகத்து மெய்ப்பொருளைத் தான்வினவச் சாற்றுவா
னோரகத்து மேயோ னெடுத்து. (உ0)

அங்கா ளகிலநல் கன்னைக் கருள்பொருளைப்
பன்னு வுரைக்கப் படுங்கொலோ—வென்னு
விரைக்கலா ரத்தன் விளம்பமறை யீச
னுரைக்கலா மென்று னுகந்து. (உக)

உணர்பொருளுந் தானு யுணர்த்துவனுந் தானு
யுணர்பவனுந் தானு மொருத்த—னுணர்கிலன்போன்
மந்திரமா மெய்ப்பொருள்சேய் வாய்மலரக் கேட்டுகந்தான்
தந்திரமா மென்குதலை தான். (உஉ)

மைந்தனவில் போத மழலைக் கருள்புரியாச்
சந்தநறும் பூங்கொன்றைத் தாமத்தோ—னிந்தையில்சீர்ப்
பூத கணங்கள் புடைசூழ நால்வகையாம்
வேத முழங்கநின்றான் வேட்டு. (உ௩)

அரவென் றமரர்குழா மார்ப்பவிடி போலந்
தாதுந் துமிமுழங்கத் தாவில்—புரநகையான்
வென்றான் விரைவனமால் வெள்ளேற்றின் மேலேறிச்
சென்றான் கயிலைச் சிலம்பு. (உ௪)

தேனேறும் பூவினன்முற் றேவர் தொகுதியுட
னேனோரும் போற்றிசெய் தேகவே—வானோ
டருந்தா முகில்சூழ்ந் தமர்கந்த வெற்பி
லிருந்தான் குறிஞ்சிக் கிறை. (உ௫)

ஓரற் கரிய வுமைகேள்வ னீன்றபிரா
னோரற் கடனெடுநீ ருண்டமுனிக்—கோரக்
காத்தின் பொருளுங் கரைந்திறைவ னாலு
முரத்தி னவின்றா னுவந்து. (உ௬)

அயனைச் சிறைநீக்கு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா க00௪

விடைபெறு படலம்.

அன்னபோ தம்மா லருள்கன் னியரிருவர்
துன்னு வனப்புமிக்கார் சுந்தரியோ—டின்னமுத
வல்லியிவர் செய்தோண் மருவத் தவம்புரிந்தா
ரொல்லுஞ் சரவணத்தி லுற்று. (க)

எங்கோன் குமர னிருகன்னி மாருநோற்
றங்கே யிருப்பதுன்னி யாங்குநின்று—செங்கேழ்
சரவணத்தன் கண்போற் கமல மலருஞ்
சரவணத்திற் சார்ந்தான் றனித்து. (உ)

கந்தவேள் போதலுமக் கன்னியருஞ் சித்துதிப்ப
நுந்தம் விழைவென் னுவறிரென—நந்தமர்கை
மாதர் தொழுதெமைநீ மன்றலிழைத் தேமருவ
நாததவஞ் செய்துமென்றார் நன்கு. (௩)

அங்கவுரை கேட்டளவி லாறுமுகக் கோமான்சீர்
பொங்கவரை நோக்கிப் புகல்வானோர்—தங்கமுத
வல்லி மகவான் மகளாய் வளர்தனையாங்
கொல்ல விருத்தியென்றா னுற்று. (௪)

சுந்தரிப்பேர் மேவிளையா டொல்புவியின் மாமுனிதன்
பந்தனையாய் வேடர்தம் பாலமர்தி—முந்தநீ
ரங்குவளர் காலையா மண்ணிமன்ற னீர்மையா
லுங்கடமைச் சேர்துமென்று னுற்று. (ரு)

கன்னியர்தாழ்ந் தேத்திக் களித்தே கினர்பின்ன
ரின்னமுத வல்லிபென்பா ளிந்திரன்முன்—றுன்னிமேய
மன்மகவா யுன்னின் வருமேபந் திரன்மகள்யா
னின்மகள்போற் றெந்தையென்று ணீ. (சு)

பொன்றனிவெற் புற்றோன் புதல்வி தனைநோக்கி
யென்றனையே யீன்றயா யிங்குவரு—கென்றிசைத்தும்
பன்முன் றனுது பருஉத்தாண் மாக்களிற்றைத்
தன்முன் வரவிளித்தான் றன். (எ)

வந்தமத மாவைமக வாளுேக்கியான்பெற்ற
விந்த மகளை யெடுத்துப்போய்ப்—பந்தமுறப்
போற்றுதிசீ ருண்டெனப்பின் பொன்மகளைத் தன்கந்த
மேற்றியன்பி னேகிற் றிபம். (அ)

மாதுகன்னி தன்னை மனுேவதியிற் கொண்டுபோய்ப்
போதகமே யன்பினெடு போற்றிமெவ்—வேதுவினு
லோதுதெய்வ யானையென வோர்பெயர்பெற் றுங்கிருந்தா
ளுதன்செவ் வேளை நவின்று. (கூ)

சொன்னுட்டின் புய்த்தனைருஞ் சுந்தரிசேய் சொற்றபடி
பொன்னுட்டின் பேலாம் புகழ்த்தொண்டை—நன்னுட்டின்
மன்வள்ளி மால்வரையில் வாழுஞ் சிவமுனிவன்
றன்மகளா வான்படர்ந்தா டான். (க0)

மடமங்கை யர்க்கு வரநல்கிக் கந்தத்
தடவரையிற் போயிருந்தான் சார்மூக்—கடவுளரா
யூனு யுடலா யுயிராய்மற் றுள்ளவெலாந்
தானுய்த் தயங்குகுகன் றன். (கக)

கந்தமலை நின்றேகிக் காங்கயனம் மாளையிடைத்
தந்தமலை தன்னையன்பிற் றுழ்ந்திறைஞ்ச—விந்தமலை
பொன்றுப் புகழ்வீரர் பூதர் புடைசூழச்
சென்றுன் கைலைச் சிலம்பு. (கஉ)

அங்க னடைந்திறைஞ்சி யம்மையப்பர் தம்மினடு
வெங்கள் பெருமா னினிதிருந்தான்—புங்கவர்மா
றங்குறைபெ லாஞ்சொலிப்போ தன்கண் ணனைமுன்கொண்
டங்கயிலை யெய்தினு ராண்டு. (கந)

அன்று ரடையு மமையத் தமல னெழிற்
பொன்று லயமுறையே போற்றுநந்தி—யென்றுத
னின்மி னெனத்தடுப்ப நெட்டுயிர்ப்புற் றின்னலொடு
முன்மின் றலைநின்றார் மொய்த்து. (கச)

பல்பகலங் குற்றுநின்ற பண்ணவர்தா நந்தியிடம்
புல்குந் துயருரைத்துப் போற்றவன்னுன்—மல்கரன்பா
னுங்குறைதீர் கிற்பா னுவன்று வருமளவு
மிங்குறைதீ ரென்று னினிது. (கரு)

போனநந்தி தேவன் புராரி தனைத்தொழுது
வானவர்கோன் மான்முதலோர் மன்சடையார்—தானமுற்று
ரென்னவவ ரேவரையு மெம்முன் கொணர்தியென
மன்னவரை வம்மினென்றான் வந்து. (கசு)

மன்னந்தி தேவன்சொன் மாற்றமுணர்ந் தேவருமே
மின்னந்தி வண்ண விமலனெழிற்—பொன்னி
னடிமுறையே தாழ்ந்தா ரதற்குள் வலாரி
கடிதி னறைகுவன்புன் கண். (கஎ)

அம்மையப்ப னாக வகிலமெலா மீன்றளித்தோய்
மும்மை முரண்சூர் முதலவுணர்—வெம்மையிற்சேய்
மன்னரம்பை மாரிமையோர் மற்றிவரைவன்சிறையிட்
டின்னலிழைக் கின்று ரெனக்கு. (கஅ)

மன்னுதவ மாற்றுழிநீ வந்துநம்பான் மைந்தனெய்து
மன்னவனுன் வெய்ய வவுணரைச்செற்—றின்ன
ருலைத்துமென்றி யெந்தையிந்நாட் டோன்றலுமிங் குற்று
னலைத்துயர்தீர் கில்லே மகத்து. (ககூ)

துன்னியவெஞ் சூர்முதலாந் தொல்பகையைக் கொன்றேயென்
முன்ன முடிக்கவல்ல மொய்ம்பினரார்—பின்னே
யினியா ரொடுநவில்வென் யாரைநா னேவேன்
றனியாய் நினையன்றித் தான். (உ0)

நிதை யகற்றவுநற் செல்வ மளிக்கவுநீ
தாதையரே யன்றித் தனயருக்கா—ராதலினீ
யெம்மை யளிப்பா னினித்தாழ்க் கலையென்றான்
வெம்மைநோய் கொண்டவண்டர் வேந்து. (உக)

மகவான்சொற் கேட்டலும்பொன் வண்ண னினிநீ
ரகநோ யுறலென் றமர்சேய்—முகநோக்கி
மைந்தகே ளொன்று மகிழ்வி னுரைத்துமெனக்
கந்தவேள் கூப்பினனங் கை. (உஉ)

ஆர்பல் லுயிர்கட்கு மல்லல் விளைத்துவிண்ணோ
ரூர்முருக்கித் தீமையிழைத் துன்வலிகொள்—சூர்முதலோ
டங்கிளையெ லாந்தடிந்தே யாளுகைதந் திந்திரனுக்
கிங்கடைதி யென்றா னிறை. (உ௩

அன்புறுநற் கந்தவே ளப்பணியான் செய்வலென
மன்புரத்தை யட்ட மழுவாளி—வன்பு
முருத்திறலுந் தன்னே ருருத்திரர்க டம்மைக்
கருத்தி னினைந்தான் கடிது. (உ௪

பதினோ ருருத்திரரும் பாங்குறவன் னோரைப்
பதினோர் படையாக்கிப் பாலன்—பதினோர்
திருக்கமலக் கையிற் றிகழ வளித்தா
னிருக்கமல மூர்த்தி யினிது. (உ௫

மன்னு முருத்திரர்கண் மன்றோ மரங்கொடிவாள்
கொன்குலிசங் கோலங் குசமணிபூ—மின்கமலந்
தண்ட மெறுழ்வி றனிமழுவு மாகவே
கொண்டனன்செங் கையிற் குகன். (உ௬)

ஆங்கிறைபின் னேவின்மூ தண்டத்தைம் பூதத்தோ
போங்குயிரெ லாமுடிப்ப துய்க்கினவர்—வாங்குவா
மங்கமுயிர் யாவுமுண்ப தாரெப் படைக்குமன்னுஞ்
செங்கதிர்வே லங்கைதந்தான் சேய்க்கு. (உ௭)

பின்னர்ப் பிரான்பாற் பிரிவின்றி யேவினசெய்
துன்னிலக்கத் தொன்பா னுறுமகர் நீர்—முன்னவனுஞ்
சேய்தனொடு சென்றவுணர்த் தீர்க்குதிரென் றொண்படைதந்
தாய்படையாத் தந்தா னவர்க்கு. (உ௮)

நாதனதற் பின்னண்ட வாபரண னந்தியுக்ர
னேதுசண்டன் றீநயன னுன்சிங்க—னாதியரை
நோக்கியீ ராயிரமா நோன்பூத வெள்ளமொடு
சேய்க்கணியாச் சென்மினென்றான் றேற. (உ௯)

ஐம்பூத வன்மையு மங்கண் பொருள்வலியு
மம்போத னாதியர்வல் லாண்மையுங்கொள்—செம்பொற்றேர்
வாம்பரிக ளோரிலக்க வாய்ந்ததுள மூன்செல்வ
தாம்பரிசொன் றீந்தனன் சேய்க் காங்கு. (௩0)

இன்னவையெல் லாமுதவி யேகுதிநீ யென்றலுஞ்சே
யன்னையுமை யோடிறையை யன்பிற்றாழ்ந்—துன்னியெழீஇ
நிற்பவுளத் தோகையினு னேர்தழீஇ யார்வமொடு
தற்பரையின் கைக்கொடுத்தான் சம்பு. (௩௧)

திருதலுமச் சேயைத் தழுவிநின்ற ஞேடு
வருமிலக்கத் தொன்பான் வகையார்—பொருபடையாச்
சூழ்வரப்போய்ச் சூர்முதலைச் சுற்றமொடட் டும்பருக்கு
வாழ்வளித்து வாவென்ருண் மாது. (௩௨)

படைகொண்ட செவ்வேள் பரைதாள் பணிந்து
விடைகொண்டு சென்றனன்பின் வீரர்—மிடைதலைவ
ராரு மிருவ ரடித்தா மரையிறைஞ்சிச்
சேரவிடை கொண்டகன்ருர் சேர்ந்து. (௩௩)

மன்னயன்மால் வேந்தெந்தாய் மாநீ யெமையளித்தா
யுன்னுகுறை யொன்றுமிலை யுய்ந்தனமென்—றன்னிருவர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்தெழநீர் மைந்த னுடனடமி
னென்றுவிடைட் தந்தா னிறை. (௩௪)

விடைபெறு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா க0௩அ.

படையெழு படலம்.

விடைகொண் டரியயன்மால் விண்ணவர் தம்மோ
டிடையி லிளவலொடு மேகிப்—புடையில்
வருகாலை நோக்கி வலவனுய்ப் போய்ச்சே
யொருதே ருகையென்ரு னுற்று. (க)

பன்மா லினைய பணிப்பவளி நேர்ந்துவிண்செல்
பொன்மா ரதமேற் பொருக்கெனப்பாய்ந்—துன்மால்சீ
ருந்தையெட்டோ டொன்பதின்ம ருங்குறச்சேய் முன்பணிந்துய்த்
தெந்தைவரு கென்ரு னிதில். (௨)

தெருள்கூர் மருத்திறைஞ்சிச் செப்பினதோர்ந் தெங்கோ
னருள்கூர்ந் தடலவுண ராம்பே—ரிருள்போக
மால்வரைத்தேத் தங்கதிரோன் வந்துதயமாகுவது
போல்வரைத்தே ரேறினன் போந்து. (௩)

கொற்றநெடுந் தேர்மேற் குமர னமர்தலுமே
மற்றவன்றன் னின்னருள்கொள் வன்றிறலோ—ருற்று
மருங்கடைந்தார் மாமுனிவர் வானே ரெவரு
மொருங்குபுடை சூழ்ந்தா ருவந்து. (௪)

ஓதுமினந் தோடவர்தா மோர்குகனைச் சார்தலுமே
நாதன் கயிலையின்க ணண்ணியவெம்—பூத
ரனிதவெள் ளத்தோரீ ராயிரவெள் ளத்தர்
புனைதலைவ ரேவவுற்ருர் போந்து. (௫)

கதைசூல நேமிமழுக் கைவே லொளிர்வாண்
முதலெலிங்க மாதியுங்கொண் மொய்ம்பர்—மதிவகிர்ந்த
தென்ன வெயிற்ற ரெரிகால் விழியருரு
மன்ன கடுமொழிய ராம். (சு)

சிந்தர் நெடியர் திகழுமைந்து வண்ணத்தர்
கொந்துறுபொன் வேணியார் குஞ்சியர்பல்—சந்தமுசர்
நீறுகண்டி கைப்புணர்ப்பர் நின்மலனை யன்றியெண்ணார்
மாறுகண்டா ராவிகொள்வார் வாய்ந்து. (எ)

அண்ட மனைத்தையு மாருயிரோ டெண்ணவல்லர்
பண்டுபோற் செய்வார் பரனருளான்—மண்டமரர்
சென்னியுறு மாலை சிரங்கந் தாமுரத்திற்
பொன்னினணி யோடுகொள்வர் பூண்டு. (அ)

இவ்வண்ணஞ் சாரதர்க ளெண்ணிலரோ டீண்டியே
தெவ்வஞ் சமர்த்தலைவர் சேர்ந்தன்பாற்—செவ்விதின்வந்
தேத்தினரப் போதிடியே றென்னச் சிலபூத
ரார்த்தனர்பற் பல்லியங்க ளாங்கு. (கூ)

அதுதேர்ந் தறுமுகத்தோ னந்தரத்த ளாவு
முததிகள்சூழ் தந்திடவென் றுற்ற—விதமென்னப்
பாரிடமாத் தானைசுற்றப் பன்னுவெள்ளி வெற்பினின்று
பாரிடமேற் சென்றான் பரிந்து. (கO)

அந்தமில்சீர்ச் சாரதரீ ராயிரமா வெள்ளமுறக்
கந்தவேள் பூயிவரக் கண்டுவெஞ்சூர்—முந்திவிடுந்
தூசிவந்து சூழறுணையப் புவியையெழுந்
தூசிவந்து போர்த்ததுவே சூழ்ந்து. (கக)

மண்மறைத்த தாசை மறைத்த தெழுவாரி
விண்மறைத்த தும்பர்கோன் விண்டயனூர்—கண்மறைத்த
தன்றியெங்கு மேமறைத்த தார்சார தப்படையிற்
றுன்றியெழுந் துற்ற துகள். (கஉ)

பூழியினால் விண்ணுமண்ணும் போர்ப்பவதைத் தன்னொளியாற்
சூழிமவான் சாலந் தொலைத்தென்று—மூழினனி
வெல்வாம் பரியிரத மேலேறிப் பூவலமாச்
செல்வா னெனச்செல்வான் சேய். (கங)

படையெழு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கOருக.

தாரகன் வதைப் படலம்.

கூர்ந்த வருட்குமரன் கோதி னெறிவிரைந்து
தேர்ந்தபல சேனையொடு செல்லவம்ம—நேர்ந்ததங்கண்
வாட்டுதிறற் றாரகற்கு வாழிடனாய்ச் சார்ந்தவரை
வீட்டுகிர வுஞ்சமாம் வெற்பு. (௧)

வான்றோய் கிரவுஞ்ச மால்வரையைக் கண்டமரர்
கான்றோய் தொடைமால் கலங்கிநிற்பத்—தேன்றோ
யிசைநா ரதனேகி யெங்கோன் கமல
மிசைதா டொழுதறைவா னீங்கு. (௨)

உன்னு மறையோ ருறுமுனிவ ரிச்சுரம்போய்
மன்னுமெல்லை யாறாய் வரவரவே—துன்னிமா
லாற்றி யகத்தியனா ரார்சூளி னிவ்வடிவ
மேற்றகிர வுஞ்ச மிது. (௩)

மாய வரைக்கொருபான் மாய நகரதிற்கு
ராய வவுணற்கே யாந்துணைவன்—காயமரி
ணாரணன்றன் னேமிதனை நற்பணிய தாப்புனைந்தோன்
றாரகனா மன்னுறைந்தான் றான். (௪)

இன்னோன் றனையடுதி யேலிக் கொடியோன்றன்
முன்னோன் றனைநீ முடிப்பையென்றா—னன்னோ
னதையோர்ந் தவிர்வே லனக னவனை
வதைசெய் குதுமென்றான் மற்று. (௫)

எங்கண் முருகேச னின்ன மொழிதலுமே
புங்கவரும் வாசவனும் பூரிப்ப—வங்கண்
மருங்கு வருவீர வாகுதனை நோக்கிச்
சுருங்கவினி தொன்றுரைப்பான் சூழ்ந்து. (௬)

உற்றவந்த வோங்கறா னோங்குகிர வுஞ்சமா
மற்றதன்பான் மாயநொச்சி மன்னுமதின்—முற்றவே
யாரவுணர் சேனையொடு மாங்கமர்தன் மேயினான்
தாரகனும் வெய்யோன் றனித்து. (௭)

ஏற்றதுணை வோரிலக்கத் தெண்மர்க ளாயிரமெண்
ணேற்றவெள்ள மாம்பூத ரேண்டலைவர்—பாற்றுனப்போய்ப்
பன்னரிய வெய்யோன் பதியை வளைத்தியென்றா
னுன்னரிய செவ்வே ளுகந்து. (௮)

போரவுணர் தானை புரியி னவர்ப்படுத்தித்
தாரகனும் வெய்யோன் சமர்க்கெய்தி—னேரிற்
செருவிழைத்தி நிற்கரிதேற் றீரமுடிப் பானும்
வருதுமுன்னீ போதியென்றான் மன். (கூ)

இன்னணநற் செவ்வே ளியம்பவிறல் வாகுநன்
றென்னவங்கை கூப்பி யிறைஞ்சிநிற்ப—மன்னிலக்கத்
தெண்மரைத்திண் பூதரையிவ் வேந்தரொடு போமினென்றான்
புண்செ யவுணர்ப் பொர. (க0)

என்றே வலுமாறு மெம்பிரான் றாளிறைஞ்சி
நின்றேகு தற்கு நினைதலும்பாங்—கொன்றமரர்
கம்மியனை நோக்கிக் கவின்வாகு வாதியர்க்கு
மம்மிரத நல்கென்றா னாங்கு. (கக)

ஆண்டகைசொற் கேட்குமுன்னே யன்னான் பரியரிசேப்
பூண்டபல தேருதவப் பொற்புறுமம்—மாண்டரத
மன்வீர வாகுவொடு மற்றவர்க்கு நல்கினான்
முன்வீரர்க் கெல்லா முதல். (கஉ)

வலவ ருகைத்திடச்செல் வையங்கண் மேற்சீ
ருலவுதிறல் வாகுமுத லுற்றார்—நிலவிறைதாள்
போற்றிவல மும்முறைசூழ் போந்து விடைபெற்றுச்
சாற்றனிகத் தோடுசென்றார் தாம். (கங)

ஓகையிலக் கத்தெண்ம ரோதமென வார்த்துவா
வாகை பெறுவீர வாகுவைமுன்—போகவிட்டுப்
பீழை யுறுமமரர் பெட்பிற் றொழுக்கடையாங்
கூழைதனிற் சென்றான் குகன். (கச)

பொற்றானைச் செவ்வேள்பின் போகமுன்செல் வீரரொடு
விற்றானை சூழ்ந்துசெலல் வெய்யாகம்—பற்றானை
யுன்னருளி னூழித்தீ யோங்கு சுவாலையுடன்
மன்னி யெழுவதொக்கும் வந்து. (கரு)

அரிநிறை பூண்டே ரலகைநிரை பூண்டேர்
பரிநிரை பூண்டேர் படர்தல்—கரையிற்
றிரையுந் திடப்போந் திமிங்கிலநா வாய்கள்
புரையி லவற்றைப் பொரும். (கசு)

தேரொடுதேர் தாக்கச் செறிபடைக ளொன்றொடொன்று
சாரதர்வென் றிக்கொடிக டாமுலவ—வார்முரசஞ்
சங்கமுத லெல்லாந் தழங்கவெழும் பூழிபோ
யங்கயன்ற னூர்கவிந்த தாண்டு. (கஎ)

இன்ன வியல்பி லிகற்ருனை வீரரொடு
மன்னியபற் ருனைசெல வாகையா—னென்னலா
ருய விறல்கூர்ந் தவிர்கோட்டு மாமுகன்வாழ்
மாயநகர் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கஅ)

சார்ந்தவெல்லை வெம்பூதர் தானைபோ யூர்புக்கு
நேர்ந்த தவுணரொடு நீள்சமர்கை—யார்ந்தசெய
லாமா றறிந்தொற்ற ரங்கோயி லுற்றசுரர்
கோமாற் றெழுதுரைப்பர் கூர்ந்து. (கக)

எங்கோ விதுகே ளிமையோர் தமையிட்ட
நங்கோர் சிறைநீக்க நக்கனருள்—செங்கோலக்
கந்தனென்போன் வந்தான் கடக்கு மவுணரையென்
றந்தார்சொற் கேட்டுமே யன்று. (உ0)

என்னவவர் சொற்றுங் கிராயிர மாம்பூதர்
மன்னுவெள்ளத் தோடிறைவன் மைந்தனுற்றான்—பொன்னினொளி
வீசுமணி மாட வியநகரை முன்போந்த
தூசி தொலைத்ததென்றார் சூழ்ந்து. (உக)

மன்மருங்கு நின்ற வலியொற் றரைநோக்கி
மின்மறுகு மாநகரின் மேல்வந்த—வன்படையை
யின்னே முடிப்பனந்த மேண்படையை யோரிமைக்கு
முன்னே கொணர்திரென்றான் முன். (உஉ)

ஒற்றர் பணிதலைக்கொண் டொல்லையிலங் கேகுதலு
மற்ற வரைக்கொணர்திர் வையமெனப்—பொற்றையன
மன்னதன்மேற் புக்கேகு வான்மந் திரர்வழுத்தக்
கொன்னுதிவேற் கையவுணர் கோன். (உங)

தனிவலிகொ டாரகன்றான் சாவதுவே திண்ண
மினிவரா னென்பதுபோ லேற்ற—வனிதங்
கொடிநுடங்கும் வெண்கவரி கோடி புரள
முடிவியனேர்ந் தார்க்கு முரசு. (உச)

நிலவங் கவிகை நிழற்றவளை யார்ப்ப
வுலகிகர்த்த வைரத்தண் டொன்று—நலவயிரக்
கண்டையட லேறீர்க்குங் காமருதேர் மேற்செல்வான்
கொண்ட படையிலங்கக் கூர்ந்து. (உரு)

ஏவொற்றர் கூவியபோ தேற்றெழுந்த மாவவுணர்
தாவி வருங்கடல்போற் றன்செலக்கைம்—மாவரிதே
ரீண்ட வினத்தோடு மேரிரத மேற்படையி
னேண்டலைவர் செல்வா ரினிது. (உகா)

ஊழிமுடி வென்றுலக முன்ன வருமவுண
ராழி யிடையி னதிர்ப்பினெழும்—பூழிதான்
காண்போர் கலங்கக் கதுமெனவே தூமமெனச்
சேண்போய் மறைத்ததுவே சேர்ந்து. (௨௭)

சென்றி வருந்தகுவர் சேனை களைநோக்கி
வென்றிவரு பல்படையும் விண்ணுலவுங்—குன்றுஞ்
சடையார் மரனுமங்கை தாங்கியே பூதர்
படையார்த் தெதிர்ந்த பதைத்து. (௨௮)

வல்ல குகன்றாள் வழுத்தியிகல் வெம்பூதர்
கல்லு மரங்களையுங் காய்ந்தெறிய—வில்லங்
கதிர்நெடுவே லேமிகொடு காரவுணர் தானை
யெதிர்சிதறிப் போர்விளைத்தா ரேற்று. (௨௯)

வெங்கீர்மை யுற்ற விறன்மாப் படைகளிரு
முந்நீர் முயங்குவபோன் மொய்த்தமர்செய்—செந்நீர்து
ளுகவுஞ்செவ் வானிகர்த்த தங்கதுகா ணங்கையர்நே
ராகவுஞ்சி னாமா ரார்த்து. (௩௦)

ஒல்லும் படையிரண்டு மொன்றாய்க் கலந்துடன்று
வெல்லும் படிபோர் விளைத்திடும்போ—தல்லவுணர்
பல்லோர் மடிந்தார் பரவுறுவெம் பூதரிலுஞ்
சில்லோர் மடிந்தார் செருத்து. (௩௧)

தேரை யுடைத்துத் திறன்மா வினைச்சிதைத்தே
யாரையுடை யாழியங்கை யாற்சுற்றிப்—போரினைச்செய்
திண்ணியர்மே லுய்க்குந் திறத்தாற் சிலர்பூதர்
கண்ணன் றனைநிகர்த்தார் காண். (௩௨)

வார்களிற்றி னீட்டமெலாம் வாரிக் கரத்தெற்றி
யூர்தடந்தேர் காலா லுருட்டியே—தார்புனையும்
பாய்மாப் படையைப் பதத்துழக்கிச் சென்றார்சீ
ரேய்மாப் படைவீ ரேற்று. (௩௩)

எதிர்நின் றிகல்செய் யெனுமவுணர்ப் பற்றி
விதிர்தரத்தின் வெம்பூதர் வீச—வதிர்தந்து
விண்ணின் றவர்கள் விழுந்தோற்ற மார்ப்பொடுவான்
மண்ணில் விழுவதொக்கும் வந்து. (௩௪)

ஓரா யிரம்வெள்ளத் தொண்கணங்க ளாங்கனுள
காரா ரசலமெலாங் கைப்பற்றி—நேராராம்
வெங்க ணவுணர் விளியப் படுத்துநின்றார்
பொங்கிறுதிக் காலமுகில் போல். (௩௫)

ஊன்கவரு வான்கழுமலி யோர்பாற் குரைப்பப்புள்
வான்கணங்க ளோடு மகிழ்ந்தலகை—தான்கறங்கக்
கூர்ந்தபிணக் குன்றீண்டிக் கூரமர்ச்சீத் தச்சமுற
வார்ந்தனவே நாப்ப ணடுத்து. (நகூ)

பாயும் பரித்திண்டேர்ப் பாழவுணர் வேழமோ
ராயிரமொன் றில்வீழ வார்பணியான்—மாயவெற்றி
மூவிலைவேல் வீசி முசலத்தான் மோதிப்பாய்ந்
தாவிகொண்டார் வெம்பூத ராங்கு. (நஎ)

விழுந்தவுரு வெங்கு மிடைந்த கவந்த
மெழுந்தசெந்நீர் நீத்தத் திடையி—லழுந்திய
வாவிவிட்டோர் தம்யாக்கை யார்த்தனபு னூன்மிசைந்து
மேவிநடங் கூளிசெய்த வேட்டு. (நஅ)

இன்னசெயல் கண்டவுண ரேந்தல் சினங்கொளீஇ
மின்னிரதம் விட்டவனி மேற்குப்புற்—றுன்னுதண்ட
மொன்றெடுத்துப் பூத ருடையமண்ணில் வீட்டியண்டம்
பொன்றிடவார்த் திட்டான் பொருது. (நகூ)

காரன்ன மெய்யவுணர் கட்கிறைவன் கைத்தண்டாற்
போரப் புடைத்தலுமே பூதவெள்ளம்—பாரின்கட்
புள்ளிறைகண் டஞ்சும் புயங்கக் கணமென்ன
வுள்ளுடைந்து வீழ்ந்த வுலைந்து. (சு0)

தாரகனு மன்கையிற் றண்டந் தனையெடுக்கப்
பாரகமெ லாம்பதைத்த பாய்ந்தோச்சப்—பேரகமா
மீதலமெ லாங்குலைந்த மேதினியிற் றாக்கவது
பாதலமெ லாப்பனித்த பட்டு. (சுக)

அன்றங் கரிவிடுத்த வாழிதனை யாரமெனக்
குன்றுறழ்திண் மார்பணிந்தோன் கொள்கையொடு—வன்றிறலுந்
தம்பா விலாவணமுந் தாமோர்ந்து பின்னடைந்தார்
வெம்பூதர் நெஞ்ச மெலிந்து. (சுஉ)

திண்ணியமா பூதமன்னர் சிந்திடலு முந்துசினத்
தெண்ணில் வரிவி லெடுத்துவளைத்—தொண்ணலனுந்
தோன்முகன்மேற் கோன்மாரி தூய்ச்சூழ்ந்தா ராரிலக்க
வூன்முகவேல் வீர ரொருங்கு. (சுந)

சூழ்ந்தார் துரந்தகணை தும்பி முகன்யாக்கை
போழ்ந்தாழ்ந் திலபுணர்ப்பிற் புல்லியதாய்த்—தாழ்ந்தார்
வறியோர்சொன் மன்ற மருவா வகைபோ
னெறியேபோய் மீண்ட நெடிது. (சுச)

ஏவுகணை மீண்டிடவு மேறெனவே சீறியும்பர்
மேவு படைமுறையே விட்டுநிற்ப—யாவுமே
வெய்யோன்மே லெய்தாமே மீடிறங்கண் டண்டரெலா
மையோ வெனக்குலைந்தா ராங்கு. (௪௫)

மாழ்தருங்கால் வல்லோன் வயிரக் கதைசுழற்றிச்
சூழ்மணித்தே ரெற்றித் துதிக்கையா—லாழ்கடலி
லெண்ணிலக்கர் தம்மை யிறவாரிப் பெய்யவன்றூர்
திண்ணென் றழுந்தினரோர் தேத்து. (௪௬)

கூற்ற நிகர்வீர கோளரியச் செய்கைகண்டு
சீற்றமொடு போய்க்குகன்றாள் சிந்தனைசெய்—தேற்றமுறுந்
தன்வரிவில் வாங்கிச் சரநூறு தூய்ப்பதகன்
பொன்மவுலி வீழ்த்தார்த்தான் போழ்ந்து. (௪௭)

எய்து மொலிகேட் டிமையோ ரனையான்மேற்
பெய்தனர்பூ மாரிவெய்யோன் பின்னதுகண்—டெய்தாவிங்
கண்வீர கேசரிமே லங்கதையுய்த் தேதனது
திண்மான்றேர் மேற்சென்றான் றேர்ந்து. (௪௮)

போயொருமா மோலி புனையுழித்தண் டேர்திறலோன்
மேய நிறம்படலும் வீழ்ந்தனனங்—கேயதுகாண்
வீரமொய்ம் பேந்தல் வெகுண்டுவரை யன்னதோட்
டாரகனோ டேபொருவான் றான். (௪௯)

சாற்று விறல்வாகு தாரகவெய் யோனெதிர்போய்
வேர்த்திகல்வில் வாங்கி விடமுமிழ்நீக்—கோற்றொகுதி
யன்னான் புரத்தி லடர்ந்தே யுறவளைத்தான்
மின்னார் தவரவுணர் வேந்து. (௫0)

பொழிசரநம் மேலோன் புரமே வதுபோ
திழிதருவன் மேல்விசிக மீரேழ்—பொழியக்
கயத்தின் முகத்தோன் கடுஞ்சூலந் தன்னைப்
புயத்திற் செலவுய்த்தான் போந்து. (௫௧)

மூவிலைவே லாங்கவன்றன் முன்மார் புறமோக
மேவிநின்று னன்னதுகாண் வீரரெதிர்—தாவியே
தாரகவெங் கோன்மேற் சரமாரி பெய்தவற்கே
யோரெழுவர் தாமுடைந்தா ருற்று. (௫௨)

மன்வீர வாகு வருத்தமுற்று நின்றுபின்னே
றுன்போ ரெதிர்ந்துடைந்த தோர்ந்தறிந்தே—கொன்மாய
வன்பதகன் முன்பணுக மற்றவனு நேரெதிர்ந்தான்
பின்பு வளைத்தனர்வில் பேர்ந்து. (௫௩)

ஆன்றார் பாசு மடல்வீர வாகுவென்பான்
வான்றரு நோ்வில் வளைத்துவெற்றித்—தேன்றார்
புனைதா ரகன்கட் பொறிசிந்த நோக்கி
யினையவுரைக் கின்றா னெடுத்து. (ருச)

கொன்னார் வலிமிகவே கொண்டமர்செய் பூதர்தமை
மின்னார் சிலையேந்து வீரரையேண்—டன்றால்
வயமுற்ற மென்ன மதித்தைநினை நிற்கொன்
றுயிருண்ப னென்றா னுருத்து. (ருரு)

அடன்மா யனைவென் றவனேமி தன்னை
மிடன்மா மிடற்றணிந்தேன் வீரத்—திடனீ
தெரிகிலைவெல் வாமென்றாய் தீச்சொலரி தன்னை
நரிவெல்வ துண்டோ நவில். (ருசு)

ஆயகுறள் வெம்படையோ டவ்வீர ருஞ்சாய்ந்தார்
நீயுமயர்ந் தாய்வீர நின்றுரைப்பாய்—வீயும்
விளக்க நிகர்வாய் மிடலானின் றாவி
துளக்கமுறக் கொள்வனென்றான் சூழ்ந்து. (ருஎ)

என்றலுமோ ராயிரங்கோ லேந்தலுய்ப்பத் தன்கையிலோர்
மின்றவரை வாங்கியே விண்டுவினை—வென்றான்
கணையா யிரமாறு காதவிட்டுப் பின்னுங்
கணைநூறு விட்டான் கடிது. (ருஅ)

இக்கொடியன் விட்டவம்பை யேறனையான் கண்டேயவ்
வக்கணைக ளுய்த்தே யவைமாற்ற—விற்குச்
சடையா னிவனைத் தனித்தெய் வதமாப்
படையாற் படுப்பனென்றான் பார்த்து. (ருகூ)

வெங்கனனீர் செங்கதிர்கால் வேதன் முதற்றெய்வப்
பொங்குபடை தூண்டப் புழைக்கையோ—னங்கவற்றை
யவ்வப் படையா லகற்றினான் றெவ்வருயிர்
வவ்வப் படைவீர வாகு. (சுo)

அதுகண்டு தாரகனு மற்புதத்த னாகி
விதிவா னவர்படையை வென்றா—னதிவீரன்
மாயையா லிங்கவன்றன் வண்மை கொளுதுமெனாத்
தீயைநிகர் வானினைந்தான் றேர்ந்து. (சுக)

மாயத் தவுணன் வடிவு பலவெடுத்தே
மாயப் படைபொழிந்தான் மன்னியெங்கு—மாயவன்றா
னெல்லை யிலாத விருளி னிருங்குழா
மொல்லைவந்து சூழ்ந்ததுவே யொத்து. (சுஉ)

அன்னதுகாண் வானோ ரயர்ந்தேங் கினர்விண்டு
முன்னரே சேணின்ற மொய்பூதர்—பின்னருமே
யோடினர்திண் வீருமச் சுற்றனர்மா வல்லவுண
ராடினர்வன் பின்னகைத்தா ரங்கு. (௬௫)

தாரகனென் போர்த்தகுவன் றன்மாயை தன்னாற்செய்
போரதனைக் கண்டு பொருளாகி—வீரமொய்ம்பு
பாயழன்மா வீரப் படையெடுக்க மாயைகுன்றிப்
போயதினன் முன்னிருளே போல். (௬௬)

தன்னரிய மாயை தணிந்துடையத் தான்றனியே
முன்னின்ற தாரகன்சீர் மொய்ம்புடையோன்—றன்னைப்பின்
சொன்மாயை யிற்படுப்பான் சூழ்ச்சி தனைப்பிடித்தே
சென்மாத் தேர்விட்டிரிந்தான் றேர்ந்து. (௬௭)

வல்லான் றொலைந்தோட மன்வீர வாகுபோர்
வெல்லாது வென்னிட்டோன் மேற்புத்தேள்—வில்லாரும்
வீரப் படைவிடுத்தல் வீரமன்றென் றேபுட்டி
லாரச் செறித்தா னதை. (௬௮)

வென்னிட்ட தாரகனும் வெய்யோன்பின் சென்றணுகிப்
பின்னிட்ட நாணாற் பிணித்தவனை—யென்னிட்ட
வொள்ளிலைவேல் வேண்முன்ன ருய்க்குவன்யா னென்னவுன்னி
வள்ள றொடர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௬௯)

மெய்தருமுள் ளன்பரையாள் வேலையுன்னி வன்றிறலோன்
பெய்தருமா மேகத்தின் பேரார்ப்பின்—வைதனுக
மாயையிட னாக மருவுகிர வுஞ்சவெற்பிற்
றாயவுணன் போயொளித்தான் றான். (௭௦)

தாரகன்போம் பூழைதனுட் டான்முழுகிச் சேறலுமே
கூரிருள்வந் துற்ற குறுகாற்றாற்—சீரடியா
னீணெறியொற் றிப்படர்ந்தா னேர்கிலனேனுங் கற்புணர்ப்பான்
மீணெறியுங் கண்டிலன்வில் வேந்து. (௭௧)

கொற்றமிக்கோன் மாயையிந்தக் கோடெனச்சிந் தித்துறுகா
லற்றமிக்கோர் வல்லவுண னாகியமா—பொற்றையது
கண்டுமோ கத்துயிலே கண்டவன்றன் மெய்யுணர்வை
மண்டுமயல் செய்ததுவே வந்து. (௭௨)

போதமுனி சூளிசைவாற் போதவிறல் வாகுவையும்
பூதரமால் செய்திடலும் புந்திமருண்—டேதுயின்று
ளங்கதுகண் டெண்ம ரவிரிலக்கர் சாரதரு
ளேங்கிவிம்ம லுற்றா ரினைந்து. (௭௩)

உன்று ரகனை யுரவோன் ருெடர்ந்தனன்பின்
சென்றுன்மீண் டில்லனவற் றேடுதும்யா—மென்றுரும்
விற்படைகொண் டாயிடையே விட்டுக் கிரவுஞ்ச
வெற்படைவுற் ருரே விரைந்து. (எஉ)

அற்றவெற்பில் வீரமொய்ம் பாண்டகைசெல் பூழைதனுண்
மற்றவர்க டாம்புகவு மாயவரை—யுற்றவர்க்கு
முன்னிழைத்தல் போன்மாய மொய்ம்பிற் செயவவரு
மன்னவன்போன் மாழ்கிறு ராங்கு. (எங)

மன்னுநவ வீரரொடு மற்றவருந் தன்மாயை
தன்னின் மயங்கினமை தாரகன்கண்—டுன்னதத்தின்
மேலெழுந்தா னுங்கதுகாண் விண்ணவர்நொந் தோடினர்முன்
றுலெழுந்தாங் கார்த்தனர்போ லார்த்து. (எச)

வரைமே லெழுசருவன் மாவிரத மேல்கொண்
டுரைதா னவர்வந் துவப்பின்—னிரைசூழப்
பொற்றனுவை வாங்கியே போர்செய் நிலஞ்சென்றுன்
கொற்ற முறுமகிழ்வு கூர்ந்து. (எரு)

கோடியவின் றுணிறெலி கொண்டுகணை கள்கோடி
கோடிதொடை யாகக் கொளுவியே—நீடியவெம்
பூதர் குழாமேற் பொழியவெருண் டோடலுற்ருர்
மாதிரமும் வானு மலந்து. (எசு)

இனையசெயல் கண்டழுங்கி யாழ்முனிவன் மேனி
நனிவியர்ப்பத் தேவரோடு நண்ணித்—துனிவிரைந்து
சென்று புலவர்தஞ் சேனைத் தலைவன்று
னின்றகடைக் கூழையுற்று னேர்ந்து. (எஎ)

ஆயிரமாம் பூதவெள்ளத் தாறருள்கூ ரானனனை
மேயசுரர் தம்மோடு மேவித்தாழ்ந்—தேயவிசை
கண்டினைய யாழிலமை கானத்தோன் கண்களிக்கக்
கண்டினைய சொல்வான் கனிந்து. (எஅ)

ஐயநின் சேனைத் தலைவ ரமராடி
மையவுணர்தானை வரவரமாய்த்—தெய்ய
வருமந் திரித்தலைவர் வல்லமைச்சர்ச் செற்றுப்
பொருதகுவ னேடிழைத்தார் போர். (எகூ)

சாற்றுதலை வீரனெடு தம்பியரு மற்றையரும்
போற்றிலக்க வீரரும்வன் பூதருமே—யாற்றலுறு
தாரகன்றன் னேடுபொரத் தன்மலைக்க ணுய்த்தனன்சீ
ராரவரைச் சூழ்ச்சியினு லாங்கு. (அ0)

அங்கு வலியவுண ருய கிரவுஞ்சம்
பொங்குபல மாயை புரிதலுமேண்—டங்குமவர்
பித்த ரெனமயங்கிப் பேதுற்று ரிஃதுணர்ந்தான்
மத்தகய வீரன் மனத்து. (அகு)

ஓர்தா ரகன்மகிழ்வீ ேனாடா கவஞ்சென்றே
ரார்கம் பெரும்படையை யாய்கணேயாங்—கார்பொழியப்
போத மூரிந்திரிந்த புண்ணியவோர் வாய்நிகழ்ந்த
தீதறிதி யென்று னெடுத்து. (அஉ)

உரைநா ரதனுளமு மூப்ப ரயர்வு
மரிசோ கமுமா லயனுர்—பெருமாத்
துயருமொன்றப் பன்னிருதிண் டோட்குமர னேக்கி
யுயவினுரை சொல்வா னுவந்து. (அங.)

ஈதெவரும் கேண்மி னிகனிலம்போய்த் தாரகனைச்
சோதியயில் கொண்டு தொலேத்தவுணர்க்—கோதரணங்
காட்டிடுமால் வெற்பைக் கடிந்திறையில் வீரரையு
மீட்டிடுவ னென்றான் விழைந்து. (அச)

எங்கோ னிவைநவில யாரு மவைதெரிந்து
பொங்கோத வார்ப்பிற் புகன்மறைக—ளங்கோதிக்
கந்தனந்தாள் சார்ந்து களித்து வரன்முறையே
வந்தனந்தாஞ் செய்தார் மகிழ்ந்து. (அரு)

மன்னுமுரு கேசன் வலவன் றனைநோக்கி
யுன்னுமணித் தோதனை யுந்திடுதி—யென்னத்தாழ்த்
தானவினத் தேழெழுவ ரங்கயல்போ தக்கவன
மானிரைக ளுய்த்தார்த்தான் வந்து. (அசு)

அந்தவம யத்தி லகில மெலாநடுங்க
வந்துகவின் மாவிரதம் வானெறிகொண்—டுந்தவதிற்
சேயிவர்ந்து செல்லவயல் சேர்ந்தொளிர்பூ தப்படைகள்
போயினபன் மேகவினம் போல். (அஎ)

இகலழிந்து வெந்நிட் டெதிர்பூத ராருந்
தகரொந் திறைஞ்சத் தகுவன்—செருகளத்தி
லுற்றனன்சேய் தானை யுவரிதனைக் கண்டவுணர்
செற்றமன்றஞ் சேனையுற்றார் சென்று. (அஅ)

பொய்கையில்வந் துற்றான் பொருபடையுந் தீமையுறு
செய்கை யுடையவுணன் சேனையுமே—கைகலந்து
நேமிமழு வாதிவிட்டார் நீடகுவர் பூதருநே
ராமலைபைந் தாருவிட்டா ரார்த்து. (அகூ)

மூரிந்தனமாத் தேர்கண் முடிந்தனபாய் மாக்க
ணெரிந்தனவெய் யோர்சிரஞ்செந் நெய்த்தோர்—சொரிந்தனவெம்
பூதர்தம் மெய்துணிந்த போய்த்திரிந்த பாற்றினங்கள்
காதலுற முற்றினவங் கண். (௯0)

செங்குருதி நீத்தமதாய்ச் சேர்ந்தோ டினகவந்தம்
பொங்கடல்கொண் டாவென போர்க்களத்தி—லங்கெழுந்து
போரியற்ற வாகையுள பூதர்தங் கைவலியாற்
காரவுணர் நொந்திரிந்தார் காண். (௯௧)

தாரகன்றன் றானை சரிவுற் றதுநோக்கி
வீரவரி வில்வாங்கி வெங்கணை தூய்ச்—சாரதரா
மெல்லாரை யுந்தொடர்வுற் றேதுரந்து மேருமலை
வில்லான் மகன்முனுற்றான் வேர்த்து. (௯௨)

அவனொற் றரைநோக்கி யார்தா ரகன்மற்
றிவன்கொலரன் மாமைந்த னென்ன—வவனேயா
மேந்த லெனவுரைக்க வேர்தருமாத் தேர்செலுத்தி
சேந்தன்முன் குகவந்தான் றேர்ந்து. (௯௩)

திங்கணிகர் சண்முகமுஞ் சீரருட்பன் னீர்விழியுஞ்
செங்கதிர்வேன் முற்படைகள் சேர்கரமும்—பொங்க
நகுகிண் கிணியார்க்கு நற்பதமுங் கண்டான்
தகுவன் றவமே தவம். (௯௪)

வன்மையுறு தாரகன்றான் மற்றிணைய வாற்றலேர்
சின்மயமா மூர்த்திகொண்ட சீருருவின்—றன்மைகண்டு
மிக்கவியப் பெய்திநம்மேல் வெஞ்சமர்க்குற் றானென்று
னக்கனிவ னேகொலென்று னன்கு. (௯௫)

இவ்வண்ண முன்னிப்பின் னேவர்க்கு மீசனரு
ளவ்வரமும் வீரமுமா வாண்மையும்—தெவ்வர்பான்
முன்னருற்ற சீருமுற்று முன்னிச் சினந்துசெவ்வே
டன்னைநோக் குற்றறைவான் றன். (௯௬)

திருமா றனக்குந் திசைமா முகற்குந்
தருமா றனக்குஞ் சயம்புப்—பெருமாற்கு
மிந்த நிலத்தெமக்கு மேய்ந்துபொரற் கேழ்வில்லை
மைந்தவந்த தென்கொலென்றான் மற்று. (௯௭)

ஆங்கருளி னோர்க்கு மருளோ டொறுத்தலிழை
நீங்கி லிறையாஞ் சிவபிரா—னீங்களண்டர்
தம்மைச் சிறைவைத்த தன்மைகண்டிவ் வன்மைகுன்ற
வெம்மைவிடுத் தானென்று னிங்கு. (௯௮)

அங்கதிர்வே லேந்த லருளினின்ன செப்புதலும்
பொங்கமர்செய் தாரகன்முன் போர்புரிந்தே—செங்கண்மால்
கைத்திகிரி யுய்த்ததென் றன் கண்டக் கலனாக
வைத்ததுநீ காண்கிலையோ மற்று. (கூகூ)

இதுவரையி லெம்மோ டிகல்புரிய வந்தோர்
மதுகைபோய் மாய்வரன்றி வன்போர்க்—கெதிர்தரநீ
விட்ட தலைவரையும் வென்றுவெற்பிற் பல்கணத்தை
யட்டனனேனோர் கில்லா யவை. (க00)

அன்னதா லெம்மோ டடலமர்செய் தாற்றவே
யின்ன லடையலைநீ ரேற்றசடை—மன்னரன்பாற்
போதிநீ பாலவென்றான் போதகத்தோர் போதகத்தார்
கோதில் குகனவில்வான் கூர்ந்து. (க0க)

விண்டுதகி சிம்மேல் விடுசக் கரங்கூர்போய்த்
தண்டசக்க ரத்தின் றகைத்ததியான்—கொண்டவோர்
செங்கதிர்வே லெப்படைக்குந் தேவலிந்து நின்னுயிரை
யங்கந் துளைத்துண்ணு மாங்கு. (க0உ)

ஓங்கிருள்வெய் யோன்முனுற வோடுவபோ லுங்கடிற
லீங்கியா மேவ விமைப்பினெழிந்—தேங்கினமால்
கூட்டிடுவெற் போடுனைவேல் கொண்டுசெற்றுத் தானையையு
மீட்டிடுகின் றேனென்றான் வேள். (க0ங)

செப்பலுமே தாரகன்றான் சீறிச் சிலைகோட்டி
யொப்பில் குணத்தி னொலியெழுப்ப—மெய்ப்படிவக்
கந்தவேள் கையிலமர் கார்முகத்தை வாங்கிநா
ணுந்துமொலி கொண்டா னுகந்து. (க0ச)

வன்றா ரகன்வயிர வான்கோல் பலவிடுத்தான்
குன்றா வலிகொள் குமரவேள்— பின்றார்மார்
பன்னான் விடுவே வனைத்துமோ ராயிரங்கோ
றன்னான் விலக்கினான் றான். (க0ரு)

இவ்வா றிருவோரு மேற்று நெடும் போர்செயுங்காற்
றெவ்வார் கணைதொடுப்பச் சேயிருகோ—றவ்வா
முருகோடுந் தாரான் முகங்கொளொரு கையு
மிருகோடும் விட்டினா னீங்கு. (க0சு)

தந்த மிரண்டுந் தனிக்கையொன் றுஞ் சிந்திடலு
நொந்தசுர னுயிரங்கோ னைய்தினெய்து—கந்தனந்தேர்
மன்றுவசந் தூள்கண்டு மாவோடு பாகனையுங்
கொன்றங்கு நின்றான் கொதித்து. (க0எ)

மற்றொருதேர் மேற்கொடுவில் வாங்கி விடுகணைக
ளூற்றரும வேசனறே ளூர்வலவன்—வெற்றியந்தோ
ளார்வதுதேர் தந்தேசே யாயிரங்கோ லுய்ப்பவெய்யோன்
றேரினின்று வீழ்ந்தான் றிகைத்து. (கoஅ)

மன்று ரகனங்கு மாழாந்து வீழவன்றான்
றன் றனை வீரமர் தான்குறித்துக்—குன்றங்கோன்
றன்னைச்சூழ் தந்தெங்குந் தண்டுகு லங்குலிச
மின்னயில்வாள் விட்டார்த்தார் வேர்த்து. (கoக)

மைத்தா னவர்மேல் வரன்சிலையை வாங்கிவெங்கோ
லுய்த்தா னவர்கம் முரம்புயங்கை—மெய்த்தா
ளூடலா திகள்வெற்பி ளுங்கவய னெய்த்தோர்
கடலா யடுத்ததவண் காண். (கக0)

வென்றிவேற் கந்தன் விடுங்கணையாற் றானவரிற்
பொன்றினர்சில் லோர்செல் புனற்கடலி—னின்றுசில்லோர்
தத்தமுயிர் கொண்டிரிந்தார் தாரகன்மா றீர்ந்துணர்ந்து
சித்தமயர் வுற்றான் றிகைத்து. (ககக)

செங்கையா னீன்ற சிறுவன் பொரமருப்போ
டங்கையான் போய்நொந் தலமந்தே—னிங்கையா
மாவழகிற் றம்படையு மாண்டவினித் தெய்வதக்கோ
லேவனன்றென் றெண்ணினன்வல் லேறு. (ககஉ)

மாலயன்முற் றேவர்தம் வான்படைக ளேவவவை
வேலவன்பாங் கேத்திநிற்ப மேவலன்கண்—டாலமுண்டோன்
றொல்படையை யர்ச்சித்துத் தூண்டினான் வெங்கனல்கால்
பல்படையாய்ச் சென்றதுசேய் பால். (ககங)

அப்படைமா சூலங் கடுவனன்முன் னோருருவாய்
வெப்படையுற் றாரும் வெருவவரு—மப்படையைக்
கந்தவே ளர்ச்சித்தங் கைநீட்டிப் பற்றினான்
றந்தவன்கொ டன்மையெனத் தான். (ககச)

ஏயபடை தன்னைச்சே யோர்காத்தி லேந்தியதைத்
தீயவுணன் கண்டு திருவிற்ற—தாயுங்கா
லன்றான் வலிமைதனை யாராற் சொலற்பாற்றென்
றுன்னா விருந்தா னுளைந்து. (ககரு)

அரன்சே யறத்தி னமரன்றி யாற்றான்
காவிற்போர் செய்வலெனக் கள்வன்—கிரவுஞ்ச
மாலசல முன்போய்நீ மாயைபல செய்குதியென்
றாலமன்னான் சொன்னா னடுத்து. (ககசு)

முடிவுகா லத்து முகிலொடுரு மென்னக்
கொடியவெற்புங் கொற்றவனுங் கூடி—வடிவிற்
பலமாயை காட்டப் பரன்மகனோர்ந் தங்கைத்
தலவேலை நோக்கினான் றான். (௧௧௭)

அறைதா ரகனை யடல்கிரவுஞ் சத்தை
யிறைசெலுமுன் கொன்றுபுறத் தேகி—நிறைபூத
மேற்படையும் வீரரையு மீட்டு வருகெனவே
வேற்படையை விட்டனன்செவ் வேள். (௧௧௮)

கந்தவேள் சீற்றமெனக் காயெரிகால் கூற்றமென
வந்தவே லேகக்கண் டற்றவுண—னந்தவே
பற்றி யொடிப்பலெனப் பற்றவந்தா னச்சமின்றி
யற்றவன்மார் பிற்றைத்த தாங்கு. (௧௧௯)

உன்னுமடற் றாரகன்மார் போங்க றனைப்பிளந்து
பன்னுகிர வுஞ்சத்திற் பட்டுருவி—மன்னு
மிகல்வர மோடுசீ ரேய்ந்தென்னாச் செந்நீர்
துகளாடி மீண்டதுவே சூழ்ந்து. (௧௨௦)

சீற்றவைவேன் மீண்டு சிலம்பின்சட் டுஞ்சுகின்ற
சாற்றரிய வீரர் தமையெழுப்பிப்—போற்றுவிண்போய்த்
தேங்குகங்கை நீர்தோய்ந்து செய்யவடி வாயையன்
பூங்கரம்வந் துற்றதுமுன் போல். (௧௨௧)

உந்தவேல் கந்தவே ளொண்கரத்திற் கண்டவுண
னந்தமே யுற்றா னசுரருமாய்—தந்தனரென்
றாமா லயன்முதலோ ராங்கிளவற் றாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து. (௧௨௨)

ஆர்வமுளார் தம்முளத்தி லார்குமரன் கூர்தருவேல்
தார்மருவும் பேர்யாக்கைத் தாரகன்றன்—மார்புதனைப்
போழ்ந்துசெல வார்த்திடியிற் பொள்ளெனவே பூதலத்தில்
வீழ்ந்துபதைத் தாவிவிட்டான் வேர்த்து. (௧௨௩)

அண்டம் வெடித்ததோ வாழி யுடைந்ததோ
கொண்டலெலாங் கூடிக் குமுறியவோ—கண்டவொலி
யென்னோவென் றேங்கினா ரேவரும்விண் ணின்றவுண
னன்னோவென் றார்த்துவிழு மாண்டு. (௧௨௪)

குன்றுபொடி பட்டதுகள் கோநெறிபோய் வானதிவாய்
ஊன்றுமெக்க ராக்கியது சூருடலி—னின்றுவரு
வெங்குருதி நீத்தம்போய் மேவிக் கருங்கடலைச்
செங்கடலாய்ச் செய்ததுவே சேர்ந்து. (௧௨௫)

மாயவரை மாயவங்கண் மன்வீரர் மாலொழிந்து
போயமலன் பூங்கழல்கள் போற்றிநிற்பத்—தாயனையான்
சூருறவெற் புட்பட்டுத் துன்புற்றீர் போலுநீ
ராருமுணர் வின்றி யயர்ந்து. (கஉசு)

சேயவனிவ் வண்ணமருள் செய்யவடல் வீரர்நின்
றாயவருள் பெற்றோர்க்குந் துன்புளதோ—நீயருடி
யென்னவரன் மாப்படையை யேந்தலிளை யோன்வயிற்றுந்
தின்னதைப்போற் றென்று னினிது. (கஉஎ)

தாழவுண றற்றுஞ்சுஞ் சாரதர்க ளேவரையும்
வாழவெழு வித்தே வலியணிகஞ்—சூழ
வருமா னவர்போற்ற வாள்வயவ ரீண்டச்
செருமா நிலமகன்றான் சேய். (கஉஅ)

தாரகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா கஉஎஅ

தேவகிரிப் படலம்.

ஆகவமா மெல்லைகடந் தங்கண் படைசுற்றி
யேக விமகிரிதீர்ந் தெண்கணன்மான்—மாகமன்மு
னேவருநன் கேத்த விரவிகுட வெற்புறத்தான்
றேவகிரி சேர்ந்தனனற் சேய். (க)

மண்ணுலகிற் சூரிளவன் மாண்டமைதேர்ந் தாரெவரும்
விண்ணுலகிற் சென்று விளம்பினன்கீழ்—நண்ணுலகிற்
சொல்லுவனு னேயென்னச் சூரனெனப் பேர்பெற்றோன்
செல்லுவன்போற் போய்மறைந்தான் சேண். (உ)

மைந்நீ ரவுணன்றாய் வானின்று வீழ்ந்தமைபோன்
முந்நீரில் வீழ்ந்தான் முளரிநண்பன்—செந்நீர்க்
களம்போன் றதுசெக்கர் கான்றிடுவெண் தந்த
வளம்போன் றனவுடுவிண் வைப்பு. (ங)

காரவுணர் போன்றதுவான் கங்குலண்ட ரொத்தனவெண்
டாரகையோர் செவ்வேணேர் தந்ததெழில்—கூரமுத
நல்கு நிசாபதியென் னுமம் படைத்துநிலா
மல்கு மிளமா மதி. (ச)

தாமரைதன் கேள்வன் றணந்தேகச் சோர்ந்துமுக
மாமலர் கூம்ப மதியென்பான்—றாமனையாஞ்
செங்குமுதம் வாய்மலர்ந்து தேனினிசை பாடவந்தான்
கங்குலரா சாள்வான் களித்து. (டு)

மாலைவந்த போதயன்மால் வானவர்பொன் மாமணிகள்
மாலையெனத் தூங்கருவி மாமலைபோய்—மாலை
நிரந்தாஞ்செய் வெற்பொழித்தோய் நின்னையருச் சிப்பான்
வரந்தரவே வேண்டுமென்றார் வந்து. (சு)

பண்ணவர்செய் பத்திமையின் பாங்குணர்ந்து பார்ப்பதிசேய்
விண்ணவர்தங் கம்மியனை மேவிக்கூ—யெண்ணமிக்கோ
யிங்கமர்வா ரெம்மோ டிருப்பவிவ ணோர்நகரொன்
றங்கமுற வாக்கென்றா னாய்ந்து. (எ)

விண்ணோர் புனைவன் விமல னடிதாழ்ந்து
மண்ணோர் புரிதவத்தால் வானகரிங்—கெண்ணோர்
பகாருஞ்சீ ரோடும் படர்ந்துவந்த தென்ன
நகரமொன்று நல்கினா னன்கு. (அ)

அந்நகரி னல்லோ னணிமணிச்சிம் மாதனமொன்
றுன்னரிய செவ்வேட் குளுற்றினா—னென்னறிவே
யாகினான் பூத வனிகமொடு மண்டரொடு
மேகினா னங்க ணினிது. (கூ)

துங்கநக ரேகித் தொழுதிறன்மாத் தானையினை
யங்கணொரு சார்நிறீஇ யாலயத்துச்—சிங்கம்
விளங்குமணிப் பீடிகையில் வீற்றிருந் தான் செவ்வேள்
வளங்கொணிலை யோர்சூழ வந்து. (கo)

பன்னிருமார்த் தாண்டரொடு பன்னிருமாக் கோளுமொன்றாய்
மன்னியவை மானு மணிப்பீட—மன்னதன்மே
லாறு முகநிலவீ ராறு குழைவெயில்கொள்
வீறுபெற மேவினன்செவ் வேள். (கக)

அதுபோ தரியயன்முன் னண்ட ரெவரும்
விதுபோ லொளிர்முகச்செவ் வேளை—மதுபோத
வாரு மலர்தூய் வழிபடுதற் குன்னினா
ராருஞ் சிறப்பி னவண். (கஉ)

கங்கைதனை வானோர் கருதிடவந் துற்றதவண்
பொங்கொளிசெய் மாண்கலனும் பொற்றுகிலு—மங்கணறும்
பூவும் படாமும்விண் பூம்புனலும் வானமுதும்
யாவுங் கொணர்ந்துவைத்தா ரேய்ந்து. (கங)

அப்போ தயன்முதலா மண்டரொடு மாமுனிவர்
கைப்போ திணைகுவித்துக் கந்தன்பாற்—செப்போத
மஞ்சனவார்ப் பின்னவன்போர் மந்திரங்கொண் டாயதிரு
மஞ்சனநீ ராட்டினர் வாய்ந்து. (கச)

செங்கதிர்வேற் சேய்க்குத் திருமஞ் சனமாட்டித்
துங்கமுறு பொன்னந் துகிலணிந்தே—யங்கண்வீற்
றோரா தனத்தி லுமைமைந் தனையிருத்தித்
தாராதி சாத்தினர் தாம். (கரு)

சந்தனத்தின் றேய்வைகொட்டித் தண்பா ளிதமப்பி
யுந்துநறு ஞானமட்டித் தொண்கதிர்வேற்—கந்தனெழின்
மெய்யின் மிளிர்கலன்கண் மேவுறவே சாத்தினர்
பொய்யில் புலவர் புரிந்து. (க௬)

சந்தகில்கர்ப் பூரந் தனிமணங்கால் குந்துருக்க
வுந்துவிரைக் குக்குலவ வொண்பேஞ்—செந்தழன்மாத்
தீபமணி யார்ப்போடு தேவாதி தேவன்முன்
றூபதர்கள் சுற்றினர் தாம். (கஎ)

இவ்வண்ண மேனையவு மெஃகவே லேந்துகாச்
செவ்வண்ண மேனிகொண்ட சேய்க்குநல்கி—யவ்வண்ணப்
பத்தியையி னன்றுற் பணிந்தேத் தினரெவருஞ்
சித்திசங்கற் பத்தினராய்ச் சேர்ந்து. (கஅ)

தேவுறுமா வெற்பிற் றிசைமுகன்மா லாதியும்ப
ரேவருநன் கர்ச்சனைசெய் தேத்தெடுப்ப—மேவி
யதுகொண் டமர்ந்தா னருட்குமுகங் கட்டும்
விதுகொண்ட னோரான் வியந்து. (ககூ)

தேவகிரிப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ககசுஎ

அசுரேந்திரன்

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

அந்திநிறத் தண்ண லருள்சே யயில்வேலாற்
றந்திமுகம் பெற்றவிறற் றாரகன்று—ஞெந்திறந்த
மாற்றமொற்ற ராற்றெரிந்து மாது சவரியன்ஞன்
மேற்றுயர்ந்து வீழ்ந்தாண் மெலிந்து. (க)

மற்ற மனைவியரா மாதரொடு நீங்கரிய
சுற்றம்பதைத் திரங்கத் துன்பநனி—யுற்றங்
கலம்புறுமுந் நீர்படியு மம்மென் மயில்போற்
புலம்புறுவாண் மங்கை புலர்ந்து. (உ)

மாயோன் பதநீசெல் வாயன்று மாமலரின்
மேயோன் பதமுமற்றே வேதமுதற்—றூயோன்
றிவணற் கயிலையின்கட் சென்றனையல் லான்மற்
றெவணுற் றனைசொல் லியம்பு. (ங)

எண்ணீர்மை யேய்ந்தா யிமையோ ரெவருநின்பா
லெண்ணீர்மை யேய்ந்து மெழுந்திலைகொல்—கண்ணீர்த்
திவலைதீர்ந் தின்பந் திளைப்பவன்ற ருள்ளக்
கவலைதீர் நாளின்று காண். (ச)

ஆய்சம்பு நிற்கங் களித்த வரமுன்னியே
மாய்விலலை யென்ன மதித்தனையாற்—சேய்விடுத்த
வென்றியாம் வேலால் விளிந்தவென தன்பனினை
யென்றியான் காண்பே னினி. (ரு)

தாகமுற்று நின்னைத் தழுவவது கண்டுநீ
மோகமுற்றென் னோடு முபங்குகிலாய்—போக
மயின்றயோர் மாற்ற மறையாய் வறிதே
துயின்றாய் துனியுளதோ சொல். (சு)

பொன்னார் மவுலி புனைந்தவுணர் நிற்சூழ
மின்னா ரரியணைமேன் மேவியநீ—யிந்நாளிற்
பாங்கெவரு மின்றிப் படிகளத்திற் றுஞ்சினையா
லாங்குதுவுஞ் சின்றனோ வோது. (எ)

உயிர்நா யகனென் றுனைநவின்றே னுனு
னுயிர்போ கியும்பா ழுடலி—லுயிர்சுமந்தே
னென்செய்கே னென்றுனைவா வென்றென் றிரங்கினாண்
மன்செய்கை காண்சவுரி மாது. (அ)

பின்னுமுள பன்னியரும் பீழை கொடுபுலம்பி
மன்னவனைச் சுற்றி வருந்துங்கா—லின்னதுகேட்
டாசுரத்தின் பாற்செ லசுரேந் திரனுற்றான்
மாசுரத்தின் மேவினன்போல் வந்து. (கூ)

உயிர்த்தான்றன் றாதை யொழிந்ததனைக் கண்டான்
செயிர்த்தான் கலுழ்ந்தான் றியங்கி—யயிர்த்தா
னழுங்கினான் றீயுண்டா னன்னவே வீழ்ந்தான்
புழுங்கினா னெஞ்சம் புலர்ந்து. (கo)

ஒருநாளு மேவா வுறுதுயரி லாழ்ந்தோன்
றருமா வனையினிணைத் தாள்வீழ்ந் — திருபுன்
னருந்தலைவ னாண்டையா னன்னாயோ தென்று
வருந்தி யுழன்றான் மருண்டு. (கக)

தாய்மார் தமைவிலக்கித் தாதைதனக் காற்றுவன
வாய்மா விதியி னமைத்தியற்றித் — தூய்தாக
முந்தியலிற் கோடித்தான் முன்னவனைக் கண்டமரர்
நொந்திரியல் போக நுனித்து. (கஉ)

எந்திரத்தேர் மேல்வைத் தியக்கிவந்து வன்களத்திற்
சந்தனத்தின் பள்ளிமிசைத் தாதையையிட் — டுந்துதுயர்ப்
பாமக் கடன்மூழ்கிப் பண்பிற் றகனஞ்செய்
தீமக் கடன்முடித்தா னேய்ந்து. (கங)

தீயரிய தாதையொடு தாவெரியில் வீழ்வலெனச்
சேயரிக்க ணன்னாய் சிறியனாய்வா — னீயிருத்தி
யென்ன நவிலமறுத் தின்பில்லாள் வேர்த்துரைப்ப
வன்னவா றென்றா னயந்து. (கச)

வேனேர் புருவ விளிதா ரகன்றுணையாந்
தேனேர் மொழிமடவார் தீயிழிந் — துவானேறிப்
பொன்னகரம் புக்கார் புகல்பிரிவாற் றாதெவருந்
துன்னகரத் துற்றார் துயர். (கரு)

போகியசோர் காலை புலம்பிநகர் நீங்கியுற்றா
ராகியசில் லோர்தனைச்சூழ்ந் தன்பினுற — வேகியே
வாரிதியுண் மேவு மகேந்திரமூ தூருற்றான்
சூரினவ னல்கு சுதன். (கசு)

உள்ளந் தளர்ந்துமுக னொள்ளொளிதான் போய்க்கண்ணீர்
வெள்ளந் தரவறுமை மேவினன்போ — லெள்ளலுற
வந்து செலலு மகேந்திரத்து வாழவுணர்
மைந்தனிலை கண்டார் மருண்டு. (கஎ)

காரவுணர் கண்டு கரம்விதிர்த்துக் கண்ணினீர்
வாரநனி யேங்கி வருந்தியுளஞ் — சோரவே
யார்ந்தவசு ரேந்திரமன் னாங்குமர னீங்குவர
நேர்ந்ததென்கொ லென்பார் நினைந்து. (கஅ)

தீயசெயல் செய்யான் றிறனோக்கித் தாதைநீ
போயகலென் றேவிடுத்தான் போலுமென்ப — ராயவே
தந்தைசெயுந் தீமை தனைக்கண் டவற்றணந்து
வந்தனன்கொ லென்பர் மறுத்து. (ககூ)

தாரகனென் னாமத் தகுவர்கோன் போரியற்றி
யாருயிர்நீத் தானென் றறைவதற்குக்—காரணமுண்
டேழி னவுணரைமா லோங்கலிடைக் காண்கிலோம்
பூழிகண்டோ மென்பார் புலர்ந்து. (உ0)

செங்கண்மால் செல்லான் செருச்செயமுன் செற்றமுணர்ந்
தங்கண்மா ஞாலமளிப் பானுமுன் னான்—றிங்கண்மா
வில்வமுடி வேய்ந்த விமலனன்றி வேறொருவர்
வெல்வதரி தென்பர் வெகுண்டு. (உக)

வானோர் கருடர் வயங்கியக்கர் காந்தருவ
ரேனோ ரிடுபணிக ளேபுரிவார்—கோனோ
டிகலமர்செய் வீரரெவ ரேகுமைந்தன் செய்கை
புகலவரிதென்பர் புலர்ந்து. (உஉ)

எனப்பலவா றிவ்வண்ண மேவருமே யீண்டித்
துனப்படுதுன் போடுவயின் றோறு—மனப்பலசீர்
மல்குதிரு வாய்ந்த மகேந்திரத்திற் சென்றிறைவன்
செல்வமணிக் கோயிலுற்றான் சேய். (உங)

வீர மகேந்திரத்துண் மேயவசு ரேந்திரன்றான்
கூரழகத் தாணி குறுகிடுங்காற்—சூரன்
வரியணைதார் சூடி வயவவுணர் சூழ
வரியணைமேல் வீற்றிருந்தா னாண்டு. (உச)

தொழுந்தகைய மன்னையெய்தித் தோன்றலன்னான் றான்முன்
விழுந்தவற்றைப் பற்றநனி வேந்த—னழுந்துயர்கண்
டைய நிகழ்ந்ததென்கொ லஞ்சே லறைதியென்றான்
பையமைந்தன் சொல்வான் பணித்து (உரு)

ஆதி பகவன்சே யாகண் டலன்புணர்ப்பா
லோதிடுமா பூதங்க ளோடேகி—மோதிகலிற்
றோலாத் திறலுன் றுணைவனையும் வெற்பினையு
வேலாற்செற் றானென்றான் வேர்த்து. (உசா)

அன்னதுகே ளாச்சூ ரழகிதென நக்கசல
மன்னவுண னோடிளைய வன்றிறலோன்—றன்னையரன்
வண்மையுடை மைந்தனோ மாய்தல்செய் வானிதுபொய்
யுண்மை யுரைத்தியென்றா னுற்று. (உஎ)

தந்தைகே ளீது சரதமவிர் தாரகனு
மெந்தையொடு சையத்தை யீசன்சே—யுந்தயிலா
னெய்தி னெறிந்தா னுவலருமீ மக்கடனுஞ்
செய்துவந்தே னென்றான் றிகைத்து. (உஅ)

தாரகனு நற்றுணைவன் றானிறந்த செய்திசெவி
சேரவெய்ய சூருளத்திற் சீற்றத்தீ—யாரப்
புருவநெற்றி யேறப் புகைதுண்ட மேவ
வுருவெகுளி பெற்றதொத்தா னுற்று. (௨௯)

கண்ணிரண்டுஞ் செக்கர் கடுப்ப விலங்கெயிறீ
ரெண்ணிரண்டுந் தாரகையே யொப்பவளை—வண்ணிரண்டு
தந்தம் பிறையிற் றயங்கமெய்வான் போன்றதுகி
வந்தசினச் சூரபது மற்கு. (௩0)

துன்பார் கடல்படியுஞ் சூரா தனத்தினின்று
வன்பாரில் வீழ்ந்துருமின் வாய்ந்தாற்ற—மன்பாய
ஞால நடுங்கியது ஞாயிறுமுற் கோளிரிந்த
காலனுமச் சுற்றனனங் கண். (௩௧)

அங்க ணமரவுண ராரஞரின் மூழ்கியே
செங்கணீர் காலத் தியங்கினார்—மங்கலமா
ரங்கா முற்று மழுகுரலி னார்ப்புவரி
யென்ன மலிந்த தெழுந்து. (௩௨)

மூந்துசினத் தோடெழுந்து முன்னொற் றரைநோக்கி
வெந்திறல்கொ ளெம்பியுயிர் வீட்டிவரு—கந்தனிகல்
போர்கடத்தல் வேண்டுமென்றன் பொற்றேர் படையாவு
மோர்கணத்திற் றம்மினென்று னுற்று. (௩௩)

பன்னனிவை கூறுதலு மற்றவ்ற வலர்யாருந்
துன்னனிகங் கொண்டணைந்தார் சூழ்ச்சியமோ—கன்னெழுந்து
சூர்வயத்தா டாழ்ந்தொன்று சொல்வலது கேட்டியென
வார்வமொடு செப்பு மமைந்து. (௩௪)

கச்சமிலா மாப்படைகள் கற்றவல்லோர் பற்றலர்த
மச்சமிலாத் தானை யணிநகரை— நொச்சிதனை
யண்ணிற் றெனினு மமர்செயச்செல் லார்சினத்தோ
டெண்ணித் துணிவா ரினிது. (௩௫)

கூறு குலம்வினவிக் கொள்கை நிலம்வினவி
யாறு நெறிதான் வினவியிக—லேறு
சலம்வினவித் தானைத் தகைவினவி யன்னார்
வலம்வினவிச் செய்வரொன்று மற்று. (௩௬)

வரத்தில் வலியரோ மாயையில்வல் லாரோ
காத்தி லுறுபடையிற் கற்பி— னுரத்தினரோ
திண்மையில்வல் லாரோ தெருளினின்மிக் காரோவென்
றெண்மையினு ராய்வ ருகந்து. (௩௭)

ஒற்றிற் றெரிந்துமற் றேனோ ரொற்றையுய்த்துத் தேர்வரின்னுந்
தெற்றெனவே தேர்துமெனச் சென்றணர்வா—ருற்றவினை
தன்விளைவு தானையவர் தன்மையிவை தன்மைதா
யுன்மனத்துட் கொள்ளா ருவந்து. (௫அ)

நண்ணலரொப் பாராகி னட்பினின்முன் றோர்ந்திழைப்பா
ரண்ணவைமுற் றுக்கா லரசியலின்—வண்ணமே
சீற்றங் கொடுபடைஞர் சேனையொடு மேயெதிர்ந்து
மாற்றலரை வென்றணைவார் மற்று. (௫௯)

நேர்வலியி லார்நாட்பி னேர்திரெனத் துன்னிடினும்
போர்கருதிப் போதல் புகழன்று—சீர்பெறினுஞ்
சூர்தருமாத் தானைதனைத் தூண்டிப் புறம்போக்க
லேர்தருமா மன்ன ரியல்பு. (௬0)

ஈங்க ணிறையோ ரியற்கை யிதுவாகு
மோங்கண்ட மெல்லா மொருங்காள்வோய்—பாங்கயன்மால்
போற்றம் புகழுடையோய் பொன்றலிலா வன்றிறலோ
யேற்றமுளா ரார்நிற் கிணை. (௬க)

இத்தகைய வேண்கொ ளிறைவநீ யெண்மையனு
மத்தக ராளிசொற்கேட் டாரமர்க்கு—நித்தனென்னல்
பெற்றபிள்ளை போந்தாற் பெரிதாஞ் சமரியற்றி
மற்றவனை வேறல் வசை. (௬௨)

ஒன்னார் வலியு முறுபடைஞர் தம்வலியு
முன்னு முனதிறைமை யோர்ந்திலாய்—மன்னு
வமச்சினத்தி லாய்வனசூழ்ந் தாய்ந்திலாய் வாளா
கமச்சினத்தின் வீழ்வாய் களித்து. (௬௩)

பளபளவென் பொற்றண்டைப் பாதச் சிறுவ
னிளவுறனைச் சாய்த்த திறம்பு—தளவில்
வலியோரு மோர்கால் வலிமை யிழப்பார்
மெலியோருங் கொள்வார் விறல். (௬௪)

எவருநே ரில்லோ யிளஞ்சிறுவன் மேனீ
யிவரமருக் கேக லினிதன்—றவமாந்
திறலொடுசீர் யாவுந் தெரிந்தவனிற் றீர்ந்த
விறலினரை யேவுகென்றான் வேட்டு. (

ஆரமைச்சர் தம்மு ளமோகனின்ன தேற்றமே
சூர னுறுதியென் றுட் சூழ்சினந்தீர்ந்—தேரரிதாங்
காதனமே லேறி யமர்ந்துழைஞ ரிற்சிலரை
காதலினோக் குற்றுரைத்தான் காண். (௬௬)

பகன்மயுரன் சேனன் பரிதிப்பு ணுமன்
சுகனின்னர் முற்றா துவரைத்—தகவிற்
கொணர்தி ரெனவுழைஞர் கொண்டுய்ப்ப வன்னோர்
வணமுறுசூர் தாள்பணிந்தார் வந்து. (சஎ)

வாரமுறு சாரணர்கண் மன்னவன்ற டாழ்ந்துநிற்பச்
சூரவரை நோக்கிநீர் துண்ணெனப்போய்ப்—பாரின்கண்
வந்தகந்தன் றன்மைபடை வன்மையிவை யாவுந்தேர்
தந்தடைதி ரென்றுரைத்தான் றன். (சஅ)

ஒற்றரஃ தோர்ந்தனையா ணெண்கழற்கா றாழ்ந்தலைசூழ்
நற்றரணி நோக்கியே நாடலுற்றார்—கொற்றத்
திருந்தவுணர் போற்றிடச்சூர் சீயவணை மீதி
விருந்தரசு செய்தா னினிது. (சகூ)

அசுரேந்திரன் மகேந்திரஞ் செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஉசசு.

வழிநடைப் படலம்.

பாயிரமா வேதம் பரசுகுகன் சேவடியை
யாயிரமாஞ் செங்கரமு மாருலகிற்—போயுலவத்
தாழ்ந்தெழுவான் போன்றெழுந்தான் றவிவரு மேழ்பரியோ
னாழ்ந்த கடன்முகட்டி லார்ந்து. (க)

அப்போ தயன்மா லமரர் தொழநின்ற
வொப்போ தருங்குமர னும்பருயர்—வெற்போவி
மேற்றிசையை நோக்க விரிகதிரோன் றென்றிசையாய்ப்
போற்றிசையப் போனான் புரிந்து. (உ)

அநக னிமித்த மரியதவ மாற்றச்
சினவரவப் பூணணிந்த செல்வன்—றனநகைசொல்
சூதாரங் கண்டாங் தணைவிக் கிடமளித்தோன்
கேதாரங் கண்டான் கிளர்ந்து. (௩)

எடுத்த கரமே யிறைசிவனே யென்னல்
கடுத்தத்திசைக் கம்பமெனக் காட்ட—விடுத்தவனுன்
மாசி நகரமதை மங்குலிவர்ந் தேமறைக்குங்
காசிநகர் கண்டான் களித்து. (ச)

நந்திதவ மேற்கொள்ள நாளுஞ் சிலாதரன்சேய்
நந்திதவ மேற்கொண்ட நற்பதியாஞ்—சந்தத்
திருப்பதங் கண்டான் றிகழவைத்தோ னேத்தும்
பருப்பதங் கண்டான் பணிந்து. (௫)

மன்னன்னை யோடுமுனி வாகித்தன் வெற்பொரீஇக்
கொன்னதத்து டேகிக் குகைவழியே—முன்னம்
வருவேங் கடமாம் வரைகண்டா னன்பாங்
குருவேங் கடமாங் குகன். (௬)

சிலந்தியரா வேழஞ் சிவகோசன் கீரன்
வலந்திண்ணர் கன்னியருள் வள்ளல்—சலந்தரன்றுன்
மாளத் திகிரிகண்டான் மாமைந்தன் றூயதிருக்
காளத் திகிரிகண்டான் காண். (௭)

ஆக்குமுயி ரெல்லா மழிக்கவரும் காளியுட்கக்
காக்குமரி வேண்டக் கழல்சிரமே—றாக்கு
மூருவாலங் காடு முமாபதிசேய் கண்டான்
றிருவாலங் காடு சிறந்து. (௮)

செங்கதிர்வே லண்ண றிசைமுகத்தோ னாதியராம்
புங்கவர்கள் பூசித்துப் போற்றிடவே—பொங்கருளின்
மன்றனகர் கண்டார் வயனியொடும் வாழ்கச்சி
மன்றனகர் கண்டான் மகிழ்ந்து. (௯)

கம்பா நதிக்கரையிற் கன்னியருச் சிக்குமே
கம்பாதி தேவனையுங் கண்டயன்மா—லம்பாவை
கள்ள மலர் தூய்க் கனிந்துபூ சித்ததளி
யுள்ளனவுங் கண்டா னுவந்து. (௧௦)

மாலு மயனும் வராகவன்ன மாய்க்கீழு
மேலுந் துருவ வெளியாகிக்—கோலநங்கை
பாதிவரை கண்டான் பரப்பிரம மாய்நின்ற
சோதிவரை கண்டான் றுதித்து. (௧௧)

மாவணங் காட்டி மணந்தவிர்த்து வன்றொண்டர்க்
காவணங் காட்டி யடிமைகொளும்—பூவணமார்
பெண்ணையிட மேவினன் பெண்ணையிடஞ் சூழ்கிடக்கும்
வெண்ணையிட மேவினன் வேள். (௧௨)

திரைக்கரத்தின் முத்துந் திச் சீர்மணிமுத் தாறு
மரைக்கழன்முன் வைத்திறைஞ்ச வந்து—விரைக்குமுத
வாயமுது குன்ற வருமொழிசேய் கண்டனனே
தூயமுது குன்றந் தொழுது. (௧௩)

திரிபு

நெருங்குவளை வேயமரு நீள்குறிஞ்சி பாந்த
ளொருங்குவளை யோடு முயர்கான்—சுருங்கை
மருங்குவளை யேறு மருத மணங்கூர்
கருங்குவளை மேவுங் கழி. (கச)

யமகம்

தாமரைமே யும்புறவந் தண்ணறிய பூங்கடப்பந்
தாமரைமே வுங்குறிஞ்சி சங்கமுட—னாமையிவை
தாமரைமே லெய்துநெய்தல் சாரன்னம் வாவிதொறுந்
தாமரைமே வும்மருதந் தான். (கரு)

பிரிமொழிச்சிலேடை.

வாசம் புரிந்துபவ மாய்க்கவும்பர் சேவிக்கத்
தேசம் பலமேவுந் தில்லையே—பாசங்
கரனேற்றா னத்தன் கருதரிய கங்கா
தரனேற்றா னத்தன் றலம். (கசு)

செம்மொழிச்சிலேடை.

அங்கமல மாவகல மார்ந்துருமீ னாமையுற்றுச்
செங்கண்மா னோர்தடஞ்சூழ் தில்லையே—பங்கமுற்றுப்
போதத் திருந்தார் புரஞ்செகுத்தார் மெய்யன்பர்
போதத் திருந்தார் புரம். (கஎ)

பாடகமடக்கு

கானங் கடப்பமென்றார்க் காளை பிறவியெனுங்
கானங் கடப்பமென்றார் காதனாய்க்—கான
மருந்தில்லை யென்றே மயங்கவருள் சீர
மருந்தில்லை யென்றேம் வரும். (கஅ)

நிரோட்டகம்

இரசிதநா கந்தேய்ந் தினையக் கனகாத்
திரியாற்றாழ்ந் தாந்தகைத்தே சேணந்—தாஙிலனே
யென்றேத் தாங்கி னியனலந்தாங் கண்டதில்லை
யென்றேத் தாங்கி னியல். (ககூ)

பிறிதுபடுபாட்டு

பொன்னன்ன வாகன் புரமூன்று மட்டோன்பன்
னன்னமேற் கும்பரையத் தன்றேமா—மன்னன்ன
வாவி மகரமிசைப்போய்ப்பம் மின்னன்ன
மேவி விழுதில்லை மன்று. (உ0)

இதுவுமது

பொன்னன்ன வாகன் புரமூன்று மட்டோன்
பன்னன்ன மேற்கும் பணையத்தன் றேமா
மன்னன்ன வாவி மகரமிசைப் போய்ப்பம்
மின்னன்ன மேவி விழுதில்லை மன்று. (உக)

திரிபு

தாய்நோக்க மின்பந் தரவெம் புலியரவந்
தாய்நோக்க மாலயனுஞ் சங்கிரிய—தாய்நோக்கத்
தாமன்றங் கண்டான் றனித்தாண் டவம்புரியு
மாமன்றங் கண்டான் மகிழ்ந்து. (உஉ)

பின்முடுகு

வேதாந்தத் தொண்சுடரா மெய்த்தகர வித்தையதா
நாதாந்த மாகி நவிலரிய—போதாந்தச்
சிற்சபையிற் செப்புமனு திக்கெட்டாச் சிற்ககனத்
தற்சொருப முற்றான் றனித்து. (உங)

தகரவிகற்பத்தான்வந்தது

தீதாதி தீத்ததீ தத்திதத்த தேததே
தாதாதீத் தத்தத்தத் தாதுதித்தோத்—தோதாதி
தேத்தொத்த தாதாத்தித் தேதத் துததிதுதை
தேத்தொத்த தாதா திதித்து. (உச)

கோமூத்திரி

வருமந் தருமாய் வளைந்தார் பவமா
கருமந் தருநோய் களைந்தாள்—பரமா
வுருவம் பலவம ருந்தேய்வார் மோது
திருவம் பலமமர்ந்தாய் தேர்ந்து. (உரு)

கூடசதுக்கம்

எண்கைதனி லோங்கனலை யேந்தியபூ தப்படையா
வண்சரியை யாதியன்போ டாற்றுநர்க்கங்—குண்மகிழ்ந்தீ
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
பூலோக கைலையா போற்று. (உசா)

உபயநாகபந்தம்

அனக முனிவ ரநித ரியலண்
கனக வவையா கருது—மனனே
விரிமா வளபவ வேதாவோ தாத்த
வரியா மரிவையனே யாள். (உஎ)

உலக முழுதீ னுமாபதி யீனக்
கலக மருவு கருமமலமே
தகைதி களந்தீ ரசா சவவி
யதிப தூயருவனே யாள். (உஅ)

இரதபந்தம்

பாகாய தேனேர் பகருஞ்சொல் லாடரக்க
ஞகார மாலாய்க்கொள் ளத்தனன்றிற்—சாகாத்
தினன்றினன்வாய்ந் தேத்திடமன் றில்லையகந் துன்னற்
கனகமன்றி லாடரனே கா. (உகூ)

கமலபந்தம்

காமனம ரேமநம காமனம ரேமநம
காமருசி ரம்பலத்திற் கன்னிசிவ—காம
வனிதைதிருக் கண்களிக்க வார்சடைநீர் செங்கை
வனிதைதரச் செய்தாண் டவ. (ந௦)

என்றினைய பற்பலவா றேத்த வமரர்குழாங்
கன்றிலகு செங்கையுமை காணியபொன்—மன்றிலா
ரூடுமா வாநந்த வாரமிர்த மைம்புலனுங்
கூடுமா வார்ந்தான் குகன். (நக)

ஆனந்த நாடகங்கண் டாராத காதலொடு
வானந்த நீண்ட மதில்கடந்து—கானந்த
மன்னிவளர் காவிஞெடு வாவிபல மேவிமலி
சென்னிவள நாட டைந்தான் சேய். (நஉ)

குடமுனிவ னென்னக் குடத்திருந்து வந்து
புடவிமகிழ்ந் தேத்தவரு பொன்னி—வடகரையில்
விண்ணிவந்தான் மால்போல் விரிபொழில்சூழ் வண்கோட்டு
மண்ணிவந்தான் செவ்வேண் மகிழ்ந்து. (நந)

வழிநடைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩உஎகூ.

குமாரபுரிப் படலம்.

செங்கதிர்வே லண்ணலொடு திண்வயவ ரொன்பதின்மர்
பொங்கிலக்கர் பூதர் பொருபடைஞர்—புங்கவ
டண்ணியகா விண்ணேந் தருவோ டிறவாகு
மண்ணியகம் வைகினர் வந்து. (க)

அன்னபோ தாங்கவுண ஞடமரி லார்புழுதி
மன்னுருவின் வந்திரவி மைந்தனிடந்—துன்னித்
தொழுதனன்றன் றென்னநீர் தோய்பவன்போ லேகி
முழுகினன்முந் நீரின் முனம்.

செக்கர் சடைவயங்கத் திங்கள் பிறைதயங்கச்
சுக்கை தலைத்தொடையல் சூழ்ந்திலங்க—முக்கண்
முதல்வனன்பி னுற்றதொக்கு முன்ன ருமைதன்
புதல்வனேதி ருற்றவந்திப் போது. (௩)

பானல் கறுவர்மற்றப் பம்படவார் தம்மொடிராக்
கோனல் வரன்மகிழ்வு கூரவந்து—மானவேன்
மைந்தன் செயல்காண்பான் வாய்ந்ததொக்குந் தாரகையோ
டிந்துவிண்ணி வாரு மியல்பு. (௪)

நீனிறங்கொள் பட்டி னிரைவெண்மணிகோத்து
மேனிலவ யாத்திடையார் வெண்பட்டி—ஞனவொள்வி
தானத்தின் மேவுமே தாரா கணஞ்சுலவ
வானத்தின் மேவு மதி. (௫)

தீபமாஞ் சேய்க்குச் சிறப்பெடுப்பான் வானிலக்கத்
தீபமொடு நாப்பட் டிகழவிருந்—தீபமுமே
வானோர் மகிழ்வுற்று வைத்தொளிர்தன் மானுமிளிர்
மீனே டவிரும் விது. (௬)

செங்கதிரோன் றேசிற் றிகழ்குமரன் சேயொளியா
லங்கிருள்போய் விட்டதகோ தற்புதமோ—பங்கமல
வல்லிருளன் ஞன்றிருநா மத்துளொன்றை யுள்பவர்முன்
னில்லெனினு நில்லாதெ னில். (௭)

மண்ணி யகன்கரைசார் மாதேவ ஞமைவனை
நண்ணியயன் மாலிமையோர் நம்பனம—ரெண்ணி
விருந்தலங்க ளுண்டெனினு மிந்நதியின் றீரத்
திருந்தருள்க வென்று ரினிது. (௮)

அன்று ரகங்களிப்ப வாண்டருள்வா ளண்டரொடு
முன்னேர் புனேவன் முகநோக்கிப்—பொன்னேர்
முதுநகரொன் றிங்கிமைக்கு முன்புனேதி யென்றுன்
மதுகாஞ்சூழ் நீபத்தார் மன். (௯)

அன்னவா றுக வயனேர் மயனென்போ
னுன்னு மனிகமும்ப ருள்ளிட்டோர்—மன்னவே
யங்க ணகரொன் றகத்தா னமைத்தனனே
யங்கண் விருந்துகொள வாண்டு. (௧0)

திங்கண் முடிபுனைந்தோன் செல்வன் றனைநோக்கி
யிங்க ணகரி லெழுந்தருள்கென்—றங்கண்
பாவறிஞன் போற்றப் பரிசனங்க ளோடும்
வரநகரிற் சேய்புகுந்தான் வந்து. (கக)

மன்ற னகரின் வளநோக்கி யாமுறைய
நன்றறிஞ ராற்றியது நன்னகரிஃ—தென்றலுமே
கூடொழிலோ டெவ்வளனுங் கொள்ளிந் நகர்சேய்ஞ
லூரதென்றோர் பேர்நவின்றா ரோர்ந்து. (கஉ)

பன்னிருதோ ளண்ணல் பரிந்தா லயத்திருந்தான்
மன்னயன்மா லுன்னிளவன் மாரிலக்கர்—முன்னெவரு
மத்தமணி யான்மயனா ராங்காங் கமைத்துவைத்த
தத்தமிடம் வைகினார் சார்ந்து. (கங)

தாரகன்குன் றோடிறந்த தன்மைகண்டு வானவர்கோ
னாரமகிழ் வுற்றிருந்தா னவ்வுழியன்—பாரு
மனத்தினனி தாழ்ந்ததான் மன்னுபுகழ்க் கொச்சை
வனத்திற் றிகழ்தெய் வதம். (கச)

பொன்னகரோன் பூணும் புலோமிசைதன் பூணுநனி
மன்னுகிழி யோடுமென்முன் வைத்தவைசான்—றுன்னடிகண்
முன்னுய்த்து வேர்தநீ முன்காழி யில்வைத்த
வின்னதந்தான் கொள்ளென்ற தேற்று. (கரு)

ஒண்மணிப்பூ ணிட்ட வொளிர்பூந் துகிற்பொதியைத்
தண்விரலி னீக்கிச் சதமகன்றன்—கண்களிக்கக்
கண்டா னணங்கைக் கருதினான் காமநோய்
கொண்டா னயர்ந்தான் குலைந்து. (கசு)

வேந்தன் விரகநோய் மீக்கொண் டழுங்குகையாற்
போந்தமணிப் பூணொன்றும் பூண்டிலா—னேந்திமுன்போ
லிந்தக் கிழிதனைநீர் யாத்துவைமி னென்னவனா
ரந்தக் கணம்புரிந்தா ராங்கு. (கஎ)

ஆனபோ தண்டர்கோ னோர்தே வினைப்பார்த்துன்
றானநீ செல்கெனலுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிப்—போனதுபி
னுட்புகுகா மத்தீ யுடலைச் சுடுகையினாற்
றட்பமுள மேவினான் றான். (கஅ)

வெஞ்சுரநோய் மேயவனவ் வெம்மைதணி வான்குளிர்சா
லஞ்சலநீள் வாவி யடைந்தமைபோல்—விஞ்ச
நளின விழிச்சசிதோ ணச்சிமெலி வேந்தோர்
புளின மிசையமர்ந்தான் போய். (ககூ)

தண்ணென் புளினமுமத் தார்வேந் தினுக்குமிகத்
திண்ணென் பரன்மண் சிலம்புறழ—வெண்ணெண்ணா
கலைமதியும் வெய்யவனிற் காயப் புலம்பி
யுலைவுறுவா னுள்ள முலர்ந்து. (௨௦)

ஆரமுதி னோடுதித்து மந்தக் குணஞ்சிறிதுஞ்
சாரவிலை வெண்மதியே சார்ந்ததஞ்சி—னீரதாய்
மேல்குளிர்ந்த தூள்சுடுதி வெவ்வஞ் சரினின்மெய்
பால்வயினு லங்கரந்த பண்பு. (௨௧)

மன்மதியோர் மாற்றமிடர் வாய்ந்தார் தமையெடுத்த
னன்மதியோர் செய்கை நலமன்றோ—சொன்மதியோர்
நின்பேர் நெறிகுழலை நெஞ்சினினைந் தெய்த்தேற்குத்
துன்பேநீ தான்புரிவாய் சூழ்ந்து. (௨௨)

மதியே நினக்கு மதியே மயக்குஞ்
சதியேய் நடையா டனக்கும்—விதியே
சசியெனும்பே ரிட்டான் றமியேன் வெளியுள்
வசிதந் திடர்செயவோ வந்து. (௨௩)

பால்போ னிலவேநீ பம்மனையார் தம்மொடுற்றாய்
வேல்போ னயனியையான் விட்டகன்றேன்—சூல்போற்
பிரிவென் பதன்பொருளின் பெற்றி யுணர்ந்தாற்
பரிவென்ப துன்பாற் படும். (௨௪)

மருவலார் தம்மை வருத்தல் வழக்கா
முருவிலார்க் கூர்தியா யுற்றாய்—செருவிலெனைக்
கொல்கின் றனைபின் கொடுபோவா யல்லைநினை
வெல்கின் றவரார் விளம்பு. (௨௫)

தென்றலையி னின்றுவரு தென்றலை யென்றனுடல்
பொன்றவரு கின்றனைபோர்ப் போர்க்கால—னென்றமையாற்
காமன்றா தென்று கரைவாரவர் நிற்பநினை
யேமன்றா தென்றுரைப்பேன் யான். (௨௬)

உன்றனுரு வன்றுகொண் டெய்ந்தனனுன் மன்குயினீ
யின்றெனுயிர் கொல்லவரு மோர்மதற்கு—வென்றி
தருகாள மாய்த்தொனிக்கிற் சார்பெவர்கா மந்தி
னுருகா வுழல்வே னுயிர்க்கு. (௨௭)

கனைவார் கடன்முரசோன் கைக்கணையா னுந்தேன்
பூனைவாழ் மகன்றிலென்னேய் பாரா—யினைவேன்
செவியினு ராசஞ் செறித்தாங் குறுத்துங்
குவிதுயர்செய் நின்றீக் குரல். (௨௮)

குன்றிக்கட் டவாய்க் குயில்காள மூதவரு
மொன்றிக்கண் வில்லுடைய வுத்தமசின்—வென்றிக்கோ
லாண்டென்மே றைத்தவடு வாயிரங்கண் ணாயினவே
யீண்டென் னுறுப்பா மெனக்கு. (௨௯)

பொருவிழிப தாகை புருவம்வில் கைமெய்
மருவுகணை யல்குன் மணித்தே—ருருமகளி
ருன்படையார் சாலையா முத்தமவன் றுரையுன்னித்
துன்டையா தாரெவர்நீ சொல். (௩0)

என்றன் பகைக்கன் றிடர்தந்தா யஃதன்றி
மன்றனுவேட் கின்று வயமுரசா—மின்றதிர்தி
யுன்னகத்திற் றீய துளதென்பர் வாரிமன்னஃ
தென்னகத்திற் றேர்ந்தே னினிது. (௩௧)

தூயமதி தென்ற றுயரன்றி லாதியான்
மேய பருவரலாம் வேலையுற்றுத்—தீய
கிரகமுற்றோன் கேடுறல்போற் கேதமுற லன்றி
விரகமுற்றோ னென்செய்வான் வேறு. (௩௨)

இந்திரனுக் கின்ன விரவி லிழைத்துலவுஞ்
சந்திரன்றன் மின்னொளிபோய்ச் சாம்பவிரு—ணந்திடவே
யங்கதிர்வாள் வீசியவ்வேந் தாரணுரைத் தீர்ப்பவன்போற்
செங்கதிரோன் றோன்றினன் சேண். (௩௩)

கமலமன் றன்வரவு கண்டுண் மலரக்
குமுதமன்செய் கையுணர்ந்துள் கூம்ப—வமரரெலாந்
தத்தங் கடனுஞற்றித் தாபதரோ டேத்தவின
னத்தமணி யிற்றிகழ்ந்தா னங்கு. (௩௪)

தன்றிசையிற் றோன்று தபனனைமன் கண்டளவிற்
பொன்றருவெங் காமநோய் போயதென்கொ—லென்றுவெள்கிப்
பூதிபடு மெய்யோடும் புண்ணியனைத் தாழ்ந்துமறை
யோதி மிகத்துதித்தா னுற்று. (௩௫)

முன்னின்ற வேந்தின் முகநோக்கிக் கந்தவே
ளின்னருள்செய் தாரணங்க ளேத்தியின்னுந்—துன்னுகிலாப்
புண்ணியன்றாள் பூசை புரிதுநா மாங்கதனுக்
கண்ணியவை நல்கென்றா னாய்ந்து. (௩௬)

சொற்ற வளவிற் றொழுதுபோ யேவலரைத்
துற்ற விடந்தோறுந் தூண்டிநறை—யுற்றமலர்க்
கண்ணிதுகி னன்னீர் கமழவி தூபந்தீப
நண்ணுகந்த மாதிதந்தா னன்கு. (௩௭)

செய்வதற்கொண் ணாதென்னச் சேய்மயனைக் கொண்டெவரு
முய்வதற்கோர் கோயி லுஞற்றியே—சைவநூல்
சாரு நெறிநாடித் தாதையெவ்வெக் காலமும
னோருருவந் தாபித்தா னோர்ந்து. (௩௮)

எண்ணெய்மா வாமலக மேரிச னங்கவியம்
பண்ணைந் தமிர்தம்வெண் பா றயிர்நெய்—தண்ணறவங்
கன்னலரியுண்ட கனியருணச் சாறிளநீ
ரின்னறுஞ்சாந் தாட்டி மிறைக்கு. (௩௯)

தீர்த்தநன்னீ ராட்டியபின் றேசுருவிற் பொற்றூசு
சாத்தி நறுங்கலவைச் சாந்தணிந்து—பூத்தெரிய
லின்பி னுறப்புனைந்தே யின்புழுக்கன் மின்கலத்திட்
டன்பி னருத்தினா னங்கு. (௪௦)

கந்த மடைகாய் கலந்துநல்கி வாசவிரை
முந்துபுகை தீப முதலாகத்—தந்தின்
றுறைகண்ட வாறுதவித் தூமலர்க்கை சேர்த்து
முறைவணங்கி யேத்தினான் முன். (௪௧)

சந்த மலர்தூய்ச் சரணவத்தி லேயுதித்த
கந்தவேள் செய்பூசை கண்டருள்வா—னந்தக்
குழகனெதிர் கோதையொடுங் கோமான் குலையா
மழவிடைமேற் றோன்றினான் வந்து. (௪௨)

கங்கைதங்கோன் கண்ணுதலைக் கண்டளவிற் சென்னிமே
லங்கைகுவித் தேத்த வடல்வீரர்—பொங்கிலக்கர்
பூதரயன் மாலாதி புங்கவர்கள் போற்றினா
ரோத முழக்கி னுவந்து. (௪௩)

அந்த வமயத் தருள்வடிவ மாமத்தன்
மைந்தனைப்பார்த் துன்றன் வழிபடற்கு—வந்தனை
யீதடைவிற் கோடியெனு வெவ்வெப் படைக்குமன்னா
வோதுபடை யீந்தா னுகந்து. (௪௪)

இந்தவியன் மாப்படைதா னெண்கணன்மால் பெற்றுளதன்
றுந்துவலி யோரா ருளரெழிலார்—மைந்தனே
பன்றிறல்வெஞ் சூர்படைமாய்ப் பானீது பற்றுதிநீ
யென்றருளிப் போனா னிறை. (௪௫)

செவ்வேலை யேற்றான் சிவனருள்செய் தங்கேகு
மவ்வேலை யன்பி னரற்போற்றித்—தெவ்வேலை
யுற்றே யுழக்கிலக்கத் தொன்பதின்மர் வீரருறப்
போற்றேரி லேறினான் போய். (௪௬)

சேந்தன் விசும்புதோய் தேரின்மேற் சேர்தலுங்கால்
வேந்தன் றமரொடுந்த வேதன்மா—லேந்தலண்டர்
காற்றிடவே தாளர் கழல்வீரர் சூழநடப்
போற்றிடவே போனான் புரிந்து. (சஎ)

நன்னியமங் குன்றாச்சேய் ஞல்லூரி னின்றெழுந்து
பொன்னி நதிகடந்து போந்தெவரு—முன்னு
மிடைமருதூர் மாயூர மெண்பறிய லூர்முன்
னடைதலமெ லாங்கண்டா னங்கு. (சஅ)

அஞ்சமலர் துஞ்சிலஞ்சி யங்கான நோக்கிவரன்
செஞ்சரணம் போற்றியொளிர் செங்கதிர்வேன்—மஞ்சன்
பணியாரூ ரூறு படநகைத்தோன் மேவு
மணியாரூர் கண்டான் மகிழ்ந்து. (சகூ)

குமாரபுரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா க௱உஅ.

சுரம்புகு படலம்.

நற்றிடங்கொண் மேலோர் நவிறருசீர்ச் சோணாட்டிற்
புற்றிடங்கொ ளீசன் புரமதைச்சூழ்—மற்றிடமுங்
கண்டு கதிர்வேற் கடவுள் கனல்வீசி
மண்டுவறும் பாலையுற்றான் வந்து. (க)

இருசுடருங் காயத் திரவும் பகலு
மருவியா சாளவயன் மற்ற—வொருசுடரும்
வாளா விருப்பதுன்னி வன்னிலந்தந் தான்கொலதை
யாளா விருக்கு மரசு. (உ)

தீயோ னரசு செயினந்த நாடுதான்
பேயோ டரனும் பேரடவி—மாயோ
னிறங்கொண் முகிலுமந்த நீணிலத்தின் மேவா
மறங்கொள் விலங்குமத்தன் மைத்து. (ங)

பாலை நிலத்தின் பரிசுணர்ந்து மற்றுள்ள
நாலை நிலத்தி னவில்வெஞ்சு—வாலையின்
வெப்புறவே வந்துலகின் மேவாமே யெப்புறமு
மப்புறவே வைத்தா னயன். (ச)

விதிர்தருமா வன்னிலத்தின் வெம்மைதனக் காற்றா
துதிர்தருமா லும்ப ருடுக்கள்—கதிரவன்றா
னங்நீர்மை மேவா தனுதினமும் போதிரண்டு
முந்நீரின் மூழ்குவான் முன். (ரு)

மிக்கிரவி வெம்மைக்கும் வெவ்வடவைத் தீக்குமங்குத்
தொக்க வுயிர்த்தொகைக ளுன்பமுறு—வுக்கிரன்றன்
பன்னிக்குமந்தமெதிர் பார்த்திருக்கு மூழிமா
வன்னிக்கும் வாசமாம் வைப்பு. (சு)

வேநிலத்தில் வாழ்வனவும் வெம்மை தனக்கஞ்சிச்
சேண நிழலினொடு சென்றுலவு—மானினந்தீக்
கொள்ளியின் வைகுங் குலவு மணிப்பாந்தள்
கள்ளியின் வைகுங் கணம். (எ)

இன்னவாம் பாலையின்க ணேமப் படையோடு
மின்னவாம் வேற்குமரன் மேவமே—தன்னதாய்
வன்குறிஞ்சி தன்பான் மழைபொழிந்து விட்டபின்னர்
மன்குணமே மேவியது மற்று. (அ)

சராசரங்கண் டோன்சேய் தவம்புணர்வாற் கண்டா
ருராசரம்போன் மன்முரம்பி லுன்னும்—பராசரனீன்
றத்த னனந்தனந்தி சார்சதுர்மு கன்பரிதி
யத்தனொடு மாலி யமர்ந்து. (கு)

புகழுற்ற மூவிருவர் பூசரத்தி னின்று
திகழுத் தரடவை செல்லத்—தகவுற்ற
வெந்தறுகட் சூர்முடிப்பான் மேவுதும ரேசனவண்
வந்தணிய னான் மகிழ்ந்து. (க०)

பன்னிருமாத் தோள்வரைதாழ் பன்னிருகா தொண்குழையும்
பன்னிருமார்த் தாண்டரெனப் பாயொளிசான்—மன்னவே
விண்களிக்க வந்த விமலனையம் மூவிருவர்
கண்களிக்கக் கண்டார் களித்து. (கக)

பின்னான் மவுலிப் பெருந்தகையோர் முற்றுமுணர்
முந்நான்கு மொய்ம்புடையோன் முண்டகத்தாண்—மன்னார்வம்
பொங்கப் பணிந்தேத்திப் போதவடி யாநாத
வெங்கட் கருடியென்றா ரிங்கு. (கஉ)

என்னவிரு மூவ ரியம்புழிவ லாரிருகன்
பொன்னவிர்தாள் போற்றியன்னார் போந்ததிலை—பன்னுவா
னின்னர் பராசரன்றா னீன்றோர் சரவணநீர்
துன்னிவிளை யாடலுற்றார் சூழ்ந்து. (கங)

அத்தடத்தி னரிளைஞ ராம்பருவத் தாடவே
தத்தலையின் மீனங்குத் தாவிவரு — மத்தனைக்கண்
டாங்கவற்றைப் பற்றி யவிர்கோட்டெய்த் தாரதனை
யோங்குபுகழ்த் தாதைகண்டா னுற்று. (கச)

உச்சிக் கடன்செயவங் குற்றமுனி பெற்றவிவ
ரிச்சித்த புன்றொழிலை யெண்ணியிங்குச்—சிச்சீ
நலமிலசெய் மைந்தர்நீர் நாடியமீ னாகிச்
சுலவுதிரென் றேசவின்றான் சூழ்ந்து. (கரு)

சொல்வந் திருசெவியிற் றன்னுமுன்னே னாற்று
வல்வினையான் மீன வடிவெய்தி—யொல்விழும
மெக்காலந் தீரு மெனமைந்தர் முன்னுவான்
முக்காலந் தேர்ந்த முனி. (கசு)

இத்தடத்தின் மேலைநா ளீரா றுதோளுடைச்சே
யத்தனரு ளான்வைக வன்னவனைக் — கைத்தலத்தேந்
தன்னை தனமுருக்கு மாரமுத நீருந்த
முன்னையுரு வாதிரென்றான் முன். (கஎ)

இன்ன முனிவ னியம்பிப் பகற்கடனு
நன்னியமஞ் செய்தனன்பி னண்மகா—மன்னுருவுற்
றின்னரன் று தொட்டெண் ணிலாக்கால மாழ்கறிவி
னன்னமல ராவியுற்றா ராண்டு. (கஅ)

அத்தநீ யங்க ணமரவுமை கண்டெடுப்பத்
தத்தருவி வெற்பிற் றனத்திழிபா — லுய்த்தின்னர்
சொல்லைவடி வாயினார் சொல்லற் கரியதோர்
தொல்லைவடி வாயினார் சூழ்ந்து. (ககூ)

ஏருருவ மேய்ந்த விவர்தா மிறையோன்றன்
கூரருளின் வந்துபரங் குன்றத்தி—லாரும்
விரம்பூண் டாங்கிருந்தார் வித்தகநீ யீண்டு
வரவுணர்ந்து வந்தனரிவ் வைப்பு. (உ0)

மகவான் மொழிந்தநந்தை மார்வினவு மாபோன்
மகவான் மொழிகேட்டு வந்து—மகவான்சூர்த்
தெம்முனையைச் சாய்க்கும்வேற் சேயவரை நோக்கிநீ
ரெம்முடனே செல்விரென்றா னிங்கு. (உக)

செய்ய பராசரன்றன் செல்வ ரவைவினவி
யையசர ணென்றிறைஞ்சி யார்த்துசெல—வெய்ய
சுரங்கடந்தான் சூர்முதன்முன் றோன்றியவன் வேண்டும்
வரங்கடந்தான் மைந்தன் மகிழ்ந்து.

சுரம்புகு படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா க௯௫க.

திருச்செந்திப் படலம்.

உரன்மேவு பாறு முறைதற் கரிய
பரன்மேவு பாலை படர்ந்த—தரன்மேவு
செங்குன்றூர் நோக்கியே சென்றனனற் றெய்வமென
வங்குன்றூ ரேத்து மரசு. (க)

பன்னிருநீள் செந்திருக்கை பாற்படலோ டாறுமுக
மன்னியுற வெண்ணறுமீன் வாழவளர்த்—துன்னு
மருணவொளி குன்றவொளி ரத்தினநேர் தந்து
வருணனன்பிற் கண்டான் மகிழ்ந்து. (உ)

கண்ணீப வேள்வருகை கண்டு கடற்செல்வன்
கண்ணீர் துளும்பப்பல் காற்புவியின்—கண்ணீள
வாரலைவாய் கையோச்சி யார்த்திறைஞ்சல் போற்றிரையார்
சீரலைவாய் சென்றணைந்தான் சேய். (௩)

தெய்வகம்மி யற்கூய்ச் சினகரமொன் றேர்பெறவே
செய்கவெனவருளச் செய்புனைவோன்—கைதொழுது
கஞ்சத் தயனுட்கக் காமர் நகரொன்று
நெஞ்சத் தமைத்தா னினைந்து. (௪)

அமைதருமவ் வாலயத்து ளாயமணிப் பீடத்
துமைதருசேய் வீற்றிருந்தா னுற்ற—விமையவரு
மாவிரத மாதவரும் வாள்வீ ருஞ்சூழ்ந்தார்
மாவிரத மேலிருந்து வந்து. (௫)

கின்னரமே யாதி கிளைமகர யாழினொளிர்
மென்னரம்பு வீக்கி விளரிமுத—லின்னிசைக
ளிஞுசெவியில் வாரி யமுத முகுப்பதுபோல்
விஞ்சையர்கள் பாடினார் வேட்டு. (௬)

ஈசனவிர் மோலி யிளம்பிறையும் வான்பிறையு
நேசமுறச் சேர்ந்தமர்த னேரவே—பாசக்
குவிகை வருணன் குலவனலோன் றாவெண்
கவிகை நிழற்றினராங் கண். (எ)

திங்கள் குடையிற் றிகழக் கதிர்வெள்ளி
பொங்கிருகூ றனவா போற்கவரி—யங்கிரட்ட
வட்டகுல நாக மலாதனவெல் லாமால
வட்ட மசைத்த மகிழ்ந்து. (அ)

மாலு மயனு மகவானும் வெந்துயர்தீர்
காலமிஃ தென்னக் கரு கிசிறப்ப—வோலமிடும்
வானவர்க ளேத்தி மலர்மாரி தூற்றவே
மானவர்கள் போற்றினார் வந்து. (கூ)

இலக்கமறு பூத ரிரைகடல்போற் சார்ந்த
விலக்கமுறு வீரரோ டெண்ம—ரிலக்கிற்
றெரிகை மருங்கிற் றிறல்வீர வாகு
சுரிகைபற்றி நின்றான் றொழுது. (க0)

அன்னபோ தங்க ணலமருநெஞ் சத்தனா
யின்னலின் மூழ்கி யிளைப்புற்றுப்—பொன்னகரம்
விண்டான் றனையாள மேவி யருள்கூர்ந்து
கண்டான் கருணைவள்ளல் காண் (கக)

மற்றவனை நீசூர் வரவுமவர் வெந்திறலும்
பெற்ற வரமும் பிறவுமே—முற்ற
முறையே யறைதியென்றான் முன்பினறி யான்போன்
மறையே வடிவாய வன். (கஉ)

அன்றலரு மம்புயம்போ லாயிரங்கண் கண்மலர்ந்து
மன்றனறுங் கற்பகத்தார் மன்னனைய—னின்ற
தெருளின் மிகமாண்ட தேசிகனை நோக்கி
யருளி னறைகென்றா னாங்கு. (கங)

குன்றஞ் சிறகரிந்த கோமா னதுகூற
நன்றென்று வேந்த னவின்றைந்தும்—வென்ற
வமலத்தா ருள்ளத் தமரு மிளவல்
கமலத்தா டாழ்ந்தான் களித்து. (கச)

ஓரைந்து பூதங்கட் குள்ளும் புறம்புமாய்ப்
போரன் புடையார்க்குப் பெட்புருவா—நீரங்
கொண்ட சிறிய குழந்தைவடி விற்கேற்ப
விண்டனைபோ லும்மிவ் விளம்பு. (கரு)

வெய்யசூர் தன்மை விளம்பென் றனையஃதெம்
மையுள்போ யின்பம் பயப்பவே—ஐயநீ
கொண்ட கருத்தென்றட் கொண்டனனென் றானிமையா
வண்டர் குருவா மரசு.

ஆகையா லந்த வவுணர்தந் தன்மையெலா
மோகையா லாமா றுரைப்பலென—வாகையீ
ராறுபுயத் தண்ண லருளா னனைநோக்கிக்
கூறுகின்றான் வானோர் குரு.

திருச்செந்திப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா க௲௬௮.

முதலாவது உற்பத்திகாண்டம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

மாயைப்படலம்.

ஈன்றாய் மேயதன்றி யெண்குருவாய் நெஞ்சமர்ந்து
தோன்று தனவெல்லாந் தோற்றுவிக்குங்—கான்று
ருருக்குமரக் கோட்டமுறு போர்பிடிமான் மேவத்
திருக்குமரக் கோட்டமுறுஞ் சேய். (க)

உறகா சிபன்மகரா யோங்கு மறுபா
னறுகோடி யாய வவுணர்க்—கிறைவன்
வரமங் கலகேசி மான்றழீஇ யீன்றான்
பரவு சுரசைதனைப் பண்டு. (உ)

துங்க மகள்வளரத் தொல்லைப் புகர்மாயந்
தங்குகலை யுள்ளவெலாந் தான்பயிற்றிப்—பொங்குறுமா
மாயைவிஞ்சை யின்மிக்க வல்லபங்கண் டன்னவட்கு
மாயையெனப் பேரிட்டான் வாய்ந்து. (௩)

ஆயவுண னீன்ற வணங்கை வருதியெனக்
கூயருள்செய் தோரிருவர் கொள்கையும்விண்—மேயர்
சுகமகனு மென்றநந்தி சொல்லுமோர்ந் தொன்று
புகலுவல்கே ளென்றான் புகர். (௪)

மான்மகவான் வானவரான் வாளவுணர் மாய்ந்தனர்சீர்
தான்மலிவுற் றன்னார் தழைவுற்றார்—மேன்மை
யிவணருக்குன் பொன்னினெய்தும் யாவு மதுபோ
லவுணருக் குன்பொருட்டி னாம். (௫)

திருமகளு நாணத் திகழுருக்கொண் டேகி
மருவியசீர்க் காசிபற்குன் மாட்சி—தருவலபங்
காட்டியவற் சேர்ந்தவுணர் கட்பெறுதி தூவியன்னப்
பேட்டினடை யாளோநீ பெட்டு. (௬)

பின்னவர்க்குப் பேர்விளம்பிப் பேர்வளமும் பெற்றிடவே
மன்னவுணர்க் காயயோர் மாவேள்வி—முன்னுணர்த்தி
நின்மகரின் பாரவொன்னார் நிந்தையுற மாயவஞ்செய்
தன்மைகண்டு மீடியென்றான் றான். (௭)

வெங்குருவின் வாய்மை வினவியவன் முன்வணங்கி
தங்குலவேந் தற்கதனைச் சாற்றிவிடை—யங்கணுற்று
மேரு விடப்பால் விதிமகன்ற னேற்குநிலை
யாருமிடம் போனு னணங்கு. (அ)

வனப்பென் பனவெல்லாம் வாய்ந்தோர் வடிவ
முனைப்பெற் றொருகொடியி னோங்கி—யனப்பெடையின்
பூசியவெண் ணீறு பொலியத் தவம்புரியுங்
காசிபன்முன் சென்றாள் கடிது. (கூ)

அங்கண் மணிக்குன்ற மாடருவி நீடுருமம்
பங்கயமார் வாவிமண்ட பம்பள்ளி—பொங்கரிவை
முன்னுமற் றெல்லா முறையி னுறவேதன்
மன்னுமத் தாலிழைத்தாண் மாது. (க0)

இன்னவா றெல்லாமங் கெய்தவெந்தை தாண்மனத்துண்
மன்னவைத்து நோற்கும் வரமுனிவ—னன்னவற்றை
யாக்கினரார் கொல்லென் றதிசயித்து நாற்றிசையு
நோக்கினன்காண் கில்லா னுனித்து. (கக)

மாதவமே ஞார் வைவிடுத்து மாமுனிபெண் மாயையினுற்
போதவைத்த கண்ணுற்றப் புந்தியிற்கொள்—காதலிற்பொன்
னுடிழிந்த தோதனத னுடிழித்த தோமற்றெந்
நாடிழிந்த தோவென்று னன்கு. (கஉ)

பூவருமே தாமால் புராந்தகன்முன் னோரிவரு
ளேவர்தஞ் செய்கையோ வென்றயர்ந்து—மேவுமுனி
பின்றன் மனந்தேற்றிப் பேருங்கால் மாயைமணிக்
குன்றின்கட் டோன்றினளோர் கூர்ந்து. (கங)

தோன்று மணங்கரசைத் தூயோ னனிநோக்கி
வான்றலமார் கற்பகமா வல்லிதவத்—தீன்ற
விளங்கொடியிங் கெய்தியதற் கேதுவென்கொ லென்று
வளங்கொடவம் விட்டகன்றன் மான்று. (கச)

கிரிமேற் கடிதேகிக் கிட்டலுமத் தூயோ
னரிவையாய் மேவ வணங்கின்—னுருவிதுகொ
லென்றெண்ணி நீடுதவ மென்வரையி னின்றுமய
லொன்றுகடற் கண்விழுந்தா னுற்று. (கரு)

நீசிதானோ நீள்குழலென் னீரரதி யோவூர்
வசிதானோ வாசவற்கு வாய்த்த—சசிதானோ
காரோதி யென்றன் கருத்தை வருத்துநீ
யாரோ வறிகிலேன் யான். (கசு)

உய்தருமா வண்டவுயி ரோர்நொடியி லாக்குவோன்
செய்கையெனி வித்துணைய சீர்த்தவனப்—பெய்திடாள்
வேயைநிகர் தோணிவந்த வெற்பிணைநேர் கொங்கையிவண்
மாயைவடி வென்பான் வரன். (கஎ)

இன்னவா பற்பலவா வெண்கணன்று னீன்றமகன்
மின்னவா வாற்றவழு மேதையும்போய்த்—துன்னருவன்
கண்ணியுட்கொள் புள்போற் கலங்கி யணங்கன்று
னுண்ணிலைதேர் கில்லனென்று னோர்ந்து. (கஅ)

மதிதருசீர்க் காசிபனு மாமுனிவன் காணத்
துதிதருமன் றன்கட் டுணையாற்—பொதுவியலி
னோக்க மொடுபுணர்ச்சி நோக்கினையுங் காட்டினு
னூக்கமுறக் கண்டா னுவந்து. (ககூ)

நோய்நல் குவதுமந்த நோய்க்குமருந் தாவதுமே
வேய்புரைதோண் மாது விழியேயென்—றாய்தந்து
தேர்ந்து தெளிந்து தெருணூற் றிறமெல்லா
மோர்ந்தமுனி சொல்வா னுகந்து. (உ௦)

ஒருவேளை யாங்கழித்து முன்னருளி னன்மற்
றொருவேளை யாங்களித்து மும்பர்—பெருமானுந்
தேக்கமே வன்பருமுள் சித்தமே வத்தனுத
னோக்கமே யொத்ததவ னோக்கு. (உக)

என்ன பலபலவா றெண்ணி யருந்தவத்தோ
னன்னவடன் பேரழகை யங்கணுற்று—மன்ன
வியப்புற் றழுங்கும் விழுமநெஞ்ச மோடு
நயப்பி னவிலுவா னன்கு. (உஉ)

கார்மஞிவின் மீனநாள் கந்திமேல் வந்தமரின்
வார்குழன்மு கம்புருவ மைவிழிபன்—னேர்தருமா
கும்பமா வாழைமேற் கொண்டமரின் வெம்முலைநி
தம்பமொக்கு நங்கை தனக்கு. (உங)

வேதனெழில் வேண்மகவான் விண்டுபரன் மேவிருக்கை
காதலொடு மேவிக் கவின்பெறவே—பாத
மணியல்கு னுண்மருங்குன் மன்னுதரங் கொங்கை
யணியங்க மாய வவட்கு. (உச)

மயிலினமஞ் சாயன் மராள நடைமாங்
குயிலினமின் மாற்றங் குலாவிப்—பயினீரள்
மாமோ கினிவணங்கு மாண்பா ளெனிற்சொல்லப்
போமோ விவளுருவின் பொற்பு. (உரு)

என்றநினைந் தேந்திழையா லேகியெழி விற்சிறந்தோய்
நன்றுநன்று நின்றனெளிர் நல்வரவே—யென்றுமுன்னர்
நின்றுபி னுற்று நெறிப்படவே மாமுனிவ
னொன்று நவில்வா னுகந்து. (உசு)

எக்குலத்தா யார்மகணீ யென்னின்பேர் யாதுன தூர்
புக்கவகை யாது புகறியென—மைக்குழலா
ளேற்குமே தக்கோய் நுவலருமிக் கேள்விநினக்
கேற்குமா வென்றா ளினிது. (உஎ)

வாதிறவ நீத்துணர்வின் மாந்தரிலெற் சேர்வதுதா
னீதியன்றுன் னேன்புகுற்ற நோக்கப்—போதியெனத்
துங்க முறுதவத்தோன் றோகாய்கேள் பற்பசனு
ளங்கநந்த நோற்றே னமர்ந்து. (உஅ)

அலகினெடுங் காலநா னுற்றுந் தவத்தின்
பலனெனநீ நொய்தி னுற்றாய் பண்பின்—நலநுகர்வான்
பேறூர் வினவவொன்றும் பேசிலனிப் பேரநினை
காரூர் குழலாய் கனிந்து. (உகூ)

நங்கையது கேளா நகைத்துத் தவம்புரிந்த
திங்கென் பொருட்டாமோ வென்னமுனி—பங்கயன்றன்
செம்மல்யா னென்பதனைத் தேர்பாமீ வோயிவண்
மெய்ம்மைநவின் றேனென்றான் வேட்டு. (ஙo)

முற்றவம்பன் னாளாற்றி முன்னியது முத்தியதே
யுற்றதனை யெற்கருள்வா னுற்றனைநீ—மற்றெனக்கோர்
பேறுமிலை யென்னவவன் பேசுமவற் கண்ணுநீஇக்
கூறுமவ ளொன்றைக் குறித்து. (ஙக)

உன்னரும்வ டாதுபுல முள்ளேன் மகமேரு
வென்னசலஞ் சேர்தென்பா லேய்ந்தகங்கை—நன்னதியின்
மன்கரையா னேகுவேன் மாதவநில் லென்றுசொல
முன்கலையா நிற்பன் முனி. (ஙஉ)

கங்கைமுத லாய கடவுணதி யேழுமுமை
பங்கனமர் மாதலங்கள் பற்பலவு—மங்கு
லமைப்பி னமைமெய்ய னார்பதியும் யானே
ரிமைப்பி லமைப்ப லிவண். (ஙங)

மூவர் பதமோ முருகுகமழ் கற்பகத்தார்த்
தேவர் பதமோவான் செல்வமோ—மேவரிய
மின்னே நினக்கு விருப்பெதுசொ லன்னதனை
யின்னே யளிக்கவல்ல னீங்கு. (ஙச)

இதமுறவா னோர்விழையு மோரம்மை மாருன்
பதம்வருடச் செய்வேன் பணித்து—மதனையும்பூங்
கோலுக் குடைந்தடைந்தேன் கூர்ந்தருடி யென்றனன்கண்
வேலுக் கிணையணங்கே வேட்டு (௩௫)

முனிவன் மொழிகேட்டு மொய்குழலா ளிங்குத்
தனியளென வாய்வந்த சாற்ற—லினிதலவோ
மன்னுதவ ரோற்றிருத்தி மாதவநீ யான்முன்ன
முன்னுமிடஞ் செல்வலெனரு ணாற்று. (௩௬)

பந்தா கினித்திசையை மன்னியவட் செல்வனென
விந்தா முகத்தவவ ளேகலும்பி—னந்தாத
துங்க முனிதொடரச் சூழ்மாயை யிற்கரந்தா
ளெங்கனுங்கா ணாதுநைவா னெய்ந்து. (௩௭)

மாயைப்படல முற்றிற்று.

காசிபன்புலம்புறு படலம்.

தேனேர் மொழிமாயை சிந்தையொடென் செய்தவத்தைக்
கோனேர் விழியாற் குலைத்தகன்றாண்—மானே
மயிலே புறவே மடவனமே வண்டே
குயிலேநீர் காண்கிலிர்கொல் கூர்ந்து. (௧)

கடியே றலங்கற் கதுப்புடைமா யோணின்
பிடியே யெனநடந்தாள் பேர்ந்து—கொடியேன்
றெரிகிலனத் தோகைதான் சென்றநெறி தானுஞ்
சொரிகளிறே கண்டீரோ சொல். (௨)

பொன்னகத்தை யெய்க்கும் புணர்முலையாண் மையல்செய்
தென்னகத்தை யீர்த்துக்கொண் டேகுவாள்—வன்னச்
சுகமே யிருப்பைநீள் சோலையுற்றாள் கொல்லோ
சுகமே யிருப்பைநீ சொல். (௩)

என்னவே பற்பலவு மோர்முனிமால் கொண்டுரைப்ப
வன்னதனைக் கேளா வகமகிழா—மன்னுருவி
னோற்கு முனிவரன்பா னோய்தனவே யெய்தினாள்
மாற்கொருவைப் பாவொளிரு மாது. (௪)

மாதவமா நோன்பழித்து மாமுனிக்கு மால்பூட்டும்
பாதகியைப் பார்த்த பழிதீர—வாதவன்றா
னேல்கடன்க ளாற்றுவா னென்ன விரைந்தேகி
மேல்கடலின் மூழ்கினான் வீழ்ந்து. (௫)

மனக்கருத்தை யோர்ந்தினன்மேன் மாயைதான் வைத்த
சினக்குறியே போன்றதுவான் செக்கர்—கனக்கருமை
வாய்ந்த வவுணரினி மாயைபாற் றேன்றவதற்
கேய்ந்தகுறி யேய்ந்த திருள். (சு)

தின்று யகிமாராந் தாரா கணஞ்சூழ
மின்னார் கலைமெய் விளங்கவினன்—பின்னரு
மன்னவனு மாயை மகிழ்கூரத் தோன்றிரு
னின்னமுத மேவுகரத் திந்து. (எ)

வானில் வதியு மதியு மதனைச்சூழ்
மீனின் திரளு மிளிர்தோற்றந்—தானங்
குலவமரா ருண்ணமிர்த கும்பமுற்ற வெள்ளிக்
கலநிரைத்து வைத்ததொக்குங் காண். (அ)

துங்கமணி நீர்த்தடத்திற் றாவெண்முகை சுலவைப்
பங்கயமொன் றன்றலர்ந்த பண்பெனலா— மங்கண்
விசும்பிற் றிகழுடுக்கண் மேவவமிழ் தாருந்
தசும்பிற் றிகழ்மதியந் தான். (கூ)

குடம்போற் றனத்தாட் குறித்துநைவா னிந்து
விடம்போற் குளிர்ந்துசுடு வெம்மை—யுடம்போடச்
சோர்ந்தா னலந்தான் றுயர்ந்தா னெடுங்கிரு
ளோர்ந்தா னிலவைநோக் குற்று. (கo)

காதன் மிகவுளத்திற் காமனல ரேவிடுப்ப
மாதர்க் கரசியா மாயைதனைப்—போத
வளித்தறைவா னென்ள வவலநெஞ்ச ளுகி
விளித்தறைவான் மேலோன் விழைந்து. (கக)

மங்கு னறுங்குழலீர் மாழ்குங் கொடியேன்மு
னெங்குமுறு கின்றீ ரிவர்மின்னி—னங்கமெலிர்
புல்லும் வணரில்லீர் போங்காலஞ் சேருதிர்கொல்
கல்லினுமுள் ளம்வலியீர் காண். (கஉ)

முன்கா தலைமூட்டி முன்னேன் பினையழித்தீர்
பின்கா மனையேவிப் பீடழித்தீர்—நன்கா
மறிவெல்லாஞ் சூறையிட்ட ரந்தோ வினமுற்
சிறியற்குச் செய்வதுண்டோ நீங்கு. (கங)

அழல்கின்ற வெங்காமத் தாரழலின் மூழ்கி
யழல்கின்றே னங்கையீ ரொன்றுங்—கழறீ
ரருவித் திரளோ டவிர்தருசெய் குன்றம்
வருவித்தி ரென்பொருட்டு வந்து. (கச)

விண்டேன்வே றுயவெழின் மெல்லியரை நும்முழைமால்
கொண்டேனீர் யாயரெனக் கூர்ந்தபொருள் —கண்டே
னினியா ருமையன்றி யெற்கருள்வா ரிங்குக்
கனியா வருள்வீர் கடிது. (கரு)

இன்ன பலவா றியம்பி முனிபுலம்ப
வன்ன பலவுமுணர்ந் தன்னவன்முன் —மின்னலையும்
வேயையுமே வென்றவிடை மென்றோ ளணங்கன்ன
மாயைவந்து நின்றாண் மகிழ்ந்து. (கசு)

காசிபன்புலம்புறு படலமுற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ருக..

அசுரர்தோற்று படலம்.

அருந்தவனுங் காசிபன்றா னுங்குவந்த மாயை
பொருந்துசெயல் கண்டுடலம் பூரித்—திருந்தவண்மேற்
பாடினா னாடினான் பற்றுமிக வாகவே
யோடினா னன்னவண்மு னுற்று. (க)

என்செயவேண் டிற்றவற்றை யின்னே புரிகிற்பேன்
கொன்செய் முனிவிகந்தாள் கூர்ந்தென்னப்— பொன்செய்
மருவடியிற் றாழ்தலுமே மாயையவற் பாரா
வெருவனீ யென்றுசொல்வாள் வேட்டு (உ)

என்னியலுக் கேற்றவுரு வெய்வதன்றி யான்கொள்ளு
மன்னன்ன மெய்யுருக்கொள் வாயாகி—னுன்னை
மருவுவே னென்ன மயிலன்னான் வைப்புத்
திருவெய் தினன்போன் றான் றேர்ந்து. (ங)

பூவா ளியுமேவப் பொற்புருக்கொ ளன்னவனை
மேவா வனிபுகழா மேவிருகை—கோவாநன்
கெண்டபத்தின் மாண்டபய லீருவள்போ லாண்டுளவோர்
மண்டபத்திற் கொண்டணைந்தாண் மாது. (ச)

துங்கமணிச் சேக்கைதனிற் றுன்னி யிருள்கூருங்
கங்குலின்முன் யாமத்திற் காரிகையைச்—செங்கழையாம்
வில்லினா னூலின் விதிதழீஇ மாமுனிவன்
புல்லினா னோருடலம் போன்று. (ரு)

இருவருந்தம் பான் மருவு மின்னமிர்தை மாறி
யொருவர்க் கொருவ ருதவும்—பரிசேபோ
லாம்பல்போ யாழ வசர மருந்தியே
யாம்பல்போ கந்திளைத்தா ராங்கு. (சா)

அந்த வமயத் தரியு மயனுமெழி
லிந்திரனும் யாரு மிடுக்கணுற—வெந்திறலாம்
வன்போ டிளங்கோதை மாயைதன்பாற் சூரபன்மா
வென்போ லுதித்தா னினிது. (எ)

கழிவெந் திறல்கொள் கடுஞ்சூர் வரலு
மொழியு மிருவர் முயக்கி—னிழிவியர்வின்
பானலிலு மேண்முப் பதினா யிரவெள்ளத்
தானவர்கள் வந்துதித்தார் தாம். (அ)

அன்னரொடு சூரை யவணிரீஇ யங்ககன்று
பின்னரொரு மண்டபத்திற் போந்துபுகுந்—தன்னவடான்
கூறரிப்பி னுருவங் கொள்ளலுமன் னன்மடங்க
லேறுருவங் கொண்டா னினிது. (கூ)

வயங்கொண் மடங்கலுரு வாய்ந்திரண்டாம் யாம
முயங்குதகையின் மாயவள்பான் முன்னந்—தயங்குகர
மீரா யிரமா யிரமுகங்கொள் சிங்கமுகப்
போரா ரவுணனுற்றான் பெட்டு. (கo)

பன்னு வியர்ப்பிற் பதினா யிரவெள்ளந்
துன்னவுணர் கூற்றஞ்சத் தோன்றினா—ரன்னவரை
மைந்தனொடுங்கிரீஇ மாதவளு மாதவனுஞ்
சந்தநில யஞ்சார்ந்தார் தாம். (கக)

ஆயிடைமன் மாயைபிடி யாகமுனி மால்களிற்றி
னேயவுரு வின்மூன்றாம் யாமத்தி—னேயமொடு
சேரவவ னன்மருப்புச் சிந்தூரத்து மாமுகத்துத்
தாரகனென் பானுதித்தான் றான். (கஉ)

நள்ளவர்த மெய்வியர்ப்பி னாற்பத்தோ ராயிரமா
வெள்ள விபமுகத்தர் மேவினா—றுள்ளமுறைத்
தாரகனோ டேங்கீஇத் தாழ்குழலுந் தூயனும்வே
றோரகமே வுற்றா ருகந்து. (கங)

விச்சைதரு மாயைநகர் மேவபினா வாகமுனி
செச்சையுரு வாகிப்பிற் செல்யாமத்—திச்சையுட
னங்கட் புணரவசமுகியென் பாளமா
ரேங்கப் பிறந்தா னினிது. (கச)

ஆங்கு மருவிருவ ராக முறுவியர்ப்பின்
வீங்கு தகர்வடிவ மேவினரா—யோங்குதொகை
யாரவுணர் முப்பதிற் றுயிர மாவெள்ள
வாரவுணர் தோன்றினர் வந்து. (கரு)

கண்ட மகளோடுங் காரவுணர் தம்மைவிறீஇ
மண்டபங்க ளோறுமவண் மன்னியே—யெண்டபுமா
யாளிபுலி மான்புரவி யெண்கேன மோரிமா
நீளுருவங் கொண்டணைந்தார் நேர்ந்து. (கசு)

கோதில் விலங்கினுருக் கொண்டதற்பின் மாயவளு
மாதவனு மாய்ப்புணர்ந்து வைகறையாம்—போதின்க
ணுன வறுபதி ணுயிரமா வெள்ளமுறுந்
தானவரை நல்கினர் தாம். (கஎ)

ஆய விரண்டுநூ றுயிரவெள் ளந்தகுவர்
மேயவரு ராதியரை மேவிரவின்—மாயைதந்தா
ளாயவெல்லை தன்னிலண்ட மாயிரத் தெட்டினுளுந்
தீயகுறி கண்டார் செறிந்து. (கஅ)

கங்குல் கழியக் கவின்மாயை காசிபன்முன்
றுங்கவுருக் கொண்டார் சுடரிரவி—யங்கவரை
விட்டகன்ற பின்னர் விளைந்தவெலாம் பார்ப்பனனுத்
தொட்டகன்ற நீருதித்தான் றேய்ந்து. (கக)

என்றுதயஞ் செய்தலுமே யீன்றோர் நிலன்விசும்பி
னென்று சனத்தை யுறநோக்கி—நன்றிகெதன்
றற்புதங்கொண் டன்பினரா யாங்குறுநீர் மையுணர்ந்தான்
வெற்புறழ்தோட் சூரன் விழைந்து. (உ0)

தந்த விருகுரவர் தாள்பணிந்து செய்திறத்தி
னந்தவகை தேர்ந்திங் கடைவமெனு—வெந்திறல்கொள்
சூரனிளை யோர்க்குரைப்பச் சூழ்ந்தவர்பின் செல்லவவண்
பேரன்பி னீங்கினர் பேர்ந்து. (உக)

அசுரர் தோற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா எச.

காசிபனுபதேசப் படலம்.

துணைவரொடும் போந்துவிறற் சூர்பயந்தோர் பொற்று
ளிணைபணிந்து மேலையீர் யாங்க—ளணைதந்து
செய்திறனென் செப்புகெனச் செப்புவான் செய்யமுனி
யுய்திறனீர் கேண்மினென வொன்று. (௧)

மன்னுந் தனயர்நீர் மாதவமா மாற்றினிற்றீர்
பன்னு பதியாவி பந்தமூன்—றென்ன
விதியா ரணநவிலு மேவுமவை தம்முட்
பதிபார்ப் பதிதன் பதி. (௨)

ஆக்க லளித்த லழித்த லறிவொளித்த
லிறக்கமுறு மின்னருளே செய்திடல்செய்—மாக்கடவுள்
பற்றிகலொன் றில்லான் பழமறையுங் காணரியான்
பெற்றியா ரோர்வார் பெரிது. (௩)

அருமுத் தளையுற் றளவிலான் மாக்க
ளிருவினையாற் றோன்றி யிறக்கு—மிருநிலத்தே
டம்பா லுதிக்கு மனலனில மாகாயந்
தம்பான் மருவுமவை தாம். (௪)

மக்கள் விலங்குபுள்புன் மன்று வரமலையா
மெக்குலமாத் தேவுமாம் யாவுமா—மிக்கவவை
தோன்றுமுன்போந் தோன்ற றுதிகாளை மூப்பினிற்சா
மான்றவதன் றன்மைசொல்வா ரார். (௫)

விற்படுமோக் கல்வியும் வீரமுந் திண்வலியும்
வெற்புறழு மாநிதியும் வேறுளவும்—புற்புதமு
மின்னலுமே போற்றோன்றி வீயுமே லன்னவற்றை
யுன்னவும் பாலதோ வுற்று. (௬)

தருமமெனவோர் தனித்தபொரு ளுண்டஃ
திருமையின் பேற்றையெளி தீயு—மொருமையதைப்
போற்றினன்பு மாரருளுங் பொற்றவவு மாமதன்மே
லாற்றலரற் சேருமுயி ராங்கு. (௭)

சேர்ந்திடுங்காற் சென்மம்போந் தீயமலம் போம்பேரின்
பார்ந்திடுமத் தன்மை யறைவரெவ—ரோர்ந்திடுஞ்சீர்
மாதவமே யிம்மை மறுமைக்கு மேதுவா
மாதவமே பாவவிருட் காம். (௮)

அருந்தவஞ்செய் தேவீ டடைந்தார் சிலரே
திருந்துசெல்வ முற்றார் சிலரே—பொருந்த
விருமைபெற்றா ரேய்சிலரே யேற்றபதந் தோறுந்
திருமையின்மே வுற்றார் சிலர். (௯)

பத்திமையி னோற்றுப் பரமுத்தி முன்னுற்றோ
ரெத்தனைய ரோவா விருமையுற்றோர்—நத்தனைய
ஞதியோர் நோலாதா ராரிருமைப் பேறுமுறா
ரோதருஞ்சென் மத்துலவா ருற்று. (௧0)

செய்ய தவத்திற் சிறப்புளதொன் றில்லையதை
யைய நிகர்வதூஉ மாங்கில்லை—துய்ய
சிவந்தனையே நேருந் திறம்போ லறங்கூர்
தவந்தனையே நேருந் தகைத்து. (௧௧)

ஆதலினன் மைந்தர்கா ளந்தி வணற்குறித்து
மாதவநீர் செய்குதீர் மற்றதன்சீர்—போதமுற்று
நன்று செயநுமக்கு நல்ல திருக்காதை
யொன்றுசொல்வ லென்றுசொல்வ னோர்ந்து. (௧௨)

காசிபனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அகூ.

மார்க்கண்டேயப் படலம்.

இச்சகனன் கேத்து மியன்மறையோ னோர்மடவார்
நச்சகனன் ஞெக்கி னலியாத—குச்சகனென்
பேரன் மதிற்கடகப் பேர்நகரா னன்னவனுக்
கோரன் புளசே யுளன். (௧)

மாமறைதேர் நாவான் வயங்கு கவுச்சிகனெ
னுமன் பவக்கடற்கோர் நாவாயாந்—தூமதிசேர்
சென்னியன்றாள் போற்றித் திகழ்தவஞ்செய் வானங்கோர்
மன்னியநீள் வாவிபுக்கான் வந்து. (௨)

ஆண்டொருபா லெய்தி யரனையுன்னி நோற்றனனன்
றீண்டுகுற்றி யென்னத் திகழுமன்னாற்—காண்டகைய
தாவில் விலங்கனைத்துந் தந்தமெய்ய கண்டேயம்
போவதுன்னி மெய்யுரைத்துப் போம். (௩)

இத்தகைய போழ்து மிறையுமுணரா துதவ
மொத்த மனத்தோ னொற்றுங்கா—னித்தனரு
ளீதென்னக் கூறி யிமையோர் குழாஞ்சூழ
மாதவன்றான் சேணடைந்தான் வந்து. (௪)

சார்தந்த மாமுனியைத் தைவந் துணையுமிறைஞ்சிக்
கார்தந்த மாமிருகங் கண்டேயந்—தீர்தந்து
மீளுகையா னின்பேர் மிருககண் டேயனென
நாளும் விளங்கவென்றா னன்கு. (ரு)

அம்மா முனிவனெழுந் தன்பினரி தாளிறைஞ்ச
மும்மா மதிலெய்தோன் முன்னருள்பெற்—றிம்மா
நிலம்பரவ மாதவநீ நீடூழி வாழ்கென்
றுலம்பொருதோண் மான்மறைந்தா னுற்று. (சு)

போயபின்னர் நீத்தோன் புராரியரு ளாற்சென்று
மேயதந்தை தாளிறைஞ்ச மேவுமன்னான்—சேயை
யுறத்தழுவிக் கொண்டுதவத் துற்றதனை யென்னத்
திறத்திலுற்ற வாறுரைத்தான் றேர்ந்து. (எ)

மைந்தநினைப் போனின் மரபிலெவர் நோன்மைபெற்றா
ரைந்துபுலன் வென்றோய்க் கரிதெதெனத்—தந்தை
புகழ்ந்து மகற்குரைப்பான் போற்றிலன்மா கூற்றை
யிகழ்ந்துவெலு மெண்ணமே விட்டு. (அ)

அறைவதுனக் கொன்றுண்டா லையகேண் மேலுண்
மறைமுதனூ லாதி வகுத்த—முறைநான்கா
மன்பிரம மில்லறத்தில் வாழ்தல் வனத்தடைத
லின்றுறவின் மேவ லிவை. (கூ)

அந்தணரீ தாற்றுகட னாதிநீ யாற்றினைகொல்
பிந்திரண்டும் பின்னரே பேணுவன—முந்து
மனையறமே நீதொடங்கன் மைந்தநல மென்றான்
றனையனது கேட்டுரைக்கான் றான். (௰)

பிறப்பெனும்பெள வத்தினின்று போர்ந்துகதி சேரத்
துறப்பெனுமோர் தெப்பந் துணையா—யுறப்பெறி
னல்லான் முடியுமோ வைய வதற்கெதிரா
மில்லா னொடுசெயற மீங்கு. (கக)

காதலெனு மாறு கடப்பான் மிதவைவிட்டே
யோதுறுகல் பற்றியவா றொக்குமே—மாதுறவா
…லறத்தை நீத்துவிழி நச்சனையார் தோண்மருவி
யில்லறத்தின் மேவு மியல்பு. (கஉ)

அன்னார் விழியி லகப்பட் டெவருய்ந்தா
ரென்னு ருயிராகு மெந்தையே—முன்னாளிற்
சந்திரனும் வெஃகுமுகத் தாபதர்கோன் பன்னியினு
லிந்திரனு முற்று னிடர். (கங)

மாதவமே யாற்றி மறுமைப்பே றெய்துவன்வெம்
பாதகமே கொண்டு படைநெடுங்கட்—பேதமையாம்
பெண்ணுகங் கண்டான் பிரமனது தேர்ந்துமவர்
நண்ணுகந் தீண்டுவனே நான். (கச)

மகவான் முதற்றேவர் மன்சீரும் வேண்டே
னகவாழ் வெனுங்கடலி லாழேன்—நகவாய
வன்புற் றிருக்கு மறியா வரனைநினைந்
தின்புற் றிருப்பனென்று னீங்கு. (கரு)

இன்ன பலவா றியம்பலொடுங் குச்சகனோர்
மன்னில் லொழுக்கம் வழுவென்றான்—பன்னுந்
தவமே தலைக்கொண்டான் சாற்றுவதென் னென்னுத்
தவமே விடுக்கணுற்றான் றான். (கசு)

மன்னும் புலத்தியனே மானும் பெருந்தகையோய்
பொன்னின் கலத்துமணம் பூண்டேயோர்—கன்னி
தனைக்கலத்தல் செய்து தனயரைப்பெற் றன்றோ
நினைக்கருநோன் பாற்றுவார் நேர்ந்து. (கஎ)

உலகத் தவர்போன்மா லுற்றுழலுங் காம
நலநுகர்தற் கன்றிறந்தோர் நல்ல—புலமுறவே
புத்திரவெந் நீரகக் குண்டத்தி னின்றெடுப்போன்
புத்திரனப் பேறுநற்றெற் போற்று. (கஅ)

விண்ணிவந்த வெற்பினுச்சி மேவுவோர் சாரலின்க
ணண்ணிவந்து வைப்பயவே யார்வதன்றி—மண்ணினின்று
பொன்னேனர் முடியுகளல் போலுந் தவவொழுக்கி
வின்னே முயலு மிது. (ககூ)

தருவில் விலங்கிற் றருபயன்கோ டற்கன்
றிருமையுமே பீயுமக வெய்தற்—கொருமகளை
வேட்டில் லறம்புரிந்து விண்ணேர்க் கவியளித்து
வீட்டினெறி சார்வாய் விழைந்து. (உ0)

ஓர்வில் லறத்தார்க் கொழுக்கந் தவறினுமே
தீர்வுண்டா மஃதில்லை செய் நவர்க்குக்—கார்வணன்மு
னேவருந்தம் மாதரோ டில்லறமே வப்பணித்தா
னேவருங்கன் மாதுபங்க னோர்ந்து. (உக)

இத்தகைய போழ்து மிறையுமுணரா துதவ
மொத்த மனத்தோ டுஞற்றுங்கா—னித்தனரு
ளீதென்னக் கூறி யிமையோர் குழாஞ்சூழ
மாதவன்றன் சேணடைந்தான் வந்து. (

சார்தந்த மாமுனியைத் தைவந் துணையுரைஞ்சிக்
கார்தந்த மாமிருகங் கண்டேயந்—தீர்தந்து
மீளுகையா னின்பேர் மிருககண் டேயனென
நாளும் விளங்கவென்று னன்கு. (ரு)

அம்மா முனிவனெழுந் தன்பினரி தாளிறைஞ்ச
மும்மா மதிலெய்தோன் முன்னருள்பெற்—றிம்மா
நிலம்பரவ மாதவநீ நீடூழி வாழ்கென்
றுலம்பொருதோண் மான்மறைந்தா னுற்று. (சு)

போயபின்னர் நீத்தோன் புராரியரு ளாற்சென்று
மேயதந்தை தாளிறைஞ்ச மேவுமன்னன்—சேயை
யுறத்தழுவிக் கொண்டுதவத் துற்றதறை கென்னத்
திறத்திலுற்ற வாறுரைத்தான் றேர்ந்து. (எ)

மைந்தநினைப் போனின் மரபிலெவர் நோன்மைபெற்று
ரைந்துபுலன் வென்றோய்க் கரிதெதெனத்—தந்தை
புகழ்ந்து மகற்குரைப்பான் போற்றிலன்மா கூற்றை
யிகழ்ந்துவெலு மெண்ணமே விட்டு. (அ)

அறைவதுனக் கொன்றுண்டா லையகேண் மேருண்
மறைமுதனூ லாதி வகுத்த—முறைநான்கா
மன்பிரம மில்லறத்தில் வாழ்தல் வனத்தடைத
லின்றுறவின் மேவ லிவை. (கூ)

அந்தணரீ தாற்றுகட னுதிநீ யாற்றினைகொல்
பிந்திரண்டும் பின்னரே பேணுவன—முந்து
மனையறமே நீதொடங்கன் மைந்தநல மென்றான்
றனையனது கேட்டுநக்கான் றான். (௰)

பிறப்பெனும்பெள வத்தினின்று பேர்ந்துகதி சேரத்
துறப்பெனுமோர் தெப்பந் துணையா—யுறப்பெறி
னல்லான் முடியுமோ வைய வதற்கெதிரா
மில்லா ளொடுசெயற மீங்கு. (கக)

காதலெனு மாறு கடப்பான் மிதவைவிட்டே
யோதுறுகல் பற்றியவா றொக்குமே—மாதுறவா
நல்லறத்தை நீத்துவிழி நச்சனையார் தோண்மருவி
யில்லறத்தின் மேவு மியல்பு. (கஉ)

அன்னார் விழியி லகப்பட் டெவருய்ந்தா
ரென்னா ருயிராகு மெங்கையே—முன்னாளிற்
சந்திரனும் வெண்குமுகத் தாபதர்கோன் பன்னியினா
லிந்திரனு முற்றா னிடர். (கங)

மாதவமே யாற்றி மறுமைப்பே றெய்துவன்வெம்
பாதகமே கொண்டு படைநெடுங்கட்—பேதமையாம்
பெண்ணாகங் கண்டான் பிரமனது தேர்ந்துமவர்
நண்ணாகந் தீண்டுவனோ நான். (கச)

மகவான் முதற்றேவர் மன்சீரும் வேண்டே
னகவாழ் வெனுங்கடலி லாழேன்—றகவாய
வன்புற் றிருக்கு மறியா வரனைநினைந்
தின்புற் றிருப்பனென்றா னீங்கு. (கரு)

இன்ன பலவா றியம்பலொடுங் குச்சகனோர்
மன்னில் லொழுக்கம் வழுவென்றான்—பன்னுந்
தவமே தலைக்கொண்டான் சாற்றுவதென் னென்னாத்
தவமே விடுக்கணுற்றான் றான். (கசு)

மன்னும் புலத்தியனே மானும் பெருந்தகையோய்
பொன்னின் கலத்துமணம் பூண்டேயோர்—கன்னி
தனைக்கலத்தல் செய்து தனயரைப்பெற் றன்றோ
நினைக்கருநோன் பாற்றுவார் நேர்ந்து. (கஎ)

உலகத் தவர்போன்மா லுற்றுழலுங் காம
நலநுகர்தற் கன்றிறந்தோர் நல்ல—புலமுறவே
குத்திரவெந் தீநரகக் குண்டத்தி னின்றெடுப்போன்
புத்திரனப் பேறுதந்தெற் போற்று. (கஅ)

விண்ணிவந்த வெற்பினுச்சி மேவுவோர் சாரலின்க
ணண்ணிவந்து பைப்பயவே யார்வதன்றி—மண்ணினின்று
பொன்னேர் முடியுகளல் போலுந் தவவொழுக்கி
லின்னே முயலு மிது. (கக)

திருவில் விலங்கிற் றருபயன்கோ டற்கன்
றிருமையுமே யீயுமக வெய்தற்—கொருமகளை
வேட்டில் லறம்புரிந்து விண்ணோர்க் கவியளித்து
வீட்டினெறி சார்வாய் விழைந்து. (உ0)

ஓர்வில் லறத்தார்க் கொழுக்கந் தவறினுமே
தீர்வுண்டா மஃதில்லை செய்தவர்க்குக்—கார்வணன்மு
னேவருந்தம் மாதரோ டில்லறமே வப்பணித்தா
னேவருங்கன் மாதுபங்க னோர்ந்து. (உக)

அறக்கலைநூல் சொல்லில் லறத்தின் மனத்தை
யிறக்கலைமேல் வைப்பையென் னின்சொ—றுறக்கலை
முன்னோ ரியற்று முறைபோ லியற்றுவையே
லென்னோர் மகனே யினிது. (உஉ)

மாதவத்து மிக்க வசிட்ட முனியென்போ
னோதுமனை யாளோ டொருங்கமர்ந்து—போதநோன்
பாற்றிப் புகழடைந்த தன்றியிகழ் வுற்றதுண்டோ
சாற்றித் துணிதி தவம். (உ௩)

காண்டகுசீர்த் தங்கள் கணவரைத்தே வென்னவன்பு
பூண்டொழுகு வார்பாற் புவனிற்கு—மாண்டவரை
மேவிற் றவமாகும் விண்ணுமுண்டு மண்ணுமுண்டு
தேவிற் றிகழ்வரென றோர். (உச)

மன்றல் வினைமுடித்து மன்னில் லறமதனை
நன்று புரிதி நமதாணை—யென்றலுஞ்சேய்
மின்செய் விதியும் விமலன் பணியுமென்றா
லென்செய்வ லென்றினைவா னிங்கு. (உரு)

தாய்தந்தை மார்புரிந்து தாவெரியில் வீழ்கெனினும்
போய்விழுவ தல்லாற் புதல்வருக்கு—வாய்திறந்து
மற்றதுசெய் வேனென்னு மாற்றமுள தோவையா
சொற்றதுவே செய்வனென்றான் சூழ்ந்து. (உசு)

தந்தை யுரைகடந்தோர் தாய்சொற் றுறந்தோர்சீர்
வந்தகுரு வாணை மறுத்திகந்தோர்—தந்திரநூன்
மாற்றனோ ரின்னவரை மாநரகத் தீக்குழியிற்
கூற்றனார் கொண்டுய்ப்பார் கொன்று. (உஎ)

ஆதலினா லுன்விலக்கே னத்தவெனக் குச்சகன்பொற்
பாதம் பணிந்துன் பணியினிற்ப—னோதினுரை
கொள்ளா மனைவாழ்க்கை கொள்வதினும் வெந்நிரயத்
துள்ளாழ் வதுநலமா முற்று. (உஅ)

என்னுரைக டாதவிய லெந்திழையுள் ளாளோலக்
கன்னிகையை யான்மணப்பன் காயெரிமு—னென்னமுனி
யானுங் கிளையுமுய்ந்தோம் யாருமுய்ந்தார் ஞாலமொடு
வானுமுய்ந்த வென்றான் மகிழ்ந்து. (உகூ)

மைந்தநீ சொற்றவியன் மன்னுமொரு பூவைதனை
யிந்த நிலந்துருவி யான்கொணர்ந்து—வந்துன்
கையிற்புணர்க்கு வேனதுதான் வாய்க்கா விடினு
னியற்றுதவ மாய்கவென்றா னிங்கு. (௩0)

குச்சகன்சூள் கூறுதலுங் கோகனகக் கோவுடையா
னிச்சகன்மு னேத்த விடுபெயரோன்—மெச்சவன்றாள்
பூண்டுமைந்த னுய்வான் புகன்றனைநீ வேண்டினையேல்
யாண்டுளது நிற்கரிய திங்கு. (௩௧)

ஆயினிவ ராகா ரரியதந்தை யாயற்றோர்
மேயதன்னை தங்கைமார் மேவாதார்—நேயமூறு
மாடவர்தம் மோடுதியா ரன்னார் தமையிழந்தோர்
மாடகன்றோர் சுற்றமற்றோர் மற்று. (௩௨)

நற்குடியிற் றோன்றிலர்நோய் நண்குரவர் பாலுற்றோ
ரற்களத்த ராதியர்பே ராங்கிடார்—மக்கடம்பே
ரிட்டோ ரலகைதன்பே ரெய்திறோர் புன்னெறியிற்
பட்டோர்தா மாகார் பளகு. (௩௩)

நோயினர்மூங் கையர் நுவல்பங் கினர்வெதிரர்
மேயபிறர் தம்மனையின் மேவுவோர்—மாயக்
கணிகையரிற் பார்ப்போர் கடைவாயி னிற்போ
ரணிபெறப்பூண் போராகா ராசு. (௩௪)

மருவூண் மிகவயில்வோர் மன்றுயிலர் மூத்தோ
ரொருகோத் திரத்த ருயர்ந்தோர்—வருகுறளர்
பேருருவர் மெல்லுறுப்போர் பீடில் கருநிறம்பொன்
னேருருவ ராகா ரிழிபு. (௩௫)

இருபசப்பர் மாவிளர்ப்ப ரேரொருவை யின்மா
வுருமிக்கோர் நாணிலா ரொன்றி—வருபுணர்ச்சி
மன்னநகைக் கின்றோர் வலியிலார் மாமிடல
ரின்னவரு மாகா ரிழுக்கு. (௩௬)

ஈன்றவர்சொ னீத்தோ ரிகலினர்சீற் றத்தினர்கொல்
வான்றொடங்கு வார்நடன வாவிமதன்—கான்றருகோல்
பட்டுழல்வோ ரீசன்பாற் பத்தியிலார் மாதவரை
விட்டிகழ்வோ ராகார் விலக்கு. (௩௭)

ஆவிமே னேசமிலா ரார்குலமா வாற்றினில்லார்
மேவுகுண மில்லார் விளிநிறையோர்—மூவியல்சொன்
மன்றே சிகனை மனிதனென்போர் தேவரைக்கல்
லென்றோரு மாகா ரிழுக்கு. (௩௮)

ஐந்திரண்டின் மேற்பட்ட வாண்டினர்பூப் புப்பருவம்
வந்தடைவோ ரொத்தபண்பு வாய்ந்திலார்—தந்தைதாய்
தந்தருளு முன்னரே தாமொருவர் மேல்விழைவோர்
மைந்துருமென் சொல்லரொவ்வார் மாசு. (௩௯)

மன்பெருமி தத்தர் மடம்பயிர்ப்பில் லார்விழிதான்
சன்மந்தொட் டில்லார் சனித்திழந்தோ—ருன்குறிப்புக்
கண்ணர் படலிகைசாய் கண்ணர் மறைப்பூளைக்
கண்ணரிவ ராகார் கரிசு. (சுo)

தூறுசென்னி யுற்றோர் துகளைம்பா லார்நரையார்
வீறுகுழ லார்சின்ன மேவளக—ரீறில்
விரிகுழலர் செம்பங்கி மேயவர்நீள் பார்சோய்
புரிகுழல ராகார் புகர். (சுக)

சிறுகுகண்ணர் நீண்முக்கர் சேர்ந்தபுரு வத்தோர்
குறுசெவிய ரோங்கெயிற்றர் கோண—லுறுகளத்தர்
மன்மறுவு லாமுகத்தர் வார்சுணங்கு றுமார்பர்
வன்மருங்கு லாரொவ்வார் மாசு. (சுஉ)

வன்சிலையின் மேவு வயிறுளார் காயநூன்
மன்விதியோ வல்குலார் வாய்கைநக—முன்கழல்க
ளஞ்சிவப்பி லார்மயிர்தா ளுர்பதத்த ரன்னத்தின்
மஞ்சுநடை யில்லரொவ்வார் மாசு. (சுங)

அங்குலிபார் மேற்றோயா ராகா ரிவரொழியத்
துங்கமுறு மானூலிற் சொல்லியலார்—நங்குலத்துக்
கேற்றவொரு கன்னியுண்டேல் யான்மணப்ப னல்கென்று
ஞேற்றபுக ழாள னுனித்து. (சுச)

மைந்தனின்சொற் கேளா மகிழ்ந்தவனை யங்கனிரீ இத்
தந்தையொல்லை சென்றுலகிற் றுபநர்கள்—வந்தணுக
வுன்னியவ ரோடுவினு யோர்மகளைத் தேர்வான்சீர்ச்
சென்னிமகிழ் தேயமுற்றான் சேர்ந்து. (சுரு)

அங்க ணநாமய மாம்வனத்து சத்தியன்பா
லங்கன்னி யுண்டா மஃதுணர்ந்தே—யங்கவன்பாற்
சேறலுங்கண் ணுற்றிறைஞ்சச் செய்யோ னெதிர்வணங்கக்
கூறுறையுள் கொண்டணைந்தான் கூர்ந்து. (சுசு)

கருதா சனத்திருத்திக் கன்னிகையோ டேர்சீர்
வருதாரந் தன்னை வரித்துக்—குருதாள்
பணிமினீ ரென்னப் பணிவித்துப் பூசை
யணிபெறச்செய் திட்டா னமர்ந்து. (சுஎ)

இன்னமுது நன்கருத்தி யின்சொல் பலநவின்று
மன்னடிக ளென் கருதி வந்ததென—வென்னருஞ்சீர்ச்
காசி லருந்தவநீ யன்பிற் பெறுமகளைப்
பேசவந்தே னென்றான் பெரிது. (சுஅ)

இன்னவுரை கேட்டுமெகிழ்ந் தென்மகளை நீபயந்த
மன்னன் மகற்குதவு மாதவனன்—றென்னவே
சாற்றி மணக்கிசைந்து தாபதனை யாங்கிருத்திப்
போற்றிசெயா நின்றனன்சில் போது. (சகூ)

அன்றுசத்தி யன்பன்னி யாமங் கலைவிடுப்ப
மன்றன் மகள்விருத்தை மாதுதான்—றன்றிருவை
யாயமத னோடு மவிர்கயல்பாய் நீர்திளைப்பா
னேயமுறப் போனா ளெடிது. (ருo)

பூங்கலுழி நீராடிப் பூக்கொய்து பண்ணையொடு
மாங்குவிளை யாடிவரு மச்சமயத்—தோங்கல்
வருவதுபோல் வன்மா வரக்கண்டு மாதர்
வெருவி யுளம்பதைத்தார் வேர்த்து. (ருக)

மதமா துரத்தலுமே மாது விருத்தை
யிதமாத ராயமிரிந் தேக—வதரினனி
யாழ்ந்து புதன்மறைவுற் றார்கூ வலினோடி
வீழ்ந்து விளிந்தாண் மெலிந்து. (ருஉ)

இரிந்தகல வந்தவிப மேகிற் றதனாற்
பிரிந்தலமந் தேயுழன்று பேர்ந்தும்—விரிந்தவிளம்
பூணார் தொகையானார் பொற்பார் விருத்தைதனைக்
காணா ரினைவார் கலுழ்ந்து. (ருந.)

மங்கையர வாவெழிலாய் வாரிசத்தில் வாழ்திருவே
யங்கயனே ராகாத வம்பகத்து—நங்கையே
நின்றனையோ வேங்கநப நீரா டவுங்குறித்துச்
சென்றனையோ வெம்மைவிட்டுச் சேண். (ருச)

கானப் புனலாட்டிக் காத்தெசன் னொருமகளா
மானைத் தருதிரென வல்லைவிடை—தானளித்த
தாய்க்கென் னுரைப்போந் தனியே நினைவிட்டுப்
போய்க்கொ னுயிர்தாங்கினமிப் போது. (ருரு)

தாய்தந்தை மாருந் தனிவந்த மாதுலரு
மாய்தந்த மாற்ற மனங்கொண்டே—யாய்தந்து
பேரிடரின் மூழ்கப் பிரிந்தா யினியொருகா
லேருருவைக் காட்டாயோ வீங்கு (ரு)

உன்னிப் பலவிரங்கி யொள்வனத்து சத்தியன்றன்
பன்னிக் கிவைநவின்றார் பாவையன்னோ—ரன்னையது
கேட்டுணையா நினறந்தோ கெட்டே னெனக்கணவன்
றாட்டுணையில் வீழ்ந்துரைத்தா டான். (ருஎ)

தூயனிவை கேட்டிளைந்து தோகையொடு போயமயிற்
சாயனங்கை மார்க்க டமைநோக்கி—மேயமத
மஞ்சா மெனப்பொழியு மாதங்கங் கொன்றதுவோ
வஞ்சாமற் சொன்மினென்று ளுங்கு. (ருஅ)

நீராடிப் பூக்கொய்து நேரிழையா ரோடாடி
நேராக வந்த நெறியின்க—ணோராம்ப
லோடிவரக் கண்டிரிந்தோ முய்ந்தோம் விருத்தைதனைத்
தேடியுங்காண் கில்லமென்றார் தேர்ந்து. (ருகூ)

அன்னொ ரொடு முனிபோ யவ்வெல்லை காணுமே
மின்னார் கலனெறியின் மேவிடக்கண்—டென்னுத்
துருவியெங்குஞ் செல்கையிலோர் துன்னரும்பாழ்ங் கூவன்
மருவிமகட் கண்டான் மருண்டு (சுo)

கான்கிணற்றின் கண்ணிழந்து கன்னிதனைக் கண்டெடுத்து
வான்கரையின் மேல்கிடத்தி மாமுனிவன்—றான்வருந்த
மாயமட வாரிரங்கு மார்ப்பொலிகேட் டன்னைநொந்து
வீயவண்மேல் வீழ்ந்தழுதாள் வேர்த்து. (சுக)

என்றன்மகளே யெனதுயிரே யென்கண்ணே
மன்ற னறுங்குழலாய் மாவனப்புங்—குன்றநினைந்
தெல்லா வியலுநினக் கென்றமைத்தோ னின்னுயிர்நா
ளில்லாமற் செய்ததென்கொ னேர்ந்து. (சுஉ)

மின்னென்ன மேவிடையாய் வேழந் துரத்தும்போ
தென்னென்ன வெண்ணி யினைந்தனையோ—பொன்னென்னப்
போற்றி வளர்த்தமெய்யைப் பொய்யெனவிட் டின்னுயிர்கொள்
கூற்றினிய லம்மா கொடிது. (சுங)

அறந்தா னிலையோ வருந்தவத்தின் பேறுய்ப்
பிறந்தா யதுவும் பிழைத்துத்—துறந்தா
யினியா ரிருந்துமெ னேந்திழையே யிங்க
னினியா ரெவரா மெக்கு. (சுச)

என்றுபல வாறரற்று மெல்லைமட மாரிரங்க
வொன்றுபுலக் குச்சகன்று ளெய்யெனமுன்—சென்றணங்கை
மீட்டுத் தருவன் விழிநீர் துடைமினெனு
மாட்டுறுதந் தைக்குரைப்பான் மற்று. (சுரு)

மறைமுதனா லெல்லாம் வரம்புகண்டோ யூழின்
முறையுணராய் நீதுயரின் மூழ்கி—னறைபவரார்
நின்மகளை நானியா னின்பால் விளித்தளிப்பன்
மன்மகற்குச் செய்வாய் மணம் (சுசு)

உள்ளமதி லையமுறே லூழுமற்றே மாமுனிவ
தெள்ளறிவி னாலுணர்ந்து செப்பினேன் —மெள்ளவெண்ணெய்த்
தோணியின்கட் டோகைதனைத் தோய்விப்பாயாவிதவம்
பேணி யளிப்பனென்றான் பேர்ந்து. (சுஎ)

அன்னபடி யாற்றிமுனி யாங்கிருப்பக் குச்சகனேண்
மன்னமனை நோக்கி மலர்ப்பொய்கை—தன்னினின்று
நோற்கமத மாமுன்போ னெய்தினுற்றன் றற்பிடர்மே
லேற்கவைத்துப் போயதுசே ணேய்ந்து. (சுஅ)

திண்களிற்றை நோக்கியிதன் செய்கையென்னென் றுள்ளுணர்ந்தா
னண்கலிங்க நாட்டி லரிபுரத்தி—லெண்வணிகர்
தங்குலமிக் கோன்றேவ தத்தன் மகன்றிருவிற்
பிங்கலனை சேர்வான் பெரிது. (சுக)

தருமதத்த னென்பேர் தரித்தோ னளித்த
விருவருமே யூழா லிறக்கப்—பருவாலுற்
றோதியிற்பின் றேர்ந்திருக்க வுங்கவன்பால் வேங்கலிபோல்
வாதி யொருத்தனுற்றான் வந்து. (எ0)

கண்டிகையு நீறுங் கவினவணிந் தோனவனை
யெண்டிகையு மேத்துமிறை யென்னவன்பிற்—கொண்டில்
லிருத்தி முகமனவின் றின்னடிசி லார
வருத்தியவற் போற்றினின்றா னாங்கு. (எக)

அன்னா னடிதாழ்ந் தடிகளிவண் வந்தவா
றென்னா வெனக்கரவ னீசனெமக்—குன்னாவோர்
விஞ்சைதந்தா னஃதெவர்க்கு மேவரிது வஞ்சமிலா
நெஞ்சசிற்கு நல்கவந்தே னோர்ந்து (எஉ)

மின்னுண்மை யீதானின் மேவிரத முண்டதுபொன்
னென்னவிழைத் தோமெமக்கிங் கேதரிதா—மன்னதுபோ
லுள்ளபல தாழ்ந்த வுலோகங் களையும்பொன்
வெள்ளியெனச் செய்குவோம் வேட்டு. (எங)

ஒன்றுதரி னம்பொன் னொருகோடி யாக்குவோ
நன்றதன்மே லோர்கோடி நல்கினற்—குன்றெனவே
செய்குவநிற் குள்ளநிதி சேர்த்தளிக்கி னின்முழுதும்
வைகநல்கு வோமென்றான் மற்று. (எச)

என்னமொழி சோர னிணையடிக டாழ்ந்திமைப்பின்
மன்ன விருவகைய மாநிதியு—மின்னணியு
முன்கொணர்ந்து வைத்தான் முழுதுமிது வோவென்ன
நன்கு புரிந்தா னகை. (எரு)

இந்த நினதுபொரு ளெம்விஞ்சைக் கேலாது
செந்தழலி னுமுருக்குந் தேத்திருந்து—நந்திடவே
சிந்துதற்கொவ் வாது சிறிதிஃதென் பின்றிரியிற்
றந்திடுவ மென்றுரைத்தான் றான்.

முனியனீ யையசிதி முற்றுங் கொணர்வ
னினிதிருத்தி யென்றுரிய வெல்லா—நனிவிற்
றருமதத்த வும்பலின்மா லுற்றநமும் விற்றே
தருமதத்த னாயினான் றான். (எஎ)

உற்றநிதி யாவு மொருங்கவன்முன் னாணவைத்து
நிற்றலுங்கண் டுண்மகிழ்ந்து நீணிதிய—முற்றுங்கொண்
டோங்கனலில் வைத்துருக்கி யோருருவ மாக்கினா
னாங்குருவின் வந்தா னமைத்து. (எஅ)

சொன்ன மிரட்டியது தூக்கிய மாவிரத
மூன்று சிலையிட் டுரைத்துருக்கி—மன்னுமோர்
மட்குகையி னின்மருந்துள் வைத்தூறுத்தான் மெய்ப்படிம
வுட்கரவி னுற்றோ னுகந்து. (எ

பன்கனமுள் ளிட்டவதன் பானு மிசைக்கண்ணா
மன்களங்க மொன்றிட்டு வான்றுகிலா—னன்குபொதி
தந்தீனச் சோரன் றயங்கியெரி யாகிற்குஞ்
செந்தீ மிசைக்கரந்தான் றேர்ந்து. (அ0)

கொன்னூற்றெட் டுக்குக் குடபுடம்வெவ் வேறிட்டே
யுன்னோக்கி னாலதனை யுற்றுநனி—முன்னாநன்
மாற்றுற் றதுபழுக்கும் வாராகி யின்மருளேல்
காற்றிலறை காட்டென்றான் காண். (அக)

சேமவுறை யுள்காட்டச் சென்றிந் தனக்குவைமே
லீமவெரி யில்வராகி மேலிட்டுத்—தூமமுறச்
செய்ய வன முரந்தான் றீயிலுற்றான் போல்வணிக
னைய வெதும்பினா னாங்கு. (அஉ)

அன்னபொழு தன்னதிலா ரப்பொற் குகையெடுத்துத்
தன்னதுடை யிற்கரந்தான் றந்திரத்தான்—முன்னமெனப்
பாங்கிருந்த வொன்றைப் பழமைபோற் செல்லவைத்தா
னோங்குபுகை தான்றணித்தா னோர்ந்து. (அங)

இக்குகைநின் கைக்கொண் டெரிதழன்மேல் வைத்தியென
வைக்கவவன் சேமித்தோர் வான்விநித்தான்—மைக்கட்
டிருவுணவு வெஃகல் செழுமனத்தெ தம்மைக்கொண்
டிருமுப் பகலென்றா னேய்ந்து. (அச)

செய்யசடை நீலிமுன்னோர் செய்கடனுண் டஃதுமுற்றி
யையநால் வைகலின்வந் தண்ணுதுமிங்—குய்யுமா
செய்முறையே செய்கென்னச் செல்வனவன் ருடொழலுங்
கைதவன்ருன் சென்ருன் கடிது. (அரு)

கா தமொரு கன்னலிற்போய்க் காயங் கரவெய்தி
யேதமிலோர் பாடியுற்ரு னேர்வணிக—ஞேதியதோர்
முப்பகலும் போக முடிவுன்னி மெய்த்தவத்தோன்
றப்புவனோ வென்றினைந்தான் ருன். (அசு)

நீலியுறை கோட்டமெங்கு நேடியுமே காணுய்
மாலின் மனவணிகன் மாழாந்து—கோலமனை
சென்று குகைதகர்த்தான் செம்பொனய மானதென்கொ
லென்று விழுந்தா னினைந்து. (அஎ)

மாயுறுவா ரென்ன மதிமயங்கிச் சோர்வுற்ரு
ஞயு ளளவுமவ் வாருகத்—தூயதா
மத்தவுல குற்ரு னருநிதியந் தானிழந்த
தத்தனென்னு நாமத்தன் ருன். (அஅ)

தருமந் தனைவிற்ற தன்மையாற் றத்தன்
பெருமதமான் மாவாய்ப் பிறந்தான்—கருமமுன்ன
தாற்றமறந் தானென் றகத்திற்கொண் டிப்பவத்தை
மாற்றவன் வல்லையென்ருன் மற்று. (அகூ)

முற்றவஞ்செய் வேலை முனிநோற்கு மோர்பகனேன்
புற்றகரிக் காருகவென் ருேதிடலோ—டற்றையன்ஞன்
மேவுருமா வேழத்தின் மெய்ப்படிவம் வீட்டினன்
றேவுருவ மானன் சிறந்து. (கூ0)

வந்ததோர் மானமதில் வானவர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
விந்திரனு மென்ன விவர்ந்தவஞர்—தந்தவெழிற்
றேசிகவென் வல்வினையைத் தீர்த்தனையென் றுப்பணிந்து
மாசிலுல குற்ருன் மகிழ்ந்து. (கூக)

அன்னவன்விண் ணேக வருந்தவன்முன் போனேற்க
வென்னமன்வந் தென்னவரம் வேண்டுமென—மன்னவற்ருழ்ந்
துன்னுசத்தி யன்மகளென் ேனர்மகன்வேட் காதொழிந்தா
ளென்னவவ னல்கென்ரு னேர்ந்து. (கூஉ)

காலனது கேளாத்தங் காற்படரை யேவவன்னுர்
தாலம் வியப்பவுயிர் தான்விடுத்தார்—சாலவே
நல்ல நினைவின்றி நன்கு துயின்றவள்போன்
மெல்ல வெழுந்தாள் வியர்த்து. (கூங)

தாய்தந்தை மார்தாந் தனயை தனைத்தழீஇ
யாய்தந்த வம்மா னருந்தவத்தான்—மாய்தந்த
நின்னை மறுத்துமுற்றோ நேரிழா யென்றிரங்கி
யென்னைவிதி யீதென்றா னிங்கு. (௯௪)

சுற்றமுமற் றோருந் துவன்றி யதிசயிப்ப
வுற்ற வணங்கனை யுறநோக்கிப்—பொற்றொடிநீ
சென்றதுமுன் சேர்ந்தவரைச் செய்திமுறை செப்புகென
வொன்றுமொழி யாதுரைத்தா ளோர்ந்து. (௯௫)

மாற்றமுணர்ந் தாரு மகிழ்கூ ரமையத்திற்
கூற்றனருள் பெற்றுவருங் குச்சகன்றாள்—போற்றிமுனி
பன்னிதன் னோடும் பணிந்து பலபுகழ்ந்து
தன்னுறையுள் கொண்டணைந்தான் றான். (௯௬)

சின்னாட் செலமுனிதன் செல்வி தனைமணப்பான்
கொன்னார் வரனைக் கொணர்கென்ன—நன்னாடோர்ந்
தன்னான் கொடுவருஞ்செய்க் காரணங்கை நல்கினன்றீ
முன்னா னவர்தம் முனம். (௯௭)

காதலிரு வோருங் களித்தில் லறமியற்ற
மாதவனோன் பாற்ற வடபுலத்திற்—போதலுற்றான்
மாய்வி னலத்தவர்பான் மன்மிருகண் டென்பெயர்கொள்
சேய்வந் துதித்தான் சிறந்து. (௯௮)

மறையவர்க்குக் கூறும் வணஞ்சடங்கு கால
முறைபிறழா வாறு முடித்து—நிறைதவஞ்செய்
வான்சென் றனன்முனிவர் மன்னகல வன்னற்குந்
தான்செய் கடன்புரிந்தான் சார்ந்து. (௯௯)

வருகண்டு மன்சொன் மருத்து வதியை
மிருகண்டு வேட்டான் விதியிற்—குருகண்
டனாமயத்திற் சேயின்றி யாரஞர்கொண் டன்னா
னுனாவடைந்தான் காசிநக ரோர்ந்து. (௧௦௦)

கங்கைநீ ராடிமிரு கண்டு மனைவியொடு
மங்குமணி கன்றிகையா மாலயத்திற்—புங்கவன்றா
னாற்றினன்பி னேத்தியத னோர்பாற் பரசிவனைப்
போற்றிவழி பட்டான் புரிந்து. (௧௦௧)

அன்னான் மகற்குறித்தோ ராண்டருநோன் பாற்றவரன்
முன்னாற் குறுக முனிபோற்ற—வென்னாநீ
சிந்தித்த தென்றானென் சிந்தனைதான் மைந்தன்மேற்
பந்தித்த தென்றான் பணிந்து. (௧௦௨)

புன்முறுவல் செய்திறையோன் பூரணமா றாறுண்டின்
மன்முடங்கூ ஞெக்குமின்றி வன்பிணிகொண்—டுன்மெய்மைப்
போதமுமில் லாதவோர் புத்திரன் றன்னைநினக்
கீதுமோ வன்ப வினிது. (கoரு)

ஏரா ருருவாய்ந் தெமக்குமன் புள்ளவனுய்ப்
பாராய நோயின்றிப் பன்னிமொண்—டீராறிற்
பல்கலைநூல் பண்பிற் பயின்றுவல்ல பாலகனை
நல்குதுமோ வென்று னயந்து. (கoச)

அறைந்த வவையோர்ந் தருந்தவத்தோ னுண்டு
குறைந்திடினுங் கூறறிவுங் கோல—நிறைந்தமெய்யு
மல்குமுடற் குற்றமின்றி யத்தநின்பாற் பத்தியுள
செல்வனைநீ நல்கென்றான் றேர்ந்து. (கoஞ)

என்றுமுனி கூற விறையருள்கூர்ந் தைம்புலனும்
வென்றவநிற் கோர்சேய் விழைந்தளித்தோ—மென்றுரைப்ப
மன்னுமவற் போற்றி மகிழ்வுற்றுக் கேளிரொடுந்
தன்னுறையுள் சார்ந்திருந்தான் றான். (கoசு)

திருத்துவதி லாச்செய்கைச் சீர்கொ ளணங்கா
மருத்துவதி மாது வயிற்றிற்—கருத்துவன்றத்
திங்கடொறுஞ் செய்கடன்கள் செய்து சிவனடியா
ரங்குவிழை வானதந்தா னுர்ந்து. (கoஎ)

தெய்வதநாள் கோள்சிறந்த தேத்தமர வைதிகமுஞ்
சைவமுமெஞ் ஞான்றுந் தழைத்தோங்கப்—பைவை
கறைமிடற்றான் றூய கருணையினேர் சேயைப்
பொறையுயிர்த்தாள் பூவை புரிந்து. (கoஅ)

தாதையது கேளாத் தனிக்கங்கை நீராடி
வேதியர்முன் னேவருக்கும் வித்தநல்கப்—போதமர்வோன்
பார்க்கண் டரணி படவருசேய்க் கோர்நாம
மார்க்கண்ட னென்றுசெய்தான் வந்து. (கoக)

மைந்தன் மதிபோல் வளர மதிதோறு
முந்து கடன்புரிந்தாண் டொன்றிரண்டோ—டைந்தினல்லோ
ரோதியவா றுற்றிமுன்னூ லோதியுணர்ந் தெப்பொருட்கு
மாதிசிவ னென்றுணர்ந்தா னுங்கு. (ககo)

சங்கரனைத் தாழ்ந்தடியார் தம்மைப் பணிந்தாசான்
பங்கயத்தாள் போற்றிப் பயந்தவரை—யங்கிறைஞ்சி
மாணியியன் மாறுமே மன்பிரம மாவொழுக்கம்
பேணி யிருந்தான் பெரிது.

இவ்வா றியலும்போ தெண்ணிரண்டா மாண்டுவரத்
தெவ்வா மெனவிருவர் தேர்ந்துமன—ரொவ்வா
விருந்தனர்சே யாங்கதுணர்ந் தென்னிமித்த நீவிர்
வருந்துவது சொல்விரென்றான் மற்று. (௧௧௨)

அன்னதுதேர்ந் தங்குமா வத்த னினக்களித்த
முன்னுபதி னாறாண்டு முற்றியதா—லின்னலுற்றே
மென்ன வவரினையீ ரீசனைப்பூ சித்துவல்லை
தென்னவனை வெல்வனென்றான் சேய். (௧௧௩)

ஈங்கிருத்தி ரென்னாப்பல் லேதுவினாற் றேற்றியன்னோர்
பூங்கழல்க டாழமகற் புல்லிமகிழ்ந்—தாங்கிருப்ப
வாரா லயமா மருவுமணி கன்றிகையாம்
பேரா லயம்புக்கான் பேர்ந்து. (௧௧௪)

அன்பா றெனக்கண்ணீ ராகவலம் வந்தீசன்
முன்பாகத் தாழ்ந்து முறையேத்தித்—தென்பாற்
றிருந்தொருசா ரெய்திச் சிவவுருச்செய் தர்ச்சித்
தருந்தவஞ்செய் திட்டா னவன். (௧௧௫)

ஈசனங்க னெய்திநினக் கென்னவரம் வேண்டுமென
நேச னடிபணிந்து நின்மலயான்—பாசதரன்
கையுறா தாள்கெனலுங் கான்முடிவைத் தஞ்சலைநீ
யைய வெனமறைந்தா னங்கு. (௧௧௬)

பின்னருண் மைந்தனுக்குப் பேசிடுமாண் டெண்ணிரண்டுந்
துன்னநமன் றூதுவன்முன் றோன்றவரான்—மன்னடியான்
பூசனைகண் டஞ்சியே போயினன்றன் னாயகன்பாற்
றேசனையன் செய்கைசொலத் தேர்ந்து. (௧௧௭)

சென்றுதூ தன்றென் றிசைக்கா வலற்றொழுது
நின்ற னுரைப்படிபோய் நேடனையான்—குன்றவில்லி
பூசனை செய்கின்றான் பூசுரன்மார்க் கண்டனெழிற்
காசியினுள் ளானென்றான் காண். (௧௧௮)

அன்னோன் றனையணுக வஞ்சினே னஞ்சயின்ற
முன்னோ னருளுடையோன் முன்னுதிநீ—மன்னோ
வெனநங் கரணிகளை யீங்கழைமி னென்றான்
சினமன் னியமன் சிவந்து. (௧௧௯)

அஞ்சித் திரகுத்த ரஞ்சியடி தாழநமன்
லுஞ்சியிடத் தாற்பாசு மார்க்கண்டன்—றுஞ்சுவரை
யென்றெனநன் கேத்தி யிருவோரு மேட்டினைப்பார்த்
தென்றுமக னென்னலென்றா ரீங்கு. (௧௨௦)

ஐயவா னர்ச்சனைசெய் தண்ணியமா புண்ணியத்தாற்
றுய்யவிசும் பெய்தலன்றிச் சொல்லரிய—வெய்யதாந்
தீநரகெய் தானிந்த திண்ணமென்றார் தங்குறிப்பே
டான கணக்கினையா ராய்ந்து. (கஉக)

காலனமைச்சனுங் காலன் றனைவிளித்து
ஞாலமுறு காசியின்க ணன்மறையோன்—பாலனுயிர்
நல்கெனலு மங்கவன்போய் நற்றவன்செய் பூசைகண்டு
வெல்குணமில் லென்றுணர்ந்தான் வேர்த்து. (கஉஉ)

ஏர்மைந் தனைத்தொழுதான் யாரைநீ சொல்கெனலு
கார்மெய்ந் நமற்கொழூஉங் காலன்யான்—சார்வதிங்க
னென்னநினக் கேய்ந்தவய தெண்ணிரண்டு மேகியதே
நென்னலோ டென்றா னெடிது. (கஉங)

தடைசெய் பவரார் சமைப்பளிப்பு வீப்பு
விடையனருள் வேலை விதித்தான்—படைமறலி
யொன்றுமுன்னீ ரந்தகனா ருற்றீரேல் வான்பதவி
நன்றுதவு மென்றா னயந்து. (கஉச)

அன்னதுகேட் டசனன்ப ரார்விண் பதம்போகார்
கொன்னமன்ற னூருங் குறுகார்சீர்—மன்னுஞ்
சிவபதஞ்சார் வார்யானுஞ் சிந்தியேன் வேறு
தவறிலேன் போதியென்றான் றான். (கஉரு)

காலனும்போய்க் கூற்றவனைக் கண்டு நிகழ்ந்தவெலா
மேலவுரைக் கக்கண் ணெரிசொரியச்—சாலவே
சீற்றங் கொடுவெந் திறன்மேதி மேலிவர்ந்தே
யாற்றலொடு வந்தா னடுத்து. (கஉசா)

நீல நிறமு நிவரம்போ லீள்வடிவுஞ்
சூல முறுகரமுந் தோன்றவே—பாலனெதிர்
நின்றா னமன்சேய் நினைந்திறைஞ்சி னன்புரத்தை
வென்றான் மலரடியில் வீழ்ந்து. (கஉஎ)

மைந்தநீ யூழின் வலியுமரண் சொல்லாறுஞ்
சிந்தனைசெய் கில்லாய் சிறிதுமிசை—தந்தவர்க்கும்
போக்கவரி தேயீசன் பூசனையென் பாசமதை
நீக்குமோ வென்றா னெடிது. (கஉஅ)

அத்திமண லெண்ணினுமென் றுணையின்மா ளிந்திரனை
யித்தனைபே ரென்றே யெணலாமோ—நத்தன்
றனக்கு மலரோன் றனக்குமெற்கு முண்டே
யுனக்கும் பிறப்பொடிறப் புண்டு. (கஉகூ)

வாச மலர்தூய் வழிபட்டு மாபதியாற்
பேசிறைமைக் கேற்றபடை பெற்றுளே—லீசற்றுந்
துன்புறிலை யேவரையுஞ் சூழ்தென் புலமுய்ப்பே
னென்பினே னென்றா னினிது. (க௱.

மைந்தனது கேட்டு மறலிகே ளீசனம்ப
ரந்தமுறிற் கைலை யடைவரன்றி—நந்துமயன்
மன்பதமு மேவார்மால் வான்பதமு மேவாரே
யுன்பதமு மேவா ருவந்து. (க௱-க)

அன்னார் தகையறிவா ராயன்மா லாதியரை
யுன்னா ரனையே யுள்குவா—ரெந்நாளுந்
துன்பமே யில்லார் துறந்தே தலைநிற்பா
ரின்பமே யெய்துவா ரீங்கு. (க௱-உ)

சிவநேயச் செல்வர் திறன்றெரியாய் ஞாலத்
தவர்போ னினைந்தாய் சமனே—யவமேநீ
யென்னா ருயிர்க்குமிட ரெண்ணினா யிங்கிவைதா
னுன்னா ருயிர்க்கொழிவென் றோர். (க௱-௩

நீதாய் தருசொல் செவியேறச் செப்பினாய்
பேதாய் நீ முன்னின்று பேசாமே—போதா
வெனமைந்தன் கூற வியமனிரு கண்ணுங்
கனலுகவே பார்த்தான் கறுத்து. (க௱-௪)

பாசந் தனையெடுத்துப் பாலகன்றன் மேலெறிய
நேசமுளான் கண்ணுதலா ணீழலுற—வீசன்றான்
மார்க்கண்டன் முன்றோன்றி மைந்தவஞ்சே னின்றுன்பந்
தீர்க்கின்றா மென்றான் றெரிந்து. (க௱-ரு)

மைந்த னிடரு மறலியிறு மாப்புநந்தச்
சிந்தைதனி லுன்னித் திருவருள்கூர்ந்—தெந்தைபிரான்
சீற்றங் கொடுவாமச் சேவடியி னாலுதைத்தான்
கூற்றன் விழுந்தான் குலைந்து. (க௱-சு)

விழும்போ தவனி வெரின்கீண் டதுமால்
கொழும்போத னாதியர்மால் கொண்டா—ரெழும்போத
வாழ்வேலை யார்த்திலபல் லண்ட மனைத்துமே
கீழ்மேலா யுற்ற கிளர்ந்து. (க௱-எ)

பானின்ற தானை பகடும்பார் வீழ்ந்திறந்த
தானவுயிர் காப்பா னாருண்டா—னீனிறங்கொள்
கூற்றனைச்செய் வானென்னக் கோதில்வட மொழியாற்
போற்றல் புரிந்தான் புரிந்து. (க௱-அ)

பாலனீ பூசனைசெய் பான்மையினிற் காயுமெளந்தக்
காலமுநந் தாதளித்தாங் காணென்னச்—சீலமொடு
பூசைசெய்சம் புக்கிடையிற் பொற்பிற் குறுகினா
னீசனென் கோமா னினிது. (க௩௯)

தந்தைதாய் தாடமுழுவித் தாழ்ந்தவருண் ணையமாற்றி
யுந்து சிலபகலங் குற்றிருந்து—நந்துமன்பி
னத்தனம ராலயங்க ளத்தனையுஞ் சூழ்ந்தேத்தி
முத்தியெய்தி னான்மா முனி. (க௪0)

நற்றவஞ்செய் தாரு ணனிநல்லன் மூவுலகு
மற்றவன்சீ ரென்றும் வயங்குமல—ருற்றவனும்
பொற்பதுமை கேள்வனுமே பொன்ற வவன்கண்ட
கற்பங் கணக்கில்லை காண். (க௪க)

அன்னாற் கலக்கண்செ யந்தகனு மந்தமுறப்
பன்னாக மன்சுமந்த பாரினுயிர்—மன்னா
வளர்ந்துமடி வின்றிமல்க வன்பரத்தாற் பூமான்
றளர்ந்தரிதாள் வீழ்ந்தறைந்தா டான். (க௪௨

மாலயனும் வாசவனு மன்கயிலைக் கேகியங்க
ணீலகண்டன் றாள்பணிந்து நின்றேத்த—வேலவே
மாயவனை நோக்கிநீர் வந்ததென்கொ லென்னவன்னான்
றாயவற்குச் சொல்வான் றுதித்து. (க௪௩)

ஐயநின தாணையா லம்புயத்தோ னாதியர்நஞ்
செய்யதொழில் போற்றினர் சேவடியா—லுய்யவே
சீறு நமன்றனைநீ செற்றமையா லேயெற்குக்
கூற வுளதோர் குறை. (க௪௪)

வையமகண் மன்னுயிர்கண் மாய்வின்றி வைகநனி
பையுளுற்றாள் பாரம் பரிப்பதனா—லைய
செறுத்தனீ தேர்வின்றித் தென்னவன்செய் தீமை
பொறுத்தவற்பே ணென்றான் புரிந்து. (க௪௫)

செங்கண்மால் வேண்டத் திருவருள்கூர்ந் தெம்பெருமா
னிங்கந் தகநீ யெழுகென்ன—வங்கண்
வளர்ந்தவன்றான் போன்றெழுந்து வந்தான்றாள் போற்றித்
தளர்ந்தனனுய்ந் தேனென்றான் றாழ்ந்து. (க௪௬)

அம்மையப்ப னந்தகற்பார்த் தண்மணிவெண் ணீறுபுனைந்
தெம்மை நினைபவர்பா லேகலைநீ—செம்மனநந்
தொண்டரையா மென்னத் துணிதியன்னார் நேர்பட்டாற்
கண்டவர்தாள் வீழ்தி கடிது. (க௪௭)

புந்திசொன்மெய் யாருப் புரிபுண் ணியபவத்தா
ரந்தரமேல் கீழாக வாற்றுதியென்—றெந்தைபிரா
னின்படையோ டேகெனமா னேடடிதாழ்ந் தூரடைந்தான்
கொன்படையோ ரேர்பகடேங் கொண்டு. (கசஉ)

தென்றிசைக்கோன் போய்த்தன் செயல்புரிந்தான் தேவரெலாம்
பொன்றலிலான் றாள்பணிந்து பொற்கயிலைக்—குன்றினின்று
தத்தமிடஞ் சென்றார் சமன்படான் மார்க்கண்டன்
மொய்த்தவருட் காதைசொல்வார் முன். (கசங)

ஆதலினற் குச்சகனேற் றாணங்கி னாவிதந்தான்
போதகமெய் நீக்கிவின் போக்கினன்—மாதவத்திற்
போகா மறலிவலி போக்கியே மார்க்கண்டன்
சாகா வரம்பெற்றான் றான். (கசச)

மார்க்கண்டேயப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உகூ.

மாயையுபதேசப் படலம்.

ஆயதுண்மை யாமறிதி ராற்றுநோன் பின்னுமுண்டென்
றேயமுனி கூற வினிதுநர்க்கு—மாயவனன்
மாமுனிவ விவ்வுறுதி மாமுனிவர்க் காகவிறல்
நாமருள்வார்க் காங்கொலோ நன்கு. (க)

மேவியலார் செல்வமின்பம் வெற்றிநிறை யாயுள்சீர்
மாவியலார் வாழ்க்கையிவை மைந்தரெய்த—நீவகுத்தி
மாமுனிவ வென்னவிதுன் மன்னுகருத் தோவவருக்
காமியல்பு சொற்றியென்றா னாங்கு. (உ)

தேமொழியா மாயவடன் செல்வர் தமைநோக்கி
மாமுனிவன் கூறியது வாய்மையே—யாமவைதா
மூங்களியற் காவதன்று ளொன்றிநீர் கேண்மினென
வங்கவர்க்குச் சொல்வா ளமர்ந்து. (ங)

மயனாறு புந்தியின்கண் மன்சே தனம்பல்
வியனாறு மின்னுயிர்கட் கெல்லாம்—பயனாரு
மார்தருவண் கல்விதனி லாக்கத்தின் மேலொன்று
சீர்தருவ தில்லை சிறந்து. (ச)

இருமைத் திருவிலொன்றை யெய்தா வுயிரின்
பெருமைத்து பேயின் பிறப்பே—யருமையாங்
கல்வியின்மேம் பட்டுக் கவினச் சிறந்ததே
செல்வமெனச் செப்பலாந் தேர்ந்து. (ரு)

பன்னரிய மாநூல் பயின்றுகலை தேர்ந்துலகி
லின்னரைநேர் வாரில் லெனவிசைகொண்—டென்னபய
னேய்நல் விருந்திய மெய்தாரை யெய்தியென் றுங்
காய்நல் குரவுற்றக் கால். (சு)

அளவின்மாக் கல்வி யறிவொழுக்கஞ் சீர்த்தி
பளகில் குணமாப் பயன்க—ளுளரேனு
மேலதா மாநிதிய மேவாக்கா லன்னவரை
ஞாலநனி கூறு நவை. (எ)

தெருளுடைய ரேனுந் திறலுடைய ரேனு
மருளுடைய ரேனு மவர்தாம்—பொருளுடைய
ரில்லாரே லீன்றரு மில்லாளு மேய்ந்தவரு
மெல்லாருஞ் சொல்வா ரிழுக்கு. (அ)

ஆக்க மடையநினை வாராகி லாங்கவருக்
கூக்க முறவன்ன துண்டாகு—மீக்கொள்ளு
மந்தவளம் பல்வகைத்தா மாரும் பெறுகிலர்நீர்
சிந்தைசெய்மின் மேவுந் திரு. (கூ)

நிருநலின்யா மங்தோன்று நீர்மையினுற் றுங்க
நிருதர் கதியுற்றீர் நீவீர்—கருதுமுங்கட்
கொன்னு ருயர்சுரா மோது முவர்முயற்சி
தன்னுற் றலைமைபெற்றார் தாம். (க0)

மாவிமையோர் தம்மினீர் மாட்சி நனிபெறுவீர்
மூவிரும்யாங் கூறு முறைமுயல்வீர்—மேவுதிக்கி
லானவா லந்தீ வதனுதக்கார் பூமியது
தானவர்க ளேற்குந் தகைத்து. (கக)

ஆயிடையஃ தாற்ற வளவில் சனத்தொடும்போய்
மேயகுண்ட மாதிசெய்து வேள்வியின்கட்—டீயவாய
காரிகொள்வெங் காட்டமிட்டுக் காயெரிசேர்த் தூனெய்த்தோர்
மாரியிற்பெய் தாற்றீர் மகம். (கஉ)

அம்மை வரற்குறித்தே யவ்வேள்வி யாற்றுதிரே
லிம்மையினீ ரெய்துவன யாவுநல்குஞ்—செம்மையின்
மூவிருமங் கட்போய் முயலவதற் காகுவன
மேவி யருள்வனென்றாள் வேட்டு. (கங)

தந்திரநூ லாறுந் தனிமந் திரம்யாவு
மிந்திரசெல் வங்கொ ளியலுமுள்ளு—கந்தறைந்தாள்
பொன்னவனை மாமுனிதாள் போற்றிவிடை பெற்றுமுன்னோன்
பின்னவரோ டேகினான் பேர்ந்து. (கசு)

மாயையுபதேசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா உகூ0.

மாயை நீங்கு படலம்.

ஆங்கவுண ரேகவணங் கம்முனியை நோக்கியினி
யீங்கிரேன் செல்வனைப்பே ணெண்ணங்கொண்—டேங்கலெனப்
போதியோ வென்னைவிட்டுப் பூங்கொடியே நீயேக
னீதியோ வென்று னினைந்து. (க)

சேயிழையாள் செய்பெறநிற் சேர்ந்ததன்றிச் சேரவன்று
மாயையறி கென்ன மறைந்தகன்று—யேமுனி
வன்னாள் செலவவளோ டாயபொருள் போயதுணர்ந்
துன்னா வுளைந்தா னுளத்து. (உ)

காரோதி மாயை கவினுருவங் காணானாய்ப்
பேரோதிக் காசிபன்றான் பேதுறுங்கா—னாரோதி
மத்தன் யகன்றயரான் வாடினமை நாடியே
யத்தநெறி வந்தா னணைந்து. (ங)

செந்தா மரைப்புத்தேள் சேனுறத்தன் றாதையென்றோர்ந்
தந்தா ளிறைஞ்சவன்றா னாசிசொலி—மைந்தா
நினதரிய நோன்பிழந்து நீமெலிவ தென்கொ
லெனநிகழ்ந்த சொற்றா னினைந்து. (ச)

ஆரணநூ லெல்லா மறிந்தமுனி நீபிறர்போற்
காரிகையை மேவிக் கவன்றனைமா—லோருமிடத்
துண்டழிக்குங் கள்ளினுறநோக்கி னாவியையுங்
கொண்டழிக்குங் காமங் கொடிது. (ரு)

மோகதச்செந் தீக்குக் கொடும்பகையாய்ப் பொல்லா
நரகதச்செந் தீயினுக்கு நட்பா—யுரகதத்திற்
சேர்ந்தாற் கொளுந்தீயிற் றீயதே சேராமே
தீர்ந்தார்க் கொளுங்காமத் தீ. (சு)

காமங் களவுபொய் கள்ளுண்ணற் கேதுவாங்
காமங் கடுநரகின் கண்ணுய்க்கு—மேமனுங்
காமம் பிறவிக்குக் காரணமாய் விற்குமதாங்
காம மெவைக்குங் கரு. (எ)

ஆதலின்வெங் காமத் தழுங்கனீ கூடணங்கு
மோதருமா மாயையென வோர்கிலாய்—மாதவமே
போற்று கெனநிறீஇப் போனு னரற்கருதி
நோற்றனன்மெய்ந் நூலோ னுனித்து. (அ)

ஆங்ககனு மாயை யருள்புதல்வர் செய்மகத்திற்
கோங்குபொருள் யாவு முதவுவான்—நீங்கினரை
வேண்டான் கழல்போற்றி வெங்குருவி னேவலாற்
பூண்டா டவமே புரிந்து. (கூ)

மாயை நீங்கு படலம் முற்றிற்று
ஆகூ திருவெண்பா உ௱கூ.

அசுரர்யாகப் படலம்.

அன்னையறை யாகமுறை யாற்றநினைந் தேகியசூர்
பின்னவரை நோக்கிமகம் பெட்டுற்ற—வுன்னுதக்கின்
மன்னிப் படைசெலுங்கான் மல்குகடை நெற்றியின்கட்
டுன்னிப் படர்திரென்றான் சூழ்ந்து. (க)

நன்றென்று தாழ்ந்தனிக நண்கூழை நெற்றிதனிற்
றுன்றுமிரு வோமுமுறை சூழ்ந்துசெல்வ—மென்று
விடைகொண்டு சென்றார் விரைந்தவர்செல் லாறே
படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து. (உ)

தார்துளங்க வேகுந் தனியிப் படையதிர்ப்பாற்
பார்துளங்க வன்னதாற் பன்னருமுந்—சீர்துளங்க
மாமை மணிச்சேடன் மன்னு முடி துளங்க
வாமை துளங்கிற் றயர்ந்து. (ங)

இந்திரனே யாதியா மெண்டிசைகாப் பாளரெலாந்
தந்திறல்கொள் காவ றளர்ந்துநொந்தா—ரந்தரமேல்
வாழ்வார்வான் காற்றெறிநின் மன்னோர் தருவினின்று
வீழ்வார்போன் மெய்விதிர்ந்தார் வேர்த்து. (ச)

பூழிமீப் போர்த்துப் புகலருமா வான்மறைப்ப
வாழி யுடைந்ததுபோ லார்ப்புமிக—வூழிக்
கடைவெள்ள மென்று கலக்க வுலகம்
படைவெள்ளம் போர்ந்த பரந்து.

செல்லுந் திறலவுணர் சேனையின்முன் சீயமுகன்
வெல்லு மிடற்கூழை வேழமுக—னொல்லும்
படியேசச் சூர பதுமனென்போ னுப்பட்
கடியேறச் சென்றான் களித்து. (௯)

மல்கவுணர் வாளெயிறும் வான்குடையுங் கூன்மதியம்
பல்கலையுஞ் சேர்மதியின் பண்பேய்ப்ப—செல்படையைப்
பண்டா ரெவருமிந்தப் பாண்மையில வொன்றுபுகர்
கண்டான் வியந்தான் களித்து. (ள)

செல்கின்ற வீரர் திறலும் பெருமிடலும்
வெல்கின்ற மாவிகலும் வேறுளவு—மல்கத்
தெரிவுற் றயர்ந்துபுகர் தேவரிவர்க் காணி
னிரிவுற் றகல்வரென்று னீங்கு. (அ)

இவர்வன்மைக் கீறில்லை யேனுமுன்னோர் போற்செய்
தவம்வரமே யாதிகொளாத் தாழ்வுண்—டெவர்தமக்கு
மோதுகுறை யொவ்வொன் றுளதா மதற்குறுசீர்க்
காதிசே யாருங் கரி. (௯)

என்றிசைத்து நின்றவுணர்க் கேந்தலாஞ் சூரன்மன்
முன்றகவி னேக முகமனுரை—நன்றியம்ப
முன்னினன்போய் வெந்தகுவன் முன்னுறவும் பேசிடவு
முன்னினனோர் விஞ்சை யுளத்து. (௰)

மன்னு முயிரை வசிகரிக்கு மந்தணமொன்
றுன்னி விதியி னுறநோக்கித்—துன்னலரிக
வாழியிடைப் புக்கவுக ரஞ்சலிக்க மூவர்முன்
னூழினவில் வாஞுசி யோர்ந்து. (௧௧)

இந்திரன்முற் றேவர்க்கு மேவர்க்கு மேலாதி
வெந்திறல்கொள் வாளவுணர் வேந்தவென—முந்துலகி
லெந்தவுல கத்தையோ வெந்தையே யாரைநீ
வந்ததென்கொல் சொல்கையென்றான் மன். (௧௨)

நின்பா லெனதுள்ள நெக்குருகா நிற்குமா
லன்பா லுலக மளிக்குமன்னே—முன்பாற்
றமியே னிழைத்த தவவலிமை யன்றோ
விமையே நினையெதிர்ந்தே னீங்கு. (௧௩)

எனமழைக்கோள் கேளா விருவிசும்பிற் செல்வே
னுனதுமர பிற்குருவா யுற்றே—னானுமோர்
புகரெனுநா மம்பெற்றேன் போற்றுறுதி யொன்று
பகரவந்தே னென்றான் பரிந்து. (க௪)

தானவர்கோன் கேட்டுவந்தெந் தாயுய்ந் தனனென்று
வானவெள்ளி தாள்பணிய வன்பினன்றான்—மானவ[illegible]க்
குந்து நவக்கிடையூ றென்றார் செபாவண்ண
மந்திரமொன் றீந்தான் மதித்து. (க௫)

நீமன்றனைவெண் மந்திரத்தை நல்கியிதை நாளு
மமர்ந்துன்னி மாதவநீ யாற்றாய்—நிமிர
வெனநவில வன்னவற்றாழ்ந் தேத்தவெள்ளி யாசி
மனநவின்று சென்றான் மகிழ்ந்து. (க௬)

மாயவடன் மைந்தன் வடபுலத் தேகிவடத்
தூயவனச் சூழலுற்றுச் சொன்மகத்திற்—காயமதி
லாதி யுறுப்பயுத மாம்யோ சனையளவின்
மாதிகிரி கொண்டமைத்தான் மற்று. (க௭)

சுற்று மதிலைச் சுலவத்தன் றானைதனை
யுற்றவ னாக வுறுத்துவித்து—விற்றயங்க
நாற்புறமும் வாய்த னவிற்றியதிற் போர்மாதை
யேற்புறவே வைத்தா னினிது. (க௮)

கோவுயர்வெற் பாலமைத்த கூடெழில்கொள் வாரிமுன்சீர்
மேவவுணர் கோனியற்றும் வேள்விக்குக்—காவலா
யாளியூர் காளி யினைநிறீஇப் போற்றிவைத்தான்
ஞாளியூர் வைரவரை நன்கு. (க௯)

மன்னதனு ளாயிரமெண் மாயோ சனைநீள
முன்னுவதோ ராழமுள வோமகுண்டந்—துன்னதைச்சூழ்
வேதிபுரி வித்தனன்மன் மேதினிமா துண்மெலிந்தா
ளாதியரா வச்சமுற்றா ளாங்கு. (௨௦)

கூரதலர் சோர்வுறச்செய் குண்டமுற்ற நூறுடனெட்
டாரவதைச் சூழ்வேதி யாயிரத்தெட்—டோடமரச்
செய்வித் தெழிற்றாயைச் சிந்தித்தான் செய்பொருள்கள்
பெய்வித் தருள்வான் பெரிது. (௨௧)

மாயவனெங் கோனருளான் மன்சீயம் வேங்கையெண்கு
பாயசுவம் யாடாதி பன்மிருகந்—தூய
வவிர்புழுக்க லின்னா னவிநேமி மெய்யி
லிவர்குருதி வாரிபெய்தா னேய்ந்து. (௨௨)

மாசுபடு மெண்ணெய் மதுவிழுது பாறயிராம்
வீசலைய நீத்தம்வெவ் வேறமைத்தாள்—பேசுகறி
யையவியோ ணேண்மா வசலம் பசுயாவுந்
துய்யவொவ்வோர் பானிறைத்தாள் சூழ்ந்து. (௨௩

இருநா யகவேதி யின்னடுவ ணாட்ட
வொருவச் சிரகம்ப முய்த்தா—னாருநெலரி
தார்மன் ஹரிசனந்தோய் தண்டுலநன் மான்மதஞ்சி
ரார்தருப்பை சேர்வித்தா ளாங்கு. (௨௪)

சார்வெவ் விடங்கால் சமிதைபொரி யொண்முதிரைக்
கூர்திரள்கள் யாவுங் குலவிடவே—யோர்மும்மை
யாயிரமா யோசனைத்தேத் தாரவுய்த்தா ளாயினியான்
மேயிழைப்பேன் வேள்வியென்றான் வேந்து. (௨௫)

மன்வே தியினாப்பண் வச்சிரமா கம்பநிறீஇப்
பின்வேள்வி யாற்றிடநாற் பேர்வாயி—லுன்வீர
மாதுபேய் பூதர் வயிரவர்க்கு மர்ச்சனையிற்
போதநல்கி னான்பலிகள் போந்து. (௨௬

மேவா யிரத்தெட்டு வேதிதொறு நாப்பணச்சுத்
தீவாய் சமிதையிட்டுத் தீமூட்டி—மூவாத்
தகைமைபெறு வெஞ்சூரன் றம்பிமா ரோடு
மகமியற்ற நேர்ந்தான் மகிழ்ந்து (௨௭)

ஊனவியின்வர்க்க முதவு தொறும்பரன்பேர்
வானெறியிற் கூறியன்னான் மாட்டுறவுய்த்—தானவெஞ்சூர்
பின்றா ரகற்பாராப் பேர்வலியோ யிவ்வேள்வி
குன்றாமற் போற்றுகென்றான் கூர்ந்து. (௨௮)

ஓதியவாம் பன்முகனை யூங்கிருத்தி நூற்றெட்டு
வேதிதொடர் வேள்வி விழைந்தியற்றிக்—கோதிலாள்
சீயமுகற் பாராத் திண்டிறலோ யிம்மகநீ
நேயமொ டாற்றென்றா னின்று. (௨௯)

அரிவெம் முகத்தானை யங்கிருத்திச் சூர
னாரியதன்மா வேதியின்க ணாற்றப்—பரிவின்
விதியினருச் சித்து விமலனைநெஞ் சத்து
மதியி னினைந்தான் மகிழ்ந்து. (௩0)

நச்சார் தருச்சமிதை நண்வேதி யிற்றாவி
வெச்சா ரரணியிற்கொள் வெந்தழலிட்—டச்சார
மந்திரத்தின் வானிழுது மாமழைபெய் தங்குழிசி
யுந்தாரத்த மூனுய்த்தா னாற்று. (௩௧)

மகவெந் தழன்மேன் மடைநெயெண்ணெய் சோரி
நகுபா றதிபொரிமு னல்கித்—தகுநறைபெய்
தைவனமீ வாரமெல் லாதி முதிரைவர்க்கம்
பெய்து வளர்த்தான் பெரிது. (௩௨)

இன்ன வகையியல்பி லீசன் றனையுன்னி
மன்னவுணர் கோன்பேர் வளஞ்சுட்டி—யுன்னரிய
வீரமுறு வேள்விதனை வேட்டலுந்தீ விண்புவியச்
சாரவெழு தந்த ததிர்ந்து. (௩௩)

என்று பதவிசுட்ட திந்துபதஞ் சுட்டதுமீ
னென்றுறைவோர் தம்பதஞ்சுட் டிந்திரனோர்—துன்றுபதந்
தாயதன்மே லோர்பதமுந் தான்சுட்ட தேமுனிவன்
சேயுஞற்று மாமகச்செந் தீ. (௩௪)

மண்போர்த் ததுசுலவு மாதிரங்கள் போர்த்ததுமேல்
விண்போர்த் ததுமால் விரிஞ்சனமர்—கண்போர்த்த
தார்த்து வருவிடத்தி னப்புகைபோ லெப்புறமும்
போர்த்ததந்த வேள்விப் புகை. (௩௫)

சூர்வேதி யிவ்வணந்தீத் துன்னவவன் பின்வந்தோர்
பேர்வேதி யெட்டிலக்கம் பேதஞ்செய்—தோர்வே
மனலூழித் தீயி னதிர்ந்தெரிய வானோர்
மனன்கேட் டுலர்ந்தான் மனன். (௩௬)

பார்விண் ணடுங்கப் பதினா யிரமாண்டு
சூர்தன் னிளைஞரொடு சூழுமக—மார்தரவே
கண்டுமவன் முன்னிறையோன் காட்சி தராமையினால்
விண்டலமேற் சென்றான் விரைந்து. (௩௭)

வானின்று சூரன்கை வாள்கொண்டே யீர்ந்துதன்மெ
யூனினைத்தீ மேலவியி னோச்சிநெய்த்தோ—ரானவிழு
தென்னவிட் டாற்றமெய்யூ னீரமுன்போ லாகவிண்ணோ
ரின்னரஞ்ச வார்த்தா னெழுந்து. (௩௮)

உள்ள முறுமகிழ்ச்சி யுற்றிச் செயலெந்தை
வள்ளலரு ளென்ன மனத்தெண்ணிக்—கொள்ளுமக
மோரா யிரமாண் டுஞற்றியுமா தேவனங்கு
வாராமை யாற்றுணிந்தான் மாய்வு. (௩௯)

உன்வகையிற் றூயருளா லோங்குகுண்ட நள்வதிந்து
மின்வச் சிரகம்ப மேற்குதித்தான்—கொன்முனையி
னின்றுருவி யக்கம்ப நீளடியிற் சென்றமையாற்
றுன்றுடறா ளாய்முடிந்தான் சூர். (௪0)

சிங்கமுகன் காணுத் தெருமந் துளம்பதையாச்
செங்கணின்று சோரிநீர் சிந்தவா—யங்கையொரு
குண்டத் தொழின்மறந்த கூருயிர்ப்பின் மையுணர்ந்தோ
ருண்டுகொலோ வென்று ருயிர். (௪௧)

ஆர்துயர வாழியின்க ணாழ்ந்தயர்ந்து தொல்லுணர்ச்சி
சார்தரவே மாயை தருமகனே—பேர்மகநீ
பன்னாட்செய் துற்ற பயனிதுவோ வெங்கொளித்தா
யென்னா னினைக்காண்பேன் யான். (௪௨)

சூரனென நின்பேர் சொலினெவர்தாஞ் சூருறார்
வீரனினைப் போலிவ் வியனுலகில்—யாருளா
ரிந்திரனு நீயிறக்க வின்னறவிர்ந் தின்புற்றான்
வெந்தயர்ந்தோம் யாங்கண் மெலிந்து. (௪௩)

கூற்ற னுயிர்கவர்ந்த கோமானை யுட்டழீஇ
யாற்றவுநீ நோற்றிறந்தா யந்தோமுன்—சாற்று
புறந்தழீஇ யேற்ற புரமெரித்த காதை
மறந்தனையோ மன்னா மருண்டு. (௪௪)

இன்னபல சொல்லி யிரங்கி யரிமுகத்தோ
னின்னருளி லல்கா வினைக்காணா—தின்னலுறு
கன்றெனவீழ் தந்தலையக் கண்டுதிறற் றாரகனுங்
குன்றெனவீழ் தந்தான் குலைந்து. (௪௫)

வீழ்ந்துயிர்த்துத் தாரகன்றான் வேள்விக் களமுழுதுஞ்
சூழ்ந்தாற்று மோதை துணைச்செவியுற்—றாழ்ந்த
பொருமிக் கலைநீர்போற் போர்த்தா னவர்கள்
பொருமிப் புலம்பினார் போந்து. (௪௬)

தாரகனுஞ் சிங்கத் தனிமுகனுக் காரவுணா
ராரு நெடிதாற்று மார்ப்பினைக்கேட்—டேரிகல்கொள்
வெஞ்சூர் மகத்தீயில் வீந்ததுணர்ந் தாளுற்றான்
மஞ்சூர் மகவான் மகிழ்ந்து. (௪௭)

வானுலக நீங்கி மதியுலக நீங்கியுயர்
பானுலக நீங்கிப் பயிறவத்தைத்—தானுளத்தி
லெண்ணா வியந்திரங்கு மோரவுணர் தம்மினத்தைக்
கண்ணாரக் கண்டான் களித்து. (௪௮)

வாளா வெனதாவி வாழ்வதென்கொ லென்றெண்ணி
வாளா ளரிமுகத்தோன் வாளின்று—வாளாற்ற
றோளா யிரஞ்சிரமு மொவ்வொன்றாய்க் கொய்திட்டான்
வீராவே சங்கொடுதீ மேல். (௪௯)

முன்போற் சிரமுளைப்ப மொய்ம்பினதைப் பேர்ந்திடமன்
றன்போற் சிலரிட்டுத் தாவதுகண்—டுன்போர்த்
துணையிலரி மாமுகத்தோன் சூரனைப்போற் றானு
மிணையிலுயிர்க் கிறெணினா னேய்ந்து. (ரு0)

மூன்மா வுயிர்நீத்த முன்னவன்போற் பின்னவனு
முன்மா விசும்பெழுவா னுட்கொளலு—மின்மா
சடையனறும் பூங்கடுக்கைத் தாமனோர் தூவெண்
விடையனது கண்டான் விரைந்து. (ருக)

அசுரர் யாகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ருக.

வரம்பெறு படலம்.

இந்திரன்முற் புங்கவர்க ளேத்தவரன் வெண்ணெயின்முன்
சுந்தரனை யாட்கொண்ட தொல்லுருக்கொண்—டந்தமக
வேதியன்மிச் சிங்கமுக வீரனைப்பார்த் தும்பரிசெ
னோது மெனநவின்றா னோர்ந்து. (க)

சீயமுகன் றேர்ந்தரன்றாள் சென்னி யுறத்தாழ்ந்து
மேயதந்தை காசிபனு மேவுமன்னை—மாயவளாம்
யாங்கண் மகர்மூவ ரின்னுமுளர் யாய்பணியா
லீங்குமகஞ் செய்தோ மினிது. (உ)

ஆண்டுபல வாக வரும்வேள்வி யாற்றிடலு
நீண்டசடை நீத்த நிருமலன்வந்—தாண்டிலனென்
முன்னவனஃ தோர்ந்துடல மொய்யூ னரிந்திட்டுப்
பின்னவனும் தீப்புகுந்தான் பேர்ந்து. (ங)

ஓங்கனலின் முன்னோன் வீழ்ந் தொள்ளரியநீ றாகியதை
யாங்கள் டகத்துயர்கொண் டெம்முயிரு—நீங்க
நினைந்தனமும் மைக்காண நேர்ந்தமையாற் றாழ்த்தோ
மினைந்ததிது வென்றா னெடுத்து. (ச)

அங்கணின்ற வீச னருளாற்சூர் தன்னையின்னே
செங்கனலி னின்றுவரச் செய்கின்றா—மிங்கதுநீர்
காண்டிரின்ன றீர்திரெனக் கங்கைதனை யுன்னவது
சேண்டலநின் றேகியது தேர்ந்து. (ரு)

விண்ணின் றிழிந்து விரைவிற் றரையிடனு
யண்ணறிருத் தாடாழ்ந் தவன்பணியா—னண்ணனலேய்
குண்டத் துறவவுணர் கோன்கடனுஞ் சார்த்தெழல்போன்
மண்டத் துறவெழுந்தான் வாய்ந்து. (௬)

வேதியிற்சூர் தோன்றுதலு மேவுதம்பி மாரனையான்
பாதமேல் வீழ்ந்து பணிசெயலை—யோதவுண
ரேந்தல்வந் தான்வந்தா னென்றெவருங் கேட்பநவின்
றுந்தகையை வாழியென்றா ரார்த்து. (௭)

சூர்தனைக்காண் வாளவுணர் சூழமா ராந்திறத்தோர்
கார்தனைக்காண் மஞ்ஞை கருங்குயிலை—நேர்தரவே
பின்னவருங் கண்டிடமுன் பேசுருவ நீத்திறையோன்
முன்னுருவின் விண்ணின்றான் முன். (௮)

நாரியொரு பாகமுந்திண் ணாற்புயமு முக்கணுமாய்க்
கூரியல்கொண் மால்விடைமேற் கொண்டிறையோ—னார
வினையிலெழிற் சூர னிறைஞ்சியன்பிற் போற்றித்
துணைவரொடு நின்றான் றொழுது. (௯)

புகல்சூர் முகநோக்கிப் பொற்பினமை யுன்னி
யிகன்மா மகமியற்றி யெய்த்தாய்—தகநினக்கு
வேண்டுவதென் கொன்னீ விளம்புதி யென்னவிண்ணோ
ரீண்டுழலச் சொல்வா னெடுத்து. (௧௦)

அண்டமெலா மாளு மரசு மதற்கேற்ற
தண்டனைசெ யாழித் தனிப்படையுந்—திண்டிறல்கொ
ளூர்தியும்பே ராற்றலும்பல் லொண்படையு மெஞ்ஞான்று
மார்மெயுநல் கென்றனன்சூ ராங்கு. (௧௧)

பண்டரும்பா ரண்டம் பலவவற்று ளாயிரத்தெட்
டண்டநூற் றெட்டுயுக மாளநல்கித்—திண்டிறல்கொ
ளிந்திரஞா லத்தேரு மீந்தயன்மா லஞ்சாழி
தந்தரியி னூர்திதந்தான் றான். (௧௨)

பின்வானோ ரார்க்கும் பெருமுதன்மை தந்திகலை
வென்மாண்பன் பாசுபத மின்படையே—முன்வாய்ந்த
வானோர் படையுநல்கி வச்சிரமா யாக்கையுமே
தானோகை யோடுதந்தான் சம்பு. (௧௩)

கங்கையைவா னேவியந்தக் கங்கைக்கு மாவேள்விச்
செங்கனற்குந் தோற்றமெய்திச் சீர்க்குமா—பொங்குதிரைப்
பள்ளமுந்நீர் போலோர் பதினா யிரகோடி
வெள்ளவகைத் தானைதந்தான் வேட்டு. (௧௪)

இன்னவனஞ் சூர்க்கருள்செ யெல்லை யவர்க்கிளைஞர்
மன்னி யடிபணிய மாதேவன்—முன்னவன்போல்
வீர மொடுவிளங்கி மேவுறுநூற் றெட்டுஞ்சி
ராரசீர் வாழ்திரென்று னங்கு. (௧௫)

பத்திபின்வாய்ந் தண்டர் பரசுறுசீர் நுங்களைநஞ்
சத்தியன்றி வெல்லுபவர் தாமிலையென்—றுத்தமமாம்
பாகினார் தேரும் படையும் பிறவுநல்கி
யேகினா னெங்கட் கிறை. (௧௬)

வரம்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௨௬.

சுக்கிரனுபதேசப் படலம்.

அவ்வேலை முன்னோ ரரன்போற் சுலவவுணர்
வெவ்வேலை வேந்தினைச்சீர் மேவினனென்—றவ்வேலை
யார்த்தனபோ லார்த்தவைபொன் னங்கிரியை யூழியின்கட்
போர்த்தனபோற் போர்த்தார் புகழ்ந்து. (௧)

மூன்னுற்றார் தம்மை முகநோக்கிச் சூரனெனு
மன்னுற்றா னின்னருள்செய் மாண்புவந்து—துன்னுற்றார்
நேயுற்றாற் றேவுண்டு நீயுண் டிடாற்றோர்
தாயுற்றார்க் குண்டோ தளர்வு. (௨)

என்றவர்பா லன்பினுற வேந்தலண்ட ரித்தகுவன்
வன்றிறலார் தன்மையினெவ் வண்ணமுய்வோ—மென்றினையப்
பேசவுணர் பூமாரி பெய்துசூர் வாழியென
வாசிமொழி கூறினா ராங்கு. (௩)

ஈசனருள் கொண்டுவந்த வெண்ணில் படைக்கெல்லா
மாசிலரை நற்றலைவ ராக்கியே—வீசுதெவ்வை
மாள்விக்குந் தானைகள்விண் மண்செல்லப் பின்னரொடும்
வேள்விக் களமகன்றான் வேந்து. (௪)

தாதைதா டாழ்ந்தரன்பாற் றாங்கொள் வரநவின்று
போதவினி யாங்கள் புரிவதியா—தோதுகென
வீசனரு ளன்றுநன்றென் றெண்ணியவர்ப் பார்த்தடைதிர்
நேசமுறு பார்க்கவன்பா னீர். (௫)

உற்றீரே லன்னவன்றா னுங்கட் குலைவிறிரு
பெற்றிடுநற் புந்திநனி பேசுமெனா—நற்றவர்கோ
னங்குவிடை நல்க வவுணர்கோன் றனையொடு
சுங்கனிடஞ் சென்றான் றுதைந்து. (சு)

அங்கதுகேட் டாசா னகமகிழ்பூத் தார்சீடர்
தங்குழுவி னேடுவரத் தான்காணப்—பொங்குபெருந்
தானைமுன்போய்த் தம்பியர்க டம்மோடு சார்புகரின்
கானளினந் தாழ்ந்தான் கனிந்து. (எ)

வாழியவென் றாசி மகிழ்ந்துரையாச் சூர்முதலைக்
கேழிருங்கை யாற்றழுவாக் கேடிலான்—சூழிருக்கை
கொண்டணையத் தாரகனைக் கூர்படைகள் போற்றுகென
மண்டிளவ லோடடைந்தான் மன். (அ)

ஆசனந்தந் தாங்கிருத்தி யாசானீர் வந்ததென்கொல்
பேசுமெனச் சூரபன்மன் பேர்மகஞ்செய்—தீசன்
கரிசினலந் தந்தமையுங் காசிபன்றான் கூறும்
பரிசும் பகர்ந்தான் பணிந்து. (கூ)

ஐயவினி யாமுக்கி யாற்றுமுறை சாற்றுதியென்
றுய்யவே சூர்நவில வோதுவான்—வெய்யபுகர்
பாசம் பசுபதியென் பார்தளையா மித்தைமற்றி
லாசி லுயிர்சிவனென் றாம். (கo)

தீயநல்ல வென்னவே செய்வினைக ளாயிரண்டா
லேயும் பிறவிதுன்பின் பெய்துமென்பர்—மேயதன்றி
யூழ்முறைவி ராய்த்துய்க்கு மூழ்வினைக ளீட்டுமே
லூழ்வருதற் கென்ப ருயிர். (கக)

மேவுவினை யான்மீட்டு மீட்டும் பிறக்குமா
ராவியியல் போர்ந்தனவை யாக்குமென்பர்—தாவிலா
வாதியுபி ரொன்றலவொன் றானுற்றே முண்டிறைவற்
கேதினவில் வேன்கேட்டி யிங்கு. (கஉ)

ஆதியந்த மற்றமல மாஞ்சோதி யாயசிவன்
கோதிலருண் மாநடத்தின் கொள்கைதனிற்—காத
லுறுமொருதன் மாயையா லொண்பூதம் யாவும்
பிறவும் புரிவான் பெரிது. (கங)

அடன்மாயை யாலாக்கை யாக்கியவற் றாடு
கடன்கொள்வா னிற்றான் கலந்தவ்—வுடன்மடங்கு
மெல்லையின்முன் போலுறுவ னீசனடஞ் செய்யுமென்று
மொல்லைமுத்தி மேவு முயிர். (கச)

பொய்யாம் பொறிபுலனென் போதிலவை காண்பொருளு
மெய்யாமோ புந்திசொன்மெய் மேவுசெய—றையா
வவையுமது வாஞ்செயலன் றுமதினுந் துன்பின்
பிவைமெய்யோ முன்னதா மிங்கு. (கரு)

மித்தையைமெய் யாக்கொளினு மேவுதுன்பு மின்பமுமெ
வித்தகனை யெய்துமோ மேயவிருப்—பத்தினாற்
றோன்றுவது மாய்வதூஉஞ் சூழ்வினைகள் செய்வதூஉ
மான்றபரற் கில்லையுடற் காம். (கசு)

தோற்றமழி வாதி தொடக்கின்றி யாவியொன்றாய்
வேற்றுமையில் லாப்பரன்சீர் மேவொரியல்—பேற்றதுமெய்
நெஞ்சுணர்தி தீதுநல நேர்பாவம் புண்ணியமென்
றஞ்ச லறிவின்மை யாம். (கஎ)

யாதுவந் தெய்தியதோ வீதுநலந் தீதென்று
தாதியா மாயையென்றாய்ந் தாற்றலவை—நீதி
யறஞ்செய்க பாதகஞ்செய் யற்கவென்பர் செய்யி
னுறவருவ தில்லையிங் கொன்று. (கஅ)

கனவில் விழைந்தனவுங் கண்டுவந்த யாவு
நனவுவரிற் கண்டதில்லை நாமே—யனையசெய
லிம்மையிலே செய்வினைப்பே றெய்தினுண்மை யாமதுதான்
பொய்ம்மையெனக் கோடி புரிந்து. (ககூ)

சிறியர் பெரியரெனச் சிந்திக்க லாமோ
விறுதியிற்பல் லாவியுமொன் றென்றோர்ந்—தறிதலுண்மை
யீங்கிவைமே லோர்கொள்கை யேந்தனீ கேட்டிநுங்கட்
காங்கருமஞ் சொல்வே னமர்ந்து. (உ0)

சீதரனே யாதியாந் தேவரினுங் கோவியற்கை
யோதருமாச் செல்வமின்பா லுற்றதோ—ரேதுமினி
லுன்னைப் பிரமமென்றே யோதியய றேகியரைப்
பன்ன விறைஞ்சல் பரிந்து. (உக)

தேவர்தா முங்கட்குத் தெவ்வ ரவர்ச்செறுதி
மேவுமன்னார் தாம்பணியும் வேந்தனென்னன்—மாவவுண
ராரச் சழித்தா னவற்பற்றி வன்னிகளஞ்
சேரச் சிறைபுரிதி தேர்ந்து. (உஉ)

சிறைபுரிந்து தீயபல செய்துமுனி வோர்வா
னுறைபவர்க ளாதியரை யோர்ந்து—முறைமுறையா
யேவனீ கொண்டிடுதி யேய்ந்தவவர் வான்பதமு
மாவவுணர்க் கீதி மகிழ்ந்து. (உ௩)

காமங் களவுகொலை கட்பொய்மை யாதியெலா
மேமெ[illegible]செய்தியற்று னிற்குவருந்—தீமையொன்று
மில்லையவை செய்யாக்கா லேந்தனீ வேட்டவைதா
னெல்லையி லாமோ வுனக்கு. (உ௪)

அண்டர் பிரானளித்த வாயிரத்தெட் டண்டமுற்றுந்
திண்டிறன்மாத் தானையொடு சென்றுகண்டு—கண்டவணீ
யாற்று முறையிறைமை யாற்றி யிணையிசையின்
வீற்றிருத்தி யென்றான் விழைந்து. (உ௫)

சுக்கிரனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௩௫௪.

அண்டகோசப் படலம்.

தீய வினையவுரை செப்பவிது நன்றெந்தை
யேய பணியினிற்ப னீசனரு—ளாயிரத்தெட்
டண்டங் களினிலைநீ யாய்ந்துரைக்க வென்னவெள்ளி
திண்டிறல்வாட் சூர்க்குரைப்பான் றேர்ந்து. (௧)

மேலுள் பொருடம் விளைவதுதா னிற்கவிப்பான்
மூலமுறும் புந்தியதின் முந்துமந்தை—யாலெம்
புலங்கா ணு மாங்கே புனிதவான் றொட்டு
நிலங்காறும் வந்த நெடிது. (உ)

அப்புலா மப்புவிக்கோ ராயிர கோடியண்ட
மொப்பிலவே யென்னவுண்டா லொன்றினுக்கொன்—றெப்படி
சொற்றிடுநீர் மைத்தன்று சூழ்ந்திடின்மா வைப்பெனலா [மேற்
மற்றவையம் பொன்னின் வணம். (௩)

உன்னருமா ஞாலவண்ட மோரா யிரகோடி
யன்னதினீ பெற்றவண்ட மாயிரத்தெட்—டின்னவற்றோ
ரண்டத் தியற்கை யறைகின்றேன் செங்கரத்திற்
கொண்டநெல்லி யின்னுளத்திற் கொள். (௪)

கதிரெழுதா ளெண்மூன் றுகசாக் கிரக
மிதுவிருநான் கேய்ந்த திலீக்கை—நுதலிலீக்கை
யேரிருநான் காம்யூகை யீரெட் டியவையிது
கூரிருநான் காமங் குலம். (௫)

அங்குலமெண் மூன்றுகா மக்கரமோர் நான்குதனு
தங்கு தனுவிரண்டு தண்டமே—பொங்குதண்ட
மீரா யிரங்குரோச மீதுநான்கி யோசனையென்
றோராய்ந்தோர் சொல்லு மளபு. (௬)

பன்யோச னையைம் பதிற்றிரண்டு கோடிவந்த
துன்னண்டத் திற்காழி யோர்வைப்பு—மன்னிவப்பு
மாநிலவண் டங்கட்கிவ் வாறளவைத் தென்றறிதி
யூநிலவும் வேலோ யுகந்து. (௭)

ஒண்புவனிக் கேகீழாம் யோசனையைம் பான்கோடி
மண்புவிக்கு மேலாச்சேர் மானமுமஃ—தெண்புகழ்கொண்
மாடியன்மா மேருவுக்கு மாதிரமோ ரெட்டுமைம்பான்
கோடிகடா கத்தினெல்லை கொள். (௮)

அண்டகட மோர்கோடி யாங்கதன்மே லோர்கோடி
யொண்டிறற்கா லத்தீ யுருத்திரர்பொன்—கொண்டதனி
தாமவன வெல்லை தசகோடி யாமீக்கட்
டுமைவைப்பைங் கோடித் தொகை. (௯)

சிம்மா தனத்துயர்ச்சி சேரா யிரமளவைத்
தம்மானத் திற்கிரட்டி யாம்பரப்புச்—செம்மா
ணுருத்திரர்தீ மெய்யயுத யோசனையே யாகுந்
திருத்தகுவா ளேந்திநிற்பர் சேர்ந்து. (௧௦)

உருத்திரரைப் போல்வா ரொருபதின்மர் சூழ்வா
ருருத்தியொடன் றேவ லாற்றிப்—பருத்ததச
கோடிப் பரிசனங்கள் கூடுமென்றோர் தாள்வழுத்தி
நீடுகம டப்புலமா நேர்ந்து. (௧௧)

அப்புவன மீக்க ணடுக்கு நிலையவாய்ச்
செப்புநா லேழ்கோடி சேர்நிரய—வைப்புயர்வு
கோடியொன் றுநீங்கமுப் பான்கூர்பன் னிரண்டிலக்கம்
பாடியலா ரண்டப் பரப்பு. (௧௨)

டன்னிரய மீதொன் றொழியிலக்க நூறுயர்வு
தன்னிலுறு மோர்புவனந் தாழ்கீழ்மண்—டுன்னுமரும்
பார்நாப்பண் மேற்பசும்பொ னஞ்சோதி மற்றதன்மேற்
கூர்மாண்டர் வாழ்வர் குறித்து (௧௩)

கூர்கா ழகமுகத்தர் கூர்வாய்க் கணிச்சியினர்
பேர்கனலை யன்ன பிறங்குருவர்—சூர்கணற்பொற்
பீடிகைசேர் கூர்மாண்டர் பேசுதம்பாற் குழுருத்ரர்
கோடியள வாரளப்பார் கூர்ந்து. (௧௪)

அன்னபுவ னத்துமீ தந்தரமி லக்கமொன்பான்
பன்னுவா தற்கும்பர் பாதலங்க—ளென்பபில
மொன்றற்கொன் பஃதாக வுன்னறுபான் மூன்றிலக்க
மென்றறைவ ரேழ்பிலத்திற் கீங்கு. (௧௫)

பார முறுங்கனிட்ட பாதலமோ ரெட்டிலக்க
மாரகல்வெவ் வேறயுத மாமவைதா—னேர்மும்மைப்
பாற்கா ரவுணர்கீழ் பாலுரகர் நள்ளரக்கர்
மேற்பா லுறைவார் விழைந்து. (௧௬)

இதன்மே லிலக்கமொன்பா னோரா டகர்வைப்
பிதன்மேல் வெளிகோடி லக்க—மதுவிருபா
னோரிதன்மேல் யானைபணி யேந்திநிற்கு மாங்கதன்மேற்
பார திலக்கமெட்டுப் பத்து. (௧௭)

ஏனோர் பிலங்கட் கெலாமிறைவ ராய்க்காப்போர்
மானு டகர்நாகர் வாளவுணர்—கோணரக்கர்
தாடொழுவோ ரண்டகடந் தான்முற்பா ரீரைம்பான்
கோடியெனக் கோடியென்றுன் கூர்ந்து. (௧௮)

பலபிலங்கட் கெல்லாம் பரமதாய்ச் சேர்பா
ருலகின் விரிவுளவு முன்னிச்—சொலுவன்கேள்
சம்புமுற்றீ வேழுமுறை சாருமத்தீ வேழுமப்பால்
வெம்புவிசூ ழுந்திகிரி வெற்பு. (௧௯)

அதற்கப்பால் வேலைக் கரசுபுற வாழி
யதற்கப்பாற் பேரிருள்வைப் பாகு—மதற்கப்பான்
மண்டுறுமண் டத்தோடு மன்பொருள்யா வுஞ்சூழ்ந்து
கொண்டிருக்குங் காண்டிமன்னே கூர்ந்து. (௨0)

முற்றீப மோரிலக்க முந்நீரு மற்றேறைற்
றுற்றனதே யிக்கொன்றற் கொன்றிரட்டி—பெற்றவென்பர்
கொண்ட தொகையிரண்டு கோடியைம்பா னூன்கிலக்கங்
கண்ட தொகையாங் கணித்து. (௨௧)

ஐயிரண்டு கோடிசொன்னத் தார்தலமஃ தன்னேமிச்
சையமயுதமாஞ் சார்புறத்தி—னெய்துகடல்
கோடியிரு பானேழ் குலவிலக்க மையிருள்சேர்
பீடுலகி னெல்லைசொல்வேன் பேர்ந்து. (௨௨)

கூடிருட்பார் முப்பானேங் கோடிபத்தொன் பானிலக்க
மாரு மொருநான் கயுதமாம்—பேரிருள்சூ
ழண்டச் சுவர்க்கனமொன் றன்கோடி பாரகலங்
கண்டவதிற் பாதியது காண். (௨௩)

தொன்னூற் படியாஞ் சொலுங்கணிதந் தன்னையே
மன்னுதிசை போன்மற்ற மாதிரத்துந்—துன்னவைக்கிற்
கூறுதிக்குங் கோணமுற்றுங் கூறிரண்டு கோடிமே
லூறுமா யோசனையா நோக்கு. (உச)

அம்புயமாம் பீடத் தமர்வோன் றனுதுவல
மொய்ம்பி னுதித்த முரண்டருசா—யம்புமைந்தன்
வேலவிருங் கைந்நம்பி மேவன் புடைவிரதன்
ஞாலமுற்று மாண்டான் றனித்து. (உரு)

அன்னவன்றன் மைந்தரா மங்கிதீரன் மேதாதி
துன்னு வபுட்டிமுடு சோதிட்டுப்—பன்னுதுதி
மானவ் வியன்சவனன் மன்னெழுவ ரேழ்தீவு
மானபங்குற் றுண்டா ளரசு. (உசு)

ஆரியனு வற்றீவா ளங்கிதி ரன்பெற்ற
பாரதன்முன் னுன்பதின்மர் பன்போர—லோரொருவர்க்
கொவ்வொன்று வந்தீவை யொன்பதுகண் டஞ்செய்தே
யெவ்வமறத் தந்தா னினிது. (உஎ)

மேலுயாத் தீவினடு மேருமுள ரிப்பொகுட்டி
னேலுமதற் கியோசனைதா னெண்பத்து—நாலா
யிரமாகும் ஞாலமாழ்ந் திட்டதீ ரெண்ணா
யிரமாகு மென்ப வினிது. (உஅ)

அத்தீவின் சென்னி யகலமெண்ணான் காயிரமாம்
மைத்த பாரரையதிற் பாதியா—முற்றவண்ண
மேகலைமூன் றன்னதுச்சி மேவும் பலசிகர
நாக மளாவிநிற்கு நன்கு. (உகு)

மேரு வரைக்குநடு வேதனண்ம நோவதியாங்
காருங் குடதிசையி லச்சுதன்வாழ்—சீரியவை
குண்டம் வடகீழ்பாற் கூற்றுதைத்தோன் கைலையெண்ம
ரெண்டிசையு மேவு மிடம். (௩0)

ஆருந்தெற் காதிவடக் காமளவு மத்திதனி
னேரியதரோர் தேசமது நேர்போகு—மாரதற்கு
நேராகச் செல்லு நெடும்பூழை யொன்றுளது
சீராகத் தேர்க தெரிந்து. (௩க)

மேருவுக்குக் கீழ்பான் மினிர்மந் தரம்வெண்மை
சாருந்தென் பாற்கந்த மாதனம்பொன்—னுருமேற்
கார்விபுல நீலமுதக் காமன்சு பார்சுபமாம்
வார்மா துளம்பூ வணம். (௩உ)

அங்குக் கடம்புசம்போ டாரசா லிந்நான்கும்
பொங்குருணை மாதி பொலிந்துநிற்கும்—தங்குசம்புத்
தாரு விரண்டா யிரயோ சனையேனை
யாரு மதிற்பாதி யாம். (௩௩)

அன்னருணை பான்முன் னருண மசிதோத
முன்னரிய மானதமே யொண்மடுவாம்—பன்னுந்
தருசைத் திரநந் தனம்வைப் பிரசந்
திருதாக் கியமேவுஞ் சேர்ந்து. (௩௪)

நாவலொன்றூர் காரணத்தா னற்பார தன்கண்ட
நாவலந்தீ வென்னவே நாமமுறு—நாவனறுந்
தீங்கனிநீ ராறுதக்குச் சென்றுசாம் பூநதப்பே
ராங்கடையு மந்த வயம். (௩௫)

பொருந்து பொருப்பைப் புடைசூழ்ந்து போகுந்
திருந்துசெழுஞ் சாம்புநதத் தீர்த்த—மருந்திறனோர்
மேயவுடன் பொன்மயந்தான் மேவி யொருபதின்மூ
வாயிரமாண் டாங்குறுவ ராம். (௩௬)

மன்னூற் றிசையில் வரைப்பரப்பு மேல்கீழ்தான்
மின்னுக மாமேரு விற்பாதி – பொன்னூர்கீழ்
பான்மா லியவான்மேல் பாற்கந்த மாதனந்தென்
பான்மா நிசதவெற் பாம். (௩௭)

கூறுந்தென் பாலேம கூடமிம முத்தாரத்தில்
வீறுநீ லஞ்சுவே தஞ்சிருங்கம்—பேறெணக
நீலநிதி மாமணிபொ னீள்பனிநீ லம்வெண்மை
சாலுமதி காந்தநிறந் தாம். (௩௮)

நிசதம்பொற் கூடமிம நீள்கிரிகீழ் மேலாத்
திசைமருவு மாக்கடலைச் சேரு—மிசைவடபா
லாரு மலையு மனையவே யெண்கிரியு
மீரா யிரமான மே. (௩௯)

வார்கந்த மாதனநன் மாலியவான் வெற்பயுத
மோர்மற் றிருமூன் றிராயிரமாஞ்—சார்விற்
பொருவடமூந் நீர்மூற் புகல்சிருங்கங் காறுங்
தருவருட மாகக் கொளும். (௪0)

துன்னுசுருங் கம்முற் சுவேத வரையளவு
மன்னு மிரணியமா மாவருடம்—பன்னருஞ்சு
வேதமுரு நீல விலங்கலுக்கு நாப்பணுல
கோதா மிரமியமா முற்று. (௪௧)

மேருவரை சூழ்வருட மேவு மிளாவிருதம்
வாரருவி யார்கந்த மாதனமேல்—வீரைநடுக்
கேதுமான் மாவருடங் கீழுததி மாலியவா
ஞேதிடையிற் பத்திரமென் றுன். (சஉ)

காணிசித முன்னேமங் காறு மரிவருடஞ்
சேணுலவு மேமமுதற் சீரிமயம்—பேணுநடுக்
கிம்புருடந் தென்கடற்குக் கேழிமவெற் புக்குநடுப்
பம்புருமா பாரதமென் பார். (சங)

கேதுமால் பத்திரமுங் கேடிலெண்ணுன் காயிரமற்
றேதொன் பதினயுத மொண்பாதம்—போதலுற
நின்றகண்ட மெட்டு ணிறைந்தோர் தமக்காயு
ளென்றறைவர் மேலோ ரிசைந்து. (சச)

குருநாட் டுறைவோர் குலவாய்பா லாண்பெண்
ணுருவாகத் தோன்றியுட லொன்றாய்—மருவுவா
ராங்கவர்க்குத் தெய்வ மணிதருபூ நல்குமுணுத்
தீங்கனியுங் காயுமெனத் தேர். (சரு)

அன்னார்மெய் பச்சையா யுள்பதின்மூன் றாயிரமாம்
பன்னுங் கதற்குவட பாகத்திற்—றுன்னுவா
ராயமுனி வோர்சா ரணர்சித்தர் முன்னையர்க்கா
மாயுள் படிகநிற மாம். (சசு)

பத்திராசு வத்தோர் பலங்காய்துய்ப் போர்பதின்மூன்
றற்றிடு மாயிரமாண் டுற்றோர்மெய்—யத்த
ரிரமியத்தோ ருண்கனிக ளிந்துறழ்மெய் யோர்முன்
கரையதற்கைஞ் ஞுறு கழிவு. (சஎ)

ஆரு மிரணியத்தி லாலின் கனிநுகர்வர்
நேருங் கவலை நிறமுடையர்—சேரு
மவர்க்குவரு டம்பன்னீ ராயிரமாச் சொற்ற
நுவர்க்கரிய தொன்மைமுன் னூல். (சஅ)

இளாவிருதத் தோர்வெண்மை யேற்றோர் கரும்பூ
ணளாவுபன்னீ ராயிர மாகக்—கொளும்யுகங்
கேதுமா லோர்வண்ணங் கேழ்குவளை யூண்கைதை
யோதுபதி னாயிரமென் றுன். (சகு)

அரிகண்டத் தோர்பதி னாயிரம தெல்லை
யுரிய கனிகா யுணவிந்—திரிநிறங்
கிம்புருடத் தோரிறலிக் கேழ்கனியுண் பார்நிறம்பொன்
பம்பயுத மாய்வுவென் பார். (ரு0)

ஏமவரைத் தென்பா லிமயவட பாறன்னிற்
காமருசீர் மேவுங் கயிலைநிற்கு—மாமதற்கு
மீதிமையா மூக்கண் விமல னுமையென்னு
மாதி னுடனமர்வான் வாய்ந்து. (ருக)

உவழியிலண் டம்வரைமே லோடுகீழ் மேவுமலை
யூழினெட்டுக் கண்டத் துறைநீரார்—பீழைபிணி
யுன்னு நரைதிரைமூப் பொன்று மடைகிலா
ரென்னு மிறைநூ லிசைந்து. (ருஉ)

முந்தையுகம் பேரலேனை மூன்றுளுமொய்ம் பாரறிவு
சந்தவுட லாயுளோர் தன்மையர்முன்—னுந்தலைசூழ்
பாரதத்தில் வந்துதித்தோர் பண்வினையின் பேறடைவர்
காரதங்கட் பெய்யா கவிந்து. (ருங)

பாரத்தருள் ளாருலகிற் பல்கித் தொழிற்புரிந்து
பேரறம்பா வம்மீட்டிப் பேசுமருள்—சேர்பௌ
திகமுதலா மூன்றினிற் றேர்பயன்கொண் டுய்வர்
யுகமதிற் கேற்ப வுளர். (ருச)

ஆற்ற லறிவுசீ ராயுளுரு வுண்டிசெய்கை
யேற்றமிகு பாரதத்து ளேய்ந்தவர்கண்—மாற்றரிய
தோரைமுதற் பைங்கூழ் துதையும் விளைவாக்க
லாருவர்கந் தங்கனிகா யாங்கு. (ருரு)

எண்கண்டத் தோர்விண்ணோ ரேழ்நரகோ ரங்குவைகி
நண்வினையாற் றிப்பயன்க ணன்றுதுய்ப்பர்—பண்பினெனப்
பன்னுவகை யாற்பரதம் பல்வினைக்கெல் லாமூல
மென்னவடை வாரெவரு மேய்ந்து. (ருசா)

பன்னுகண்டந் தம்முட் பரதகண்டஞ் சீர்த்ததென்றூங்
குன்னு குறைபெறினே யுற்றமர்ந்து—துன்னரிய
வாசவனும் வானவரு மாதவரு மாதவமும்
பூசனையுஞ் செய்வர் புரிந்து. (ருஎ)

பரதனிந்தி ரப்பேரோன் பனகசேரு கன்று
மிரபன்னன் மின்கபத்தி நாகன்—றருசவுமி
யன்கந் தருவ னவிர்வருண னுமகரோ
டின்குமரி மாதுதந்தா னூற்று. (ருஅ)

மாயிருமா மண்போற்று மன்னவர்தம் பேரினொன் றற்
காயிரமா யோசனைய தாகவே—மேயவர்க்கே
யூக்கமிகும் பாரதத்தை யொன்பதுமா கண்டங்க
ளாக்கி யளித்தா னமர்ந்து. (ருகூ)

கங்கையமு னைகவுரி காவிரிபாஞ் சாலிகம்பை
துங்கபத்தி ரைபம்பை சூரிசிகி—பிங்கலை
சார்வரி வெஃகாச் சரயு பொருநைமுத
லோர்வரிய வுந்தி யுறும். (கூ0)

உச்சவிந்தஞ் சையமுத லோரேழ் சிகரவெற்பும்
கச்சிமுத லேழாங் கடிநகரு—மிச்சை
தருமா யிரத்தெட்டுத் தானமுஞ் சேர்வ
திருங்குமரி யேனைவியப் பில். (கூக)

சாகத்து மன்கோமே தாதிமைந்தர் சாந்தவயன்
சோகச் சிசிரன் சுகோதயன்—வாருறுவா
னந்தசிவன் கேமக னற்றுருவ னென்றெழுவ
ருந்து புகழா ருளர். (கூஉ)

மன்னவர்பே ராலேழ் வருடஞ்செய் தங்கவர்க்குத்
துன்னவளித் தான்காற் றொழுந்தெய்வ—மென்னவே
கொள்ளுவா ராரியர் கொன்விந் தகர்சுக
ருள்ளுமா வாண்டுறைவ ருற்று. (கூங)

சோமகமுன் னேழ்கிரியுஞ் சொல்சிவைமுன் னேழ்நதியுந்
தாமுறவே மேவுந் ததிக்கடல்சூ—ழேமக்
குசத்தீவி னில்வபுட்டுக் கோவவற்குச் சேயாங்
கசத்தின் னெழுவரென்பர் காண். (கூச)

உன்சுட் பிரத னுரேகிதன்றீ ரன்முகன்சீர்
மன்சுவேத கன்சித்தி யின்வயித்தி—தன்னென்னு
மிப்புதல்வர் பேரினு லேழ்வருட மாக்கியே
யொப்பிலவர்க் கீந்தா னுகந்து. (கூரு)

உன்னதமுன் னேழ்மலையு மோதரிய வான்சோனை
யென்னு திரைநதிமுன் னேழுமுள—முன்னுதெய்வ
வந்திறையாந் தர்ப்பகரே வான்கபில ருள்ளிட்டோர்
சந்ததமங் காருஞ் சனம். (கூசு)

ஒண்ணெய்ப் புணரிகிர வுஞ்சதீ பத்திற்கே
யண்ணலவிர் சோதிட் டவன்மைந்தர்—நண்ணரிய
வேண்சா ரணன்கபில னெண்கிருதி கீர்த்திவேணு
பேணிலம்ப கன்னுற் பிதன். (கூஎ)

மற்றவர்பே ராலேழ் வருடங்கண் டங்கவர்க்குக்
கொற்றமுறத் தந்தான் குசேசயமு—னுற்றமலை
யேழுசிவை முன்னுந்தி யேழு தபதர்முன்
வாழுஞ் சனமயன்றெய் வம். (கூஅ)

கன்னலின்னீர் சூழ்தீபங் கான்மலியுங் கான்மலியா
மன்னதனுக் கேந்த லவிர்துதிமா—னின்றனையர்
மன்குசலன் வெய்யன்றே வன்முனி யந்தகாரன்
றுன்மனோ தன்றுந் துபி. (கூ)

மற்றவர்க்கேழ் கூறுக்கி மன்னதனை நல்கினன்
சொற்றிமிர முன்னேழ் சுடர்வரைவே—முற்றநதி
போது நுமுதமுன்னும் புட்கலாதர் முற்சனமாங்
காதிபக வன்கடவு ளாம். (எ0)

மதுக்கடல்சூழ் தீபங்கோ மேதகப்பேர் மன்னு
மதற்கவ் வியனே யரசாம்— புதல்வரவி
மோகனன்மோ கன்சகலன் சோமன் சுகுமாரன்
மாகுமா ரன்மரீச கன். (எக)

கூறுமவர்க் காங்கதையேழ் கூறுக்கி யேகொடுத்தா
னேறுசிங்க மத்தமுத லேழ்கிரியும்—பேறயாதி
முன்னேழ் நதியுமுள முன்னங்கர் முன்மாக்கண்
மன்னோர் கடவுண் மதி. (எஉ)

போற்றுநன்னீர் சூழ்தீபம் புட்கரமன் னன்சவனன்
பேற்றுமைந்தர் தாதகிமா பீதர்க்குச்—சாற்றதிரு
கூறுசெய்து தந்தான் குலவிடப முன்வரையே
மூாறுகுடி லேமுதலே ழாம். (எங)

சொன்னகரர் நாகரென்பர் சூரியனே தெய்வதமா
மன்னதந்தத் தில்லேம்ப தாயிரமா—முன்னர்ந்
தருமான சோத்தரக்கல் சக்கரம்போ லாமங்
கரும்பதவி யெண்டிசையர்க் காம். (எச)

புணரியந்தந் தோறும் புடையுறவொவ் வோர்வெற்
பணவிநிற்கு மன்சாக ரந்தி—நணுந்தீப
முற்று மிருக்குநர்க்கு மூப்பு நரைதிரைக
ளற்றமின்ன லாதியிலே யாம். (எரு)

அன்னர் கலியிறுமே யார்கிம் புருடரியன்
மன்னுவா ராண்டயுதம் வாழ்வரே—பொன்னிறப்பார்
தன்னையே சூழ்போய்த் தடம்பெருநே மிப்பொருப்புத்
துன்னியங்குச் சார்வுற்ற து. (எசு)

நேமிவரைக் கிப்பா னிகழ்சுடரே யப்பாலாஞ்
சேம நிசிப்படலஞ் செம்மணிபோற்—காம
ரியக்க ரிராக்கதரே யேப்பேய்க் கணங்க
ளியக்க முறவமர்வ ரே. (எஎ)

ஓருந் திசைக்கடவு ளுற்றதத்த மாதிரத்தின்
மேருவின்கட் டங்குதல்போன் மேவுவா—ராருமதற்
கப்பாற் புறக்கடலா மாங்கதற்கப் பாலிருளா
மப்பாற் றயங்குமண்ட மாங்கு. (எஅ)

ஊழினெறி யாற்றும் முயிர்விடுவோர் ஞானமிலா
ராழி வரைப்புறஞ்சூழ் வாரப்பாற்—சூழிருள்சே
ரெல்லை தனிலநாதி யீசர்வா ழங்கயிலைத்
தொல்லை வரையுமுண்டு சூழ்ந்து. (எகூ)

அன்னவண்டத் தின்மருங்கி லாருங் கணநிரைகண்
மன்ன வதிதந்து மல்குமே—பன்னரிய
வச்சம்புத் தீபமுத லண்டச் சுவர்காறு
மெச்சுபுவி யென்பர் வியந்து. (அ0)

இப்புவியின் மேற்கணத்தி னேருலக மாமிதன்மே
லப்பரிசே யார்குய் யகலோகஞ்—செப்புமிதன்
மீதுறுகால் வாழுலக மேவிதன்மே லேழ்புயலு
மாதரவின் வாழுமெல்லை யாம். (அக)

மூவயுத கோடி முகிலொவ்வொன் றைமுறைசூழ்ந்
தேவமற மேவி யிருக்குமே—மேவரிதாய்க்
காண்கிம் புருடர் கருட ரியக்கர்சித்தர்
மாண்வித்தி யாதரர்வாழ் வைப்பு. (அஉ)

இங்கிதன்மேல் வானதிசெல் லெல்லையப்பாற் பானுலக
மங்கவனிக் கோரிலக்க மாகுமோர்—பொங்கதனின்
முப்பான்முக் கோடியண்டர் முன்னு மருக்கருட
னப்பால் வழிக்கொள்வா ரங்கு. (அங)

ஓரதன்மீ திந்துலக மோரிலக்க மும்பரிற்சேர்
தாரகையின் மாணுலகந் தானிலக்க—மாரதன்மேற்
புந்தியுல கிரிலக்கம் போற்றதன்மேல் வெள்ளியுல
கந்தி லிரண்டிலக்க மாம். (அச)

Tண்ணதன்மேற் சேயுலக மீரிலக்க மேலரச
னண்ணுலக மீரிலக்க மாங்கதன்மே—னண்ணுமந்தன்
றன்னுலக மீரிலக்கஞ் சாற்றதன்மே லேழ்முனிவர்
துன்னுலகி லக்கத் தொகை. (அரு)

அப்பாற் றுருவ னமரு முலகிலக்கஞ்
செப்பார் புவர்லோகத் தின்றொகைதா—னெப்பார்
பதினைந் திலக்கமாம் பன்னு மதன்மேல்
வதியுமா லேழு மருத்து. (அசு)

சொல்பதத்தின் மீதிற் சுவர்லோக மெண்பத்தைந்
தல்கிலக்க மாங்கே யமரரொடு—மல்குபிறர்
போற்றப் புரந்தரன்றன் பொற்புறவே வீற்றிருந்தே
யாற்றப் புரிவா னரசு. (அஎ)

அப்பான் மகலோக மாகு மிருகோடி
செப்பார்மார்க் கண்டாதி சீர்முனிவர்—வைப்பாமே
வண்ணிகழ்லா கஞ்சனலோ கத்தினள வெண்கோடி
யெண்ணுபிதிர் தேவ ரிருப்பு. (அஅ)

பன்னு தவலோகம் பன்னிரண்டு கோடியா
முன்னுசன காதியாங் குற்றுறைவா—ரன்னதன்மே
லெண்சத் தியவுலகி ரெண்கோடி யாங்கயன்றன்
மாண்பின் றலமளிக்கும் வைப்பு. (அசு)

சாரும் பிரமபதந் தான்மூன்று கோடிமா
லாரும் பதவியுமெண் ணத்தொகையே—யோருஞ்
சிவலோக நாற்கோடி சேணதன்மேற் கோடி
யவிரண்ட கோளகையு மாங்கு. (கூ0)

வேதமுத லாக விளம்பிடுநூல் வெவ்வேறு
வோதிடுமண் டத்தியற்கை யுன்னிற்பல்—வேதமுற
வவ்வவற் றின்றிரிபா ராய்ந்தவுனக் குண்மைசொற்று
மெவ்வமிலா வேந்தே யினிது. (கூக)

ஏதமிலிவ் வண்டத் திவர்புவன நூற்றெட்டா
மோதரன்சீ ரேத்து முருத்திரர்க—ளாதரவி
லின்பார் தரவே யினிதி னுறைந்தருளு
மன்பா ரிருக்கையுமாண் டாம். (கூஉ)

இவ்வண்டத் தின்னியற்கை யேமு னுனக்கிறைநல்
கவ்வண்ட மாயிரத்தெட் டாமவைக்கு—மவ்வியல்பே
யேந்தனீ சென்றுகாண் கென்ன வகுத்துரைப்ப
வேந்த னுணர்ந்தான் விழைந்து. (கூங)

அண்டகோசப்படல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா சசச.

திக்குவிசயப் படலம்.

சூரவனடி போற்றிவிடை கொண்டிளவ லோடும்
பரவையென மன்படைகள் பாய்சூர்—வரவுணர்ந்து
தாரகன்முன் போயிறையைத் தாழ்ந்துமுன்னோன் றன்னையண்மி
யார வணங்கிநின்றா னங்கு. (க)

சிங்கன் மகிழ்ந்துரைத்த சூழ்ச்சியெலாந் தாரகற்குச்
சிங்கமுகன் கூறச் சிரித்துநன்றென்—றங்கவனு
நற்றலைவ நள்ளாரை நாமினிவெல் வான்விரைவி
லுற்றிடவே வேண்டுமென்றா னோர்ந்து. (உ)

சந்திரமா மோலியான் றன்னருளான் மைந்தருற்ற
வெந்திறலுந் தொல்வரமு மேவியன்னை—யந்தரத்தில்
வந்துநிற்கக் கண்டவளை வந்தித் தசமுகியோ
டந்தகுவர் தாழ்ந்தா ரடுத்து. (ந)

மாயைமிகு மாண்புணர்ந்து மைந்தரைத்தா னின்றபொழு
தாயமகிழ் வின்மிகவுற் றாசிசொலி—மேயமகத்
தீச னருள்வரங்கேட் டெண்டும்மைக் காணவே
நேசமொடு வந்தே னினைந்து. (ச)

மைந்தர்கா ணீவிர் மகவான் முதலோரை
வெந்திறலான் வென்றவனி மேல்வாழ்தி—ரந்தமின்றி
மாயைகள் வேண்டினனை மன்னுமுளத் துன்னுதிரங்
கேய முடித்துநிற்பேன் யான். (ரு)

என்று முமைப்பிரியேன் யானுமைக்காண் பான்பலகாற்
சென்றிடுவ னீர்பேதந் தீர்ந்திருத்தீர்—நன்றெனவே
பேர்வளைசென் றாளாகைக் கேகவிறற் றானவர்கூய்
வார்முரச மெற்றுமென்றான் மன். (சு)

தார்மன்ன னேவலினற் றானவர்கள் சாற்றுமுர
சார்முழக்கங் கேட்டனிக மத்திசையே—சார்தரவே
யூழியின்கண் மிக்கார்த் துயர்ந்து பரந்துவரு
மாழியெனச் சென்றதே யாங்கு. (எ)

வரையெனவே சென்ற மதமா வானூர்
தரையெனவே சென்ற தடந்தேர்—திரையெனவே
சென்ற பரிமா திறனிருதி தானெனவே
சென்ற பதாதி திகழ்ந்து. (அ)

கூறு படைமூன்று கோடியாம் யோசனையின்
காறும் பரவிக் கடிதேக—வீறு
மளகா புரியை யடைந்தனவே தூசிப்
பளகார் தராத படை.

மண்ணிற் பரப்புளது வாரியின்மிக் கார்ப்புளது
விண்ணிற் புகுவதுகால் வேகத்த—தண்ணருந்தீ
பேரிந் திரவியினும் பேரொளிய துன்னிமயன்
றேரிந் திரஞாலத் தேர். (௧௦)

நாரி யொருபாக னல்கிந் திரஞாலத்
தேரி லிவர்ந்திறைவன் செல்லவிரு—சாரி
லணித்தே ரிசுவிளையா ராளரிமான் பூண்ட
மணித்தேரிற் சென்றார் மகிழ்ந்து. (௧௧)

கரிமே லிவர்ந்துங் கலினத் தொடர்பூண்
பரிமே லிவர்ந்தும் பருந்தேர்க்—கிரிமே
லிவர்ந்துஞ்செல் சூர்தனைச்சூழ்ந் தெண்ணணிக வீர
ரிவர்ந்துபுடை சென்றா ரினிது. (௧௨)

மன்னும் பதினெண் வகைமாப் படையேந்தித்
துன்னும் பலநிருதர் சூழ்ந்துவர—வுன்னனிகத்
தார்த்தவிய மார்த்தரத மார்த்தகய மார்த்தவய
மார்த்தகழ லார்த்தபடை யாங்கு. (௧௩)

மண்ணின் றெழுபுழுதி மார்த்தாண் டனைமறைப்ப
விண்ணின் றமரர் வெருவிநைந்தா—ரெண்ணின்று
சாரசர மெல்லாஞ் சலித்தவிறல் சூரனெனும்
போரவுணன் றானைசெலும் போது. (௧௪)

இத்தன்மை யாக விருஞ்சேனை யோடிறைவன்
சுத்தன்மை யின்னகரைச் சூழ்ந்தனனங்—கத்தன்மை
மேவலுறு மொற்றர் விரைவி னெடிதோடிக்
காவனகர் சென்றார் கடிது. (௧௫)

வியக்கயமாச் சூர்நகரை வந்துவளைந் தானென்
றியக்கர்கோன் முன்றாழ்ந் தியம்ப—மயக்கமுற்றுத்
தேர்ந்தனையார் பாகனருள் சீர்த்தலினும் வெல்வதிலென்
றோர்ந்தனையார்த் தாழ்தலுற்றா னுற்று. (௧௬)

புட்பகமேற் சென்றியக்கர் போற்றண்ணல் சூர்முதலை
நட்பகமேற் கொண்டாசி நன்கியம்பித்—திட்பமிலா
யானு முமக்கடிய னென்னநீ வாழ்தியென்று
தானவர்க ளேத்தநின்றான் றான். (௧௭)

அதுகண் டரசுமிளை யாரு மகிழ
முதுநகரி லுள்ளபொருண் முற்றுங்—கதுமெனவே
காரவுணர் மேவிக் கவர்ந்துசென்றார் மீண்டுமக்கோ
னாருரோ டேகினு ளுங்கு. (கஅ)

பிங்கலனைத் தொண்டுகொண்டு பேரனிகத் தோடிறைசேர்
தங்களகை நீங்கியா சைக்கடையாந்—துங்கநக
ரெய்தினன்மா னோநதியுரு வெய்துபவன் வாழ்க்கையெனுஞ்
செய்திறனின் றென்றுசென்றான் சேண். (கக)

தானவர்கோன் பொன்னகரந் தான்புகவி ஃதோர்ந்தயர்ந்து
வானவர்கோன் விண்போய் மறைந்திட்டான்—மாநகரைக்
காயனற்கு நல்கிக் கடிதகன்று தானையொடு
தீயினகர் சென்றான் சினந்து. (உ0)

அந்நகர்க் கேகலுந்தீ யண்ணல் சினங்கொண்டு
வெந்திறல்கொள் பல்கோடி வீரரொடும்—வந்திடவே
சாரிருவர் தம்படையுந் தாவிச்சமர்புரிய
வாரனலின் சேனைபட்ட தாங்கு. (உக)

வன்னிபடை தோற்றலுமே மாதுயரங் கொண்டேழி
தன்னிலுல கெல்லாந் தகிக்குமெறும்—மின்னுபடை
யேந்தி யவுணர்கோ னேண்படையெல் லாஞ்சிதைத்தா
னேந்திறல்கண் டானிளையோ னுங்கு. (உஉ)

சீற்றமொடு தாரகன்றன் றேரிற் கடிதேகி
யேற்றவனற் றேவை யெதிர்ந்துகையி—லாற்றலெண்வில்
வாங்கியரன் மாப்படையை வந்தித் தெடுக்கவும்ப
ரேங்கியயர் வுற்றா ரினைந்து. (உங)

எடுத்தபடை தன்னைவிடி னேவரையு நாசப்
படுத்துமெனத் தீயோன் பணிவுற்—றடுத்துப்
பொறுத்திபிழை யென்றேத்தப் பொற்படையன் றான்மே
லுறுத்திலனுள் ளூற்றா னுவப்பு. (உச)

பற்று மிவனைப் படுத்தாந் துயரென்று
மற்றகுவர் தீயை வளைக்கவே—சுற்றவரை
நன்றகற்றித் தாரகனீ நம்மே வலினிற்றி
யென்றுவிடை தந்தா னெரிக்கு. (உரு)

அங்கிபடை தோற்றலுமே யன்னான் றிருநகரிற்
றங்கியசெல் வங்கவர்ந்தார் தானவருண்—மங்கியன
லூர்புகவெஞ் சூர்நடவ னூர்செலவான் றேர்விடுதி
யேர்வலவ வென்றா னினிது. (உசு)

வென்றிசையார் வெந்தகுவர் வெள்ளம் விரைந்துவரத்
தென்றிசையான றேத்துழைஞன் சென்றிறைஞ்சி--நின்றுநின்றன்
றொன்னகரஞ் சூரனிகஞ் சூழ்ந்தனவென் சொற்கேளா
மன்னஞரி லாழ்ந்தனனே மன். (௨௭)

நிதிபதியு நேர்ந்தாரை நீறுசெய்வோ மென்று
துதிபதியும் போனுமுஞ் சூரெ—னதிபதிதா
டாழ்ந்தவனைச் சார்வெமெனத் தானையொடும் போய்நமலி
வீழ்ந்திறைஞ்சி னனே விரைந்து. (௨௮)

தீய மறலி செயனோக்கிச் சூரனீ
யேயசனத் தோடிருத்தி யென்றேவி—மேயபடை
வானிதியெ லாங்கவர்ந்து வாரியென வார்த்தேக
மாநிருதி பாலடைந்தான் மன். (௨௯)

நிருதிமற்றை யோர்த நிலைமைதெரிந் தன்னோர்
பொருதிசைகொள் வன்பிலெனப் போதக்—கருதித்
தனது படைசலவத் தாரவுணன் றாழ்ந்து
நினதுதமர் நாமென்று னின்று. (௩௦)

நிருதிநகர் நீங்கி நிருதர்சேனைக
வருணனுநல் வாயுவுமை வாரி—யிருளுலகம்
போயதுணர்ந் தன்னோர் பொருள்கவர்ந்து சூர்படையோ
டேயதலம் புக்கா னினிது. (௩௧)

பன்னகனூர் சேனை படரவன்னோன் போரியற்றிப்
பின்னடைந்து போற்றவைகல் பேணிவைகி—முன்னமரர்
வைத்தவமு தத்தைவன்பின் வாங்கி யிளையரொடுந்
துய்த்து மகிழ்ந்தகன்றான் சூர். (௩௨)

பிலங்களிற்சென் றாங்காங்குப் பேர்விருந்து நாடி
நிலங்கடல்போய்த் தீவனைத்து நீங்கி—வலங்கொ
ளயில்வேலை யேந்தனிக மார்த்துவர மாயோன்
றுயில்வேலை புக்கான்வெஞ் சூர். (௩௩)

வஞ்சரிகற் றானை வருமோதை கேட்டவணி
கஞ்சமனை யாள கலந்தழுவி—யஞ்சமா
லஞ்சாதி ரென்றோதி யங்கையி லொண்சங்காதி
யஞ்சா யுதமெடுத்தா னார்த்து. (௩௪)

தன்றனிவில் வாங்கிச் சரங்க ளொறும்பொழுக்காய்
மன்றுளவத் தாம மணிமார்பன்—றுன்றுபடை
யார்போர்க் களத்தி லவுணர்மேன் மின்சோனைக்
கார்போற் பொழிந்தான் கனன்று. (௩௫)

போர்செய் யவுணர் புரஞ்சிரங்கை காலொழிந்த
தேர்பரிமா வேழஞ் சிதைந்தழிந்த—கூர்சமரி
லெண்ணிலுருக் காட்டி யெவரும் பெயராமே
விண்ணிலந்துன் பெய்தவெய்தான் விண்டு. (௩௬)

தின்றானை தாழ்வடையுந் தன்மைகண்டு தாரகன்மு
னின்றா தாவினஞ்ச னீரென்னாக்—குன்றா
மெனவொருவில் வாங்கி யிகலரிமேற் பெய்தான்
கனமுகில்போ லார்த்துக் கடிது. (௩௭)

ஊரத்திவர்க்கொப் பில்லென் றுலகேத்த வாழ்க்
காத்தமைமால் பல்வடிவங் காட்டிப்—பொரத்தகையார்
தாய்சொன் மனுவோதித் தாரகனும் பல்லுருக்கொண்
டோய்வின் றமர்புரிந்தா னுற்று. (௩௮)

மாயன் றருவன் மணித்தேர் வலவன்மா
வீயவொரு கோடி விசிகமுய்த்தான்—றீயனது
கண்டளவிற் றண்டமொன்று கையேற் றரியெதிர்போ
யண்டமுக வார்த்தெழுந்தா னங்கு (௩௯)

ஏந்துபுகழ்த் தாரகன்மே லெண்ணில் கணைமாரி
சேந்தகண்ணன் சிந்தச் செலுமவற்றைக்—காந்திதரு
தண்டத்தி னாலே தடுப்பவெய்யோன் மாலாழி
கண்டத்தில் விட்டான் கனன்று. (௪௦)

இமைக்குமுன்ன ரெவ்வுலகு மீறுசெய வல்ல
வமைக்கருமா வாற்றலுறு மாழி—சுமக்கருஞ்சீர்த்
தாரகன்றன் கந்தரத்திற் றாணுவாத் தான்மணியி
னார மெனக்கிடந்த தாங்கு. (௪௧)

அன்னதுகண் டச்சுதனு மற்புதத்த னாகியே
மன்னிளவற் றாரகன்றான் மாவலிய—னென்னநினைத்
தாரவுணர் வானமர ரானவரி னிற்குநிகர்
வீரனல்லா லில்லையென்றான் வேறு. (௪௨)

என்னாழி நிற்கு மணியார மாய்க்கிடக்கி
னென்னும் வலிபிறர்க்குன் னேணிதென்றான்—முன்னாவா
ராசி லிகலுரைப்பா ரரெமக்கு நீர்தமரென்
றாசிசொல்லிப் போனா னரி. (௪௩)

ஆங்கதுகண் டாரவுண ரார்த்தா ரமரரெலாந்
தாங்கரிய துன்பந் தலைக்கொண்டா—ரோங்கருஞ்சீர்த்
தாரகன்முன் போகத் தமய னவற்றழீஇப்
பேரணிகத் தோடகன்றான் பேர்ந்து. (௪௪)

நேமிவரை காறு நிலவரைப்பு முற்றும்போய்த்
தோமில் விசும்பேகிச் சூழ்தபன—னமுதலோர்
வாழியென் றாசிசொல வான்றுறக்கம் புக்கான்சூர்
மாழிமையோர் மன்கேட்டான் மற்று. (சரு)

வேந்த னடுங்கி விழுமந் தலைக்கொடவட்
போந்த வவுணனெதிர் போயமரி—னேர்ந்தனனே
விந்தவுயிர்க் கீறு மிருக்கி னிடர்ப்பவ்வத்
துந்துபழிக் காளாவே னுற்று. (சசு)

ஆகையாற் போருஞற்றி யாவிவிடேன் பேதுறே
னோகைகொளன் னூர்நகையு மூட்கொள்ளேன்—வாகையுறு
சூரபன்மற் காணிற் றுகளார் தலையிடுமென்
றூர நினைந்திளைந்தா னங்கு. (சஎ)

இந்திரனிவ் வாறெண்ணி யெய்ந்தகுயின் மன்னுருவஞ்
சுந்தரியோ டெய்தித் துறக்கமுற்றான்—வெந்தகுவர்
தேடியுங்கா ணாரஃது தேர்ந்தொளிகொள் பொன்னகரம்
வாடியதே தன்பொலிவு மாய்ந்து. (சஅ)

பிடித்தா ரிமையவரைப் போரவுணர் சுற்றி
யடித்தார் புயங்களையத் தத்தா—லொடித்தார்பின்
கொற்றவன்றன் முன்னர்க் கொடுவுய்த் தலுமிறைஞ்சி
யுற்றவரும் போற்றுவா ரோர்ந்து. (சகூ)

தானவரில் வந்தாய் தவஞ்செய் தருள்பெற்று
யானதிசை காவலரை யாட்கொண்டா—யூனமிலா
யின்றுமுத லெங்கட் கிறையுறவும் யாவுநீ
நின்றனதே வல்புரிது நின்று. (ருo)

என்ன விவைகேட் டிமையோர் தமைநோக்கி
மன்னனவை செய்துதலை வாங்கிநீ—ருன்னுபணி
செய்குதிரென் றேவிண் டிருக்கொண் டிளைஞரொடு
முய்மகலோ கம்புக்கா னுற்று. (ருக)

காலன் றனைவென்மார்க் கண்டேய னுதியும்பர்
மேலதா மூன்றுலகு மேவியவர்—சாலப்
பரவ விவைகடந்து பங்கயன்பாற் போக
வுரவனெதிர் போதனுற்று னோர்ந்து. (ருஉ)

மன்னவநீ வைகலுமே வாழியென வாசிசொலி
யென்னதவஞ் செய்தனனோ வீங்குவர—மின்னுசடை
யத்தனடி பேணி யருந்தவஞ்செய் துன்னைப்போ
லித்தனைபே றுற்றா ரெவர். (ருங)

வளையாழி கைக்கொண்ட மாலா தியரை
யிளையாற் கொடுவென்ற தென்சீர்—கிளையார்நீ
வாதையிலாக் காசிபன்றன் மைந்தனென்றா னுன்மூ
தாதைபிற னல்லனென்றான் றான். (௫௪)

என்று முகம னியம்பியிளை யாரையுங்கண்
டொன்றுபடை யாதி யுதவச்சூர்—நன்றயனை
யங்க ணிருத்தி யரியுலகஞ் செல்லவந்து
செங்கண்மா லாசிசொன்னான் றேர்ந்து. (௫௫)

மாயனுல கண்ணி மகிழ்வுறக்கண் டன்னவனை
நேய முடனிருத்தி நித்தனுறை—தூயவுல
கேகிப் பணியநந்தி யெந்தையுய்ப்ப வீசன்முன்
போகிப் பணிந்தான் புரிந்து. (௫௬)

திண்டிறல்வெஞ் சூரன் றிருமுன் றொழுதேத்தக்
கண்டங் கரியன் கருணைபுரிந்—தண்டமுற்றுஞ்
சென்றுநின தாணை செலுத்தி யிறைபுரிதி
யென்றுவிடை தந்தா னினிது. (௫௭)

புறமடைந்து சூரன் பொருமனிகஞ் சார்ந்து
திறலண்ட கோளகையைச் சேர—மறனுமலி
மேலோ ருருத்திரர்தா மேவினரன் னாருமையோர்
பாலோ ரெனவுணர்ந்தார் பார்த்து. (௫௮)

காழண்டஞ் செல்வாயில் காட்டியவ ருய்க்கமற்ற
வாழண்டஞ் சூரபன்மன் வன்படைகள்—சூழவே
யண்டங்க டோறுமே யவ்வண்ணஞ் சென்றுவென்றி
கொண்டு வளங்கவர்ந்தான் கூர்ந்து. (௫௯)

இவ்வண்ணம் வெவ்வேறு மெல்லையிலண் டந்தோறு
மவ்வவுணர் தம்மையர சாகவைத்தே—தெவ்வடுசூ
ரின்றுணைவ ரோடுமீண் டேகியண்டப் பித்திகையுட்
சென்று துறக்கமுற்றான் றேர்ந்து. (௬0)

திக்கு விசயப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௫0௪.

எதிர்கொள் படலம்.

சொல்லருஞ்சீர்ச் சூரன் றுறக்கமுற்ற காலைதனில்
வல்லவுணர் காணா மகிழ்வுற்றா—றொல்லையி
லன்னான் வரவை யரையன்முன் போயொற்றர்
சொன்னார் களிப்புற்றான் சூழ்ந்து. (௧)

பின்றருவர் கோன்சூர் பெறுமா வளம்பலவுங்
குன்றவில்லி யின்னருளுங் கொண்டௌத்திற்—றுன்றுபுகா
தன்னை யடைந்திறையைத் தானுறச்செல் வன்முன்போய்ப்
பன்னுதிநீ யென்றான் பரிந்து. (உ)

பாயொளிவி மானமேற் பார்க்கவன்செல் காலைவெஞ்சூர்
நேயமொடு கண்டிறைஞ்சி நேர்நிற்பத்—தூயவனும்
பன்னரிய வாசி பகர்ந்துபணி தம்பியர்க்கு
மன்ன பரிசுரைத்தா னுங்கு. (ங)

பார்த்திபகேள் காசிபன்றன் பன்னிநுங்கை யைப்பயந்தான்
கூர்த்திமொ கேள்வியான் கூரவுணர்க்—காத்தமொய்ம்ப
னந்தரர்கோ னேற்றமர்செய் சாற்றலுற்று ளுதலான்
வெந்துயரின் மூழ்கினான் வேர்த்து. (ச)

மன்னவநீ நோற்றுவரம் வாங்கிவிறல் கொண்டடைதல்
பன்னவுணர்க் குன்வரவைப் பார்க்கின்றா— னென்னவெஞ்சூர்
மொய்யா ரகமகிழ்ந்தான் முன்னவுணர் மன்னெதிர்ந்தங்
கையாற் றொழுதான் களித்து. (ரு)

அன்னபோ தொள்சூ ராசை யினிதிருத்தி
யென்னவைய நீயுளையே லோர்குலத்திற்—குன்னுங்
குறையுளதோ வென்றினிய கூறியயல் சென்றா
னறைதருவர் கோமா னடுத்து. (சு)

பார்தனில்வெஞ் சூர்வந்த பான்மைதெரிந் தம்புயத்தோன்
சீர்கொள் வலாரிமுதற் றேவரின்பா—லார்கலியிற்
றுஞ்சுதிரு மாலைத் தொழுதுவெய்யோன் செய்கைபகர்ந்
துஞ்சுவகை சொற்றியென்றா ரோர்ந்து. (எ)

சக்கிரியம் மாற்றந் தகக்கேளாப் புன்மையா
நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசமுறு—தக்கன்
மகத்தான் வருபாவ மன்பயனுந் துன்பை
யிகத்தான் விலக்குபவர் யார். (அ)

முன்னெயிலோர் மூன்றின் முரணடர்ந்த முன்னவன்பாற்
பன்னுவரம் பெற்றுளான் பல்லண்டந்—துன்னிவென்றா
னுதலா னம்மா லவனைவெல்ல லாகாது
காதலாற் சென்றடைவோங் கண்டு. (கூ)

மன்றலல ரோனாதி வானோர் முனிவரிது
நன்றென் றிசைந்துநிற்ப நத்தனவர்—பின்றொடரச்
சென்றுவிறற் சூரன் றிருமுன்னின் றாசிசொல்லித்
துன்றுமன்பிற் போற்றினார் சூழ்ந்து. (க0)

கண்டவுணர் கோமான்முக் கட்பெருமா னென்னவுருக்
கொண்ட தொகையினர்யார் கூறுகென—மண்டு
முருத்திரர்தம் மேன்மை யுரைப்பான் றுளவ
மருத்தெரியன் மார்பன் வகுத்து. (கக)

எதிர்கொள்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ருகரு.

உருத்திரர் கேள்விப் படலம்.

மன்னவர்மன் னேகேண்மோ மன்னயன்முன் னோர்கற்பத்
துன்னுலகு மூன்று முயிருநல்கித்—துன்னும்
பரனெனவே தன்னையுன்னிப் பாழகந்தை மேற்கொண்
டானை யயர்வுற்றா னன்று. (க)

பிரமன் விதித்த பெருகா வகையாற்
பரமன் றனைமறந்த பண்போர்ந்—துரவினினைந்
தன்று னருள்கொண் டளிப்ப லெனத்தவஞ்செய்
துன்று விருந்தா னுகம். (உ)

பன்னெடுநா ளேற்றும் பரன்வந் தருளாமை
யென்னவென வெண்ணியெண்ணி யேங்கியழு—முன்ன
ருலகையாக் காண்டகைதன் னெண்கணீர் வீழ
வலகையா யீண்டிற்றே யாங்கு. (ங)

கண்டளவிற் பேய்கள் கருத்தி லிடர்விளைப்ப
விண்டனன்றன் னாவியென வீழ்ந்தயர்ந்தான்—மண்டறிவு
தந்தன் னவன்கனவிற் சார்ந்தினிநீ யஞ்சற்க
மைந்தவெழு கென்றான் வரன். (ச)

பரமென் றுனைமதித்த பான்மையா னீசெய்
கருமங்கை வந்திலை காணக்—துரவினுற
நந்தம் பதத்தினரை நன்றுநின்பா லுய்ப்பமென்றான்
சந்தமறை தேடரிய சம்பு. (ரு)

அன்னான் கனவி லரன்வந்து தேற்றவுணர்ந்
துன்று விருக்கவிறை யோங்குமரு—டன்றுற்
பதினோ ருருத்திரர்கள் பாலத் துதித்தே
விதினோன்மை மேவநின்றார் வேட்டு. (கூ)

ஐயநீ ரிங்க னடைந்ததென்கொ லென்னநீ
செய்யுஞ் செயன்முடிப்பான் றேவுய்ப்பத்—துய்யநின்பால்
வந்தே மெனநவின்றூர் மன்னுமரன் றன்னுருப்போ
லந்தேக முற்று ரடுத்து. (எ)

அன்னவரிவ் வாறருள வம்புயனென் பால்வந்தீர்
மன்னுயிர்க டம்மை வகுக்குதீ—ரென்ன
வுருத்திரண்ட தம்வடிவி ஞேர்பதிஞேர் கோடி
யுருத்திரரைத் தந்தா ருகந்து. (அ)

அதுதேர்ந் தயனுயிர்க ளார்வினைக்கீ டல்லா
லிதுநீர் செய்நெறியன் றென்னப்—பதிஞே
ருருத்திரரு மெம்பதத்தி லொல்லையிற் போது
மிருத்திமுறை செய்தியென்று ரிங்கு. (கூ)

பாங்கலரோன் யாவும் படைப்பா னருள்புரிந்தே
யோங்கறிவின் மிக்க வுருத்திரர்சீர்—தேங்கரன்மு
னல்கு புவனமுற்றூர் நாகரிற்று நல்வினைரை
மல்க விருத்தியொன்றூர் வாய்ந்து. (௧0)

புவனமுன்னர் நல்கம் புயனுதலின் மேய
தவலில் விறலினர்தாந் தந்த—பவர்முதலாம்
பன்னுருத்தி ரேசர் பதினொரு கோடியரா
மின்னரும்ப ரோடிற்று ரிங்கு. (௧௧)

உருத்திரர்கேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௫௨௬

நகர்செய் படலம்.

என்னவவர் கூற விதுவோ நிகழ்ந்ததென்றூன்
பின்னமரர் கம்மியனைப் பெட்பினிற்பார்த்—துன்னிப்
பகரருஞ்சீர் மன்சூர பன்மன்யா மேவ
நகரொன்று செய்தியென்று னன்கு. (௧)

மயனதனைக் கேட்டிறைஞ்சி மன்னுமக்குச் செய்யும்
வியனகருக் கேற்றவிட மேவ—வியம்புகென
வன்பார் புகரோன் வளநகர்கட் கெல்லைசொலத்
தென்பா லுததி யுற்றூன் றேர்ந்து. (உ)

அல்லுறுமுந் நீரு ளயுதமெட்டி யோசனையி
னெல்லைநகர் முன்னோர்க் கெனக்கோலி—யொல்லை
நிலம்படுத்த நீண்மா நிவரத்தாற் றூர்த்துத்
தலம்படுத்தி னன்முன் றறை. (௩)

இந்திரவி நாடொறுஞ்சூழ்ந் தேகவுயர் மாமதினீண்
மந்திரநாற் கோபுரம்பொன் மாளிகைக—டந்திரநூ
லோதியவா றூற்றி யொருநூறி யோசனைமா
வீதிபல செய்தான் விரைந்து. (௪)

மாளிகைசெய் குன்ற மணிமன்ற முன்றிலம்பொற்
சூளிகைமின் செய்யரங்கஞ் சூழ்நியமங்—கோள
னெழில்வாய்ந்த மேற்றலத்தே தா டெண்ணிலாத் தெற்றி
பொழில்வாவி செய்தான் புனைந்து. (௫)

அன்னதனுப் பண்ணோ ரயுதவெல்லை யின்மணிச்செம்
பொன்னெனமொ நாஞ்சில் புனைவனல்கி—மின்னு
மருங்கோ விலையென்னு மாயைமகன் வைகப்
பெருங்கோ விலைவகுத்தான் பேர்ந்து. (௬)

சிந்துரமா சேருமிடஞ் சேனையந்தேர் சாருமிடம்
வெந்தகுவர் தந்தலைவர் மேவுமிட—மந்தரம்வாழ்
நாரிமா ராடரங்க நல்லிசையார் பாடரங்கங்
கூரியலிற் செய்தான் குறித்து. (௭)

மாமறைதேர் மண்டபமும் மந்திரர்சேர் மண்டபமு
மாமகவான் வந்திருக்கு மண்டபமு— மாமகஞ்செய்
மண்டபமுந் தானவர்கோன் மன்னியல்செ யத்தாணி
மண்டபமுஞ் செய்தான் மயன். (௮)

பன்னிதியார் மண்டபமும் பல்படையார் மண்டபமு
மன்னமிர்தி னின்னமுதுண் மண்டபமு—நன்னறுஞ்சாந்
தந்துவர்க்காய் வெள்ளிலைமுன் னூர்ந்திருக்கு மண்டபமும்
விந்தைபெறச் செய்தான் வியந்து. (௯)

பன்மணியின் மேவப் பலமண் டபமாற்றிப்
பொன்மணியி னாலே புனைந்துறையுண்—மின்மருவ
மன்குலமான் போங்க வகுத்தானஞ் சூரபன்மன்
றன்குல[illegible] நாடமரத் தான். (௧௦)

அங்கதனைச் சூழ வகனிரைநீள் வீதியன்ன
னங்கையர்தம் மோடுறைய நன்கியற்றிப்— பொங்க
ரனத்தான் மலிகமல வாவிசெய்குன் றூதி
மனத்தான் வகுத்தான் மயன். (௧௧)

புன்மையின் விண்ணாளி முதற் புங்கவரை மன்னவர்மன்
வன்மைகெட வென்றிகொடு வந்திறைமை—பான்முறையான்
வாமமுற்ற வீர மகேந்திர மாபுரமென்
னாமமுற்ற நம்மா நகர். (௧௨)

ஏம மிமைய மிலங்கை யொடுநீலஞ்
சோமமென்சு வேதந் துலங்கவுணர்—வாமம்
பதுமமா மப்புரங்கள் பன்னகர்க்கெண் டிக்குஞ்
சதுர முறவகுத்தான் றான். (௧௩)

மன்னுறுசீர் வீர மகேந்திரமிவ் வாறுநல்கி
யன்னதுதா னென்றயர்க்க வாசுரமென்—றுன்னரிய
மாநகர மொன்றுவட வாரிநடுச் சீயமுகத்
தானவற்கு நல்கினான் றான். (௧௪)

வாரியுறு தீவுதொறு மன்னனிகஞ் சுற்றமெலா
மாருதற்குத் தொன்னகர மாங்கமைத்து—மேருவின்றென்
பானு வலந்தீவிற் பன்னுபொற்கூடத்தருகிற்
சானுகர் தச்சனுற்றான் சார்ந்து. (௧௫)

சாற்றிடுமவ் வெல்லைதனிற் றாரகற்கா வேவருமே
போற்றிடுசீர் மாயா புரமெனவ—ராற்றிமன்னர்
மன்னவர்க்குக் கூற மகிழ்வினன்றென் றாங்கனெறுழ்
றுன்னனிகத் தோடடைந்தான் சூர். (௧௬)

நகர்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௫௪௨

பட்டாபிடேகப் படலம்.

மன்னவர்மன் வீர மகேந்திர மாபுரமுற்
றன்னருஞ்சீர்த் தன்கோயி லுட்புகுந்தா—னன்னவனுக்
கீண்டுமுடி சூட்டுதுமென் றெண்கணன்முற் றேவரெலாம்
வேண்டுபொருள் யாவுமுய்த்தார் வேட்டு. (௧)

மாடியலோர் பீடமுற்று மன்சுரர்நன் னீராட்ட
வாடியுடையுடீஇ யாய்ந்தமலர்—சூடி
யணிபூண் டினைஞாரு காக நிருதர்
பணிபூண் டிசைபகர்ந்தார் பாங்கு. (௨)

வென்னிருதர் வேந்திறைஞ்ச வெங்குருவிண் ணோர்போற்றத்
துன்னிந் திரன்றுயரச் சூரபன்மன்—மன்னரியின்
கான்முகத்தோர் பீடமுற்றான் காமருசீர் மோலிகொடு
நான்முகத்தோன் சூட்டினா னன்கு. (௩)

கண்டவுணர் மாயைமகன் கான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மண்டுபெருங் காதன் மகிழ்ச்சியுற்றா—ரண்டரொடு
மாமுனிவர் மன்னவர்மன் மாமுடிமேற் றாமுறையே
தூமலர்கள் பெய்தார் துதித்து. (௪)

திருத்தவிசின் பாற்றுணைவர் சீரயன்மா றம்மை
யிருத்தினர வன்னா ரிருந்தார்—கருத்தினும்பர்
கோன்மன் களாசியக்கர் கோனடப்பை கூர்சமீரர்
வான்கவரி கொண்டார் மகிழ்ந்து. (௫)

ஆரவுணர் கோனுடைவா ளங்கைதனிற் கொள்ளக்
கூரிரவி திங்கள் குடைநிழற்ற—வாரிமன்னோ
டானமகா ராலவட்ட மாங்கசைப்ப விஞ்சையர்கள்
கான மிசைத்தனரங் கண். (௬)

கூற்றுவனுஞ் செந்தழன்மெய்க் கோமானும் வேத்திரங்கை
யேற்றெவரு நீங்க வெரிவிழியி—னார்த்து
நிரலுறவண் ணானை நிறுவிச்சூர் தன்சீர்
பாவியய னின்றார் பணிந்து. (௭)

நிருதர்கோன் கோடிகந்தா னீள்கரத்திற் கொண்டா
னிருகுரவர் மாமுனிவர் யாருந்—தருகலச
வாசவற றூர்வையான் மாமறையோ தித்தெளீஇ
நேசமுற வாசிசொன்னார் நின்று. (௮)

கூரமரர் மாத ரிசைபாடி யாடினார்
ஏரமரர் தத்தமுறை கொண்டாற்றச்—சூரபன்மன்
சீயத் தவிசிற் றிருநிகழ மேவியிவை
நேயத் துடனவில்வா னோர். (௯)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௫௫௧.

அரசுசெய் படலம்.

தளிர்த்ததுழாய்த் தாமனைவெந் தானவர்கோன் றன்பார்த்
தளித்தவன்மூ தாதைமுறை யானீ—விளித்திடுங்கான்
மேவுகென்றிங் கன்னவன்சேய் வேதனைப்பார்த் துன்மகரோ
டோவிலங்க மோதுகென்றா னுற்று. (௧)

வெங்கதிரை நோக்கிமன்னன் மேவுகம்மூர் காறுமிளஞ்
செங்கதிர்கான் றந்தரத்திற் செல்லெனத்தண்—ணங்கதிரைப்
பார்த்துன் கலைகுறைதல் பல்கலின்றி யோர்படித்தாய்ச்
சீர்த்தினன்போற் செல்லென்றான் றேர்ந்து. (௨)

வன்னிதனை நோக்கி வளநகரில் யாரெனினு
முன்னிலவர் தம்பணிசெய் தொண்மலரின்—றன்னியல்கொ
ளென்றெமனைப் பார்த்துநம்மூ ரெல்லையில்வாழ் மாபரியைக்
கொன்றகுவர்க் கொல்லவென்றான் கோ. (௩)

காற்றிறையைப் பாராக் கடிநகருள் ளார்தீத்த
நாற்றமல ராடைபணி நற்சாந்த—மாற்றுதியென்
றூழிமன்னைக் கண்ணுறீஇ யாரநரந் தம்பனிநீர்
சூழிடத்திற் றாவென்றான் சூழ்ந்து. (௪)

இந்திரனை நோக்கி யிமையோர் திசைகாப்போ
ரந்தவரோ டார்ந்துபணி யாற்றுகென—வெந்திறலோ
யேவுபணி செய்குதுமென் றேவருமவ் வாறொழுக
மேவுமண முன்னினான் வேந்து. (௫)

பொருவிலெழில் விண்ணோர் புனைவன் றவத்தான்
வருபதும கோமளையா மாதைக்—குருவெங்
கதிரயன்மா லும்பரொடு காரவுணர் போற்ற
விதியின் வதுவைசெய்தான் வேந்து. (௬)

ஆங்கதற்பின் வானோ ரசுரரொடு கந்தருவ
ரோங்குசித்த ராதியர்த முண்கணாறுந்—தேங்குவளை
மானனையார் நம்மைவெஞ்சூர் மாமணஞ்செய் தின்பமலர்த்
தேனுகர்வண் டிற்றுய்த்தான் சேர்ந்து. (௭)

அரிமுகனும் பின்னவனுக் கந்தகன்றா னன்பாற்
றருவிபுதை யைக்கடியிற் றந்து—நிருதியென்பான்
றன்மகளாந் தையற் சவரிதனைத் தாரகற்கு
மன்மணஞ்செய் வித்திட்டான் மன். (௮)

ஏர்மணஞ்செய் பின்ன ரிளைஞரைப்பார்த் துங்களுக்காற்
றூர்புக் கிருகோடி யோங்குவெள்ள—மார்படைக
ளோடிருத்தி ரென்றேவ வொண்புகழ்ச்சூ ரன்னவர்தா
நாடியவ ணேகினார் நன்கு. (௯)

தன்வன் படையின் றலைவரிற்பல் லோரைப்பார்த்
துன்மற் றிருகோடி யோதுவெள்ள—மன்படையோ
டாழியின்கட் டீவுதொறு மாற்றிய மூதூரேகி
வாழுதிரென் றானவரை மன். (௧௦)

தெறுமவுணர் தம்மைவான் றிக்கதலம் யாவு
மறுகோடி வெள்ளமோ டாங்குக்—குறுகச்செய்
தெங்கு மனிகமுற வெண்ணிலக்கம் வெள்ளமுற்றோர்
துங்கநகர் மேவவைத்தான் சூர். (கக)

யானைபரி யேனமரை யாளிபுலி சீயமெண்ணி
ஞனனமா வீரைத்திக் கார்நகரிற்—றானமர்த்தி
மன்னகர்காப் பான்செய்து வாள்வீர ரைக்கோயின்
மின்னெயின்முன் காக்கவைத்தான் வேந்து. (கஉ)

கொன்றூர்க் குணன்றரும கோபன் முதலோரைத்
துன்மந் திரியாத் துணைக்கொண்டு—பன்மலர் தூ
யாரமரர் போற்ற வரியணைமேல் வீற்றிருந்து
சூராசு செய்தான் றுதைந்து. (கங)

அரசுசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆகு திருவெண்பா ருகஈ.

தேவரையேவல்கொள்படலம்.

மேவுமா சாளுகையில் வேந்திமையோர் மாமுனிவ
ரேவரும்வெஞ் சூர்க்கு மிளையோர்க்கும்—யாவர்க்கு
மன்ஞர் பதிதொறுஞ்சென் றங்கேவல் செய்தூச
லென்ஞ வுழல்வா ரினைந்து. (க)

பணிசெயுங்காற் சூர்சுரர்க்கூய்ப் பன்னவுண ராற்றும்
பணியவர்க்குத் தம்பியராம் பண்பாற்—பணியுமதே
மைத்தகடன் மீனை வலையிட் டவர்க்குவைக
லுய்த்திடுதி ரென்று னுகந்து. (உ)

சொன்மொழிகேட் டன்ஞர் துயருற் றுளநடுங்கி
மன்சொன் மறுக்கும் வலியினமோ—வென்செய்வ
முய்திறன்வே றில்லமெஞ வோர்ந்திறையைத் தாழ்ந்தவணஞ்
செய்துமெனச் சென்ஞர் செறிந்து. (ங)

சென்னெறியி லிந்திரனுந் தேவரும்புன் கண்ணுற்றே
யன்னெறிய தாயபழி யண்ணுதற்கு—முன்ன
ரிறப்பதுநன் றஃதுமெமக் கெய்தாதந் தோவென்
றறப்புலம்பி வீரைபுக்கா ருற்று. (ச)

பகரா யிரங்கண்ணன் பன்வருணற் கூவி
மகரா லயந்தனக்கு மன்ஞ்ந—தகவோய்
திரையேய் கரத்தாற் றிமிங்கலமுன் மீனிக்
கரையேற் றுதியென்றான் கண்டு. (ரு)

வானத் திறையிராங்கும் வாய்மொழிகேட் டேர்வருணன்
யானத் தொழில்புரிவே னென்றியம்பி—மீனத்
தொகைபாவும் வாரித் துணைக்கரத்தாற் சேர்த்தான்
வகையா வரைபோன் மருங்கு. (சு)

ஊனமினீ ரேந்த லுவந்தொல்லை யிற்றந்த
மீனவெற்பை நோக்கியரி விண்ணவரைத்—தானமையா
வின்னமச்ச மெல்லா மெடுப்பதும் வேலையென்று
ருன்னமச்ச முற்று ருலைந்து. (எ)

மின்னுந் திமிங்கிலமா மீன்முதலா மீன்வரையை
யுன்னிரவி காய்தந் துலர்த்தவிண்ணோர்—மன்னன்
சுமையாத் ததனைச் சுமந்தநகர் தோறு
மிமையா ரெடுத்துழல்வா ரேற்று. (அ)

இன்னலங்கொள் சூரபன்ம னென்னுங் கொடியவனுன்
முன்னந் துயர்க்கடலின் மூழ்கினோம்—பின்ன
மிழிபாந் தொழிலா மிதுவும் புரிந்தே
பழிபாவ முற்றோம் பரிந்து. (கூ)

மக்கட் கதியினிலும் வானோர் கதிசிறப்பின்
மிக்கதென்பர் மேலோர் வியனுலகந்—தொக்குநகக்
கான்சுமந்த கற்பகந்தார்க் கம்மேற் கடல்படுபுன்
மீன்சுமந்தம் வீந்திலநீர் வீழ்ந்து. (க0)

மறையொழிக்கிற் றீர்ந்தம் வலைஞர் தொழிலாந்
துறையொழுக்கிற் றோர்ந்தமெனத் துன்ப—நிறைய
வலம்பித் திரையு மலைபோற் றெருவிற்
புலம்பித் திரிவார் புலர்ந்து. (கக)

அன்ன செயல்கண் டவுணர் கடல்கலக்கி
யின்னமீ னல்கினு ரென்றுரைப்பார்—மின்னிரவி
யுண்ட வெறுங் கோதோ வும்ப ரெமக்குகந்து
கொண்டடைவ தென்றுரைப்பார் கூர்ந்து. (கஉ)

மீனந் தலைக்கொண்டு மேவு மிவர்தமக்கு
மானமில்லை யோவென்பார் மற்றவர்தாம்—ஞான
மதியின் மிகவும் வலியவரென் றாலும்
விதியின் பயனென்பார் வேறு. (கங)

வானவர்கோன் மண்ணிகழும் வன்பழிவந் தெய்தியுமே
யூனமென வோரா துயிர்யாழ்த—லீனமன்றோ
வன்னவன்பெண் கொல்லோ வலிதானோ பேடுருவோ
வென்ன வுரைப்பா ரிகழ்ந்து. (௧௪)

இவ்வணம்பல் லோரியம்ப வேந்தலும்ப ரோடேக
வவ்வயின்வா யில்காப்போ ராங்குய்ப்பச்—செவ்வி
யிருங்கோதின் மீன்கொடுபோ யோரவுணர் கோமான்
பெருங்கோயி லுள்ளுய்த்தார் பேர்ந்து. (௧௫)

தின்னமா ருய்த்தமீன் சூர்முதல்கண் டோகையுற்றே
வன்னவும்பர் வந்தளித்தீர் மாண்பிதென—மன்னகல
வேதவழு வத்தில்வீழ்ந் தேவல்செய் தென்றுநொந்தும்
வேத வொழுக்கமற்றார் வேர்த்து. (௧௬)

தேவரையேவல்கொள்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ருஅ0.

புதல்வரைப்பெறு படலம்.

ருவியவஞ் ஞான்றவுணர் மன்றவத்தின் சீரா
லொருபதும கோமளையென் றோதுந்—திருவனையா
ளன்னுதாத் தோர்மைந்தன் றான்வந்தான் கூற்றஞ்ச
வுன்னுமிளந் திங்கள்போ லுற்று. (௧)

மைந்தனைச்சூர் கண்டு மகிழ்வெய்தி மாவெறுக்கை
யந்தருவார்க் கண்டரலா மல்லலுறத்—தந்தனன்பின்
பொற்றொடியா ராசிசொலிப் போற்றிடவச் செல்வனைச்சீர்
நற்றொட்டி லிற்சேர்த்தார் நன்று. (௨)

மாமழைமணித் தொட்டிலின்கண் மைந்தன் றுயிலுகையி
லேமழை யிவுளியங்தே ரேந்தலென்றாழ்—றூமையிலுற்
றூரியன்மெய் யிற்பட்ட தாங்கதனை நாடியன்னான்
சூரியனைப் பார்த்தான் சுளித்து. (௩)

பார்த்தெழிலார் தொட்டினின்று பால னிருவிசும்பிற்
கூர்த்தெழுந்து பாய்ந்தினனைக் கோளரவிற்—கார்த்தநெடுங்
கைத்தலத்திற் பற்றிவந்து கட்டியங்குக் கண்வளர்ந்தான்
மெய்த்தவத்தின் மிக்கதுண்டோ வேறு. (௪)

செங்கதிரோன் சேனைகத்திற் சேறலின்றித் தீங்குறுத
லங்கயன்வா ளோர்கண் டயர்வொடுபோய்—நங்கள்
குறைநீத் தலரிதனைக் கொற்றவநின் சேய்செய்
சிறைநீத் தளித்தியென்றார் சேர்ந்து. (௫)

மன்சூர பன்மன் மலரோன் றனைநோக்கி
யென்சூரி யன்றீங் கிழைத்ததெனா—நின்சே
யெழின்முகத்தி லாதபந்தா னெய்தவவற் பற்றி
யிழிசிறையிட் டானென்றா னீங்கு. (௬)

மகவுசெயல் கேட்டு மகிழ்ந்திறைநீ ரன்பின்
மிகுசொனவின் றேர்சேப் விடுப்ப—பகலவனைக்
கொண்டே குதிரென்றான் கோகனகக் கோன்விடைகொண்
டொண்டேவ ரோடுசென்றா னாங்கு. (௭)

அன்ன வமயத் தாமகளி ராடவிசை
மன்னமணித் தொட்டிலிலார் மைந்தன்பாற்—றன்னிநின்றே
யாசிசொல வன்னா னளிப்பதென்கொ லென்னவினன்
மாசிறையைத் தீர்த்தியென்றான் மற்று. (௮)

பார்தந்த வான்முகனைப் பார்த்துன் படைதந்தா
லோர்தந்த வெல்லோனை யான்விடுப்ப—லோர்தியென
வங்கயன்றன் னாயுதத்தை யாசிசொலி நல்கமைந்தன்
செங்கதிரை விட்டான் சிறை. (௯)

படைதந் தமையும் பாசுமனை வோர்க்கும்
விடைதந் தமையும் விளைவி—மிடைபுகழ்ச்சூர்
தாமம் புனைமதற்குத் தான்பானு கோபனெனா
நாமம் புனைந்தனனந் நாள். (க0)

குருவி லெழிற்பானு கோபன் மடவா
ருருவின் மதனென் றுரைப்ப—பொருவிற்
றிருமா லொடுசமரஞ் செய்தனையான் றன்னைப்
பெருமா விறல்கொண்டான் பின். (கக)

பகலோன் பகையைப் பயந்தமைபோற் பின்கு
ரிகலோன் மயன்மகட்சேர்ந் தேர்தீ—முகவனொடு
செப்பிரணி யன்வச் சிரவாகு வைப்பெற்றான்
முப்புவன முந்துளங்க முன். (கஉ)

மற்றமனை யார்தோண் மருவிவெஞ்சூர் பத்துநூ
றுற்றமும்மை யார்புதல் வோர்தம்மைப்—பெற்றமர்ந்தா
னற்றலினை யான்பா லதிசூரன் றோன்றினன்பின்
னாற்றுவர்வந் தெய்தினார் நொய்து. (க௩)

தந்திமுகத் தாரகன்பாற் சார்முன் றவவலியான்
மைந்தனசு ரேந்திரன் வந்தனனற்—சிந்தையுளான்
பாவம் புரியான் பழிபூணா னீதியன்றி
யாவும் புரியா னிசைந்து. (௧௪)

பகைமையுளார் வீரம் பகர்ந்தெதிர்ப்பி னன்னார்
வகைமைகெட வெல்வான் மனத்தன்—றகைமையுளான்
றீயகள்ளி நல்ககில்போற் சேயைநல்கித் தாரகன்றான்
மாயநகர் வைகினன்சீர் வாய்ந்து. (௧௫)

புதல்வரைப் பெறுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௫௩௫.

வில்வலன் வாதாவிப் படலம்.

அன்னார்க் கிளையா ளசமுகியென் னுமத்தா
ளின்னார்க் கிவளில்லா ளென்பதில்லாள்—பொன்னுண்
நிறையில்லா னல்ல நினைவில்லாள் வேள்வித்
துறையில்லா தூறுசெய்வாள் சூழ்ந்து. (௧)

தேசுற்ற காளையரைத் தேடிப் புணர்கிற்பாண்
மாசுற்றத் தாரைபுகழ் வாரைவதைத்—தாசுற்ற
வாயிலிடு வாளொருநாண் மாகிறுரு வாசனெல்லை
மேயினளவ் வல்லாள் விரைந்து. (௨)

மன்னிடனு மாமுனிவன் மாதே தனியே நீ
யுன்னிவந்த தென்கொ லுரைத்தியென—நன்னியம
மாதவநின் பான்மேவி மைந்தர்ப் பெறவந்தே
னோதுவதீ தென்றா ளுகந்து. (௩)

நின்றவனொடு கூடுவனே னீடு தவமெல்லாங்
குன்றிடுமே யென்ன நினைக் கூடாதே—யின்றகமேலன்
வாட்டமொழி கென்று வலிமையினாற் புல்லியவ
ளோட்டமிர் துண்டா ளுவந்து. (௪)

மைமுகத்தாண் மாமுனியை வன்மையினாற் புல்குதலு
நொய்தினிரு மைந்தருற்றார் நோன்மைமிக்கா—மைதவரை
யன்னவரு கென்றுதமீழ் யாரவுண ரில்வந்தீர்
மன்னவலி நோற்பீரென்றாள் வாய்ந்து. (௫)

செல்வர்தாந் தாய்தந்தை சீருருவ மெய்தினர்பேர்
வில்வலன்வா தாவியென மேவினராய்ச்—சொல்வண்ண
மாசிலான் றாள்பணிய வன்னா னவர்ப்பாராப்
பேசுதிர்நும் வேட்கையென்றான் பின். (௬)

செய்தவநல் கென்னச் சிறுவ ரவைதாரே
னாய்பொருள்வே றுண்டே லுரைத்திரென—வெய்துசினங்
கொண்டு கயவர் கொலநினைத்தா ரன்னதனைக்
கண்டுமுனி செல்வான் கடிந்து. (௭)

சாருமைந்தர் நீவிர் தவத்தோர்க் கிடர்செய்வீ
ரோரு மலயமுனி யும்முடைய—வாருயிரைக்
கொள்க வினியென்னக் கூறிவிஞ்சை யிற்கரந்தா
னாள்கலைஞா றேர்ந்தமுனி யுற்று. (௮)

தந்தை தனைக்காணார் தாய்பால் விடைகொண்டு
மைந்த ரிருவருமோர் மாவனமுற்—றந்தவரைக்
கொல்வான் மனத்துன்னிக் கோதி லயற்குறித்து
நல்வான் றவம்புரிந்தார் நன்கு. (௯

ஆரழலி னோற்று மயன்வந் துறாயையுன்னிக்
கூரயில்வாள் கொண்டிளையோற் கொன்றுடலின்—சோரிதசை
நெய்யவியாத் தீயிலன்னா னீண்மந் திரத்தினாய்த்து
வெய்யவனோர் வேள்விசெய்தான் வேட்டு. (௧0)

அதுகண் டயன்வந் தரியசெயல் செய்வா
யெதுநெஞ் சுகந்ததென வெந்தை—பதமிறைஞ்சி
வேவென்னற் றம்பிவர வேண்டுமென வாதாவி
வாவென்ன வந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௧)

வில்வலனென் பின்னோன் விளிந்தக்கால் யானெழுப்பின்
வல்விரைவி லன்னோன் வரவரமே— நல்கென்ன
வவ்வண்ண மேபலநா ளாக வெனநவின்றான்
செவ்வண்ண மேவலரோன் றேர்ந்து. (௧௨)

போதனருள் செய்திருஞ்சேண் போகமைந்தர் சூர்முன்போ
யேதமிலுன் மாமருகோர் யாமாகு—மாதலத்தி
னற்றவரைக் கொல்வலிமை நண்ணியதோ கத்தழீஇ
மற்றவரை வைத்தான் மருங்கு. (௧௩)

அன்னர் சிலவைக லங்கமர்ந்து பின்குடகி
னன்ன ருறுகவலை நண்ணடவி—தன்னிலிக
லாரவுண ராச்சிரம மாற்றியதி லெப்பொருளுங்
கூரவைத்தா ராருமெச்சக் கொண்டு. (௧௪)

ஆங்கா ரிடராயுற் ருருயிர்கொள் வான்கருதித்
தீங்கா ரிளையோன் செழுந்தகரா—யூங்கார
முன்னோன் முனியாய் முனிவராய்ச் செல்வாரைத்
தன்னோ ருறையுளுய்ப்பான் றாழ்ந்து. (கடு)

மூகம னுரைத்து முனிவீர்யா னேற்ற
வகமன் றவத்திங் கடைந்தீ—ரிகமன்
பயனுற்றே னில்லிற் பரிந்தடிசி லுண்டு
நயனுற்றே செல்விரென்றா னன்கு. (க௬)

வில்வலன்பின் பின்னும் வெறிதுணித்தட் டோருத்தி
மல்வலவா தாவி வருகென்ன—வல்விரைவிற்
கீழோன் றவர்வயிற்றைக் கீண்டுவர வாண்டவரு
ளாழோ டயில்வா ருகந்து. (க௭)

மாமுனிவ ருன்வாய் மடுத்துப் பழமைபோற்
காமுறுநல் வாடாக் கவினமரு—மாமுனியா
வன்னா ரிருவோரு மாங்கமர்ந்து நாடோறுங்
கொன்னார் செயலினுற்றார் கூர்ந்து. (க௮)

வில்வலன் வாதாவிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௧௫

இந்திரன் கரந்துறை படலம்.

இன்னவணங் காரவுண ரோர்முனிவ ரைச்சுரரை
யுன்னுநார் தம்மை யொறுப்பவிகன்—மன்னவர்ம
ணுயிரத்தெட் டண்டமெலா மாங்காங் கணித்தேர்மேற்
போயிறைமை செய்தான் புரிந்து. (க)

பாதலத்து மீதலத்தும் பன்மா திரத்துமெழிற்
போதன் பதத்தும் புனத்துளவோன்—மேதக்க
வைகுந்த மென்பதத்தும் வைகியங்கங் கோர்பகற்சூர்
வைகுந்தன் மந்திரத்துள் வந்து. (உ)

அவ்வகையா லாளு மடற்சூர் மகவானென்
றெவ்வைச் சிறைபுரிந்து தேவிதனை—வவ்வவுன்னித்
தானைத் தலைவன் றனைவிளியா வொல்லையும்பர்
கோனைத் தருகென்றான் கூர்ந்து. (௩)

கூற்றனைய னொன்பதெனுங் கோடியரைக் கூய்நீர்மாற்
கேற்றமனை யாட்பற்றி யீமென்னச்—சீற்றமுளார்
செல்லவொற்றர் போயிறைக்குச் செப்பமன்னோர்ந் தில்லாளோ
டொல்லையிற் சென்றா னுலகு. (௪

போயபின்வெஞ் சூர்விட்ட பூவையரும் வீரரும்போய்க்
காயநகர் காடியெங்குங் காண்கிலார்—மேயசசி
யிந்திரனோ டேகினா னென்செய்து மென்றயர்ந்து
வெந்துயரின் மூழ்கினார் வேர்த்து. (௫)

பன்னருஞ்சீர் வேந்தன் பணிமுடித்தி லேமென்னாத்
துன்னி நகரெங்குந் துருவியவண்—மன்னமரர்ப்
பற்றிமக வானைப் பகர்சசியைக் காட்டென்னக்
குற்றினர்நெய்த் தோருகவே கூர்ந்து. (௬)

வானமர்வார் யாரு மகவானுந் தேவியுமே
போன துண ராதுற்றோம் புன்கணென—மானவரை
விட்டு மகேந்திரத்துண் மேவியிறை பாற்றுயரப்
பட்டு நிகழ்ந்தசொற்றார் பாங்கு. (௭)

செப்புவெஞ்சொற் கேட்டிறைவன் றீயின் வெகுண்டரிய
வைப்பிழந்தான் போல மறுக்கமுற்றே—யொப்பதிலா
வொற்றரைக்கூ யொண்டொடியோ டும்பர்கோ னுற்றுழிநீ
ருற்றறிதி ரென்றனன்கூ ரோர்ந்து. (௮)

மன்னவர்மன் றாண்டவொற்றர் மாவுலகெ லாந்தேடித்
துன்னினர்காண் கில்லர் துயர்ந்துநிற்கப்—பொன்னகரம்
வானிழந்த மாமதியும் வானுடும் போற்பொலிவு
தானிழந்த தன்றே தளர்ந்து. (௯)

உயிரிழந்த மெய்போ லொளிபோய்த் துறக்க
மயர்வுறவு பேந்திரனு மாண்டைப்—பெயர்வுற்று
வைகுண்ட மேவுமக வானைக்காண் பான்போய்ச்சில்
வைகலங்குற் றான்சயந்தன் வாய்ந்து. (௧௦)

சார்ந்த முறுசயந்தன் றந்தையொடு தாய்கரந்து
போந்ததுமுன் னாகப் புகலக்கேட்—டாந்துயருற்
றென்னகர மேதமற யான்புரப்ப லென்றுன்னிப்
பொன்னகரம் புக்கான் புரிந்து. (௧௧)

புக்க சயந்தன் புலம்பண் டரைக்கண்டான்
றக்க தந்தை யன்னை தனைக்காணான்—மிக்கதுயர்
மன்னுததி மூழ்கினன்யாழ் வல்லவனங் கண்ணவெழீஇப்
பன்னுதவி சீந்துநின்றான் பாங்கு. (௧௨)

நின்றசயந் தன்வருத்த நித்துலுஞ்செய் சூர்க்கஞ்சி
யென்றந்தை தாய்செல் லிடந்தெரியேன்—மன்றுயர
மென்றகலு மௌனமுனி யேர்மா மணித்தவிசி
னன்றிருத்திப் பின்னுரைப்பா னன்கு. (கங)

நலன்றீது வந்தெய்தி னுஞ்செய் வினையின்
பலனீ தெனத்துய்ப்பர் பண்பார்—புலன்வென்றோர்
துன்பின்போ டாக்கமின்மை துன்னலையின் மன்னுயிர்க்கு
முன்பின் வருமூழ் முறை. (கச)

ஆதலினுந் தாழ்வு மவுணருயர் வுந்தரியா
வீதுண்மை யாக்கோடி யிங்ககன்றே—யோது
மிருகுரவர் தந்த மெழின்மெய் கரந்து
மருவினர்மூந் நீர்மா வரைப்பு. (கரு)

அந்தினீ தோற்றமுன்ன ரண்டர்க் கிடுக்கண்செய்
தந்திமுகத் தானவன்றான் சாகவந்நா—ளுந்தை
முயன்றதுபோ லின்று முயல்வான்சூர் மாளும்
வியன்றருசீர் கொள்வாய் விரைந்து (கசு)

நன்றிஃ தெனத்தேற்றி நாரதன்செல் லச்சயந்தன்
மன்றுயர்கொள் வானோர் மனந்தேற்றி—வன்றிறல்கொள்
வெஞ்சூர் பணித்த விதஞ்செய் திடத்தூண்டி
மஞ்சூர் விசும்பிருந்தான் வாழ்ந்து. (கஎ)

முன்புவியிற் சென்மகவான் மொய்குழலோ டாராறு
மன்பெயர்கொள் காழியுற்றிம் மாதலத்திற்—றன்பதியை
யந்தமல ராற்பூசை யாற்றுதுமென் றுன்னியங்கோர்
நந்தவனம் வைக்க லுற்றா னன்கு. (கஅ)

எல்லையுறு வேலி யிலாங்கலிமா சந்தகிலா
வில்லுவமார் கொன்றைகர வீரமௌவன்—முல்லைமரு
வந்தவன மாதி யளவி றருப்புதரா
னந்தவனம் வைத்தா னயந்து. (ககூ)

அந்தவனத் தார்மலர்கொண் டத்தனடி யர்ச்சித்துச்
சுந்தரியுந் தோன்றலுமன் சூழலின்கண்—வெந்துறற்கு
ரொற்றர் துருவவஃ தோர்ந்திறைவி யோடமையா
யுற்றிறைவ னேற்றிருந்தா னாங்கு. (உ0)

மேவினர்கா ணுரகன்றூர் வெய்யவராற் கார்மறுப்ப
மாவனந்தீப் பட்டதுபோல் வாடியது—கோவயர்ந்து
மின்செயலொன் றஞ்சடையார் வித்தகனை யுண்ணினைவா
னுன்செயலொன் றில்லா னுளத்து. (உக)

தெவ்வர் திறலொழிக்குஞ் சேவகனைப் போற்றிடலு
மவ்வனம்வா டிற்றெனினு மங்கொருயா—தெவ்வமற
வெய்துமகத் தேந்தலின்னே யின்னலுறே லென்றெழுந்து
லெழுந்த தந்தாத்தி லார்த்து.

காயமொழி கேட்டக் கருத்தனரு ளிஃதென்று
நேயமுறத் தாழ்ந்தேத்தி நெஞ்சமகிழ்ந்—தாயிடையார்
வன்போ தருந்தான் வனநதியங் குற்றவா
றன்போ டறைவ-லமர்ந்து. (உ௩)

இந்திரன் காந்துறைபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௱௩௪.

விந்தகிரிப் படலம்.

அந்த வமயத் தரனருள்கூர் யாழ்முனிவன்
விந்தமுன்னுற் றுசிசொல வெற்பண்ணல்—வந்தனைசெய்
தெந்தை யிவண்வந்த தென்கொ லெனநவில்வான்
முந்தைமக மேருபெறு மொய்ம்பு. (க)

ஈசனுள்வில் லாகையா லீசையுறு மோகையாற்
பேசு மலைக்கிறையாம் பெற்றியா—லாசிலண்டர்
வைகையாற் கோனுள் வலம்வரலான் மேருவொளி
செய்கையாற் கொள்ளுஞ் செருக்கு (உ)

மன்னசல மேன்மை மதித்திடுமோப் பெற்றியெலா
முன்னுழையா னெல்லை யுரைக்கவந்தே—னென்னமுனி
செப்புமொழி கேட்டலுந் தேவுருவா யார்வரையுள்
வெப்புமிக நக்கான் வெகுண்டு. (௩)

எல்லாத் தருக்குமுக யாரு மிகழ்வதன்றி
வில்லாக் குனிப்பதுவும் வீறுமோ—நல்லாள்
புரிதவத்தில் வந்தாள் புதல்வியோ கோனுள்
பரிதியெனச் சூழ்ந்திலரோ பாங்கு. (௪)

தன்பா லமர்வானோர் தாமென்பால் வாழ்ந்திலரோ
மன்பா யரவ மறைத்திடுநாள்—வன்பாருஞ்
சண்ட வளிபறித்துத் தன்றலையுண் மூன்றுதலை
கொண்ட துணர்ந்திலனோ கூர்ந்து. (௫)

ஊங்கொருமா புள்ளாமா லொள்வீர னண்டமெலா
மோங்குருக்கொள் ஞான்றோ றுறுபரல்போ—லாங்குளப்புண்
மன்னியதுந் தன்சிறைகொள் வன்மருத்தான் மின்மினிபோற்
றுன்னியது மோர்ந்திலனோ சூழ்ந்து. (௬)

என்னா விகழ்ந்துரையா யானந் நகத்தகந்தை
பன்னா ரதவொழிப்பல் பார்க்கவெனா—முன்னா
முருவிகந்து விஞ்சையினா லும்பர் பதம்போய்
மருவிநின்ற தம்மா வரை. (௭)

மேக்குயர்ந்தான் றவ்விந்த மேவவின னிந்துடுக்கோள்
போக்குவர வின்றயர்ந்து புன்கண்ணுற்றே—யாக்கமிகல்
கூர்தருவர் வல்லரக்கர் கூறயன்மா லண்டரிவ
ரார்செயலோ வீதென்பா ராங்கு. (௮)

யாதிதுவென் றெம்பெருமா னின்னருளா னாடியுணர்ந்
தீதுவிந்த மேருவிக லெய்ந்ததென்றோர்ந்—தாதரவின்
மன்னகத்தி னோற்றிருந்த வாரியினீ ருண்டவனை
யுன்னகத்திற் கொண்டுரைப்பா ருற்று. (௯)

விந்தகிரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௬௪௫.

அகத்தியப் படலம்.

அந்நாட் கராப்பற்று மாம்பல் விளிப்பவரி
முன்னாகிக் காத்ததுஞ்சீர் முண்ட கனல்—கின்னாரி
மேன்மயலாய்த் தத்தையாய் மேவவர காத்தியென
வான்முதலோ னுண்டதுமோர் வாய். (௧)

ஒத்து பிருகுதன் னில்லைத் தடிந்தவெல்லை
மாத்தலத்தெண் ணில்பிறவி மன்னுமென— வாத்த
வருனொன் றரிநோற்க வையன்பத் தாக
வருளினது மாங்கறிவா யன்று. (௨)

கருங்கடலை நீயோர் கரத்தி லடக்கி
யொருங்கவுணன் றன்னிலைகாட் டென்றன்—பெருங்கருணை
யிவ்வுலகன் றெந்தா யிமையோ ருலகன்றே
யெவ்வுலகுங் கொண்ட தினிது. (௩)

நாரதனுர் சூழ்ச்சியினக் நாகமற்ற மேருவுற்ற
சீரதனுற் கொள்ளிகலிற் சேணியக்து—கடொமக்குஞ்
சென்மா நெறிமறைத்துத் தேயம் பொழுதுணரா
துன்மாறு காண்கிலேயோ வுற்று.

அன்னதினிக் கீங்ககல வையவரால் வேண்டுமென
வுன்னவிறை வெற்பினிலாற் ருெண்டவத்தோன்—றன்னுளத்தின்
மேக்குயுரும் விந்தத்தின் வீறுமிமை யோர்குறையு
நீக்குவா னூக்கினு னோர்ந்து. (௫)

உள்ள முருக வுரோமம் பொடிப்பவிழி
வெள்ளம் பெருகவங்கை மேற்குவியா—வள்ளறனைச் .
சிந்திக்கச் சேவேறித் தேவர் பிரான்பூதர்
வந்திக்க வந்தான் மகிழ்ந்து. (௬)

ஆத்த னுறவெழீஇ யச்சமொடு கும்பமுனி
பூத்தயங்கு கொம்போடு பூமியிற்ருழ்ந்—தேத்த
விரும்பியதி யாது விளம்புதியா லென்ரு
னரும்பியபுன் மூர லான். (எ

விந்தவரை மேருவரை மேன்மாறு கொண்டுவிண்ணி
னந்த மறவடைத்த தன்னதனே—ணந்தவென்கண்
வண்மை சிறிது வழங்குகென மூத்தமிழ்தேர்
தன்மையுளான் சாற்றினுன் தாழ்ந்து. (அ)

அவ்வா றுனக்கே னளித்தோமா விந்தத்தை
யிவ்வா ருலகிலிரா தேவீட்டி—யொவ்வாச்சீர்த்
தென்றிசையிற் சென்று திகழ்பொதியில் வைகென்ருன்
மன்றனறுங் கொன்றையந்தார் மன். (௯)

என்றலுந்தாழ்ந் தேத்தி யிறைவனின்றன் பூசைசெயத்
தென்றிசைக்கோர் தீம்புனலார் தீர்த்தமொன்று—நன்றுநல்க
வென்னவிறை யோர்கயிலை யில்வைத யேழ்நதியுட்
பொன்னியையுட் கொண்டான் புரிந்து. (௧௦)

அன்னதுணர்ந் தஞ்சி யணும்பொன்னி தான்வணங்க
மன்னிறைவ ஞேக்கியிம் மாமுனிவன்—றன்னெடு நீ
போதியா லென்ருன் புகன்முனிபின் யான்போத
னீதியா வென்ரு ணினைந்து. (௧௧)

தூய மனத்தன் றுகளில் குணத்தனன்ப
ராயவ ருட்சிறந்தோ னன்னவன்பி—னேயமொடு
செல்கென்ருன் தீதிலன்பின் செல்வனவற் றீர்வதென்று
சொல்கென்ருள் பொன்னி தொழுது. (௧௨)

ஆயிழைநின் காரணத்தென் றம்மனிகை காட்டுவனன்
றேயவன்பா னீங்கிநிலத் தின்பால—தாயகன்று
வைகு கெனவதற்கு மன்னதியுந் தன்னகத்தி
லுய்குவா னேய்ந்த துவந்து. (௧௩)

கூறு குடிஞையைநின் குண்டிகையிற் கோடியெனத்
தேறுவா னவ்வாறு செய்தலுமே—பாறுபுலன்
சிந்து மகத்தியதென் றேயஞ்செல் கென்னவிடை
தந்து மறைந்தகன்றான் சம்பு. (௧௪)

அத்த னவவொருவ வம்மா தவனீங்கிப்
புத்திரனை வேண்டிப் புகழ்லோபா—மித்திரையை
மனறல் வினைமுடித்து மன்மகனைப் பெற்றமுனி
தென்றிசையாய்ச் சென்றான் செறிந்து. (௧௫)

அகத்தியப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௬0

கிரவுஞ்சப் படலம்.

பொன்வரையி னின்றுதென்பாற் போதமுனி செல்லுமெல்லை
வன்மைபெறு தீயமுக மாவவுணன்—பின்வர்தோன்
மாயநகர் வந்துறவம் மாடுறையன் றிற்பெயரோன்
மேயதன்மை கண்டான் விரைந்து. (௧)

ஒன்றுமுள யோகியர்க்கு முன்னரிய மாயையினான்
மன்றிரைநீர் வன்னிநிலன் வானனுவெற்—பென்றுமதி
யொன்றினையொன் றாக்கு முறநெடுநா ளென்னிலவன்
வன்றிறலார் சொல்வர் வருத்து. (௨)

அன்னதிறற் றானவர்கோ னுயகிர வுஞ்சனென்பான்
றென்னற் றமிழ்முனிவன் சென்னெறியைப்—பன்னுவிந்த
மென்னமல்கி வெற்புருக்கொண் டேகும் வழிபோக்கி
முன்னமர்தல் கண்டான் முனி. (௩)

அம்மா லசலநடு வாகவோ ரத்தமுறச்
செம்மா நெறியெனவே செல்லமுனி—வெம்மா
னெறியறமுன் போந்த நெறிசெலலு மஃது
மறிவரிதாய்க் கண்டனன்வே றாறு. (௪)

அந்தநெறி போம்போ தனலுருமு மாரிமழை
சிந்தவிருள் சூறையுறச் செய்தனன்மால்—வந்தமுனி
யின்னவைதாம் வஞ்சமென்றோர்ந் தெண்ணரிய வூழ்வலியை
யுன்னிநக்கான் கைபுடைப்பி லுற்று.

ஈங்கவுணன் கொல்லா மிவன்வலியா னீப்பலெனு
வோங்கவுரு விற்குற்றி யோதமுண்டோன்—றாங்குதண்டாற்
பூழைசெய்து வெய்யோய் புகலுருப்போய் வெற்பாகிச்
சூழெவர்க்குந் தீங்கிழைத்தி சூழ்ந்து. (௬)

வன்றண்டான் மன்புழைகண் மாயைக் கிருப்பாக
வென்றிதரு வேளையிலால் வீகுதிநீ—யென்றறைந்து
தன்கரக நீர்மந் தணத்திறைத்து மாயைசீத்
தன்முனிதென் பாற்சென்றா னுற்று. (௭)

கிரவுஞ்சப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௬௭.

விந்தம்பிலம்புகு படலம்.

அன்ன தகுவர்கோ னன்றுமுதல் வெற்பாகி
னென்னலின்முன் ளுள்வரையி னின்றனனவ்—வொன்னலைலக்
கூடருளின் மிக்க குணக்குன்றே நீயன்றி
யாரடுதல் செய்கிற்பா ரங்கு. (௧)

தண்ணசல நீங்கியும்பர் சாரசலச் சாரெய்திக்
கண்ணகன்மா ஞாலஞ்சூழ் காசிபுக்கங்—கண்ணகில
நாயகன்றா டாழ்ந்தகன்று நன்முனிபா லேகிவிந்த
மேயதன்மை கண்டான் வியந்து. (௨)

மீயார் வியன்பதந்தோய் விந்தங்கேண் மோபொதியிற்
போயாங் கிருக்கமுன்னிப் போந்தனமய்யா—நீயா
றினிது சிறிதளித்தி யென்றான் முனநாட்
பனிதருநீ ருண்டான் பரிந்து. (௩)

செங்கதிரும் வெண்கதிருஞ் செல்லுநெறி போக்கிவிண்ணின்
மங்குனிற மால்போல் வளர்ந்துநின்றே—னிங்கெனது
தோற்றமரி யாய்குறியாய் தொன்னெறிநல் கேனென்று
சாற்றியது வெம்பூ தரம். (௪)

அதுகேட் டலுஞ்சினங்கொண் டத்தனற்றா னுன்னிப்
பதுமன் பதங்காறும் பாணி—துதைதரவே
நீட்டிவிந்த மேல்வைத்து நீளனந்த னார்பிலத்தில்
வீட்டினனே மாதவத்தோர் வேந்து. (௫)

புரையார் பிழையைப் பொறுத்தியெள்ள லுள்ளேல்
கரையார் முனிவரனே காவாய்—வரையா
முருவதென்று கொள்வதென வோங்கல்யா மீண்டு
வருவதென்றன் றென்றான் வரன். (௬)

மாதலத்தில் விந்த மறையவெழி னீள்கரத்தை
மீதலத்தி னின்றெடுக்க விண்ணவர்பூந்—தாதலர்தூய்
வந்தனைசெய் தேத்த மலயஞ் செலவுளத்திற்
சிந்தனைசெய் தான்முனிவன் றேர்ந்து. (௭)

அன்றருண னாதியா மண்ட ரகத்தியன்பாற்
சென்றிறைஞ்சி யேத்தியெந்தாய் செய்தவிந்த—நன்றியெவர்
செய்வார்விண் ணாறுபெற்றோந் தென்மலையி னீயாங்க
ளுய்வா னிருத்தியென்றா ருற்று. (௮)

என்னநல்ல தென்ன விசைந்தண் டரைவிசும்பிற்
றுன்னவுய்த்துத் தென்றேயஞ் சூழ்ந்துசெல—மன்னசல
மீயுயர்மேற் றேயமுறும் வில்வலன்வா தாவியுயிர்
மாயமுனி வற்கண்டார் வந்து. (௯)

விந்தம்பிலம்புகு படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவெண்பா ௬௭௬.

வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம்

வில்வலன்வா தாவிகண்டு வெந்தகுவ ராருயிரைக்
கொல்வலன்கொண் டோனிவனே கொல்லற்கு—நல்விருந்தி
னூணருத்தி யாவியொடே னுண்குதுமென் றுன்னியே
வீணருத்தி யுற்றார் விழைந்து. (௧)

தின்பின்வா தாவி தகரா யுலவமுன்னோ
னன்பி னருட்படிவ மாமுனியாய்—வன்பினுறு
வஞ்ச மனத்தினனாய் மாமுனிவற் போற்றியெதி
ரஞ்சலிசெய் தோதுவா னாங்கு. (௨)

அடிகளிங்குப் போத வரியதவஞ் செய்தேன்
முடியவந்தீர் யானு முனியாம்—வடிவுற்றேன்
றீய னுறையுளிதிற் செல்குதிர் தூய் தாம்வணமென்
றுயபின்னுந் தாழ்ந்தா னவன். (ரு)

தாழ்தலுமா தூய தமிழ்முனிவெய் யோன்கரவு
சூழ்தலுணா ராதுவகை தோன்றவே—வீழ்தவத்தின்
மிக்கோ யெழுதியென்றுன் மேவிருக்கை செல்லுதுமெத்
திக்கோ வருகவென்றான் றேர்ந்து. (சா)

ஈதென் னிருக்கையாம் யானுமெம்ம னேருமுய்ய
மாதவநீ யின்றிருந்து வாய்ந்தபுற்கை—யாதரவி
னுண்டகல்கென் ரோர்பீடத் தும்ப ரிருத்தியன்னோன்
முண்டகத்தாள் வீழ்ந்தான் முறை. (௬)

வில்வலன்சொற் கேளா வியந்துபுரி வின்மிக்கோ
யொல்வதோ .ருண்டிநின்பா லுண்டுபின்னர்ச்—செல்வமென
வாலமன்னோன் றாழ்ந்தீங் கணைக்கணநீ தாழ்த்தியெனச்
சீலமொடு செய்வனடி சில். (சா)

பூமயநீர் தோய்ந்து புனிதனு யட்டிலணமிக்
கோமயத்தாற் பூசிவண்ணக் கோலமிட்டங்—காமனைத்துந்
தேடிவேந் தண்டலத்தைத் தேசுறமுக் கால்கழீஇச்
சாடிவே ரென்றிலுய்த்தான் றன். (எ)

தேக்கஇலா ரங்கொளீஇத் தீயார் கருவிமேல்
வாக்குலைப்பெய் தேற்றியுயர் வாலரியு—ளாக்கிப்
பதங்கொண்டே ணக்கிப் பயறடிசி லட்டு
விதங்கொள் கறியமைத்தான் வேறு. (அ)

ஆடா மிளையவனை யம்முனிமுன் னுய்த்தீர்ந்து
கூடா தனவகற்றிக் குட்டமிட்டுப்—பீடாரு
மூனசும்பிற் பெய்துமண்ணி யுண்கறிக்கு வேண்டுவர்முன்
னனவெலா மிட்டட்டா னங்கு. (கூ)

அரைப்புண் கறித்தூடே யாநறுநெய் பெய்து
பொரிப்பபொரித் தாவியுறப் போற்றி—விரைப்பொடியுங்
காயமொடு கூட்டிக் கமழ்தருகுய் காதமுற
வாயசில பாகுசெய்தா னங்கு. (௧௦)

முன்னளிக்க நின்ற முதிரைப் புழுக்கலட்டுக்
கன்னற் புளிங்கறியுங் காமுறச்செய்—தன்னதற்பின்
றீங்கனியின் சாறோடு தேன்விரவு மாமலர்க
ளாங்கமைத்தான் பூசனைக்கா மாறு. (௧௧)

ஆரை வகையுணவு மாறு சுவைபடவே
யோரிமைப்பி லேயமைத்தாங் கொல்லையிற்போய்—பூரணற்றுழ்ந்
தெந்தை பசியிறெந்தை யின்னமுதட் டேனயில்வான்
வந்தருள்க வென்றுன் மகிழ்ந்து. (கஉ)

அடிசாலைக் கண்ணகத்தி யற்கொடுபோ யங்க
ணிடுபீ டிகையி லருத்தி—நெடுமுகமன்
கூறிவினை நீர்மலர்கள் கூர்புகைதீ பங்கொடுண்மை
மாறியலிற் பூசைசெய்தான் வாய்ந்து. (கங)

செம்பொனவிர் தட்டை திருமுன்னர் வைத்துவள்ளம்
பம்பநிரை யாத்திருத்திப் பன்னரிய—கும்பமுனி
யுள்ள முவப்புறப்பல் லுண்டிவகை நல்கிநெய்மேல்
கொள்ளவிட்டான் வஞ்சங் குறித்து. (கச)

முறையா முதற்கண் முதிரைப் புழுக்கல்
கறையார் கறிகள் கலத்தி—னிறையா
மதுர முறுவனவு மல்கவைத்துச் செய்யோன்
முதிர்காத்து னீர்பெய்தான் முன். (கரு)

தெண்டிரைநீ ருள்ளடங்குஞ் செங்கைநீர் தன்னனவுளா
வுண்டிவகை மேற்சுற்றி யோர்தரமுட்—கொண்டமுத
மன்னவுண வாதி யனையா னருத்தளவு
மன்னநனி யுண்டான் வரன். (கசு)

கும்பனனே யானீர் கொணர்ந்துய்ப்ப வுண்டெழுவா
னம்பொடிகொண் டங்கை யலர்நீவி—வம்பறலான்
மண்ணிநீர் கொண்டுமிழ்ந்து வாய்பூ சறுத்தங்கோர்
நண்ணிடத்தில் வீற்றிருந்தா னன்கு. (கஎ)

விதியின் வரமுன்னி வில்வலன்மாய் வுன்னி
மதியின் மிகுந்தோன் வயிற்றில்—வதிபவனே
வாதாவி யெம்பிநீ வாதாவி யென்னவஞ்ச
வாதாவி மாய்பவன்சொல் வான். (கஅ)

எண்ணுறெதன் னுனயின்றே னேரகடு கீண்டின்னே
யண்ணு வருவலென வார்ப்ப முனி—விண்ணுறும்
விந்த மடக்குமர விந்தவங்கை யாற்றடவ
வந்த மடைந்தா னவன். (ககூ)

வெய்யவன்முன் னேன்வெகுண்டு வேறுருக்கொண் டோர்தண்டங்
கையதனி லேந்திவருங் காற்றருப்பை—யையவொன்றை
யீசன் படையாக வேவ வவனெழிந்தா
னுசின் முனியகன்று ணங்கு. (உ௦)

வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுசுசு.

காவிரி நீங்கு படலம்.

கரதலத்திற் றாங்குங் கரகநீ ரோடும்
வரமுனிவன் கொங்கின் வழிப்போ—தரவழுங்கம்
மைந்த ரிருவோரும் மாதவர்போற் றீரமுடன்
வந்தணுகி னார்நேர் வலிந்து. (௧)

சென்று மறைந்துநின் றுஞ் சேணுற்றுஞ் சூழ்பவர்தந்
துன்றுசெய னோக்கிமுனி துன்னவரைக்—கொன்று
மவத்தோர் நமைக்கருதி யண்மிவந்தார் சீர்மா
தவத்தோன் மகரா தலால். (௨)

அன்னார் பிரமகத்தி யங்கடையக் கொங்கருகின்
மின்னறவோ னாகத்தில் வீற்றிருந்து—துன்னியநோய்
தீர்வுறுவா னங்கோர் சிவலிங்கந் தாபித்தன்
பார்வுறவர்ச் சித்தா னமர்ந்து. (௩)

தூயவன்றன் பூசனையாற் சூழ்ந்த பிரமகத்தி
போயதன்ன போதுதமிழ்ப் போதமுனி—மேயசெயன்
முன்னியுயர் யாழ்தேர் முனிவ னமரர்கோன்
மன்னுறையு ளெய்தினன் வந்து. (௪)

உமையாண் மகிழ்ந னொளிர்மலர்த்தா ளுன்னி
யமையா யிருந்துதவ மாற்று—மிமையார்தங்
காவலன்சென் றாதனைக் கண்டுகழ றூழவன்றன்
கோவெழுக வென்றனனூர் கூர்ந்து. (௫)

மன்னன் றனையெடுத்து மார்ப முறத்தழீஇத்
துன்னுமிவட் சார்தியெனச் சுந்தரிகே—ளுன்னித்
தொழுதகையா னும்முனிவர் தொன்றலிது காறுன்
கெழுதகையா னுய்ந்தேன் கிளர்ந்து. (௬)

மாசின் மகரயாழ் வாசிப்ப தில்வல்லோ
யீசன் றனையருச்சித் தேத்தவே—வாச
நறையுளதென் னெல்வகைய நாண்மலர்க ணண்ணுக்
குறையுளதொன் றென்றனன்விண் கோ. (௭)

மன்னவநின் னூராசு மற்றுளவு மெண்குணத்தோன்
றன்னருளாற் கிட்டுந் தளரேனீ—யுன்னவன்றன்
பூசைக்கு னுள்ளதென்றுய் போகுமதன் பெற்றிசொல்வ
னைசைக்கோ கேட்டி யமர்ந்து. (௮)

தென்றலையே ராகச் சிவன்முனியை யேவியதூஉந்
துன்றுவரை தாழ்த்ததூஉவுஞ் சூர்மருகர்க்—கொன்றதூஉங்
கொன்ஞர் பழிக்கிலிங்கங் கொங்கிற்ரு பித்ததூஉஞ்
சொன்னன் முனிவன் ரெருகுத்து. (௯)

பின்னுமொரு செய்கையுண்டு பேசருஞ்சீர்க் கொங்குதனின்
முன்னவனை யர்ச்சித்து மூதறிஞன்—மன்னுகின்ருன்
பண்டுவரி யுண்டவன்ஞன் பாலேகிக் குண்டிகைநீர்
கொண்டுவரிற் றீருங் குறை. (௧0)

நாரதன்சொற் கேளா நவின்முனிவர் கோன்காக
நீரதிங்கெவ் வாரு நிகழ்த்துகெனப்—போமுது
வேழ முகற்கருத்தி வேண்டினந்த நீர்கவிழ்க்கும்
வாழரசே யென்ருன் வரன். (௧௧)

மற்றவன்றன் கூற்றுணர்ந்து மன்னரசு சூரினின்று
பெற்றதுபோ லிந்திரனும் பேருவகை—யுற்றறவோ
யுய்ந்தே னுனதருளா லும்பன் முகமுடைய
வந்தேவை யர்ச்சிப்பே ளுங்கு. (௧௨)

என்றலுமவ் வாறே யியற்றுதியென் றிந்திரனை
மன்றலத்தில் வையா மறைமுனிவன்—சென்றனன்ம
ஹீசை யளித்த விபமுகனைத் தாபித்துப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (௧௩)

புண்ணியமே யாய புகர்முகற்குத் தேங்கனிகள்
பண்ணியமே யாதி பலவகையு—ணுண்ணியநி
வேதித்து வேண்ட விமலன் வெளிப்பட்டா
னுதித் திருவுருவி னுங்கு. (௧௪)

உன்னத் திருவுருக்கண் டும்பர்கோ மான்வெருவ
மன்னநீ யஞ்சேன் மனத்துற்ற—தென்னவென
வுய்ந்தனனென் றெங்கோ னுகளமலர்த் தாளிறைஞ்சி
யிந்திரன்ருன் சொல்வா னெடுத்து. (௧௫)

நந்தவன நம்பனுக்கு நன்குவைத்தே னுமின்றிச்
செந்தழருன் பட்டதுபோற் றீந்ததெனத்—தந்திமுகன்
முந்நீரோ கங்கையோ மூவுலகத் தொண்ணீரோ
வெந்நீர்நீ வேட்டதென்ரு னிங்கு. (௧௬)

முந்தைமறை தேர்ந்தறியா மூலாதா ரப்பொருளே
சிந்தைதனக் கெட்டாச் சிவன்மதலா—யெந்தையே
கொங்கிலமர் கும்பமுனி குண்டிகைநீர் நீகவிழ்க்கி
னிங்குவரு மென்ரு னினிது. (௧௭)

எண்டிகையா ரேத்துகொங்கி லீசனையர்ச் சித்தொழுகுங்
கண்டிகையார் கண்டக் கலயமுனி—குண்டிகைமேற்
காக்கையைந்து பெற்றவன்வான் காக்கையிறை வேண்டவொரு
காக்கையுரு வாயமர்ந்தான் காண். (கஅ)

கொங்கமரு மாமுனிபாற் குண்டிகைமேற் பொன்னியரன்
றங்கருளின் வந்ததன்மை சார்புணர்ப்போர்ந்—தைங்கரனோர்
வாயசமாய் மேவமுனி மன்னவனென் றோராமே
யேயொருபுள் ளென்றுகண்டா னேய்ந்து. (க௯)

பமண்டலத்தின் மீதெழுகும் பன்கரமோச் சப்புள்
கமண்டலத்தி னீரைக் கவிழ்த்த—தமண்டலத்தில்
வானு திழிந்துவரன் மானவத னுட்பொன்னி
வானு ளொழுகியது வந்து. (உ0)

பேருதலுஞ் சத்திமைந்தன் பிள்ளையுரு வத்தணந்து
தேருமறைப் பாலகன்போற் செல்லமுனி—கூருமுனி
வெய்தியிவன் யாரோ விவன்வலிமை காண்பமென
வைதிற்பின் சென்று னடுத்து. (உக)

குட்டுவான் பின்படருங் கும்பமுனிக் கண்மையனுய்க்
கிட்டுவா னுசையெட்டுங் கேசமொடு—முட்டுவா
னன்னவன்செய் மாய மறிந்தினைய வஃதுணர்ந்து
தன்னுருவங் காட்டினன் றன். (உஉ)

ஆனைமுக னேவிங் கடைந்தனனந் தோகெட்டே
னேனையரென் றெண்ணி யிதுபுரிந்தேன்—யானினியென்
செய்வலென நெற்றியிற்றன் செங்கரத்தாற் றக்கினன்
னுய்வ துணர்முனிவ னோர்ந்து. (உ௩)

ஐங்கரனப் போதருளி னம்முனியை நோக்கியன்ப
விங்குன் செயலெ னியம்பென்னத்—துங்கமறைச்
சேயென் றிதுசெய்யச் சிந்தைசெய்தேன் றீர்வதற்கு
மேயமுன்செய் கின்றனனு னிங்கு. (உ௪)

என்னநகைத் தின்னறவி ரென்னமுனி யன்னவன்றன்
பொன்னடியிற் றாழ்ந்தவன்சீர் போற்றியே—மன்னுள்
திறமுணரேன் செய்தபிழை சிந்தைகொளே றீமை
யறவருடி யென்று னடுத்து. (உ௫)

அந்தரத்தர் கோனெந்தை யர்ச்சனைக்கோர் நந்தவனஞ்
சந்தமுற வைத்தான் சலிலமின்றி—வெந்தவனம்
போற்கிடப்ப நீர்வேண்டிப் போற்றவெமை யாங்கரக
மேற்கொடிபோ லாய்க்கவிழ்த்தோம் வேட்டு. (உ௬)

ஈங்கதனையேக வியம்பினநீ செய்தவருந்
தீங்கதனை யெட்டுணையுஞ் சிந்தைகொளே—லோங்கறியா
தாற்று செயலெமக்கோ ராடலெனக் காண்டுமுனக்
கேற்றவரங் கேளென்றா னீண்டு. (௨௭)

நின்பாலு மின்பாலார் நின்மலன்பா லுந்தமியே
னன்பார் தரவளித்தே யையநின்றன்—முன்பாக
வென்போ னுதலி லிருகையாற் றாக்குநர்க்குந்
துன்போவச் செய்தியென்றான் சூழ்ந்து. (௨௮)

அன்ன பரிசே யருளினு மின்னமுனக்
கென்னவரம் வேண்டு மிசைந்தியெனத்—தென்னசலன்
வள்ளனீ சாய்த்தநீர் மாதலத்தி லோடியே
யெள்ளளவுந் தங்கியில திங்கு. (௨௯)

ஐயவந்நீர் போல்வேற் றறலுளதோ நாயேற்குத்
துய்யநன்னீர் நல்கென்னத் தும்பிமுகன்—கையதனாற்
போகும் புதிய புனலிற் சிறிதள்ளி
மாகுண் டிகையிலுய்த்தான் மற்று. (௩0)

கைம்மா முகத்தோன் கமண்டலத்தி லுய்த்திடலும்
பைம்மா வறனிரம்பிப் பார்மேய—தம்மாவி
தென்னற் புதமிஃதி யார்க்கமையு மென்றுனினான்
முன்னற் பொதியார் முனி. (௩௧)

என்றுநினைத் தேரம்ப னேரடிக டாழ்ந்துகுறை
யொன்றுமிலே னுறு மொழுகியது—நன்றருளா
லுய்ந்தனனு னின்னொருக்கா லுன்னையன்பினு ன்னுழிநீ
வந்தருள்கூ ரென்றான் வரன். (௩௨)

அன்னவா றாகவென வாரருள்செய் தானைமுகன்
றன்னவாந் தானையொடுந் தான்மறைந்தான்—மின்னவாஞ்
செஞ்சடையான் சிந்தூரனைச் சிந்தித்துச் சிந்தைமகிழ்ந்
தஞ்சடையான் கொங்ககன்றா னங்கு. (௩௩)

காவிரிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௭௨௯.

திருக்குற்றாலப் படலம்.

சிற்றால வித்திற் சிறுத்தோங்கு மெய்த்தவத்தோன்
பற்றால முண்ட பாற்போற்றி—முற்றால
நற்றால முண்டளந்த நாரணமால் வைகுமெழிற்
குற்றால மேவினனன் கு. (௧)

அந்தப் பதியின்க ணச்சுதற்கோர் முற்றமுள
தெந்தப் பதியினுமஃ தேற்றமென்பர்—கந்தமுறு
செம்மறைநூன் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்துமகத் தீவினையார்
தம்மதமேற் கொண்டுள்ளார் தாம். (௨)

அன்னவரெங் கோமா னடியார் தமைக்காணின்
முன்னலர்போ லெள்ளி முகநோக்கார்—துன்னெறிய
ரந்தணரென் பேர்க்கியைந்த வங்கமிலா ரங்கிருந்தார்
செந்தமிழ்வேந் தஃதுணர்ந்தான் றேர்ந்து. (௩)

மூத்தமிழோன் குற்றால மூதூர் மறுகாக
நத்தனம ராலயமுன் னண்ணுகையி—லத்தலமன்
வைணவர்கள் கண்டழுங்கி மாற்றலரைப் போற்கருதி
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வார் வெகுண்டு. (௪)

வெய்யதா நீறுமணி மெய்யணிந்தா யாருமெள்ள
வைய மெடுத்தாற் கடியவனீ—கையதிலோர்
கோலாங் தரங்கொண்டோய் கோமா னகரணுகற்
கேலா தகல்கென்றா ரீங்கு. (௫)

என்னநகை செய்துமறை யின்னா றிகழ்ந்துநின்றார்
துன்னியிங்கு மேவுந் தொடர்புணரோ—னன்னெறியென்
றுன்னிவந்தே னும்பான்மை யோர்வேனே னானிவ்வூர்
தன்னிலுறேன் செல்வனென்றான் றான். (௬)

பொதியமுனி யீது புகலப் போறாதிப்
பதியில் வருவதூஉம் பாவ—மிதியனீ
மீண்டே குதியென்றார் மேலோர் முறையமிதென்
றாண்டே யகன்றுசெல்வா னாங்கு. (௭)

நந்தியெங்கோன் மாமலரோ னற்றுருவா சன்பிருகு
கந்தமுறு கௌதமன்சீர்க் கண்ணுவனோ—டந்ததீசி
யின்னோ ரிடுசாப மெல்லாம்பொய் யாமோவென்
றன்னோ னினைந்துசெல்வா னாங்கு. (௮)

ஏகி முனிவ னிறையோன் றனையிகழ்வார்
மோகமுறு மந்தை முதலோடும்—போகமுன்னிப்
பன்னரிய மாயையினாற் பாகவத மாகுவதோர்
நன்னருருக் கொண்டா னயந்து. (௯)

நாயகன்பா லன்புடையா னத்தனடிய வன்போன்
மாயமுறு மேனிகொடு மன்னவங்கு—நேயமொடு
வைணவர்க ணோர்போய் வழுத்தியந்தாள் வீழ்ந்திடலு
மைவணத்தாற் காகவென்றான் மற்று. (௧0)

தாளாரத் தாழந் தணர்தம்மை நோக்கியன்பு
கோளாழி யான்கணனி கொண்டீரெனக்—கேளா
வதுகாண்பா னுள்ளிவந்தா மாருமக்கு நேர்வார்
கதுவறிவுற் றா நும்மைக் கண்டு. (௧௧)

முத்திதரு பேரழகர் பொய்வரையி லுற்றோமு
னத்தி கிரியுறச்செல் லாநின்றோ—மித்தலத்தார்
நம்பெருமான் கோயிறொழ நச்சிவந்தோ மென்னவன்றோ
ரம்பகவன் வாழ்வதென்றா ராங்கு. (௧௨)

கார்வணன்வாழ் வஃதென்னக் காட்டிடலுங் கைதொழுது
சார்வலஞ்செய் தச்சுதன்றா டாழ்ந்தேத்தி—யோர்வி
லுணர்வினரை நோக்கி யுவளையருச் சிப்பான்
கொணர்மினென்றான் வேண்டுவன கூர்ந்து. (௧௩)

தூய திருமஞ்சனமுந் தூமலருஞ் செஞ்சாந்து
மேயு மணித்துகிலு மேனையவு—மேயசிலர்
கொண்டுமுனி முன்னுய்ப்பக் கூர்ந்திவரை யர்ச்சிப்பேன்
கண்டிருமி னென்றான் களித்து (௧௪)

அறுகு மதிபுனையு மண்ணலையுட் கொண்டே
யுறுகும்பன் மான்முடிகை யொச்சிக்—குறுகுறு
கென்றிருத்தித் தீயரக்கி னெய்து திறங்குழைவித்
தொன்றுசிவ மாக்கினா னோர்ந்து. (௧௫)

பங்கயன்மால் காணரிய பண்ணவனைத் தாபித்துத்
துங்கமனுக் கொண்டோதிச் சூழ்முனிதொல்—லங்கமுற்றுச்
சந்தமலர் தூய்தாக்கிச் சம்புவையர்ச் சிப்பக்கண்
டந்தணர்கள் சேர்ந்துரைப்பா ராங்கு (௧௬)

தேக மிகச்சிறியன் றீவணற்கன் பன்னிவன்முன்
னாகவந்தா னாமிகழ்ந்தோ மாயத்தான்—பாகவத
மாவிப்படிவமுற்றான் மான்மதத்தைத் தானொழித்தான்
மேவிப் பிடிமினென்றார் வீழ்ந்து. (௧௭)

பற்றகன்றான் றன்னைவளை பாதகரை நோக்கிவிட
முற்றவெனச் சீற்றத்தீ யுய்த்திடலு—மற்றவர்தாம்
வெந்துமன நொந்தயர்ந்து மேவப் பதியிகந்து
சிந்தினர்பார் மேலெங்குந் தேர்ந்து. (௧அ)

இன்றுமுத லீசனிட மீதாயிற் றென்றுமணி
மன்றகனை யர்ச்சித்து மன்விடைகொண்—டொன்றருவி
தாய்வீழ் மலயத் தனிவரையின் மாமுனிவன்
போய்வீற் றிருந்தான் புரிந்து. (௧௯)

திருக்குற்றாலப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா எ௬௮.

இந்திரனருச்சனைப் படலம்.

மன்னிந் திரன்வேண்ட மாமுகவ னோர்கொடியாய்த்
தன்னிகர்கும் பன்கரகஞ் சாய்த்தலுமப்—பொன்னிதான்
மாதவன்முன் வேண்டவிடு மந்தா கினியெனப்போர்ந்
தோதவனி மேற்படர்ந்த துற்று. (௧)

மன்கலையத் தூற்றுவந்து மாவரையா டாழ்த்திறங்கித்
தென்கலையு மோதியலை தேக்குண்டு—நன்குற்
றிகத்தியனுன் மாநிலம்வா னேத்தவரு நீரா
லகத்தியனூர் போன்றொழுகு மாறு. (௨)

பன்னாட் சிறையிருந்தான் பல்வகையூண் வேட்பதுபோற்
பொன்னூர் கடத்துவந்த பொன்னிமலை—நன்னாரி
பாறயிர்நெய் கன்னல் பருகிமணி பூமிலைந்து
வீறுகொடு சென்றதுமண் மேல். (௩)

மேல்கடன்மாக் கீழ்கடலை வேவிடச்சென் றாங்குமுனி
சால்கடனீ ரோடித் தரணியின்கண்—மால்கடன்மா
வீர்த்துத் தருக்க ளிறமுரித்து வேரோடும்
பேர்த்துக் கொடுபோம் பெரிது. (௪)

வேந்தனருச் சிப்பான்கா வேரிமலர் மான்மதஞ்செஞ்
சாந்தகிலா னைந்துகனி தண்ணறவந்—தீந்தடிமுன்
னனவெலாங் கொண்டுவந்துய்த் தார்த்தந் திரைக்கையினங்
கோனழைப்பச் செல்லுமன்பு கூர்ந்து. (௫)

மன்கயிலா யத்திருந்து மாபதிகூய் நல்கமுனி
மின்கடத்துற் றைங்கரன்மால் வேண்டவுந்தித்—தென்கண்
வருங்கா விரியின் மகிமையெவர் சொல்வார்
சுருங்கா விரியுஞ் சொலின். (௬)

மன்னன் மனமும் வனமுங் குளிர்தருவான்
பன்னங் குடநீர்போய்ப் பாய்தலும்வேந்—துன்னைந்
தருவுற் றதுபோற் றளிர்ப்பவுளம் பூங்காத்
தருவுற் றனைபைந் தளிர். (௭)

பல்வான் றருவோடு பைங்கொடிமா நீர்நிலப்பூ
நல்வாசந் துன்னி நவமணியின்—வில்வீச
வாங்கா மகவா னகத்தின்மகிழரும்பப்
பூங்கா வரும்பினமென் போது. (௮)

காதனின முஞ்சுரப்பேர்க் காரணமு மோர்ந்துபல
காத மருவீசிக் கற்பமுற்றுக்—காதன்
மரபுன்னை ராணிமகிழ் மன்றா மென்னச்
சுரபுன்னை பூத்த துதைந்து. (௯)

தின்னையெந்தத் தெய்வதமுந் தாரகமென் றோர்தருவா
னென்னை மிலைந்தா னிறப்பவரை—முன்னி
யடுக்கைபல னில்லெனல்போ லாங்கதில்வண் டார்ப்பக்
கடுக்கை மலர்ந்திடுங்கொள் கை. (௧௦)

ஆலங் கனிந்து ணரனூர் களத்தமரால்
போலங் கறையுட் பொலிந்திலங்கிப்—பாலங்கொ
ணேத்திரனே நித்தியனெ னீர்மை தெரிப்பதுபோ
லாத்தி மலர்ந்த வவண். (௧௧)

வான்பார்ப்பா ரிக்காக மாமுனிநல் கம்பகத்தாற்
றேன்பார்ப்பார்ப் போவாச் செழுவனத்தைத்—தான்பார்ப்பான்
சந்தாரம் பூத்த தடம்புயத்தோ னிற்பதொக்கு
மந்தாரம் பூத்த வனப்பு. (௧௨)

எல்லாத்தெய் வத்தினுமெம் மீசனுயர்ந் தாங்குமண
மெல்லாத் தருவினுந்தா னேற்றமுற்றே—ரெல்லாம்
பெறுஞ்சண் பகவனமென் பேர்கொடுல கேத்த
நறுஞ்சண் பகமலர்ந்த நன்கு. (௧௩)

சேனுறமே லோங்கித் திகழ்மாலும் வல்லிபும்பல்
சானுறமே லோங்கித் தளிர்பூடு—மானுறவே
தாரினல்குஞ் சில்ல தவிரினல்குஞ் சில்லவுறு
வேரினல்குஞ் சில்ல விரை. (௧௪)

எக்கிளையாந் தாரு மெமக்கிணையா மோவெனவிண்
புக்கிளையா தற்றதருப் பொற்பிழித்து—முக்கிளையாய்ச்
சொல்வந் தனைக்கருளுஞ் சோதிசத்தி மாவடிவாம்
வில்வந் தளிர்த்த மிளிர்ந்து. (௧௫)

வேந்தன் கரந்தகன்றன் மேதினியி னுழுமறைந்
தேந்த விருக்குமிட மெய்துவமென்—றோர்ந்தங்கண்
வான்பொழிலும் பூந்தடமும் வந்தமைந்த வெண்ணிலவை
நான்புகழற் பாலதோ நன்கு. (௧௬)

நந்தவன மெல்லா நறுமா மலர்பூப்ப
வந்தமல ரிந்திரன்வண் டாருதற்கு—முந்திவிடி
வைகறையிற் கொய்துவந்து மன்விதியி னீசனெனி
செய்கழலி லர்ச்சித்தான் றேர்ந்து. (௧௭)

அன்றுமுத லாக வரனையிவ்வா றர்ச்சித்து
மன்றனறுங் கற்பகத்தார் மன்னவனேற்—றென்று
மனத்தினன்பு மல்க மருச்சண் பகமா
வனத்தில் வதிந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௮)

இந்திரனருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று

ஆக திருவெண்பா ௭௬௬.

தேவர்புலம்புறு படலம்.

அந்நாளிற் சூரேவ லாற்றிச் சிலதேவ
ரெந்நா ளெமைநீங்கு மின்னலெனப்—பொன்னாடு
விட்டவனி போந்துகொச்சை மேவிமன்னைக் கண்டடிதாழ்ந்
துட்டளர்ந்து சொல்வா ருகந்து. (௧)

எந்நா யகனே யிடருளுற்றுஞ் சூரபன்மன்
றன்னால் மெலியுந் தமியேமை—யுன்னு
தகல்வானி னின்றகன்று வையமினை யன்றிப்
புகல்வே றுளதோ புகல். (௨)

தீய களிறுந் திறலரியுஞ் சூர்வரியு
மேயசிறை யிற்பசுவா மேவுமெமை—நீயடைத்தா
யூனமுற்று மான்படுத்த வூன்பிடித்த மீனெடுத்தே
மானமுற்று மற்றே மனத்து. (௩)

முன்னாளின் மாமுகனான் மொய்ம்பிழந்தோ மாயவவன்
பின்னாளிற் சூரனாற் பீடழிந்தோ—மென்னாளு
நின்னா தரவுதனி னிற்குமெமைக் கைவிடுதன்
மன்னா நினக்கே வசை. (௪)

வெஞ்சூர னாதி விளம்புபல வெவ்வவுணர்
தஞ்சூர மேன்மை தணிவலிவு—நஞ்சூர்
மயலொன்று நெஞ்சத்தே மன்றுயருந் தீர்வான்
செயலொன்று செய்வாய் தெரிந்து. (௫)

என்று பலவா றிரங்குமொழி கேட்டிறைவன்
துன்றமரர் துன்புகண்டு சோர்ந்துயிரா—வொன்றறிவான்
மாயைமகன் சூரன் மகஞ்செயன்றே நம்வாழ்வு
போயதென்றே சொற்றேறன் புலர்ந்து. (௬)

அன்றே மகஞ்செய் தரன்பால் வரம்பெற்ற
கன்றே நமதுபதங் கைக்கொள்ளா—நின்றே
நம்மையேவல் கொண்டா னலிந்தனந்தீ தொன்று
கமையேய் விலன்குறித்தான் காண். (௭)

மற்றறியா தென்னிற்பூ மானேர் புலோமிசையைப்
பற்றியெனை யுஞ்சிறைவைப் பானினைந்தான்—கொற்றவெஞ்சூர்
யானுளத்தி லோர்ந்ததனை யாளியிடை யாளொடுமே
மாநிலத்தில் வந்தேன் மறைந்து. (௮)

உள்ள முலர்ந்தே யுழலு முமைவிட்டுக்
கள்ளவுருக் கொண்டுபுவிக் கண்ணேற்று—வள்ளற்
றிருச்சித் துருவாஞ் சிவபெருமா னற்றா
ளருச்சித் திருந்தே னமர்ந்து. (௯)

இன்ன லுனாற்றவுண ரேவல் புரிந்துழன்று
தொன்னிலைய மேன்மைமுற்றுந் தோற்றனமா—லின்னினியா
மெல்லவருங் கைலைமலைக் கேகியரற் கோதிநம
தல்ல றவிர்ப்பமென்றா னாங்கு. (௧௦)

மேவுமொழி கேளா விபுதர் மகிழ்ந்தெங்கள்
கோவுநீ கூறுங் குருவுநீ—தேவுநீ
யெல்லாநீ யென்னி லெமக்கோர் குறையுளதோ
சொல்லாய் புரவலனே சூழ்ந்து. (௧௧)

ஏத்தல் கடனெமக்கே யேந்தறுயர் தீர்த்தெம்மைக்
காத்தல் கடனினக்கே காணையா—மாத்தகுவர்
தீரந் தடிந்தாய்சூர் தீங்கொழிப்பா னீயன்றிச்
சோரந் தரார்க்கார் துணை. (௧௨)

ஆகையாற் றன்பகல்வா னங்கயிலைக் கெங்களைக்கொண்
டோகையாப் போதுநீ யுற்றென்ன—மாகபதி
நன்றென்றுட் கொண்டொன்ற நாகரையங் கண்ணிறீஇக்
குன்றுசசி பாலடைந்தான் கூர்ந்து. (கரு)

தேவர்புலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா எஎகூ.

அயிராணிசோகப் படலம்.

அங்கமலை யன்னு ளரிவாலு முன்னெதிராப்
பங்கயத்தாள் பல்காற் பணிந்தெழீஇ—யிங்கடைந்த
தென்னெனவெஞ் சூர்பணியா லெய்சிலண்டர் தாம்வருந்தி
முன்னரிடர் சொன்னார் முறை. (க)

சோர்விபுதர் தந்தையருஞ் சூர்வலியுந் தீர்தரத்தொல்
சீர்தரவீ சற்குரைப்பான் றேவரொடு—மேர்மலைக்குப்
போகின்றே னீது புகலவந்தே னின்பாற்சொற்
பாகின்றே னன்னாய் பரிந்து. (உ)

என்றளவி லேவெய் திரங்குமயி லென்னநங்கை
மன்றிருமுன் வீழ்ந்தாண் மயங்கியறி—வின்றியென்றுந்
தற்பிரியா மாதின் றளர்வுக்கண்டு சோர்வொடுவேந்
தற்பிரியா வாறெடுத்தா னங்கு. (ஙு)

சோருமா மாதைத் துடைமே லிருத்தியுணர்
வாருமா தேற்றி யறிவுவரக்—கூருமா
சிந்தா குலமுற்றுந் தேவி நவில்கின்று
ணந்தா வரன்பா னயந்து. (ச)

பொன்னு டிகந்து புவியின்க ணுர்வனத்தி
னின்னு தாவி னெடிதிருந்தேன்—மன்னு
வெனைப்பிரிய நீநினைந்தால் யார்தாந் துணையா
முனைப்பிரிய முற்றேற் குரை. (ரு)

கூருந்து வைரவேற் கொற்றவனே நீபிரிந்தே
யாருந் துணையின்றி யானிருந்தாற்—சூருந்து
தொண்டா ரவுணர் தருவீதிப்பா ரிங்கென்னைக்
கண்டால் விடுவரோ காண். (சா)

வன்புறவெவ் வாளவுணர் மாயம் பலபுரிவா
ருன்புதல்வ னிங்கில்லை யும்பரிலை—மன்புழைக்கை
மாவிலையா மாதரிலை மாதொருத்தி யான்றனித்தே
மேவிலையா வஞ்சேனோ வோர்த்து. (எ)

அன்னே ரவுணர்வந் தல்லா தனபுரிந்தான்
மன்னே பழியார்க்கு வந்தெய்து—மின்னே
ருயர்வாங் கயிலைவரைக் குன்றோ டடைவேன்
பெயர்வா யெனநவின்றாள் பேடு. (அ)

வாரா யணங்கே வனத்தினினக் கோர்துணையா
யாரா யினுமின்றி யேகுவனோ—வோராய்நீ
னையனமற் காய்ந்தவனு நத்தனுமே சேர்ந்தளித்த
வையனமக் கோரரண மாம். (கூ)

நேசனருண் மைந்தனவா வென்றுளத்தி லுன்னினிங்கு
நேசமுற மேவுவா னீடுகயி—லாசவரை
யையடையா மீளளவு மாங்களிப்பா னின்னையன்னான்
கையடையா நல்குவேன் காண். (கய)

சாற்றிமெய் வையன் றனிவனத்தி லன்பினினைப்
போற்றிவெ னஞ்சலெனப் புந்திதனைத் தேற்றிடலு
மன்னான் சிறப்பென் னறைகென்ன நங்காய்கே
ளென்னு வியம்பு மிறை. (கக)

அயிராணிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எகூ0.

மகாசாத்தாப் படலம்.

முன்னஞ்ச ஞதியர்கண் முன்னோ னருளின்றி
மின்னஞ் சலதிகடை யேலையெழு—மன்னஞ்சம்
பற்று வரவிரியாப் பன்கயிலைக் கேகியா
னற்று டுதித்தார் நயந்து. (க)

அன்னவனுண் டண்டரைப்பார்த் தஞ்சலிர்நீ ரார்கலியை
யின்னமொரு காற்கடையி னெய்துவீர்—மன்னமிர்த
மென்று னதுகேட் டிமையோ ரெலாங்களித்துச்
சென்றார் பயோததியிற் றேர்ந்து. (உ)

தந்திமுகத் தானையுன்னுத் தன்மையினுன் மததம்வீழ்ந்
துந்துமணி நாக ருறைவெய்த—வந்தரத்த
ரன்னதுணர்ந் தர்ச்சிக்க வன்னயன்ற ஞரருளான்
முன்னதுபோ னின்றதுவே முன். (ந

கருமான் முதலோர் கடல்கடையும் போது
வருமா வமிர்தை யகிழா—விருமாத்
தாத்தாரும் தத்தந் தகையினுற்ற தென்ருப்
பொரத்தா நினைந்தார் புகன்று. (ச)

தாமோ தானுரன்வாழ் தாக்கணங்கும் வெஃகவோர்
மாமோ கினிவடிவம் வாய்ந்துநின்ற—ஞமோ
ரிருதிறத்த மாண்பினரு மின்னமுதை விட்டே
யொருதிறத்த ராய்ச்சூழ்ந்தா ருங்... (ரு)

மாலாக மோகினியா வானவருந் தானவரு
மாலாக மன்மதன்பூ வாளியைந்தின்—மாலாக
மெய்த்தார் கருக விரகத்தீ மூளுறவு
முய்த்தான் கணைநான் கொருங்கு. (சு)

எண்ணுசை மூன்று ளிழைதுகிலான் மால்புரியும்
பெண்ணுசை போலிரண்டும் பித்திழையா—விண்ணுட
ருண்மயன்மே லுற்றணங்கை யுன்னியுன்னி மாழ்குவரேற்
பெண்மயறீர் வாரோ பிறர். (எ)

மோகினியாம் புத்தேண் முனநிற் பவர்ப்பாரா
வாகினியாம் போர்விடுப்பின் மன்னினனுன்—பாகினியா
வின்னமுத முள்ள தெதுநீவிர் வேண்டுவது
முன்னமுறக் கொண்மினென்ருன் முன். (அ)

பொன்னிறத்தன் கூறவது புந்தி நனிதிரிந்தே
யன்னிறத்தர் நோக்கியெம்பா லாவதுநீ—யென்னமுன்மன்
றன்மையினு லின்னமுதந் தானெமக்கென் றும்பரதை
நன்மையுறக் கொண்டகன்றார் நன்கு. (கூ)

மன்னவுணர் மோகினியா மாலையொரு சார்கொடுபோய்த்
துன்னினர்கு ழாநோக்கிக் சூழமளி—தன்னிலெலனை
மாண்கிளரு மோர்வீரன் வஞ்சணைவா னின்னமுமே
காண்கிலனு னென்ருன் களித்து. (கo)

அன்னு னுரைகேட் டகமகிழ்ந்திம் மூவுலகி
லென்னுற் றலுக்குறழ்வா ரில்லையெனப்—பன்னுத்தத்
தம்மின் மொழியாச் சமர்புரியா மாய்ந்தனரே
வெம்மின் படையவுணர் வேட்டு. (கக)

தீயவுணர் தந்தொகையிற் சேரிருவர் மாயவன்றன்
மாயமுனி முன்னுருவ மாற்றியும்ப—ராயவுருக்
கொண்டமர ரோடிருந்தார் கோதையெனப் போந்தகள்வ
னண்டர்க் களிப்பா னமுது. (கஉ)

நந்தலிலா வானவர்த நாப்பணிரு கள்வருஞ்சேர்
வந்தவெழின் மால்பகிரு மாவமிர்தை—மந்திரத்தாற்
கொண்டில ருண்டார் குறிப்பா லிருசுடரும்
விண்டறியப் பார்த்தார் விரைந்து. (கங)

விட்டுணுவு மக்கள்வர் விண்ணவரோ டுண்பரெனச்
சட்டுவங்கொண் டன்னார் தலைதுமித்து—மட்டுப்
பொருந்தின் னமுதம் புலவர் களிப்ப
விருந்தி னளித்தான் விழைந்து. (கச)

இன்னமுத முண்டா ரிருவிசும்பி னிற்பரெனாச்
சென்னியற்று மாயாத தீயவர்க்கு—மன்னுமைதன்
கேளா மிறையோன் கிளரருளைக் கொண்டுவிண்டு
கோளா நிலையளித்தான் கூர்ந்து. (கரு)

அன்னா ரரனா ரடிபோற்றி யார்தவத்தாற்
செந்நாக மைந்நாகச் செய்கைபெற்றே—யுன்னா
மறைப்பார் தமைக்காட்டு வான்சுடரை விண்மேன்
மறைப்பார் வெருவ மகிழ்ந்து. (கசு)

கேடிலவ ராகு கேதுவெனு முன்னாமத்
தோடியைந்தேர் பானு வொளிர்திங்க—ணீடுறுசெய்
மின்புதன்பொன் வெள்ளிசனி மேவெழுவ ரோடமர்ந்தே
யொன்பதின்ம ராயின ருற்று. (கஎ)

இன்னா ரமுதுண்டோ ரேத்தவரி யாங்கிருந்தான்
மன்னான்கு சத்திகளுண் மாலொருவ—னென்னா
முனக்கோல மாய்க்காணான் முன்னிறையோன் காண
வனக்கோல மாய்நின்றான் வந்து. (கஅ)

கார்வண்ணன்கங் காதரனைக் கண்டுவெஃகக் காமாரி
யார்வ மெமக்குமுள தன்புறுதிற்—சேர்வுறநீ
கொண்டவுரு நன்றெனமால் கூசியுமை பாலுறமைக்
கண்டவெனை வேட்பதென்கொல் காண். (ககூ)

வேதன் செயன்முற்ற வேண்டினமுன் மாதைவெஃகக்
காதலினா லோநீ கலந்ததுதா—னோதுனக்கி
யார்வயினும் பற்றிகலே யில்லையென்னா கந்தழுவு
மார்வமுற்ற துண்மையதே யன்று. (உ0)

என்னினைவி னேகினையோ வெம்பெருமான் யானறியே
னின்னினைவை யாரறிவார் நீயன்றி—மன்னின்ப
மாடமைத்தோ ணல்லாரோ டார்வரது விட்டெனைவன்
போடமையப் புல்வதுபொற் போ. (உக)

மாயன் விளம்புதலு மாதேவ னீயுநமக்
காயசத்தி தாருவனத் தாயிழையா—யாயினுய்
நந்தியபோ தஞ்சனினை நாந்தழுவ நீயவனை
யந்தியிற்றந் தாயலையோ வுற்று. (உஉ)

ஆதலினின் னின்னலமன் பார்ந்துதுய்ப்பன் செல்கென்னக்
காதலிற்கைப் பற்றவாக் கண்டோடிப்—போதலுமே
செங்கையா ணாணனைச் சேணிலயன் போற்றிடவே
செங்கையாற் பற்றினான் சென்று. (உங)

பற்றிப்போய்ப் பாரிற் பசுர்நா வலந்தீவி
லெற்றுகடற் சார்பினே ரேய்வடவைப்—புற்றவோர்
சாலநண்ணி யங்கன் சயம்புமாய் மால்கொடின்பஞ்
சாலவெய்தக் கூடினான் றான். (உச)

மூக்கண்ண னக்கண்ணன் முன்னிருவர் கூடுமெல்லை
யுக்கபுனல் கண்டகியென் றோர்நதியா—யக்கினீர்
சாராழி தந்துலச்ச தந்தியென்பேர்க் கீடமுறை
யோராகத் தோன்றினபொன் னேய்ந்து. (உரு)

மல் கூங்குப் பஞ்சரம்போல் வாய்ந்துசில நாளுயிர்போய்த்
தொல்கூடு மேமியுருத் தோன்றவே—பல்கூடு
கண்டகியாந் தீர்த்தங் கடிதீர்த்து வந்திமோ
மண்டலத்தர் கொள்ள மகிழ்ந்து. (உசா)

அக்குடம்பை யைநிலத்தா ரங்கெடுத்துட் பொன்வாங்கி
மெய்க்குறியை நோக்கியரி மெய்ம்மூர்த்தந்—தொக்கதென
நாளர்ச் சனைபுரிவார் நன்குசில ரங்கதன்பேர்
சாளக் கிராமமென்பர் தாம். (உஎ)

தாதுவனக் கொன்றையர்சேர் சால முறுநக்ரா
மேதுவினு லந்நாம மேய்ந்ததலே—தோதரியாய்க்
கந்துதித்தான் காம்புதித்தான் காமுறவங் கம்முயக்கில்
வந்துதித்தான் வல்லையையன் வாய்ந்து. (உஅ)

காருருவுஞ் செஞ்சடையுங் காமருசெண் டார்கமு
மேருருவு முக்கிரமு மேய்ந்தொருசேய—சேருதலு
மத்தனந்தச் செல்வற் கரிகர புத்திரனென்
றுத்தமநற் பேர்புனைந்தா னோர்ந்து. (உகூ)

உன்னு முருத்திரரோ டொப்பவைத்து நல்லவரந்
துன்னு புவனநல்கிச் சூழதற்கு—மன்னிறைமை
தந்திமையோ ரெண்மா தவரெவரும் போற்றுயர்வு
மந்திவண னீந்தா னவற்கு. (௩௦)

அன்னவர்க்கு மற்றவர்க்கு மன்பின் விடைநல்கி
முன்னவனங் கேக முராரியுந்தன்—றொன்னகரம்
புக்கனன்பின் னையன் புவனமுற்றுந் தன்னியலிற்
றொக்கவுல கேத்தநின்றான் சூழ்ந்து. (௩௧)

மண்ணவரும் விண்ணவரு நற்றவரு மற்றவரு
மெண்ணவரும் பூசனைசெய் தேத்தநிற்கு—மண்ணலிவன்
றெவ்வின் றிறலொழிப்பான் சீர்த்தியிணு னன்பினினை
யெவ்வமின்றிக் காப்பா னிவண். (௩௨)

வானவர்கோன் மங்கை மனவிசைவோர்ந் தையனையே
தானகத்தி லேத்தவுன்னித் தந்திபூர்ந்—தானதிறற்
பூதர் புடைசூழப் பூரணையும் புட்கலையுங்
காதலுற வந்தான் களித்து. (௩௩)

மன்னவனு மையன் மலர்த்தாள் பணிந்தேத்த
வென்னவிவண் வேண்டு மியம்புகென—வின்னலங்கொள்
சூர்செய் கொடுமைமுற்றுஞ் சொல்லியயான் கைலைசெல்வே
னீர்வளையைக் காக்கவென்று னீண்டு. (௩௪)

மாதலமோர் மூன்றளிக்கு மன்னவனே நின்னருமைக்
காதலியைத் தீதின்றிக் காத்திடுவ—னீதனியென்
றெண்ண விவண்வைத் திருங்கயிலைக் சேருதியென்
றண்ண லருள்புரிந்தா னாங்கு. (௩௫)

வெற்றிபெறு காளனென்னு மீளிதனை நோக்கியையன்
கற்றவருள் கத்தன் கயிலைசென்று—பற்றமரர்
கோமான் வருமளவுங் கோதைதனைத் தீதின்றி
நீமாண்பிற் காவென்றா னின்று (௩௬)

மகாசாத்தாப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அ௨அ.

இந்திரன்கயிலைசெல்படலம்.

அத்துணைதா னண்டர்கோ னைரா ணியைநோக்கி
யெய்த்திடனீ யைய னினிதளிப்பன்—சித்தம்
வருந்தலெனத் தேற்றியவண் வைத்தமர ரோடுந்
திருந்து கயிலைசென்றான் றேர்ந்து. (க)

அங்க னடைந்துநந்தி யந்தாள் பராய்நிற்ப
விங்கனீ வந்ததி யாதென்ன—வுங்கதனைச்
சொற்றனனஃ தோர்ந்தெங்கோன் றான்மையி னாடியே
யிற்றிலகொ லின்னலென்றா னீண்டு. (உ)

யோகநிலை நால்வர்க் குணர்த்தியுற்றான் கோனெவரு
மேக வமையமிதன் றென்றுரைத்தா—னாகமநூ
றேர்ந்தநந்தி யஃது செவியுற்று மாகபதி
சோர்ந்து விழுந்தான் றுயர்ந்து. (௩

கலந்தான் கடலிற் கவிழக் கலங்கி
யுலந்தா ரெனமன்னோ டும்பர்—புலர்ந்தார்சீர்
நந்தியெங்கோன் பொன்னார் நளினமலர்த் தாள்போற்றி
யிந்திரன் சொல்வா னெடுத்து. (௪)

தீயவனாஞ் சூரபன்மன் செய்தவமோர்ந் தீசனவற்
காயுவட னாற்ற லவிர்திருவ—மீயநின்றான்
றுய்யநெறி நீங்கியன்னான் றாண்டுசெய்தெய்த் தோமிதுவு
மையன் செயலென்றா னாங்கு. (௫)

ஆனர் தொழில்புரிந்து சூராற் றுயர்ந்துழறான்
பான துணர்த்தியடைந் தாமெனிலம்—மானதுபோ
தாண்டகற்றல் வேண்டுஞ்சூ ராவியுட னாற்றல்சீர்
மாண்டளித்தல் வேண்டுமென்றான் மன். (௬)

அதுபுரியிற் சூர்மு னருந்தவஞ்செய் காலை
யுதவுவாம் பொய்த்தனனென் றோர்ந்து—நுதல்வரல்ல
தெம்மல்ல நீர்த்திலனே லோருளுக் கோர்குறைவு
மம்ம வருமே யடுத்து. (௭)

ஆகையினா லின்னவகை யாய்ந்துவர வோர்ந்துபரன்
யோகியனால் வர்க்குணர்த்தி யுற்றனன்கொ—லேகனிவ
னன்றியிடர் தீர்ப்பரெவ ரன்னவரோ டேற்றரியும்
வென்றிதரு மாழியற்றான் வேர்த்து. (௮)

தூயோன் செயலிதெனிற் றெல்புலியிற் போந்திடினத்
தீயோர் சிறைபுரிதந் திண்ணமது—தீயோர்தி
புங்கவர்தம் மோடியான் போகிலனீ சற்காண்பா
னுங்கமய மோர்வனென்று னுற்று. (கூ)

அந்நந்தி தேவ னதுகேளா வாய்ந்தபொரு
மின்ன லிகந்தே யிவணீவீர்—துன்னுமென
வாங்கா ரருள்செய்ய வண்டரொடு மன்னவனோர்
பாங்கார்ந் திருந்தான் பரிந்து. (க0)

இந்திரன் கயிலைசெல்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா அருகசு.

அசமுகிப் படலம்.

ஆழிவனத் தாரரிமுன் னண்டரெலாம் போற்றிடவோ
ரூழிவனத் தோர்கலனு வோங்குபுகழ்க்—காழிவனத்
தெண்ணமுற்றிக் கேள்வருவா னீர்வளைபன் னுன்னேற்பா
ணண்ணிலனெந் துண்மெலிந்தா னைந்து. (க)

மன்னன் பிரிவுன்னி மாதிரங்கி நோற்குமெல்லை
யுன்னரும்வெம் பாவமுரு வுற்றதொக்கு—மன்னிறத்தள்
சொற்கிளையாள் சூழலின்சட் சூர்க்கிளையா டென்னலர்செய்
மற்கிளையாள் வந்தாண் மகிழ்ந்து. (உ)

காய்கின்ற காமக் கனறணிப்பான் காளையர்வெற்
பேய்கின்ற தோளணைவா ளோர்முகிலின்—வாய்குரலாள்
பொற்பில்லாள் பூணும் புகழில்லா ளணில்லாள்
கற்பில்லா ளற்பில்லாள் காண். (ந)

உலக மனைத்து மொருநா ழிகையி
லுலவிவரு மொய்ம்புளா ளுன்னு—னுலமுள்ளா
ணன்மையுளா டமையுளா ளுற்றமுளாள் சீற்றமுளாள்
வன்மையுளா டயவுண மாது. (ச)

சீயமுகன் சூரகனோர் திண்டிறலாண் மால்வரையொப்
பாயமெய்யாள் பொய்யுடையா ளாடகன்முன்—மேயவொரு
சிங்கமன்னுள் கூற்றடக்குந் திண்மையுளாள் பெண்மையுளாண்
மங்கு லெனவுலவு வாள். (ரு)

கூடு மவுணர் குலத்தினுக்குத் தீயினையே
நாடு மசமுகியா நாமத்தா—ணீடுறுகான்
பொங்கரொழி னோக்கிமிகப் பொற்புளதவ் வான்பொழிலே
யிங்குளதன் றென்றா ளினிது.

மன்மலர்ப்பூங் காவின் வனப்பை யசமுகிதான்
றன்முகிக்குக் காட்டிக் சொலிக்காண்ப—லென்றே
மிசையெட்டும் வான்பொழிலின் மேவுவார் தம்மைத்
திசையெட்டுந் தேடலுற்றா டோர்ந்து. (எ)

அதுகண்டே யைய னவிர்படைமா வீரன்
முதமைம் முகத்தாடான் முன்னி—யெதுகண்
டிவண்வருவ தோர்ந்ததன்மே லேற்பசெய்வே னென்னா
வவண்மறைந்து நின்றா னருகு. (அ)

அத்துரும மெங்கு மலைந்துதுரு வித்தவஞ்செய்
வித்துரும வாய்ச்சசிதான் மேவுமிட—மைத்துருமஞ்
சேண்குராலாள் கண்டா ளிவளிந் திராணியஞ்சிச்
சேண்கரந்து வந்தனளித் தேத்து. (கூ)

திங்களின்பே ராளையெங்குந் தேடியுங்காண் கில்லமெனச்
சிங்கமெனச் சீறித் திரும்பவுஞ்சூ—ரிங்கிருப்ப
தோராம லொற்றரையங் குய்த்தா னவரின்னுந்
தேரா ரிருக்குந் திசை. (கo)

மின்னே யிடையிவளை வேந்தன் மகிழ்பூப்ப
வின்னே கொடுபோ யியம்புமவன்—முன்னே
விடுவ னெனக்குறித்தாண் மேவவுணர் செய்யுங்
கொடுவினைக்கோர் வித்தன்னாள் கூர்ந்து. (கக)

பாகின் மொழியாளைப் பண்ணவர்கோன் றான்றனிவைத்
தேகினன்காப் பாரெவரு மீங்கிலைப்போ—தாகுமுனங்
கொண்டே குவனென்னாக் கொண்டலிழிந் தேவரல்போற்
றண்டேம் பொழில்வந்தா டான். (கஉ)

அத்தன் முகியோ டசமுகிவெற் பென்னவர
மெய்த்தவஞ்செய் மின்காணா வெந்துளனோந்—தெய்த்திவடான்
வஞ்சிபோல் வாளெவளோ வாய்மை யறியனென்னா
வஞ்சி யெழுந்தா ளணங்கு. (கந)

எழுவா டனைநில் லெனச்சொலிநே ரெய்தி
வழுவிலயி ராணிநின் வாய்மன்—செழுநலனை
யார வருந்தவமே யண்டமெலா மாள்கின்ற
சூரபன்மன் செய்கின்றான் சூழ்ந்து. (கச)

அண்டமெட்டோ டாயிரஞ்சூ ழாள்வனவோ ரண்டத்து
ளண்டமட்டு முன்கேள்வ னுள்வனிறை—யண்டவத்திற்
பெற்ற வரமும் பிறவு மறிந்திலையோ
ழ்ற்றளிர்போல் வாய்நீ நயந்து. (கரு)

கண்டனைய வின்சொல்லாய் காமருசூர் மேல்விழைவு
கொண்டணையி னிற்கோர் குறைவுளதோ—பண்டவமு
மெய்வருந்தச் செய்வதென்கொன் மேவுபொருள் யாவுநின்
கைவருந்தப் பாதிதுநீ காண். (கசு)

மின்னவா மெல்லிடையாய் மேவின்ல முண்டிலையே
லென்னவா மின்னலமெவ் வெப்பொருளு—நின்னதுன்கேண்
மன்னேவல் செய்சூர் மகிழ்மடவா ரெல்லாரு
நின்னேவல் செய்வார் நிதம். (கஎ)

பஞ்சூர் பதுமப் பதப்பதும கோமளையை
யஞ்சூர் வெறுத்திடுவ னையமிலை—மஞ்சூரா
வுன்பி னினைமகிழ்வ னாணங்கே நீவிரும்பி
யென்பின் வருதியென்று ளீண்டு. (கஅ)

அசமுகிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா அறுசு.

இந்திராணிமறுதலைப் படலம்.

மையா னனத்தாள்சொல் வன்னியின்வேல் போனுழையக்
கையாற் செவிபொத்திக் காரிகைகார்—மெய்யாளே
யேடிநீ சொற்றவுள்வா ரெய்துநர கென்னினிற்காங்
கேடினைத்தென் பாரார் கிளர்ந்து. (க)

சுருதியுணர் காசிபன்றன் றோகைநீ தீய
கருதிவெய்யோ ரென்னக் கரைந்தாய்—தருமமுமே
நோக்கிலைநோன் போடுகற்பு நோக்கிலையே லாம்பிறப்ப
நோக்கிலைநன் றாக நுனித்து. (உ)

மின்னுவளன் வன்பாயுண் மேவார்க் கிதுதோன்று
மன்னுவை நீதுணியன் மாண்பிலவேம்—தென்னிறைக்கே
யல்லா தெவரிடத்து மாசைவையேன் கற்பினேன்
சொல்லாது சொன்னாய் துணிந்து. (ங)

கொடுமைசெய்து வாழ்வார் கொடுநரகில் வீழ்வார்
கெடுதியிலையர் தீமை கெடமேம்—படுவரா
லின்பமொடு துன்பமிவை யார்க்கும் பொதுவன்றே
வென்பகர்ந்தாய் நீதியிலா யீங்கு (௪)

தீநெறிய ளாதலினுற் சிந்தியா தீதுரைத்தாய்
வானெறிய தன்று மறத்திய லீ—தீனமெனே
யெய்தற்பா லார்யா ரெவர்வரினும் காப்பநம்பர்
வெய்தி னகறியென்றாள் வேர்த்து. (௫)

சுந்தரிசொற் கேளாத் துருவைமுகி பற்கறியாச்
செந்தழனீள் கண்ணின்று சிந்தவே—நந்தவிதழ்
தின்றிருமாக் கைபுடையாச் செல்லுருமி னார்ப்புற்று
நன்றுநன்றென் றாள்கனன்று நக்கு. (௬)

உன்னுசசி சொல்லுறுதி யூற்றஞ்செப் பில்லவட்
கென்னசொலி னும்பேதைக் கேறுமோ—வன்னதுபோல்
வெந்துயரங் கொண்டு வெறிமுகத்தாள் கற்புடைய
சுந்தரியை நோக்கிச் சொலும். (௭)

நல்லசொற்றேன் மாறுரைத்தாய் நங்கையட்டு நுங்குவேன்
வெல்லண்ணற் காகவிட்டேன் மேவியென்பின்—செல்லலையே
லீர்த்தே குவனின்னை யீதுண்மை யாகுமென்றாள்
கார்த்தேக வல்லரக்கி காய்ந்து. (௮)

மூவர் தடைபுரிந்து முன்னின்று போர்செயினு
மேவர்வரி னும்விடேன் யானென்னாத்—தேவிகரங்
கையினாற் பற்றிக் கடிதீர்த்துப் போயினு
ளையகோ வென்றா ளணங்கு. (௯)

தீயவன்னு ளுண்டெதலுஞ் சிந்தா குலமெய்தி
மேய வுணர்வுபோய் வீந்தவள்போ—லாயவச
முற்றிருவேற் கண்ணீ ருறையுகவே தேம்பினாள்
பொற்றிருவே யன்னாள் புலர்ந்து. (௧௦)

பூசைவா யுற்ற பொருவிலெழிற் கிள்ளையுந்தென்
னாசையான் பாசமுற்ற வாவியும்போன்—மாசைய
மென்முலையாள் கொண்டேகு மெல்லலை யரற்றினாண்
மின்மகவான் றேவி மெலிந்து. (௧௧)

இந்திராணி மறுதலைப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அ௲௫.

மகாகாளர் வருபடலம்.

ஓலரன்சே யேயோலம் வானவர்கோ வேயோல
மாலவண்ணு வோலமே ரையனே—யோலநந்தாத்
தீரனே யோலமெங்க டெய்வமே யோலமெறுழ்
வீரனே யோலமென்றுண் மின். (௧)

அன்னதுகேட் டைய னடுபடைமா வீரனும்பர்
மன்னவையெல் லாம்வியக்கு மாண்பினன்கை—தன்னிலொளிர்
வாளனென்போ டாரணிவான் வான்பெயரோன் வீரமா
காளனென்போன் வந்தான் கடிது. (௨)

மஞ்சனையான் வந்தரற்று வான்சசியை நோக்கிநங்கை
யஞ்சனீ வாழி யசமுகியாம்—வஞ்சகியைச்
சார்ந்துநினைத் தீண்டு தடக்கையை வாளினு
லீர்ந்துவிடு விப்பனென்று னீங்கு. (௩)

வீரனுரை கேட்டளவின் மெல்லியலாள் செல்வியல்பா
ராருயிரே பெற்று ளசமுகியத்—தீரனைக்கண்
டேவருமென் முன்னில்லா ரீண்டெற் சினந்திகழ்ந்தான்
றேவருளோர் வீரனென்று டேர்ந்து. (௪)

செந்தழற்கண் சிந்தவிதழ் தின்று கறகறெனத்
தந்தங் கறித்தார்த்துச் சாற்றிவனைத்—தொந்தியின்கட்
பெய்துவலி தீர்ப்பனெனுப் பேழ்வா யரக்கிநிற்ப
வெய்தினன்வாள் வீர னெதிர். (௫)

கற்பார் சசியைக் கரவிற் கொடுபடர்வாய்
பொற்பா ரிவளைவிட்டுப் போதியுற்ற—வற்பார்
பிழைபொறுப்ப னீயும் பிழைத்தியென்றுன் வீர
னுழைபொருகண் ணுளைநோக் குற்று. (௬)

உருத்திரந்தக் கூற்றுரைத்தா யுன்னையிவட் போற்றெறன்
றருத்தியிலார் சொன்னு ரவரைத்—தெரித்தியென
வாருலக மூன்றளிக்கு மையன் பணியிதென்பேர்
வீரமா காளனென்றுன் வேள். (௭)

என்ன விவன்மகவா னேவலா னென்றுளத்தி
லுன்னியரி யெற்றெருழுவா னூறுசெய்யான்—மன்னிவனைச்
சிந்திநான் றின்பனெனுச் செங்கையிலார் சூலத்தை
யுந்தினுள் வீர னுரம். (௮)

வருமுனதை வீரன் மாய்த்தூங்கு வாளா
விருதுணியாச் சூலத்தை யீர—வொருமைந்தன்
மேகத்தின் மின்போல் விடுசூல மேவவன்கார்த்
தேகத்தின்பாற் பொழிந்த தீ. (௯)

ஆலந்தோய்த் தூழித்தீ யார்ந்ததுநேர் மைம்முகத்தாள்
சூலந் துணிபடலுந் துன்முகிகைக்—கோலமுறு
சுந்தரியைச் சேர்த்தவடன் சூலங் கொடுவீர
னுந்தரத்தி லுய்த்தா னுருத்து. (௧௦)

ஏகியவம் முத்தலைவே லெண்வீர மாகாள
னாகமிசை மேவுமின்கூ ரார்வசியாற்—பாகமுறக்
கண்டா னதனையவள் கண்டா ளிடையவுளங்
கொண்டா ளெழுந்தாள் குலைந்து. (௧௧)

சென்றாள் கிரிபெயர்த்துச் சீயமன்னான் மேலோச்ச
நின்றான் றடிதலும்வா ணொடிந்த—தொன்றாக்
கருங்கடல்போற் கார்நிறத்தாள் காணக் கறங்கு
பெருங்கடல்போ லார்த்தாள் பெரிது. (௧௨)

வீரமா காளகேள் வேதா முதற்றேவர்
தேரவந்தே யாசிசொலச் சீருலகாள்—சூரனெம்முன்
றோளாரக் கொண்டுய்ப்பேன் றோகையைப்பே தாயுணராய்
வாளா விலக்கினையே வந்து. (௧௩)

தடுத்த றகைமையன்று தாரகன்மாத் தானை
யடுத்துப் பசிக்குமஃ தன்றி—யெடுத்தியா
னின்றனையுன் பேன்றுய்க்கி னீள்பசிதா னீங்கிடா
தென்றுவிட்டேன் போதியென்றா னிங்கு. (௧௪)

கண்டகிசொற் கேட்டளவிற் காளைவசி யாற்சூலந்
துண்டு படவெறிந்தேன் றெட்டநினைப்—பெண்டெனவே
வீக்கலைமின் றேனிவளை விட்டுநீ போதியாற்
போக்கலைகை யென்றான் புரிந்து. (௧௫)

என்றதுகேட் டங்கிவன்வா ளின்றி யிருக்கின்றா
னென்றியம ராற்ற லொழுங்கன்றே—யன்றியுமே
வெல்ல லரிதிவனை மின்சசியைக் கொண்டுவல்லை
செல்லறிட மென்றெணினா டேர்ந்து. (௧௬)

துன்முகிதன் கையுற்ற சுந்தரியைத் தான்பற்றிப்
பொன்மலையின் கோடுகொடு போம்வளிபோல்—வன்மையொடு
துண்டமதி தோற்பத் துலங்குந் துணையெயிற்றுக்
கண்டகிகொண் டேகினளங் கண். (௧௭)

போதலுமே பார்த்தையன் போகலைநின் னில்லென்னாத்
தீதிலான் செங்கரத்தாற் றீயவட—னோதியா
மையைப் பிடித்துடைவாள் வாங்கிமின்னைத் தொட்டநெடுங்
கையைத் துணித்தான் கடிது. (௧௮)

இருள்பிலத்துற் றுரையெடுத் தேவெளிவிட் டாங்கு
வெருள்சசியை வீடுசெய்து மேட—மருண்முகியைத்
தாளினுதை தந்துதள்ளிச் சார்துன் முகிகரமும்
வாளி னரிந்தான் வரன். (௧௯)

மகாகாளர் வருபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௮௮௪.

அசமுகி சோகப்படலம்.

பொன்னங் கழல்வீரன் புல்லவுண மாதர்கை
சின்னம் படவேசே தித்தளவி—றுன்னெய்த்தோ
ராறுபோற் செல்ல வரற்றி விழுந்தனளே
யேறுநீர் போல விரைந்து. (௧)

கெழுவா டுமியக் கிடந்த வரம்பில்
வழுவா டுயர்வாள்பேழ் வாய்விட்—டழுவா
ளெழுவாணின் றையகோ வென்பாண் மலைபோல்
விழுவாள் புரள்வாண் மெலிந்து. (௨)

இந்திரன்றன் தேவிதனை யின்னே பிடித்துவயிற்
செந்தழலுக் கீவனெனச் சென்றிடும்பின்—னொந்து
திகைக்குநன் று நன்றுநந்தஞ் செய்கையீ தென்னா
நகைக்குங் கறிக்கு நகை. (௩)

அற்ற கரத்தை யருதகரத் தாலெடுக்கு
மொற்றும் விழிநீ ருகுக்குங்கம்—மெற்றுமினிச்
சாவதுவே திண்ணமெனுஞ் சாற்றுமெங்க ளண்ணர்முன்
போவதெவ்வா றென்னும் புலர்ந்து. (௪)

பங்கமுற்று மங்கமென்றன் பங்கயநே ரங்கைதனைப்
புங்கவர்கள் போவான் புணர்த்தினரா—லங்கவரைக்
கொன்றுலக மெல்லாங் குலைப்பனென்றுள் சீறியான்
பொன்றுவனேன் முன்னம் புகைந்து. (௫)

பாரு ளுயிரைப் படுத்திடவோ முந்நீரு
ளாரு மழலை யவித்திடவோ—மேருவினைப்
பந்தெனவே யேந்திடவோ பல்லுடுக்கோ ளைக்கழங்கா
வுந்திடவோ வென்னு முருத்து. (௬)

ஆருமஞ்ச வெவ்வா நசமுகிசொல் வீரமொழி
சாருறுவா டின்முகியாந் தையல்கேட்—டோருந்
தருவர் குலத்துதித்துந் தக்கோ ரெனப்போ
யிகுளைமுன் சொல்வா ளெடுத்து. (௭)

உலகமென் செய்யுமா வும்பரென் செய்வ
ரிலகொருவ னூற்கை யிழக்கி—னலகிலா
வண்ட மனைத்து மழிக்கினும்யார் கேட்கவல்லா
ரெண்டருவர் மானே யியம்பு. (அ)

அன்னவை யாவுமுடை யண்ண னினைமுனிவன்
முன்னலைகீ யொன்றுஞ்சூர் முன்னுறப்போ—யின்னவெலா
மாதரவிற் சொல்லினவ னண்டர் தமைமுடிப்பன்
போதறுணி யென்றாள் புரிந்து. (௯)

திக்கன்செய் வேள்வியின்கட் சாரமரர் தானவருண்
மிக்கவர்மெய் யங்கபங்க மேவினரா—னக்கனெழிற்
கானையகத் தார்க்கன்றிக் காயமதிற் காயவடு
வேனையர்க்கு நீங்குமோ வீங்கு. (௧0)

ஆதலினு னங்கைநீ யங்கைநீங் கிற்றென்ன
வோதருமாச் சோகமுத லுன்னலைவெம்—மாதுயர
மோகமுட னின்ப முறைமுறையெல் லாவுயிர்க்கு
மாகுமெனத் தேற்றினு ளாங்கு. (௧௧)

அன்முகிசொற் கேளாத் துருமுகிநன் றென்றெழுந்து
மன்சசியைக் காணூஉ மானவெந்தீ—வன்பினெழ
வெங்கணுளித் தானு மினிப்பிழைப்புண் டாங்கொனுமக்
கெங்கள்ரூ ராளு மிடத்து. (௧௨)

கரந்திடுநின் கேள்வனொடிக் கான்வாழ் நினையும்
புரந்தனில்வாழ் தேவரையும் போயீர்த்—தூரந்தனிற்கொண்
டென்னகரந் தன்னி லிருஞ்சிறையில் வைப்பறிண்ண
மன்னன் செயலால் வலிந்து. (௧௩)

தியங்கு முமையான் சிறைபடுத்தே னென்னிற்
றயங்குலகெ லாம்வென்று தாவா—வயங்கொளுஞ்சூர்
நாடியநற் றங்கையல்ல ளுன்றனமார் புற்றிடினும்
பேடியென்றெ னென்றகன்றாள் பேர்ந்து. (௧௪)

அசமுகிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா அ௬அ.

இந்திரன்மீட்சிப் படலம்.

ஆங்ககல நின்ற வடல்வீர மாகாள
னேங்குமயி ராணியைப்பார்த் தோன்னே—யீங்குறைக
வான்புரக்கு மன்னன் வருமளவுந் தீங்கின்றி
நான்புரப்ப னென்றுரைத்தா னன்கு. (க)

போனபின்னர் மாதப் புறவிலொரு பால்வைகிக்
கோனுறுதி பெற்றுவரக் கோதிறவந்—தானிழைத்த
வன்னு ருறுதுயர மங்கயிலைக் கேகிமன்பாற்
சொன்னு னிசைவல்லோன் சூழ்ந்து. (உ)

இன்னன் மொழிகேட் டினைந்துபின்ன ருட்டெளிந்து
மன்னமர ரோடீசன் மாண்புகழ்தான்—பன்னிநந்தி
தேவன் பதமலரைச் சென்னி தனிற்சூடி
மேவன்பிற் சொல்வான் விழைந்து. (ந)

உய்வினையே யுன்னி யுயர்கயிலைக் குற்றனன்முன்
செய்வினையே நாடியருள் செய்கிலன்ம—னைவினையும்
போயின் புறநோற்பான் போகவிடை நல்கென்று
னேயின் றழல்கோ னுனித்து. (ச)

நன்றுபோ மென்னவரு ணந்தியெங்கோன் கூறமனங்
கன்றமர ரோடுங் கழுமலம்போய்—மன்றவனை
மெய்யன்பாற் புல்லியின்சொன் மிக்குரைத்து வீரவினி
யையன்பாற் போதியென்று னங்கு. (ரு)

அன்னமன்னு ரேறுற்குமிடத் தண்மியவள் சோர்வகற்றித்
துன்னு மசமுகிசொல் சூள்வினவி—யென்னசெய்வ
தென்றிற் குரியனுட னேகியண்டர் சூழ்ந்திடப்பொற்
குன்றிற் கரந்திருந்தான் கோ. (சு)

இந்திரன்மீட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூ0ச.

சூரனரசிருக்கைப் படலம்.

இவ்வகைவிண் ணேகந்த விருந்தனன்பின் மைம்முகத்தா
னெவ்வமொடு மன்னகர மெய்திஞ—னவ்வமய
மாவீற் றிருக்கு மகேந்திரத்திற் சூரபன்
மாவீற் றிருந்தான் மகிழ்ந்து. (க)

ஆயிரமாங் கோடியண்டத் தாடகமாப் பித்திகையு
மேயகொடு விண்ணிழிந்த தொல்புவியிற்—பாயொளியிற்
சேயிதழம் போருகத்தோர் செய்தெனவம் பொற்பொதுவோ
ராயிரமா யோசனையே யாம். (௨

இத்தரையார்ந் துள்ளதண்டத் தின்னிடையே யேய்ந்துநிற்கு
மத்தவரை யாவுமெடுத் தம்புயத்தோர்—வைத்தன்ன
வத்தாணி யம்பொற்றா ளாயிரமாங் கோடியுள
வத்தாணி யொன்றவிரு மாங்கு. (௩)

கண்டோர் மனங்கண் கவரோ வியமிலங்க
விண்டோய்செய் வானின் விதானமேற்—கொண்டோங்கு
வெண்ணிலா நித்த நிறைபணியி னிற்பபோற்
கண்ணாடிக ளாங்கவிருங் காண். (௪)

பல்லண்டத் துள்ள பகலைவெந்தீ யில்லுருக்கி
யொல்லவொன்றாக் கித்தவிசா வோங்கிடச்செய்—தெல்லுடுக்கள்
கொண்டு குயிற்றிக் குழுமதியைக் கோளரியாக்
கண்டனபீ டந்திகழுங் காண். (௫)

அன்ன வரியணைமே லாயிரமாங் கோடியண்டத்
துன்னுவட வைவிடஞ்சேர்ந் தோருருக்கொண்—டென்னவங்கைக்
கூற்றிருந்தா லன்னபடை கொண்டவுணர் போற்றெடுப்ப
வீற்றிருந்தான் வெந்தகுவர் வேந்து. (௬)

ஓங்குபுக யோரீ ருருக்கொண்டு சூரபன்மன்
பாங்குவந்தாங் கொண்கவிகை பாலவுணர்—தாங்கவிறற்
றாரகன்சிங் கியமுகன் சார்பிலுற மைந்தரொடு
கூரமைச்ச ராங்கமர்ந்தார் கூர்ந்து. (௭)

ஆயிரமா மண்டத் தமர்மருத்து நீர்க்கிறையுந்
தூயபனி நீர்தூய்த் தொழுதெழல்போன்—மேயவெஞ்சூர்
பாங்கிரட்ட வெண்கவரி பன்னவுண ரண்டத்தோ
ராங்கரிய நல்கிநிற்பா ரங்கு. (௮)

கான்றம் பலம்பொற் களாசியொளிர் வான்பொருள்க
டேன்றயங்கு தாரவுணர் செங்கைகொள்—வான்றயங்கு
மென்கா னறியமணம் வீசவமிழ் திந்தளாய்
மின்கான் முகிறுளிக்கும் விண். (௯)

வானவர்க டம்மகளிர் வாளரக்கர் தம்மகளிர்
தானவர்க டம்மகளிர் சாரணர்மு—னேனைக்
கயனயனக் காரிகையார் காமுறவே வெவ்வே
றியனடனஞ் செய்வா ரினிது. (௧0)

அங்கமைந்துங் காலை யறைவா னமையந்தான்
பங்கயனோர் பாங்கொதுங்கிப் பார்க்கவவன்—றங்கமைந்தர்
நன்றுகன்ன னீர்க்கடத்தி னூடிப் பதந்தோறுஞ்
சென்றுமுறை சொல்வர் திரிந்து. (கக)

மன்னும் வரமுனிவர் வாழ்கெனவே யாசிசொலித்
துன்னுங் கரம்விரித்துத் தோத்திரிக்க—நின்னிலென
நீள்கடைகா வல்லோர் நெருக்கிற் புடைப்பவும்பர்
மீள்குவர்தம் முள்ள மெலிந்து. (கஉ)

திருவனையார் தன்மனையிற் றீபிகைமாத் தட்ட
மிருகரத்தாற் சுற்ற விசைக்கந்—தருவர்நன்
மங்கலமாப் பாட்டிசைப்ப மாகதர்பல் லோர்புடைநின்
றங்கவன்சீர் சொல்வ ரமர்ந்து. (கங)

கார்த்தருவ ரெண்டிசைமாக் காவலர்தன் றேன்கழற்காற்
றூர்த்து மலர்தூவிப்பத் தூமுனிவர்—சீர்த்தவனுள்
ளக்கதமுந் தாமலடுத் தாசிசொலி யாய்துணரு
மக்கதமுஞ் சிந்துவா ராங்கு. (கச)

ஆடுநர்க்குந் தன்சீ ரறைகுநர்க்கு மின்னிசைகள்
பாடுநர்க்குந் தக்க பரிசளிப்பன்—பீடுறுமாத்
தேவருமற் றேவருமன் சீற்றமுறி னச்சமுறீ இ
யோவறவே நிற்ப ருவந்து. (கரு)

சூரனரசிருக்கைப்படல முற்றிற்று
ஆ. திருவெண்பா கூகக.

அசமுகிநகர்காண் படலம்.

இன்னபரி செய்திடச்சூ ரேந்த லிருக்குமெல்லைத்
தொன்னகரின் மைம்முகத்தா டுன்முகியின்—றன்னொடுற்றாள்
சீர்தரும கேந்திரமார் செல்வ முகத்தெளவை
யோர்துணையோ டுற்றதுபோ லுற்று. (க)

கைதுமிக்கப் பெற்றவளைக் கண்டினைய தீமைதனைச்
செய்தவரா ரோதேர்ந் திலமென்று—வெய்துயிர்த்துக்
கொந்தா ரவுணர் குழுக்குழுவாய் நின்றுநின்று
சிந்தா குலமெய் தினர். (உ)

அன்னது கண் டங்கநான் காடுநரு மாநிகரி
முன்னெதிர்க்க விட்டமா மூட்டுநரு—மின்னபல
வாட்ட மயர்குநரு மன்னவைவிட் டாங்கெழுந்து
கூட்டமுறக் கூடுவார் கூர்ந்து. (ங)

பாடகயாழ் பாடுநரு மாதரிசை கேட்குநரும்
பாடகமின் கிண்கிணிக்காற் பாவையர்செய்—நாடகத்
கண்களிக்கக் காண்குநருங் கையறுசெய் கையுணர்ந்து
விண்களிக்க நொந்தெழுவார் வேர்த்து. (ச)

சொற்கலைநூல் கற்பாருந் தூங்கலரி தேருகைக்கு
நற்கலைநூல் கற்பாரு நாந்தகமா—விற்கலைநூல்
கற்பாருந் தத்தங் கழகமிகந் தன்னவட்கண்
டற்பா ருறக்கவல்வா ராங்கு. (ரு)

நன்மங் கலவேள்வி நன்மையுறச் செய்குநருங்
கன்மங் கடிந்து கடிதெழுந்து—துன்முகியோ
டங்கை துமிந்த வசமுகியின் கோலங்கண்
டங்கை குலைப்பா ரடுத்து. (சா)

அத்தகையர் பல்லோரு மன்னவனைக் கண்டழுங்கி
யெத்தகைய ரோவீ திழைத்தனர்கொ—லித்தகைய
செய்தா ரினியென்ன செய்யா ரெனப்புழுங்கி
யெய்தா விசைப்பா ரிவை. (எ)

மன்னவர்மன் றங்கை மதிமுகத்தி னுளங்கை
யின்னபரி செய்திடுமேல் யாமெல்லா—மென்னபங்க
மெய்துவமோ வென் றுபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கியினி
யுய்திறமே தென்பா ருயிர்க்கு. (அ)

அந்தகனை வென்ற வான்செயலோ மேதியங்க
மந்தமுற வாற்றியவை யைசெயலோ—வந்தநர
சீயத்தைக் காய்ந்த திறல்வீரன் றன்செயலோ
வாயத்தேர் கில்லமென்பா ராய்ந்து. (கூ)

மைய ணெழின்மேனி மாயனரன் சேரவந்த
வையன்றன் செய்கைகொ லாமென்பார்—வெய்யதிறல்
வெள்ளைமணித் தந்தநந்தம் வேழமுகற் காய்ந்தவைங்கைப்
பிள்ளைசெய லோவென்பார் பேர்ந்து. (கo)

போற்றுபரற் போற்றுது போற்றுபரந் தாமெனவே
சாற்றுதலை வர்க்கேற்ற தண்டநனி—யாற்றுவிறற்
சங்குகன்னன் குண்டோ தரன்பானு கம்பனுந்
துங்கவர்தஞ் செய்கையென்பார் சூழ்ந்து. (கக)

மாலுமிது செய்யான் மலரோ னிதுநினையான்
சாலநமக் கஞ்சுஞ் சதமகனோ—வேலவிது
செய்வானன் றண்டர்தாஞ் செய்குவரோ வென்பருரு
மைவா யவுணர் மருண்டு. (கஉ)

மன்னிருவர் தாஞ்சூள் வழங்கியொள்வாட் போர்புரியாப்
பன்னுகா மிற்றனரோ பார்மினென்பா—ரின்னவனை
நாடிவின வின்முனிவர் நாமே நிலவுரைப்பி
லோடி யறிதுமென்ப ருற்று. (கங)

இன்ன பலவா றிருநகரத் தார்சோராப்
பன்ன வசமுகிதான் பாங்கியொடு—மின்னலுற்று
வன்மருங்கு லாரிரங்க வாளவுணர் போற்றமன்னர்
மன்மருங்கிற் கிட்டினள் வந்து. (கச)

அசமுகிநகர்காண்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா கூஙங.

அசமுகிபுலம்புறு படலம்.

இன்னலுற்றே யாரு மிரங்க வசமுகிமன்
றென்னகர்வா யில்கடந்து சூர்முதன்முன்—றன்னி
யினைந்தனையை முன்னோரை யேனையரை நெஞ்சி
னினைந்துபுலம் புற்றா ளணடிது. (க)

ஆங்கால கால னருள்புரிந்த ஞான்றுவந்தாய்
நீங்கா துமைப்போற்றி நிற்பனென்றாய்—தீங்காய
போதுமன்னே யஞ்சலெனப் போந்திலையந் தோகாம்போ
யேதிலர்போ னிற்கின்றேன் யான். (உ)

எவ்வயினு நீர்வருவீ ரென்று துணிந் தேர்சசியை
வவ்விவந்தே னென்கையை வாங்கியே—வெவ்விறல்கொள்
வீரமா காளனென்போன் மெல்லியலை மீட்டகன்றான்
சூரர்காள் வந்திலிர்நீர் சூழ்ந்து. (ங)

ஆழிதனிற் றீயடங்கி யாங்கமயம் பார்த்திருந்தே
யூழி தனில்வெளிப்பட் டோங்கியுல—கேழினையும்
பாழ்படுத்து மாபோற் பதுங்குதெவ்வ ருங்களையு
மூழ்படுத்து வாரே யொளித்து. (ச)

காண்டகுசே யாயுறுநாட் காய்கதிரோ ளுதபமெய்
தீண்டவவற் பற்றிச் சிறையிலிட்ட—மாண்டகுசீர்
வாய்ந்தமரு காவோ மருகாவோ வீண்டொருவன்
காய்ந்தனன்கை யீர்ந்தகன்றான் காண். (ரு

அச்சுதன்ற ளுழிதனை யாரமென மார்பணிந்தோய்
வச்சிரத்தா னேவலினுல் வந்தொருவ—னச்சுறுவை
வாளா லெனதுகரம் வாங்கியகன் றனந்தோ
வாளாநின் றுயுலக மாங்கு. (சு)

இந்திரனை யோர்காத்தா லெற்றினைவா னின்றனையான்
றந்தியொடு வீழவுதை தந்தையென்பர்—நந்தவன்கேள்
வீரனென் கைதடிந்தான் வென்றியுறு சிங்கமுகா
சூரவிது காண்கிலையோ சூழ்ந்து. (எ)

சூரனெனப் பேர்படைத்த தோன்றறெறல் லண்டமெங்குங்
வீரமொடு சென்றிடுநின் வெம்பரிதி—தீரமொடென்
கைதானீர் வீரமா காள னுறைவனத்தி
வெய்தாதோ வண்மையுளா ரென்று. (அ)

ஒண்டலர்தஞ் சூழ்ச்சியினு லோர்முனியென் மைந்தருயிர்
கொண்டகன்றன் மற்றொருவற் கொண்டென்கை—துண்டுசெய்தா
ரென்னு குலங்களையா தென்னரசு செய்கின்றாய்
மன்னுவோ மன்னுவோ வாய்ந்து. (கூ)

அண்டமெலாங் காத்தருளு மண்ணுவோ வண்ணுவோ
துண்டமுறு மென்கரத்தைத் தோகையர்கள்—கண்டிகழப்
பண்பிறந்து மின்னுமுடல் பாவியேன் மேவிநின்றேன்
பெண்பிறந்து பெற்றனனிப் பேறு. (க0)

அசமுகிபுலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா கூஎஈ.

சூரன்றண்டஞ்செய் படலம்.

பேரன் புடையர் பெரிதிரங்கத் தான்புலம்பிச்
சூரன் சுவணத் துணைக்கழன்முன்—வீரன்வாள்
போழ்ந்த புழையினின்று புண்ணீர் பொழியவெய்யோள்
வீழ்ந்து புரண்டாண் மெலிந்து. (க)

ஆழிபோ லன்று ளவையிற் புரண்டலற
வூழிபேர்ந் தென்னவச்ச முட்கொண்டார்—பாழி
விழவிழித்துச் சூரன் வெகுண்டுகண்ணிற் செந்தீ
யெழவிழித்துச் சொல்வா னிவை. (௨)

என்னையோ விங்கெற் கிளையோய் புலம்புகின்றா
யுன்னையோர் இல்லா ருறழ்வில்லேன்—றன்னையுமே
தேர்கின்றா ரில்லையிந்தத் தீங்குவிளைத் தாருயிரோ
டார்கின்றா ரார்நீ யறை. (௩)

வானோர்க்கு மன்மனைவி மாதலத்தி லோர்புறத்திற்
றானோற் றனணின் றனக்கென்னக்—கோநோக்கிச்
சென்றெடுத்தே மோர்வீரன் சிறியெங்கள் கைதுணித்து
நின்றவளை மீட்டகன்றா னோர்ந்து. (௪)

என்னுமுன்னேக் கிற்புலிங்க மெய்ந்துகழக் கிற்புகைதான்
றுன்ன வுயிர்ப்பிற் சுவாலையெழ—மன்னித்
தொழுந்தகைய சூருன்னுந் தோறு முளத்தி
லெழுந்ததுசீற் றத்தீ யெரிந்து. (௫)

சீற்றமுறச் சூர்நடனஞ் செய்கின்றார் பாடுகின்றார்
வேற்றகுவ ராரும் வெருண்டிரிந்தா—ராற்ற
நடுங்கினமண் முந்நீர் நடுங்கினவிண் மேரு
நடுங்கினமற் றெல்லா நலிந்து. (௬)

எண்ணருஞ்சீர்ச் சூர னிளையோர் தமைநோக்கி
விண்ணவர்கோ னேவல் வினைஞரு—மண்ணகத்தோர்
கானுறைவாற் கொண்டிவர்தங் கைதடிந்தா னென்னிலினி
மானுடரு மேயடுவார் வந்து. (௭)

அரனே யலனயனே யல்லனெழிற் றாமோ
தரனே யலன்வைரத் தானைக்—கரனே
யலனவனே வல்புரிவோ ஞமிவர்கை யீர்ந்தே
நிலனுலவி வாழ்வா னெடிது. (௮)

வானவரைப் பற்றியென்முன் மன்னவுணர் வெம்பசிக்கிவ்
வூனயின்மி னீரொன் றுதவுகிலேன்—கோனையவன்
வண்மையுறு மாதுதனை வான்சிறையில் வையாமே
யெண்மையரொன் றெண்ணினேன் யான். (௯)

கைத்தலத்தூண் டப்பவிட்ட கார்மதத்த யானையொத்தே
னித்தலத்தி லேயிவர்கை யீர்ந்திட்ட—தய்த்துணரி
னீனமன்றி யெற்குவே றில்லை யவர்த்துருவப்
போனவரும் போர்திலரிப் போது. (௧௦)

ஏனுடைய நீரிருந்தி ரேற்றமைந்தர் தாமிருந்தார்
மானுடைய தேர்நேமி வாய்த்திருந்த—நாணற்
றவரிருந்த கைவீரர் சாரிருந்தா ரந்தோ
வெவரிருந்து மாகின்ற தென். (கக)

துன்னு மசமுகிகைச் சோரித் துளிபரந்து
மன்னும் புகழை மறைத்ததென்று—துன்னரிய
வென்றனுர சின்னியரு ளிவ்வண்டத் திவ்வுலகி
னன்றுநன் றென்றுநக்கா னைந்து. (கஉ)

டன்னருஞ்சூர் தானைக்கப் பானுகோ பன்கவன்று
மன்னவர்மன் முன்புக்கு வந்தனைசெய்—தென்னைய
கேணமதே வல்செயண்டர் கேடுபுரி யார்நுங்கை
யேணமர்கை போமாய மென். (கங)

மீன்சுமந்துன் னேவல் வினையினிற்கு மும்பரிது
தான்செய்யற் பாலரோ தாழ்ந்தவர்மேல்—வான்சினநீ
கொள்ளுதியோ மூவர்மேற் கொள்ளினுமேன் மைத்தாகு
முள்ளுதியோர்ந் தெந்தா யுளத்து. (கச)

என்றுநவின் றெந்தா யெடுத்த சினந்தவிர்தி
சென்றுநொடி யிற்சுவர்க்கந் தீக்கொளீஇ—யொன்றுபொரு
ளெற்றி யிமையவரை யிந்திரனை யேர்சசியைப்
பற்றிக் கொணர்வேன் பணி. (கரு)

தாதைசின நீங்கி விடை தந்துமைந்த போதியெனக்
காதலனுந் தாழ்ந்திருவர்க் கண்டிறைஞ்சிப்—போதலுஞ்சூர்
தம்முனுழை யர்ப்பார்த்தஞ் சன்வருவ னிங்கவனை
நம்முன் கொணர்திரென்று னன்கு. (கசா)

தூதாயற் கண்டுன்னைச் சூரழைக்கின் றுனென்னப்
போதனெல்லை மன்னவன்முன் போயங்க—மோத
வெவர்க்குமத்த னுநீ யிழந்தகைமுன் போல
விவர்க்குதவு கென்று னிறை. (கஎ)

மன்மலரோன் கூட்டரிவை மார்கரத்தைப் பார்த்துமெச்சி
வன்மறியி னுளைநகர் வாயிருக்தித்—துன்முகிமூ
தாட்டிதனைச் சேயொடுய்த்தா னொராணி மேவிடத்தைக்
காட்டிவாந கென்னக் கரைந்து. (கஅ)

பாங்கிருந்த வேவலரைப் பார்த்தினனுள் கோளிவரை
யீங்கழைத்தீ ராலென் றியம்பவெஞ்சூ—ராங்கவர்போய்
நேடியவர்க் கொண்டு நிறுவவன்னுர்க் கண்டளவி
னீடியதே சீற்ற நெருப்பு. (ககூ)

வெங்கதத்த வேந்தன் விரிகதிரோ னாதியர்க்கு
யெங்கைகாஞ் சேதித்தே னின்னுயிரை—நுங்கிலீர்
சேணிற் றிரிவீரிச் செய்தி தெரிகிலிரோ
வேணுற்றீர் சொல்வீ ரெமக்கு. (௨௰)

எண்டகுவ ரேந்த லிவள்கபத்தை யீர்ந்தவரைக்
கண்டிலே மென்னக் கரையவவர்க்—கொண்டு
வருத்த முறச்சிறையில் வைத்துழையர்ப் பாரா
மருத்துவரைத் தம்பினென்றான் மன். (௨௧)

ஒற்றர் சிலரோடி யொல்லை மருத்துவரைப்
பற்றிமுன்ன ருய்த்திடலும் பார்த்தெங்கு—நிற்றிரெங்கை
கைதுமித்தோன் றன்னைநீர் காண்கிலிரோ வென்றவரைச்
செய்தவத்தோன் வைத்தான் சிறை. (௨௨)

மன்னாண் டிருது மதியெல்லை யாளரையு
முன்னாற் றருதிரென மொய்ம்பருய்ப்ப—வுன்னாவிண்
கோன்சிறையி லுற்றீர் கொடியீர்நீ ரென்றவரை
வான்சிறையி லிட்டான் வலிந்து. (௨௩)

ஏவலரை நோக்கி யிறைப்பொழுதி லிப்புவியின்
காவலரைத் தம்பியெனக் கால்ற்போய்ப்—பூவலயத்
தோடியெங்குந் தேடியொற்ற ருற்றவரைப் பற்றியுய்த்தார்
மோடியுறை தோட்சூர் முனம். (௨௪)

அச்சமுறு மன்னவரை யாற்ற லவுணர்கோன்
வெச்செனப்பார்த் தெம்மேவல் விட்டெம்பர்—மெச்சிறைவன்
மின்னே டொளித்தன்னிம் மேதினியில் விண்ணிலில்லை
யென்னே வளித்ததுநீ ரிங்கு. (௨௫)

வானவர்கோன் றாதன் மறிமுகத்தா டன்கரத்தைத்
தானறுத்து நின்றான் றலத்தரியீர்—பானறைக்க
ணாண்டுறங்கி னீரோநீ ரோம்பலிர்கொல் லோபகைஞர்க்
கண்டுறவு கொண்டீரோ காண். (௨௬)

கோவேநீ கூறுமா கொண்டிலநின் றெவ்வரா
மேவே வரையுமே மேவிலங்கை—யோவே
ணிருவரையுங் கண்டிலே மிஃதென்ன மாயம்
பொருவரைய வென்றார் புலர்ந்து. (௨௭)

ஏற்றவெறுக் கையான்மா லேய்ந்து புடவிநன்றாப்
போற்றல் புரிந்திலீர் பொற்பிதெனக்—கூற்றின்
மினித்தயங்கு வாளுநீஇ வீரரைச்சூ ரேவித்
தனித்தனியே தண்டித்தான் றான். (௨

சில்லோர்கை நாத்தடிந்தான் சில்லோர் செவிகளைந்தான்
சில்லோர் சிறந்துண்டஞ் சேதித்தான்—சில்லோர்தோள்
சென்னிதுமித் தானித் திறம்பலமா தண்டங்க
ளென்னி யுஞற்றினன்வெஞ் சூர். (உக

மா திறல்கொள் சூரன் மலரோனை நோக்கிநீ
போதியெனப் போதன் புரவலகே—ளாதவன்மீ
னேனோ ருலகிலிவ ரின்றிமுடி யாதுநமக்
காேனார் சிறைவிடென்று ஞங்கு. (கூ0

அன்னுரை யொற்றரைக்கொண் டாங்கழைத்து நீவிர்ந
மொன்னுரைச் சேரீரென் றேதிவிட்டுத்—தன்னோர்
புடைநின்ற சேயமைச்சர் போதனுள்ளிட் டோர்க்கும்
விடைதந்து கோயிலுற்றான் வேந்து. (கூக

சூரன்றண்டஞ்செய்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௭௬.

அமரர்சிறைபுகு படலம்.

செல்படியுந் தன்கோயில் சென்றபின்பே ரோர்புனையாத்
தொல்படைகைக் கொண்டுதும்பை சூடிமுற்ற—வெல்படைக
வீரா யிரமிவுளி யீர்த்திடுந்தே ரேறியுய்த்தான்
சீரா யிரங்கதிரோன் றெவ். (க)

ஆரவுண ராநீத்த மாயிரமா வத்தொகையே
தேரிபமஃ திற்பாதி சோனிக—மாரநண்டு
ளாடன் மலிவீர ரார்ப்பொடுவிண் சென்றனவே
சேட னெளித்தான் றிகைத்து. (உ)

பன்னிறமார் கேதனங்கள் பல்கவிகை யீட்டங்க
டன்னிறமா கத்தூளி தாவியெழ—மன்னிளவ
றுற்றநகர் நீந்திப்போய்த் துன்முகியை நோக்கிநுங்கை
யிற்றதெவண் சொல்கென்று னீங்கு. (௩)

அங்குமா கேண்மோவெம் மத்தமறுத் தோர்வீரன்
தங்கினனே ஈராணி தானுமுற்றாள்—பொங்கரிங்க
னென்றுசுட்டிக் காட்ட வியமுறங்காக்காழிநகர்
மன்றனறுங் காவடைந்தான் மன். (௪)

சூர்மைந்தன் முன்சென்ற தூசிப் படைசென்று
கார்மல்கு காவைவெளி காணவழித்—தார்வுறவி
னன்னுதலை மீளிதனை நாடியெங்குங் காண்கிலன்சீர்ப்
பொன்னுலகிற் புக்கான் புலர்ந்து. (ஜ)

காரவுணர் கூம்புக் கலனிருமீன் சேகரமாத்
தேரிபமா வோதை செயமுரசா—வாரணிக
முள்ளம்போர்க் கூக்கவெழுந் தூழியின்மே லோங்கவெழு
வெள்ளம்போற் போர்த்த விரைந்து. (சு)

மிக்கு மகேந்திரம்போன் மேவுகையாற் பொன்னகர
மொக்கு மெனும்பண் பொழியவே—புக்கவுணர்
வீரம்போர்தானையதை வீட்டிக் குரங்கின்கை
யாரம்போ லாக்கியதே யாங்கு. (எ)

வானுலகில் வந்தோன் வலிகெழுசூர் மைந்தனும்
பானுகோ பப்பேர்ப் பதகனென—வான
பயந்தலைக்கொண் டோடிப் பதைபதைத்து வானோர்
சயந்தனிடஞ் சாற்றினார் தாம். (அ)

ஓது குரவனில்லை யும்பர் பலரில்லை
தாதையன்னை யிங்கில்லை சார்ந்தநம்மோ—டேதிலன்மெய்
வெவ்வண்ண மானோன் விளைவும் விதிவசமு
மெவ்வண்ண மாமோ வினி. (கூ)

தந்தையெம்மோய் தாங்காத்து தாரணியிற் றங்கினார்
நிந்தைவரா மேபுகலா நிற்பவரார்—சிந்தைநொந்தோ தான்
றாவதே யில்லை யமர்புரிந்தே யாகவத்திற்
சாவதே நன்றென்றான் றான். (கO)

வருதீர ரோடமர்செய் வான்செல்வே னீவீர்
பொருதீரேல் வம்மினன்றேற் போமின்—கருதீரவ்
வான்போர்க் கெலீரும் வராவிடினும் வீரமுடன்
யான்போய்ப் புரிவே னிகல். (கக)

இன்னசயந் தன்சொலதின் னெண்ணமெவ் வண்ணமோ
வன்னவண்ண மேயாங்க ளாற்றுவமென்—றுன்னித்
தொழுதவுணர்ப் போற்றுவதிற் றுஞ்சுவதே நன்றா
மெழுதிமைந்த வென்றா ரிகற்கு. (கஉ)

சயந்த னிமையோர் தமைவியந்து தன்வெண்
கயந்தனையே நெஞ்சிற் கருத—நயந்தஃதோர்ந்
தோங்கனடந் தாங்குவந்த வும்பறனை யூர்ந்தகன்றான்
பாங்கமரர் சூழப் பரிந்து. (கங)

ஊழியிருள் செய்யப் பொருபடையென் றாழ்விளைப்ப
வாழியுடைத் தேர்கயமா வாளணிகஞ்—சூழியவெள்
ளானையிவர்ந் தேண்சயந்த னாவுண னின்றமைந்தன்
றானையெதிர் சென்றான் சமர்க்கு. (கச)

புகவவுணர் கண்டற் புதமெய்தி யாரு
நகநமக்கே வல்புரியு நாகர்—தகவின
ருன்னினார் யாமே தா வுணர்கிலே மென்றவரைத்
துன்னினார் துன்னலார் சூழ்ந்து. (கரு)

நெருங்கியிரு வோருநின்று நேர்நேர் கணைதூ
யொருங்கயின்முன் மொய்படைமெய் யுய்ப்ப—வருங்குருதிச்
சோரிநீர் தோய்ந்து துறக்கமது தோன்றுசெக்கர்ப்
பேரியல்வா னுயதே போர்ந்து. (கசு)

இருதிறத்தி னுரு மிகல்விளைக்குங் காலை
யொருதிறலின் றும்பரொழிந் தோடப்—பொருதகுவர்
பின்றொடர்ந்து பற்றிப் பிணித்திறைவன் முன்னருய்ப்ப
நன்றுகொனங் காவலென்றா னக்கு. (கஎ)

கண்டான் சயந்தன் கனல்விழிகா லச்சீற்றங்
கொண்டான் றனுவைக் குனித்திகல்செ—யொண்டார்
பணைமார் பிருதோள் பதைபதைப்ப வூழிற்
றுணைமாரி யுய்த்தான் கடிது. (கஅ)

அன்ன பொழுதவுண ரண்டர் படையெதிர்போய்
முன்னரன்வெற் பைக்கடைநீர் முற்றுதல்போன்—மன்னவனூர்
வெண்கரியைச் சுற்றியது மேற்சயந்தன் மேற்கோடி
யுண்கணைக ளோர்த்தா ரிரைந்து. (கசு)

சயந்தனவை சிந்தித் தவர்வளை இத் தெவ்வர்
கயந்தடந்தேர் மாவீரர் கள்சாய்ந்—தயர்ந்திரிய
வெங்கணை தூய் நூறுவெள்ளம் வீரரையு மாய்வுசெய்தான்
செங்குருதி யாறுய்ச் செல. (உ0)

நீலகே சன்சயந்த னேர்போய்த் தனுவளை இக்
கோலனிதம் பெய்தரவே கோவிளவல்—சால
வவசந் தலைக்கொளவும் பாயிரந்து யன்றான்
கவசந் துணித்தான் கறுத்து. (உக)

அன்று னிளவலத்தத் தார்தனுவைக் கூர்கணைதூய்ச்
சின்றுபின் னஞ்செய்யச் சேயுளத்தி—லூன்றுவோர்
மாயமதா லெண்ணிலுரு மன்னியெங்கு மாய்நின்றான்
றீயவுணர் கண்டார் திகைத்து. (உஉ)

சயந்தன் பலவுருவந் தாங்கியம ராற்ற
வயந்தன்பா லின்றியொன் றன் மாழ்கி—யயர்ந்துநின்றான்
மாயமது மாற்றும் வலியிலன்சூர்மாபடையேயண்
போயல மந்த புலர்ந்து. (உக)

சோமா சுரன்முதலாச் சொல்லும் படைத்தலைவ
ராமாய மீதென் றறிந்தண்ணார்—தாமாய்ந்த
விஞ்சைபலி யாதிருக்க வெய்யரென்செய் வோமென்று
நெஞ்சங் குலைந்தார் நினைத்து. (உச)

அன்னபொழு தாயிரத்தெட் டண்டமுமாள் வான்மைந்தன்
தன்னனிகந் தாழ்வதனைத் தான்காண—வின்னதிக
லிந்திரன்சேய் செய்மாயை யென்றெண்ணி முன்புகர்சொன்
மந்திரமுட் கொண்டான் மதித்து. (உ௩)

மதிக்கவுஞ்சூர் மைந்தன் வலாரிமகன் மாயை
கதிக்குமுரு நீங்கக் கரிமேன்—மதிக்குறைபோற்
றோன்றினனிவ் விஞ்சைபுகர் சூழ்ச்சியென மான்கோ
லூன்றினன்றன் னுள்ளத் துருத்து. (உ௪)

வருதிமக வான்மகனின் மாயைவலி தீர்த்த
கருதியான் போதரமுன் கண்டா—னிருகண்
டருதிவலை யேலவென்றிற் றூழ்சிறையில் வைப்பன்
பொருதிவலை யேயென்றான் போந்து. (உ௫)

வல்லுநர்தாம் வெல்வதூஉம் வல்லாரல்லர் தோற்பதூஉ
மில்லையா னூழ்புணர்த்து மேய்ந்துணரீ—சொல்லுறுத
லொல்லுறுமோ வென்ன வெய்யோ னேந்துவரிச் சொன்மடியார்
சொல்லுவரோ வீரரென்றான் சூழ்ந்து. (உ௬)

செங்கரவி னன்பங்குன் சீறிச் சயந்தன்மே
லங்கரவி னன்குவளைத் தாயிரங்கோன்—மங்குலெனப்
பெய்தா னவனும் பிறங்குந்து வாங்கியே
வெய்தா னவன்மே லெதிர்ந்து. (உ௭)

தானவர்கோன் சேய்விடுகோற் றுக்கவெதிர்ந் தேவிடுத்தான்
வானவர்கோன் சேயிவ் வண்ணம்பலகா—லான
விருவருமே விற்குனித்தம் பெய்திருஞ் மின்னும்
பொருவதுபோற் செய்தனர்வெம் போர். (௩0)

விண்ணவர்கோன் மைந்தன் விசேரம்போய்ச் சூர்மகன்றே
ரண்ணனிகத் தைப்படுத்த வன்னவன்மேற்—றுண்ணெனப்பெய்
கூர்ந்தகணை பட்டுநெய்த்தோர் கொப்புளிக்கப் போரிழந்து
சேர்ந்து கிடந்தான் சுரன். (௩க)

சயந்தன்பா லின்றிச் சயந்த னறிவு
வியந்தந்து சோருமெல்லே வேழந்—துயர்ந்தவுண
ஞரிரத மேற்பாய்தந் தூறுசெய நோக்கிஞன்
சூரினெழின் மைந்தன் சுளித்து. (கஉ)

மற்றவன்றன் மார்பினிடை மாதங்கந் தாக்குதலு
மிற்றனாற் கோடு மிபக்காத்தைப்—பற்றியொரு
கையிற் கவுளிற் கடிந்தொறுத்தா னஃதாற்றி
யைய விழுந்த தயர்ந்து. (கங)

சேயஃதோர்ந் தும்மாயை தீர்ந்திதுவெல் வன்மையிலேந்
தியரினிப் பற்றுவார் சீர்கெடுமூர்—நீயிரங்கே
னெஞ்சமே யூழி னெறிகாணென் றுன்சயந்தன்
றுஞ்சவுணர் கண்டார்த்தார் சூழ்ந்து. (கச)

தானைத் தலைவர் சயந்தன் றனையுழுவை
மானைத் தெறல்போல் வதைக்கவதைப்—பானுப்
பகையவனே யீர்த்தொறுத்திர் பாழ்ஞ்சிறையி லானோர்
தொகையொடிவற் சேர்மினென்றான் சூழ்ந்து. (கரு)

அன்னதுசெய் காலே யருங்கா வலரைவிளித்
துன்னு சயந்தனிவ ரோவமற்ற—மன்னமரர்த்
தந்தெழிலூர் தீக்குத் தருதிரொனத் தேர்ந்தவரை
யுந்திமுன்பின் றீயிட்டா ருற்று. (கசு)

அரிபுரந்தா லிக்கிளர்தீக் காயபின்னவ் வூர்தீர்
திரிபுரந்தா னென்னத் திரியப்—பரிபுரந்தாட்
கிட்டசயந் தன்னிவர்க்கொண் டேகுதிர்நீர் முன்னரெ
விட்டவனி வந்தனன்சேய் மீண்டு. (கஎ)

வீர மகேந்திரம்போய் வேந்தன்று டாழ்ந்தவன்முன்
கூரமரர் தம்மைக் கொடுகிறீஇ—யாரணங்கைக்
கண்டிலன்விண் ணுளியையுங் காணேனெனந் தாய்நகர்தீ
மண்டவைத்தே னென்றான் மகிழ்ந்து. (கஅ)

மகன்செயலோர்ந் தேந்தன் மகிழ்ந்திளவற் புல்கி
யிகன்மகனே விண்ணவரை யீர்த்தே—யகன்மெலிய
மோதிமின்னீர் வாளான் முகம்புயந்தா ளாதியங்கஞ்
சேதிமினீ ரென்றான் சினந்து. (கசு)

புல்வா யினமேற் புலிபாய்ந் தெனத்தகுவர்
சொல்வாய் சயந்தனண்டர்ச் சூழ்ந்துபற்றிப்—பல்வாய
வங்கந் துணித்தா ரசமுகிதான் காணவெய்யோர்
பங்கமின்றவ் வங்கமுற்ற பண்டு. (சo)

அன்னதனைக் கண்டுவெகுண் டாரவுணர் கோன்சிறையி
லின்னவரைக் கொண்டிடுதி யென்னவெய்யோர்—மன்னிளவ
றன்னையண்டர் தம்மையுந்தித் தாளிற் றளைபூட்டி
யுன்னுசிறை யுய்த்தா ருருத்து. (சக)

சூர னகரிற் சுரமகளிர் தாங்குறுகிக்
காரவுண ரேவல் களையாற்றி—வீரத்
தடும்பாய் புலிவா யகப்பட்ட மான்போற்
படும்பா டறைபவர்யார் பார்த்து. (சஉ)

இன்னற் கடலி லிமையோர் விழுந்தழுந்தித்
துன்னற் கரிய துறைகாணு—துன்னுமெல்லை
வெந்தகுவர் கோன்மகனால் வெண்கோ டிழந்ததந்தி
யந்தலம்வந் துற்ற தயர்ந்து (சங)

பண்காட்டும் வேதப் பரியுடைய தானுவினை
வெண்காட்டி லர்ச்சித்து மெய்யெய்தும்—கண்காட்டு
மாற்கோடு மூர்த்தியா மாவிறையோன் மேவருளா
ஞற்கோடும் பெற்றதுவே நன்கு. (சச)

அன்ன வமயத் தணங்கினொடு மேருவின்பாற்
றுன்னமரர் கோனகரஞ் சூர்மகனால்—வன்னி
கொளுவித் தனயனும்பர்க் கொண்டு சிறையிற்
றளுவித்தது தேர்ந்தான் றன். (சரு)

ஆண்டழுங்கி மாறேற்ப வந்தனினக் கென்னவரம்
வேண்டுமெனச் சூரினத்தை வீட்டுகென்று—ஞண்டகையு
மாதினையா மேவியொரு மைந்தற் றரவவன்கு
ராதியரை வெல்வனென்று ஞங்கு. (சசு)

சொன்மகவான் றேர்ந்தயன்மால் சூழ்தரப்போய்ச் சோதிதன்பான்
மன்மதனை யுய்ப்பவன்ஞன் மாய்ந்தெழுந்த—பின்மலைமன்
யின்னையரன் மன்வரையில் வேட்டுவெள்ளி மால்வரையி
னின்னை யளித்தா னெடிது (சஎ)

எந்தைநீ வந்தபின்ன ரெம்மனோ ரெல்லோரு
முந்தைநீள் செல்வமுற்ற மொய்ம்பினர் போற்—சிந்தையுற்று
மஞ்சிக் கரந்திருந்தா ராரவுணர் கோன்காணில்
வெஞ்சிறைக்கண் வைப்பனென வேர்த்து (சஅ)

கரந்திடுமோல் காயத்தார் காரவுணர்க் காணி
னுரந்துளங்க வேர்த்தலந்தா ரொத்துத்—துரந்தவுயி
ருற்றுயிர்ப்பர் சூரையுன்னி னுண்மெலிவ ரேகண்டாற்
சிற்றுயிரு நீப்பரம்மா தீர்ந்து. (சகூ)

பொன்னகரைப் பாழ்படுத்திப் புத்திரனை யும்பரொடு
மன்னுசிறை செய்துபொருள் வவ்விமன்னைப்—பின்னுங்
காந்துணைவா னுற்றவிடுக் கண்புரிவா னன்று
னூர்ந்துணைவா ராரிவ் வுலகு. (௫௦)

அண்டத் தனியண்டத் தாற்றின்னிவ் வாறேனை
யண்டத் தவன்செய்கை யாரறிவா—ரண்டத்
தமரா ரறியா ரயன்மா லறியார்
குமரநீ தேர்வை குறித்து. (௫௧)

பூம னவர்க்குப் புகல்வனித னைந்தங்க
மாமன் பொருது வயமிழந்தான்—றேமனறுங்
கொன்றையா னன்னவரைக் கொல்லான் வரத்தினீ
கொன்றையா வாளென்றான் கூர்ந்து. (௫௨)

இன்னவகை யன்பினு லெந்தை யுயக்கிளையப்
பொன்ன னுரைப்பப் புதல்வர்சொ—லன்னையத்த
றென்ன வினவி யினிதுரைத்தா யாவுமெனுப்
பன்னியருள் செய்தான் பரிந்து. (௫௩

எல்லா மொருங்குணரு மெந்தா யெளியேன்புன்
சொல்லா லுணர்வதுண்டோ தோம்பொறுத்தி—நல்லார்
கருத்திலமர் வோயென்னக் கந்தவே ளுன்னே
மிருத்திநீ யென்றா னினிது. (௫௪)

பொன்ன னிருக்கப் புரந்தரனை நோக்கிவெஞ்சூர்
மன்னினத்தின் மாய்த்திமையோர் வன்சிறைநீத்—துன்னரிய
விண்பதத்தை நீயாள மேவியளிப்பமென்று
னெண்பதத்துக் கெட்டா விறை. (௫௫)

குணங்குறியில் கோனிதனைக் கூறுதலு மேவி
மணங்கமழுங் கற்பகத்தார் மன்னன்—வணங்கித்
திருந்திமையோ ரோடேத்திச் சிந்தை மகிழ்ச்சி
பொருந்தி யிருந்தான் புரிந்து. (௫௬

அமரர்சிறைபுகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௧௦௩௨

அசுரகாண்டம் முற்றிற்று.

உ

மூன்றாவது

மகேந்திர காண்டம்.

வீரவாகுகந்த மாதனஞ்சேல் படலம்

மனவாக்குக் காயநினை வந்தனைசெய் தேத்தி
யுனவாக்கு நன்மையிலே னுய்யக்—கனவார்
திருகுமரக் கோட்ட திறன்மறியி லேறி
வருகுமரக் கோட்ட வர். (௧)

இந்திரனே யாதியும்ப ரேவரும்பாங் கேத்திநிற்பச்
செந்தியமர் செவ்வேள் சிவனளித்தோ—ருந்திவந்தோ
னாதியர்வெங் காரவுண ராயினுந்தீ யோரையட
லீதியெனத் தேர்ந்தா னினைந்து. (௨)

சூர்தருவெஞ் சூர்வயினோர் தூதைவிண்ணோர் வன்சிறைதான்
றீர்தருவா னுய்ப்பினவன் செப்பியநற்—சீர்தருசொற்
கேளாமற் போகினவற் கேவொட்ட முன்னினா
னாளான வர்க்கருள்வா னாங்கு. (௩)

அங்கதிர்வே லண்ணலய னாதியரைப் பார்த்தவுணர்
தங்களைவெல் வானொருதூ தைவிடுத்துப்—பொங்குவெஞ்சூர்
தன்கருத்தை யோர்துமெனத் தாழ்ந்து சுரரிஃது
நன்கறத்தி னீர்மையென்றார் நன்று. (௪)

கந்தவே ளிந்தக் கடுந்திறவோர் மூன்றாதா
வுந்துவதி யாரை யுரைத்திரென—வந்தினுக்கும்
வீர மகேந்திரத்துண் மேவரிது போய்வருவான்
வீரமொய்ம்ப னென்றான் விதி. (௫)

போதனுரை தேர்ந்துவகை பூத்துவிறல் வாகுவைப்பார்த்
தோதருமகேந்திரமூ தூரேகிப்—பீதமுடிச்
சென்னியன்முன் வானோர் சிறைவிட் டறத்தினுய்தி
யென்ன நவிறி யினிது. (௬)

அதுமறுத்து ளானே லவுணனின் றன் கேளைக்
கதுமெனமாய்த் தன்னையெஃகாற் காயத்—துதைநாளைச்
சீறிகனாற் சேனையொடுஞ் செல்லுதும்யாந் திண்ணமெனக்
கூறிமீள் கென்றான் குகன். (௭)

வென்றியவுணர்சூழ் வீர மகேந்திரத்துட்
சென்றுவெஞ்சூர் முன்பாகீ செப்புமரு—ளொன்றுமொழி
நன்றியம்பி மன்கருத்தை நாடி வருகின்றே
னென்றிறைஞ்சிப் போனு னெழுந்து. (அ)

மாலவன்பின் சென்று மகேந்திரத்தில் வெஞ்சிறையுட்
சாலவண்ட ரோடுஞ் சயந்தனுற்ற—னேலவவற்
றேற்றியதன் பின்னின் செயல்முடித்தி யென்னநிற்றி
யாற்றியது செய்வனென்ற னுங்கு. (கூ)

எண்மரிளை யோரு மிலக்கரும்பின் சென்றிடக்கண்
டொண்டிறலீர் நீர்கேண்மி னுன்னகர்போய்த்—திண்புயவெஞ்
சூர்கொளவேள் சொற்றவெலாஞ் சொல்வனவன் சொன்மறுக்கி
னூர்கொளுத்தி மீள்வனெல்லை யுற்று. (க0)

என்றவரைப் புல்லி யினிநின்மி னென்றருளி
மின்றாளம் வீசலைக்கண் மேருவெனத்—துன்றி
யிலகுகந்த மாதனமே லேறினன்றிண் வீரன்
கலகலவென் றார்ப்பக் கழல். (கக)

சீருருக்கொள் சேவடியைத் தோருஞ்சேய் தேவருக்காப்
பேருருக்கொண் டாங்குப் பிறங்கலின்க—ணோருருக்கொண்
டோகை யுறநின்ற னும்பர்க் குறுதிசெய்வான்
வாகை யுறுவீர வாகு. (கஉ)

வேதன்பல் புள்ளுருவா விண்பெல பாம்புருவா
மீததல நாடுறல்போல் வீயாவம்—போதரவே
வேணுவேய் வெற்பில் விறல்வீரன் வெற்புருவாந்
தாணுவே யென்னநின்றான் றான் (கந)

விரைகமழுதார் வீரன் விலங்கலின்மேற் செந்தாள்
வரிகழல்க ளார்ப்பவைக்க வன்க—ணெரிதாலுங்
கண்டிசைதான் கேட்டரிமான் கைம்மா முதலியன
வெண்டிசையுஞ் சென்ற விரிந்து. (கச)

வலாரிமுதற் றேவர் வழுத்துதிறல் வாகு
சிலாதலமே னிற்கச் செறிபுள்—ளலாவிட்
புலஞ்சென் றனவே பொறியரவ மெல்லாம்
பிலஞ்சென் றனவே பிழைத்து. (கரு)

எண்டிசையே ழாழி யிருநிலம்விண் ணாழிநக
மண்டமுல கெல்லா மகன்விழியிற்—கண்டு
திகழ்கயிலை தாழ்ந்துமற்றச் சீர்நகர்கண் டொண்சூர்
நகரிதற்கொப் பில்லையென்ற னன்கு. (கசு)

வான்புரிசை வெஞ்சூர் வளநகர்கண் டேசினந்து
தான்பிசைய வெண்ணியதிற் றாழ்சிறைமன்—கான்முதலோர்
ஙையவரு மென்றுவிட்டு நாமுருக்கண் டஞ்சுநரைக்
கையமைத்தே யஞ்சலென்றான் காண். (௧௭)

மின்வீர வாகு விலங்கலிலிவ் வாறுநிற்பப்
பொன்வீ ழுரியிளையோர் பூதரும்பர்—மன்முனிவ
ராரும் வியந்தார்த் தலர்தூய்த் தொழுதுவெஞ்சூ
ரூரடைந்து நீர்க்கென்றா ரூறு. (௧௮)

அன்னதோர் காலையெந்தை யாறிருதோள் வாழ்கவருண்
மன்னுமறு மாமுகங்கள் வாழ்கதிண்ப—தின்னொருவர்
துங்க மணிப்படையுஞ் சூரயிலும் வாழ்கசெவ்வே
ளங்கழல்கள் வாழ்கவென்றா ரங்கு. (௧௯)

கூரன்பு கொண்டு குமாரற் றொழுதேத்தி
வீரன் புலனொன்ற மெய்பொடிப்ப—பேரருளின்
மூழ்கிக் குதூகலிப்ப மூதுலகத் தாவிமகிழ்
வாழ்கடலில் வீழ்ந்த வடுத்து. (௨௦)

ஆங்கணெழிற் செவ்வே ளருள்பெறுமா வீரனிந்த
வோங்குருவி னேகி னுலையுமெனத்—தீங்கிலுரு
மெய்ந்நிலவக் கொண்டோங்கி வீர மகேந்திரமா
மொய்ந்நகரம் போந்தனனே முன். (௨௧)

வீரவாகுகந்த மாதனஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உ௬.

கடல்பாய் படலம்.

புனைகழற்கால் வீரன் புவிக்கீழ்வீழ் வெற்பை
யினையனீ மீண்டெழுதி யென்ன—முனையினெழப்
பன்னவன்செல் கால்விசைப்பிற் பார்வரைகள்பாற் படர்ந்த
பின்னவர்தற் சேறவெனப் பேர்ந்து. (௧)

விண்டலத்தா றேகுமையன் வேகத் தெழுமருத்தா
லண்டந் திரிந்தவுயி ரார்த்தயர்ந்த—கொண்டல்
சுழன்றகறங் கிற்கடலிற் றேன்றாழித் தீயு
மழன்றதன்மை போய்க்குளிர்ந்த தாங்கு. (௨)

பன்வரைத்திண் டோளான் படர்விசையி னூர்வளியான்
மன்கவினூர் மாட மகேந்திரத்து—முன்கமழுஞ்
சோலைதரை சாய்ந்த சுரும்பூதலாம் பல்வகைமீன்
வேலைதனிற் பாய்ந்த வெருண்டு (ரு)

பூதிர்ந்தவுதி வார்வீர மொய்ம்புபாய் வேகத்
ததிர்ந்தசலங் கீழ்போ மமையத்—துதிர்ந்தகன்வான்
மீன் போய் விழவுவரி மீன்பாய்ந் தெழவிரண்டும்
வான்போர் புரிவதொக்கும் வாய்ந்து. (௬)

தேருந் திறல்வீரன் சென்றிடப்பாற் செங்கரத்தி
லாரு மணிக்கடகத் தாரொளிபோய்க்—கூருமணி
நேமிவெற்பிற் சூழிருளை நீக்கியிகல் செய்கின்ற
வேமவண்ட வில்லோ டெதிர்ந்து. (௭)

தெவ்வேறும் வீரன் சிலம்பினின்று பாய்ந்தமரர்
வெவ்வே தனைதொலைப்பான் மேவருளிற்—செவ்வேள்
கடுவே நிகரவுணர் காமர் நகர்மேல்
விடுவேலிற் சென்றான் விரைந்து. (௮)

பொன்வரையின் கோடு பொருவளியின் வேகத்தாற்
றென்கடலிற் போய்விழல்போற் செல்வீரன்—மன்வளங்கொள்
சூர னகர்வடபாற் றுன்யாளி யானனன்போற்
றூரணித்தா மெல்லையுற்றா னோர்ந்து. (௯)

கடல்பாய் படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா உ௮.

வீரசிங்கன் வதைப் படலம்.

அன்னதன்முன் யாளி யபிதானன் சேனையொடு
பன்னருஞ்சீர்ச் சூரனைக்காண் பான்செல்ல—மன்ன
னலங்கலதி வீரனென்பே யாயிரவெள் ளத்தோ
டிலங்கைவைகிப் போற்றியுற்றா னேய்ந்து. (க)

நோயிலதி வீர னுவறகுவர் போற்றநகர்க்
கோயிலின்க ணண்ணக் குலவடபால்—வாயிலின்கண்
ணோரவுண ரானைவெள்ள மைஞ்ஞூறோ டங்குற்ற
வீரசிங்கன் கண்டான் வெகுண்டு. (உ)

ஒல்லையிவ னாவி யொருங்குண்பே னென்றுன்னிச்
செல்லையுறழ் மெய்வீர சிங்கனென்போன்—வல்லவின்
னேகுவின்மன் றனையைஞ்ஞா றேய்ந்தவெள்ளஞ் சூழவிறல்
வாகுவின்முன் சென்றான் வலிந்து. (௩)

சென்றளவில் வீரசிங்கன் றிண்வீர வாகுவைப்பார்த்
தின்றளவு மெங்காப் பினிலெவருந்—துன்றினவ
ரில்லையார் நீவந்த தென்னையுயிர் நண்பில்லாய்
சொல்லையா வென்றான் சுளித்து. (௪)

மன்னிலங்கை வாவி வயமுறுசூர் வைகுமெழின்
மின்னகர்ம கேந்திரம்போய் மீளுவா—னுன்னிவந்தே
னீதென் செயல்வலியை யேல்வேண்டிற் றாற்றுதியென்
றோதினன்றிண் டோள்வீர னோர்ந்து. (௫)

அன்னான் மொழிகேட் டவுணர் திறலானை
யுன்னான் வலியோர்து மூங்குறனன்—றென்னாச்சோம்
பற்றவிற லோரையிவ னாவிகொள்வீ ரென்னவவர்
சுற்றினர்திண் வாகுவினைச் சூழ்ந்து. (௬)

வேல்விடுப்பர் தண்டெடுத்து வீசுவார் வில்வளைஇக்
கோல்விடுப்பர் சூலமது கொண்டெய்ப்பர்—சால்பரிதி
தன்னையுரு மூக்கொண்மூத் தான்வளைந்தாற் போலவுணர்
துன்னியமர் செய்தார் துதைந்து. (௭)

பாய்திமிரத் தோடும் பனித்திரளை யோட்டுகின்ற
காய்கதிரோ னென்னக் கனன்றுறையுள்—வாய்திணிவாள்
கொண்டவுணர் தங்கள் குழுவனைத்துந் தான்றுமித்தான்
றிண்டிறல்கொள் வாகு திரிந்து. (௮)

சிலர்கை யிழந்தார் சிலர்தோ ளிழந்தார்
சிலர்கம் மிழந்தார் திகைத்துச்—சிலர்தாம்
புரிந்தா ருயிரினையே போற்றிவோன் மண்வா
னிரிந்தா ரவுண ரெதிர்ந்து. (௯)

சென்றிடலும் வீரசிங்கன் சீறிவிறல் வாகுவின்மே
லொன்றவொரு சூலமுய்ப்ப வூங்கதனை—வென்றிதரு
மேதியினா னீக்கவெய்யோ னேண்குலிசம் வீசவதை
யேதியினான் மாற்றினன்கோ வேற்று. (௰)

சென்றுமுன்றன் வாளோச்சிச் செங்கை துமித்துவெய்யோ
னொன்றுமுடி கொய்துவரி யுள்வீட்டி—வென்றிகொடு
மின்றான் விடுவான் மிளிருறையுட் பெய்துறையுள்
சென்றான் குகன்றூதன் றேர்ந்து. (கக)

வீரசிங்கன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩சு.

இலங்கைவீழ் படலம்.

அலங்கலந்திண் டோளா னவுண ரிருப்பா
மிலங்கையின்மேற் பாய்தலுமே யேங்கிக்—கலங்கித்
தயங்குமதி வீரன் றகுவரிடி யேற்ற
புயங்கமென வீழ்ந்தார் புலர்ந்து. (க)

வீரமொய்ம்பன் றானுன்ற வேலையிடை வீழிலங்கை
கூரமரர் கோமான் குலிசமுறு—தார்கவியி
னூடு புகலுற் றொளிதருமை நாகமெனுங்
கோடு தனைநிகர்க்குங் கொல். (உ)

ஓர்தரும கேந்திரமூ தூர்வடபான் மேவிலங்கை
சீர்தருதிண் டோள்வீரன் செய்யகழ—லார்தந்தே
யூழியின்க ணற்புறமு மோதநீ ரார்த்தெழுந்து
சூழியவாழ் பாரிணையுஞ் சூழ்ந்து. (௩)

கோளிலங்கை வேலேந்துங் கோமான் விடுதூதன்
வாளிலங்கை யத்தனடி வைத்தளவில்—வாளிலங்கை
யாழ்கடலிற் சோமுகன்மா வாரணநா ளான்கவர்ந்து
ஆழ்கிக் கிடந்ததொக்கு முன். (௪)

இலங்கிலங்கை மூதூ ரிருங்கடலுண் மூழ்கத்
தலங்கொடதில் வைகுந் தகுவர்—கலங்கி
மருண்டார் கவன்றார் மலங்கினார் சூழ்ந்து
வெருண்டார் புலம்பினார் வேர்த்து. (௫)

கரமீர்ப்ப சில்ல கழலீர்ப்ப சில்ல
சிரமீர்ப்ப சில்ல திணிதோ—ளுரமீர்ப்ப
சில்லவுண விற்றம்மைத் தின்று பருத்தவுட
வல்லவுணர் தம்மைமச்ச மாங்கு. (௬)

ஆயினோ டத்தனையு மன்பின் மனையோடு
சேயினையுங் கொண்டு சிலர்சென்றார்—மேயசில
ரத்தமுறு வெய்ய வயிர்மாப் படையுய்த்துத்
தத்தமுயிர் தாங்கினார் தாம். (எ)

கலங்கவிழ்ந்தாங் காடற் கவின்புயமா வீரன்
பொலங்கழற்கா லூன்றப் புனலு—ளிலங்கைபுக
வக்கலஞ்சூ ழும்பியின்மே லாங்குளா ரேறுதல்போன்
மிக்கவுண ரேறினர்மீன் மேல். (அ)

வாரியதன் மீதெழுசில் வானவுணர் வேள்விடுதிண்
சீரியல்கொண் மீனி செயல்காணு—வோரி
னயரு நமையு மடுவனென வல்லை
துயரினயல் போனார் துடித்து. (கூ)

இலங்கைவீழ்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சஅ.

அதிவீரன்வதைப் படலம்.

ஆரிலங்கை மூழ்க வதிவீரன் கண்ணுற்றுக்
கூறின்ன னுணுட் கொடுசினவி—யாரிழைப்பர்
சூரபன்மன் றானோ துணைவரோ மைந்தரோ
தேரிவரல் லாலிச் செயல். (க)

அன்ன ரிதுபுரிதற் காவரோ ரேதுமில்லை
பொன்னாட் டிறையுமுயிர் போற்றியுய்வான்—பின்னருந்
தெவ்வடுசூ ராணையுன்னிச் சிந்தையினு மெண்ணுகிலார்
செவ்விதென்றன் காவற் றிறம். (உ)

பின்றங் கிலங்கைதனை வீழ்த்தார் தமைநாடிக்
கொன்று குருதி குடிப்பலெனத்—துன்றனிகத்
தாரையுங் காண்பா னதிவீரன் சீற்றமொடு
வீரைமேல் வந்தான் விரைந்து. (ங)

செழுந்திரைமுந் நீருட் டிகழ்வடவைச் செந்தீக்
கொழுந்தினிகல் வாகுவெனக் கூறுந்—தொழுந்தகையைச்
சோனைமுகி னேர்நிறத்த தோன்றலதி வீரன்றன்
சேனையொடு கண்டான் சினந்து. (ச)

சீற்றமொடு கண்டுநகை செய்திலங்கை வீழ்தருவா
ளாற்றிநின்று னாவுண ராணைநன்றென்—றேற்றினதி
வீரனிவ னாவிதனை வீப்பனெனச் சென்றிடனு
நீரனது கண்டான் றெரிந்து. (௫)

அந்த வமயத் தவன்புடையி லார்த்துவந்த
வெந்தகுவர் போர்விளைப்ப வீரமொய்ம்ப—னந்தவில்கூர்
வாள்கொண்டு வீசவெங்கண் மார்பிருதோள் கைநெடுந்தா
ளேர்கொண்டு வீழ்ந்த துடித்து. (௬)

தின்னனிக மாயத் தரியா திகல்புரிவான்
மன்னனதி வீரன் வருதலைக்கண்—டுன்னுதிறல்
வீரகுவரு கென்றழைப்ப மற்றவனோர் குந்தமதை
யாக மிசையெறிந்தா னாங்கு. (௭)

உந்துமொரு குந்த முரத்தி லுறுமுன்னர்க்
கந்தவே டேன்றன் கைத்தலத்தார்—கொந்தழனோர்
வாளிலிரண் டாய்த்துணித்தான் மன்னனது கண்டுதண்டம்
காளைநிறத் துய்த்தான் கனன்று. (௮)

தண்டந் தனைவாளாற் சண்முகன்றா தன்றுணிக்கக்
கண்டங் கதிவீரன் காய்தந்து—திண்டடமார்
புய்க்கவொரு சூல முரவோ னதைநொடிப்பிற்
கைக்கொண் டிறுத்தான் கடிந்து. (௯)

அதுகண் டிவனைவெல்ல லார்க்குமரி தென்னாக்
கதிர்தருவாள் கொண்டிகைந்து கஞ்ச—னுதவினது
சாதிக்க வல்லையேல் சார்திநீ யென்றுசில
வோதிக்கற் றோன்முனூற்று றுற்று. (௧௦)

நின்றுநன்று னண்மைநமை நாடிவெல்வை யேல்வியப்பார்
நின்றுசில கூறுவதெ னேர்தியால்—வென்றிதரு
வீரருந் தம்மை வியப்பரோ வென்றான்மா
வீரருண்மா வீரனும் வேந்து. (௧௧)

என்னவெய்யோ னோர் விருவோரும் வாள்விதிர்த்து
மின்னுமுகி றேன்றி மிளிர்வதுபோன்—மன்னுமொவ்வோ
ரங்கமுறை நாடி யமர்புரிந்தார் சாரிவந்து
செங்கணனல் சிந்தத் திரிந்து. (௧௨)

ஓதுமிரு வோரு முறுபோ ருளுற்றுகையிற்
கோதில் குணத்தெங் குமரவே—தே
னறைத்தா ரவுணனைக்கூர் நாந்தகத்தாற் சென்னி
குறைத்தா னுயிர்கொண்டான் கூற்று. (௯)

அதிவீரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௯௧.

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

மேவும் விறல்வாகு வீர மகேந்திரத்துட்
போவதுன்னி வானெழுந்த போதுவரி—யோவில்
கலங்கைநியிர் பாரங் கழியவெழு மாபோ
லிலங்கைநகர் மீண்டெழுந்த தீங்கு. (௧)

நீரார் நெடுங்கலமே நேரிலங்கை நீத்தெழுந்து
சாரா யிரயோ சனைவிசும்பிற்—பேரா
மணிச்சிகரங் கண்டான் மகேந்திரவெல் லைபோய்க்
கணிச்சிகரங் கொண்டவன்சேய் காண். (௨)

மன்னூர் வதியு மகேந்திரமூ தூர்வடபாற்
பொன்னூர் மணிக்கோ புரத்தருகிற்—கொன்னூருங்
கோரனதி கோரனெனுங் கூர்வீரர் சேனையொடு
மாரநனி காத்திருந்தா ராங்கு. (௩)

கரியா யிரவெள்ளங் காற்றேரு மற்றே
பரியா ளதற்கிரண்டு பங்கா—மிரியா
மிருந்தானை வாரிகண்டு விம்மிதங்கொண் டாங்குப்
புகுந்தா னவில்வான் புலத்து. (௪)

ஈண்டுறி னித்தானை யேற்றே யிகல்விளக்கு
மூண்டுநா னேரினுநாண் முற்றுமுற்று—மீண்டுநகர்ச்
சாரணிக மேவுஞ் சமர்புரியிற் பல்பகலாங்
காரவுண ரெண்மையரோ காண். (௫)

பல்பகல்சென் றாலும் பரப்பவுணர் தானைசெற்று
வெல்குவனேல் வெஞ்சூர் வெகுண்டுதிறன்—செல்வர்
துணைவரையுய்ப் பானவரைச் சூழ்ந்தடுவே னெனு
மிணையிலன்சா கான்வரத்தா லீண்டு. (௬)

அன்னான் றனைமா லயன்றனக்கும் வெல்லரிதாற்
பின்னா ரவனைவெலும் பெற்றியார்—பன்னாட்
சமர்செயினுஞ் சாகான் சயமின்றி மீள
ணமர்தமக்கே யாகு நகை. (எ)

இத்தன்மை யாகவே யான்போ ரிழைத்திருந்தா
லுத்தமமாந் தூதுணர்த்த வொல்லுமோ—பத்திமையு
ளாரனைவார்க் காருள்செய் யாறிருதோ ளண்ணலன்றிச்
சூரனையார் வெல்வார் சுளித்து. (அ)

இங்கியான் போர்தா னிழைத்துவெல்வ னேனுமிற
மங்கியான் செய்பினண்ணி யச்சூரைச்—செங்கையார்
வேலாற் றடிந்தமரர் வெஞ்சிறைமீட் பாரொருநா
ளேலா வரல்வேண்டு மீண்டு. (கூ)

ஆதலால் வெஞ்சமர மாற்ற னியதியன்றே
யீதெங்கோ மாற்கு மிசைவன்று—தூதர்செய்
தன்மையாங் கொல்லோபோ தன்முறைமை யாமென்றான்
வன்மையார் மன்வீர வாகு. (க0)

இப்பா லனிக மிருப்பதனா லெய்தலரி
தப்பா லடைகுதுமென் னாவுன்னி—வெப்பார்
நிணவா யுடைவா ணெடுங்கரங்கொள் வீரன்
குணவாய் தலிற்சென்றான் கூர்ந்து. (கக)

மேதிக் கணனு மிளிர்வீர பானுவுமா
மாதிக்கத் தாரவுண ராந்தலைவர்—மாதிக்
குதக்கண்வா யில்புரந்தா ரோங்குமங்க ணின்று
கதக்கண் ணவுணவெள்ளங் காண். (கஉ.)

மன்றனறுந் தார்வீர வாகு வதைக்கண்டு
துன்று கடிக்காவல் சூழ்ச்சியுணர்ந்—தொன்றுநெறி
செல்லரிதென் றுன்னித்தென் றிக்குவழி போய்த்துருவ
னல்லதென்றாட் கொண்டகன்றா னன்கு. (கங)

மகேந்திரஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா எச.

கயமுகன்வதைப் படலம்.

செல்லுகையி லேந்தல்கீழ்த் திக்கு மாக்கலத்திற்
புல்லுமீ காமனின்விண் போற்றுவா—ளெல்லுங்
கதப்பற் றகலாக் கடுங்கூற் றனையான்
சதப்பத் திபமுகத்தோன் ரூன். (க)

ஈரா யிரமொய்ம்ப னெண்ணு றிலாக்குறையான்
காராழி யுண்டவான் கார்கறிக்கு—நீரான்
கரும்பா தகஞ்செய் கயமுகவன் கண்டான்
வரும்பா டையவனை வாய்ந்து. (உ)

கண்டான் கனன்றிவனென் காவல் கடந்துவந்தாய்
கொண்டாய்கொ லோமாயை கூர்வளியு—மண்டாதே
யேணையிலா ரேரிலூ ரென்றெணிணு யிந்நகர்நம்
மாணையறி யாயோ வணைந்து. (ந)

மூள்சினத்துற் றேன்வீர மொய்ம்பவல்லை மாய்ந்தனைநீ
மீள்கின் றனையல்லை மேதகுசு—ரான்புரியிற்
சேர்கின் றனையீது சீயவிய லாயவுழை
பேர்கின்ற தாகும் பெரிது. (ச)

சார்தற் கருமிலங்கை தாவியிவ்வூர் காணவந்தா
யோர்தற் கருமாயை யுற்றையுனை—யார்விடுத்தா
ரால மயின்றவனோ வம்யோ ருகத்தவனோ
ஞால மயின்றவனோ நன்கு. (ரு)

சுற்றுநின் ருயிநகர் சூழவொற்றாய் வந்தனைதேர்
வுற்று ருனையுய்த்தா ருற்றதென்கொ—லிற்றுயு
ளுவியுய்தி யல்லைசிறை யண்டார் செயலுணர்வான்
மேவினைநீ போலும் விரைந்து. (சு)

வான்றோய் கனலின் மருத்துந்தப் பூளைபோ
லூன்றோ யுனைக்கொண்டே மூற்றதின—னின்றோ
னெனச்செலுமென் முன்னில்லா யெங்கன்றீர் வாயென்
றுனச்சொற் றுரப்பினன்றெவ் வோர்ந்து. (எ)

இவ்வா றியம்பி யெதிரி லெழும்போது
தெவ்வாங் கயாசுரன்முன் சென்றுகொடு—வெவ்வாயோய்
சாவா யினியென் றலஞ்சார்ந் துளாய்கொலாம்
வாவாவென் றுன்வீர வாகு. (அ)

உன்னுங் கயமுகனோ ரோங்கல் பறித்தெறிய
பன்னருந்திண் வீரன்றன் பாற்படலு—மன்னதிரும்
பூதிவட்டு விண்டமைபோற் போயதுகண் டாயிரங்குன்
றோதியன்மேல் விட்டா னுருத்து. (௯)

விற்றூணி வீரன்மேல் வேழமுகன் விட்டவெலாங்
கற்றூண்மேல் வீழ்மட் கலம்போன்ற—நற்றூதன்
றிண்மை தெரிந்து திகைத்தா யிரமரம்பேர்த்
தொண்மையன்மேல் விட்டா னுருத்து. (௧௦)

தாராரு மொய்ம்பன் றருவான வையெலாங்
கூராரும் வாளாற் குறைத்தெறிந்தான்—காரம்பற்
பேரான்கல் பேர்ப்பப் பெருந்தலையன் றன்புழைக்கை
யோராயிர மறுத்தா னுற்று. (௧௧)

தீயனீ ராயிரங்கை சேர்த்திவனைக் கொண்டணைவா
வாயிடுவ னென்றுவர வாளினாற்—சாயத்
தறித்தா னொருசார் தழுவா யிரங்கை
வெறித்தார் விறலோன் விரைந்து. (௧௨)

பற்றா யிரங்கையான் மாமுகத்தோன் வீரன்யார்
பெற்றாரிற் குங்கா லிளவலுங்கை—முற்றாக
வீழ்தருவா னாந்தகத்தால் வெட்டினான் வெய்யவன்வீழ்
போழ்தருவா னோர்ந்தனனப் போது. (௧௩)

துன்று கரமிழந்த தூங்கன் முகனவனைக்
கொன்றுயிரைக் கொள்வமெனக் கொண்டுளத்திற்—குன்றனைய
தோளாற் குகன்றாதன் றோண்மோதிக் கோடுடைகார்
கோளார்ப் பெனவார்த்தான் கூர்ந்து. (௧௪)

கரத்திலொளிர் வாளோச்சிக் காளை யவனை
யுரத்திலுயி ரோவ வுலைத்தா—னிரத்த
முடலினின் றுந்தியா யோடி யுவரிக்
கடலின்மே விற்றே கடிது. (௧௫)

குன்றுறழ்தோண் மீளியவற் கொன்றகலக் கண்டவுணர்
துன்றுநெறி தோறுந் தொடர்ந்துவந்தார்—நின்றுசமர்
செய்தா லிவரோடு செல்லுநெடுங் காலமிது
நொய்தாமென் றோர்ந்தா னுனித்து. (௧௬)

சீர்தருமா வீரனன்னார் சேனையெங்குஞ் சூழ்தாலாற்
போர்தருவேற் புங்கவன்றான் போற்றியே—சூர்நகரி
லாய்தற் கரிய வணுவுருவங் கொண்டுகுணை
வாய்தல் சிகரியுற்றான் வந்து. (௧௭)

கயமுகன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௯௯.

நகர்புகு படலம்.

கந்தவே ளெந்தை கருணைகொடு தூதாக
வுந்தவே வந்த வொருவீர—னந்த
வியப்பார் மகேந்திரத்து மேவுவளம் யாவு
முயப்பார்த் துணுவா னுளத்து. (௧)

அண்டத் தமரு மசல மருவியொடு
மண்டத்த வந்தனைகம் மாநிலைவிண்—கொண்டல்
பலவுஞ் சூழீஇப் பயிலங் கதியி
னிலமுற் றனமா நிலை. (௨)

ஆழியார் ஞாலத் தசலஞ்சூ ராணையாற்
பாழியங்கே ராநின்ற பான்மையே—சூழனிகத்
தெண்ணிடவு மேலா தெனினவையோர் கண்ணிலா
னெண்ணிடவு மேயுமோ வீங்கு. (௩)

பன்னுகரிக் கூடம் பதினா யிரமிரத
மந்நிலையகூ தேமா வதற்கிரட்டி—யின்னுந்
துருவிடினோர் யோசனையே தோற்றுமெனிற் சீர்த்தி
மருவிநகர்க் கொப்பாமோ மற்று. (௪)

ஆழி யகழியண்டத் தார்மாவெற் பேர்மாடஞ்
சூழிஞ்சி கோபுரங்கள் சூரியற்கே—யூழிற்
றிறங்கொணகர் செய்தயன்மார் தேர்ந்துபின்ன ரிந்தப்
பிறங்கொணகர் செய்தார் பெரிது. (௫)

அண்டங் களின்மல் கரும்பொருளெ லாங்கண்டே
னெண்டருமமேய்ந்ததயை யெவ்விடத்துங்—கண்டிலேன்
மஞ்சிறைகொண் மாநகரில் வானவர்க ளோடவற்றை
வெஞ்சிறைகொண் டான்கொலோ வேந்து. (௬)

மேவுசத யோசனைவின் மேவியறு யோசனையா
மாவகலம் பெற்ற மணிகிளர்பொன் — னாவணங்க
ளெண்மேவு நாற்படையு மெய்தவிட மின்மையாற்
சேண்மேவுஞ் சேனை சில. (௭)

ஓங்குமணி மேற்றலத்தி லொள்ளலரி மேவுதலுந்
தீங்கனியீ தென்னச் சிறார்பற்றித் — தாங்கறித்துத்
தீயுறைப்ப விட்டிளைய ரேர்ந்தவர்த நற்றாயர்
தூயகங்கை நீரளிப்பார் சூழ்ந்து. (௮)

கொல்லவுணர் கோனாணை கொண்டுகெட னீர்படீஇ
மல்லனாறுங் காவளவி மாக்களிபோன் — மெல்லமென்கான்
மின்சான் முகிறவழும் விண்மா ளிகைதோறு
மன்சா ளரத்துலவும் வந்து. (௯)

ஏதமென்ப தெட்டுணையு மில்லா ரெழில்கூர்ந்த
மாதரார் விண்டொருநீண் மாடங்கண் — மீதுவருங்
கோளுருமுப் பற்றாக் கொடுகழுங் கம்மனையா
நாளுமெறிந் தாடுவார் நன்கு. (௧௦)

செங்கதிரோன் றேரிவர்ந்து செல்லச் சிலமடவார்
தங்கண் மகாரையதிற் றான்வைத்தூர்ந் — திங்குக்
கொடுவா வெனவே கொடுபோ யவர்முன்
விடுவா னெனிற்றவமே மேல். (௧௧)

காரவுணர் காரிகையார் கால்வருடிக் காட்டேவ
லோரமரர் மாத ரியற்றுவரைந் — தாரு
மணியு மிருநிதியு மற்றுளவும் வேண்டி
னணியுதவி யேதிரியு மாங்கு. (௧௨)

மாசி லிருங்காலேர் மாட முறைசிப்ப
வாசநீர் கொள்கலவை வாரிதிமன் — வீசவே
யீரமொளிர் வெய்யோ னினிது புலர்த்திபட
வாரவுணர் மேவுவா ராங்கு. (௧௩)

விண்ணாறு செல்கின்ற வெய்யோன் றனைப்பற்றிக்
கண்ணாடி யிற்கவினைக் காரிகையார் — பண்ணாகக்
கண்டெறிவ ரங்கவர்செய் காமுறத்தேர் மாவினைக்கைக்
கொண்டளிப்பர் பின்விடுவர் கூர்ந்து. (௧௪)

விண்டோய் நெடுமாட மீதுசெலும் வானவரைக்
கண்டோர் சிலமடவார் கைப்பிடீஇத் — திண்டோள்க
டுன்னமணந் தின்பநலந் துய்த்துநீர் போதிரா
லென்ன விடுப்ப ரிசைந்து. (௧௫)

குழலினொலி யாழினொலி கோட்டினொலி வார்கொண்
முழவினொலி பாட்டின் முழக்கம்—விழவினொலி
மேலை யொலியாவு மேதினியைக் சூழ்கிடக்கும்
வேலை யொலியின் மிகும். (௧௬)

மானநெடு மாளிகைகண் மன்று வணத்திலிந்தொப்
பான மருப்பிருங்கை யத்திசொரி—தானநீ
ராறுபடர்ந் தாங்கேகி யாடுசிறார் வண்சுண்ணஞ்
சேறுபடு மாறு செயும். (௧௭)

சொற்கலையும் வாட்கலையுஞ் சொல்பல் படைக்கலையும்
விற்கலையு மாய வினைக்கலையு—மற்கலையு
மாற்றுபுல மிக்கோ ரவிர்கட் புலனுக்குத்
தோற்றுபுலந் தோறுந் தொகும். (௧௮)

நிரைதிரைமூப் புற்று நலிகின் றவரை
யுரைநமனு வாவியுலை வோரைக்—கரைநிரப்புக்
கொண்டவரைக் கூற்றனைய கொல்பல் கொடும்பிணிநோய்
கண்டவரைக் கண்டிலமங் கண். (௧௯)

கின்னற் கழைநீர் கமழ்நெய் கடுந்தேற
லின்னற் பயவாரி யேசுருங்கி—மன்னவர்மன்
றன்றுணை கொண்டிநகர் சார்மனைதோ றுங்குளறு
மன்று மருவுமால் வந்து. (௨0)

பொன்னிறத்த வன்னமஞ்ஞை பூவைபுறாக் கிள்ளைமுதற்
பன்னிறத்த புள்ளினைய பல்வளங்கூ—ரிந்நகரிற்
கோதில் கொழுநலங்கொள் கோதையர்தங் கோல்வளைக்கைப்
போதி லிருப்ப புரிந்து. (௨௧)

கள்ளாற் றலினுங் களிப்பார் நறவினைக்கைக்
கொள்ளாக் கிளியாண் கொளவருத்தி—யுள்ளார்வ
மல்கச்சே வல்லிரங்க மன்னெகிழ மென்பெடைமேற்
புல்கப் புணர்ப்பார் புரிந்து. (௨௨)

இடமா ரியன்மாடத் தேரிரதி யேயென்
மடமாதர் மாரனேர் மைந்தர்—தடமார்
புரவுறவே புல்கி யுவப்புறுநீர் மையா
லிரவுபக லோரா ரினிது. (௨௩)

பன்னசத்தின் சோரி பலியுடனேக் கித்துணர்தூய்
மன்னகத்தெய் வம்பரவி வான்கடவு—டன்னை
நெறியாற் றுறப்படுத்தி நேரிழையார் பல்லோர்
வெறியாட் டயர்வார் விழைந்து. (௨௪)

கடுத்தடுசீ யம்புலிமான் கண்முதலா வுண்ணற்
கடுத்த விலங்கனைத்து மாங்குப்—படுத்தவற்றின்
வண்டசையூன் வேண்டி மறுகுளர்கொள் வான்பண்டி
கொண்டளவி லார்வருவார் கூர்ந்து. (உ௫)

முன்சென் முரசினர்வாண் மொய்தீவி கைச்சுடரார்
மின்செய் படைக்கலத்தார் மேவரிய—பொன்செயொற்றை
முக்குடையார் பாங்கார் முதுக்கவரி யார்வென்றி
மிக்குடையார் வீரருற்றூர் வேர்த்து. (உ௬)

உற்ற மகேந்திரமூ தூர்வண்மை பல்விழிநாப்
பெற்றவருங் கண்ணுற்றுப் பேசரிதான்—மற்று
வகுத்தும்யா மென்னவே வாய்திறந்தோர் நாவாற்
றொகுத்துஞ் சொலப்படுமோ சூழ்ந்து. (உ௭)

சீருருக்கொள் சேயருளாற் றிண்பே ருருக்கொள்கேன்
காருருக்கொள் வெந்தகுவர் காண்பரொன்றிக்—கூருருவிற்
பேணித் திருப்பதியின் பெற்றியெலா நோக்கினேன்
பாணித் திருப்பதிலில் பண்பு. (உ௮)

என்றுபல வாவுன்னி யேண்வீர வாகுபொன்னங்
குன்றுறழ்கீழ் கோபுரமேற் கொண்டேக—ரொன்றி
மிடையத் திருநோக்கி வெஞ்சூர் நகர்தா
னடையத் துணிந்தா னடுத்து. (உ௯)

அங்கனிருந் தாறுமுக னாரருளால் வானெறிதாய்த்
துங்கஞ்சூர் மைந்தர்நகர் துன்னியப்பால்—வெங்கதத்தீ
வத்திரன்பொன் றாமத்தோன் வச்சிரமொய்ம் பேமுதலாம்
புத்திரர்தம் வாழ்வுகண்டான் போய். (௩0)

வருமந் திரர்தம்முண் மன்றலைமை வாய்ந்த
தருமகோ பன்மனைமேற் றங்கிக்—கருமைக்
கறைக்களத்தன் சேய்தூதன் காளையண்ட ரோடார்
சிறைக்களத்தைக் கண்டான் றெளிந்து. (௩௧)

நகர்புகுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧உஉ.

சயந்தன் புலம்புறு படலம்.

பாற்கடலின் மாலோன் படுத்துக் கிடந்தாங்கார்
பாற்கடவா னோர்தம் பரவையின்—பாற்கண்
சயந்த னமர்ந்து தளர்கோலங் கண்டான்
வயந்தனமர் வாள்வீர வாகு. (௧)

விற்றழும்பு பெற்றகையன் மேவுசிறைச் சாலையின்கட்
டுற்றநிக ளத்தாற் றுணைக்கழலா—ரற்றழும்பன்
மானநாண் போய்ப்பழித்தீ மல்கவுயிர்ப் பாலவின்ன
லானகட லாழ்ந்தயர்வ னாங்கு. (௨)

உன்பழியிற் றுஞ்சுமமு துண்டமையா லஃதொழிவான்
மன்பகல்பற் பல்லுகமா வைகுவான்—மின்பசுமை
யேய்ந்தமணி யோவியமா சேறினமை போன்மழுக்கம்
வாய்ந்த வுருவினான் மன். (௩)

துன்புமல்கு மாற்றாற் றுயில்கிலான் கண்ணிமையான்
மன்புரிதீங் குன்னியுன்னி மாழ்குறுவான்—வன்பின்
றழுதிடுவா னச்சமுற் றி யஃதொழிவா னங்கண்
விழுதருநீர் மெய்குளிப்பான் மீண்டு. (௪)

சசியிந் திரனைத் தமர்பற் றினரென்
றுசிதமில்பொய் மாற்ற முரைப்ப—விசனமுறு
மன்றருமுன் னெல்லா வளமுமெண்ணிச் சோருநக
ரொன்றுமுன்போ லெய்து மெனும். (௫)

ஏண்டகுவர் கோன்சேனை யேவிடவீன் றோர்கரந்து
சேண்டுறந்து பாரகத்திற் சென்றவர்க—ளாண்டையரோ
வாங்கண்டார் பற்றினரோ வண்டர்சில ரேகினவர்
தாங்கண்டா ரோவென்னுந் தான். (௬)

கொன்கயவர் செய்கொடுமை கூறவுமை கேள்வனுறை
மின்கயிலைக் கேகினனோ வேங்கென்று—மென்கண்மு
னன்னைதனை யத்தனையீர்த் தார்த்தவுணர் பற்றிவிடி
னின்னுயிர்நிற் குங்கொல் லெனும். (௭)

எற்பகையோ டந்நா ளிகல்புரிந்து கோடிழந்த
வெற்புறழும் வேழமெங்கன் மேவியதோ—மைப்பிறங்க
வச்சிறைகொள் கண்டன் வரத்தவுணர் கோன்விளியா
னிச்சிறைதீர் நாளென் றெனும். (௮)

ஆற்றேன் றுயர்குரவ ராகுலந்தீர் வான்புகுந்து
தேற்றேன் றமியேனுந் தேறுகிலே—னோற்றே
சிறந்ததோ பாவஞ் சிவன்றா னிலையோ
விறந்ததோ வேத மெனும். (௯)

சந்தியினான் செய்கடனுந் தாவழலு மோம்புகிலே
னந்தியினால் வேத மயர்ந்துறைவே—னெந்தைவழி
பாடுபுரிந் தேனில்லேன் பாழு முடல்சுமந்தேன்
வீடுகிலே னென்னும் வியர்த்து. (௧0)

மன்கருணை யேவடிவாய் மாநடஞ்செய் வானல்லா
லென்குறையை யோர்வா ரெவரன்று—னன்கணருட்
பேறுடையே னென்னிற் பெருந்துயர மாக்கடனின்
றேறுவே னென்னு மினிது. (௧௧)

இன்னபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கிச் சயந்தனிடர்
மன்னமர ரோடங்கண் வைகினன்—றன்னைக்
கறைக்களனோர் கண்டகன்முற் காரவுணர் பல்லோர்
சிறைக்களமுற் றேம்பினர் சேர்ந்து. (௧௨)

அன்னதோர் காப்பி லறுமுகக்கோ மான்றாதன்
மன்னுபகல் காவலர்கள் வானவரைத்—துன்னிறைமி
னன்றோ டெங்குற்று றுவிதொழிலை விப்போநீர்
சொன்னாலும் வீரென்றார் சூழ்ந்து. (௧௩)

சாற்றுமொழி கேட்ட சயந்தனச்ச முற்றெமன்போற்
றோற்றுமவர்ப் பாராத் துயர்ந்தெந்தை—கோற்றொடியா
மாயோ டகன்று னதுகண்டா மற்றொன்றுந்
தீயோமோர் கில்லமென்றான் றேர்ந்து. (௧௪)

அண்டருமவ் வாறுரைப்ப வஃதோர்ந் தகமொன்றுக்
கொண்டவர்மெய் கூறுவரோ கொல்லென்னக்—கண்டகர்கள்
கண்டம் புயகிறங்கங் கன்னமுத லங்கமெங்குந்
தண்டம் பலபுரிவார் தாம். (௧௫)

இவ்வண்ணங் காவலரெண் ணில்லுடற்றன் பாற்றிமெய்
செவ்வண்ண மாகமைந்தன் றேவரொடு—மெவ்வமுற
வாற்றலரா யங்கபங்க மாகிநிற்பச் சோர்ந்தகங்கை
கூற்றனையார் நொந்தார் குலைந்து. (௧௬)

அக்கா வலரணித்தா யாங்கிண்டிக் காப்பவும்பர்
தொக்காரோ டிந்திரன்சேய் துன்பமுற்று—மிக்கார்விற்
பன்னிப் பலவாறு பண்ணவனுங் கண்ணுதலை
யுன்னிப் புலம்புவா னுற்று. (௧௭)

கைம்மா முதலாக் கருதுமெறும் பீறாக
வம்மா மலர்தூ யருச்சிக்கப்—பெம்மானே
போருண்முன் செய்தனையால் பேரிடருண் மூழ்குமெமக்
காருள்செய் யாயோ வமர்ந்து. (௧௮)

சங்கரனே கங்கா தரனே சயிலநங்கை
பங்கரனே சோதி பரனேயென்—றெங்களுடை
வாயகமெய் யொன்ற வழுத்த வுயிர்க்குயிரா
நாயகநீ கேட்டிலையோ நன்கு. (௧௯)

முரண்டமால் வீப்பான் முயன்றுமுற்று தேத்தக்
குரண்டமாந் தானவனைக் கொன்று—திரண்டமா
மன்சிறையி லொன்றணிந்து வானோர் தமைப்புரந்தோய்
வன்சிறையி னின்றெடுப்பாய் வந்து. (௨0)

அன்பா னவர்க்கருள்வா யஃது சிறிதேனு
மென்பா லிலையருளற் கேதுமுண்டோ—வின்பா
நிறைந்தவருள் கொண்ட நிமலநின்பா னுந்தே
யறைந்தமையென் பேதைமையே யாம். (௨௧)

ஆயினுநா யேனழுங்க வத்த வருள்சுரந்தே
யாயினுநீ யாரருள்செய் தாண்டாயே—லாயினுயர்
வென்னுந் துறக்கவள னெய்தே னதிலடைவ
பன்னுந் துயரம் பல. (௨௨)

வானோர் பதமு மலரோன் பதமுமற்றை
யேனோர் பதமுமவ ரிற்றொலைவா—மானோவாத்
தற்பதமாஞ் சம்புவே தாவாத நின்றனித்தொ
னற்பதமே வேண்டுவே னன். (௨௩)

என்பதமும் வேண்டே னினித்தவமே யாற்றுவேன்
மின்பதமின் போற்றோன்றி வீவுறலா—னின்பதமே
சிற்பரவி யோமமாஞ் சிற்றம் பலத்தாடும்
பொற்பதனே தந்தருள்வாய் போந்து. (௨௪)

இன்னபல வேத்தி யிமையவர்கோ னீன்றருள்சேய்
மன்னவச மாய்க்கிடந்தான் வன்சிறையி—லன்னவன்போற்
றோர்ந்து துதித்தும்பர் சிந்தை தளர்வுற்றுச்
சோர்ந்து கிடந்தார் துயர்ந்து. (௨௫)

சயந்தன் புலம்புறு படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா ௧௬௭

சயந்தன்கனவுகாண் படலம்.

செம்மனத்தர் தீயர் திறந்தேர்ந் தருள்புரிவான்
றெம்மன் னகருட் சிறையிலும்பர்—தம்மொடுசோர்
தந்தையுற வீழ்நற் சயந்தன் கனவிலுறச்
சிந்தைசெய்தான் செந்தியமர் சேய். (௧)

தேர்கே தனம்வச் சிரமங்கு சம்விசிகந்
தார்வே லபயவர தங்கமல—மேர்கூர்
மணிமழுத்தண் டேண்வின் மலர்க்கையுறச் சேய்தா
வணிசதங்கை யார்ப்பவுற்று னுண்டு. (௨)

சயந்தனுட னுட்கண்ணுற் சண்முகனை நோக்கி
வியந்தன்பிற் றாழ்ந்திடுக்கண் வீப்பா—னயந்துவந்தாய்
நத்தனல்லை யத்தனளி னத்தனல்லை யத்தவுமை
யத்தனல்லை யார்நீ யருள்.

என்ன வறுமுகத்தே யாமீச் சுரன்குமா
றுன்னல் லலையுணர்ந்திங் குற்றனமான்—முன்னுர்தை
தன்குறையோ டுன்குறையுஞ் சாற்றிநமை வேண்டலும்பார்
மன்குறைதீர்ப் பானடைந்தாம் வந்து. (௪)

பாரகனுற் றானை பாலவெய்தி வெற்பினொடு
தாரகனுஞ் சூரன் றனையுமட்டுச்—சீரலைவா
யங்கையமர்ந் தாமயன்மா லாதியர்நம் பாலுறைந்தார்
நங்கையுமா மேருவுற்று ணுற்று. (௫)

சொல்வீர வாகுவாந் தூதனையா மிங்குய்த்தோங்
கொல்சூர் மகனொருவற் கொன்றெதிர்த்த—வல்வீரர்
விம்மவீத் திங்கரை வீட்டியுலைத் திப்பகலி
லம்மமீள் வான்புரிது மாங்கு. (௬)

நாளையே செந்தி நகர்நீங்கி யிங்குவைகி
வாளையேந் தேண்சூர் மரபோடும்—பூளையே
யென்னப்போய் வீந்துலைய வீரைம் பகலிற்சீர்
துன்னப்போர் செய்தடுதுஞ் சூழ்ந்து. (௭)

செற்றபின்ன ரேநின்னைத் தேவருடன் வெஞ்சிறைநீத்
துற்றதிரு வெல்லா முகந்தீது—மற்றமொரீஇ
மைந்தநீ யின்னலுறேல் வாழியென்றான் கேழ்கிளர்நற்
கந்தநீ பத்தன் கனிந்து. (௮)

அத்தனீங் கின்ன வறைந்த வெலாம்வினவிச்
சித்தமகிழ்ந் தேமெய் சிலிர்சிலிர்த்துப்—புத்தமுதங்
கூரவுண்டா ரின்றகமை கொண்டாடிப் பாடினு
ஞருவகைக் குண்டோ வளவு. (௯)

மறவியகன் றிந்திரன்சேய் மாதேவன் பொற்று
ளுறவிறைஞ்சிப் போற்றி யுளகோ—வறவளித்தி
யையநின்க ணைகை யடைபுகுந்தோங் காத்தியெனச்
செய்யனது செய்துமென்றான் றேர்ந்து. (௧௦)

இந்த நகரடைவான் யாமே வியதூதன்
சந்தநினை யண்டர் தமைக்கண்டு—நந்தமிர்திற்
றுன்றினைய மாற்றஞ் சொலிநடப்ப வுய்க்குதுங்காண்
கென்றருளிப் போனு னினிது. (௧௧)

றனாறுங் கற்பகத்தார் மன்மைந்தன் றுஞ்சினன்போற்
பொன்று புலங்கள் பொறியின்கட்—றன்றக்
கனவகன்று கண்ட கருத்துறவேற் காளை
தனதருடோர்ந் தின்புற்றான் றான். (௧௨)

அண்டர் கனவினும்வே லவ்வா றறைந்தேகக்
கண்டகன வோர்ந்து களித்தும்பர்—மிண்டரிது
தேர்ந்தாற் செகுப்பரெனச் சேய்க்குமெலச் செப்பமகிழ்
வார்ந்தான் றுதித்திருந்தா னங்கு. (௧௩)

சயந்தன் கனவுகாண் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௬0

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடலம்.

தேசிறையோன் மைந்தன் றிறல்வீர வாகுவெந்தை
யாசிறையு மில்லானை யண்டரைவெம்—மாசிறையிற்
றன்கா ரவுணர் தொகைகாத் திடக்கண்டான்
பொன்காத் திடுகணமே போல். (௧)

காவல் புரியவுணர் காணா தயர்தரவுந்
தேவர் தனைக்கண்டு தேறுறவு—மேவர்க்கு
மன்னுங் குகன்றாள் வணங்கியன்னான் மந்தணத்தை
யுன்னு வடைந்தா னுகந்து. (௨)

திண்டா னவரிற் சிறைகாப் பவர்மையல்
கொண்டா ரியலோவக் கொள்கையுறத்—தண்டார்வே
டேனுங் கேகத் துயர்சயந்த னேடும்பர்
காதலுட னுள்ளுவார் கண்டு. (௩)

அன்னார் களமேய்ச்சே யார்பேர் புகன்றேத்தி
மன்னு மகன்முனடல் வாகுவா—முன்னாார்
நந்தமகி ழுற்றிறைஞ்சி கையுமுளத் தேமுழைநீ
வந்ததென்கொல் சொல்கென்றான்மன். (௪)

வன்பேர்கொள் வீரனங்கி மைந்தன்வேள் பின்வந்தே
னன்பே யவன்றாத னுயினே—னென்பேர்
இவள்வீர வாகுஞ் சிறைவிடுப்பான் சூர்மு
னவிலவந்தே னென்றா னயந்து. (௫)

அன்னதுகேட் டேந்த லமரா ருடன்மகிழ்பூத்
துன்னுகுறை தீர்ப்பா னுகந்துவந்தா—யின்ன
சிறையகன்றே மின்னலெலாந் தீர்ந்துய்ந்தேம் யாங்க
ளறைகழன்மா வீரவென்றா னங்கு. (௬

வண்டகுசூர் மேவொற்று மென்னைவிடுத் தோன்வலிதே
யாண்டிடுமுன் ஞெக்கநல்கு மன்னவனுற்—காண்டகுமான்
மாறிலயன் வானோர்தம் வான்குடிக ளுய்ந்தவென்றாற்
கூறுநமக் குண்டோ குறை. (எ)

அம்மலரோற் கூர்சிறைசெய் தாருயிர்கள் கண்டோனிங்
கும்மைச் சிறைநீக்க வுற்றனனே—லம்மவன்பி
னீர்செய்‚தவம்பெரிதிந் நீணகருற் றேமெலிந்தே
னோர்நுமைக்கண் டேமகிழ்ந்தேன் யான். (அ)

என்னமகிழ்ந் திந்திரன்சே யெம்மை யிருஞ்சிறைசெய்
முன்னகன்று ரீன்ற முதுகுரவர்—மன்னவர்தா
மன்றுமுத லின்றளவு மாற்றுசெய லோடுபய
ஞென்றவிடா தோதுகென்று ணோர்ந்து. (௯)

ஆழிவரை நேர்புயன்கேட் டாரணங்கோ டும்பர்கோ
ஞாழியின்கண் ணூர்கலம்போ லோங்குமெழிற்—காழியின்கட்
சேர்ந்ததுமுன் னுசவைப்பிற் சிரலைவாய் வந்தவரை
யோர்ந்து நவின்று னுகந்து. (௧0)

வயந்தருதோள் வீரன் வலாரிசெயல் கூறச்
சயந்தனுவந் தன்னையொடு தாதை—நயந்தகுரு
வேர்கொணித்த ஞமிவரை யிங்கனைதிர்ந் தாலொத்தே
ஞர்கொணின்சொற் கேட்டென்று னன்கு. (௧௧)

உறைதருவா ஞேர்தம் மொடுமகவான் சேயை
நிறையறிஞன் கண்டமல னீடுஞ்—சிறையகற்று
மின்னுஞ் சிறிதுவைக லிங்கிருத்தீர் நீரென்னுப்
பின்னுஞ்சொல் கின்றான் பெரிது. (௧௨)

தன்னிகரின் றுள்ளொளியாந் தற்பரனே யாறுமுகம்
பன்னிருகை கொண்டெழில்கூர் பாலகன்போன்—றுன்னருஞ்
கந்தனென்பேர் பூண்டெவருங் கண்டு களிப்பெய்த [சீர்க்
வந்தனனெங் கோமான் மகிழ்ந்து. (௧௩)

எம்பெருமா னீங்குவந்த வேதுமற்றி யாதென்னிற்
செம்பதும நோக்கனயன் றேவர்கோன்—வெம்புமனத்
துன்பார் சிறைதொலைத்துத் தொல்லுலகெ லாமளித்தே
யின்பார்தரக்கண்டா யெய்ந்து. (௧௪)

தக்கன் மகத்திலவி தானயின்ற பாவமுற்று
முக்கிரன்முன் செற்று மொழிந்ததிலை—யக்குறையி
னுற்றவிந்தத் துன்ப முமக்குமுரு கேசனன்றி
மற்றெவர்தா நீக்கவல்லார் வந்து. (௧௫)

வாசவன்றன் மைந்தகங்கை மைந்தனெந்தைவேலினாற்
காசறுவெற் பேண்டார கற்கடந்த—பூசலிகற்
றோட்கொண்ட சூர்முதலைத் துன்னிக் களையமுன
நாட்கொண்ட தல்லவோ நன்று. (௧௬)

வில்லைக் குனித்துய்க்கும் வெங்கணைக்கே பூணுகார்
கல்லைப் பிளந்த கதிர்வடிவே—லெல்லையில்
பார்முதலெல் லாம்படுத்தற் பாலதுசெவ் வேள்விடின்வெஞ்
சூர்முதலை வீப்பரிதோ சூழ்ந்து. (௧௭)

நீள்கடன்மன் சூர னிறத்திலெறி வைவேலான்
மாள்கினல்லால் வன்கிறையுள் வைகுநீர்—மீள்கவின்மை
தேற்றுப் பொருநர்செய் திங்குமுன்னி வன்பருளந்
தோற்று னெனைவிடுத்தான் றூது. (௧௮)

நாயகன்றன் மாற்ற நகுதகுவர் கோன்முன்னர்ப்
போயிதுகே ளென்றுரைப்பிற் புந்திகொளா—னயிடைமீண்
டுற்றவெலா மோதுவன்கேட் டொள்ளயிலோ னனைவந்து
மற்றிவரை மாய்ப்பன் வலிந்து. (௧௯)

திங்களர வோடணிந்த செஞ்சடையோன் சேய்கதிர்வே
லங்கிருந்து முய்த்தவுண ராருயிரை—நுங்குங்
கொடுமெனிகஞ் சூழக் கொடிஞ்சியந்தேர் மேல்வந்
தடுதலன்றோ தின்னதுமோ ராட்டு. (௨0)

ஈரைந் தெனுநா ளிடையே யிமயமின்சேய்
போரைப் புரிந்தவுணர் போயொழியச்—சூரை
யறமுடித்தும் வெஞ்சிறைநீத் தார்சிறப்பு நல்கும்
பிறவொன்று மெண்ணல் பெரிது. (௨௧)

என்றுபல வேந்த லியம்பவும்ப ரோடிளவ
னன்றென்று வந்தயில்வே னம்பிநனி—வென்றிடுக
வென்னத்தாழ்ந் தாசிநவின் றெந்தைக் கறைதிகழன்
மின்னற்றுள் வீரவென்றான் வேட்டு. (௨௨)

வென்றியுறு மீளியவண் மேவவரை நீங்கியே
வன்றிறல்கொள் காவலருண் மாலகற்றிச்—சென்றகலச்
சுற்றியவர் தேறியண்டர் சூழச் சயந்தனையு
முற்றிமுன்போ லோம்பலுற்றார் மொய்த்து. (௨௩)

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௮௩.

அவைபுகு படலம்.

மற்றிறலோ னங்ககன்ற வானெறியுற் றாழ்ந்தகன்று
முற்றுங் கிடங்கிகந்து மொய்படைகள்—சுற்றியவோங்
கெற்கோ புரமதின்முன் னேகிவரை யென்னநிமிர்
பொற்கோ புரங்கண்டான் போந்து. (க)

முந்நீர் கலந்த முரிதிரைவா னுந்தியெலாந்
தந்நீர்மை போயுவரி தன்மையுற்றாங்—கென்னீ
ணகரியிற் சூராணையா னகமெலாம் போந்து
சிகரியுரு வாய்ந்ததுவே சேர்ந்து. (உ)

அகனீ ரகழி யதினில் கலமா
நகரமுயர் கூம்பு நலங்கொள்—சிகரிநிமிர்
பாங்கேய் புரிசை பலதளம்பன் மேனிலையா
வாங்கேய் தருமே யமைந்து (௩)

பானளித்த தேர்நிலையோ பல்லண்ட மும்போய்
வரவமைத்த சோபான வைப்போ—பிரதாபத்
தம்பமோ மூதூர் தனைக்கா ணறிகுறியோ
விம்பமோ வில்சிகரி வீறு. (௪)

மன்கொடியார் கோபுரத்தின் மாமையெலா நோக்கியே
வன்கழற்கால் வீரனவ் வாயிலின்கட்—டுன்கதமா
ருக்கிரன்முன் னோர்படையோ டோம்புதல்கா ணவவுணன்
மிக்குயர்கோ வில்புகும்விண் மீது. (௫)

சூளிகைமேற் போயிருந்து சூர்மா ளிகைவளங்கண்
மீளிநனி நோக்கி வியந்தடலோர்—வாளரியொண்
சென்னிகொள் பீடத்தானை செய்மண் டபவண்மை
யுன்னி யுணர்ந்தா னுளத்து. (௬)

ஆயிரமா யோசனையான் றடகத்தா னகிமணி
பாயிருளைப் பாற்றுமண்ட பத்துவிண்ணு—லாயிழையார்
வண்கவரி வீசவொளிர் வட்ட மசைக்கவல்லோ
ரொண்கவிகை தாங்கிநின்றா ருற்று. (௭)

மன்னடப்பை கோடிகம்வாள் வட்டிலிவை தாங்கியுழைப்
பன்னவுணர் நிற்பப் பகற்பகைமு—னுன்னுமகார்
மூவா யிரவரொடு மூவர் முறையாகத்
தாவா மருங்கிருந்தார் தாழ்ந்து (அ)

தாவிலெழுச் சாரணர்நாற் றூனைமன்னர் சார்பினிற்ப
மாவரம்பை மாராட மாடகயாழ்—மேவிசைகள்
காந்தருவர் பாடக் கடுங்கஞ் சுகர்பிரம்பு
தாந்தரித்து வாழ்த்திநின்றார் தாழ்ந்து. (௯)

சாரா யிரம்யோ சனையெல்லை யெள்ளிடவு
மாரா தெவரு மடர்ந்துநின்று—போரச்
செலற்கரிய தென்னிற் சிறந்துளதோ யார்க்கும்
வெலற்கரிய வேத்தவையின் வீறு. (௧0)

மின்னு முடிபுனைந்து மேவருவி யின்றாரந்
துன்னு நிறத்திலங்கச் சூரபன்மா—மன்னுங்
கரியரியி னேடுவெந்தண் கார்நீல வெற்பி
னரியணையில் வீற்றிருந்தா னங்கு. (௧௧)

கமஞ்சூற் கொடுமின் கருமுகில்போற் சூர்மன்
சிமஞ்சுமந்த பீடந் திகழ—வமர்ந்திருந்த
கோலங்கண் டுள்ளன்பு கூர்ந்தறையுஞ் சூளிகையின்
மேலுறைதிண் மேகம் வியந்து. (௧௨)

காரவுணர் கோன்போற் கடுமா தவம்புரிந்தோ
ராருமிலை யன்றாற் களித்ததுபோ—லோரரிய
மூவர்க்கு முந்து முதல்வன்றான் முன்னமா
ரேவர்க்கு மீந்ததுவு மில். (௧௩)

பொருவி றவமே புரிந்திறையா முக்க
ணொருவன்பாற் சூரபன்ம னெய்பி—றிருவமுட
னூடலுறு வச்சிரமா வாக்கைபெற்று மாவியதி
னீடரவெண் ணில்லா ளினைந்து. (௧௪)

கச்சோதமென்று கனற்கொள்ளி யைக்குடம்பை
வச்சோதியில்குரீஇ மாள்கதைபோ—லச்சோகு
ராய்வின்றிங் கிச்சிறைவா னந்தரரை வைத்தமையான்
மாய்வெய்து நாளை வதைந்து. (௧௫)

சிறுபகையார் பாலேனுஞ் செய்யினவர் வீர
முறுவளமிக் குற்றாலு முய்யார்—தெறுசிறைபி
லண்டரைவைத் தந்தோ வழிதறிண்ண மொல்லைவெஞ்சூர்
திண்டனயர் செல்வமொடுந் தீர்ந்து. (௧௬)

என்றிவ் வணம்பன்னி யேண்சூ ளிகையின்க
ணின்றவீரத் தாணி நிலயம்போய்—மன்றலந்தார்
மன்னவனை யண்மிவிறல் மன்னெவர்க்குந் தோன்றவெழிற்
றன்னுருவங் காட்டினான் றான். (௧௭)

வெல்லுமழு வாளன்றாள் வேற்சாமி தூதெனயான்
சொல்லியின்று சூர்மருங்கிற் றுன்னிநிற்ற—லொல்லுபரன்
றன்பெருமை யின்னிழிபு சார்பிருப்ப தந்தகவன்
றுன்பவமென் றுன்னினா னுள். (௧௮)

திண்டிறலோன் சிந்தைகொடு சேந்தனற்றாள் சிந்திக்கக்
கண்டனையா னின்னருளாற் காயிரவி—மண்டலம்போற்
பொன்மணிமாப் பீடமொன்று போந்ததுதிண் சூரபன்மா
வுன்மணிமாப் பேரவையி னூடு. (௧௯)

அண்டங் களிலா ரருக்கரொன்றாய்ச் சூர்முதலாங்
கண்டகன்முன் காணவந்த காட்சியே—விண்டனினின்
றேரமார் வீரமொய்ம் பேந்த லிருக்கவெட்சித்
தாரமலன் விட்ட தவிசு. (௨௦)

ஆரவுணர் கோன்மணிசெ யத்தாணி மண்டபமா
பேரவையி லுள்ள பெருந்தகுவர்—காருருவைப்
பொன்மயமா மேருவெனப் போந்தமர்ந்த மாபீடந்
தன்மயம தாக்கியதே தான். (௨௧)

அருமா தவஞ்செய் தவுணர்கோன் பெற்ற
திருமா னவரிற் சிதையுந்—தரமோர்
தருமமே சந்தாகச் சாருந் தகைத்தெண்
கருமமே காண்பீடி கை. (௨௨)

ஆனதருக் கேண்சூர்க் கழிய விறல்வாகு
தானிருக்கச் செவ்வே டருந்தவிசு—வானின்
றிழிதந் திமையோ ரிடுக்க ணிரிய
வழிதந்த தேயெனலா மற்று. (௨௩)

மன்னா மவுணன்முன் வந்திருந்த பீடிகைகண்
டென்னா யகன்விடுத்த திஃதென்ன—வுன்னா
விருந்தா ளிறைஞ்சியண்ண லென்றுநடு வீச
னிருந்தாங் கிருந்தா னினிது. (௨௪)

காணத் தமனியனுங் காரவுண ரும்மங்கா
டேணத் தமர்ந்தருளுஞ் சூரரிபோன்—மாணத்
தகமைபெறு வீரன் றவிசிருந்த கோல
மிகநோக்கி யுற்றார் வியப்பு. (௨௫)

கண்டா னயனல்லன் கம்பியனா மல்லனென்பர்
கண்டான் கதுவுமெழில் காதலுறக்—கண்டார்மற்
றம்மா தனத்தி னமைந்துமணி வொள்ளொளிகால்
சிம்மா தனத்தின் செயல். (௨௬)

வார்கழன்மன் முன்றவிசின் மன்னினன்வீ ரன்போலு
மோர்கின் றிலம்வினைய மோங்குமிவன்—யார்கொலோ
மன்ற நடுவணுற்ற மன்னவையெ லாங்கடந்து
சென்றதெவ்வா றென்பர் சிலர். (௨௭)

காயுறுவெஞ் சூர்முன் களிமனத்தோ டுற்றுளான்
மாயையின் மிக்க வல்லன்போலு—மேயவனை
நம்மிறைவ னாணைகொடு நாமடுவோ மென்னிலது
செம்மையல்ல வென்பார் சிலர். (௨௮)

மூவருள் யாரோ முனிவனோ சித்தனோ
தேவருள் யாரோ தெரிந்திலநங்—கோவின்
றவனோர்ந் தினும்வரந்தான் றந்திடுவான் மேவுஞ்
சிவனிவனே யென்பார் சிலர். (௨௯)

தாரகனைக் கொன்ற தனிநெடுவே லத்தனணன்
சூரனையுங் கொல்லத் துணிந்தனன்கொ—லேரண்
வியனுருவை நோக்கினிவன் வீரனே யாகுஞ்
செயலுணர்வோ மென்பார் சிலர். (௩௦)

மன்னவையி னுள்ளார் மனக்கிசைந்த புற்பலவாப்
பன்னவிறல் வாகு பானளித்த—மின்னுமணிப்
பீடிகையில் வீற்றிருந்த பெற்றிதனை நோக்கிவெஞ்சு
ராடிவர்வோன் போன்றா னழன்று. (௩௧)

பொறியுகக்க ணோக்கிப் புரவலனிச் சித்து
சிறிதெவர்பாற் கற்றோ சிறியோ—யறியவே
யம்மநின்போற் காட்டினவ ராருமிலை நன்றுநன்று
நம்முனநீ காட்டு நடம். (௩௨)

சித்தர்மா லாதியருந் தேர்ந்தீது காட்டவஞ்சித்
தத்தமெல்லை யாற்றிநிற்பர் சாருணர்வில்—பித்த
தெரிவையருஞ் செய்வார் சிறுமகவு மாற்று
மரியதன்று நீபுரியு மாட்டு. (௩௩)

என்னையுமெண் ணாய்நே ரிருந்தா யிதனானின்
சென்னிகொய்வேன் வாளினெல்லாச் செய்கையுந்தேர்ந்—தன்ன
செய்வா னகங்கொண்டேன் செய்விஞ்சைக் கேபரிசா [துபின்
வுய்வா னளித்தே னுயிர். (௩௪)

மகவான் காந்தகன்றான் மற்றவரிஃ தெண்ணா
ருகவா னிதுதிருமா லும்பர்—தகவா
வருகிலிருந் தாசி யறைவார னென்பால்
வருகிலனார் நீயென்றான் மன். (௩௫)

தீயன்சொற் கேட்டலுமே சீற்றங் கொடுதிறலோன்
மாயஞ்செய் வார்போன் மதித்தையெனை—நீயமன்ற
வீண்மதியை விட்டு விடுமெதியான் சொல்லுமிதைக்
கேண்மதியென் றேது ங் கிளர்ந்து. (௩௬)

வேந்தன் குறையும் விதிமுதலோர் புன்மையுமேண்
வீந்தமரா ரார்சிறையும் வீத்தவர்தம்—யாந்துமின்பச்
சிந்தா வளமுநல்கச் செந்திநகர் வந்திருந்த
நந்தா விறையடியே னன். (௩௭)

தானைத் தலைவராய்ச் சண்முகத்தோன் பின்வந்தோ
ரானவொன்பா னேடிலக்க ராம்பேரம்—மானவருண்
மன்னு மொருவனந்தி மாட்டமர்ந்தேன் வீரமொய்ம்
பென்னும் பெயருளேன் யான். (௩௮)

தாரகனை வஞ்சவரை தன்னைநொடி யிற்படுத்த
கூரயில்வே லாறுமுகக் கோமான்றன்—சூரெனும்பே
ருன்பாற் றமியனைத்தூ துய்த்தனனென் றனருளால்
வன்பார் புகழ்வீர வாகு. (௩௯)

அன்னதுமன் றேர்ந்துசின மார்ந்துநம்பாற் றாதுவிடற்
கென்னியித்த மென்னநீ யிந்திரனைப்—பன்னியொடு
வான்றுரந் தூர் தீக்கொளீஇ வானவரை வன்சிறைவைத்
தான்றசெயல் கேட்டனன்வே ளாங்கு. (௪0)

அந்தரர்மால் வேண்ட வவர்குறைதீர்ப் பான்குகன்பார்
வந்தும் பியைவரையை மாய்த்துநென்னல்—செந்தியுற்று
ளுெல்லை நினையுமட வுன்னினனின் மேலருட்சில்
சொல்லையெனைச் சொல்லவுய்த்தான் றாது. (௪௧)

வானவரை வன்சிறையில் வைத்து வருத்தினைசெங்
கோனடத்து கொன்வேந்தர் கொள்கையன்று—மானவர்தஞ்
செய்கையுமன் றரணநூல் செப்பொழுக்கு மன்றெங்க
னுய்கையுண்டு நீயோ யுனக்கு. (௪௨)

தூய நெறியிற் றுலங்கு பவர்ச்சீறித்
தீயபல செய்யுந் திறலுடையார்—மேய
விழுமையும்போ யொல்லையினில் வீந்துதம ரோடு
மெழுமையுந்துன் பெய்துவா ரீண்டு. (௪௩)

தீயால தேர்ந்தே திலர்க்கவைதாஞ் செய்குவரே
லேயவவர்க் கெய்துமொல்லை யேழைநீ—மேய
வுறுதியுமே போவதன்றி யும்பர் சிறையா
லிறுதியுமே கொள்வை யினி. (௪௪)

ஆயுமள வில்லாண் டருமையினேற் றாய்மகஞ்செய்
தேயுமனன் மூழ்கினேய்க் கெந்தையருண்—மாயுதலி
னீளா யுளுந்திருவு நீதியிலா வாறுஞற்றி
வாளா விழுக்குவதோ மாண்பு. (சரு)

நீண்ட வளத்தினொடு நீயுந் தமருமுய்ய
வேண்டினும்பர் வெஞ்சிறையை விட்டறமே—பூண்டெய்தி
மற்றிதனை மாறா மறுத்தனையே லீங்குவந்து
செற்றிடுவன் றிண்ணந் தெளி. (சசா)

என்றினைய யாவு மெழிற்குமர வேணினக்குச்
சென்றறைகென் றானீயுந் தேவர்தம்—வன்றளையாக்
தாழ்சிறையை நீத்தறத்திற் சார்வளங்க டுய்த்தனைநீ
வாழ்க வெனநவின்றான் வாகு. (சஎ)

வீரனிவை கூற வெகுளி தலைக்கொண்டே
னொருமண்ட மாயிரத்தெட் டாள்வலியேற்—கேரொயிறே
யின்னமுமுன் றோன்றா விளங்குதலைப் பாலகனே
வின்னபுந்தி கள்புகல்வா னீங்கு. (சஅ)

தாரவுணர் தங்குலத்தைச் சாய்த்து வறுமைசெய்தார்
சீரமர ரன்னார் திருமாற்றிக்—கூரவே
குற்றேவல் கொண்டு குலவொழுக்குங் கொண்டுசிறை
வைத்தேன் குடிமைசெய்தேன் வாய்ந்து. (சகூ)

போதிலயன் றுஞ்சுநாள் பொங்கிமுந்நீர் விண்ணுறினு
மேதிலர்வா னோவிடே னெண்சிறையு—மீதிலுய்ப்பேன்
தோரசைத் தேடிச் சிறைபடுத்துஞ் சிந்தையுளேன்
சூரனெனும் பேருமுளேன் சூழ்ந்து. (ருo)

மன்வச் சிரயாக்கை மாவரங்க டன்றாதை
முன்பெனக்கு நல்கு முறைமையெவர்—பின்பெயர்ப்பார்
குன்றனையா ரன்றிக் கொடுஞ்சமர மாற்றிவன்பா
லென்றனையார் வெல்வா ரெதிர்ந்து. (ருக)

தாரகனுந் தம்பி தனைமுன் றடிந்திட்ட
கூரயில்வேல் வேண்மேற் குறுகலுற்றேன்—சாரமர்ந்தோர்
தேனலர்பூம் பானல்வாய்ச் சேயொடுபோர் நீயியற்ற
லூனமென்றார் தேர்ந்தொழிந்தே னோர்ந்து. (ருஉ)

தோட்டுணையாந் தூங்குகைய தும்பிமுகத் தெம்பியைத்தொல்
கோட்டுடனே யட்டசெயல் கூறநென்னல்—கேட்டுணர்ந்தேன்
பாங்குளரைப் பாலகன்றன் பாலுய்த்தே யென்பழியும்
வாங்குகின்றேன் காணுனை மற்று. (ருங

மாயவரெண் ணில்லார் மகபதிக ளெண்ணில்லார்
தூயசுர ரெண்ணிலரண் டந்தோறு—மேயவர்போ
ராற்றூர் துதித்தகன்று ரார்த்தெதிர்நிற் பான்சிவன்க
ணொற்றூர் சிறுவனே நேர்ந்து. (௫௪)

கோதையிலென் றும்விபுதர் காவல் விடுகிலனோர்
மேதையில்சேய் புன்சொல் வியந்தேற்றுப்—பேதைமையா
னீரதிஞெற் றாய்வந்தாய் நீபிழைத்துப் போதிநின்ற
னாருயிர்தந் தேனென்று னங்கு. (௫௫)

ஐயன் வெகுண்டெய்ய லாவதோர் பண்புணராக்
கையகேள் காணிதழிக் கண்ணியான்—செய்யநுதன்
மின்னனற்கண் மேவுபான் மேன்மைதெரி யாய்பால
னென்னவுரை தந்தா யிசைந்து. (௫௬)

மக்கடமைத் தேவரென்பர் வானவரை மூவரென்பர்
மிக்கிருவ ரைப்பிரம மேயென்பர்—தொக்கபுகழ்
நீதத் துவமுணராய் நித்தியமா யோகியர்தம்
போதத்திற் கெட்டாப் பொருள். (௫௭)

மாலயனு மாபறவை மாவடிவாய் மேவரிய
நீல மணிமிடற்று னெற்றிவிழிப்—பாலந்
தகவார் சுடருருவாய்த் தாவி லருளான்
மகவா யுதித்தான் மகிழ்ந்து. (௫௮)

ஈசனவ னுடலா லேர்மதலை யாயினன்
தேசனவ னறுமுகந் தேர்ந்தறிநீ—மாசிலண்ட
மோரா யிரத்தெட்டு முன்வளனு முன்கொடுத்தே தான்
போரா விலக்கரிதோ பேசு. (௫௯)

மாதா ரணியண்ட மல்கிடப்பெற் றோமென்றே
பேதாய் நினைந்தையவன் போரன்பர்—மீதாம்
பாரசியலே யண்டம் பலவற் றினுக்கு
மாரசியலே செய்வா ரமர்ந்து. (௬௰)

ஆதிக் குடிலையு மாரணமு மாகமமும்
பேதித்த பல்கலையும் பேசவற்று—ளோதி
யிருக்கு மனைத்து மெழிற்பன் னிருகை
யுருக்குமர னேரி லுரு. (௬௧)

எங்குந் திருவதன மெங்குந் திருநோக்க
மெங்குந் திருக்கேள்வி யெங்குமெழிற்—செங்கரமே
யெங்குந் திருச்சரண மெங்குந் திருவுருவ
மெங்குஞ் செறிவே னிறைக்கு. (௬௨)

ஓமென் குடிலையே யோர்முகமா னோன்சம்பு
மாமன்முற் றேவர்க்கு மற்றவன்மே—றோமிலா
வெல்லா வுயிர்க்கு மிருவினைப் போகநல்க
வல்லா னவன்கண்டாய் வாய்ந்து. (௬௩)

கம்மன் னுயிர்த்தொகையுங் காணருமைம் பூதத்
தமரண்டத் தோடனைத்து மாகிக்—குமரன்
கதித்த திருவுருவின் கண்ணிமிரு ரோமத்
துதித்திறுதி நாளொடுங்கு முற்று. (௬௪)

மேருவிலங் நாட்கந்த வேளமரர்க் காக்காட்டு
மேருருவ நீகண் டிலையவன்மெய்—யாருரோ
மத்தளவி லண்டநின்ற வன்கொடியோய் பாலனென
வுய்த்துணரா தோதினா யுள். (௬௫)

குறைவில் குணமுடையெங் கோமா னமரர்
சிறைமாற் றவுஞ்சலசத் தேசா—ரிறைமுதலோ
ராற்றவுமே யல்ல லகற்றவுமே வாரையட்டுப்
போற்றவுமே வந்தான் புரிந்து. (௬௬)

வாழியுன்னா யுள்வரம்வன் மையுறவு வான்படையை
யூழிவளி போலடுஞ்சே யொள்ளொளிவே—லேழை
பழையமறை நாயகனைப் பாலனென்றா யந்தப்
பிழையும் பொறுத்தாம் பெரிது. (௬௭)

உன்னுறுதி யின்னமுமொன் றோதுவநீ யுங்கிளையு
மன்னுறவே வேண்டுமேல் வான்றலத்தோர்—துன்னு
முரண்சிறையை விட்டு முனைதவிர்த்தி செவ்வேள்
சரண்சரணென் றோர்ந்தமர்தி சார்ந்து. (௬௮)

என்றுபல செவ்வே ளியல்விளம்ப வீரன்சூர்
கன்றுசினங் கொண்டெயிறு காணருஞ்சேய்—துன்றிடுதா
தென்ன நினைவிடுத்தே னேகலையேன் கூறுகின்றா
யுன்னுகிலா யென்சீற்ற முற்று. (௬௯)

முன்னி மொழிபயில்சேய் மூவா முதல்வனே
யென்னினுநா னஞ்சுவனோ வேற்றவண்ட—மன்னியமா
தேவரைவென் றேன்வெஞ் சிறைகனவி னும்விடே
னாவதினிப் பாரென்றா னங்கு. (௭௦)

செற்றமிகு சூரனிவை செப்பி யருகிருந்த
கொற்றவெய்யோ ராயிரரைக் கூர்தரப்பார்த்—தொற்றி
யறையொற் றினையடனன் றன்றிவனைப் பற்றிச்
சிறைபடுத்தி ரென்றான் செறிந்து. (௭௧)

என்னவவ ராயிரு மேற்றனலைத் தூமமுற
லென்னமணிப் பீடத் தினிதமர்ந்த—வென்னத்தன்
றன்னவனை யன்னவர்தந் தாழ்சிகைகைப் பற்றியெற்றி
மன்னவைமுன் வீசினன்மின் வாகு. (எ௨

எந்தை வடிவே லினியுன்னை மாய்த்ததின்னை
முந்தை வகைய வுறுபுலன்கள்—சிந்தையுற
மாந்திடவெவெல்லா மடுத்தே யினிதமர்தி
போந்திடவெ னென்றான் புரிந்து. (எ௩)

கூர்ந்தவிறல் வாகுவெனுங் கோமா னிவைபுகன்று
பேர்ந்தகலப் போது பிறங்கவன்றான்—றேர்ந்திருந்த
வெல்லை மணித்தவிசு மீயுறப்போய் மாயையென
வொல்லை மறைந்த துயர்ந்து. (எ௪)

அவைபுகு படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௨௹அ

சதமுகன்வதைப்படலம்.

அண்ணலட லாயிரனா யட்டங் ககல்காலை
கண்ணுஞ் சதமுகனைக் கண்ணுறீஇ—யெண்ணருமென்
வெற்றியெள்ளி மேன்மைசெப்பி மேவுமிவற் கொல்லாமே
பற்றிவரு கென்றான் படர்ந்து. (௧)

சூரனடி தாழாத் துணிந்து சதமுகன்மா
வீரர் புடைவரக்கை வெம்படையேற்—றூரவே
சென்றுசெவ்வே டேதன் றிறல்வாகு வையெய்தி
யொன்றுநவில் கின்றா னுருத்து. (௨)

காவல் கடந்துவரு கள்வ வகிலத்தா
ரேவருநன் சேத்தவரு மெம்மிறைமுன்—மேவியிகழ்
தந்துசில வீரர் தமையட்டுப் போவதெவன்
வந்துநில்காண் போரின் வலி. (௩)

கொன்றார்வே லத்தனின்சொற் கொள்ளா னிகழ்ந்தென்மேன்
மன்னு யிரரையுய்த்தான் மாய்த்தகல்போ—துன்னுவோர்
மீளியைவிட் டானவனை வீத்தூர்தீர்த் தேகுவனென்
றாளியனை யானினைந்தா னிங்கு. (௪)

கண்ணிச் சதமுகனுங் காவலனை நோக்குறீஇப்
புண்ணியவேள் பூங்கழல்கள் புந்திகொடு—திண்ணிகலே
யுன்னியறை கூவினு மொல்லை வருதியென்றான்
மன்னியசீர் கொள்வீர வாகு. (௫)

ஆண்டுச் சதமுகன்சூழ்ந் தண்ணிலக்கர் பல்படைகொண்
டாண்டுணைவன் மேல்விடமற் றுய்த்துகளா—யாண்டுகவே
வெண்கு ளிகையொன் றெடுத்தெறிந்தான் மாவிலக்கத்
திண்கு ரனிகந் தெற. (௬)

இலக்கமொடு சூளிகைத னேர்முடிகள் சிந்தித்
தலக்கணிற்க வீரன் றருவன்—கலக்கமுற்றுத்
தன்படைகா ணான்கவன்று தான்றேறி யேந்தன்மேற்
கொன்படைகள் கொண்டுய்த்தான் கூர்ந்து. (௭)

உற்றபோ தண்ண லொருசிகரி பேர்த்தெறிய
வற்றருவன் விற்குனித்தம் பாயிரம்விட்—டிற்றுவான்
பேர்ந்துமின்கோ னூறுய்ப்பப் பெம்மா னவன்வில்லை
யோர்ந்து முறித்தெரிந்தா னுற்று. (௮)

சாற்றுஞ் சதமுகத்தோன் றன்னு மிரங்காத்தாற்
போற்றுங் குரிசிலைப் போய்ப்பிடிக்கச்—சீற்றமொடு
தோளா னெருக்கவன்றான் சோர்ந்து விழுந்தெழப்பின்
றாளா லுரத்துதைத்தான் றான். (௯)

தாதை முயலகன்மேற் றாளூன்று காட்சிசெல்கி
வேதை சதமுகத்தோன் மேவிடக்கொன்—றோதைய
னத்தன் றனையிகழ்ந்தோ னாவைதீர்த் தூராழிப்பான்
சித்தந் தனினினைந்தான் றேர்ந்து. (௧௦)

சதமுகன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௨௬௮.

காவலாளர் வதைப்படலம்.

சோதிவே லண்ணன் றுணைவனிணை யின்முடிவிண்
மீதிவரத் தோளாசை மேவிடப்பொற்—பாதம்
புடவிமுற்றும் பற்றப் பொருவி லுருவந்
திடமுறவே கொண்டுநின்றான் றேர்ந்து. (௧)

பேருருக்கொண் டண்ணனிற்பப் பேரரவுங் கூர்மமும்பூ
பார மிசையாற் பயமுற்ற—வாரு
மதலையுற்ற மாட மகேந்திரமா மூதூர்
விதலையுற்ற தாற்ற மெலிந்து. (௨)

தூயவன்ற ளூன்றுபுழை தோறுமுறு நீத்தஞ்சூர்
கோயில் வளைந்து கொடிமாடஞ்—சாயநனி
வீதி வழிசென்று வேலை மடுத்ததே
யாதி நதியி னணைந்து. (௩)

வீரனுருக் கண்டெவரும் வேர்த்திரியக் காவலர்தா
மாரவொருங் குற்றிவற்கிங் கஞ்சினாம்—பேருவமே
லாடலுற்றி லேமென் றாசனமைச் சாடறிண்ணம்
வீடலிற்போர் செய்வமென்றார் வேட்டு. (௪)

மாரிபெய்யு மாறுபோல் வான்படைகள் வீரருய்ப்பச்
சோரிமெய்யிற் சோரமின்ற தோன்றல்வாள்—வீரரல்லார்
மேலெடுக்க லேனென்று வேலை யலைக்குமத்திற்
சாரவுணர்ச் சாடலுற்றான் றான். (௫)

உதைத்தான் மிதித்தா னுருட்டினு னங்கஞ்
சிதைத்தான் குதித்தான் செருத்தான்—புதைத்தான்
சிரநெரித்தான் மெய்யுரித்தான் றிண்டோ ளிறுத்தான்
காமுரித்தான் வீரன் கனன்று. (௬)

எடுத்துச் சுழற்றி யெறிந்தான் சிலரைத்
தடுத்துவதைத் தான்சில்லோர் தம்மை—யடுத்துப்
பிடித்தான் பிசைந்து பிழிந்தான் சிலரை
யடித்தான் சிலரை யணைந்து. (௭)

மருவுமின மானிரைந்து வந்துழியோர் சீற்றம்
வருபுலிபோற் புக்கு வளைஇ—யொருவனே
காணைம் பதுவெள்ளங் காவலரைத் தான்றடிந்தான்
றானைவிறற் றேளான் றுதைந்து. (௮)

இன்னவணம் வீற்றுவீற் றின்னவுணர் சேனையெலாஞ்
சின்னபின்ன மாகச் சிதைத்துநின்றான்—முன்னுமுன்ம
ணுண்டிறந்தார் தாதேழு மள்ளனீர் மைத்தாகிக்
காண்டிறந்தா னில்லைவிழி கட்கு. (௯)

காவலாளர் வதைப்படல முற்றிற்று.

ஆகு திருவெண்பா ௨௭௭.

நகரழி படலம்.

காரவுண வெள்ளமாங் காவலா லர்ச்செகுத்தான்
மேருவென வான்றுயர்ந்த வித்தமணி—கூர
விரசிலக்க மாமுடிகொள் வேரமொன்றைச் சூர
னரசவையிற் பேர்த்தெறிந்தா னூர்த்து. (௧)

வீரனுரு மார்த்துருத்து மின்பொன் மணிச்சிகர
வேரமது நீண்டிலங்க வீசியமர்—சூரன்
பொருவிலவை தீர்த்தீற்றிற் பொன்னண்டந் தீர்க்கு
மொருவனையே யொத்துநின்றா னாங்கு. (௨)

மன்று தகர்தலுமே மன்னவன்றன் பாங்கமர்ந்தோ
ரொன்றுசில ரோடினர்சில் லோரொழிந்தார்—துன்றுசிலர்
தீங்கவத்தை யுற்றார் திசைசென்ற பூழியொலி
யாங்கவற்றைக் கண்டா னரசு. (௩)

அன்புடையார்க் காரருள்செ யண்ண லவனைய
வன்புடையான் றன்மையுன்னு மன்சினந்து—தன்புடையா
ராயிரநீ டோளைஞ்ஞூ றானனங்கள் கொள்கொடிய
ராயிரரைப் பார்த்தறைவா னூர்த்து. (௪)

சேயொருவன் றூதனுய்த்த செய்குன்றத் தான்மன்றம்
போயொழிந்த தென்சீர்த்தி போய்ப்பழிப்பு—மேயதொற்றன்
றன்னையமர் செய்தேனுந் தந்திடுதிர் மெய்வருத்த
மன்னுசிறை யுய்ப்பனென்றான் மன். (௫)

அன்னாது கேளா வரசவிது கேளொற்றன்
றன்னுயிருஞ் செந்நீருந் தான்குடிப்போ—நின்னுடைய
வாயிலா தனக் கஞ்சியன்றோ வஃதுபுரி யாதுநின்றோந்
தோணைதரச் செய்துமது சூழ்ந்து. (௬)

நன்றென் றிறைவ னவின்றுவகை கண்டுய்ப்ப
வொன்றுதிற லாயிரமொய்ம் புற்றவர்தாஞ்—சென்றனர்சூர்
நந்துவளம் யாவு நகரோ டழிப்பனென
வுந்துவிறல் வாகுளினா னுள். (௭)

மண்டபமா தெற்றி மணிச்சூளி கைகழகங்
கண்டபல பொன்மாளி கைவீசி—விண்டபமன்
மாபுரத்தை மாய வயங்கு மணிச்சிகரக்
கோபுரத்தைப் பேர்த்தெறிந்தான் கோ (௮)

வேலா யுதன்றாதன் விண்ணு ரகப்பாவைக்
காலாற் சிதைத்துக் கமலமினன்—போலா
ரிடங்கருமே நீங்கா வியன்மதில்சூழ்ந் தாழ்ந்த
கிடங்கருமே தூர்த்திட்டான் கீண்டு. (௯)

மன்னவர்மன் வாச மணிக்கோயின் மற்றவர்வாழ்
மின்னகர்மா வாரிபரி மேவிடந்தேர்—துன்னுறையு
ளங்கங் குலைத்தாழ்ந் தவிர்தடங்கா வேலையவு
மங்கங் குலைத்தா னணைந்து. (௧௦)

துய்ய வுயிர்த்தொகைகள் சூழ்ந்துசில போழ்துகந்து
செய்யறந்தா னுய்ப்பவுயர் சேணிவர்ந்து—வையகத்தில்
வந்தமர்வ மானும் வயவீர னுந்துபொரு
ளந்தரம்போய்க் கீழ்வீழ்வ வாங்கு. (௧௧)

பொன்னகரந் தன்னைப் புரைபொற் பகலப்பன்
மன்னகரந் தன்னுறுப்பான் மாய்ப்பதொக்குந்—துன்னெவரும்
பேசுமதின் மாடம் பிறவுமெடுத் தேவீரன்
வீசுவவிண் போய்விழுவ மீண்டு. (௧௨)

அலைந்ததின னோங்க லதிர்ந்ததுமா மேரு
குலைந்ததுசூழ் குன்றுவரி கொட்புற்—றலைந்த துயிர்
வாடினமன் னுருயிர்கண் மாழ்கி யகமெலிந்தே
யோடினதிக் காம்ப லுடைந்து. (௧௩)

விந்தமுறழ் மாடநிரை மேருநிகர் பொற்சிகரி
சந்தமதின் மூதூர் தகர்ந்துவிழப்—பந்தவுயி
ரொன்றுவன மீப்போ யுலகழிக்கு மீறாநாட்
பொன்றுவன போன்ற புலர்ந்து. (௧௪)

காவினொடு வாவி கவின்கோ புரமிஞ்சி
மாவியல்கூர் மாடமணி மன்றமற்ற—யாவுமே
யுள்ளிடையாய் தந்தே யுரைக்கருஞ்சீர் மாநகரம்
வெள்ளிடையா யிற்றே விளிந்து. (௧௫)

வன்றறிபேர்த் தீர்த்துமத வாரியொடு சோரிநீர்
துன்றுமெய்யிற் கூரத் துதிக்கையெடுத்—தொன்றுமுகி
லன்ன முழக்கோ டவிர்கோ டொடிந்துபிடி
யென்ன விரிந்த விபம். (௧௬)

கொடிமுரிந்த கொன்னார் கொடிஞ்சி குலைந்த
வடிநெரிந்த வார்கொடிஞ்சை யற்ற—வடிவு
துதைந்தசில்லி யோடார் துணிந்தமணிப் பீடஞ்
சிதைந்தபொடி யாயினதின் டேர். (௧௭)

பந்தி யிகந்து பரவைங் கதியிகந்து
புந்தி கலங்கியெழில் போய்மெய்—நந்த
நெரிந்தோ டிரத்த நெடுங்கடலி லோடப்
பரிந்தோ டினவே பரி. (௧௮)

வீரமொய்ம்பன் வீசினவூர் வீதியின்கண் வீழ்தலுமே
யாருயிர்போய்ச் சில்லோர்கூ றாழிபுக்கார்—போரமருந்
தோளிழந்தார் சில்லோர் துணிவிழந்தார் சில்லோர்கை
வாளிழந்தார் சில்லோர் மரிந்து.. (௧௯)

ஒப்பிலவ னுய்த்த வுயர்வளங்க ளும்பர்போய்
வைப்பிலவை வீழ்தலுமூர் வாழவுணர்—தப்பி
மருவவன்னை தாதைமைந்தர் மாதரிவர்ப் பற்றித்
தெருவெருவி நிற்பார் சிலர். (௨0)

கடியேறு காமருதோட் காலோவிட்ட காருந்
திடியே றெனவீழு மெல்லை—குடியேயா
மல்லா ரவுணருண்மெ யங்கபங்க மாய்க்குருதி
யில்லா ரெவரு மிலை. (௨௧)

அங்கமார் நெய்த்தோ ரமர்ந்தவுணர் பூணிறொடு
பங்கமார் பற்கள் பலவிலகித்—தங்கமார்
வீர மகேந்திரந்தான் மேவியல்போய்ச் செக்கர்வா
னீரதாய் மேவிற்றே நேர்ந்து. (௨௨)

நகராழிபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௨௩௩

சகத்திரவாகுகள் வதைப்படலம்.

உன்னருஞ்சீர் வீரன்மூ தூர்மாய் தருமெல்லை
துன்னரும்வெங் காளத்திற் றோற்றுமெய்யர்—மன்னசுவத்
தீயினவிர் புன்சிகையர் செல்லுருமின் வன்குரல
ராயிரமா மொய்ம்பருற்றா ரார்த்து. (௧)

ஐம்பதிற்றுப் பத்துவரை யார்முடிநேர் வான்றைவருஞ்
செம்பங்கி சேர்தலையார் திக்களவும்—வெம்புயத்தர்
பல்படையார் கையர் பசியடங்காப் பேருதரர்
வெல்கழற்கால் வீரருற்றார் வேர்த்து. (௨

இருபுயமு மோர்முகமு மெய்திவனை வெல்வான்
பொருவகை யாஞ்சென் றிடுதல் புன்மை—மருவிவன்முன்
மாயையினால் வந்தமையால் வான்செலுமு னேகுமினென்
றுயிராருஞ் செல்கின்று ரார்த்து. (௩)

ஏந்தெலறி வேர மெழின்மாளி கைவீழ்வ
வாந்தகுவ ரேற்றுத்து ளாக்கிவிழி—சேந்த
வெரியுகவே மீளிதனை யெய்தியடல் கூரு
மரியெனவே யார்த்தா ரடர்ந்து. (௪)

ஆர்க்கு மொலிகேட் டான்போ னகைசெய்து
பார்க்கு மெவரும் பயங்கொடுமெய்—வேர்க்கவே
மந்தரமே யன்ன மராமர மொன்றுபறித்
தந்தரமே சுற்றினு னார்த்து. (௫)

அன்னதனை நோக்கியோ ராயிர மா மொய்ம்புடையார்
கொன்னயில்வாண் முற்படைகள் கொண்டெய்ப்ப—வன்னவனும்
வன்பின் மரஞ்சுழற்றி வான்போர் புரியவன்னார்
மன்புயனை யண்மினார் வந்து. (௬)

ஒட்டி யமர்செ யொராயிரருங் கெட்டிரியக்
கிட்டிவிறல் வாகு கிளைமரங்கொண்—டட்டிடவுஞ்
சென்னிமுத லங்கமெலாஞ் சிந்தினர்மெய்த் தோரோடிச்
செந்நிறமாக் கிற்றுமுந்நீர் சென்று. (௭)

வீந்தார் சிலவர் மிதிபட் டெலநனி
தேய்ந்தார் சிலர்குடர்கள் சிந்திடவே—சாய்ந்தார்
சிலர்குருதி தோய்ந்தார் சிலரென் பொடிந்தார்
சிலர்மெய் துடித்தார் சிலர். (௮)

மராமா னவன்வீச வாளவுணர் மாய்ந்து
சிராமாதி யங்கம்வின் செல்ல—வுரமான
வான்கழுகி னின்குழூஉ வானெறியிற் போர்புரியு
மூன்குடர்க்கொண் ரோடொன் றுடன்று. (௯)

இனைய பலநிகழ வேந்த லொருவன்
றினையளவு போதிற்றென் றிக்கார்—நினைவில்
சமர்க்களப்பி லாற்றற் சகத்திரரை யட்டுச்
சமர்க்களத்தி னின்றான் றனித்து. (௧௦)

சகத்திரவாகுகள் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௦௬.

வச்சிரவாகு வதைப்படலம்.

விண்ணின்ற வொற்றர் விரைந்தோடிக் கொற்றவன்பா
லுண்ணின்ற வச்சமுட னோர்வீரன்—றிண்ணெனுந்தோ
ளாயிரரைத் தானையொடு மட்டனனோர் பாதவம்பேர்த்
தேயிறையென் போதிலென்றா னேற்று. (௧)

கூறுமெல்லை வல்லவுணர் கோன்வடவை போற்கனன்று
சாறுயரங் கொண்டுமைசேய் சாரொருவன்—மாறினம்முன்
வந்திகழ்ந்து வெஞ்சமரில் வன்பலரை யட்டுநின்றா
னந்திறனன் றென்றுநக்கா னைந்து. (௨)

மன்னவனை நோக்கியுயர் வச்சிர வாகுமைந்தன்
றன்னுமொற்றன் றன்பொருட்டிச் சொன்னவிற—லின்னியலுக்
கேற்குமோ வையவிறை யீங்கமரத் தூதனையுன்
பாற்கடிது கொண்டுய்ப்பேன் பார். (௩)

என்னலுமன் மைந்தனைப்பார்த் தின்புறநீ செய்தியெனப்
பன்னவவன் பாதம் பணிந்தகன்று—தன்னிருக்கைச்
சாரிருந்த போர்ப்படையார் சாலையின்கட் புக்கனன்சே
யாரும் வழுத்த வினிது. (௪)

போர்க்கவயம் பூண்டு புனைபட்டி கையணிந்து
தோற்கருங்கோற் றாணிகொடு தும்பைமிலைந்—தேற்கவே
கார்க்கோல மெய்யிற் கவின்சேயோர் வில்லேந்திப்
போர்க்கோலங் கொண்டான் புரிந்து. (௫)

பாங்கர் நிழலிலுறும் பாங்கர் தமைநோக்கி
ஞாங்கர்வே டுதேவனை ஞாட்பினில்வென்—றீங்கொ
ரிமைதருமுன் றம்பினில்யாத் தெந்தைமுனுய்ப் பேனீ
ரமைதிரமர்க் கென்றா னரசு. (௬)

பாலனுரை கேளாப் பரிந்திளைஞர் நன்றெனப்போர்க்
கோலமுறீஇக் கூட்டமுற்றுக் கொட்புறவே—காலதிற்செ
னூறுநூ றென்னு நொறில்பரிமான் பூண்டேரில்
வீறுபெற வேறினன் வேந்து. (௭)

தந்திரர்தஞ் சீர்மைந் தருமந் திரர்மகருஞ்
சுந்தரமார் தேரிவர்ந்து சூழமன்னைக்—கந்தரநேர்
யானைமேற் கொண்டுரவோ ரெற்றுபறை யார்ப்பேற்றுச்
சேனைதம்முன் னுற்றசில சேர்ந்து. (௮)

ஐந்நூறு வெள்ளந்தே ரத்தொகையே வேழமீ
ரைந்நூறு வெள்ள மசுவநான்—கைந்நூறு
வெள்ளம் பதாதி வியனுற் படைசூழீஇ
வெள்ளம்போற் சூழ்ந்தார்த்த வேர்த்து. (௯)

பல்லியநன் கார்ப்பப் பலகொடிகள் விண்போர்ப்ப
வெல்லியலார் மாற்படைகள் மேவிவர—நல்லியலார்
கள்ளவிழ்பூந் தாமக் கவின்வச் சிரமொய்ம்பன்
பொள்ளெனவே போருன் புரிந்து. (௧௦)

போகையிற் சூர்மைந்தன் பொற்றேர்மேற் பேய்மலைந்த
கூகைகொடி சேனஞ் சூழீஇயிரைந்த—மாகையி
லேந்தடன்மால் வில்வீழ்ந்த தெற்றாணி யிற்றிட
மாந்தடந்தோள் கண்டிடித்த வாங்கு. (௧௧)

உற்றவந்தத் துன்னிமித்த முள்கிலன்சேய் செற்றமொடு
மற்றொருநற் றாணி வரிசிலைகொண்—டெற்றுபடை
வெள்ளமுட னேகிச்செவ் வேடே னின்றகளத்
துள்ளணலுங் கண்டுரைப்பா னோர்ந்து. (௧௨)

பொருவவுணர் கோனல்லன் புத்திரரு ளாரோ
வொருவன் வருபவனே போரீ—ரிருபடையை
வான்போர் புரிந்துமுரண் மாய்த்தொல்லை யெந்தையடி
யான்போய்த் தொழுவனென் றானின்று. (௧௩)

மற்றவனைச் செற்றீண்டு மாலைவரு முன்விசயம்
பெற்றடியேன் மீளேனேற் பேருள்வே—ளொற்றனே
வென்றார்த்தார் மன்மகன்றா ளேத்தியிணைத் தோள்கொட்டி
நின்றார்த்தான் வீர னெடிது. (௧௪)

ஆர்த்திடுமோ வார்ப்பினைக்கேட் டாரமருக் காங்குவந்தோர்
வேர்த்தனருன் னுள்ளம் வெருவினரிக்—கார்த்தொனியின்
பேரொலியோர் நாளும் பிறந்ததில்லை யெவ்விடத்து
மாரொலியா தென்றா னரசு. (௧௫)

தேர்வலவ னும்விசையன் றேர்ந்தொற் றெனநின்றோன்
போர்புரிவா னார்க்குமொலி பொற்கழலோ—யோர்தியென
வோதநனி சீறிமுரா னோர்கணத்திற் றீர்த்தவனைத்
தாதைமுன்கொண் டுய்ப்பனென்றான் றான். (௧௬)

என்றிஃது கூறிப்போ மெல்லையின்முன் செல்லவுணர்
துன்னு படைவகுத்துச் சூழ்ந்தொற்று—நின்றவன்மேற்
றெவ்வண் படைபலவுந் தேர்ந்துமழை போற்பொழிந்தார்
செவ்வன்வந் துற்ற செறிந்து. (௧௭)

அன்னபொழு தாடலங்தோ ளண்ணன் மறிக்குழுவிற்
றன்னுபுலி போற்றொடர்ந்து சூழவுணர்—செங்கிறத்த
குஞ்சியைக்கை யாற்பற்றிக் குன்றகத்து மண்டலத்தும்
விஞ்சவெற்றி வீசிடும்விண் மேல். (௧௮)

மேவுபடை யாவும் வியன்கரத்தி னற்பிசையு
மாவவுணர் தேர்கரிமா மன்னணிகம்—யாவுமிரு
தாளாற் றுகைத்தொழிக்குந் தாரணிகொள் வீரமணித்
தோளாற் றுதிபெயரோன் சூழ்ந்து. (௧௯)

சிலரை யடித்தான் சிலரை யரைத்தான்
சிலரைக் கழற்காலாற் றேய்த்தான்—சிலரை
யுடைத்தான் சிலரை யுலைத்தான் வலிமை
யுடைத்தா னவரை யுருத்து. (௨௦)

தேருற்ற பாரிற்ற திண்புரவி வாரிற்ற
கூருற்ற கொல்களிற்றின் கொம்பிற்ற—சீருற்ற
தாரோடு மிற்ற தகுவர்தோ ளன்னவர்செய்
போரோடு மிற்ற புகழ். (௨௧)

மன்னவன்சேய் பாங்கர் வருகுமரர் நாற்படையோ
டுன்னவற்சூழ் தோர்போ ருஞற்றமொய்ம்ப—னுன்னுதண்டா
லன்னரடற் றூனையோ டங்கமெலாம் பங்கமுற்றுச்
சின்னமுறச் செய்தான் றிரிந்து. (௨௨)

வேல்களிற்ற பாலமிற்ற விற்களிற்ற சூலமிற்ற
கோல்களிற்ற நாஞ்சிலிற்ற கொட்புறுமா—தோல்களிற்ற
வாள்களிற்ற மன்வீர வாகுவெனும் வார்கழலார்
தாள்களுற்றோன் றண்டாற் றகர்ந்து. (௨௩)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவிதுணிந்தார் சில்லோர்
கரந்துணிந்தார் சில்லோர் கவின்கொ—ளுரந்துணிந்தார்
சில்லோர் புயந்துணிந்தார் சில்லோர் வயந்துணிந்தார்
சில்லோர் வரனொடமர் செய்து. (௨௪)

நோக்காற் சிலரையட்டா னெய்தி னிடியுரப்பு
வாக்காற் சிலரையட்டான் வார்கழல்கைத்—தாக்காற்
சிலரையட்டான் றண்டாற் சிலரையட்டான் மிண்டாற்
சிலரையட்டான் றீரன் றிரிந்து. (௨௫)

போர்புரிந்து பின்னிடைந்து போகாமற் பொன்றினவர்
சேர்துறக்க மேல்வீ சினன்சிலரைக்—கூர்திசையி
லுந்தினன்சில் லோரை யுததியினுய்த் தான்சிலரை
நந்தி கணத்துவந்தோ னன்கு. (௨௬)

மன்னிலைமை கண்டு வயவச் சிரவாகு
தன்னனிகம் பட்ட தகைநினைந்தொற்—றென்னலன்முன்
சூரன் வலவனன்ன சூதவித்தே ருந்துகென
வீரன்முன் னுய்த்தான் விரைந்து. (உள)

சீற்றமொடு சூரன் சிறுவன் வரக்காணுக்
கூற்றமன்ன னுள்ளமகிழ் கூர்ந்தெவரும்—போற்ற
வுலகளந்தோன் சிந்துவென வோருருவேற் றோங்கி
யலகிலண்ட முட்டநின்ற னார்த்து. (உஅ)

புரம்வெல் சரமனையான் பொன்னனுராங் கீண்ட
நரமடங்க லஞ்ச நகைத்தா—னுரமன்
முறுவலொலி கேட்டழன்று மொய்கந் துளக்கிச்
சிறுவ னவில்வான் சில. (உக)

வீரநன்றுன் னுண்மைநன்று மேதக்க பேருநன்று
சீருநன்று விஞ்சைநன்று செய்கின்ற—போருநன்று
ஞற்றனன்று நின்ற னடன்மிடலு நன்றுநினக்
கேற்றதிவ்வார்ப் பென்று னிறை. (௩௦)

விண்ணவர் தெதிர்மலைந்த வீரரையட் டோமென்ன
வுண்மகிழ்வுற் றுய்மற் றொழிமதிநின்—றிண்மிடலை
முற்றுமலைத் தெந்தைதிரு முன்னுய்ப்பே னின்னையென்று
னுற்றுமலைத் தோளா னுருத்து. (௩க)

நினைவென் றிடமுயல்வ னீயும் விழைந்தே
யெனைவென் றிடமுயல்வா யீங்கு—னியிதுபு
கன்றுபய னில்லை கடிதமர்முன் செய்குதிபின்
வென்றுளார் வெல்கவென்றான் வேட்டு. (௩௨)

என்றுமுன் வச்சிரமொய்ம் பென்போன்றன் விற்குழைத்தே
யன்று ணெலிகொண்டோ ராயிரமாங்—கொன்றுர்கோ
லொற்றன்மே லுய்க்கவன்று ணோர்காத்தை யோச்சியம்பை
விற்றுகளா கப்பிசைந்தான் வேர்த்து. (௩௩)

பன்னரும்வில் வாங்கிப் பதினு யிரங்கணைவே
டன்னிளவன் முன்னமுறத் தான்விடுத்தான்—முன்னமரிற்
றுனவர்நல் கம்முசலந் தன்னுற் புடைக்கவவை
யானதிசை போய்வீழ்ந்த வார்த்து. (௩௪)

வாளி வறிதுபட மன்னுபதி னுயிரமே
மீளியெழு மேற்றூண்டி வீட்டிவிறற்—றேளினன்பொற்
காலகந் தோள்கங் களத்திற் றனித்தனியாக்
கோடிா யிரமுய்த்தான் கோன். (௩௫)

கையெழுவீ யப்பகழி காமருமெய் முற்றுமுற
வைய னிறைவருந்தி யாங்கதன்பின்—வெய்யவனூர்
வையந் தனையுதைத்தான் மாவலவன் றேருகக்கண்
டொய்யெனவோர் தேரிவர்ந்தா னோர்ந்து. (௩௬)

சூர்மகன்பொற் றேரிவர்ந்து தொல்சிலையி லாயிரமாங்
கூர்கணையாய்த் தேந்தல் குளத்துய்க்க—வார்கழலோன்
றீயவன்றன் றேரினைநீள் செங்கரத்தி னுலெடுத்து
மீயெறிந்தான் விண்ணகத்தின் மேல். (௩௭)

வானெறிந்த பின்வீர வாகுகளத் தேமமாய்த்
தானமர்தேர் யாவுந் தகர்க்குமெல்லைக்—கோனமர்சே
யோதிலக்கம் யோசனைமே லும்பருற்றுத் தேரொடுவே
டேதன்முன் வீழ்ந்தான் றுயர்ந்து. (௩௮)

மைந்த னெழுந்துசிலை வாங்கியம ருன்னுதலும்
வெந்திறலோன் கண்டுகையில் வில்லைமுரித்—துந்தவே
வச்சிரமொய்ம் பந்தரத்தில் வந்தெதிர்க்க வீரமொய்ம்பு
நச்சயில்வாள் கொண்டடைந்தா னன்கு. (௩௯)

மன்வச் சிரவாகு வாளை விலக்கியெங்கோன்
றன்வலிவாள் கொண்டு தடியவங்கை—வன்மகனுங்
கையிருந்த தண்டெறியக் கண்டுதுணித் தாரவுண
னையிரண்டு கந்தடிந்தா னுங்கு. (௪0)

தாரவுணர் கோன்மைந்தன் றன்றலைபோய்ப் பொன்றுதலுங்
காரவுண ரஞ்சிக் கவன்றிரிந்தார்—சேரவிவ
ணின்றுமகிழ் கின்றனனே னேர்ந்திறையென் செய்குவனோ
வென்றுகரந் தாங்ககன்று னென்று. (௪௧)

வச்சிரவாகு வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௫0.

யாளிமுகன் வதைப்படலம்.

சூரியன்மா சேய்மடிந்தான் சூழ்ந்தமர்செய் வாருமிலை
சூரியனு மாய்ந்தான் றுதைந்தவிர்மஞ்—சூரியன்ம
ணிஞ்சிநகர் மாய்த்தே னெதிர்ந்தார் தமைவீத்தேன்
செஞ்சினமு நீத்தேன் சிறிது. (௧)

மாலையும்வந் துற்றதுயர் வான்புவிநன் கேத்துவெட்சி
மாலைபுனை வேளை மறப்பேனோ—மாலைமனத்
தேவரல்ல றீரவல்லைச் செல்வனெனச் சிந்தைகொடு
மேவுமறு குற்றான் விரைந்து. (உ)

வன்றிறலோன் சென்மறுகின் மன்றருவர் கூற்றனிவன்
றுன்றுகிலீர் கொல்வனெனச் சொல்லவவ—ணின்று
நிலங்கிளர்ம கேந்திரத்தை நீங்கிவரற் போற்றி
யிலங்கைநண்ணி னான்விசும்பா றேய்ந்து. (௩)

ஆங்கதுபோ தங்க னவிர்சூர் நகர்க்குதக்கார்ந்
தோங்கரண மேவிலங்கை யோம்புவோ—னீங்கரிய
வாயிரமா மாமுகனீ ராயிரமா மொய்ம்புடைய
னாயிரமாம் வெற்புருவ னாம். (௪)

திண்ணளியில் லுள்ளத்தான் றுவழல்கா னாட்டத்தான்
பண்ணருமா பாவம் பலபயின்றோன்—றிண்ணியவில்
வாளிமழு நாந்தகமுன் மன்படைகொள் வன்கரத்தான்
யாளிமுகத் தீயனுளா னேண். (௫)

தூயவனங் கெய்துறுங்காற் சூரையடைந் தேமீண்டு
மேயவன்றன் மைந்தன் விளிந்தமைதேர்ந்—தாயதுயர்
சார்ந்திலங்கை யுற்றான் றமியன் செலவிவன்யா
ரோர்ந்திலனென் னச்சொலுமோ ரொற்று. (௬)

நங்குலக்கோ வேசூரை நண்ணவங்குப் போந்தனைநீ
யிங்குன் மதலையிருந் தேமமுறத்—தங்கிவன்ற
னேர வரிப்பேரோ னோர்ந்துபடை யோடெதிர்க்கப்
போரிழைத்துக் கொன்றனனப் போது. (௭)

வீரமொய்ம்பு தாளிலங்கை மேல்வைப்ப வாழியிலுற்
றூரவது மாய்ந்தா ளளப்பிலர்நின்—சீரமர்சேய்
போர்தரவன் றற்கொன்று போயினன்சூ ரூர்க்கிலங்கை
பேர்தரமேன் மேவியது பேர்ந்து. (அ)

சூரமரூர் துன்னியங்குத் தொல்சீர் தொலைத்துநந்தம்
வீரரொடு போர்விளைத்து வென்றெதிர்வா—ராருமிலா
தீங்கடைந்தா னென்றறலுங்கண் ணிற்செந் தழல்பொங்கத்
தாங்கருமாச் சீற்றமுற்றான் றான். (௯)

காண்டியென் காவல் கடந்துமகற் கொன்றூர்போய்
மீண்டிடுமோக் கள்வனிவ் வீரமொடு—மாண்டிடவே
வெல்வனெனத் தானையொடும் வீரன்முன் போயினைய
சொல்வன் மிகவுஞ் சுளித்து. (௧௦)

அம்மகற்கொன் றங்குற் றழிவுசெய் திங்குற்று
யம்மகர வாரி யகல்வரிதா—மம்மரினை
மொய்சமரஞ் செய்தவென் முன்னிவணீ வல்லதுவே
செய்மதியி லாயென்றான் றேர்ந்து. (௧௧)

சொற்கேட் டலும்வெகுண்டு சூழ்வீர மொய்ம்பமரி
னிற்கேற்ற வன்மை நிலைதெரித்தி—மற்கேற்ற
வாளிமுக னின்முகங்க ளாயிரமு மீண்டறுத்து
ஞாளிகொள வீவனென்று னன்கு. (௧௨)

பன்னு மளவிற் படையுத்தி சூழ்ந்தாங்கு
மன்னுவரை நேர்புயனை வந்துவளைத்—தன்னவன்மேற்
கொல்படைக ளேண்டிக் கொடும்போர் விளைக்கவவன்
வெல்படைவாள் கொண்டடைந்தான் வேர்த்து. (௧௩)

துண்டநிறஞ் சென்னிகளந் தோள்கரந்தா ளானவெலாம்
விண்டழிவு கூரவே வெந்தகுவர்—தண்டமதைச்
செற்றிடவன் றன்வீரற் றிண்கரமோ ராயிரத்தா
லெற்றினான் பேரிடியி னேய்ந்து. (௧௪)

அடித்த கரம்பிடித்தே யையனங்கை வாளாற்
றுடித்திடு மாறு துணிக்கத்—தடித்தவன்மற்
றாயிரமாங் கையினு லாயிரமா வெற்பெடுத்து
மேயவன்மேல் வீசினான் வேர்த்து. (௧௫)

பொற்றைமுற்றும் பூழியாய்ப் போகவையன் றாதுவன்றான்
மற்றையோ ராயிரங்கை வாளினறுத்—தெற்றியே
யாளிமுகன் சென்னிகளோ ராயிரமு மீர்ந்தெறிந்தான்
கூளிவிருந் தார்விற் கொள. (௧௬)

யாளிமுகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩௬௬.

வீரவாகு மீட்சிப்படலம்.

இன்னதன்மை யாளிமுக னென்பவனை யட்டபின்னர்த்
தன்னுடைவாள் பொன்னுறையுட் டான்செறித்து—மின்னவிர்மெய்
வெந்திறல்கொள் வீரன் வியனகரம் விட்டெழிலார்
செந்திநகர் சென்றுபுக்கான் றேர்ந்து. (௧)

புக்கபோ தேந்தல் புகல்பா ரிடர்காணு
மைக்கடலி னார்ப்ப வயவீரர்—மிக்கவிறல்
வாகு தனைத்தழுவ மற்றவனைத் தான்றழீஇ
மாகருணை கூர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௨)

ஏரிலக்கத் தெண்ம ரெதிர்ந்தவன்றா டாழ்ந்திடமெய்
யாரவவர்ப் புல்லி யவரொடும்போய்—வீரன்பின்
விண்ணாரக் கண்டார் வியன்கோயி லுட்குகனைக்
கண்ணாரக் கண்டார் களித்து. (௩)

உள்ள முருக வொளிர்கண் ணுறவெள்ளம்
வள்ளலடி தாழ்ந்துவிறல் வாகுநிற்ப—நன்னலன்முன்
மேவிநந்த மாற்றம் விளம்பவவன் சாற்றுமொழி
யாவு மிசைத்தியென்றா னீண்டு. (௪)

சூர்முனம்போய் நின்மாற்றஞ் சொற்றே னமரர்தங்
கூர்சிறைதா னீக்கவுளங் கொண்டிலனா—றோர்தந்திங்
குற்றனனென் றான்குகனின் னோர்செயலுஞ் சொற்றிலனீ
மற்ற திசைத்தியென்றான் வாய்ந்து. (௫)

தொடுத்தவண்டார் மொய்ம்பிறைஞ்சிச் சூர்நகர்செல் போது
தடுத்தவரை நின்றா டகையாற்—படுத்துவந்தே
னென்ன வருந்தினைகொ லேண்டகுவ ராலென்றான்
முன்னருள்கூ ராறு முகன். (௬)

அங்கவ் வமையமய னாழியா னண்டர்கோன்
றுங்க முகநோக்கிச் சூரன்பாற்—பொங்கருளிற்
றேவர் சிறைவிடுப்பான் செப்பவொரு தூதுவிட்டோம்
பாவியது கேளான் பரிந்து. (௭)

வீதல் விதியவன்றன் வீறொழிப்பா னாலேயே
போதுநா மென்று புகலவச்சொல்—காதுறமு
னின்னலெலா மாறிற் றெனத்தம் மனத்தின்க
ணுன்னமா ருற்றா ருவப்பு. (௮)

ஆய வமையத் தடல்வீர மொய்ம்பவுணர்
மேயபதி யிற்சயந்தன் மேவியதுந்—தீயவர்செ
யின்னலுமற் றேனையவு மின்பினுரைத் தேர்மகவான்
றன்னுளத்தைத் தேற்றினான் றான். (௯)

வீரவாகு மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகூ திருவெண்பா ௩௭௫

சூரனகர்புரி படலம்.

மன்வச் சிரவாகு மாண்டதூந்திண் வாகுசெலுந்
தன்மையுமே வன்றூதர் தாரவுணர்—மன்முன்போய்ச்
சோரியல்பிற் சொற்றலுமே சூரடைந்து துன்பமெனும்
வாரியின்கண் வீழ்ந்தான் மருண்டு. (க)

ஓங்குந் துயர்க்கடலு ளூற்றவுணர் கோன்மெலியப்
பாங்குற் றவரும் பரிசனரு—மாங்கழவே
கற்பிற் றிகழ்பதுமை காரளகஞ் சோரவிழுந்
தற்பிற் புலம்பிளு ளார்த்து. (உ)

அல்லாருங் கூந்த லவிழ்ந்துலைய மாதரா
ரெல்லாருஞ் சூழ்தந் திரங்குமொலி—வல்லார்
கலியி னொலியைக் கறங்கைந் தியமா
வொலியை மறைத்த துயர்ந்து. (ஙு)

அன்ன பொழுதி லறந்தனைக்காய் மந்திரிசூர்
முன்னடைந்து தாழ்ந்து மொழிகுவா—னுன்னுமெட்டோ
டாயிரங்கொ ளண்டமா ளாற்றலுளா யீங்கிதற்கு
நீயிரங்க லாமோ நினைந்து. (ச)

தந்தை யிறந்திடினுந் தாய்மாய்ந் திடினுமனை
மைந்தர் மடிந்திடினு மற்றுமுள்ளோர்—நந்திடினு
மண்ட புவன மனைத்து மொழிந்திடினுங்
கொண்டதிண்மை நீங்குவரோ கூறு. (ரு)

மல்குவார் வீரரையு மாதரா ரூழ்நேரின்
வெல்குவா ராங்கவர்தம் வென்றியெனச்—சொல்குவா
ராதலினின் சேய்க்கறப வாயுள் விளைந்ததுகாண்
டேதனட்டா னென்பதோர் சொல். (சு)

ஒன்னார் வினையு முரனு மிகநாடி
யுன்னு வுறுதி யுளற்றுமே—மன்னுவெஞ்
சூரனெனும் பேர்பெற்ற தொன்று விரங்கலீ
தீரமிலார் போலே திகைத்து. (எ)

அறங்கா யமைச்ச னவுணர்கோ னெஞ்சந்
திறங்காண் டிறநவின்று தேற்ற—வுறங்காத
வொற்றரைப்பார்த் திங்குற்ற வொற்றனெங்குற் றுனென்ன
மற்றதனைச் சொற்றூர் வகுத்து. (அ)

அந்தமொழி தேர்சூ ரயனின் றவர்ப்பாராச்
சந்த வயனையிங்குத் தம்பினென—வுந்துமவ
ருந்திவந்தோ னும்பரொடு மொள்ளையில்வே ளோடையிலார்
செந்தியமர்ந் தானென்றூர் தேர்ந்து. (௯)

வேந்தனது கேளா விழுமிதென வெய்துயிராக்
காந்தனலிற் சீறிக் கமலத்தா—ரேந்தலைமற்
றண்டத் திருந்தே யழைமி னெனக்கொணர்ந்தார்
தண்டத்திற் கஞ்சுழையர் தாம். (௧௦)

மற்றயனை நோக்கிவெஞ்சூர் மாணழிந்த மாநகர
முற்றிறத்திற் செய்தியென முண்டகனப்—பெற்றியுறப்
பொன்மதில்வே ரஞ்சிகரி பூம்பொழின்மன் றேனையவுந்
தொன்மைபோற் கண்டான் றுதைந்து. (௧௧)

மன்மந் திரமு மலரோன் வகுத்துநிற்பக்
கன்மந் திரமென்று கண்டுவந்து—பொன்மணிசெ
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா னாவுணர் போற்றவிடை
யோதனத்த ஞதியர்க்கீந் தாங்கு. (௧௨)

சூரனகர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௩அ௭.

சூரனமைச்சியற் படலம்.

அந்தவமை யஞ்செந்தி யம்பதியிற் கந்தவேள்
புந்திகொளீ ராயிரமாம் பூதவெள்ளம்—வெந்தலைவ
ரோரிலக்கத் தொன்பதின்ம ரோடிற் றனனென்றூர்
சூரிலக்கின் முன்செலொற்றர் சூழ்ந்து. (௧)

தாரகனை மாயவெற்பைச் சாய்த்தனன்முன் றாதினொரு
வீரனையே யேவவன்னுன் மேவிலங்கை—யூழித்தே
யாளிமுகற் கொன்றுசென்று னுடல்செய் வானெண்ணினன்
வேளிதுண்மை தேர்தியென்றூர் வேர்த்து. (௨)

ஒற்றர்சொற் கேட்டிறைவ னோர்தன் னிளவறனை
யுற்ற வமைச்சரைநன் றோர்மகரைச்—சுற்றத்
துணர்வினரைத் தானைக் குறுதலைவர் தம்மைக்
கொணர்வித்தா னோர்கணத்திற் கூர்ந்து. (௩)

அங்கழரூழ்ந் தன்னா ரருகுவைக வாடலஞ்சூர்
பொங்கழலிற் சீறிப் புகலுவான்—புங்கவர்கோன்
றேவர் தமையான் சிறைவைத் தமைதேர்ந்து
தாவிலரற் கோதினான் றான். (௪)

கண்ணுதலோர் சேயைநாகிக் காமருசீர் மைந்தநீ
விண்ணவர்தம் வெஞ்சிறையை வீட்டுகென—வண்ணனந்தி
யங்கணத்து வீரரொடு மாரணிகப் பூதரொடு
மிங்கணுற்றே வந்தா னினிது. (௫)

கூர்தருவேல் கொண்டுகொன் குன்றோ டிளவலைக்கொன்
றார்கலியின் பாங்கமர்ந்தோ ராண்மையொற்றென்—சார்விடுப்ப
யின்னவனீர் பாய்ந்திலங்கை வீட்டி நகர்நகப்புக்
கென்னவைக்கண் ணுற்றா னினிது. (௬)

உற்றவனென் முன்சில் லுரைபகர்ந்து வீரர்போன்
மற்றவனென் முன்சிலரை மாய்த்துநகர்—செற்றழித்துப்
போயவன்மேற் சில்லோரைப் போக்கவவர்ச் சாய்த்தெனிளஞ்
சேயுயிருங் கொண்டான் செகுத்து. (௭)

எண்ணில் படைக ளிறந்த களேபரங்க
ணண்ணினவே தூதனையும் நான்சிறையிற்—றிண்ணமுற
வைத்திலனென் செய்கேன் வசையுற்றேன் யாளிமுகப்
பைத்தருவற் கொன்றகன்றான் பார். (௮)

பொங்கரவம் பூண்டோன் புதல்வனமர் புந்திகொண்டே
யிங்குவரு வான்போலும் யாவுமொற்றர்—நன்குரைத்தார்
சூரனென்றோர் பேர்படைத்தேன் றோன்றன்மேற் போர்புரிதல்
வீரமன்றென் றுன்னினேன் வீண். (௯)

திருவிற் றிறலிற் றிகழ்சூழ்ச்சி யின்மாண்
டருபெரியர் தாமெனினுந் தக்கோ—ரொருவினைசெய்
போதுரவர்க் கேட்டுப் புரிதுவர்நா னுற்றவிதென்
றோதுதிரென் றோதினன்சூ ரோர்ந்து. (௧௦)

அன்னதுணர்ந் தேமேதி யம்பெயரி னானிறைஞ்சி
மன்னவனுஞ் சூரபது மன்முனிவை—பன்னினான்
மாவினைவெ லும்பிதனை மால்வரையை யட்டவனைப்
பால னெனலாமோ பார்த்து. (௧௧)

தாதவிர்தார்த் தாரகன்றன் றானைமுற்றுஞ் சாய்த்தவரைப்
பூதரென வெள்ளுதலும் புன்மைத்தூர்—சேதித்துன்
காதலன்றன் னாவி கவர்ந்தகொடுங் கள்வனையுந்
தூதனெனற் பாலதோ சூழ்ந்து. (௧௨)

குன்றினவல் பொன்றிடுங்காற் கூறியவேற் காளைமேற்
சென்றிலையல் லாமலுநின் சேனையுய்த்து—வென்றிலைநீ
யாரனலை யற்பமென்றஃ தாற்றலடக் காராயிற்
பாரனைத்து மாய்க்கும் படர்ந்து. (கூ

ஒன்னலர்தஞ் சூழ்ச்சி யுணர்ந்ததனுக் கேற்பசெய்வார்க்
கின்னலும்வந் தெய்துமோ வேண்குகன்மேன்—முன்னுடன்றே
சேறியே லொற்றுமிங்குச் செல்லுமோ சேயிருநர்
வீறழிந்த தென்றிரங்காய் வேர்த்து. (கச)

கழிந்த பிழையைக் கருதி யுளந்தா
னழிந்திடனன் றன்றறிஞர்க் காயின்—விழைந்துநீ
போதியமர்க் கென்றான் புரமெரித்தான் மைந்தன்மேன்
மேதியனன் றென்றனன்சூர் வேட்டு. (கரு)

பின்றார்க் குணனவில்வான் பேரமரர் மேலமர்க்குச்
சென்றிலைமெய்ப் பாலன்மேற் செல்லுதற்கோ—வன்றிறலு
மீறில் வயது மிருநிதியு மற்றுமுள
பேறுநனி பெற்றாய் பெரிது. (கசு)

காதியண்டர்க் காய்ந்துபுறங் கண்டோய் கணங்களையுந்
தூதனையுஞ் சூழ்ந்து தொடர்ந்தமர்க்குப்—போதியோ
துன்றுன் படைத்தலைவர்த் தூண்டுவையே லாண்டவரை
வென்று வருவரென்றான் வீத்து. (கஎ)

அறங்கா யமைச்ச னறைவா னமரர்
திறங்காய் திறலோய் திடங்கொண்— மறங்காண்
பருமஞ் சரியன்னாய் பாலனொடு போர்செய்
கருமஞ் சரியன்று காண் (கஅ)

கண்ணுதலு மல்லை கரியவனு மல்லையயன்
றிண்ணமனு மல்லை சிறுவன்மே—லண்ணனீ
நேர்தரினின் றுற்ற னினைந்துடைவ தன்றியெதிர்
போர்செயவல் லானோ புகல். (கக)

கூருகிராற் கிள்ளுமொன்றைக் கோடரியால் வெட்டுகின்ற
நீரதுதா னினினைந்தாய் நின்மகரு—ளாரொருவற்
காற்றலரங் கந்தனுமே யாரிலக்கத் தொன்பதின்ம
ராற்றலரும் பூதருமே யாங்கு. (உ0)

வெற்பினொடு தாரகனை வீத்தா னெனமதித்தாய்
வெற்பகத்தி யன்மொழியால் வீந்ததுவில்—வெற்பகத்தான்
றந்தவயில் கொண்டுபிள்ளை தான்விடுக்க மாறுபடை
யுந்திலன்பின் மாய்ந்தா னுலைந்து. (உக)

மைந்தனொரு தூதுவனுன் மாய்ந்தா னெனவினைந்தாய்
மைந்தனொ றூழ் வன்படைகண் மன்கையுற்று—மைந்தன்மே
லுந்தா தொழிந்தா னுரைத்தனனீ துண்மை நீ
சிந்தா குலந்தவிர்தி தேர்ந்து. (உஉ)

தானை யதிபர் தமிலொருவற் கூய்விடுக்கிற்
சேனையொடு சேய்வலிமை செற்றடைவன்—மானவநீ
யேலவிது செய்தியென்று னேந்தன் முறுவலிக்கக்
காலசித்து சொல்வான் களித்து. (உங)

செந்தியமர் சேய்மேற் சிலரைநீ யேவலன்றி
மந்திரமும் வேண்டுமோ மற்றிதனுக்—கிந்திரனை
மேலவரை வென்றிதோள் வேந்தே வினவலையோர்
பாலகற்கஃ தாற்றல் பழுது. (உச)

தமியேன் றனைப்பணித்தி சாரதரை வேலை
யிமையளவிற் கொண்டடைவே னென்ன—வமைசமரிற்
றண்டனென்போன் றனுட்கத் தாக்குஞ் சதுருடைய
சண்டனென்போன் சாற்றுவான் றாழ்ந்து. (உரு)

ஏவுதிநா யேனையின்னே யேவர்தாங் காப்பினுமே
மேவலனை வென்றிங்கண் மீள்குவேன்—காவன்
மனவென் றிசைத்தளவில் வல்லவுண ராய
வனலியென்பான் சொல்வா னழன்று. (உசு)

தெம்முனையிற் சேயெனினுஞ் சென்றேறற்கிற் சொல்லாமே
யெம்மொடுமோ மந்திரத்தி லேய்வரெனி—லம்மவன்
சூரர்க் கழகிதெனச் சொல்லலுமே சிங்கனென்போ
னாரக் கனன்றறைவா னார்த்து. (உஎ)

வெய்யமற வோரை விளித்தமையு மந்திரமுஞ்
செய்யசிறு சேய்வன்மை சிந்திடவோ—வையதெவ்வா
யோர்ந்தண்டத் தோரெல்லா முற்றும் வெல்லுவனாற்
றேர்ந்திலையே நாயென் றிறல். (உஅ)

வன்மைசொல னன்றன்று மற்றென்னை யுய்க்கிற்றெவ்
வின்மையென வட்டடைவ னீண்டென்று—றன்மனன்மு
னின்னபல மந்திரரு மேனையருஞ் செப்பவெய்யோ
னென்னலன் சொல்வா னுகந்து. (உகூ)

குன்றுடன்வல் லும்பியைச்சேய் கொன்றிடுநா ளேவுகிலா
யின்று வினவுவதென் னெந்தை நீ—துன்றுமொற்றுற்
பாலனுயிர் தீர்த்தாய் பழிபூண்டா யூரொழித்தாய்
சாலவறி வின்மையினாற் றான். (ஙo)

பொருளலா தொன்மைப் பொருளெனக்கொண் டஞ்சி
வருவினைய மோராது வல்லை—யொருசெயல்செய்
தின்னலுற்று வாழ்தலுஞ்சி ரேய்ந்தோர் கடமையோ
மன்னவநன் காய்க மகிழ்ந்து. (௩க)

ஆயிரத்தெட் டண்டமுமா ளத்தநீ கத்தனல்கு
சேயொடமர் செய்யவெழல் சீரியதன்—றேயினெனை
யேற்றவனைக் கொன்றிமைப்பி லெய்துவனென் றுன்கனகன்
சாற்றுவன் றன் றந்தையெதிர் சார்ந்து. (௩௨)

ஆர்வலிகொள் சூர்சே யமர்க்கிரங்கி னுனெனுமோர்
கூர்மொழிதத் தஞ்செவியிற் கொண்டுமுன்னின்—பேர்நினைப்புற்
றுள்ளத் தலமந் தொடுங்கு மருவிலா
றென்னத் தகுமா மிது. (௩௩)

செந்நாவின் மாற்றந் திருந்தாத பாலன்மேன்
மன்னுநீ போர்க்கேகன் மாண்புடைத்தோ—வொன்னு
ரிரியவமர் செய்வனெனை யேவுதியென் றன்பின்
னெரிமுகவன் சொல்வா னெடுத்து. (௩௪)

ஏரண்ட மோரா யிரத்தெட் டினுக்கிறைநீ
தாரமர்தோட் சிங்கனுந் தம்பியுளன்—வாரமகா
ரெண்ணிலார் யாமுளோ மேய்கரிமா தேர்வயவர்
நண்ணனிக முள்ளபல நன்கு. (௩௫)

திண்மாப் படையோடு தெய்வப் படையுமுள
வொண்மாப் பரிதியுமான் றுண்டுலக—மெண்மாத்தே
ரேயிந் திரஞால மோர்மடங்க லூர்தியுள
மாயை பலவுமுள மற்று. (௩௬)

இன்ன வரும்வெறுக்கை யெய்ந்தீ றிலாதுறையு
மன்னநினைப் போன்றுளர்யார் மாதுமைசேய்—தன்னையொற்றைப்
பூதர் தமைவெல்லப் போற்றெமரை யேவாமற்
போதவிரங் குற்றாய் புலர்ந்து. (௩௭)

தூற்றவெம்போர் செய்யென் றுணைவன் சிரந்தடிந்த
வொற்றனொடு பூத ருறுவீரர்—மற்றவரைக்
கொன்னே தடிந்தலது கோதினர்க் கேமீண்டு
துன்னே னெனப்பகர்ந்தான் சூள். (௩௮)

வன்சிலையீ றில்கவசம் வான்படைகள் பெற்றுளே
னென்செயனீ தேர்ந்திலா யெந்தையெனைக்—கொன்செயுமா
வெய்யவயில் வேண்மேல் விடுத்தியெனச் சிங்கமுகன்
கையமைத்துச் சொல்வான் கடிது. (௩௯)

மந்திரத்தர் வன்படையின் வான்றலைவர் மைந்தரவர்
தந்தமெறும் சாற்றியே தாமகன்றார்—புந்தியுற
வுன்றனக்கே யொன்று முரைத்திலரிம் மாற்றங்கே
ளென்று புகல்வா னெடுத்து. (௪0)

உற்றசினங் கற்ற ருணர்வையும் வாங்குமது
முற்றுமுனன் புள்ளார் முறையுணர்த்தல்—பெற்றியது
மன்னர்செவி யிற்றீ மடுத்தாங்கு நீதிசொலு
மன்னர் துணையமைச்ச ராம். (௪௧)

முற்று வதுமுதலு முன்பயனு மற்றுமுன்னித்
தெற்றெனத்தேர்ந் தொன்றினைப்பின் செய்வரேற்—குற்றமுண்
மால்வினையுண் மேவிமீன் மாய்வதுபோல் வேந்தேநீ [டோ
மேல்வினைவ தோராய் விழைந்து. (௪௨)

வானவரை யிந்திரனை மற்றவரை நோன்மைசெய்தா
ரான திரு வோடுய்ந்தா ராருமிலர்—மீன
மிமையார் தமைக்கொணர்வா னேவினையன் பச்சி
லமையா ரலதுசெய்வா ரார். (௪௩)

இந்திரற்காய்ந் தேரு ரெரிக்களித்தா யித்துணைத்துன்
பந்தாத்த ரானங்கட் காயதெனப்—புந்திகொளா
யார்சிறைவிட் டாயில்லை யன்னதனுக் கன்றேவேள்
போர்புரியப் போந்தனனிப் போது. (௪௪)

திகழுமையோர் பங்கன் றிருவுடனீர் நூற்றெட்
டுகமிருமென் றேதினு னுற்ற—தகவையெஞ்
சத்திவெல்லு நம்மையென்றான் றாகன்ற னுவியைவே
ளுய்த்தசெவ்வே லுண்ட துருத்து. (௪௫)

சூரவர் சிறுபாலர் கோதையர்நீ தில்சீர்
விரதமது பூண்டுளோர் மேலோர்—வரமறையோர்
தம்மையொறுத் தாரன்றே தாழ்நிரைய முற்றுமுற்றே
யம்ம வலமருவோ ராழ்ந்து. (௪௬)

அமரர் சிறைவிடுவை யாயிலம ராற்றக்
குமரவே ளீண்டுக் குறியா—னமதுபெருங்
குற்றமுற்றுஞ் சிந்தைகொளான் கொன்கைலைக் கோனை
யுற்றிடுவ ஞேர்நொடியி லோர்ந்து. (௪௭)

அன்னதுசெய் யாதிருப்பை யாயி லரன்குமர
னுன்னையொக்க லோடுதெ லுண்மையே—யென்னலுஞ்சூர்
கைபுடைத்தங் கம்பதைப்பக் கட்புலிங்கங் காலவே
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வான் வெகுண்டு. (௪௮)

ஏவல்செய் தேவர்க்கு மிந்திரற்கும் பாலற்குங்
காவல்செய் பூத கணங்கட்கு—மாவிதிர்ப்புக்
கொண்டனையோ வெண்ணங் குலைந்தனையோ மூவர்க்கு
மண்டருமா மொய்ம்புடையோ யாங்கு. (௯௯)

மன்றானங் கட்கு வரந்தருநா ளெஞ்சத்தி
யன்றியழி வில்லெனுஞ்சொ லாங்கறியே—னின்று
மதியுடைய வெம்பிநீ வல்லைவல்லை வஞ்சம்
புதிதொன் றுரைத்தாய் புனைந்து. (௱)

நூற்றெட் டுகங்க ளுவலரிய மாத்திருவின்
வீற்றிருந்து வேத்தியலை மேவுதிரென்—றாற்றினுட
னுரேய் சடையண்ண லன்றளித்த மாப்பேற்றை
யாரே விலக்கவல்லா ரின்று. (௱௧)

ஆதிபா னெஞ்சத்தி யன்றிவல்லார் வெல்லாரென்
றோதிடினுஞ் சத்தி யுடனிறையும்—பேதமோ
வன்றுவரந் தந்தா னடுமென் பதுபிழையிஃ
தொன்றுவழக் குண்மையன்றோ வூங்கு. (௱௨)

செழியாகந் தாரகனுஞ் செய்துநம்போல் யாக்கை
யழியா வரம்பெற்றா னல்லன்—வழியா
மலைந்தா னலனுணர்வில் வச்சிரமொய்ம் பென்சேய்
குலைந்தா னிதுகொல் குறை. (௱௩)

தவஞ்செய் துழலமரர் தம்மி லரக்க
ரவுணரிலோ ராயிரத்தெட் டண்டந்—துவரப்
புவனமுற்று மோராழி போக்கிப் புரந்தா
ரெவரெனக்கு நேரிருந்தா ரிங்கு. (௱௪)

மூண்டகத்தோ ளுதி முதுவரள வில்கால
மண்டர் தமைச்சிறையா ளுற்றிடுதல்—கண்டுமவர்
மன்றவெனக் கஞ்சியுயிர் வாழ்ந்தனரோர் பாலனோ
வென்ற னுயிர்படுப்பா னிங்கு. (௱௫)

எண்ணிலொரு பால னெனைவெல்வ னென்பதும்ப
ரண்ணினனை யங்கனியென் றாசைகொடு—கண்ணிலவ
னுற்றதனைக் காட்ட வுறுகாமி லாதவன்போய்ப்
பற்றுறுவ தொக்கும் பரிந்து. (௱௬)

என்றிவைசூர் கூற விளவனன்று நன்றெனக்கேட்
டொன்றுசொல்வன் கேட்டியென வோதுவான்—துன்றுமதி
மின்சடையுஞ் செம்பவள மேனியுங்கொண் டேகின்றான்
மன்சகமெ லாநிறைந்த மன். (௱௭)

தின்னே ரிலாதான் தனியுருவங் கொண்டதுதா
னென்னே து வென்பையே லெண்டொழில்கள்—கொன்னேயைந்
தாற்றியுயிர்ப் பாச மகற்றியுயர் வீட்டின்க
ணேற்றின் னருளி னியல். (௫௮)

அப்பரனை நோக்கி யருந்தவம்பன் ஞளியற்ற
வொப்பில் வரந்தந் தொழிவுமே—செப்பிவைத்தா
னேரிமையோர்க் கின்னல்செ யேதுவினிற் கீறுசெய
நாரிபங்கன் றுனினைந்தா னன்கு. (௫௯)

வரந்தந்த யாமழித்தன் மாண்பன் றெழிற்கு
ருரந்தொலைப்பார் யாருளரென் றுன்னி—நிரந்தரமாந்
தன்னினுரு வாமொருசேய் தன்ஞன் முடித்துமென
வுன்னிஞ னீச னுளத்து. (௬௦)

செய்யதிரு மேனியுமோர் சேர்முகங்க ளோராறுந்
துய்யவவற் றிற்கிரட்டித் தோள்களுமா—வுய்ய
முனிக்குமா ரற்காய் முளரிக்கண் ஞலோர்
தனிக்குமா ரற்றந்தான் சம்பு. (௬௧)

மாந்தரிற்புண் மாவினத்தின் மற்றுமுழல் யாக்கையினி
லேய்ந்து பிறந்தார்போ லெண்ணலஙீ—யாந்தற்
பரனுதற்கண் வந்தவனைப் பாலனென்றூய் வித்தின்
மரனெடுங்கல் போல்வனவன் வாய்ந்து. (௬௨)

அருவமா வானுருவ மாவா னுருவ
மருவமிலாத் தன்மையுமே யாவான்—கருமமுத
லாவான் மறைக்கு மறிவரியான் யாவுமே
யாவா னமல னமர்ந்து. (௬௩)

ஏயுமறி வாயவுரு வேந்தலியல் பையானு
நீயு மிசைத்துமென நேரினஃ—தோயுமோ
வார்ந்தமுனி வர்க்குமுற்று வாதுளமுற் றந்திரநூ
றோர்ந்தவரு மோர்வர் சிறிது. (௬௪)

இத்தன்மை யாய விறையைச் சிறுவனெனச்
சித்தமதிற் கொண்டிகழ்ந்து செப்பினுய்—மைத்தகுவர்
தங்கிளையோ டுன்னைத் தடிந்திடுவ னேரிமைப்பிற்
பொங்கிகன்மேற் போந்தனனிப் போது. (௬௫)

ஆயிரத்தெட் டண்டம்பெற் றுமெனவே யெக்கழுத்த
மேயினமா தத்துவத்தின் வேற்றுமைதா—னீயுணர்ந்தா
யில்லை புவியளப்பின் றெஞ்சுமண்டங் கேட்டியே
லொல்லை மருளுதிகா ணேர்ந்து. (௬௬)

ஆனவண்டம் யாவையுந்தன் ஞானையினு லோரிமைப்பிற்
ருனளித்துப் பின்னழிக்குஞ் சத்தியுள—ஞான
வுருச்செய்ய கந்தவே ளுன்னோ டெதிர்ந்து
செருச்செய்யச் செந்திவந்தான் றேர்ந்து. (௬௭)

வச்சிரமா யாக்கைபெற்றே மாய்விலையென் றேமதித்தா
யச்சுறுமவ் வாவி யழிந்திடுத—னிச்சயமே
வானிலத்து வந்துதித்தோர் மாள்வதுண்மை மண்ணுரிமை
யானதினின் னுக்கைபொன்று மாம். (௬௮)

அல்குமிமை யோரை யலைக்கின் றமைகுறியா
மல்கு முயிர்க்குயிராய் மன்னிறையோ—னல்கு
முனம் வரத்தைத் தான்றவிர்த்தான் முன்னின்றேன் செய்தா
யெனவினவித் தட்பா ரெவர். (௬௯)

நிகரில் வளனோடு நின்கிளையு நீயு
மிகலின்றி வாழ்தியென் றின்ன—பகர்தந்தேன்
வன்சிறைநின் றும்பரைநீ வல்லை விடுதியென்றான்
மன்சினமேற் கொண்டறைவான் மன். (௭௦)

காற்றிற்றன் ஞண்டு கனலிற்கு டுண்டுகங்கை
யாற்றிற்றுக் குண்டுபொய்கை யார்ந்தலையுண்—டேற்றறுவர்
பாலுண் டமுதாடும் பாலனையோ வான்பொருளா
மாலுண்டு நீநினைந்தாய் வாய்ந்து. (௭௧)

பிரமமாம் வத்துயிரிற் பேர்பெற் றளவி
லுருவமுற்று மாயையா லுன்பல்—கரும
முனித்தனியாற் றும்மென் றுருநீர்க் கடத்துட்
டனித்தனியாய்க் காட்டிடல்போற் சார்ந்து. (௭௨)

கடங்கடகர் காலையங்கண் காயங் ககனத்
தொடுங்குதல்போன் மெய்ப்பேத முற்ற—வடங்கலுமே
பொன்றுங்காற் றென்மையே போல வபேதமா
யொன்றும் பெருஞ்சோதி யுற்று. (௭௩)

வன்மையிலார் தாழ்வர் வலியுளா ரோங்குவரித்
தன்மை யுலகிற் றலைப்படுமீ—தின்மையுள
யான்பெரியன் வேள்சிறிய னென்பதினு லன்னவனை
யான்வெலுவன் றிண்ண மிது. (௭௪)

பன்னரிய நங்குரவர் பல்லோ ருயிர்தொலைத்த
வொன்னலராம் வானவரை யோர்சிறையுட்—டுன்னவைத்தேன்
வல்லமிகை செய்தவரை மன்னுறுத்தன் மாண்பெனவே
தொல்லைமனு நூல்கள் சொலும். (௭௫)

விண்ணோர் சிறையை விடேனிந் திரன்றனையுந்
திண்ணோர் சிறையிலுய்ப்பேன் செப்பருமுக்—கண்ணோ
ரானெய் தினும்பொருவ னுகையினிம் மாற்றந்
தாலயர்த்தி தம்பி தளர்ந்து. (எசு)

என்னினியான் பன்னுவதே யென்றொடுந்த் தொன்னலரை
மன்னினியா ரென்ன மதித்தயர்பாற்—றுன்னினையேல்
வேறு பகைவருமே வேண்டுமோ நீயிருக்க
வேறுமுக மேற்றோ யெனக்கு. (எஎ)

ஆயிரமாஞ் சென்னியும்ப லாயிரமாந் தோளுமீ
ராயிரமாங் கையுமெந்தக் காற்றிறு—யாயிருமேன்
மாதை றியம்வீர மானமற்றுப் பித்தரினும்
பேதைமையே பெற்றாய் பெரிது. (எஅ)

வன்றருவர்க் காய வழியிகந்தா யும்பரொத்தாய்
மன்றிறலுங் கொன்விறலு மாண்டனைசீர்—குன்றப்
பிறந்தாய் பயனொன்றும் பெற்றிலாய் பேசா
யிறந்தா யிலையிருந்தா யீங்கு: (எகூ)

அன்றுணர்வில் லாப்பருவ மாதலிற்கூற் றைக்கடிந்தா
யின்றுணர்வெய் தப்பெண்மை யின்மெலிந்தாய்—நின்றிறலு
மாடலுமே காணவரு ளன்னையின்னும் வந்திலா
னேடருவங் கொண்டமையா னோர். (அ0)

பகையெனவொன் றுற்றாற் பதைத்தெழுந்து சீய
மிகைவிறலார் தன்மையாய் மிக்க—சிகையுறல்வீ
ணே திலரை யான்வயங்கொண் டேகுவனீ நின்னகர்க்கே
யோதியிலான் போதியென்றா னுற்று. (அக)

என்றிவைசூர் சொல்ல விவனுணர்வு நன்றெனநக்
கொன்றுசினம் பொங்கவுளத் தூன்னுவா—னன்றுரைத்தேன்
புந்தியிலா னென்னைப் புகைந்திகழ்ந்தான் மாண்பிலர்க்கு
முந்தறிவு கூறன் முரண். (அஉ)

தேன்பெய் யினுங்காஞ் சிரங்கனிதன் கைப்பறாப்
பான்மையின்வெஞ் சூர பதுமன்றான்—யான்பன்
மதியையுட்கொள் ளானுய் வகைகருதி லான்முன்
விதியைவெல்வார் யாவர் வெறுத்து. (அங)

ஈசனு ரீந்தநா ளேகியதீ றெய்தியது
பூசலின்மால் செய்தவமும் பொய்க்குமோ—நாச
மிறைவனெய்த நிண்ணநா னேகிமுடி வாதன்
முறையதென முன்னினன் முன். (அச)

சிந்தனைசெய் சிங்கமுகன் செப்புமுன்னோன் றாடொழுது
பிந்தெளியேன் செய்த பிழைபொறுத்தி—மைந்த
மறுத்தெதிர்கொண் மாற்றலரை வான்போரில் யான்போ
யொறுத்திடுகின் றேனதனை யோர். (அடு)

செருவினுக்குச் செல்வேன் செருநர்மேற் செல்வ
தருதி விடையென்னத் தம்பி—வருதியென
வன்னோன் றினைத்தழீஇ யையநிற்கி யாதரிதா
மென்னு விசைத்தா னெடுத்து. (அசு)

ஆன்றமா கேள்வியா யாய்ந்துநீ சொற்றவென்னெஞ்
சூன்ற வுளத்துணிவோ டேக்கமுற்ற—மான்றலர்தங்
கூற்றவிறன் மாக்கடமைக் கொல்லுவதோ ரேறலையோ
வாற்றலுணர் கில்லே னமர்ந்து. (அஎ)

ஈண்டனைக ரேகியவ ணேய்ந்தபடை யோடிருநீ
யீண்டுருவே ளெய்தினினை யேயழைப்ப—னாண்டிறினு
மொல்லை யொருவனைத்தூ துய்க்குதியா னோங்கமர்க்கு
வல்லை வருவனென்றான் மன். (அஅ)

என்றலுஞ்சூ ரீங்கிதுநன் றென்றுவிடை யேற்றிறைஞ்சிச்
சென்றுநகர் சேர்ந்துறைந்தான் சீயமுகன்—பின்றனய
ரானபடை யாள ரனைவரையு மாங்குய்த்து
மாநகரின் வைகினான் மன். (அகூ)

சூரனமைச்சியற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா சஎசு.

மகேந்திரகாண்டம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

ஏமகூடப் படலம்.

அஞ்சவயற் றாழ்சிறைவைத் தன்னான் றெழில்புரிவே
டஞ்சமெனக் காயவன்றேஞ் சார்பவர்க்கு—நெஞ்ச
முருகுமரக் கோட்டமா முற்பவநற் சீர்த்தி
வருகுமரக் கோட்டமா வைப்பு. (௧)

செந்தியமர் செவ்வே டிறனுறுவெந் தீயவுணர்
வெந்திறலை வீப்பான் விழைந்தேகு—நந்திமையோ
ரன்னவன்பாற் செல்வா ரவண்யானுஞ் செல்லுவே
னென்னவந்தான் போலுதித்தா னென்று. (௨)

இரவிவந்து தோன்ற வெழிற்குமரன் வேதன்
றரவமரர் கேட்பத் தகுவ—ருரமடங்கப்
போர்கொளமேற் கொண்டோம் புனைவீர வாகுநந்திண்
டேர்கொணர்தி யென்றான் றெரிந்து. (௩)

ஐயன்சொற் கேட்டயன்மா லாதியோ ருண்மகிழ்ந்தெம்
பையுளற்ற தென்றாடிப் பாடினார்—செய்யமொய்ம்பன்
வாமான்றே ரோடு வலவனைக்கூய் வல்லேயங்
கோமான்றே முய்த்தான் கொணர்ந்து. (௪)

காலுந்தும் பொற்றடந்தேர் கந்தவே ளைக்கியரி
மேலுந்தும் பீடிகையின் மீதிழிந்து—நாலுந்து
வேதநனி போற்றவதன் மீயிவர்ந்து சூழ்பவருக்
கோதுவின்றா னேர்ந்தினைய தொன்று. (௫)

வாரிதியி னுப்பண் வரம்பி லளவைத்தாய்த்
தேரியன்ம கேந்திரப்பேர்ச் சீர்நகர்மேய்ச்—சூரையடப்
போதுநுந்த மூர்தியுந்திப் பொள்ளெனநீ ரிங்கிமையாம்
போதுள் வருதிரென்றான் போய். (௬)

அத்தனுரை யாய்ந்தயன்மா லண்டர்கோ னாதியர்க
டத்தமுய ரூர்தியுறச் சாரிலக்க—ரொத்தவெண்மர்
மந்தரமே னேர்வீர வாகுமணித் தேரிவர்ந்து
சுந்தரவேட் சூழ்ந்தார் துதைந்து. (௭)

சுப்பிரன்க பாலி சுசிமுகன்சோ மன்குமுத
னப்பிரசித் துச்சித்தி ராங்கனந்தி—பிப்பலனுன்
மத்தன் மனோபவன்வீ மன்மங் கலகேசன்
மத்தன் மதங்கன்வா மன். (அ)

மத்தகன்வி யாக்கிரன்சு வாலகே சன்முதலா
மொத்தவிறற் பூதவெள்ளத் துட்டலைவர்—மொத்தநூற்
றெண்மங் புவனமெலா மெண்ணின் முடிக்கவல்லார்
சண்முகனைச் சூழ்ந்தார் சார்ந்து. (௯)

ஈரா யிரவெள்ள மென்னனிக மின்னசெயல்
பாரா வுலகம் பனிப்பவே—போரா
வெழுந்தனவே கத்தார்த் திமையோர்பூ மாரி
விழுந்தனவே வெள்ளத்தின் மேல். (௧0)

பொன்பா ரிடம்பூழி போர்ப்ப வசலகிக
ரென்பா ரிடம்பல் லியமியம்ப—வன்பார்
கடைவெள்ள மென்னக் கறங்கிப் பெயராப்
படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து. (௧௧)

சென்றடன்மா சேனைவெள்ளஞ் சேயிருந்தாள் சேவித்துப்
பன்றலைவ ரோடளக்கர்ப் பாங்கிறுத்துப்—பின்றிரைநீ
ராறா நடந்தபொறை யாற்றா தாநெளிந்த
சேறாயிற் றந்நீர் திரிந்து. (௧௨)

இவ்வகைவே லேந்தலோ ரீரா யிரம்வெள்ளங்
கவ்வையி னேகக் கடல்வரைப்புற்—றெவ்வமஃ
தேய்ந்த விலங்கை யெனுங்கோ டிகந்தகன்று
போந்தனன்சூர் மூதூர் புரிந்து. (௧௩)

அப்போ தயன்மா லயனுற்றெந் தாய்காண்டி
யொப்போ தருஞ்சூர னூரிஃதுள்—வெப்போவா
நீசருறை நீரினவ ணோர்ந்தடைத னீத்துழையோர்
பாசறைசெய் வித்தமர்தல் பாங்கு. (௧௪)

அன்னதுசெய் தாவணபி னாய்ந்து புரிதியென
மின்னயில்வேள் கம்மியனை மேவிவிளித்—துன்னருமோர்
பாசறையீண் டாற்றெனலும் பண்பிற் படைக்குவனென்
றாசகன்றான் றாள்பணிந்தா னங்கு. (௧௫)

மாடமண்ட பம்பொதும்பர் வாவி சிகரினொள்ள
னீடருதிக் கோர்கோடி நேருறச்செய்—தாடகத்தின்
வாம நகரியற்றி மன்னேம கூடமென
நாமமொன்று நாட்டினா னன்கு. (௧௬)

திருத்தி லவன்செய் கவின்மா புரங்கண்
டருத்தியினோ டாருள்செய் தத்தன்—மருத்தன்று
னுந்தி ரதத்திழிந்தே யும்பரெலாம் போற்றிசெய
மந்திரத்தைச் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௭)

அந்தமிலாச் சாரதரை யாவணத்தி லேநிறீஇ
யுந்தயன்மால் வாள்வயவ ரும்பரொடு—மந்திரத்துண்
மேவிவேள் சிங்கணைமேல் வீற்றிருந்தா னென்பதின்மர்
மாவிலக்கர் போற்ற மகிழ்ந்து. (௧௮)

ஏமகூடப்படல முற்றிற்று.

வரவுகேள்விப் படலம்.

என்னு டயிற்குமர னிங்க னிருந்தவெல்லை
கன்னா தன்வா னலநாடிப்—பொன்னார்
புரிசைகொண் மகேந்திரத்திற் போயிறைவன் மேவும்
வரிசைகொள்கோ யில்புக்கான் வாய்ந்து. (௧)

காரவுண ருய்ப்பவுள்போய்க் காவலனு மாவலசூர்
சீரமர வீற்றிருக்குஞ் செவ்விகண்டு—நாரதனு
ளாக்கமும்பர்க் காகமுனி யாசிமொழி மாகமுனி
வாக்கினவின் றுற்றான் மருங்கு. (௨)

அங்கை யலர்தரநின் றாசிநவில் வாற்கானு
வெங்குளையீங் குற்றமதென்னீ யாரையெனப்—பங்கிலொரு
மங்கையுளான் வைகும் வடகைலை வாழ்வனும்பாற்
றங்கநலஞ் செய்வேன் றவம். (௩)

வஞ்சம் புகல்கிலன்செய் மாதவம நேகமுளேன்
விஞ்சமரார்க் கின்னல் விளைவிப்பே—னெஞ்சமகிழ்
நண்புகர்பா னண்புடையே னாதனென் னமத்தேன்
பண்பினென்று சொல்வேன் பரிந்து. (௪)

செல்குடிஞை நீர்வேணிச் செல்வனினைக் கொல்வதுனி
வெல்குகனும் வேளை விழியனலா—னல்கத்
தணிந்துவந்த சேயுழையுன் றொண்டுசெய்விண் ணோர்போய்ப்
பணிந்து பரசியுற்றார் பாங்கு. (௫)

உற்றவர்க்கு நின்னு லுறுதுயர்செவ் வேள்கேட்பச்
சொற்றலுமஞ் சேலென்று சோதியருள்—பெற்றவெய்ய
பூதப் படையோடும் பூமியிற்சென் றும்பிவரை
வேதை யுறவெறிந்தான் வேல். (௬)

செற்றபின்னர்ச் சேந்தனெழிற் செந்திநகர் சென்றுணக்கோ
ரொற்றன் றனையுய்ப்ப வொப்பிலன்மீண்—டுற்றதன்மேற்
றத்தலைநீர்த் தாண்டியடற் றானையொடன் னானிநக
ருத்தரத்தில் வந்தா னுகந்து. (௭)

ஆங்கெழில்வேள் பாடிவீ டாக்குவித்து மாவனிகம்
பாங்கி லுறவிருந்தான் பார்த்தனனீ—தீங்கு
நிகழ்ந்தவண மென்றலுஞ்சூர் நீள்சினத்தி னனக்
இகழ்ந்து நவில்வா னிவை. (௮)

இந்திரனம் போருகன்மா லின்னோர் நகரென்னப்
புந்திதனி லெண்ணினனோ போற்றுமண்ட—முந்துமோ
ராயிரமாங் கோடியுமே யாள்வேன்மா நீள்புரமேற்
சேயொருவ னாம்பொருவான் சேர்ந்து. (௯)

செங்க ணரிக்குழுவைச் சீற்றத் தடலுன்னி
வெங்கரிமான் கன்றொடுற்று வெல்லுமன்றோ—வங்கதுபோ
னண்படையும் வானோர் நலம்வேட்டு வன்பூத
வண்படையோ டங்குவரு மாண்பு. (௧0)

நேமிகடந் தென்னாணை நீங்கிநெடுந் தானையொடு
மாமினகர் சார்வானா மாண்பழிப்ப—னாமின்
றிசைவி விளம்பால னென்றும் விடேன்மா
வசையென் பதும்பாரேன் மற்று. (௧௧)

அந்நா ளசமுகிதன் னத்த முறிவித்தே
யொன்னாராய் மேவிமையோ ருய்ந்தாரோ—பின்னாவாற்
றென்னகத்தோ டட்டமெனத் தேர்வி னுயிர் தீர்வறியா
திந்நகர்க்கண் வந்தா னினிது. (௧௨)

பாலயன்வா னாடரிறை வாழியநம் பேர்கூறிற்
சாலவச்ச மேவிமறை தந்துறைவார்—மேலெங்கும்
பூழி புனைந்தோன் புரிபா லகனோபோ
ராழி னுனுற்றுவா னுற்று. (௧௩)

வான்மேல் வருமினனை வன்சிறைசெய் மைந்தனையோர்
நான்மே வனிகமுட னன்கேவி—வான்போரால்
வெந்திறல்கொள் பூதரொடு வீரரையும் பொன்றுவித்தே
கந்தனைவெல் வேனிதுநீ காண். (௧௪)

என்றிவைகூர் கூற விசைநார தன்கேளா
நன்றிஃது தாழ்க்கலையுன் னன்னகரிற்—சென்றவனை
யின்றுபொர நின்றானை யேவுதியான் செல்கின்றேன்
வென்றுறுதற் கென்றகன்றான் விண். (௧௫)

நாரதனங் கேகியபின் னுமென்றன் பாங்குநின்ற
கோரனொடுங் கோரவொற்றர்க் கூய்நோக்கி—வாரி
யிறைவற் கொணர்கிரென வேகியவற் பற்றி
யிறையிற்கொண் டுய்த்தா ரெதிர். (௧௬)

கின்று மனத்தனுய்க் கைதொழுது நின்றவனை
மன்றகுவ னோக்கி வருணகீ—குன்றவில்லி
மைந்தனொடு வன்பூத வான்படையை மாறாவிங்
குந்தினமை யென்கொ லுரை. (௧௭)

சாந்தோடுந் தார்மார்ப தானவர்தங் கோவேகேள்
பூந்தோடோ ராயிரங்கொள் பூமகன்மால்—வேந்தோடும்
வாறுறு சென்றாங்கு வான்றுணைவர் பாங்காக
வாறுறு சென்றான்வேள் வாய்ந்து. (௧௮)

வாறுறு சென்றிடவே மல்கென்பாற் செல்கணங்கள்
காறுறு வன்பரட்டிற் கால்வரையே—நானுனே
னென்னிற் றடைசெய்ய வேலுமோ செல்செயலை
யுன்னிற் றுளங்கு முளம். (௧௯)

குறுமா தவன்முன் குடங்கையிற்கொண் டுண்டாங்
குறுமா விறற்பூத மொன்றுண்—டிறுமாக்கு
மங்கையா லள்ளுதற்கஃ தாற்றுகிலே னுதலினு
லுங்கையா லுய்ந்தே னுழன்று. (௨௦)

விண்ணேற்றைப் பாந்தள் விலக்கவற்றோ சீற்றமுறு
திண்ணேற்றைச் சிந்துரந்தான் செற்றதுண்டோ—வெண்ணேற்
றெளியேயஃ தேதயன்றோ வெண்பூதர் தம்மை
யளியேன் றடுப்பதென்றா னங்கு. (௨௧)

எற்றுநீர்ச் செல்வ னிவையிசைத்து மெய்விதிர்த்து
நிற்றலுஞ்செவ் வேற்பெருமா னீணகர்க்க—ணுற்றதன்மை
யொற்றர் சிலரோடி யொல்லையிற் சென்றிறைஞ்சிக்
கொற்றவன்பாற் சொல்வார் குறித்து. (௨௨)

அராவணைமால் போத னரியிமையோர் சூழ
விராவிலக்கத் தொன்பானும் வீர—ரிராயிரமாம்
பூதவெள்ள மீண்டப் புராரிமைந்த னம்பதியிற்
போதவட வாசையுற்றான் போந்து. (௨௩)

உத்தரமா திக்கினிற்போந் தும்பர் புனைவனூற்
சித்திரமா பாசறைதான் செய்வித்தந்—தெத்திசையு
நாற்றிருந்து தானைசுற்ற நாப்ப ணகரமர்ந்து
வீற்றிருந்தான் வெங்கதிர்வேல் வேள். (உ௪)

கண்டோர் மிதனைக் கடவதொல்லை யிற்செயெனத்
திண்டோள் வயவொற்றர் செப்பலுமுட்—கொண்டோது
மண்ட புவன மலமரவே சேந்துரைப்பா
னெண்டகுவர் கோமா னிவை. (உ௫)

வரவுகேள்விப் படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா ௪௩.

முதனாட்பானுகோபன்யுத்தப் படலம்.

கொற்றவேற் சேய்வலியுங் கொன்பூத ரேய்வலியு
மற்றவர்த மாவலியும் வாளமர்செ—யொற்றன்
றகைவலியு மேதொலைப்பன் றாழாது நீரெற்
பகைவற் கொணர்திரென்றான் பாங்கு. (க)

நன்றெனவே சென்றலரி நள்ளலன்கோ யில்புகுந்தங்
குன்றகுவற் றாழா வுழைஞருழை—நின்றரிய
வம்மான் பணியியம்ப வஃதுணர்ந்து வெஃகுமணிச்
சிம்மா தனத்தெழுந்தான் சேய். (உ)

தொன்மந் திரத்தலைவர் சுற்றத் தவரனிக
வன்மந் தருதலைவர் மாடுறவே—மன்மைந்த
னைந்தியமு மார்ப்ப வணிமணித்தேர் மேலிவர்ந்து
தந்தைநகர் வந்தடைந்தான் றான். (௩)

தேரி லிழிந்து திருக்கோயி லுட்புகுந்து
சூரனடி தாழ்ந்தொளிர்சீர் துன்வீர—வீரநீ
யென்னவென்னை யீங்கழைத்த தென்ன விருங்கழற்கான்
மன்னனின்ன சொல்வான் வகுத்து. (௪)

மூன்று ரகனை முரண்வெற் புடன்முடித்த
மின்றூர்க் குகன்செந்தி விட்டரிதாய்ச்—சென்றூர்
திடவா னனிகமொடிச் சீர்கொ ணகர
வடவா யினிலிறுத்தான் வந்து. (௫)

சிந்துருவாங் கள்வன் றிசைமுகன்வேந் தாதியரும்
வெந்திறலார் பூதமாம் வெள்ளமுமே—கந்தனோ
டின்றிவண்வந் தெய்தற் கெளிதுபட்ட தோசால
நன்றுநன் றம் மாவிந் நகர். (௬)

பின்னைவெற்பைச் சேயைப் பிறரைமுன்ன மட்டிடுமோ
வொன்னலர்க டம்மை யொறுத்திடுவான்—றுன்னியெதிர்
போதல் கடனையர் புன்மையர்யான் மன்னவர்மன்
றாதலின்வா ளாவிருந்தே னய்ந்து. (௭)

என்மகவான் வேண்டலுமே யீசனரு ளாற்றந்த
சண்முகனைப் பூதத் தலைவரொடுந்—திண்மையுறு
நந்தமைப்போ ராற்றவுய்த்தா னுமத னால்வெற்றி
மைந்தநிற்கொண் டெய்தல் வழக்கு. (௮)

ஆகலாற் றனையொடு மாகவமுற் றாணங்கோர்
பாகனார் மைந்தனையும் பன்வீர—வாகுவையும்
பூதரையு மேவரையும் பொன்றுவித்து வென்றிகொடு
காதலநீ மீள்வாய் கடிது. (௯)

என்றிவைகூர் கூற விருந்தடந்தோ ளும்பருற
நின்று திருச் செல்வனவிர் நீலகண்டன்—வன்றிறல்கொண்
மைந்தனையும் பூதரையு மற்றவர்தம் மோடுவென்று
வந்தடைவ னையுறனீ மற்று. (௧௦)

என்னினியான் சொல்வதுவே ளிங்குறுமுன் போர்புரிவா
னென்னல் வினவினே னீயதனை—யுன்னலைபின்
கூறல் பிழையனிகங் கொண்டமர்செய் தேவரையும்
வேறலுற்று மீள்வேன் விரைந்து. (௧௧)

கந்தனைவென் றன்னவன்றன் கட்டுமோ னுன்முகத்தோ
னிந்திரன்முன் னோரை யிமைப்பினின்முன்—றந்திடுவன்
றக்கசெய்தி யென்றிறைஞ்சச் சார்மகநீ போய்வருதி
மிக்கதிற லோடென்றான் வேந்து. (௧௨)

விடையிற் பிரிந்திரத மேவிய மார்பப்
புடையிற் றுணைவர் பொலிய—நடையிலுறு
தொண்டடையொற் றர்க்கா னுத் தொல்படையெல் லாமிங்கண்
கொண்டடைவி ரென்றகன்றான் கோ. (௧௩)

மேய பரிசனரை விட்டொண் கலைமகள்வா
ழாயுதமா சாலை யரசிளஞ்சேய்—போயிறைஞ்சிப்
பூசைமுற்றிப் பூங்கச்சுப் பொற்பினுற வீக்கியொள்வாண்
மாசையெற்றச் சேர்த்தான் மருங்கு. (௧௪)

காலிற் கருங்கழல்கள் கல்லெனவார்ப் பான்யார்த்துச்
சாலிகையொண் மார்பிற் றயங்கிடப்பூண்—டேலுகையிற்
கோதைசுற்றித் தூணிவெரிந்கிற் கொண்டுபெட்ட நெற்றியிற்றெவ்
வேதையுற வீக்கினான் வேட்டு. (கரு)

பொன்மணிப்பூண் பூண்டுதும்பைப் போதணிந்து போர்க்குடை
கொன்மணிப்பூண் வின்மோகக் கோலேந்தி—மன்மகன்றான் [யாக்
போரணியின் வாய்தலுறப் போனவொற்ற ருந்தனிகப்
பேரணியும் பேர்ந்த பெரிது. (கசு)

விசயன் கனலி விசண்டன் மகிடன்
முசலிகண்ட கன்னசனி மூர்க்கன்—நசமுகனே
யாதியர்தெய் வப்படைக ளங்கையுற வந்தனர்போர்
காதியலிற் றேர்ந்தோர் களித்து. (கஎ)

பதினு யிரவெள்ளம் பன்றகுவ ராஞேர்
நதிபதியி ஞர்த்தருகி னண்ண—நுதியயில்வேன்
மைக்கொடுவில் வாளி மழுத்தண்டம் பாலமிவை
கைக்கொடுசென் றூரே கடிது. (கஅ)

கதிமா கடமா கவின்றேரிம் மூன்றும்
பதினு யிரவெள்ளம் பாங்கிற்—றுதிதலைவர்
தம்மைச்சூழ் தந்துவரத் தாஞ்சென் றனர்பணிந்து
வெம்மைச்சூர் சேய்பால் விரைந்து. (கக)

என்றுதன்றெவ் வீங்கிவைகண் டேவலனை யேவியொரு
குன்றுறழ்தேர் நம்முன் கொணர்கவென—நன்றெனப்போ
யாயுதவைப் பண்ணிமுப்பா னாயிரமான் பூண்டரதம்
வேயுதவ மேலிவர்ந்தான் வேட்டு. (உ௦)

காரவுண ரார்ப்பக் கவரி குடையடப்பை
கூரயில்வாள் காளாஞ்சி கோடிகமுன்—வீரர்கொடு
சுற்றிவர வொற்றரைக்கூய்த் தொல்படையார் கோடியந்தேர்
பற்றிக் கொணர்மினென்றான் பாங்கு. (உக)

கொற்றமுறு கோடியந்தேர் கோமகன்பாற் கொண்டுய்ப்ப
வுற்றவல வர்ப்பாரா வொல்லையித்தேர்—துற்றகந்தன்
சார்வுழித்தூண் டென்னலுமே தாழ்ந்தசுவந் தூண்டிநெடுந்
தேர்கடவி னான்வெய்யோன் றேர்ந்து. (உஉ)

எழுந்த தகுவ ரிகற்படைமா வெள்ள
மெழுந்தபொலந் தேரெழுந்த யானை—யெழுந்தபரி
யார்த்த வியங்க ளதிர்ந்த நிலமசலம்
போர்த்தவிண்பார் பூழி பொலிந்து. (உ௩)

வாரிபெயர்ந் தாங்கு வருமனிக மாவெள்ளம்
பாரினெறி யின்றிவிண்ணின் பாற்படரச்—சூரியனை
வன்சிறைசெய் வீரன் வருதிறங்கண்டி யாழ்முனிவேண்
மன்செழுந்தா டாழ்ந்துரைப்பான் வந்து. (௨௪)

பூதவனி கத்தொடுநீ போந்தமைதேர்ந் தொற்றாற்
றீதுறுசூர் நின்மேற் சினந்துபொரக்—காதலனை
யுய்ப்பவவன் போர்க்கோல முற்றுவந்தான் மாக்கடல்போன்
மெய்ப்படைகள் சூழ வெகுண்டு. (௨௫)

நேருமிவ னோடெதிர்ப்போர் நீயுஞ் சிவனுமன்றி
யாருமிலை யோர்நா ளரியைவென்றான்—போரி
லிசைமிகுந்தோன் மாயைவல்லோ னேண்மாப் படைக
டிசைமுகன்பாற் பெற்றான் றெரிந்து. (௨௬)

வாரிமன்னே மன்பாசம் வவ்வினன்மா யோனேமி
தாரகனுந் தந்தையணி தன்மையினு—லோருகிலா
னுண்டுவனை யாள்கொண் டடலரிது நீயேகல்
வேண்டுமெட வென்றுரைத்தான் வேட்டு. (௨௭)

நாரதன்சொற் கேளா நகைபுரிந்து வேள்புடையார்
வீரமொய்ம்பற் பாராநா மேவியது—சூறிந்து
தன்மகனைத் தானையொடு தானுய்த்தா னீயும்போய்க்
கொன்மதிலைச் சூழ்திபடை கொண்டு. (௨௮)

சென்றுகடை வீத்தருணன் றெவ்வனிகத் தோடேற்று
வென்றியின்மீ ளென்ன விடுத்தவனை—மன்றுணைவர்
சாரதமாத் தானைத் தலைவருட னேவினன்பூ
மாரதமா தேவன் மகன். (௨௯)

வேளின் விடைகொண்டு மேருநிகர் விற்பிடித்துத்
தோளிலொண் ணேணி துலங்கவிட்டுத்—தாளிற்
கருங்கழல்கள் வீக்கிக் கவயம்பூண் டேசீர்
வருங்கவின்றே ரேறினன்றிண் வாகு. (௩௦)

படைவையம் பாங்கிற் பலசெலவெண் வீரர்
தொலையிலக்கர் பூதகணந் துன்ன—மிடைமணிப்பொற்
பாழியந்தே ரேறிப் பகர்வீர வாகுவின்பா
லாழிபெயர்ந் தாங்கடைந்தா ரார்த்து. (௩௧)

வையமெலா மோர்புயத்தில் வைக்குந் திறலுடையார்
வெய்யருக்குள் வெய்யர் விழுப்படைகொள்—கையர்
வாத்தினின்மே தக்கோர் வயங்கண்டம் வீக்கு
முரத்தினர்தம் மோடுசென்றா னுற்று. (௩௨)

இருதிறத்த தானை யிடையெழுந்த பூழி
யொருதிறத்த வாய்நே ருறுதல்—கருதவுணர்
பூதரிரு வோரும் பொருதிடுமுன் றம்முளே
யோதமர்செய் கின்றதொக்கு முற்று. (௩௩)

செல்லலுமே பேரி திமிலைதுடி தாரைபம்பை
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படைசுலவ—வில்லுழவர்
வன்புரிசை யம்புரைதிண் வாகுவெய்ய சூர்மூதூர்
மன்புரிசை மாடெற்றான் வந்து. (௩௪)

ஆனதொரு காலை யவுணர் சிலரோடித்
தானவன்பாற் சார்ந்திறைஞ்சிச் சண்முகனு—மானவரும்
பூதருமே போர்க்குநம்மூர்ப் பொன்மதிற்சார் போந்தனர்க
ளீது நிகழ்ந்ததென்றா ரீங்கு. (௩௫)

மற்றிவைதிண் டானவர்கோன் மைந்தன் செவியுறலுஞ்
செற்ற முடனுயிர்த்துச் சேயையெதி—ரொற்றனைவெம்
பூதரையான் போர்க்களத்திற் போர்புரிந்து போக்கேனேற்
காதுசின நீங்குமோ காண். (௩௬)

விடுகிலனன் னாரையெவண் மேவிடினுஞ் சென்று
கொடுவருகின் றேன்பின் கொடுபோய்க்—கெடுதலில்சீர்க்
காவலன்முன் காணியவே காட்டிக் கடிந்திங்குத்
தேவரொடு வைப்பேன் சிறை. (௩௭)

என்றிவைசூர் மைந்த னியம்பிப் படர்தலுமே
கொன்றகுவர் தம்வீரங் கூறியே—துன்றுகணச்
சேனைநேர் சென்றார் தெழித்தார் திறலிருவர்
தானை கலந்த சமர்க்கு. (௩௮)

தீந்திகையிற் றண்டநல்கித் தானவர்தாக் கென்குறிசெய்
துந்தினர்மா பூதர்மே லொல்லையவர்—சிந்தித்
திவையா வெனக்கலங்கி யெண்ணில் பரிமா
வவையாவை யுந்துகைத்தா ரார்த்து. (௩௯)

மைத்தகுவர் பூதர்மேல் வைவேன் முசண்டிமுத
லெத்திறத்த மாப்படையு மேயவெடுத்—துய்த்திடலு
மன்னார் கரங்கொண் டவைவிடுத்தோ குட்கமா
மின்னார் மழுவெறிந்தார் மேல். (௪௦)

ஏய்ந்தமர்செ யெல்லையினி லேற்ற விருபடையுண்
மாய்ந்தனரெண் ணில்லார் வயப்பூதர்—காய்ந்தொன்னார்
தேரொடுதேர் மாவொடுமா திண்கரியி னோடுகரி
வீரரொடு வீரரட்டார் வேர்த்து. (௪௧)

ஏற்றவெய்ய பூதரெற்ற வேய்தா னவரிரிய
வாற்ற லனலி யதுகண்டு—சீற்றமொடு
கைதனில்வில் வாங்கியே சாய்கனற்கோன் மாரியெனப்
பெய்தனனன் னூர்மேற் பெரிது. (௪௨)

அங்கப் படைவிடுப்ப வவ்வழித்திண் சாரதனுஞ்
சிங்கனெங்க ளுய்தியெனுச் சீறிவெய்யோன்—றங்கிரதத்
தார்தருமாச் சேக்கையிற்கைத் தண்டினாற் சாடினா
னோர்தருமா வீந்த வுலைந்து. (௪௩)

மாவிறக்கத் தீயினன்வில் வாங்கியிருஞ் சூள்புகன்று
மேவலன்மேல் வெங்கணை தூய் மெய்மறைத்தா—னவி
யயர்ந்திலனன் னான்றுயருற் றாழ்கிலன்போய்ப் பார்மன்
சயந்தனத்தி லேறினான் றான். (௪௪)

தேர்முகத்திற் றீயோன் சிலைகைக் கொடுவாங்கிப்
பார்முகத்தில் வீசவவன் பன்னரியின்—பேர்வலியோன்
சென்னியிற்றண் டாற்றாக்கச் சீறிவண்கைப் பற்றியுரந்
தன்னிலுற வெற்றினான் சார்ந்து. (௪௫)

சிங்கன் சினந்தெழுந்து தீயவனைச் செங்கையிற்கொ
ளங்கதையி னேடுசுற்றி யார்ப்பமருள்—வெங்கனலோன்
றேரினுணர் வின்றித் தியங்குகையிற் றேரைவிட்டுப்
பாரினெற்ற வீந்தான் பதைத்து. (௪௬)

ஆங்கவன்றான் மாண்டமைகண் டங்கிகண்ணிற் கால்சண்ட
னோங்கு மிவன்றன் னுயிர்குடிப்ப—னீங்கெனப்போய்
மாண்மே வனலிதண்டம் வாங்கித்தே ரிற்றாய்த்தெவ்
தோண்மேற் புடைத்தான் றொடர்ந்து. (௪௭)

புடைத்திடலுஞ் சண்டன் புழுங்கித்தன் றண்ட
மெடுத்தெறுழ்கூர் சிங்கனிறத் தெய்த—வடித்திட்டா
னன்னானுந் தானு மனூர்மாக் கடலின்கட்
டுன்னு விழுந்தார் துயர்ந்து. (௪௮)

தீதவுண ரின்மாயன் தேரி னுடன்குறுகப்
பூதரின்மா நீலனேர் போய்க்கதையின்—மோதவவன்
மாய்ந்தனன்போ னின்றயர்ந்து மற்றவன்மேன் முத்தலைவேல்
காய்ந்தெறிந்தான் சோர்ந்தான் கவன்று. (௪௯)

சின்னேரஞ் சென்றுணர்ந்து தேறிவன்கை யாலெதிர்ந்தோன்
மன்னே ருரத்தினெற்ற மாயனுந்தே—யுன்னேய்ந்து
நீலனவற் பற்றி நிரையெயிற்றி னாற்கவ்வி
மேலுறுசெந் நீர்குடித்தான் வேர்த்து. (௫௦)

மாயன் மடியமுன்போர் வாய்ந்துழந்த வன்சண்டன்
றீயனமர் செய்யுங்காற் றிண்பூத—னாயமன்னன்
காரவுணன் கையிற் கதைசிந்தக் காதினான்
னோரணிமன் றண்ட மெடுத்து. (௫௧

தண்டங் கொடுசிங்கன் றாக்கவஞ்சி னாரவுணர்
சண்டனினக் கஞ்சேன் சமர்செயெனத்—திண்டிறலோன்
றண்டாற் புடைக்கவவன் றன்றோ ளுகக்கதைதான்
றுண்டாய்க் கிடந்தவவண் சூழ்ந்து. (௫௨)

பூரிபுயத்தண் டார்சண்டன் மோத நிறத்தி
லரியெனும்பே ரண்ண லடிகொண்—டுரவரையைச்
சாய்த்தான்விண் ணோரார்த்துத் தாழ்த்திடலன் னான்றன்னை
மாய்த்தா ருயிர்கொளென்றார் வாய்ந்து. (௫௩)

அன்னவன்சொற் கேளா வரிநாமத் தோன்கரத்தான்
முன்னுங் கொடிறுடைய மோதவே—யொன்னலன்றா
னார்க்குமுகில் போல்வீழ்ந்தா னார்குருதி கூரெயிறண்
போர்க்களஞ்செவ் வானைப் பொரும். (௫௪)

அவன்மாய்ந் ததுகண் டசமுகனோர் தேர்மே
லிவர்ந்து செல்லமது வென்போன்—றவவழன்றே
யங்கணையும் போழ்தத் தவன்மேல்வில் வாங்கியெண்ணில்
வெங்கணைகள் விட்டான் வெகுண்டு. (௫௫)

பாங்கார் பழுமரத்தைப் பற்றிமது தெவ்விரதத்
தாங்கா லெனச்சென்றாங் கார்த்திடலு—மேங்கா
வயரவற்பா ராத்திர னல்லைநீ போர்க்கா
ருயிர்கொடுபோ கென்றா னுகந்து. (௫௬)

பாரிடன்பார் மேவப் பகரு மசமுகன்றான்
போரில் வெருவிப் புரையுற்றே—னாரிடத்திற்
றீர்வனிது வென்னத் திகைத்தமரங் காற்றலனா
யார்மனத்திற் கொண்டா னனார். (௫௭)

மானத்தீச் சுட்டு மனம்வேவக் காரவுணன்
கானத்தீ யென்னக் கனன்றுசமர்க்—கான
முயன்றுநின்னி லென்றார்த்து முன்வரிவில் கோட்டி
வியந்தெய்தான் கோன்மதுவின் மேல். (௫௮)

பூதன் றளர்ந்தவுணன் பொற்றே ரினையெடா
வோதமே லுய்ப்பவஞ்ச னெண்புவிபாய்ந்—தேதமுறு
மற்றொழினன் காற்றவவன் வான்செல்லத் தன்றாளா
லெற்ற வுரத்திடித்தா னேற்று. (௫௯)

வரத்தனரி யாழியைக்கை வைத்தருச்சித் தேத்தி
யுரத்தனன்மா பூதன்மே லுய்ப்பக்—கரத்திற்
படையின்மை யான்விடுத்தோன் பாற்போ யவற்கொன்
றடைதந் ததுமா லருகு. (௬௦)

சாற்றவுணர் நாற்றிறத்த தானையொடும் போய்ப்பொரவே
யேற்றெதிர்மா பூத ரிரிந்தகன்றா—ராற்றல்
கதுவிலக்க வீருளேன் காண்டண் டகன்றா
னதுவெகுண்டு கண்டா னடுத்து. (௬௧)

தண்டகன்வில் வாங்கித் தருவர் நெடும்படைமேற்
கொண்டலெனக் கோல்சொரியக் கூர்குருதி—மண்டுநதி
யென்னவந்த தேரிரத மேற்றபரி தோல்பட்ட
வுன்னவுணத் தானைபட்ட துற்று. (௬௨)

பண்டா ரவுணப் படையிவணுஞ் சார்ந்ததூஉ
மெண்டானை மள்ள ரிறந்ததூஉந்—தண்டாது
விண்டாவு வெய்யவனை வெஞ்சிறைகொள் வீரனரி
கண்டா னகைத்தான் கனன்று. (௬௩)

என்று தனைச்சிறைசெ யானுநிற்க வேற்றமரி
லொன்றலர்வல் லாராய்க்கோ லூற்றநன்று—துன்றியே
கொல்லாது சீற்றங் கொளாதிருந்தாற் சீயமதை
வெல்லாதோ வேழம் வெகுண்டு. (௬௪)

ஈரா யிரம்வெள்ள மேரமர ரான்மாய்ந்த
வோரா யிரம்வெள்ள முற்றவென்பா—னோரானான்
சென்றுசெருச் செய்திடினென் சேனையெலாஞ் சேதமுறா
நின்றுபய னில்லென்றா னேர்ந்து. (௬௫)

ஓர்வதிலென் போயமர்செய் தோர்கணவில் வெல்லேனேற்
சூர்மகனா னல்லனெனச் சூணவின்று—தேர்வலவ
றொல்லையுய்ப்பச் சேனை யுததியுடன் சென்றினன்றெவ்
வில்லை வளைத்தான் விரைந்து. (௬௬)

சாரதர்மேல் வெய்யோன் சரமாரி பெய்யவவர்
கூரனற்கண் காலக் குலவரைபேர்த்—தாரவன்மேல்
வீசவொரு கோடியம்பு விட்டவ்வொவ் வொன்றினையு
நாசமுறக் கண்டா னலிந்து. (௬௭)

அம்மலைக ளுண்டுகளா யந்தரம்போ யங்குளார்
மெய்ம்மருவிக் கண்டேய மேவவிண்ணோ—ரம்மபுக்கா
ராகவத்தி லேதிரிந் தாயிரமாங் கோடிவெங்கோன்
மாகணங்கண் மாளவிட்டான் மற்று. (௬௮)

ஏலனனஞ் சேய்ந்துநெய்தோய்ந் தென்மின்னின் றன்மைபெற்
காலனஞ்சத் தூண்டுவெய்யோன் காய்கணைபோய்ச்—சாலச் [றுக்
சிரந்துணிக்குந் தாடுணிக்குந் திண்டோ டுணிக்குங்
கரந்துணிக்கும் பூதர்க் கடிந்து. (௬௯)

விண்ணோர் தமைச்சிறைசெய் வீரன்மற் றிவ்வாறு
திண்ணோர் சிலைவலியாற் சீர்ப்பூத—ரெண்ணோ
ரளவிலார் மாண்டிடவு மாற்றவிலாவேனோ
ருளமுடைந்தே யோர்வரிவை யுற்று. (௭0)

மின்னயிலோ னங்குளான் வீரமொய்ம் பீதுணரான்
பின்னின்று ரோர்வார் பிறருமற்றே—முன்னின்ற
நம்மை யிவனடுவா னுமிவனின் றுவதென்னென்
றம்மவிரிந் தார்பூத ராங்கு. (௭௧)

சாரதர்க டாமிரிந்து சாற்றணிகத் தீற்றினின்ற
வீரனுழைச் செல்குறிப்போர் மீளிகதை—மேருவிற்கை
தாங்கிவர விற்குழைத்துத் தானு யிரகோடி
வேங்கணை தூய் மெய்மறைத்தான் வேந்து. (௭௨.)

மேவுக் கிராம வேதா னனைவஞ்ச
னேவுறத்தைக் கின்றிலகூ ரிற்றயலிற்—றுவிவிழப்
பானுவின்றெவ் பார்த்திவனைப் பாற்றுவதெப் பாற்றெனுத்
தானெழுவ மொன்றுவிட்டான் சார்ந்து. (௭௩)

உக்கிரன்றன் றண்டா லுலைத்ததனை மற்றவன்றேர்
தொக்க பரியைத் தொலைக்கவெய்யோன்—பக்கலுறு
தட்டிரதந் தாயவன்மேற் சாபம்வாங் காச்சதமா
மொட்டம்பு தொட்டான் முனிந்து. (௭௪)

கூர்கணையாற் றண்டங் குலைந்துதுக ளாகவன்றான்
றேர்தனைக்கை யாற்பற்றிச் சேண்வீசப்—பேர்விறலோன்
பாற்சென் றவனைப் பணிக்கரத்தி னுலும்பர்
மேற்சென் றிடவெறிந்தான் வேந்து. (௭௫)

வெய்தவுணன் வேறொருதேர் மேலேறி வேதனல்கு
தெய்வதவே லுக்கிரன்மேற் சீறியுய்ப்ப—மெய்மருமங்
கீண்டதவன் சோரக் கிரிபெயர்த்துத் தண்டியென்போ
னுண்டகையின் மேலெறிந்தா னார்த்து. (௭௬)

தண்டிவிடு குன்றைத் தகுவர்கோன் பல்கணையா
லுண்டுகளாய்ச் செய்யமரா நொய்தினகழ்ந்—தண்டலன்றேர்
மாவைப் புடைக்கவவை மாய்ந்தமுன்னே சூலமுட
னேவைவிட்டான் பூதன்மே லேற்று. (௭௭)

பின்றையவன் சோரப் பிணுகியாஞ் சாரதனோர்
குன்றெடுத்து மேவவெய்யோன் கோல்சொரிய—நின்றனன
தோர்ந்தசில பூத ருடன்றுடைந்தார் வெய்யகணத்
தார்ந்தபடை வீராருற்று ரார்த்து. (எ௯)

திண்ணிலக்க வீரரும்பொற் றேரோ டவுணன்மு
னண்ணியங்கை விற்குனித்தார் நாணொலிகேட்—டண்ணன்மா
மேருஞ் சலித்ததே மேவரிய விண்ணோடு
பாருஞ் செவிடுபட்ட பாழ்த்து. (௮௰)

பானுவின்றெவ் வஃதுகண்டு பாரநெடு வில்வணக்கி
யானகுணத் தோதைசெய்தா னண்டமஞ்ச—மானலக்கர்
சிந்துவின்க ணூந்திபல செல்வனபோ லன்னவன்மே
லூந்தினர்கோன் மாரி யுடன்று. (௮௰)

இலக்கர் விடுசரங்க ளெய்ந்தவுணர் நெஞ்சங்
கலக்கவரல் சூர்மைந்தன் கண்டு—கொலைக்கண்ண
வாயிரமாங் கோடியம்பா லாங்கவைதீர்த் தேமற்று.
மாயிரமாங் கோடியுய்த்தா னூர்த்து. (௮௧)

வீராதற் கேழ்மடங்கு விட்டவன்கோன் மீள்விக்கச்
சூரன் மகன்சிறித் துன்வயிரக்—கூரியவம்
பெண்ணில் லனவிட் டிலக்கவில்லு மேயறுத்தான்
திண்ணியர்வில் வேறுகொண்டார் தேர்ந்து. (௮௨)

சூரியன்றெவ் வாளி துணித்துவல வன்றுவசந்
தேரிலொவ்வோ ராயிரங்கோல் சேரவுய்த்துக்—கோரமே
னூறு யிரங்கணை தூய் நூறினு றொல்லைவெய்யோன்
வீரர்தேர் மேற்பாய்ந்தான் வேர்த்து. (௮௩)

நோன்விற் குனித்துவிடு நூறுநூ றுயிரங்கோல்
வேன்முருகன் விட்டவர்தேர் வில்லறுத்தே—யூன்மெய்யி
லெண்ணிலம்பு விட்டா னிலக்கருநொந் தாற்றலர்போர்க்
கெண்ணிலர்பின் போனு ரிடைந்து. (௮௪)

மன்வீர கோளரியாம் வல்லோ னதுகண்டு
மின்வீர வில்வளைத்து வெய்யவன்றெம்—முன்மேவி
வான்மாரி விம்மிதங்கொள் வான்பிளிறித் தான்பிறைகொள்
கோன்மாரி பெய்தான் குறித்து. (௮௫)

அன்னான்பி னூறுநூ றுயிரமாங் கோடியம்பான்
முன்னோனேன் விட்டசா மொய்ம்பொழித்துப்—பின்னூற்றே
ளாயிரங்கோல் விட்டழுத்த வன்னவனுஞ் சூர்மகன்மார்
பாயிரங்கோல் விட்டா னழன்று. (௮௬)

கோன்மகனே வுற்றழன்று கோளரியை வெல்லரிது
னோன்விற் றிறத்தினென்று நோக்கருமால்—வான்படைகொண்
டேவ வரியுருப்பெற் றேகியவன் மார்பினுட்சென்
றுவிகொளா தோர்வுகொண்ட தாங்கு. (௮௭)

சேய்வேற் படைக்குஞ்சிச் செந்நீ ருருந்திமா
லாய்படைதன் வன்மைசிறி தாற்றிமன்பாற்—போய்மருவிற்
றுங்கரிமாயிந் தானெனக்கண் டார்த்துமார்த் தாண்டன்வில்
வாங்கியண்ணி னான்வெய்யோன் மாடு. (௮௮)

வீர னெதிர்ந்திடுமுன் வில்லினையே வாயிரத்தாற்
கூரவறுத் தத்தொகைய கோனுதற்கண்—சேரவுய்த்தா
னாறம்பிற் காய்ந்துபத்து நூறிற்றேர் மாவழித்தேழ்
நூறம்பு தோளுய்த்தா னெய்து. (௮௯)

தேரழிய வேகனுய்த் தீக்கதிரோன் போலுற்றான்
காரழிய வார்த்தான் கதமுற்றான்—சூரன்
றருமகன்மேற் பாய்ந்து தனுவொடிக்க வாளான்
மருமமதிற் குற்றினான் மன். (௯௰)

குற்றிவாள் வாங்குமுன்னர்க் கொற்றமார்த் தாண்டனழன்
றுற்ற சுரிகை யுறுகவச—மிற்றிடுவான்
குற்றினன்சூர் சேய்மீட்டுங் கூர்வாளின் வீரனுதல்
குற்றினன்வீழ்ந் தான்றுயரங் கூர்ந்து. (௯௧)

வீழ்ந்த விறலோனை வீந்தா னிவனென்று
சூழ்ந்தபடை யோடேற்றான் சூர்மகன்விண்—போழ்ந்தபுகழ்
துன்வீர ராந்துணைவர் சோர்ந்தமைகண் டான்வெகுண்டான்
மன்வீர ராக்கதநா மன். (௯௨)

அன்னான் சிலைகுனித்தோ ராயிரங்கோல் சூர்மகன்மே
லுன்னா விடவிலகி யுத்தொகைக்கோ—றன்னாற்றேர்ப்
பாகனைநூ றம்பாற் படுத்தினான் வேறுமோர்
பாகனைத்தே ரூரவைத்தான் பாங்கு. (௯௩)

வீராக்க தன்குகன்றான் மேவிவெங்கோ லாயிரத்தாற்
சூராக்கத் தோன்றல் சுடர்மகுடம்—பேராக்க
மாமை மணியிழந்த வாறுபோற் கூறுபட
மாமையிலா னாயினன் மன். (௯௪)

ஏவலர்நல் கோமவுலி யேற்று முடிகவித்து
மாவிறலோன் கோல்விலக்கி மற்றவன்றிண்—மாவிலையோ
ராயிரங்கோ லாற்றுணித்தா னாதவன்றெவ் தேர்ப்பரியை
யாயிரங்கோ லாற்சிதைத்தா னங்கு. (௯௫)

மாவொழிய வீரனோர் மாமணித்தே ரேறியினன்
மேவலன்கை வில்லையம்பால் வீத்தவன்மேற்—றாவயிலை
யோர்ந்துவிட வன்னா தொழித்தேவா லன்னவன்றேர்
தேர்ந்தெடுத்து வீசினான் சேண். (௯௬)

காரவுணன் விண்ணெழுந்து கஞ்சனருள் வேலைவிட
வீரன்மேற் பட்டவனும் வீழ்ந்தனன்வே—ளாரருளாற்
போந்திலதன் றானவி போர்புரிவான் மற்றவர்மேல்
வேந்து மகனெதிர்ந்தான் வேர்த்து. (௯௭)

வீராந்த கன்முதலா மேவைவர் வில்வளை இப்
போராவே சங்கொண்டு போர்புரிவா—னேராகிக்
கோன்மாரி பெய்யப்பின் கோன்கணைமெய் தைத்திரிந்தார்
நான்மா னவரொருவர் நைந்து. (௯௮)

வீரர்க ளேவரையும் வீற்றுவீற் றாவெலும்போ
தாரவுணன் றானைகணான் காசைநின்று—சேரவே
வந்துவந்து மன்னவனை மன்னுமதைக் கண்டனன்சீர்
நந்தி கணத்தலைவ னன்கு. (௯௯)

செங்கதிர்வே லத்தன் றிருத்தாண் மனத்துன்னி
வெங்கதிரோன் றெம்முனுற்று வீரமொய்ம்ப—னங்க
னுனித்தா னவர்விளிப்பா னும்பரளிப் பான்விற்
குனித்தான் குணங்கொண்டான் கூர்ந்து. (௧௦௦)

நாணொலிகேட் டண்டர் நயந்துமமர்க் கேகுவனைக்
காணலுஞ்சூர் மைந்தன் கனன்றுகையி—லேனுடைவில்
வன்பினொலி கொள்ள வருந்தியுமன் றாரிமைப்பி
லின்பதுன்பங் காண்டுமென்றா ரீங்கு (௧௦௧)

மாலயன்முற் றேவரெலாம் வானிலுற்றார் போர்காண்பான்
சீலனைவெய் யோன்பாராச் செப்புவான்—வேலினாற்
றாரகற்கொன் றானல்லை சாரனா நீகொலென்முன்
போரியற்றப் போந்தாய் பொலிந்து. (௧௦௨)

மாயையின்முற் போந்தனையெம் மன்முன் பழிபகர்ந்தா
யாயினவற் கொன்றா யழித்திநகர்—மேயவிஃ
தோர்தந் திலனதனா னுய்ந்தனைபோர் செய்துசம
னூர்புகுவிப் பேனின் னுயிர். (௧௦௩)

முனைநின் றுணைவரைமுன் மோதிவென்றேன் பூதந்
தனையடாத்தேன் றனைசெற்றேன் சார்ந்த—வினைமுடிப்ப
னுன்னைவிடுத் தோனை யுலவித் துறுமகவான்
றன்னையுஞ்செய் வேன்சிறைதேர் தந்து. (௧௦௪)

என்றலுமா வீரமொய்ம் பென்போ னெவரேனுஞ்
சென்றமர்செய் வாரைவெல்வ தேதிறலாம்—பின்றுவார்
தம்மை யடுவதே தாழ்வசையாம் வென்றிகொள்வோ
ரம்மவுரைப் பாரோ வது. (௧0௫)

என்னு மிமைப்பி லினன்பகைஞ னீரைந்து
பொன்னம் பெடுத்துவில்லிற் பூட்டியே—மின்னுவா
மென்னவிடுத் தான்வீர னீரைம் பகழிகொண்
டன்னவற்றை யார்த்தறுத்தா னங்கு. (௧0௬)

நூறா யிரமயுத நூறா யிரங்கோடி
நூறா யிரகோடி நோன்கணைகண்—மாறா
மாரிமா ரித்திறத்தின் மாறிமா றிப்பொழிந்தார்
பேரிகல்வல் லோர்போர்ந்து போர்ந்து. (௧0௭)

சீர்மனிரு வோருஞ் செலுத்து கணைசெறியப்
பார்மறைந்த வான்மறைந்த பன்னவரூர்—தேர்முடுகிச்
சாற்றண்ட வட்டமுற்றுஞ் சாரிதிரி யச்சூறைக்
காற்றினமர் செய்தார் கனன்று. (௧0௮)

செங்கதிரோன் றேரிடத்துந் திங்கள் விமானத்தும்
வெங்கரிகண் மீதும் விசும்பளார்—தங்கணுமே
வீரர் விடுகணைகண் மேவுபொருள் யாவுமட
வாரமரா ரார்த்திரிந்தா ரங்கு. (௧0௯)

வெய்யன் விறன்மொய்ம்பன் வெங்கணையெ லாந்தொலைத்துக்
கையி லிருந்திடுமோர் கார்முகத்தை—யைபிரண்டு
நூறம்பா லார்த்தறுப்ப நோன்வீர வாகுபத்து
நூறம்பால் வில்லறுத்தா னெய்து. (௧௧0)

விற்றுணிக்க வெய்யோன் வெகுண்டுகையின் மற்றொருவில்
பற்றிவளைத் தாயிரங்கோல் பன்னூரத்தி—லுய்த்தனுமேழ்
மாறுகணை பெய்தன்னான் மௌலிசாய்த் தான்மணிசெய்
வேறு முடிகவித்தான் வேந்து. (௧௧௧)

மேயிதன்முன் னாயிரங்கோல் விட்டவன்மேற் சாலிகைதான்
வீய வறுத்திடலும் வெய்யவனு—மாயிரங்கோல்
வீரனுத லுய்க்க மெலிவின்றி யாங்கவற்றை
யார வகழ்ந்தெறிந்தா னங்கு. (௧௧௨)

சேயிளவல் சூர்மூத்த சேய்முகந்தோண் மார்புகையி
லாயிரங்கோல் வெவ்வேறா யார்த்துவிடத்—தீயினவை
தைத்தவச மாநின்றான் சாருதிரங் கூர்ந்துசெவ்வான்
மொய்த்தமுகில் வண்ணமொத்தான் முன். (௧௧௩)

அருமவுணர் மாத்தலைவ ராதித்தன்மாற்றான்
பொருவலிமை யின்மைகண்டு போர்நாற்—பெருமனிக
மோடுமுன்போய் வீரன்மே லொப்பில் படைவிடுத்தெம்
மாடு மறைத்தார் மறைந்து. (௧௧௪)

கூறு யிரகோடி கோடிவெங்கோ லோர்தொடையா
வீறார் புயன்றூண்டி விட்டபடை—நீறுக்கி
யேவனந்த கோடி யிருந்தகுவர் தானைமுற்று
மேவவொல்லை யிற்படுப்பான் விட்டு. (௧௧௫)

தின்னங்க நான்குந் துணித்தவற்றை யோர்நொடியிற்
பின்னங்க ளாக்கிப் பிறங்கினவே—கொன்னங்கக்
கூளிவிருந் துண்ணக் கொடுங்களத்தில் வீரத்தோண்
மீளி விடுவான் விரைந்து. (௧௧௬)

பாரோடுங் காரோடும் பானுடு தாரோடு
நீரோடும் வெற்போடு நேர்ந்தோடுங்—காரோடு
மீயுயர்ந்து விண்ணோடும் வீரமொய்ம்பன் விட்டநெடுந்
தீயகணை சிந்துஞ் சிரம். (௧௧௭)

மேவுங் களேபரமாம் வெற்புறுநெய்த் தோர்பெருகி
மாவுந்தி யாய வயஞ்சிதறு—மாவுந்தி
யூனெலா மீர்த்துக்கொண் டோதநீ ருற்றருத்து
மீனெலா முண்ண விருந்து. (௧௧௮)

பன்னனிகத் தின்மெலிவும் பானுகோ பன்னலிவு
முன்னருமா பூத ருணர்ந்தெழுந்தே—துன்னருஞ்சீர்
வீரமொய்ம்பு தன்புடையின் மேவி வளைதந்தார்
போரடனன் குற்றார் பெரிது. (௧௧௯)

சோருணர்வு தோன்றவெய்யோன் சுற்றிடமெ லாநோக்கிப்
போரனிகங் காணுன் பிணங்கண்டான்—வீரனிவ
னின்றான் சிலைவளைத்து நீளமர்செய் தேவரையுங்
கொன்றான்சீர் நன்றென்றான் கூர்ந்து. (௧௨௦)

கன்னலொன் றாமளவிற் கந்தவே ளொற்றனங்கஞ்
சின்னபின்ன மாச்செய்வேன் செய்யேனேற்—பின்னருயிர்
வாழ்வுதனை வேண்டேன் வரிசிலையும் யானுமெரி
வீழ்வனென்றான் சூர்மைந்தன் வேர்த்து. (௧௨௧)

வஞ்சினமவ் வாறறைந்து மன்னவன்சேய் மீளிமுன்போ
யஞ்சிலையங் கைவாங்கி யாயிரங்கோ—னஞ்சினுய்த்தா
னத்திரக்கோ லாயிரம்விட் டையனறுத் தாயிரங்கோ
லுய்த்தனனே பின்னு முருத்து. (௧௨௨)

ஆயிரங்கோ லான்விலக்கி யம்பயுதங் கொண்டுவெய்யோன்
சேயிளவ றேர்மா செலுத்துவோன்—மாயவுய்த்தான்
வேறொருதேர் மேற்பாய்ந்தே வெங்கணை தூய் வீரனும்பல்
கூறுசெய்தான் றேர்வலன்மாக் கொன்று. (௧௨௩)

எழுநூறு திண்டோ ளிறைமகன்வில் வாங்கி
யெழுநூறு வச்சிரக்கோ லேவக்—கெழுமார்பிற்
பாய்ந்து துயர்ச்சுவையும் பார்த்தனறொன் றன்சென்னி
மாய்ந்துலையச் செய்வவென்றான் வாகு. (௧௨௪)

வீரனீ ரேழ்கணைகள் விட்டறுத்தான் வில்லைப்பின்
வாரம்போ ராயிரந்தூய் மாவினொடு—தேரழித்து
நூறம்பான் மார்பிடந்து நொந்திலன்மன் றாணிபத்து
நூறம்பாற் சேதித்தா னெய்து. (௧௨௫)

வில்லி லிவன்றன்னை வெல்லலரி தென்றுன்னி
யல்லறரு மோகமா வத்திரத்தை—யொல்லையிற்
சிந்தனைசெய் தொன்னலனைச் சேனையொடு மால்புரிந்து
வந்திடுக வென்றுவிட்டான் மன். (௧௨௬)

வெய்யோன் விடுமோக வெம்படைமா சீற்றமுற்று
வெய்யோன் சுடர்மாற்றி வீங்கிருள்செய்—தையோ
வெனப்பல் லுயிருமயக் கெய்தியஞ்சப் பேர்ந்த
துனற்கருமா வீரருற்ற ரோய்வு. (௧௨௭)

மோகப் படைசெல்லு முன்னோர் படையுமுந்தா
ரேகப் படையைவெல்வ தேதுமிலென்—றேகன்
கலக்கமுற்று நின்றான் கரையுமற்றோ ரெண்ம
ரிலக்கர் விழுந்தா ரினைந்து. (௧௨௮)

மன்னும் விறல்வாகு மற்றவரு முற்றநிலை
யுன்னு நகைத்துவய முற்றனன்பின்—பொன்னுருங்
கையிற் சிலைகுனித்துக் காண்டமழை பெய்தனையார்
மெய்யிற் றுளைத்தான் விரைந்து. (௧௨௯)

அன்னதையோர்ந் தன்னு ரகனுர் மயல்கடிவான்
பன்னருமோகப் படைபுரிந்து—மன்னெமர்தம்
புந்திதெளி வித்தொன்னுன் பொன்றவிடு மாப்படையைச்
சிந்தியரு கென்றுவிட்டான் சேய். (௧௩௦)

ஐயனரு ளத்திரந்தா னுகவமுற் றங்குளார்
மைய லகற்றிடலு மாவீரன்—றுய்ய
புடைநின்றோ ரோரிலக்கர் பூதர்மற் றோரப்
படைகண்டு வந்தார் பரிந்து. (௧௩௧)

மின்னிரத மேயவனும் வீரருமே தாழ்ந்திறைஞ்சி
மன்னுதுதி செய்து மனத்திலுற்ற—துன்னிருடான்
மேயதன்மை யோர்ந்தறிவன் விட்டனனிம் மாப்படையென்
றுயவுளத் தெண்ணினு ராங்கு. (௧௩௨)

செங்கதிர்வேற் செவ்வேளைச் சிந்தித் தருணீர்மை
பொங்கவர்தாம் புந்தியின்கட் போற்றிடலுந்—துங்கப்
படைபோய்க் குகன்பாற் பயின்றதுமன் சேய்மேல்
விடைபோன் றவரெதிர்ந்தார் வேர்த்து. (௧௩௩)

மின்னலங்கல் வாகு வெகுளியொடு மானங்கொண்
டொன்னலன்முன் விட்டபடை யூறுநினைந்—தன்னதற
வின்னே யடுவனென்றோர்ந் தீசன் படைகொண்டான்
கொன்னே யதுகண்டான் கோன். (௧௩௪)

தன்னூர் படைமெலிவுந் தக்கோன் படைவலிவு
மின்னூர் விறல்வாகு வீரமுமே—யுன்னுமன்
செய்வதினி யொன்றுமிலை தெய்வப் படைதூண்டி
னுய்வதிலை யென்றறிந்தா னோர்ந்து. (௧௩௫)

வென்றி கொளலரிது வீரமா மொய்ம்பினனைச்
சென்றுநகர்த் தெய்வத் திறற்படைதந்—தொன்றலனே
பாற்றுவே னிற்றல் பழுதென் றுனிக்ககன
வாற்றிலரு விற்படர்ந்தா னங்கு. (௧௩௬)

கொற்றன் மறைந்தகன்ற கொள்கைதனைக் காண்டலுமே
சுற்றவுண ராருந் தொலைந்தகன்றார்—வெற்றியெம
தென்றிமையோர் பூப்பொழிந்தா ரேந்தலிரிந் தோன்வினைய
நின்றனனோர் வுற்று னெடிது. (௧௩௭)

விண்டிமேன் சேய்வெருவி வெங்கிடலோர்ந் தன்னவனைக்
கொண்டணைவா மென்னவுற்றோர் கூறுதலைக்—கண்டுரவோ
னோடினவன் பின்போ யொறுத்திடன்மாண் பன்றுவரிற்
சாடிடுவ னென்றான் றான். (௧௩௮)

என்றினைய வேந்த லியம்பிடனன் றென்றிசைத்துக்
குன்றுறழ்தோள் கொன்பூதர் கொட்டினு—ரொன்றலன்று
னோடினன் வீரனில்லா னெல்லையிற்செல் வாமெனவே
யோடினன் செங்கதிரோ னுற்று. (௧௩௯)

செந்துகிலின் முத்தந் தெளித்தாங் குடுவிளங்க
நந்துவெள்ளித் தட்ட நடுவைத்த—வந்திறத்தின்
வெங்க ணவுணரென மேவிருளை லாமிரியத்
திங்கண்மன் செக்கருற்றான் சேர்த்து. (௧௪௦)

இந்தவம யத்திலக்கத் தெண்மரொடும் பூதவெள்ளம்
வெந்தறுகட் டானைசெல வீரமொய்ம்பன்—விந்தையமர்
செம்மா நிலங்கடந்தேர் சேர்பா சறையிலுறை
யம்மான்முன் போய்ப்பணிந்தா னங்கு. (௧௪௧)

தொழுதெழுந்து வேடேரச் சூர்மைந்த னேற்றுப்
பழிதுன்பத் தோடிரிந்த பான்மை—மொழிதலுஞ்சே
யன்னவன்மே லின்னருள்செய் தாரமர்செய் தாயிருக்கை
பின்னவரோ டேகென்றான் பேர்ந்து. (௧௪௨)

நிந்தி கணத்தலைவ னம்பி யிடைவிடைகொண்
டந்திவிளை யோருடனே யங்கமர்ந்தான்—வெந்தகுவன்
வன்றுயரு மானமுமுண் மன்னியெலாம் விட்டவர்போன்
மின்றிருவில் வைத்தான் வெறுப்பு. (௧௪௩)

அல்லகன்ற பின்குகனை யார்படைய்ய யாடமரில்
வெல்ல வுளத்து வினவிநிற்ப—வெல்லினள்ளான்
மேதகுபேர் னாட்பின் விளைவனைத்து நோக்கியே
தூதர்போய்த் தாழ்ந்துரைப்பர் சூர்க்கு. (௧௪௪)

கேட்டிநின்றன் மைந்தன் கிளர்மணித்திண் மொய்ம்பொடுவிற்
பூட்டியம ராற்றிப்பல் பூதரையே—வீட்டினன்பி
னீங்குற்ற வாறறியே மேதிலார் பாசறையா
மாங்குற் றனரென்று ராய்ந்து. (௧௪௫)

மாற்றலரை வாட்டும் வலியிலா னாகியே
யூற்றமாச் செய்வந்த தோர்தருமுன்—சீற்றமுற்றுத்
தூன்றெவரும் வேண்டுகிலேன் றன்னவரை நாளைநான்
சென்றுவென்று மீள்வனென்றான் றேர்ந்து. (௧௪௬)

என்றலுமே தூத ரினிதிறைஞ்சிப் போயினர்
மன்றலந்தார் வேந்தன் மருவலரை—வென்றிடுவான்
காதலொடு வைகினன் கங்குலா நங்கையவற்
காதரவின் மேவினா ளாங்கு. (௧௪௭)

சூரன் கரவா டினிவரவே வீசிவரின்
வீரனெதிர்நின்று வெல்லுவான்—நீரமிலன்
மாதுநில்லே னென்று மதிவத் திரங்கோட்டி
யேதிலர்போற் சென்றா னிசைந்து. (௧௪௮)

முதனாட்பானுட்கோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௧௬௧.

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம்.

சாற்றுமறை யோராத் தலைவன் றுணைவனுட
னேற்றுச் சமர்க்களத்தி லேலாமே—தோற்றுவந்த
தற்பகைஞன் கண்டு சமழ்ப்பக் கரம்வீசி
யற்பகைஞன் றோன்றினா னங்கு. (க)

அரிசெலுமுன் வேந்த னனந்த லொரீஇப்
புரிகடன்க ளாற்றிப் புதல்வ—னொருநூற்ற
நீள்வசையை நெஞ்சி னினைந்துசின மேற்கொண்டா
னுள்வினைசெய் மன்றத் தமர்ந்து. (உ)

இனியமருக் கேவரையு மேவுகிலேன் யானே
யனிகமொடு போய்ப்பகைஞ ராண்மை—தனையழித்தே
யொண்புகழ்கொள் வேனெனத்தேர்ந் தொற்றரைக்கூய் வாரியெங்கு
மண்படையைத் தம்மினென்றா னங்கு. (௩)

என்றலுமே தாழ்ந்தா யிரகோடி யோரெங்குஞ்
சென்றறைய விட்டபணி செப்பிடவே—துன்றிரதம்
பொள்ளற்கை மாபரிமேற் போயினர்நூ றாயிரமா
வெள்ளத்தின் மிக்கோர் விரைந்து. (௪)

சூலங் கணிச்சிகுந்தந் தோமரவில் வேல்பிண்டி
பாலங் குலிசமுதல் பல்படைக—ளேலவுங்கைக்
கொண்டவர்மூ தூர்சுலவிக் கூர்ந்தார்ப்பக் கோபுரம்போய்க்
கண்டனன்மன் றானைக் கடல். (௫)

நோக்கினன் றானைவெள்ள நோய்மைத் துயரனைத்து
நீக்கினா னென்னநின்றா னேரலரைத்—தாக்கிடுவான்
மன்படையும் வானோர் வயப்படையுங் கொண்டனன்வெம்
மின்பகழிப் புட்டிவிட்டான் வேந்து. (௬)

மந்திரவே தன்கவிக்கு மாமுடியிற் றும்மையிலைந்
திந்திரஞா லத்தேர்மே லேறிமதத்—தந்திபரி
தேரினங்கள் செல்லத் திறல்வீரர் தேரமைச்சர்
சீரினுறச் சென்றான் றெரு. (௭)

கோயில் கடந்துயர்ந்த கோபுரத்தின் வாயினண்ண
வாயிலக்க வெள்ளத் தவுணருற்றார்—மேயவதி
சூரனசு ரேந்திரனுஞ் சூழ்மைந்தர் சாரடைய
வார வறைவா னரசு. (அ)

கரையில் வழிநீர்க் கயங்கெடல்போற் றானை
யரைய ரிலாக்கா லழியும்—புரையினீர்
மொய்திண் படைக்கு முதல்வராய்ப் போதிரெனக்
கைதொழுது சென்றார் களித்து. (௯

தேரிவர்ந்து சென்றடுநோற் சேனை யணிவகுத்துப்
போரியைந்து காரவுணர் புந்திமகிழ்—கூரமர்
செய்களத்திற் கேகினார் சேட னிரங்கமன்னன்
தெய்வதத்தே ரூர்ந்துசென்றான் றேர்ந்து. (௧௦)

பல்லியத்தி னார்ப்பும் படையார்ப்பும் வீரர்தாம்
வல்லியத்தி னார்க்கும் வயவார்ப்புஞ்—செல்லியத்தின்
மேலா வுலகுலைய மேவினதாள் விண்படர்ந்தற்
போலாய் மறைத்தபகற் போது. (௧௧)

இரும்பூழி விண்போ யினனை மறையா
வரும்பூழிக் காலவிரு ளாக்கின்—விரும்பூழிற்
செல்லனிக வெள்ளச் செறிவெடுத்துச் சேடற்குஞ்
சொல்லிடவும் போமோ தொகுத்து. (௧௨)

ஆன வியல்பி லவுணப் படைசுலவக்
கோநெறியில் வையமேற் கோன்செல்லத்—தானதனைக்
கண்டமரர்க் காப்பான் கடிதோடிக் கந்தவேண்
முண்டகத்தா டாழ்ந்துசொல்வான் முன். (௧௩)

அன்று மகத்தின்க ணாதி யருள்படையோ
டின்றுபொரச் சூரபன்ம னேகினான்—சென்றவனை
வென்றெமது தொல்சீர் விழைந்தருள்க வென்னவன்னா
னன்றென் றருள்புரிந்தா னன்கு. (௧௪)

ஆம்பரிவி னேற்றணைநீத் தத்தன் வலவனைக்கூய்
வாம்பரித்தேர் கொண்டு வருகெனவஃ—தோம்பரியுங்
குன்றனைய தேர்கொணர்ந்து கோமான்மு னுய்ப்பவதில்
வென்றியுற வேறினான் வேட்டு. (௧௫)

வெங்க ணவுணர் விறலடச்சேய் சென்றிடுதல்
புங்கவர்க ளன்பிற் புகலவே—யங்க
ணடரனிக மாபூத ரன்னதுகேட் டார்த்துப்
படர்கின் றனரதிரப் பார். (௧௬)

திக்கைமுழா வீணைகுழல் சல்லரிமுற் பல்லியங்க
டொக்ககண நாதர் துவைக்கவே—மிக்கவிசை
பன்னா ரதன்முதலோர் பாடவிண்ணோ ராடினார்
றொன்னா யகன்றா டொழுது. (௧௭)

சண்முகன்றன் னேவ றனைக்கொள் ளிளையவனே
டெண்ம ரிலக்கர்க ளீண்டுகணத்—தண்வயவர்
தேர்பிசையாய்ச் சேனையிடைச் செல்லமணித் தேரிற்போய்ப்
போர்முனையிற் புக்கான் புரிந்து. (௧௮)

வடவனலை யாழி வளைத்தாங் கவுணத்
திடவனிகஞ் சூழ்தந்து சேரத்—தடவனித
பூதவெள்ளம் போய்த்தாக்கப் பொய்த்தகுவ ரும்மடாததப்
போத விளைந்ததுவெம் போர். (௧௯)

மால்வரையு நீண்மரமும் வைவேலு நெய்வாளுஞ்
சால்வரைநேர் வெம்பூதர் தாமவுணர்—மேல்விடுத்தார்
வெந்தகுவர் சிறிவிற்கோல் வேல்கணிச்சி தண்டாழி
யுந்துகணை மேலுய்த்தா ருற்று. (௨௦)

கரிமா விரதங் கலைக்கரத்தில் வாரி
விரிமா நிலந்திசைவான் மேவப்—புரிவாரோ
ராயிரமாங் கோடி யவுணர் தமைச்சிதைப்பர்
காயனற்கட் பூதர் கடிந்து. (௨௧)

தேர்கரிமா காலாட் டிரளவுணர் சூழ்ந்துவில்விற்
சார்கணையி னற்பூ தரைத்தடிந்து—பேர்நெடுங்கை
சிந்துவார் தாணிலைகள் சிந்துவார் சென்னிதனைச்
சிந்துவார் வெந்தகுவர் சென்று. (௨௨)

இவ்வகைப்போ ராற்றுமெல்லை யெண்பூத வேந்தரால்
வெவ்வசுரத் தானை மிகமாய்ந்த—தவ்விடையெண்
வானும் புவியுமா மன்னவுணர் நீள்பிணக்குன்
றானுதிரஞ் சென்றதத்தி யூடு. (௨௩)

பிணப்பிறங்க லார்கள த்திற் பேர்கொளதி சூரன்
கணப்படையின் வென்றிதனைக் கண்டு—தணப்பருமா
சீற்றமுற்றீ ராயிரமாந் தேர்செலவீ ராயிரமா
வேற்றமணித் தேரிவர்ந்தா னேய்ந்து. (௨௪)

வரிவிற் குழைத்தளவில் வாளியினேற் றுரை
யரிமகன்மெய் சேதிக்க வாங்குப்—புரிகணத்தி
லுக்கிரப்பேர் வேந்தெதிர்போ யோர்கதையன் ஞனிறத்தின்
மிக்கிரத்தங் கக்கவிட்டான் வேர்த்து. (௨௫)

மாறுய தண்டனையான் மார்பிலுறு சாலிசிந்த
நூறு யிரம்பகழி நொய்தினெய்தா—னேறுய
வுக்கிரன்மெய் முற்றுநெய்த்தோ ரூற்றெடுப்பச் சீற்றமொடு
மிக்கவுணன் றேரிலுய்த்தான் வெற்பு. (௨௬)

அதிர்கழலான் விட்டவெற்பா லாரவுணன் றிண்டே
ருதிர்தரலு மற்றொருதே ருற்றான்—மதியினனைத்
தேரைவலி கொண்டீர்க்குந் திண்மா விறவுதைத்தான்
பாரிலவை வீழ்ந்த பதைத்து. (உஎ)

உக்கிரன்மே னூறுகணை யுய்ப்ப வவனவற்றைக்
கைக்கதையின் வீட்டிக் களித்தார்ப்ப—மிக்கொளிசெய்
வேறொருதேர் மேவிவெய்யோன் வீந்தனைநீ வீரவென்று
னீறிறெய்வ மாப்படையி னின்று. (உஅ)

வன்னியவிர் மாப்படையை வாங்கிமன்னர்ச் சித்துவிட
மின்னிவரு வெம்மைகண்டு வேண்மலர்த்தா—னுன்னலுமத்
தேவனருள் செய்யவல்லோன் றீச்சரங்கைப் பற்றிமிக்க
வாவலன்போ னுங்கினு னூர்த்து. (உகூ)

றுங்குதிற லுக்கிரனை நோக்கியதி சூரனென்போன்
பொங்குபுனல் சண்டன்கால் போதனரி—தங்களுடை
யோங்கு படைமுறையே யுய்ப்பவவை யாவையுமே
வீங்குகையால் வாங்கியுண்டான் வேட்டு. (௩0)

அதிசூரன் யானினிச்செய் யாற்றலென்னிவ் வீரன்
மதிசூடி யோவரியோ மன்பூ—வதிவாரோ
வென்னவவ னேற்றங்கண் டென்செய்து மென்றனர்சீர்
துன்னமன்கொ ளாவியன்னூர் சூழ்ந்து. (௩௧)

இந்திரன்முற் றேவரெலா மிச்செயல்கண் டெண்கணன்முன்
வந்திறைஞ்சி யெம்மால் வருபடைநீ—நந்தனின்றன்
வன்படைகள் யாவுமன்னன் வாங்கி நுகருமா
றென்பகர்தி யென்று ரிசைந்து. (௩உ)

ஏவருங்கேண் மின்களிவ னீசன் வரத்தினன்
பூவயிலோன் பூங்கழல்கள் போற்றிவந்தோன்—மாவலியர்
தம்மிற் றலைவன் சயம்பருள்கொள் செம்மையா
னெம்மிற் பெரியோ னெனில். (௩௩)

சக்கரமுன் மாந்துந் தலைவனினு மிக்கவல்லோ
னுக்கிரனா மன்னு முதவுபடை—தொக்கவுண்ட
தற்புதமோ வொல்லையெண்ணி லண்டமழித் தாக்குமிவ
னற்புகழார் சொல்வார் நயந்து. (௩௪)

என்னவிதி கூற விமையோர் சிரந்துளக்கி
யின்னு மிவற்குவிற லெய்துகென்று—ரன்னபொழு
தேண்படைமன் பூதனைப்பார்த் தின்றுன்னை மாய்ப்பலரன்
மாண்படைகொண் டென்றான் வலிந்து. (௩௫)

மந்திரத்திற் பூசைமுற்றி மாதேவன் மாப்படையை
யுந்தமுக்கண் மூர்த்தி யுருக்கொண்டு—வெந்தீ
கடியாரவம் பூதங் கணமெலையு மஞ்சும்
படிநடந்த தந்தப் படை. (௩௬)

உக்கிரனெய் தப்படைகண் டொண்கதைவிட் டஞ்சலித்தைத்
தக்கரத்தைப் பன்னி யடிதுதித்து—நிற்கவிவற்
றீண்டுகிலேன் யானென்னுச் சிந்தனைசெய் தந்தையின்*
மீண்டுபோ யிற்றே விரைந்து. (௩௭)

அண்ணல் படைபோ யரனை யடைந்ததெங்கு
மெண்ணு மிவன்சிவன்கொ லென்றயிர்த்துத்—திண்ணவுண
னஞ்சினன் விண்ணோ ரலர்மழைபெய் தாரசுர
ரெஞ்சினர் சென்றா ரிரிந்து. (௩௮)

செல்லவுணர் தங்குழுவைத் தேற்றியதி சூரனங்கோர்
வெல்லுகதை யுக்கிரன்றோண் மேல்விட்டா—னெல்லையதை
மற்றவன்கைப் பற்றியவன் மார்பிற் புடைத்தலுமக்
கொற்றவன்ற னுவிகொண்டான் கூற்று. (௩௯)

துஞ்சி விழுந்தவதி சூரன் றனைநோக்கி
நஞ்சிற் கொதித்துவலி நண்பூத—ரஞ்சிடநீள்
விற்குனிக்க வன்னவன்மேல் வெற்புமரம் வீசவெய்யோ
னற்குயினிற் பெய்தனன்பல் லம்பு. (௪௦)

வெந்தறுகட் பூதர் விலங்கலுய்ப்ப வங்கவர்பாற்
கந்தரமு னங்கநெய்த்தோர் கான்றிடலு—முந்தவெங்கோல்
தோண்முகந்தா ணீள்கை துமிந்து கணமிறப்ப
வேண்கனக னுற்றா னெதிர். (௪௧)

வருகனகன் மேலவுணன் வண்டொடான் றழுத்தக்
குருதியுகத் தேர்மேற் குறுகி—யொருவலவற்
கொன்றசுரன் வார்சிலைநாண் கொய்துகரு மேகம்போன்
மின்றாணி யில்லிழிந்தான் மீண்டு. (௪௨)

அந்தில் வரையொன் றசுரேந் திரன்மேலே
யுந்தலும்வில் வாங்கியெண்கோ லுய்த்தவெற்பு—நந்தவிட்டே
வாயிரம்பெய் தாடகன்சோர் வார்ந்துநிற்ப வுன்மத்தன்
வேயசல மொன்றெறிந்தான் வேர்த்து. (௪௩)

அன்னு னெறிவெற் பதிவிரைவில் வந்தடர்க்கச்
சின்னு பினமாமா சிந்தினகண்—டுன்னுவோர்
தோதன்மேற் பாய்ந்தரன்கோல் சிந்தநெய்த்தோ ரோடமந்தன்
ரூரகன்சேய் னேர்வந்தான் றுன். (௪௪)

மந்தன் வரவவன்மேல் வாளியீ ரைந்துவிட்டான்
கொங்தெரியிற் சீறியவன் கோபெறித்—துந்தலுமார்
புற்றகன்ற தாயிரங்கோ லுய்க்க வவனயர்ந்தான்
செற்றமொடு சிங்கனுற்றான் றேர்ந்து. (௪௫)

வெற்பொன் றவனிறத்தில் வீசவம்பொன் றுலகற்றி
வற்புறுமோர் தண்டெறிய மன்னூறு—விற்பகழி
கொண்டனற்சிங் கற்றொலைத்தான் கூர்கணை தூய்ப் பூதரைப்பின்
கண்டனன்றின் டாரகன்சேய் காய்ந்து. (௪௬)

கண்டிலக்க ருட்டண்ட கப்பெயரோன் விற்குழையா
வண்டிரண்டைஞ் ஞூறுவெய்யோன் வத்திரத்தின்—மண்டவிட
நொந்துசிலை வாங்கி நுதலிலெண்கோ லுய்ப்பனைந்தான்
முந்தினன்மன் முன்சோ முகன். (௪௭)

எதிர்வந் தவனிறமே லீரைம் பதுகோ
லதிரவுணர் வேந்த னழுத்த—விதிர்தருதன்
றன்மா சிலைகுனித்துச் சோமுகனோ ராயிரங்கோன்
வின்மாரி யிற்பெய்தான் வேர்த்து. (௪௮)

செல்லுகணை தாரகன்சேய் தேரைவல வற்சிதைப்ப
மெல்லவுந்தேர் மேற்பாய்ந்தோர் வேலையுய்த்தா—னொல்லை
மரும மதிற்படலு மால்கொடவ னிற்ப
வொருவிசய னுற்றா னுருத்து. (௪௯

கொன்விசயன் வில்வாங்கிக் கோலா யிரமுய்த்து
மன்வலவ னைத்தடிந்து மற்றவன்கை—வின்முரிக்க
நாரியற விற்றவில்லை நன்கேந்தித் தானவர்கோன்
றேரினிற்பா கிற்பொலிந்தான் றேர்ந்து. (௫௦)

ஓர்பா கனைநிறுவி யுற்றவன்மேற் றண்டெறியக்
கூர்விசய னெல்லையில்வெங் கோல்விடுத்தா—னேர்கணையை
யொல்லையிற்றா ளாக்கியுரத் தூடுறவன் றன்பதைத்து
வில்லினொடு வீழ்ந்தான் மெலிந்து. (௫௧)

அதுதெரிந்து மற்றோ ரசுரேந் திரனோ
டெதிர்தந் திகல்செய் திரிந்தார்—கதிர்வடிவேற்
கந்தவே ளன்போற்றிக் கார்முகம்வாங் கிக்கணைதூய்
மைந்தன் றனைமறைத்தான் வாகு (௫௨)

மற்றவனோர் வில்வளைத்து வண்டா யிரமழுத்த
வுற்றதுநெய்த் தோரெழுசோ லுய்த்துவரி—விற்றுணிப்ப
மேலாந் தனுவாங்கி வீரன் விடங்கால்வெங்
கோலா யிரம்விடுத்தான் கூர்ந்து. (௫௩)

ஒருகணை தாரகன்சே யெண்வில் வினையிறுத்துப்
பாகனுயிர் கொண்டு பரிபடுப்ப—வாலகையின்றி
வேறொருதே ரேறினன் வீரன் பொருதவனை
யீறுசெய்வ னென்றா னினி. (௫௪)

வேறொருதே ரேறியவன் வெண்மாத் தனுவளைத்து
நூறுகோ லுய்த்திரத நூறவே—வீறுளா
னங்கையற் போற்றிவிண்மே லாயொளிர்வாள் கொண்டவனை
வெங்கையி லொன்றெறிந்தான் வேட்டு. (௫௫)

தாரகன்மைந் தன்வெகுண்டு தண்டொன் றெடுத்தெறிய
வீரன் சினந்தவன்க மீதுதைத்தான்—காரவுணன்
சேந்தகத்தி கொண்டெதிர்ப்பச் செம்ம லவன்சிரந்த
னந்தகத்தி னலெறிந்தா னன்கு. (௫சு)

மக்க ளிருவருமே மாய்ந்ததும்போர் செய்திரிந்து
பக்கமுறு தானை படர்ந்ததுங்கண்—டக்கதனிற்
செந்தீப் பொறிசிதறச் சீறித்தன் றேரெய்தி
வெந்தீச் சிலைகுனித்தான் வேந்து. (௫எ)

வாணிறுதி வீர மகள்சூடிகொண் மாசிலையி
னணிநெலி காட்டவெஞ்சூர் நாமுறீஇச்—சேணிவந்த
பாரிடர்கள் வெற்போடு பன்வீர மும்விட்டே
யாரிடரு ளாழ்ந்தகன்றா ராங்கு. (௫அ)

சிலர்பதைத்து நின்றார் சிலர்வீழ்ந் திறந்தார்
சிலர்மயக்க முற்றார் தெரிந்து—சிலரிறந்தார்
வேதன்மா லஞ்சினர் மேவுயிர்க ளஞ்சினநா
ணேதை தனைக்கேட் டுலைந்து. (௫கூ)

பன்றனுவி னணிநெலி பன்னிரண் டாண்டளவு
நின்றிலது பாரிடர்போர் நேர்ந்தழித—னன்றுணரா
நோன்கழற்காற் றானைமன்னர் நூற்றெண் மரும்பொருப்பும்
வான்மரமும் பெய்தனர்சூழ் வந்து. (சுo)

நோக்கிமைக்கு முன்பத்து நூறா யிரகோடி
மாக்கணைவெஞ் சூரன் வரன்முறையே—போக்கித்தன்
சாரி லுறுவ தடிந்து கணத்தலைவர்
மேருவுறழ் மெய்துளைத்தான் வேர்த்து. (சுக)

முடிவத் திரங்காது மூக்குவிழி மார்பு
கடிகை குறங்கு கழலா—ரடிதுளைக்கப்
போதத் துயர்ந்தார் புழுங்கினர் வெய்துயிர்த்தார்
பூதத் தலைவர் புலர்ந்து. (சுஉ)

வியர்த்தார் சிலவர் வெதும்பினர் சில்லோர்
ரயிர்த்தார் சிலவ ரலமந்—துயிர்த்தார்
சிலவ ரிரங்கினர் சில்லோர் மறிந்தார்
சிலவர் தலைவருட்போர் தீர்ந்து. (௬௩)

இனையதன்மை யெய்தினர் நூற் றெண்ம ரெனுமா
வனிகமன்ன ராண்மை யழிய—நனியிலக்க
ரோலா சுகம்விடவஃ தேவிலக்கி வில்லிறுத்தான்
கோலா யிரகோடி கொண்டு. (௬௪)

மைமத்தகுவன் விற்கொளுமுன் வண்டா யிரகோடி
யுய்த்தசுவத் தேர்வீத் துரத்தவர்க்குத்—தைத்துருவ
வோரிலக்க மாயிரங்கோ லுய்த்திடவீழ்ந் தாரிலக்கர்
வீரமார்த் தாண்டனுற்றான் வேர்த்து. (௬௫)

வில்வளைத்து நாணேற்றி வெங்கோல் விடவவுணன்
பல்கவைநீத் தாயிரமே பாலத்தின்—மல்கவுய்த்தான்
மின்னார் சரந்தூண்டவேந்தா யிரங்கணையா
லன்னா னுரம்பிளந்தா னங்கு. (௬௬)

விட்ட கணையினால் வீரமார்த் தாண்டனொந்து
பட்டனனென் றன்னவெய்ய பார்விழுந்தா—னொட்டலான்
மன்வீர முற்றுமே மாய்ப்பனா னென்னவந்தான்
மின்வீர ராக்கதனும் வேந்து. (௬௭)

வந்தவிறல் வீரன்வில் வாங்கியோ ராயிரங்கோ
லுந்தமன்ன னாயிரமே வுய்த்தார்ப்ப—வந்தவம்பை
நீத்துச் சிலைதுணிக்க நீள்விசும்பில் வான்கொண்டு
கோத்தனுவின் மேலெறிந்தான் கூர்ந்து. (௬௮)

நெடியவா ளிற்றிடலு நேரலன்வில் லெற்றும்
படிமுயலப் பார்த்துப் படையில்—கொடியவனைக்
கொல்லல் பழியெனவுட் கொண்டவுண னுந்தவிண்போய்ச்
செல்லலுற்று வீழ்ந்தான் றிகைத்து. (௬௯)

மன்னதனை வீர மகேந்திரன்கண் டார்பகழி
யொன்னலன்றன் றேர்மறைய வுய்த்தெதிர்ந்தா—னன்னதனை
யட்டணையம் பெய்ய வதுசிந்திச் சாரிவா
வட்டணைவந் தான்கணை தூய் மன். (௭௦)

பேரா றிரண்டுமொன்றும் பெற்றியினர் தம்முனிறங்
காறு.ரவுணன் கணைகுறைத்துச்—சீறுரும்
வட்டடிதோண் முப்பதுமே மார்ப மிருபதுமே
விட்டவன்வன் மைதொலைத்தான் வேர்த்து. (௭௧)

வீர மகேந்திரன்றன் வீழ்தலுமே சூரன்மேல்
வீரதீ ரப்பெயரோன் வில்வளை இ—வீரமா
வம்பு விடவதனை யாயிரங்கோ லாற்கடிந்தே
மும்புவிட்டுத் தேரழித்தா னங்கு. (௭௨)

தண்டமொன்றேந் திந்திரன் றனோர் வாநான்கு
வண்டி னதைத்துணித்து மார்புமொய்ம்பு—விண்டிடவீ
ரேழ்தனிக்கோ லுய்த்தே யெவரையும்வென் றனவனை
வீழ்தரச்செய் தான்புவியின் மேல். (௭௩)

வீரமகே சப்பேர் விடலை யிவனைவில்லா
லாரும் வெலவரிதென் றுய்ந்துதெய்வக்—கூரயில்கொண்
டுய்த்துழிம னுயிரங்கோ லுய்ப்பவவை நீத்தவுணன்
மைத்தநிறத் துற்றதுமின் வாய்ந்து. (௭௪)

உற்றவெஃகந் தூளா யுலவவெங்குஞ் சூரன்மேன்
மற்றொர் கதைவிடுமுன் மன்னவனேழ்—கொற்றவெங்கோ
லெய்யமகே சன்மொய்ம் பிடந்த துயிர்துரியம்
பையவடைந் தன்று பரிந்து. (௭௫)

வீரமகே சன்மயங்கா வீரசிங்க னோரவிலை
யோரொழுகோ லாற்றுணித்தே வோர்நூற்—றேரழித்தம்
பாயிரம்பா லத்தழுத்த வங்கவன்குன் றங்கைகொடு
மாயைமகன் மேல்விடுத்தான் வாய்ந்து. (௭௬)

குன்றந் தனையவுணர் கோவொருகோ லாலறுத்து
மன்றனிறத் தோர்நூறு வாளியுய்ப்பத்—துன்றுமணித்
தேர்மிசைவீழ் ந்தடித்தான் செங்கை பிளந்தனையான்
பார்மிசைவீழ் ந்தான் பரிந்து. (௭௭)

வீரன் பதைத்து வியன்றேர் மிசைவீழச்
சூரனிவற் கொல்லல் சுருதியன்றென்—றூரவனை
வாரி யிடையெறிந்தான் மற்றோ னினமுற்றான்
வீரனொரு வன்னெதிர்த்தான் வேர்த்து. (௭அ

வீர புரந்தரனிவ் வேந்தைவெல்லேன் வில்லிலெனக்
கோர நமன்படையைக் கொண்டெய்ப்பச்—சூரன்
வாரமுன்னி மேலுற்று மாய்ந்தயன் வேந்த
னூரமன் படையெடுத்தா னோர்ந்து. (௭௯)

எடுக்குமுன்வில் வாங்கி யிலக்கங்கோல் வேந்தன்
விடுக்கநிறம் போழ்ந்தகன்ற வீர—னெடுக்கமுற்றான்
சூராந் தகமையன்செய் சூழ்ச்சிநன்றென் றுநிகழ்த்தி
வீராந் தகனெதிர்ந்தான் வேர்த்து. (அ0)

சார்ங்கமன்ன வில்வளைஇத் தானவர்கோன் மேன்மழைபோற்
கூர்ங்கணையெய் தானதனைக் கோல்கொடுநீத்—தீர்ங்களச்சு
ரோரா யிரம்பகழி யுய்ப்பவதை யத்தொகையால்
வீரந் தகன்றடுத்தான் வேர்த்து. (அக)

தடுத்திடச்சூர் சீறித் தனியா யிரங்கோ
லெடுத்துவிட வீர னெதிரா—விடுத்தகணை
யெல்லாஞ் சிதைத்திரதஞ் சிந்தியந்த கன்னிறத்துட்
செல்லா வகன்றதுவே செற்று. (அஉ)

வீரந் தகன்கணையால் வீழ்ந்தயர வாகைமொய்ம்பன்
றேரா வுறுமரணஞ் செற்றமுற்றுச்—சூரமன்
முன்னிரத மூர்ந்துவர முன்னுருப்பார்த் தொற்றிவனென்
றுன்னி வெகுண்டுரைப்பா னோர்ந்து. (அ௩)

எம்மகேந்தி ரஞ்சாடி யெண்ணி றமரையட்டாய்
வெம்மனிகத் தெண்ணிலவே வீத்தனையார்—செம்மக்க
டங்களைக்கொன் றுய்ந்நின் றனியுயிர்கொண் டேயாற்ற
லிங்கன் முடிக்குவே னின்று. (அ௪)

பற்றுபட்டி மைபயிற்றிப் பன்னமைச்ச ரிற்பன்னி
யொற்றறுய் வந்தனையே யுய்திகடன்—மற்றதுவே
வார்விற் பிடித்தனையே மாண்டனையிவ் வைகலே
யார்நினுயிர்க் கீறென்றா றுங்கு. (அ௫)

தூதுவுமே யாகுவேன் சூழமைச்சு மாவனென்றார்
மீது சமர்புரிவேன் வேற்சாமி—யோதும்
பணியனைத்துஞ் செய்வேன் பயிலேதும் வல்லே
னணியமரஞ் செய்தியென்றா றுங்கு. (அ௬)

என்றுதிறல் வீர னியம்பலுந்தீக் கான்றினகண்
டின்றவெயி றேட்டஞ் சிலிர்த்தமயிர்—துன்றுசின
மேலுறச்சூர் விற்குனித்தான் விண்புவியோங் கல்பணிகள்
சாலத் துளங்கினவே தாழ்ந்து. (அஎ)

வேலையிற்றிண் வாகுவுந்தன் விற்குனியா நாணொலிசெய்
காலையிலோர் மூர்த்தங் கலங்கினபார்—மேலையண்டங்
கூரா யிரகோடி கோலுய்த்தான் கோன்கணை தூய்க்
காரா மெனத்தடுத்தான் காய்ந்து. (அஅ)

விலக்கவிலக் கங்கணைகள் வேந்துவிட வேந்த
விலக்கா யிரகோடி யேவின்—விலக்கவெய்யோன்
பின்னுங்கோ லோர்கோடி பெய்தனன்றிண் வாகுவுமே
மன்னுதலுய்த் தானூறு வண்டு. (அகூ)

மேவுகணை பாலமுற்று வீந்தனசேய் வேலன்றிச்
சாவிவன்ற னுக்கை தனக்கிலையென்—றேவளவில்
கோடிபெய்ய வெய்யவன்கோல் கொண்டவைமாற் றிப்புயத்தி
னூடியலே ழம்பெய்தா னுற்று. (௩0)

அன்னவைமெய் யுற்றுநெய்த்தோ ரார்ந்துபிடர் போழ்ந்தகன்ற
பன்னவன்றேர்ப் பாகர்மேற் பல்கோடி—யென்னும்
வலவயிற்கோ லுய்ப்பவவை வாய்ந்துடலூ னுந்த
விலவமலர்ந் தாங்கிருந்தா ரேய்ந்து. (௩௧)

ஆங்கதுசூர் கண்டழன்றே யைம்பதுவெங் கோலோச்சி
யோங்கிரத்தத் தோடரியை யொல்லையட்டான்—வீங்குபுயன்
மாவாய் மணிநெடுமா வையத்தி லேறிவளி
தீவாய் படைதொட்டான் றேர்ந்து. (௩௨)

மன்னன் முறுவலித்து வாளாவில் லோடுநிற்ப
வன்னி வளிப்படைபோய் மற்றவன்மேற்—றுன்னியிற்ற
கூற்றின் படைகதிரின் கொன்படைசூர் மேல்விடலு
மேற்றமிழந் தேயிறந்த வேற்று. (௩௩)

வருண னிருதிமக வான்படைகண் வீரன்
முரணுறுசூர் மொய்ம்பினுய்ப்ப மோதி—முரணற்ற
மாயப் படையவுண மாப்படைவல் லேவிடுப்பப்
போயப் படையிழந்த பொற்பு. (௩௪)

வானோர் படையாவு மாய்தலுமே விம்பிதனுய்த்
தேனோர் மலரவன்மால் சீர்ப்படைக—டானோச்ச
வாரழல்கால் பல்படைக ளாயவுல கும்பனிப்பச்
சூர னெதிர்நடந்த சூழ்ந்து. (௩௫)

மேய விருபடையும் வெய்யோ னுரம்பாய்ந்தே
யாயதிருத் தொல்வலிநீத் தாங்கெவரு—மேயென்
வசையெய்தி யேயிரிந்த வாகுவியப் பார
விசைகொளிறை சொல்வா னிவை. (௩௬)

மூத்தேவர் தம்முண் முதலானோன் மாவாத்தா
லெத்தேவர் மாப்படையு மென்னைவெல்லா—புத்தேள்வெல்
வானீந் தனவெனைச்சார் தல்லனலை யூனிதெனத்
தேனீசூழ்ந் தாருந் திறன். (௩எ)

தெரிந்தனைநன் கோச்சு திறல்வெம் படைகள்
புரிந்தவென்றி யொன்றுமில பொன்றி—யிரிந்தனநீ
வெல்வன்மை யுங்கண்டேன் வில்படையோன் றுனின்னைக்
கொல்வனெனக் கூற்றினின்றேன் கூர்ந்து. (௩அ)

என்றசுரன் கூற விளவலரன் மாப்படையை
நன்றருச்சித் தன்னவன்மே னன்குவிடத்—துன்றெரிகான்
றுகமுற மேவவவ னத்தன் படைமுறையே
வாகுவின்மேல் விட்டான் வலிந்து. (௯௯)

காரியா காரிபடை காய்ந்திரண்டு மொன்றொடொன்று
போரியா வோரும் புகழ்ந்திடச்செய்—சீரியா
ரீண்டறைவர் விண்ணோர்க ளேத்த வவையிரண்டு
மீண்டனவுய்த் தார்பால் விரைந்து. (௧00)

அன்னதனை நோக்கி யவுணன் றனுவளைஇ
வன்னெடுங்கோ லுய்ப்ப வயவன்றன்—றன்னுசிலை
வாங்கிவெங்கோல் சிந்தினான் மன்னுமைம்மூன் றத்திரத்தால்
வீங்குபுயன் விற்றுணித்தான் வேந்து. (௧0௧)

சிலைதுணியச் சீறிநல்லோன் றீயோன்மேற் செவ்வே
றுலையவிடத் தொல்வாங்கொள் சூரன்—மலையுரத்தின்
மேவியிற்ற தேனையன்மால் வீறடக்கு மோர்கதையை
மாவயவன் மேலெறிந்தான் மன். (௧0௨)

வெங்கதைநேர் மேவலுமே வீரனோர் தண்டமுய்ப்ப
வங்கதைநீ றுக்கியுரத் தார்த்தடர்க்கப்—பொங்குநெய்த்தோர்
போக்கையா றென்னப் புகலவே போழ்ந்தநெடு
மாக்கையான் வீழ்ந்தா னயர்ந்து. (௧0௩)

ஆற்றலின்றாய்த் தண்டிறலா ரண்ணல் விழவலவன்
றேற்றுறுவான் கொண்டணைந்தான் றேருகைத்தே—மாற்றலன்
றன்றனிவில் வாங்கிச் சரமாரி பெய்தலுமே [றுன்
துன்று கணமிரிந்த சோர்ந்து. (௧0௪)

தாக்கிகன்மா வீரர் சயமொய்ம்பன் மற்றையோ
ரூக்கியவன் பின்றெய் துடைதலைவே—நோக்கியே
பாகரொடுஞ் சூர்மிசைநம் பாண்டினெடுத் தேரைவிரைந்
தேக விடுதியென்று னேய்ந்து. (௧0௫)

சிவனிளைய செல்வனிது செப்பலுமிஃ தோராப்
பவனன்றேர் தூண்டவிருள் பாற்றித்—தவனனுயர்
வான்றவிர்ந்து மண்ணுற்ற மாண்புபோற் போரிற்சேய்
தோன்றியதோற் றங்கண்டான் சூர். (௧0௬)

ஏர்மல் கியமூ விருமுகமுங் கண்ணுமணி
யார்மவுலி யுந்நிறமு மாயுதமுங்—கூர்நல்
லரிதருபொற் றண்டைசிலம் பார்க்குஞ் சரணுந்
தெரிதரவே கண்டான் றெளிந்து. (௧0எ)

சூரனெனுந் தானவர்கோன் றொல்லைநா ணோற்றதுவும்
பாரினெடுங் காலம் பயின்றதுவுஞ்—சீரருள்கூ
ராறுமுகத் தெம்பிரா னாருருநோக் கிப்பெறுமாப்
பேறுபெறற் கன்றோ பெரிது. (௧0அ)

சிந்தையின்க ணோராத் திருவுருக்கண் ணாற்கண்டு
முந்துநின்ற சூரன் முனைவனருண்—மைந்தனிவ
னென்னநினைந் தேயுள்ளத் தில்வெகுண்டு கந்தவே
டன்னைநோக் குற்றுரைப்பான் றான். (௧0௯)

சேனையாய்ச் சூழ்ந்தோர் செருவன் பழிந்திரிந்தா
ரேனையரும் போர்செய் திறந்தனர்நின்—றானைப்
பதியொழிந்தா னீயினியோர் பாலனே வெல்லை
யதிசயமே யார்க்குமுள தாம். (௧௧0)

பங்கயன்மா லீசன் பயிலவரா ரென்னொடமர்
தங்குவலி யில்லையுந் தாரகனும்—பொங்கமர்பின்
றந்தவவன் றானைத் தலைவருமே போலவெனை
மைந்த நினைந்தாய் மனத்து. (௧௧௧)

ஆக்கமுன்னா யார்வரத்தி னுண்மையுன்னா யாடலதின்
வீக்கமுன்னாய் தானையுன்னாய் வெம்போரி—னூக்கமுன்னாய்
மன்வரையின் மின்னிரங்க வானோ ரழுங்கவில்லி
னின்வலிமைகொள்வனென்றா னேர்ந்து. (௧௧௨)

சூரனிகல் கொண்டினைய சொல்லவரு ளாங்குமரன்
மூரல் சிறிதரும்ப முன்னவில்வான்—கூரவுநின்
னாற்றலினிக் கூறி யகந்தைகொளே லன்னதனை
மாற்றுதும்யாம் வல்லை வலிந்து. (௧௧௩)

பன்வரமா மாண்பினெனைப் பால னெனமதித்தாய்
நின்மடமை யாஞ்சம்பு நெற்றிவிழி—மன்பொறியோன்
றன்றோ வெலாமடுவெ தாடலுரை யாரெதிர்ந்து
வென்றோது வார்வயவர் வீறு. (௧௧௪)

நூற்றுடனெட் டென்ன நுவலு முகங்காறும்
பேற்றுடனே வைகுநின்றன் பேர்வலியை—யாற்ற
விறையி னளவா லிரும்பாலிற் புக்க
வுறையி னடுவனென்றா னுற்று. (௧௧௫)

என்னுமுன்மன் சீறி யிரும்பா ரளந்தவன்போன்
மின்னண்ட மீதுறவோர் வில்வளைக்க—வன்னதுகண்
டாலவனத் தத்தனட மாடமண்ட மேலெழுந்தாட்
கோலமென வில்லெடுத்தான் கோ. (௧௧௬)

எடுத்ததனி வில்வளை இ யேந்தவொலி சொள்ளக்
கடுத்துவெஞ்சூர் நாணேதை காட்டித்—தொடுத்துச்
சரமழைதூ யண்ண றனைத்தேனைப் போர்ப்பச்
சரமழைதூ யன்னசெற்றான் றான். (௧௧௭)

செற்றலும்பின் வெஞ்சூர் சினவிப்பல் கோல்விடவே
மற்றவைநீத் தம்போச்சி வாளியெய்து—கொற்றவனு
மன்னவுனின் றன்னை மறைத்துநெறி மாற்றினன்விண்
மின்னுகதிர் வேலுடைச்செவ் வேள். (௧௧௮)

ஆனகலா யீட்டமன்ன னப்புமழை யான்வீட்டி
வானவர்சே னைக்கா வலற்கண்டு—கோனவிலும்
பத்துநா றாயிரங்கோல் பண்பினுய்ப்ப வேளவைநீத்
துய்த்தனனே வேழ்புயமே லோர்ந்து. (௧௧௯)

மாயைமகன் றிண்புயத்தை மன்னித் துளைத்திலவே
சேயதனைக் கண்டுநகை செய்தழன்று—தீயவன்பி
னெய்கணையெ லாஞ்சிந்தி யேனு யிரம்பகழி
பெய்தவன்றன் வில்லறுத்தான் பேர்ந்து. (௧௨௦)

சிலையைத் துணித்தலுமே தீயோன் சினவி
மலையைச் செகுத்தவன்மேல் வாணி—தலைவனரு
ளேண்டிண் படையெறிய வீரோ ழுடுகணைக
ளேண்டி யதையறுத்தான் சூழ்ந்து. (௧௨௧)

மன்ன னயிலிறலு மற்றோர் சிலைவளைஇ
வன்னுதியே மாரிசிந்தி மாறுமா—றன்னவன்பெய்
கூர்கணையெ லாமாற்றிக் கொற்றவேற் காளைபுயத்
தார்கணையேழ் விட்டார்த்தா னுங்கு. (௧௨௨)

சூர்விட்ட மாப்பகழி தோள்புக்குத் தூள்படலு
மார்வலிகன் றென்றுசினந் தையிரண்டு—வார்கணையா
லன்னான் சிலையறுத்தோ ராயிரமாம் வெஞ்சரத்தாற்
றென்னாழித் தேர்சிதைத்தான் சேய் (௧௨௩)

ஆழியந்தேர் விற்றுகளா யாதலுஞ்சூர்க் கேமமா
மேழிரண்டு நூறா யிரந்தேரை—யூழிநெடுங்
கோலிற் சிதைத்தான் குமரனது கண்டுமன்னன்
சூல மெறிந்தான் றுணிந்து. (௧௨௪)

சூர்விடுவெஞ் சூலந் துணித்துநாற் றொல்கணையா
லார்குடையே ழம்பி னறுத்திலங்கு—மோர்முடியோர்
கோலிற் றுணித்தெங்கும் கூர்கணை தூய்ப் பூணணிகள்
சால வறுத்தனள்சேய் சார்ந்து (௧௨௫)

கொற்றவன்றன் வன்மை குறைந்ததனைக் கண்டணிகப்
பற்றுதலை வோர்நாற் படையொடுஞ்சேர்ந்—துற்றபடை
மாரிபொழிந் தேசூழ்ந்தார் மாமேரு வையேழு
வாரிமுந்தச் சூழ்ந்தனபோல் வந்து. (கஉசு)

சூர்தருமா சேனைதனைச் சூழ்ந்து வளைந்தமைகண்
டோர்தருசேய் செங்கரத்தி லேந்துதெய்வஞ்—சார்பரிதி
விட்டனனஃ தென்றினிற்போய் வெய்யவுணர் மெய்துணித்த
தெட்டெனுந்திக் கங்கமுக வேய்ந்து. (கஉஎ)

தேர்துணிக்கு மாதுணிக்குந் திண்குஞ் சரந்துணிக்குந்
தார்துணிக்குந் தானை தகத்துணிக்கும்—வார்துணிக்கு
மேந்து கொடிதுணிக்கு மோர்கொள் குடைதுணிக்குஞ்
சேந்தன் றிகிரி திரிந்து. (கஉஅ)

கொற்றமிகு மோர்கோல் கொடுதிண் குலாலனனி
சுற்றுசக்க ரம்போற் சுழன்றுவிறற்—பற்றலர்தம்
பாழிப் படைதுள் படுத்தி முருகவே
ளாழிப் படைதிரிந்த தாங்கு. (கஉகூ)

தீர்த்தன் விடுநேமி செப்பிலக்க வெள்ளமுற்ற
மூர்த்தமொன் றிற் போழ்ந்து முடித்ததே—கார்த்தநிற
வச்சுதன்ற னத்தத் தமர்பரிதி யஃதுகண்டு
மெச்சிப் புகழ்ந்ததுசீர் வேட்டு. (க௩0)

காரவுண ரங்கங் கருமலைபாங் கார்குருதி
வாரருவி யாங்கதிற்செல் வாள்பரிசை—யூருவன
மன்றோர் கலமீகா யன்கொடியா மேவமுந்நீர்
சென்றே கலந்ததொல்லை சேர்ந்து. (க௩க)

ஒருகட் பறைகலமா வூனடிசி னெய்த்தோர்
பருகுவபன் மூளைகறி பற்று—மருவுநிணத்
தூவினிய பக்கணமாச் சூழ்ந்திருந்து பேயினங்கள்
மேவியினி தாரும் விருந்து. (க௩உ)

இனைய வெல்லை யிற்பரிதி யிவ்வா றியற்ற
னினைகிலன்வேள் வேற்படையி னித்தன்—புனைபடையின்
வீட்டினனே வோர்மொழியால் வீகவென வாற்றினனே
சூட்டணிகந் தன்னையென்றான் சூர். (க௩௩)

தேரிழந்து வில்லிழந்து சீரிழந்து பூணிழந்து
பேரிழந்து தானைப் பெருக்கிழந்தே—யேரிழந்த
வஞ்சன் முடிதுளக்கி மஞ்சன் வலிநன்றென்
றஞ்சன் படைவிடுத்தா னைந்து. (க௩ச)

சென்ற வயன்படையைச் செவ்வேள் கரத்தயில்சென்
றொன்ற விழுங்க வுலகுண்டோன்—றன்றுபடை
யன்னதுய்க்க வன்னதனை யன்னதுபோ லன்னதுண்ணக்
கன்னிகர்மன் கண்டயர்ந்தான் காய்ந்து. (௧௩௫)

புரமெரித்தோன் மாப்படையைப் பூசனைசெய் தேர்தல்
பரவிவிட வஃதார்த்துப் பண்பின்—வருதிறலா
லண்ட மதிர்ந்த வவற்றுள் ளனவுதிர்ந்த
வெண்டிசைமா சென்ற விரிந்து. (௧௩௬)

எந்தைபடை யீதெனவே யெண்ணியொரு கைநீட்டி
வந்த படைதன்னை வாங்கினன்மு—னந்தவன்போன்
மற்றதனைக் கண்டான் வயமாயை மைந்தனுங்
கொற்றவேற் கோமான் கொதித்து. (௧௩௭)

விட்டபடைக் கெல்லாம் வேறுபடை தொட்டிலான்
கிட்ட வவைகவர்ந்தான் கேடிலா—வட்டமா
மூர்த்திதா னென்பதனை மூவுலகு மேயுணரச்
சீர்த்தியுறக் காட்டினன் சேய். (௧௩௮)

என்னொடுபோ ராற்ற விவனலால் வேறிலவே
டன்னொடுபோ ராற்றயான் றனலதி—லன்னதா
லென்றனக்கு நேரா விவனலதி யாருமிலை
மன்றயியே னுக்குவமை மற்று. (௧௩௯)

மன்றனுவேல் வான்றொழிலு மற்றுளவுங் கண்டனன்சேய்
பன்றொழிலு நன்றினியான் பார்ப்பனெனு—நின்ற
வனையனிய னேக்கிவள்ள லாருளி னீரா
விணைய நவில்வா னெடுத்து. (௧௪௦)

இந்திரன்றன் சேயை யிமையோர் தமைச்சிறையி
லந்தமினுள் வைத்தா யதற்காக—முந்தவோ
ரொற்றன் றனைவிடுத்தோ மோது மவன்முறையே
சொற்றனவுங் கொண்டிலையுள் சூழ்ந்து. (௧௪௧)

அத்தன்மை யாலீண் டடைந்தனம்யாம் போரின்கண்
மைத்தடந்தோட் டாரகனைமாய்த்தனமு—னுத்தகைபோற்
போக்கி னினையும் பொருதிந்த வைகலே
வீக்குதுமென் றேகினே மீண்டு. (௧௪௨)

ஈண்டுநின்பா லுற்ற விலக்கம்வெள் ளத்தானை
நீண்ட சிலவன்மை நின்றனுற்—றாண்டி
யெறிதெய் வதப்படைக ளெல்லாந் தொலைந்தே
வறியனாய் நின்றாய் வதைந்து. (௧௪௩)

தாரகனைச் செற்ற தனிவே லிருந்ததுவோர்
பாரமன்று நின்னைப் படுத்தற்கே—யாரும்
படையிழந்த நின்னுயிரைப் பாற்றல் பழியாய்
முடியுமெனத் தாழ்க்கின்றோ முன். (௧௪௪)

பன்னுகின்ற தெண்பற் பலபலவா னோர்குழுக்கண்
மன்னுசிறை விட்டனையேல் வாழ்தியுயிர்—சொன்னவாம்
வண்ண மறுத்திடினும் வல்லை யடுதுமென்னி
னெண்ண முரைத்தியென்றா னீங்கு. (௧௪௫)

உனற்கரிய பெம்மா னுமைகேள்வ னல்கு
மனக்கினிய செல்வமுறு மன்னன்—றனக்கிளைய
வள்ளற் பிரானுரைப்ப மாறொன்றுங் கூறகில
னுள்ளத் திவைநவில்வா னோர்ந்து. (௧௪௬)

படையிழந்தா னென்னவுன்னிப் பண்ணவர்தம் யாப்பை
விடுதியென்றான் பிள்ளைமையால் வீயா—மிடலுணரான்
சேயாவா வல்லன் றெறத்தந்தை முன்றந்த
மாயா வரத்தினனை வாய்ந்து. (௧௪௭)

மற்றுநீர் வாவி மடுப்பதன்றி மாவெள்ள
வெற்றுநீர் வாரிகொளற் கேலுமோ—வுற்றமரி
லேற்றநெடுந் தானைதனை யேண்படையை மாய்ப்பதன்றி
மாற்றுமோ சேயென் வரம். (௧௪௮)

என்னையவன் வெல்வரிதி யானும் வலியவவன்
றன்னைவெல்வ தும்மன்ன தன்மையே—துன்னி
யருந்திறனற் றுளையொடு மாரமர்நன் காற்றிப்
பெருந்திறலுங் கொள்வேன் பெரிது. (௧௪௯)

என்றுபல சூழ்ச்சிமனத் தெண்ணி நனிதேர்ந்து
மன்ற வயந்தருமோர் மாயையின்—றுன்றுநெறி
மன்மந் திரமுன்னி மன்மறைந்து தன்புரியுட்
பொன்மந் திரம்புகுந்தான் போய். (௧௫௦)

மறைந்துசென்ற சூர்முயற்சி மன்னுயிர்க டோறு
முறைந்தகுகன் கண்டா னொருவே—லெறிந்தனையா
னின்னுயிர்கொள் வானினையா னின்னுமறிந் துய்யுமோ
வென்னுந் திருவருளா லிங்கு. (௧௫௧)

ஆயபொழு தேந்தல்பா லாயனயன் வேந்திமையோர்
போயிறைஞ்சிக் காசிபன்பாற் போந்தான்சீ—ரேயவுணர்
மன்னன் வயமுற்றே வாழ்ந்திருத்தா னின்றுதா
னின்னொடமர் செய்திரிந்தா னோர்ந்து. (௧௫௨

சூருடனீ போர்புரிதல் சூழ்தருமோ ராடலன்றி
யாருயிர்கொள் வான்கருதி னுயில்லை—பேரருளி
னன்னான் றனைவேலா லட்டிடுதி யெம்மிடைவை
யின்னு ரருளன்றே வீது. (௧௫௩)

என்றலுமெங் கோனன் றெனநகைத்து நம்முனிவீச்
சென்றமர்செய் வானுகிற் நீயவனைக்—கொன்றிடுதி
யென்று னையவனை யேண்சா ரதர்சூழ்ந்து
நின்றார்த் தனர்க ணெடிது. (௧௫௪)

போரிலெமை யெள்சூர் புரியிம் மதில்சிகரி
யார வகழ்ந்தெடுத்தே யாழியுய்ப்போ—மாருமே
வம்மி னெனக்கூய் வருசா ரதாமுங்க
வம்மகேந்தி ரத்தருற்று ரார்த்து. (௧௫௫)

உற்றபொழு தொண்மதிலை யோம்புமதி கோரன்பாற்
சுற்றனிகத் தோடுநின்றான் றன்பூதர்—கொற்றந்
திகழ்படைகண் டேசினவித் திண்டானை யோடு
மிகல்புரிய வந்தா னெதிர். (௧௫௬)

சூலமெஃக மாதி சுடர்படைவிட் டாரவுண
ரேலமரம் வெற்பெறிந்தா ரேனையோர்—கோலமணித்
தேர்பரிமா வைப்பிசைந்தார் திண்பூதர் பல்படையாற்
போர்புரிந்தார் தீயோர் புரிந்து. (௧௫௭)

சேரிகுடர் மூளை நிணந் துன்னுஞ் சமர்க்களத்திற்
காரியெரு வைசூழ்ந்த காய்கணமும்—வீரருமே
யானர் பலர்வீந்தா ரக்கணங்க டாக்கவிரீஇப்
போனு ரவுணர் புலர்ந்து. (௧௫௮)

வீரனதி கோரன் வெருண்டதனை நோக்கியே
யோரெழுக்கைப் பற்றி யொருகணத்திற்—சாரதர்கள்
கோடிகோ டிக்கதிகங் கூறாகங் கூறாக
வோடியோ டிக்கொன்று னுற்று. (௧௫௯)

பூதவனி கத்தலைவன் பூதரமொன் றங்கைகொடு
மோதவதி கோரனதை முன்னெழுவாற்—போத
விறத்தகர்த்தான் சிந்துமுகி லேந்தறனை யெய்தி
யிறத்தடித்தான் றன்பெய்த நேர்ந்து. (௧௬௦)

பூதன்மே லேவுமெழுப் பொன்றவவன் பல்லுறுப்பின்
மோத வவுணன் முடிவானுன்—மூதெயிற்கண்
சாரதமா வீரர் தலைத்தலையார்த் தேசென்றார்
வாரிதியார்ப் பின்னேழ் மடங்கு. (௧௬௧)

சாரா யிரம்யோ சனைவிசும்பிற் போய்வடவை
நேரா வுயர்சிகரி நின்றதனைப்—பாராம
னந்தரம்போ கக்கரத்தா லாங்ககழ்ந்தே யாழியுய்த்தார்
மந்தரம்போல் வீழ்ந்ததுவே வாய்ந்து. (௧௬௨)

மன்மணிகண் மின்சிகரி வாரியிடை வீழ்தலுமே
பன்மணியின் சோதிபடர் பான்மையுன்னார்—தன்மருங்கிற்
றூக்கலினு நெய்த்தோரோ தாழ்வடவைத் தீக்கொழுந்தோ
தேக்களறோ வென்பார் திகைத்து. (௧௬௩.)

பதும மணிநிழலைப் பங்கயமென் றேமா
மதுநுகர்வான் சென்றுமால் வாய்ந்த—வதனையூ
னென்னப்புள் போய்ப்பார்த் திகழ்ந்தகன்ற தீயெனமீன்
மன்னப்பு ளூற்ற மருண்டு. (௧௬௪)

திவலை விசும்புந் திசையுமுற மேகங்
கவலையுற்ற வி·தென்ன காலந்—தவலிலும்பர்
நின்றுமழை பெய்த னியதியிது நிற்கமண்ணின்
றின்றுமழை பெய்ததென்கொ லென்று. (௧௬௫)

மாநகருக் கங்கமா மன்சிகரி தன்சிறைவீழ்ந்
தானவுயிர் யாவும் மலைத்தலாற்—றூனெதிர்ந்து
போர்புரிவா னெண்ணிப் பொருதிரைக்கை யோச்சிவரு
நீர்மையினுட் புக்கதுமுந் நீர்.)௧௬௬)

வல்லையெறி கோபுரந்தான் வாரியிடை யுற்றலுமே
மல்லலம்பொற் சோவின் வடாதுபக்க—மொல்லையிற்றம்
பாதத் துதைதந்து பாற்றிநக ருட்புகுந்தார்
மேதக்க பூதர் வெகுண்டு. (௧௬௭)

மன்னகருட் புக்கேற்ற மாத்தா னவரையட்டு
மின்னுமணி மாளிகைகள் வீட்டினார்—புன்னெடுந்தூள்
பொன்னகர மேவியதன் பொற்பைமறைத் தேபுவியிற்
றுன்னகர மாக்கியதே தோய்ந்து. (௧௬௮)

திண்ணியதோட் பூதர் செயல்கண் டருள்புரிந்து
புண்ணியவேற் சாமி பொருநரொடு—பண்ணவரு
மன்பான் வழுத்த வணிகமனைத் துங்கொண்டு
தன்பா சறைசேர்ந்தான் றான். (௧௬௯)

பாசறையுட் செல்குமரன் பாரிடர்க ளாவணத்திற்
பேசறையுட் போயமரப் பேணியே—மாசி
லரியா சனத்த னமரர்கோன் போற்ற
வரிசயா சனத்தமர்ந்தா னாங்கு. (௧௭0)

மாயத்தான் மாயையினோர் மைந்தன் மறைந்தகன்று
ஞயத்தா னிற்கி னவுணர்கோ—னேயத்தார்
சேயா லொறுக்குமெனத் தேர்ந்தொளிப்போன் போற்கரந்தான்
போயா தவன்மேற் பொருப்பு. (கஎக)

ஆய வருவா யகன்று மகேந்திரத்துக்
கோயிலிற்போய்க் கோன்பதும கோமளைவாழ்—தூயமணி
மாட மிசையமளி மன்னியங்கண் டுஞ்சலன்சொ
லாடலன்போர்க் கானவுள்வா றங்கு. (கஎஉ)

ஆனபொழு தொற்ற ரரசன் செயலுரைப்பப்
பானுவின்றெவ் கேட்டுப் படரடைந்து—மாநகர்போய்
விந்தைமணிக் கோயிலெய்தி மேவணையிற் சூழ்ச்சியொடார்
தந்தைசரண் டாழ்ந்தறைவான் றன். (கஎங)

நாற்றானை யிற்போய்மா ணண்படையிற் சேயொழிந்த
மாற்றார் வலியுணர்வு மாற்றினே—னேற்றாரை
வென்றேன் குமரன் விடுபடையா லோர்வுற்று
ரன்றே யறைகிலனிற் காங்கு. (கஎச)

மல்கரனல் கொண்படையான் மாயையான் மாற்றலரை
வெல்குவே னெனவெய மிண்டனனுன்—செல்கதிரோன்
வந்தபின்னர்ப் போர்புரிவான் மன்புறம்போ னேனதன்மு
னெந்தைநீ சென்று யிகற்கு. (கஎரு)

இத்திறமோர்ந் தாயிலையோ யார் வேய்ந்தவரோ டாய்ந்திலைநீ
நத்தெனயுங் கூவி நவின்றிலையேன்—மொய்த்த
மதகையுடைத் தானையொடு மன்னவபோர்ந் தாய்போர்க்
கெதுபெருமைப் பாலதோ வீங்கு. (கஎசு)

அமரருக்கே யாக்க மவுணருக்கே யேக்க
மிமையவர்கோ மாற்கேயின் பீந்தாய்—குமரனைத்திண்
மாகணங்க டம்மைமுன்னி மன்னவனே நீபோருக்
கேகறலை யையாமோ வீங்கு. (கஎஎ)

இகழ்ச்சிதரு மேலோர்சிறியவர் தம்மோடு
நிகழ்ச்சிதரு போரிலவர் நேரிற்—புகழ்ச்சியிலை
வான்போர் புரிந்து வயங்கொளினு மேயிகழ்ச்சி
தான்போர்வை யாக்கொள்வர் தாம். (கஎஅ)

சென்றதுநிற் கச்சிறியேன் செப்புவேன் கேட்டியா
லின்றிரவு போயபின்போ யெவ்வரையும்—வென்றிகொடே
யெகுவனென் னைவிடுத்தி யாவுமொற்ற ரால்வினவி
யோகையுடன் வைகுவா யுற்று. (கஎகூ)

வீரரொடு செவ்வேளை வெல்லேனேன் மாட்சிதரு
மோரசு மேவுகிலே னென்னாலுமே—சூரனையு
மேவருமென் பின்னவனை வீத்தவனை மூவருமற்
றேவருமே வெல்லலரி தேற்று. (௧௮௦)

பின்னயில்வேற் காளையொடு மேவியமர் செய்பவரா
ரென்னலா தில்லை யிவன்சேயென்—றுன்னலை நீ
யொற்றேய் விறலோனை யொப்பில் படையுடன்போய்ச்
செற்றே குதியென்றான் றேர்ந்து. (௧௮௧)

தந்தையுரை கேளாத்தடிந்தவனை யோரிமைப்பில்
வந்தடைவே னென்னமகிழ் வாய்ந்தனன்மன்—மைந்தன்சென்
றேதமிலாத் தன்குலங்க ளேகலுமங் கண்வந்தார்
தூதுவர்கள் பல்லோர் துதைந்து. (௧௮௨)

சூர்மகன்றன் றாள்பணிந்து தூதரிவை கேட்கமன்னன்
போர்புரிந்து மீண்டபின் றிண் பூதர்க—ளேர்நகரின்
மன்வடபா லெய்திக்கா வல்லோன் றனைச்செகுத்துத்
துன்படையுஞ் சிந்தினார் சூழ்ந்து. (௧௮௩)

பின்னர் நெடுஞ்சிகரி பேர்த்தளக்கர் மேலெறிந்தார்
பொன்னகப்பா வுங்கழலாற் போக்கினா—ரென்னலும
னம்மாபிற் றச்சனைநீர் நம்முன் றருதிரென
வம்மகொணர்ந் தொற்றருய்த்தா ராங்கு. (௧௮௪)

மன்னடியைத் தச்சன் வணங்கமதி லாதியெலாந்
தொன்னெறிசெய் கென்றுரைத்துத் தூண்டியே—கன்னவிரே
மாகா யனையயுத மாவெளங்கொண் டேவடபாற் [ண்
சோகாத்தி யென்றகன்றான் சூழ்ந்து. (௧௮௫)

அத்துணையே தச்சன்போ யவ்வூர் மதில்சிகரி
சித்தத் துணிவிதித்துச் செல்லவே—மத்தமா
மாவிரதந் தானையொடு மாகாயன் போய்வடபாற்
காவெயிலைக் காத்துநின்றான் காண். (௧௮௬)

அன்ன பொழுதிரவி யாழிவெற்பி லாரவல்லென்
மின்னவற்கா ணாதெங்கு மோடித்—துன்னிவெள்க
வங்கதிர்வே லண்ண லவிரெழில்கூர் மேனியெனச்
செங்கதிரிற் றோன்றினன்கீழ்த் திக்கு. (௧௮௭)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௩௭௮.

மூன்றாநாட் பானுகோபன்யுத்தப் படலம்.

செங்கதிரோன் றோன்றுமுன்னர்ச் செய்கடன்மன் சேய்முடித்
பொங்கமரிற் றோற்றமையைப் புந்திகொளாப்—பங்கமில்சீர் [துப்
மாயவனைப் போற்றவவண் மைந்தன்முன் றோற்றிநிற்ப
மேயவனைத் தாழ்ந்துரைவான் வேட்டு. (௧)

தந்தைதனை தன்னையர்கள் சண்முகத்தோன் றூதனொடு
நந்தமர்செய் தாற்ற நலிவுற்றே—னொந்தனன்
மான மிழந்தேன் வலியிழந்தேன் பின்னடைந்தே
னூன பழிப்பிணிமே லாம். (௨)

வேத நெறிவிலக்கி விண்ணோர்ச் சிறைவைத்தாய்
மாதவர்செய் மாதவத்தை மாய்வித்தா—யோதயன்மால்
செவ்வண்ணன் றேவரிவர் தெவ்வராய் நிற்கிருந்தா
லெவ்வண்ணம் வாழ்திநீ யிங்கு. (௩)

பிழைத்திறத்தாற் றோல்வி பெரும்பழிமுன் பூண்டா
யிழைத்திடுமோ தொல்விதியை யாவ—ரொழித்துளா
ரீண்டுநவின் றவதென்கொ லேந்தலெழின் மைந்தகேள்
வேண்டுவன வீவனென்றாள் வேட்டு. (௪)

நேற்றமர்செய் தென்னைவென்ற நீள்வீர வாகுவையின்
றாற்றலனி கத்தொடுமீ றாக்கிடவோ—ரேற்றபடை
நல்குவா யென்ன நயந்தவடன் மாப்படையை
வெல்குமா றீந்தாள் விதித்து. (௫)

மற்றதனை நீவிடுத்தால் வாகு தனைப்பிறரை
யுற்றுணர்வை வீட்டி யுலக்குமா—விற்றைச்
சயமுன்ன தேகென்னத் தாளும்பர் போந்தாள்
வயமன் றிறம்பெற்றான் மன். (௬)

கூர்விசிகத் தூணிபுறங் கொண்டுகவ யம்புனைந்து
கார்முகங்கை யேந்திக் கருவிபல—போர்புரிதற்
காவனவுந் தெய்வதமா வத்திரமு மேற்றவுணர்
மாவனிகஞ் சூழவுற்றான் மன். (௭)

சயந்தனைவென் றாட்கொள் சயந்தனத்தி லேறச்
சயந்தனைக்கொள் கென்றாசி சாற்ற—வியந்தவுணர்
சூர்மகன்போர்க் கேகுகின்றான் சூழ்மினென்று கூறவொற்ற
ரார்படைக ளார்த்தெழுந்த வாங்கு. (௮)

ஓரயுத வெள்ளமா வொண்கரிதே ரொவ்வொன்று
மீரயுத வெள்ளமா வேனையோர்—வாரியென
வார்த்துவர மன்னனைச்சூழ்ந் தாங்கெழுந்த தூளிபோய்ப்
போர்த்ததிசை விண்மாப் பொருப்பு. (௯)

குன்று முயர்வரையுங் கூர்திரையுங் கார்முகிலு
மொன்றுபடப் போர்ந்துசெல லொக்குமே—துன்றுமதக்
கைம்மா கவின்றேர் கலிமாகா லாட்படைக
ளம்மா படர்வ வடர்ந்து. (௧0)

அந்தரம்வெண் டாமரைபூத் தாங்களவி லொண்கவிகை
கந்தரமின் பூத்தாங்குக் காரவுண—ருந்துபடை
யம்பரம்பற் புட்பறந்தாங் கண்கொடிநீள் வான்போர்ப்ப
வெம்படைகள் சென்ற விரைந்து. (௧௧)

இன்னவணந் தானை யிரைந்திருபாற் சூழ்ந்துசெல
மன்னன் மகனகர்ப்பொன் வாய்புரிசை—துன்னுகையி
லங்கன் பரிமுகங்க ளாயிரங்கொள் வேயினைப்பார்த்
திங்க னவில்வா னினிது. (௧௨)

பன்னுமரன் பாலனமர் பாசறையிற் சென்றுநீ
மன்னுபுக ழார்வீர வாகுவைப்பார்த்—துன்னருமை
னாணையிற்போர் செய்துதனை யாவிகொடு சீர்த்திபெற
வேணினுற்றேன் யானென் றியம்பு. (௧௩)

என்றசொல்லென் சொல்லா விசைத்துநீ மீள்கென்ன
நின்றதிறற் றூதுவனை நீசனுய்ப்ப—நன்றிதென
வேமகூ டம்போ யெழில்வீர வாகுவைக்கண்
டாமிவைநன் றோதுவா னாய்ந்து. (௧௪)

சூர்மகனின் னாவி தொலைக்கவின்று செல்கின்றா
னோர்தரவிம் மாற்ற முரைத்துநினைப்—போர்தரவே
மாவலோய் கொண்டுவரு வாயென்றா னேகுதிநீ
காவலோ யென்றறைந்தா னன்கு. (௧௫)

தூதனிது சொல்லிநிற்பத் தூயோ னகைத்தியா
னாதவன்றன் வெம்பகைஞ னாவியுண்ணப்—போதுகின்றேன்
போய்நவில்வா யென்னவொற்றன் போகமொய்ம்பன் சுற்றமுற
வாய்முருகன் றாள்பணிந்தா னங்கு. (௧௬)

மன்றனைய னின்னைமுன்னி வன்மையொடும் போந்துளான்
றுன்றனிக வீரரொடுஞ் சூழ்ந்துநீ—சென்றெதிர்ந்து
போர்புரிதி மாயைசெயிற் பொள்ளெனநம் வேனீக்கும்
பேர்தியெனத் தாழ்ந்தகன்றான் பேர்ந்து. (௧௭)

தானைபுடை சாரச் சயந்தனத்திற் றம்பியரு
மேனையரு மேவி யிவர்ந்துவா—வானவர்க
ளாசி நவிலவெய்யோ னாருஞ் சமர்க்களத்தின்
மாசிகந்தோ னெய்தினான் வந்து. (௧௮)

பாரிடமா வெள்ளமுந்திண் பன்றகுவர் மாக்கடலு
நேருறீஇ யாற்ற னிகழ்த்தியே—போரின்கட்
பல்லியங்க ளார்ப்பப் பலபடைவில் லம்பினுட
னல்லவுணர் சிந்தினு ரார்த்து. (கக)

அத்தகைய பல்படையோ டார்வரையு மாமரமுங்
கைத்தலத்திற் கொண்டு கணவருய்த்தார்—மைத்தகுவர்
வாளிற் சிரந்துணித்தார் வன்மை கெழுவெழுவாற்
றோளிற் புடைத்தார் தொடர்ந்து. (உ௦)

பிடித்தா ரவுணரைப் பீறிநெய்த்தோர் கால
வடித்தார் மிதித்தா ரலைத்தார்—தடித்தகையாற்
பற்றினுர் வேழத்தைப் பாற்றினுர் தேரின்மே
லெற்றினுர் பூத ரெடுத்து. (உக)

ஓத நெடும்பரவை யூழித்தீ யீங்கிரண்டும்
போதவமர் செய்தாங்குப் பூதரும்வன்—போதரிய
தாரவுண ரும்மலைந்தார் சார்களத்தி லாறெனச்செல்
சோரிவிழைந் தார்ந்தனபுள் சூழ்ந்து. (உஉ)

துணிந்தனகை மொய்ம்பு துணிந்தசிர மார்பு
துணிந்தனவன் றுள்க டுதைமெய்—துணிந்த
சிலகணவர் துஞ்சினுர் செம்போர்க் களத்திற்
பலவவுணர் மாண்டார் பரிந்து. (உ௩)

மன்றகுவர் மன்னவரும் வன்பூதர் வேந்தருந்திக்
கொன்றெடொன்று போர்புரிவா னுற்றமைபோற்- -சென்று
சிரந்துமித்தார் தோலுரித்தார் திண்டோ டடிந்தா
ருரந்துமித்தார் நேர்நே ருடன்று. (உ௪)

இலக்கரெண்ம ரேற்றமரி லேமழைதூய்ச் சுற்றிக்
கலக்க வவுணக் கடலை—யலக்கணுற்றே
யோடினரஃ தோர்ந்தா னுயிர்த்துரக்கா ன்முன்கனன்று
தேடினனை வைத்தோன் சிறை. (உ௫)

பாரிடர்தந் தானையின்கட் பானு தனைவெகுண்டோன்
சேருதலு மஃதுணர்ந்து திண்வாகு—சாரிலுளோர்
தம்மொடெதிர் போயோர் தனுவெடுத்தான் வெய்யவனு
மம்மவொரு வில்லெடுத்தா னார்த்து. (உ௬)

வீரனுமாத் தீயனுஞ்செய் வின்னு ணொலிகேட்டுப்
பாரதலம் வானம் பனிப்புற்ற—மாரியொன்று
யூழியின்கட் பெய்திறம்போ லொண்கோ லிருவோரு
மூழினனி பெய்தா ருருத்து. (உ௭)

மண்கடந்த வாரி வரையிகந்த மேகமூர்
விண்கடந்த விண்டயனூர் மேற்படர்ந்த—வெண்கடந்த
வண்ட வரம்பிகந்த வண்சா ரிகைதிரிந்த
திண்டிறலோ ரூருநெடுந் தேர். (உ௮)

இத்தகையை யோதுவெய்யோ னேவா யிரந்தூண்டி
யுத்தமமா வீர னுரத்தெய்ய—வித்தகனு
மாயிரங்கோல் சூர்மகன்றே ரார்வலவன் மாவிரதம்
போயிறப்ப விட்டான் புகைந்து. (உ௯)

வெய்யனோர் வையமேன் மேவிவில்லை வாங்குமுனை
மையனே ராயிரங்கோ லன்னவன்மார்—பெய்யநொந்தா
னூர்த்தனர்மா பூத ரதுகேட் டனன்றிமையோர்
கூர்த்தபடை கொள்வனென் றூன் கோன். (௩0)

வேந்தன் மகன்வருண வெம்படையை யர்ச்சித்துச்
சேந்தன் றுணைவரடற் சேனைமேற்—சாந்தகையி
னேவவஃ தூழிவெள்ள மென்னவிண்டோய்ந் தார்ந்தேகத்
தேவர் பனித்தார் திகைத்து. (௩௧)

அன்னதனைக் கண்டிளவ லங்கிப் படைவிடுப்பத்
துன்னெகிழி கான்ற சுவாலையுற்ற—பன்னண்ட
கோளகையெப் பாங்குங் கொதித்தனதிண் பார்வெடித்த
வானொளிவான் றிக்குற்ற வாய்ந்து. (௩உ)

சீர்த்திறல் வாகு செலுத்துபடை யிவ்வணம்போய்
மூர்த்தமொன்றி லேவருண மொய்படையைத்—தீர்த்தவுணர்
கோன்புறத்திற் சுற்றிடலுங் கொன்காற் படைதுரப்ப
வான்மருத்திற் சென்றதுவே மற்று. (௩௩)

மருத்துப் படைசென்று வன்னிப் படையை
யுருத்தஃதின் றன்மை யொழித்து—வருத்தவுயர்
சாரதர்தம் மேல்வரலுஞ் சர்ப்பப் படைவிட்டான்
வீரருண்மா வீரன் விரைந்து. (௩௪)

அஃதா யிரத்தோ டயுத மிலக்கமெண்ணில்
பஃறலைய பாந்தட் படிவமுற்றுக்—கஃறென்னக்
காயமெங்கு மோடிக் கடிக்கான்று செங்கதிரை
யாயபடத் தான்மறைத்த தாங்கு. (௩௫)

வன்னாக மாப்படைபோய் வாயுப் படையையுண்டு
மன்னாக மேலுலவ மன்னதுகண்—டுன்னாக்
கருளப் படைவிடுக்கக் கண்டதனை யஃது
வெருளுற் றிரிந்ததுளம் வேர்த்து. (௩௬)

செம்புட் படைபலவாச் சென்றிடலு மண்ணரூன்
வெம்புளத்த ளுகி வியனந்தி—யம்படையை
யேவவிட பத்துருவ மெண்ணிலகொண் டார்த்துலகம்
யாவுமஞ்ச வந்த தெதிர்ந்து. (௩௭)

நந்தி யிரும்படைபோய் நாகாரி தன்படையைச்
சிந்தி யெதிர்ப்பத் திறலவுண—னந்தகன்வெம்
மாப்படையுய்த் தானதையு மாய்ப்பவதன் மேல்வேதன்
மாப்படையை விட்டான் வலிந்து. (௩௮)

வேதன் படைபோய் விடபப் படையினைக்கண்
டேதநனி கொண்டிறைஞ்சி யேகலுமப்—போதன்றன்
ரூதை படைதுரப்பத் தானெதிர்ந்து போர்புரிந்த
தோதைநந்தி மாப்படையோ டுற்று. (௩௯)

நாரா யணன்படைதா னந்தி படைக்கெதிர்போய்ப்
போராற்றி நிற்பப் புனிதனது—பாராவோர்
சிம்புளாம் வீரன் றிறற்படையை யுய்ப்பவரி
வெம்படையை வீத்ததது வேர்த்து. (௪௦)

மாயன் படைதொலைய மன்னுலகெல் லாமழிக்குந்
தூயன் படையைத் தொழுதுவிட—மேயவது
திண்புயத்தோன் கண்டு சிவன்படையை யர்ச்சித்து
விண்புகழ விட்டான் விரைந்து. (௪௧)

ஒருபாற் புகையு மொருபாற் கனலு
மொருபால் விடமு முமிழ்ந்த—வொருபான்மி
னித்தன் மகனு நிருபன் மகனுநே
ருய்த்த விருபடையு மொத்து. (௪௨)

போற்றுபல தேவர் புணரிமுகில் பாந்தண்மா
சீற்றமுறு வெம்புலிமா சியந்தே—சேற்றமுள
செம்மாப் படைசிந்தித் தீக்க ணுருத்திரரை
யம்மா விதித்த வவை. (௪௩)

வேதன்மால் வேந்து விமல னமலிமுத
லோது படைக ளுதவினவே—பேதமின்றி
யிம்முறையா நல்கி யிறையோன் படையிரண்டுந்
தம்மிற் சமர்புரிந்த சார்ந்து. (௪௪)

வற்றியேழ் வாரி வறந்தனவான் கங்கைநீர்
சுற்றியமா நீத்தந் தொலைந்துவிண்பார்—முற்ற
வெரிந்த வுடுப்பொரிந்த வெற்றேர் நெரிந்த
விரிந்த பலமா வினம். (௪௫)

அத்தன்ற னத்திரத்திற் கஞ்சியஞ்சி லோதியர்க
டத்தந் தலைவர்த் தழுவினர்—சித்தமயர்ந்
தச்சமுற்று வன்மைகுன்று வாற்றலரு மாற்றலர்மேல்
வைச்சவன்மம் போயிரிந்தார் மற்று. (௪௬)

பூத ரிலக்கர் பொருதுலைவர் மாழ்கியே
தூதுசென்ற வீரற் சுலவினர்—காதவுணர்
பொன்றார் புரண்டார் பொடிந்தார் புலர்ந்தார்நேர்
நின்று ளொருவனே நேர்ந்து. (௪௭)

ஆழிமன்ம கேந்திரத்தி லாரவுணர் சூழ்ந்தயர்ந்தே
யூழியிது கொல்லென் றுளம்பதைத்தார்—வாழிறையோன்
பேரொலிகேட் டிஃதென்ன பேசுதிர்நீர் தேர்ந்தென்றுச்
சாரர் தமைவிடுத்தான் றான். (௪௮)

ஐயகே ணின்சே யமர்விளைத்து வீரன்மேல்
வெய்யபடை விட்டபின் வேணியான்—செய்யபடை
யேவ வவனுமதை யேவவவை பல்லுருவாய்
மேவவிகல் செய்தவென்றார் வேர்த்து. (௪௯)

என்று தனைமுனிந்தோ னீசன் படைவிடுத்தும்
வென்றிலா னின்னுமொற்றை மேவுநென்னன்—மன்ற
சிறிய னெனநினைந்தாந் தேர்வுருவன் றூற்ற
லறிதலுணர் வென்று னரசு. (௫௰)

மேவருமிப் பான்மை விளைய விருபடையு
மோவுமண்ட முன்போ லுளுற்றியொன்னார்—வீவுறவே
மன்னுயிரெல் லாமளித்து மற்றிருவர் பாலுற்ற
வன்னதுகண் டாரமர ரார்த்து. (௫௧)

பாங்கினின்ற நான்மாப் படைகாணூன் சூர்மகன்பி
ணுங்கவைகள் யாவு மழிந்தனகண்—டேங்கியே
யீசன் படையானு மில்லைவென்றி யென்றக்காற்
பேசுவதென் னென்றான் பெரிது. (௫௨)

மாயத் தருவுகொடு வல்லை யெழுந்துசென்று
காயத் தினினிற்பக் காரவுணன்—றீயன்
புறங்காட்டி னுன்னனப் பூத கணங்க
டிறங்காட்டி யார்த்தார் செறிந்து. (௫௩)

புங்கவனீள் வானெழுந்த போதுடையார் மேல்வஞ்சந்
தங்குபடை தூண்டியடுந் தானவனன்—றங்கடர்த்தா
னின்றெஞ் னிழைக்குமோ வென்றஞ்சி யேகுவன்போ
லென்றுகரந் தேகின னிங்கு. (௫௪)

மைப்புயன்மெய்த் தீயோன் மறைந்ததடல் வீரன்கண்
டிப்பகலு மாய்ந்தா னிலையிரிந்து—தப்பிற்
னின்றினியான் செய்திறந்தா னென்னுரைத்தீ ரென்னவே
தன்றுணைவர் சாற்றுவர் தாழ்ந்து. (௫௫)

உரந்தான வத்தண் டொழிந்ததனி நின்றான்
கரந்தா னினிவருவோர் காணே—நிரந்தாரு
மந்தியும்வந் துற்ற தனிகமொடு மீண்டியாங்
கந்தனைப்போய்த் தாழ்வமென்றார் கண்டு. (௫௬)

தின்றுணைவ ரின்னசொலச் சண்முகன்றான் காணுநினை
வொன்றுமனத் துற்றிடலு மும்பரின்க—ணின்றவொய்யோன்
முன்னைவைக லுற்றவசை மூளவசை பின்னுமுற்றே
னென்னையெள்ளு வாரெவரு மிங்கு. (௫௭)

தொக்கவம ரில்லொருவித் தோற்றோர் தமைவிழையுந்
தக்கதுணை வோர்தாயர் தந்தைமார்—மக்கண்
மகிழ்மனைவி மாரு மறப்பரென்னின் மற்றோ
ரிகழ்தற் களவுளவோ விங்கு (௫௮)

இன்றுமிரிந் தேனென்னி லேந்த லெனைவெருளா
நின்று துறக்குமுன்சீர் நீங்குமா—லொன்றுபடை
துன்னமா வீரன்மேற் றூண்டினெதிர் மாப்படையாற்
சின்னமாச் சிந்துவான் றேர்ந்து. (௫௯)

தெய்வப் படையுய்க்கிற் றெவ்வருயிர் வீத்தலின்றி
வெவ்வுருக்கொண் டேவாளா மீள்வதல்லாற்—செய்திறத்தி
னுயப் படையினு லாவனவொன் றில்லையினி
மாயப் படைவிடுத்தன் மாண்பு. (௬௦)

என்றிளைய வுன்னியஞ்ஞான் றேர்மா யவணல்கு
வன்திறல்கொண் மாப்படையை வல்லையெடுத்—தொன்றலர்ச்சார்ந்
தாருணர்வு கொண்டனையா ராருயிரு மாற்றியே
வீரையுள்வீ சென்றுவிட்டான் வேந்து. (௬௧)

அம்மாப் படைவந் தறிதற் கரிதாகு
வெம்மாப் படையையெய்தி வீரரொடு—செம்மாண்
பிருங்கணத்தோர் தம்மை யிலக்கரைச்சூழ் தந்தே
யொருங்குற் றுணர்வொழித்த தோர்ந்து. (௬௨)

தோன்றுமா மாயைவெஞ்சோ றெல்லறிவுங் ணத்திறலோர்
மான்று கிடந்தார் மறிந்தஃதஞ்—ஞான்றெவரு
மோலமிட வீசுமோ ரூழிக்கா லின்னுருவேற்
றூலமென வான்றுளதன் றங்கு. (௬௩)

ஆயிடையன் றானையெடுத் தாழி நதிகடந்து
தூயபுனல் வாய்ந்தவிருந் தொல்கடலுற் —றேய
வவர்தொகையை யிட்டே யகன்றிடா தோம்பிற்
றிவரசுரன் காண வினிது. (௬௪)
நின்றுநஞ்சூழ் வென்ன நகைத்துமகிழ் வெய்தியொல்லை
துன்று மகேந்திரமாத் தொன்னகர்போ —யென்றுறுதெவ்
வெண்டிசையும் போற்ற விறைபுரிதன் றந்தைதனைக்
கண்டிறைஞ்சிச் சொல்வான் களித்து (௬௫)

இன்றியான் சென்றே யிரும்போர் விளைத்துப்பின்
வன்றொழில்செய் திண்வீர வாகுவினை —யன்றியவன்
சாருறுமா வீரரொடு சாரதரை யாருயிர்கொண்
டோரழுவத் துய்த்தே னுடல். (௬௬)

சிறிதுங் கவலையுறேல் சேனையொடும் யான்போ
யெறிவளிபோற் பாசறைவீத் தீறி —லறுமுகனை
வென்றே யரியயன்மான் மேவிவரைப் பற்றியா
னன்றேத் தளிப்பலென்றா னுற்று. (௬௭)

என்றலுமே யேந்தற் கெழுந்த நனியுவகை
பொன்றிணிதோள் வீங்கிப் புளகமுறத் —தன்றனயன்
றன்னைத் தழீஇத் தனியா சனத்தின்மேன்
மன்னிருத்தி னானோர் மருங்கு. (௬௮)

மைந்தன் குடிதாங்கின் மன்றந்தைக் கென்குறைவு
சிந்தையில்வே றெண்ணமிலை செய்தவத்தான் —முந்தைநா
ளாற்றனனென் சொன்னிற்க வொண்டிருநீ நல்கவின்று
பெற்றனன்யா னென்றான் பெரிது. (௬௯)

என்றுபல கூறி யியன்மாப் பணிபுனைந்து
முன்றந்த சொற்படிநீ முன்குநனை —வென்றமரி
லேனையரை வீத்தே ணிகன்முடித்தி காலையென்றான்
சேனைமுகில் போனிறத்த சூர். (௭௦)

அன்னதியான் செய்குவே னத்த வெனப்புகல
மன்னமரி னேந்தனைமா மைந்தனின்றன் —பொன்னகருக்
கேகென்றுரைப்பவிடை யேற்றுப் படைசுலவப்
போகியில்வாழ் வுற்றான் புரிந்து. (௭௧)

பானுகோ பப்பேர்ப் பதகன் படையினான்
மானவராம் வல்லோர் மயங்கினமை —தானுணர்ந்தே
யண்ட ரயர்ந்தா ரரந்தையுற்றா ரங்கநொந்தார்
கண்டுளிகள் காலக் கலுழ்ந்து. (௭௨)

இன்னலின்க ணேங்கி யிமையோ ரிரிந்துருகன்
றன்னிடஞ்செல் வானேகத் தந்திரியாழ்—மன்னவர்க்கு
முன்னேடிப் பாசறையுண் முன்பணிந்து பின்பணியார்
மன்னே டிசைப்பான் வருத்து. (எ௩)

மன்மா மகன்கரந்து மாயப் படைதுரந்து
மின்வாகு வெண்டுணைவர் வெங்கணத்தோ—ரன்மால்
கொளக்கடிந்தே யன்னதாற் கொன்னவரை வெய்யோ
னளக்கருளுய்த் தானென்ற றங்கு. (எ௪)

நாரதன்சொற் கேளா நயந்தயிலை நோக்கிநன்னீர்
வாரிசென் றங் கார்படையின் வன்மைசிந்தி—வீரருள
மல்குமிருண் மாற்றியன்னர் வந்திடுவான் றந்துநீ
செல்கென் றிசைத்தனனற் சேய். (எ௫)

செய்யவேற் கின்னதன்மை செப்பியைய னங்கனுய்ப்ப
வெய்யகதிர் பல்கோடி வீசியிரு—ணைய
விரைந்த தடன்மா விடமுமிழ்ந்த தாற்ற
விரைந்த தெரியுமிழ்ந்த தேய்ந்து. (எ௬)

எரிபனித்த வென்றயர்ந்த விந்துலைந்த வெண்பாற்
கரிதளர்ந்த பாம்பிரிந்த காணக்—கிரிநலிந்த
தெய்வப் படைதொடர்ந்த செங்கதிர்போல் வேல்வரலான்
மொய்வதனர் தீர்ந்தார் மயக்கு. (எஎ)

இத்திறத்தின் வேற்படைதா னீசனகை போலோடிச்
சுத்தநீ ராழிபுகத் தொல்படைவன்—சித்தமஞ்சி
யையமயல் வீரரைவிட் டாங்குலைந்து போய்மறிந்து
மொய்யிழந்த தன்றே முடிந்து. (எஅ)

ஆயபொழு தெந்தை யயில்வேற் கெதிரடைந்து
தூயகடல் வேந்தன் றொழுதஞ்சி—நேயமொடு
சொல்லுமன்சேய் மாயைவெங்கோ றாண்டிவய வீரரைநல்
வல்லுளத்திற் பூட்டினன் மால். (எகூ)

மன்னுணர்வு தீர்வோரை மற்றென் னுழைவிடுத்தே
யென்னிடத்தி லன்ன திருந்துளது—பன்னிறைநீ
யிங்குவாக் கண்டுடைந்தே ரேண்வீர ரைநீங்கிப்
பங்கமுற்று மாய்ந்ததங்கம் பாழ்த்து. (அ௦)

வெந்திறல்கொள் சூரான் மெலிந்தனனென் செய்வனிவ
ரெந்தவம யத்தெழுவா ரென்றயர்ந்தேன்—கந்தவேண்
மையவுணர் தங்குழுவை வாட்டினுய்வே னென்கருத்தே
யையமுனி யேயென்ற றங்கு. (அ௧)

நேமிவேந் திஃதுரைப்ப நீசளரே லென்றயில்வே
லாமு ளெழுந்தினரை யண்ணுமுனந்— தூமம்போ
யொள்ளொளிதான் மேவுதல்போ லுண்மா லகன்றுணர்வே
யுள்ளமுறத் தாமெழுந்தா ரோர்ந்து. (௮௨)

சாரதர்திண் மாத்தலைவர் சாரிலக்கத் தோரொன்பான்
வீர ரிவரெழுந்து மேவிவல்லை—வாரி
மிசைப்பெயர்ந்து செவ்வேல் விரைமலர்த்தா ளேத்தி
யிசைப்பிற் றொழுதா ரினிது. (௮௩)

வீடினவெய் யோன்மாயை வீந்த பவத்திட்டம்
பாடினமா வேதம் பரசுறத்தே—வாடியது
தூமா முனிவர் துறக்கத்தோர் வாசவனும்
பூமாரி தூர்த்தார் புகழ்ந்து. (௮௪)

அன்னபொழு தாறுமுக னாயில்வா னூறுறப்பார்த்
துன்னி யிறைஞ்சியெதி ருற்றறிஞன்—மின்னொளிசீர்
கொண்டுமன்க ணின்றுவந்துங் கோமானே யென்னநின்னைக்
கண்டுகவ னீத்தேங் களித்து. (௮௫)

குன்றிலெமை வீட்டிக் கொடியோன் புணர்ப்புச்செ
யன்றும்வந் தோர்வளித்தா யன்னதன்றி—யின்றும்வந்
தெம்மையாண் டாயதனால் யாங்களுய்ந்தோ நிற்குலகி
லம்மகைம்மா றில்லையென்றா ராய்ந்து. (௮௬)

தூயனிவை சொல்லச் சுடரயில்வேல் கேட்டுணர்ந்து
நீயிர் விளிந்ததிற நேடியே—சேயென்னை
யேயவத னால்வந்தேன் யான்வரவம் மாயைசென்ற
தாயிடைவம் மின்னென்ற தாங்கு. (௮௭)

நன்றென் றிறைஞ்சி நகைமுகத்த னாய்வீரன்
பின்றுணைவ ரேனையோர் பேர்ந்துசெலச்—சென்றனனா
லங்கதிர்வேன் மாப்படைதா னாறுமுகப் பெம்மான்றன்
செங்கை யமர்ந்ததே சென்று. (௮௮)

மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௪௬௬.

நகர் புகுபடலம்.

முன்னயில்வேல் செல்ல முருகவேள் சேவடிக
ளுன்னி யுவரிவைப்பி லொல்லையிற்போந்—தென்னகத்தோர்
வீரன்வெஞ் சூரன் வியனகர்கண் டேசினந்தா
னோருருவ மேயதொத்தா னுற்று. (௧)

போர்க்குடைந்து மாயம் புரிந்துநமை வென்றகள்வன்
சார்க்குடலை வீட்டியல்லாற் கந்தனற்றாள்—பார்க்கிலே
னின்ன தியற்றேனேல் யானு மெனதுவில்லு
மின்னெரியில் வீழ்வனென்றான் வேர்த்து. (௨)

சூளிதனைக் கேளாத் துணைவோரு மற்றோரும்
வாளரியன் னையநின்சொல் வாலிதென—மீளனன்றன்
றிம்மென் றயலாரு ரேகியடு வோம்யாரும்
வம்மென் றுரைத்தனன்றிண் வாகு. (௩)

ஆரியன்சொற் சேளா வனைவருமோர்ந் தொல்லையில்
வீர மகேந்திரத்தின் மேற்றிசைவாய்—சேரவுற்
றார்த்தார் கணத்தோ ரவுணரிதென் னென்றுவிண்போய்ப்
பார்த்தார் பதைத்தார் பனித்து. (௪)

ஒன்னார் தழனியென வோர்ந்துகுட வாயிலுளான்
றன்றுணை தீர்ந்தோர் தலைச்செகுப்போன்—மின்றரு
மெய்யன் புலிமுகத்தோன் மேவுசிங்கப் பீடிகையார்
வெய்யனது கண்டான் வெகுண்டு. (௫)

தன்கண்ண தானைசெலத் தாழா துரனுடன்போய்ப்
புன்கண்ண தீயனெதிர் புக்களவில்—வன்கண்ண
பூதரெதிர்ந் தாரவுணர் போழ்மாப் படைதூர்த்தார்
பாதவமுய்த் தார்மற்றோர் பார்த்து. (௬)

வெஞ்சினமூண் டின்னோர் விளைசமரிற் றானவர்க
டுஞ்சினர்பல் பூதர் தொலைவுற்றார்—மஞ்சினத்தி
னார்த்தவுணர் மோத வனையர் நமைக்கணவர்
போர்த்தொழிலிற் சாய்த்தார் புகைந்து. (௭)

மூன்கு ழனிக முடிவா னதுகண்டான்
மன்சூழ் வரிமா வதனவெய்யோ—னென்சூழ்
வினியென்றோர் சூல மெடுத்தேகு வான்மேற்
றனிவரையுய்த் தார்கணத்தோர் சார்ந்து. (௮)

பூதருய்த்த வெற்பைப் புலிமுகத்தோன் சூலத்தாற்
காதியதைத் தூள்படுத்தக் காய்ந்துசிங்கன்—போதாமுன்
முத்தலைவேன் மேல்விடுத்தான் முன்னவனும் பின்னவனு
மத்தலைவேன் மேல்விடுத்தா னார்த்து. (௯)

செறித்திடுமோ சூலந் திறத்திருமா வீரர்
புறத்தினிலே தைத்திரத்தம் பொங்க—மறத்தனையா
ருற்றுமுறை முத்தலைவே லுய்த்தமர்செய் காலையவை
யிற்றசெய்தார் மற்றொழினை ரேற்று. (௧௰)

புன்முகவன் மற்போர் புரிந்துதிறஞ் சிந்தவரி
தன்கழலி னாலுருட்டத் தானிறந்தான்—மன்கண
ரார்த்தனர்மே லாசை யரண்வீட்டி மாநகருட்
போர்த்தனர்மா பூதர் புகைந்து. (௧௧)

பொற்கோ புரமகழ்ந்து பூதர் புரத்திண்க
ணற்கோ விரிய வெறிதலுமே—பற்கோர
வெந்தகுவர் சிந்தினார் வீதியிற்போய் மற்றவரை
நந்த மலைத்தகன்றார் நன்கு. (௧௨)

நீண்டமதின் மாட நிரைகள் கரிபரிதே
ராண்டகுவ ராரும் மழிந்திடலு—மாண்டுணைவர்
செல்கணைபல் கோடியெய்யத் தீமருத்து மாப்படையை
மல்குநகர் மேல்விடுத்தான் வாகு. (௧௩)

உந்து படையிரண்டு மொன்றா யிறுதியிற்கொ
ளந்தவுருக் கொண்டீ ரனல்கொளுவி—நந்த
வெரிந்தசில பாக மிரும்புகைமேற் சூழ்ந்து
கரிந்தசில பாகங் கவிந்து. (௧௪)

இன்னனவோர்ந் தொற்றர்போ யேந்த லைவணங்கிப்
பன்னருஞ்சேய் மாயப் படைவிடுத்த—பின்னரிவை
சீர்நா ரதனறையச் செவ்வேள்வே லேவுதலு
மார்மாயை போய தகன்று. (௧௫)

ஆருமய நீர்ந்தோ ரயில்வேலைத் தாழ்தலுமே
யாரும்வம் மென்னமன்கை யெய்தியது—கூறுமொன்னார்
சேனையொடு போய்மேற் றிசைகா வலனைக்கொன்
றேனையரைச் சிந்தினா ரேற்று. (௧௬)

பூதர் துணைவரொடு போர்வீர வாகுவுமே
காத னகரிற் கனன்மடுத்தா—ராதலா
லோரயுத யோசனைதீ யுண்டவெல்லை கண்டனதீ
தேருதியென் றாரொற்றர் சேர்ந்து. (௧௭)

ஒற்றருரை கேளாச்சூ ருள்ளத்திற் செற்றமிக
மற்றவரை நோக்கிநீர் வான்சென்றங்—குற்றமுகில்
யாவையுமே தந்திடுதி ரென்னப்போ யாங்கவற்றை
கோவிளித்தா னென்றறைந்தார் கூர்ந்து. (௧௮)

எழுமுகிலு மேகி யிறைவ னிணைத்தா
டொழுதுநிற்க விவ்வூர் தொலைக்கு—மழலைத்
தணிவித் திடுதிரென்றான் றாழ்ந்துவிண்போ யார்த்த
பணிமுடிகம் பித்த பயந்து. (௧௯)

இம்மா நகரெரியை யீர்ந்தாரை பெய்தவியா
தம்மா வீருந்தா லரசனடும்—பெம்மான்
சினந்தினுயிர் வீடிடினுஞ் சீருளதா மென்று
கனந்தம்மு டேர்ந்த கவன்று. (௨௦)

துளியொன் றிபத்தின் றுணைசொரிய மேகந்
தளியொண் குடதிசையிற் சார்தீ—விளிதந்த
துன்னதனை நோக்கியையன் சூர்செயலோ கார்செயலோ
வென்னவோ வென்றுள்வா னேய்ந்து. (௨௧)

தேருழிமா நாரதன்விண் சென்றைய கேளிவைகார்
சூரழைப்ப வந்த சுடர்வடவை—யாரழற்கோ
றாண்டிடுதி யென்றகன்றான் றாண்டிடலுங் கார்புடைத்தே
யாண்டகைபா லுற்ற தது. (௨௨)

கார்மறிந்த வெல்லையிற் கந்தவே ளாறெழுத்தைத்
தேர்மனத்தர் வன்புறல்போற் செல்லெழுந்து—கூர்புறமார்
வாரியின்கட் சென்ற மலர்மழைபெய் தாரிமையோர்
சூரிடமுற் றாரொற்றர் சூழ்ந்து. (௨௩)

மன்னனடி தாழ்ந்துகொண்மூ வல்லைநின்சொல் விற்பொழிந்து
வன்னி தனையழித்த வாகைமொய்ம்ப—னன்னதுகண்
டேழி யனற்படையை யுய்த்தலுமே மாய்ந்தமுகி
லாழியா யென்றா ரணைந்து. (௨௪)

சீற்றமுற வேந்தன் செருவிளைத்துப் பூதரையுங்
கூற்றமுறழ் வீரரையுங் கொன்றுபின்ன—ரேற்றமுறு
மீசன் மகன்றனைவென் றிங்கடைது நீர்கொணர்திர்
தேசணிகொ டேரென்றான் றேர்ந்து. (௨௫)

நகர்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௪௯௧.

இரணியன் யுத்தப்படலம்.

ஒற்றரைநோக் குற்றரைய னோதினதோர்ந் தேங்கினான்
மற்றவன்சே யெண்ணின் மறையுணர்ந்தோ—னுற்ற
முரணரக்கர்ச் செற்றுளான் மூன்றுசிரங் கொண்டோ
னிரணியனென் பேரினா னீங்கு. (௧)

தந்தை தனைத்தாழ்ந்து தானெழுந்து சாற்றுவன்சே
யந்தரரை நாஞ்சிறைசெய் தாவதென்னை—நொந்திடுமா
பாவமன்றி யாக்கமுண்டோ பார்த்திபவெல் லாமுணர்ந்தோய்
போவதுயிர் திண்ணம் புலர்ந்து. (௨)

பாரிற் புவனம் பலபோற்றிம் மாச்செல்வ
மாரிடத்திற் பெற்றா யதுநினைநீ—சீரயன்மான்
மாதவரை யேவுவதூஉம் வானவரைக் காதுவதூஉ
மோதரன்ற னாற்றலா மூங்கு. (௩)

நோற்றிடுநன் மாதவத்தை நோக்கி யளவிலாப்
பேற்றினையே தந்த பிரானவற்றை—மாற்றிடுவ
னன்றிசெய்தார்க் கின்ன னவிற்றுவரேன் மற்றவரைக்
கொன்றிடுமஃ தல்லதில்லை கூற்று. (௪)

ஈந்தன் றனையளித்த கண்ணுதற னாணைதனைச்
சிந்தைதனின் மாறாக்கொ டியரெலா—மந்தமுற்றா
ரன்றிவன்மை கொண்டுய்ந்தா ராரன்னா ரின்னார்தா
மென்றுரைக்க வல்லமோ வீங்கு. (௫)

காமன் றனையெரித்தான் காலன் றனையுதைத்தான்
பூமன் சிரத்திலொன்றைப் போக்கினான்—மாமன்
தனையடர்த்தான் றோலுரித்தான் சந்திரனைத் தேய்த்தான்
வினவிலைகொ லாங்கவற்றை வேட்டு. (௬)

எத்தனையோ விவ்வா றியற்றியுயிர்க் கின்பளித்தா
னத்தனையுஞ் சொல்லலரி தாதலா—னித்தனையே
சார்ந்தவருய் வாரல்லார் சாகுவர்நூல் கூறுநீ
யோர்ந்தறிதி யெஃதா யுகந்து. (௭)

இன்னமுமொன் றெந்தா யியம்புவேன் கேட்டிவன்மை
தன்னிலுமேம் பட்டார் தமைநெருங்கா—ரன்னதன்றி
மன்னு வரமளித்தோன் மைந்தனொடு நீபொருதா
லுன்னுவய முண்டோ வுனக்கு. (௮)

அண்டமுற்றும் பல்வளனு மாருயிரு மூவருஞ்சீர்
மண்டலனைத்து மாகியதன் மாமேனி—கண்டிடவா
ருட்டினூர் தங்கட்கு நாடரிய யாவையுமே
காட்டினான் கந்தனென்பர் காண். (கூ)

மறையவனை முன்னமொரு வைகறனை யிட்டுச்
சிறைவைத் துலகளித்துச் சீர்சா—லிறைவனன்று
னுய்கையிற்பின் வேண்ட வுகந்துவிட்டா னென்பரவ்வேள்
செய்கைவியப் பாங்கேட்கிற் றேர்ந்து. (கO)

வானவர்கோன் மாமலரோன் மாநிறத்தோன் மன்குறைதீர்த்
தானபெரும் வேட்கைநல்க வங்குழவி—போனளின
வாறுமுகங் கொண்டா னரன்றனே யென்பதல்லால்
வேறுசொலற் கில்லையதன் மேல். (கக)

பன்புயமீ ராறுடையான் பானுப் பகைசூழ்வாற்
றன்படைஞர் மாய்ந்த தகைவினவிப்—பின்பவர்கண்
மீளுவான் வீரைமேல் விட்டவே லிங்குவிடின்
மாளுவா ராரும் வதைந்து. (கஉ)

தாரகனை மாய்த்ததென்றாற் றாழ்வரையைச் சாய்த்ததென்றால்
வீரையின்க ணுய்த்தவரை மீட்டதென்றாற்—சீருடைய
கூர்பொலியும் வேல்போற்றிக் கோமான்றாள் சார்வதல்லாற்
போர்புரியி னுண்டோ புகல். (கங)

சேர்ந்தனுற்றார்ச் சிரழித்துச் செங்கதிரோன் றெவ்வினைவென்
றூர்ந்தகுவர் தானையட்டெம் மண்ணன்மா—லேய்ந்தபடை
வீரையுய்ப்ப மீண்டயிலான் மேவுநகர் வீப்பனென்றால்
யாரவனை வெல்வா ரெதிர்ந்து. (கச)

ஆனவொரு வேலா லழியுமிந்த மூதெயில்சூழ்
மாநகரந் தானவரு மான்வரென்னில்—வானவரு
ளுதியந்த மில்லா வறுமுகன்போர் முன்னிவரி
னோதுலகும் வீயு முலைந்து. (கரு)

கந்தவேள் வந்தெதிர்க்கிற் காருருமு வீழ்வரைபோ
னந்தம் வரம்படையே னற்றிருவஞ்—சிந்து
மிருணவா னுற்றனையுய்த் தின்றளவு நம்பாற்
கருணை புரிந்திருந்தான் காண். (கசு)

கருணைகொண்ட வத்தன் கருத்திடைவெஞ் சீற்றம்
வருமுனும்பர் வன்சிறையை மாற்றி—யருளுடையான்
பாத மிறைஞ்சிற் பரிந்தகல்வா னுமுய்து
மீது துணி பென்றனன்சே யேய்ந்து. (கஎ)

அன்பிற் றனக்குறுதி யாய்ந்துரைப்பச் சீற்றமுறீஇ
மின்புரைவேற் சேயொருவன் வீரமொடு—தன்புடையா
லொற்றனெனும் செய்வனயா னேதினின்று யீதுனக்குச்
சொற்றனரார் சொல்லடுவேன் சூழ்ந்து. (௧௮)

எண்கணன்முற் றேவரெலா மேவற் பணியினின்று
ரெண்கணனே டேய்மகனே வேணெழிப்பா—னெண்குணனு
மீசனே ரேற்றிடினு மென்னைவெல்லான் முன்னைவர
நீசற்று மோர்கிலாய் நேர்ந்து. (௧௧)

ஆற்ற லிழந்தா யரசினிலை நீங்கினு
யேற்ற குலத்தி னியல்பிழைத்தாய்—மாற்றலருக்
கஞ்சினவின் றுயஃ தறைவையே னின்னைவல்லை
வெஞ்சமனூர்க் குய்ப்பனென்றான் வேந்து. (௨0)

நஞ்சொலிவர்க் கீறுறலா னஞ்சா யதுதாதை
துஞ்சுமுன்யான் றுஞ்சலே சூழ்ச்சியெனு—வஞ்சன்றாள்
வான்முடிப்பன் மாமணிகள் வைத்திறைஞ்சி வஞ்சினத்தை
யான்முடிப்ப னென்றனன்சே யீங்கு. (௨௧)

முன்மருவார்க் கஞ்சினைபின் மொய்ம்புற்று யென்னெனச்சு
ருன்மகனு னஞ்சுவனே வோதென்றான்—மன்மகனைப்
புல்லிநன்று நன்றுன் பொருதானை யோடெழுந்து
செல்லுதியென் றன்பெயர்ந்தான் றேர்ந்து. (௨௨)

தன்மனையுட் சென்று தமனியமா மெய்யதனின்
மின்வச் சிரகவயம் வேய்ந்துபுட்டில்—பின்செறித்தான்
கூற்றெறனும்வில் லேந்தினன் கோமுடியிற் றும்பைகொண்டா
னேற்றிரதத் தேறினு னேய்ந்து. (௨௩)

ஆற்ற லுறுதுணைவ ராயிரரு மானிகம்
போற்றுமன்ன ராயிரரும் போர்க்கோல—மேற்றுவெய்ய
காற்று மெனப்படர்மாக் காற்றே ரிடைக்கலந்து
நாற்றனை யோடுசெல்வார் நன்கு. (௨௪)

எண்ணூறு வெள்ளந்தேர் யானையற்றே நானூறே
டெண்ணூறு வெள்ள மிவுளியனைத்—தெண்ணூறு
செய்யவுணர் திண்சேனை செல்வன் படைசூழ்ந்த
வெய்யமருத் தென்ன விரைந்து. (௨௫)

பேரிதுடி காளம் பிறங்குவளை கோடுமுதற்
றூரியங்க ளார்ப்பத் துவசம்விண்—ணூர
வறந்தலைக்கொள் பொன்னே னனிகமொடு போர்ந்து
பறந்தலைக்கண் புக்கான் படர்ந்து. (௨௬)

தின்மா நகரழிவு தான்கண் டினைந்துசினந்
துன்மாத் தலைவரைப்பார்த் தொவ்வொருதிக்—கென்மாத்தி
னாயிரம்வெள் ளந்தானை யாக்கிநீர் பூதரைச்சூழ்
மேயிகல்செய் வீரென்றான் வேந்து. (௨௭)

வன்றலைவர் மாத்துணைவர் மாதிரங்க டோறுமே
சென்றபொழு தாடகன்மேற் றிக்கிலுறு—மன்றனிக
முன்கொடுசென் றானிதனை மொய்ம்பன்கண் டையுற்றான்
றான்கொடிய னார்கொலெனச் சூழ்ந்து. (௨௮)

நாரதன்சென் றையன்மு னன்றிரணி யன்றனைவெஞ்
சூரனிங்க னேவினன்பல் சூழ்ச்சியுளான்—றேரவனை
யெய்திவெல்வார் நீயலா தில்லைநினக் கேய்ந்தவமர்
செய்தியா லென்றகன்றான் சேண். (௨௯)

நன்றென் றுறநகையா நற்றலைவ ரைப்பாராத்
துன்றனிக மோடுநமைச் சூழுவான்—மன்றனய
னெல்விருமெண் டிக்கினும்போ யெய்ந்தபடை யோடடைந்து
மல்லிகல்செய் வீரென்றான் வாகு. (௩0)

மன்னெண் மரையிலக்க மானவரைப் பாரிடரைப்
பன்னுவகை நான்கு படப்பகுத்தே—யுன்னெ
ணிருமா திரம்படர வேவிவெஞ்சூர் மைந்தன்
வருமா திரம்படர்ந்தான் வாகு. (௩௧)

அன்ன பொழுதி லவுணப் படைகடல்போற்
றன்னியொரு நாற்றிசையுஞ் சூழ்தந்து—மன்னியே
யோலமுடன் வந்தணுக வுற்றுருத்து வெம்பூத
சாலமெலா மேற்ற சமர்க்கு. (௩௨)

வல்லவுணர் நாஞ்சின் மழுநேமி சூலம்வார்
வில்லுமிழ்வெங் கோல்கள் விடுத்தார்த்தார்—கல்லு
மரமுங் கதைகணிச்சி வான்படையும் பெய்தா
ருரமன் கணவ ருருத்து. (௩௩)

தலையிழந்தார் தோளிழந்தார் தாளிழந்தார் தங்க
ணிலையிழந்தார் தேரிழந்தார் நேருங்—கொலையிழந்தார்
நெய்த்தோரின் மூழ்கினார் நீள்புயனும் வாளரசு
மூய்த்தோரிற் பல்லோ ருடன்று. (௩௪)

இவ்வெல்லை வீர னிரணியன்மாத் தானையைக்கண்
டெவ்வமுற வில்வளைஇ யேவயுத—மவ்வுகந்தீர்
காலந் தனிலே ககனத்திற் பெய்மேக
சால மெனப்பொழிந்தான் றான். (௩௫)

எறிதருவெஞ் சூறையா லெண்ணில்கோ டிற்று
முறிதந்து வீழ்பொழில்போன் மொய்ம்ப—னெறிலே
செறிவுற்ற வங்கஞ் சிதைந்துவே றாகி
மறிவுற்ற தானை வதைந்து. (௧௬)

யானைபரி காலாள்வெற் பேய்ந்துதந்தங் குந்தமுந்திச்
சேனை வளையெறிந்து செவ்வாளை—மீனினுறச்
செந்நீ ரிருநதியாச் சென்றுவரி யுட்கலந்து
தன்னீர்மை காட்டியதே தான். (௧௭)

குரைக்கும் குமலியுங் கொன்னரியு மாட்ட
முரைக்குங் கவந்தமோ டுற்ற—செருக்கி
நிணமுண்டு காளி நிலவு முலவுங்
கணமுண்டு கோடி களம். (௧௮)

வில்வலனிவ் வாறு விடுகணையின் மாரியான்
மல்கவுணத் தானை மறிந்தகண்டு—வெல்வகையி
னுயிரமாங் கோல்விடுத்தே யாடகன்மாக் கூளிகளோ
ராயிரமாங் கோடிகொன்றா னங்கு. (௧௯)

கோலமுறு பூதக் குழாங்குலைந்த தன்மைகண்டு
நீலன் கனன்றுமன்சேய் நேர்சென்று—சால
வுருமன்ன வார்ப்பவெய்யோ னோரயின்மார் புய்த்தான்
றருவினவன் றேர்தடிந்தான் றான். (௨௦)

வையமழி வெய்தவெய்யோன் மற்றொருதேர் மேற்றாவிக்
கையுறுவில் வாங்கிக் கடைநாளிற்—பெய்யுமையிற்
கொன்வடிக்கோல் பெய்தான் குலகிரியை விட்டுமற்ற
மன்வரையைப் பேர்த்தெறிந்தான் மன். (௨௧)

நீல னெறிவரையை நீள்கணையான் மாற்றவெய்யோன்
காலுறுதேர் தன்னைக் காத்தெறிந்தான்—சீலனிவ
னிற்றியென வன்று னிறத்தெற்ற மன்னறிந்தா
னெற்றினன்றா னிற்பூத னேற்று (௨௨)

வீழ்ந்தவனை நீலன் வியன்றாள் கொடுமிதிப்பப்
போழ்ந்தங்க நெய்த்தோர் பொழியவின்ன—லாழ்ந்தயர்ந்து
தேர்வுணர்வி நீயனினிச் செய்வதென்கொ லென்றுறுதி
யோர்வுணர்வி னுன்னினா னென்று. (௨௩)

மாயமொன்று செய்துமெனு மந்திரமா பூசையெலாந்
தூயமனத் தாற்றித் தொழுத்தெய்வ—மாயவெல்லை
தன்போ லொருவடிவந் தான்பல் படைபரியா
வன்போர் புரிவான் வரும். (௨௪)

கண்டா னதனைக் கடிதி னெதிர்நடந்து
தண்டகலதன் றலையிற் ருக்கினான்—விண்டாவி
நேர்மீ துறக்கண்டா னீலன் செலமறைந்து
பார்மீ துறக்கண்டான் பாங்கு. (௪௫)

கண்டலமந் தீது கரவென் றுணர்ந்துசினங்
கொண்டா னுவஃதுங் குறுகியே—மண்டலைசூழ்
பார்புகும்விண் செல்லுமுன்பின் பால்வரும்போ ராற்றுமெனி
லார்புகல்வா ரன்னதியல் பாய்ந்து. (௪௬)

மாய வுருத்தொடர்ந்து வன்பிழந்தான் றன்புழந்தான்
மாய வுருப்பலவா மன்னவிது—மாயமெனு
நீலன் றெளிய நிருதனோர் வில்வளைஇக்
கோலநிதந் தூர்த்தான் கொதித்து. (௪௭)

கனகன்செய் மாயமொடு கார்நீலன் சோர்வு
மனகன் றுணைவன்கண் டார்த்துத்—தனுவின்க
ணாணிறொலி கோடலுமே நாற்றிசையுங் கார்த்தருவர்
காணிணிரிந் தேகினார் நைந்து. (௪௮)

சேனைமிகப் போற்றிவல்லோன் சேதனமாத் தொல்படையை
மாயைமிசை யுய்ப்பவது மாய்ந்திமைப்பிற்—போயதுநற்
றூயைநிகர் வண்டுறைசைச் சற்குருவைக் கண்டளவின்
மாயையிரி கின்றமைபோன் மற்று. (௪௯)

போந்தவெல்லைப் பொன்னோன் புகைந்துதன்வில் வாங்கியே
யேய்ந்தகணை யோரா யிரம்விடுத்தா—னந்திறன்மார்த்
தாண்டன்முன் வெற்புரத்திற் றூக்கநண்டே ளாகுதலைச்
சேண்டலத்தோ ரார்த்தார் தெரிந்து. (௫0)

வீரமொய்ம்ப னாறுகணை விட்டே யிரணியன்ற
னூருங் கொடிவில் லரணைக்கக்—கூருமவன்
சீற்றமொடு வேறோர் சிலையெடுப்ப வாயிரங்கோன்
மாற்றலன்மே லுய்த்தான் மறுத்து. (௫௧)

விட்டகணை யாடகன்றன் வில்வலவன் றேர்படுத்தே
யட்டுநிறம் பஃறுளைக ளாக்கமற்றோர்—தட்டுடைநற்
றேரிலெய்த வீரனைத் தீக்கணையா லட்டிடமன்
பாரிலெய்தி யற்றான் யலம். (௫௨)

வேறுபின்சூர் மைந்தன் மிளிரிரதம் யாவுமே
நூறுநூ றம்புகளா னூறியே—யீறு
தாவெனக்கீ றெய்தியது தாதையருஞ் சாதல்
சாத மெனக்கினைந்தான் றான். (௫௩)

சென்ற பொழுதுகடன் செய்வா ரெவருமிலை
மன்றமரு மாய்வுற்றார் மற்றவரும்—பொன்றறிண
மின்னுறுதி கூறினுமுள் ளோறா விறைமுடியு
முன்னிறுவே னென்றெணுவான் முன். (௫௪)

ஐயனினித் துஞ்சி னருங்கடன்க ளன்பினொடு
செய்யமைந்த னில்லையெனுந் தீயவசை—வையமுறு
மைந்தனைப்பெற் றோம்பி வளர்ப்பதத்த னந்தமெய்தி
னுந்துகட னாற்றுதற்கே யுற்று. (௫௫)

போரின் மடியிற் புகழுண் டிறந்திலனே
லெருடலந் தாங்கியுய்ந்தா னென்னவசை—சாரு
மெனக்கெய் திடினுமஃ தெய்துகமன் றாதை
தனக்கெய்த லாமோ தகாது. (௫௬)

உன்னியுயிர் போத லுறுதியெனத் தேர்ந்துமுகி
றன்னிடைப்போய்த் தேமந் தணமுன்னி—மன்னருவா
யாருந் தனையறியா தாழியினுட் போயினன்மின்
கூருந்தண் மீன்வடிவங் கொண்டு. (௫௭)

இரணியன்செய் மாயமென வேய்ந்தகங்கு னீங்கப்
பரனளித்தோன் ஞானப் படையிற்—றரணியெய்தச்
சூர்மகன்போ யார்கலியிற் றுன்னினமை போன்மறைந்தான்
பார்மகிழ்கொள் சோமன் பரிந்து. (௫௮)

நீங்குமன் சேய்கடல்செ னீர்மைகண்டு வெண்சங்க
மோங்குமொய்ம்பன் வாயிடைவைத் தூதிடலும்—பாங்கமரும்
பூதர் புகழ்ந்தார் புலவர்கள் பூமழைபெய்
தோதருநன் காசிசொற்றா ருற்று. (௫௯)

நின்றவய வீரரொன்னார் நீள்படையைப் பொன்றுவித்தார்
மன்றனகர் சென்றொற்றர் மன்றனைத்தாழ்ந்—துன்றனய
னிங்கிகலிற் றோற்றகன்றா னென்றலுஞ்சூ ரேங்கிநின்றா
னங்கிமுகச் செம்மலுற்றா னங்கு. (௬௦)

இரணியன் யுத்தப்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௫௫௧.

அக்கினிமுகாசுரன் வதைப்படலம்.

எண்டிசையு ளானை யிபத்தையென்றைத் தேர்மாவைக்
கொண்டுவந்து வட்டாடு கொள்கையுளான்—மண்டுமெரி
மன்முகவன் மாலயனார் வன்புள்ளை யாடுறுவான்
முன்கொணர்ந்த மொய்ம்புடை யான் முன். (௧)

செங்கதிரை முன்னோன் சிறையிட் டதுவினவித்
திங்களனைப் பன்னாட் சிறைவைத்தோ—னங்கையிற்
றெய்வப் படையுற்றோன் செய்வஞ் சனைகற்றோ
னைவர்க் குளவிகலோ னாங்கு. (௨)

தந்தைதனைத் தாழ்ந்து தழன்முகத்தோன் றாதாய்நின்
சிந்தைதளர் வுற்றதன்கொல் செப்பெனலு—நொந்தறைவான்
மாயைகொடு வானவர்க்கா வந்திநகர் வன்னிவைத்தான்
றீயைமுகில் கொண்டவித்தாந் தேர்ந்து (௩)

அன்னதுகண் டார்த்துழன்றே யாளிமொய்ம்ப னூழித்தீ
யன்ன வனற்படைவிட் டங்கடிந்தா—னன்னதுகேட்
டாடகனை விட்டா மவனுமமர் செய்துடைந்தான்
பீடளிகச் சேனையட்டான் பேர்ந்து. (௪)

இன்னவெஞ்சூர் கூற வெரிமுகவன் சீற்றமுற்று
மன்னமிடற் றாதுவனை மற்றவரைத்—துன்னமரில்
வென்றுவரு கின்றேன் விடைதந் தருளுவா
யென்று நவின்றா னினிது. (௫)

நன்றென் றவன்விடுப்ப நன்கிறைஞ்சி நன்னகர்போய்க்
குன்றநிகர் தோளான் குலவரைபோற்—றுன்றுமொரு
சாலிகைமெய்க் கொண்டுபுட்டில் சார்விரலிட் டான்கொண்டான்
பாலிகல்கூர் தெய்வப் படை. (௬)

தாதையுடைத் தாயுதவுஞ் சாபங்கைக் கொண்டெழிற்றேர்
மீதிர்வந்து சென்றுகனன் மேவுமுக—னோது
நகரின் புறமுற்றா னாற்படையு மொற்றர்
பகருமுனம் வந்த படர்ந்து. (௭)

ஓரா யிரவெள்ள மும்பலினந் தேருமற்றே
யீரா யிரவெள்ள மேற்றமா—காரா
ரவுணவெள்ளஞ் சூழ்ந்துவா வங்கிமுகன் செல்வான்
புவன நடுங்கப் புகைந்து. (௮)

கேதனங்க ளாடக் கிளர்மணித்தேர் செல்காட்சி
பூதரங்கண் முன்னியல்பிற் போதலொக்கு—மாதங்க
மும்மதங்கள் பெய்து முழங்கிப்போந் தோற்றநிலத்
தம்முகில்சென் மாண்பிசையு மாங்கு. (௯)

வாங்குதிரை மாத்தானை வாவியுறு மாண்புநெடு
வாங்குதிரை வாரியெழன் மானுமுயர்—வாங்குதிரை
யன்ன வவுண ரடுதொழிறேர்ந் தார்படையேற்
றுன்னமனை யொப்பா ருருத்து. (௧௦)

தானைசெலத் தண்விசும்பிற் றூவியெழு பூழிகொடி
சோனை முகிலிற் றுலங்கவொளி—யானபடை
மின்னி னிலங்கவொலி மேவிடியி னாவுடு
மண்ணி விழுந்துளியின் வாய்ந்து. (௧௧)

சேமகண்ட கன்சோமன் சூரியன்றெவ் வாதிவிற
லாமணிக வீர ரருகுசெல—மாமன்
கதிருறுவாட் சூர்மைந்தன் காண்பூத சேனைக்
கெதிருறவே யெய்தினா னேய்ந்து. (௧௨)

பூத ரவுணர் பொருவா னெதிர்ந்தனர்விண்
மோதிடியின் பேரி முழங்கினசங்—காதியிய
மார்த்தவயில் வாள்விடுத்தா ரம்பெய்தார் பல்படைக
ளேர்த்தனர்பல் லோரிறந்தார் சோர்ந்து. (௧௩)

சாரதர்வேன் மன்கணிச்சி தண்ட மலையெறிந்தார்
காரவுணர் பட்டார் கணிதமிலார்—தேரவிரச்
சிற்றபரி வேழ மிறந்த களேபரத்தை
யுற்றகொடி பேய்பா றுகந்து. (௧௪)

இருபெருமாத் தானையிவ்வா றேற்றமர்செய் வேலை
வெருவயிற்கண் மாதர் வியர்ப்பில்—வருவயவ
ரெல்லாரும் வில்வளைத்தம் பெய்துமுற்ற வல்லவுணர்
நில்லா துடைந்துசென்றார் நேர். (௧௫)

உடைதலும்வெஞ் சூர்மைந்த னொய்யெனவே யுய்ப்ப
மிடைவலிமே கன்முதலாம் வீரர்—படையொடும்போய்
வீரர்மேற் போர்விளைப்ப வீர புரந்தரனுந்
தீரனெதிர் வந்தான் சினந்து. (௧௬)

வந்தனன்கை விற்குழைத்து வாளியெய்தான் றேர்சிதைத்தா
னிந்துகண்ட கன்றனைவிண் ணேற்றினன்கோன்—வெந்தலைவர்
வீரன்மேல் விட்டார் வெகுண்டவர்தேர் வில்வீட்டி
யாருரந்தோ ணேற்றியுய்த்தா னம்பு. (௧௭)

காரவுண மேகன் கதைகொண்டு வீரன்றேர்ச்
சாரதியை மோதவவன் சாதல்கண்—டோரமிலா
வீர புரந்தரனோர் வேலேவக் காலனன்னான்
பாரதன்மேல் வீழ்ந்தான் பதைத்து. (௧௮)

ஆர்வயவன் மாண்டதுகண் டங்கிமுகன் சீறித்தன்
கார்முகங்கை வாங்கிக் கவின்பிறைக்கோ—லோர்கணத்திற்
பூதப் படைமேற் பொழிந்தான் சலந்தரம்போற்
சேதப் படவே தெரிந்து. (௧௯)

தலைமுதலா மங்கந் தவவற்றார் பூதர்
மலையுறழ்தே ரற்றபரி மாய்ந்த—வலைகுருதி
யாறோ டினைகவந்த மாடினபேய் பாடினவன்
பாறோ டெருவையுற்ற பாங்கு. (௨௦)

அன்னதனைக் காணா வழல்கான் றிடநகையா
மன்னமனு மஞ்சும் வலிமகவான்—றன்னுடைய
கைக்கார் முகங்கோட்டிக் காண்டமழை பெய்யவெய்தான்
மைக்கா ரவுணனுநேர் வாய்ந்து. (௨௧)

நேரிருவர் வெம்பகழி நேர்நேர் துரந்துதுரந்
தாரமர்செய் காலைவிற லண்மகவான்—றேரொடுவி
லாவஞ் சிதையாறா றம்புரத்தி லெய்தவுண
னேவருமே போற்றநின்றா னேய்ந்து. (௨௨)

மாறவுணர் கோமான் வலியுர் திறன்மகவான்
வீறழிவுங் கண்டுதுணை மேவெழுவர்—சீறிவல்வில்
வாங்கியொவ்வோ ராயிரங்கோன் மாமுகங்கை மார்பமெய்
தாங்கனையான் றேருமட்டா ரார்த்து. (௨௩)

மற்றொருதேர் மேலிவர்ந்து வல்லைப்போய்ச் சீற்றநனி
யுற்றெழுவர் தம்மையும்பார்த் தோர்படையிற்—றுற்றநும்மெ
யொன்றுயிரைத் தென்றிசைக்குய்த் துன்வீர வாகுவையுங்
கொன்றிடுகின் றேனென்றான் கோன். (௨௪)

என்றளவில் வீர ரிருங்கணைவெவ் வேறுய்த்துத்
துன்றுகொடித் தேர்மா தொலைத்தனர்பின்—குன்றனையான்
வன்படைமெய் நூழைசெய்தார் மற்றொருதேர் வாவியுமை
மன்படையர்ச் சித்துவிட்டான் மன். (௨௫)

அங்கி முகன்விடுத்த வாதிபடை பார்விசும்பு
மங்கும் வடவையுரு வாய்வரலுந்—துங்க
வெழுவருந்தீ நோக்குறப்பார்த் தேய்ந்ததற்கு மாறா
விழுநீர்ப் படையுய்த்தார் வேர்த்து. (௨௬)

தூண்படை விண்ணிற் றொடரா வரன்படைதா
னுண்டெதிரா யாரவற்றை யண்மிநுங்கிச்—சேண்டியங்க
மாவலியிற் போயேழ் வயவர் தமைவருத்தி
மேவுயிர்கொண் டேகியது மீண்டு. (௨௭)

மீண்டதனல் வெம்படையேழ் வீரங்கன் வீந்துநெடு
சேண்டயங்கு கைலையின்பாற் செல்லவது—காண்டலுமே
யார்த்துமகிழ் வுற்றா னவன்பூத ருண்ணடுங்கி
வேர்த்திரிந்து சென்றார் விரைந்து. (௨௮)

ஆரமரில் வீரர்நே ரார்ந்து விளிவதூஉஞ்
சாரதர்க டாமுலைந்து சாய்வதூஉம்—வீரமொய்ம்பன்
கண்டழன் றஞ் சன்மினைனுக் கையமைத்துத் தேரொடுதீ
மண்டுமுகன் முன்படர்ந்தான் வாய்ந்து. (௨௯)

சென்றணுகத் திண்வீரன் தீமுகவன் சீறியே
வன்றிறல்கொள் பூதரொடு மற்றவரை—நன்று
மதியே னினையடவே வந்தனனிங் குன்னை
விதியே விடுத்ததென் முன் வேட்டு. (௩௦)

பல்லோர் தமைக்கொன்றாய் பல்லோர் தமைவென்றாய்
வல்லோய்நின் மன்னுயிர்க்கு வந்ததந்த—மல்லோர்ந்து [னன்
முன்பொருத மொய்ம்பிலர்போன் முன்னலையென் றன்னைமன்
கொன்கழன்முன் வைப்பனின்கங் கொய்து. (௩௧)

நல்லார் புணர்ச்சியெனும் ஞாட்பினிலே ணற்றழியும்
புல்லான் மகனலனே போரின்கண்—வில்லா
ருனையா னிவண்வென்றி யுற்றிலனே லென்றான்
முனையார் புயனவில்வான் முன். (௩௨)

இரணியன்முன் போர்செய் திரிந்து கடல்புக்கான்
முரணியநீ யுய்குதியோ முன்னோர்—மரணமுற்றார்
மேவியினன் றெம்மீண்டான் வீவ னவனுநீ
யாவி யிழக்கவந்தா யார்த்து. (௩௩)

வீடிக் கடுஞ்சமரில் வீகுதியோ பேடிபோ
லோடிக் கடலகம்புக் குய்குதியோ—நாடிச்சொல்
சூர்காக் கினுநின்னைச் சூழ்ந்துபலர் காக்கினுமற்
றார்காக் கினுமடுவே னார்த்து. (௩௪)

என்றின்ன வீர னிசைத்திடலுந் தீமுகவன்
குன்றன்ன சீற்றங் கொடுசென்று—தன்றனுவை
வாங்கினா னேைதகொண்டான் வானிலமெ லாம்பனித்த
வேங்கினார் வானோ ரிரிந்து. (௩௫)

வீரனது போதெழிற்றன் வில்வளை இ யோதைதரச்
சாருமய னுதியர்க டாந்துளங்கப்—பாரிறுநா
னின்றெனவே யங்கிமுக னீரேழ்கோ லேவவவை
பொன்றவுய்த்தா னத்துணையே போந்து. (௩௬)

ஈரைங் கணையவுண னேவவிரு பான்பகழி
வீரன் விடுத்தார்ப்ப வெய்யவன்சீர்—கூரிளவன்
முண்டமுற வாயிரங்கோன் முன்னுய்த்து வால்வளையை
யண்டமிற வூதினா னங்கு. (௩௭)

சீராரு மேவுந் திறன்மொய்ம் பினனங்க
னோரா யிரம்வாளி யொன்றவுய்த்துச்—சூரன்சேய்
தேரசுவம் விற்சிதைத்தான் றீயனொரு தண்டுவிட
வீர னதைத்துணித்தான் வேர்த்து. (௩௮)

சோமகன்கால் கூற்றனலி கொண்படைக ளேழினுய்ப்ப
வாமுறையவ் வப்படைவிட் டன்னகடிந்—தேமமுறு
வன்னிறத்தபாந்த ளவிர்விடக்கோ னூறனையன்
மன்னிறத்தி லுய்த்தனன்றிண் வாகு. (௩௯)

மன்னகலத் துற்றிடலும் வாரிகடை மத்தெனவே
மின்னகலப் பொற்றேர் மிசைவிழுந்தான்—றன்னூரின்
றூற்றி னொருவைசென்ற தாருயிர்போய் மீண்டுலவுங்
கூற்றுமச்சங் கொள்ளுங் கொளற்கு. (௪௦)

விளிந்தா னெனக்கிடந்தான் மின்றேர் மிசையே
நெளிந்தா னரவினயர் நெஞ்சந்—தெளிந்தான்பின்
மன்னகரின் முன்னாள் வழிபட்ட காளிதனைத்
தன்னகத்திற் சிந்தித்தான் றாழ்ந்து. (௪௧)

கருமஞ் சனமாக் கயல்விழியா ணீருண்
குருமஞ் சனமாக் குழலா—ளுருமஞ்சுந்
திங்கரும்பு செப்பினாள் செங்கையாள் கொங்கையாம்
வீங்கரும்பு செப்பினாண் மின். (௪௨)

அமையம் புயத்தா ளணிசதங்கை தண்டை
யமையம் புயத்தாளா ளாலோ—னமையுறவே
யஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாலியன்ன நுண்ணிடையா
ளஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாம். (௪௩)

சூலமொன் றேந்தித் துலங்குறுமின் பூத்தமுகில்
போலவரி மேலிவர்ந்து போர்க்காளி—பாலிற்
படைகொடிகள் கூளிகொளப் பல்காளி சூழ
வுடைவியங்க ளார்ப்பவந்தா ளாங்கு. (௪௪)

தாமன் பறந்தலைக்கண் டுன்னி விழுந்தயருந்
தீமுகனை நோக்கித் திறலொன்றார்—தாமெலிய
வாருயிரை யுண்பனீ யஞ்சேலெனவமைத்தாள்
காருருவக் காளியிருங் கை. (௪௫)

இன்ன வகையருளி யேந்தல்பாற் சூழ்பூதர்
மன்னனிக மேலமர்செய் வானார்த்துச்—துன்னவையை
காற்றார் கடலிற் கலித்துக் சணவர்வேர்த்
தேற்றா ரினையவிண்டுன் பேய்ந்து. (௪௬)

காளிகள்வேல் சூலங் கணிச்சி கணைவீசினார்
கூளிகள்வெற் பாழிகதை கொண்டெறிந்தார்—மூளிகலி
லேவவரையு மீறுசெய்கென் றேய்கழுமு னேவினளப்
பாவையருள் கொள்காளி பார்த்து. (௪௭)

உய்த்தகழு முள்ளனல்கான் றுன்னரும்பல் காளிகளின்
மைத்தவுருக் கொண்டுசெல வாகுகண்டே—யித்திறத்த
தேவரையும் வீக்குமென்றோர்ந் தீரேழ் கணைவிடுத்தான்
மேவதனைக் கண்டதூண் மேல். (௪௮)

அன்னதுகண் டென்னிலைமை யாய்ந்திலன்கொல் வீரனவ
னின்னுயிரை யின்னே யிறுதிசெய்வ—னென்னமுந்தி
முன்னெறிந்த சூலம்போன் முன்னலைவே லுண்டதுகொண்
டின்னுயிரை வீப்பனென்றா ளூற்று. (௪௯)

என்றலுமெண் ணில்கழுமு னேவினுநின் றீறுசெய்வன்
மன்றிறனீ தேர்ந்திலாய் மாதென்னக்—கன்றிமன
மற்றுமா சூலமுய்த்தாள் வல்லைவிண்ணோ ருண்மெலிந்தா
ரற்றறிந்தான் வீர னழன்று. (௫௦)

தின்னு யிரங்கணை தூய்ச் சூலந் தனைத்துணித்தா
னன்னாள் வெகுண்டவன்ற னாவிகொள்வ—னென்னுவா
ளொன்றொடெதிர் காளி யுரத்தடித்தான் வீரர்கோன்
குன்றெனவே வீழ்ந்தாள் குலைந்து. (௫௧)

காளியினெண் கையையுமோர் கைக்கொடுமெற் றோர்கரத்தான்
மீளியுரத் தெற்றலுமே மேவண்ட—கோளமிற்ற
வாரியினெய்த் தோர்பரவ மன்னுணர்வு தோன்றமுன்போற்
சூரி விழித்தா டுயர்ந்து. (௫௨)

மானவன்றன் மார்பிலெற்ற வன்பிழந்து வீழ்ந்தவச
மானதுன்னி நாணடைந்தே யந்தமில்செவ்—வேளம்பி
யுந்தவந்தோ ளேடுபொரி னுண்டோ வுறுதியெனச்
சிந்தனையுள் செய்தெழுந்தா டோர்ந்து (௫௩)

இகழ்ந்தா ருரங்கிழிக்கு மெண்கிளர்மா காளி
புகழ்ந்தாள் விறலோனைப் போற்றித்—திகழ்ந்தார்தீ
யானனனின் றென்னையர்ச்சித் தாவிப் பலிநல்க
நானிவண்வந் தெய்தினே னன்கு. (௫௪)

உன்னுறமும் வீரமுநன் குய்த்துணரா தேற்றமரி
லிங்கிலைமை யானே னினிச்செல்வே—னென்னிருக்கை
தீமுகனைச் சேர்ந்தவரைச் செங்கதிரோன் றெவ்வினையு
நாம மீறவடுதி நன்கு. (௫௫)

ஒன்னலரை வென்றுருக வென்னருள்பெற் றேகையுநீ இ
மன்னுறநீ பல்லூழி வாழ்தியிவை—பின்னுணர்தி
யென்றிசைத்து வீரனிடைவிடைகொண் டேகினு
னொன்றுமையை சூழனிகத் தோடே. (ருசு

சண்டிகைசெல் காலைத் தழன்முகவ னன்னவெலாங்
கண்டனனன் றென்னுக் கனன்றுருமுக்—கொண்டலெழுந்
தாங்கெழுந்த நாளமரி லாம்வயமெ லாங்காளி
யோங்கெறும்கொண் டோபெற்றே னுற்று. (ருஎ)

சூலமழு வாள்கொண்டு சூர்சூளி சூழவைகு
நீலிவன்மை காண நினைந்தழைத்தேன்—வேல
னிணையில் படையைவெல்லு மென்றுளங்கொண் டேனே
துணைகொளுமோ சூரன் சுதன். (ருஅ)

மன்னுகள் மொன்றின் மருவிளவ லாவிவெளவி
முன்னகன்ற வொற்றன் முரண்கொடுயிர்—துன்னமற்கு
வெஞ்சினத்தி னீவனல்லால் வேந்தன்முன் போவதில்லை
வஞ்சினமிஃ தேயென்றான் மன். (ருகூ)

கனன்முகனிம் மாற்றங் கரைந்திரத மேறித்
தனுவளைத்து நூறு சரந்தூய்—நனியார்த்தான்
வீரனது கண்டுதன்றின் விற்குழைத்தம் மானவம்பாற்
காரவுணன் கோலறுத்தான் காய்ந்து. (சுo)

வல்லசுரன் சேய்நூறு வாளிகொடு தேரழித்தான்
வெல்லனலம் பீரேழ் விடுத்தவன்கை—வில்லிறுத்தான்
வெய்யனிவற் கொல்வனெனும் வெய்யமொழி கூறிமல
ரையன் படைதுரந்தா னார்த்து. (சுக)

வீரனது கண்டு விரைந்துளர்ச்சித் துக்கிரனும்
வீரன் படையெடுத்து விட்டளவி—னரணன்றன்
மைந்தன் படைநடுக்க மன்னித்தாழ்ந் தாருநகை
தந்திடவே நிற்றே தளர்ந்து. (சுஉ)

வேதன் படையழிய வீரன் படையேகிக்
காதகனுந் தீமுகன்மெய் காய்ந்துயிர்கொண்—டோதமரர்
துன்னித் தொழுந்தகைய தொல்புகழ்கொள் வீரனிட
மின்னிற் படர்ந்தன்றே மீண்டு. (சுங)

வெய்ய வனன்முகவன் வீந்துவிழுந் தானதுகண்
டையனைவின் னோர்வாழ்த்தி யார்மலர்தூய்க்—கையிற்
றுகில்வீசி யாடினார் சூர்மகன்மா வீர
ரிகல்புரிவா னெண்ணினு ரேற்று. (சுச)

தெம்மூ வெண்ணுயிரராந் தீரண்ணல் பாற்சூழ்ந்து
வெம்மாப் படைசொரிந்தார் வீரன்வில்—லம்மா
குனித்தா யிரநூறு கோடிகணை பெய்தான்
பனித்தா ரவுணர் பதைத்து. (சுரு)

எறிந்தபடை யெய்தபடை யிற்றநிற மேண்டோன்
செறிந்தகரந் திண்கால் சிரங்க—டறிந்தவெய்யோர்
தந்தலைவர் வீந்தனர்தேர் சாய்ந்தகரி மாவீழ்ந்த
வெந்தகுவர் மாய்ந்தார் மெலிந்து. (சுசு)

கூறுபடு மங்கக் குவட்டிழிந்து செல்லருவி
வீறுபடும் யானைபரி வெவ்வவுண—ரூறுபட
வீர்த்தலைதந் தேறுநீ ரெய்தியவ ணூர்பருமீ
னூர்த்தயிலக் கொண்டுய்த்த தாங்கு. (சுஎ)

வெங்களிறு மாதேர் விரைவாளை மேவலர்க
ளங்கமூறு வெஃண்கோ டவிர்தந்து—பொங்கப்
பயமுற் றலைவார் படியுற் றிருநீர்க்
கயமொத் ததுவே களம். (சுஅ)

வேலையுற்று வாங்குதிரை மேவியிருங் காண்டமன்னிச்
சேலையுற்றுப் பன்மணிக டேசுறீஇ —மாலை
கருதமா வங்கமரீஇக் காண்டைப மேய்ந்தும்
பொருகளமா வாரி பொரும். (சுகூ)

உரமா ரவுணரெலா மோரிமைப்பின் வீரன்
சரமாரி யாற்சிரந்தோ டாணீள்—கரமார்பம்
போழ்ந்திறந்தார் பல்லோர் பொருகளத்திற் செந்நீரி
லாழ்ந்திறந்தார் சில்லோ ரமிழ்ந்து. (எ0)

ஞாளி யொருபா னரியொருபாற் பேயொருபாற்
கூளி யொருபாற் கொடியொருபாற்—காளி
யொருபாற் களேபரத்தை யுற்றயிலார்ப் பேய்க்கும்
வருபாற் கடலமுதுண் மாண்பு. (எக)

பருந்துகொடி வானிற் பறக்குநிழல் வானி
யிருந்து விலாங்கிமிர வின்னு—னருந்திமகார்
சுற்ற மொடுகளித்துச் சூழ்ந்தாடிப் பாடினவே
செற்றமுறு பேய்கள் செறிந்து. (எஉ)

இந்தவிணை மிக்குருதி யித்தடிக ளெப்பொழுது
மெந்த விகற்களத்து மெய்திலமென்—றுந்துதிறல்
வீரமொய்ம்பு தன்னை வியந்து புகழ்ந்தனவே
கோரமுகக் கூளிக் குழாம். (எங)

அங்கனது போழ்தத் தமராடன் முற்றியே
செங்களமார் செம்ம றிருமருங்கி—லெங்கணுமாய்
நீங்கிலக்க வேந்தரொடு நீளுருக்கொள் பூதருமே
யாங்கலக்க மற்றுவந்தா ரார்த்து. (௭௪)

வெங்கணையால் வீழ்ந்துலந்த வீர புரந்தரன்று
னுங்கெழுந்தோர் பாலடைந்தா னுருந்தன்—பாங்குநிற்க
வேணு ரிளையோ ரெழுவர் தமையுமையன்
காணான் கவன்றான் கடிது. (௭௫)

மல்விளக்குந் திண்புயத்தோன் மன்னிளையோர் துன்னெழுவர்
வெல்விறலார் போரிலெங்கன் வீந்தனர்கொல்—சொல்விரென
வுக்கிரன்சொல் வானவரை யொண்சூர் மகன்கொன்றான்
கைக்கொண்டான் காலனுயிர் காண். (௭௬)

பனும்யோ சனையைம் பதிற்றிரண்டின் மேலான்
மனவோங் கவணிளையோர் மாய்ந்தா—ரெனவினவி
மிக்கான் விழுமநோய் மேவியங்க னேகினான்
றெக்கார் படர்தரவே சூழ்ந்து. (௭௭)

இதயோ சனைசெய் யெழில்வீர வாகு
சதயோ சனைநீங்கித் தாவால்—பதமா
ரிளையார் தமைக்கண் டிளைந்து தழீஇ
யுளையா வுலந்தா னுயிர்த்து. (௭௮)

தம்பிமீ ரென்னுந் தழுவிக்கொள் வீரென்னு
மெம்பிமீர் விட்டகன்றி ரென்னையெனும்—வெம்பினே
னென்னு மெரிமுகவ னீறுசெய வல்லனென்னும்
பன்னும் விறலோன் பரிந்து. (௭௯)

அந்தோ விதியேயிஃ தாகா துமக்கென்னு
மந்தோ விருத்தியினு மாவியெனு—மந்தோசீர்
மன்னினியா னெம்மையாள் வள்ளற் பெருமானுக்
கென்னினியான் சொல்வே னெனும். (௮௦)

வீர ரிளையர் விளியவில்லொன் றேந்திநிற்பே
னாரெனக்கொப் பாவா ரழகிதென்னுஞ்—சூரன்சே
யெப்படையை விட்டனனோ வென்னு மதையளித்தோர்
துப்புடையர் யார்கொலெனுஞ் சூழ்ந்து. (௮௧)

எந்தைபடை சூர்மே லிறவுய்ப்பேன் வேற்கஞ்சி
னொந்தயர்வே னென்னு நுவலிளையோர்—நந்தமுன்போற்
சேரவின்று செய்துபட்ட நீமுகன்பால் வென்றியெனும்
வீரமா சுண்டதெனும் வேர்த்து. (௮௨)

வில்லினையே பார்க்குஞ்செவ் வேலினையே பார்க்குமறச்
சொல்லினையே பார்க்குந் துணைநெடுந்தோட்—கல்லினையே
பார்க்கும் வருபழியைப் பார்க்குமொண்பற் பந்திகல்லென்
றார்க்கும் படிகறிக்கு மாங்கு. (அங)

ஆர்துயருற் றிவ்வா றழுங்கினோ னேங்கியே
யோர்செயலு மின்றி யுழன்றிலான்—சீர்மன்
விழுப்பமோர் வீரன் வியன்றுணைவர் தம்மை
யெழுப்பவோர் சூழ்ச்சிகொண்டா னேய்ந்து. (அச)

நின்றான் முகன்முதலோர் நல்கு படையொன்றை
யொன்றா னிறையோர் மேலுய்த்தனனே—லின்றாவி
யுண்டா னமனன்றோ வொண்சூர்மற் றோருயிர்போற்
கொண்டான் கொலோவெனுங் கூற்று. (அரு)

அத்தமலர்த் தேவை யருஞ்சிறைசெய் தேவிதிக்கு
மத்தனிளை யோரென் றறியானோ—வித்தகன்முன்
பாலனுயிர் வவ்வப் பதத்தா லுதைத்தவுதை
காலன் மறந்தனனோ காண். (அசு)

அன்றெயினன் மைந்தற் கரவெனமுக் காலோதிக்
கொன்றருமா தீமை குறித்தங்கண்—பொன்றவனை
யக்காலர் பற்றகற்றி யன்னார் தலையுதைத்த
திக்காலென் றெண்ணுகிலா னின்று. (அஎ)

இச்சகனுற் றுன்மதியாற் றுன்மற் றவரான்மு
னிச்சகத்திற் செய்த னிறைநீங்கி—யச்சமுறீஇ
யேற்ற மிழந்தே யிடருழந்து பட்டவெலாங்
கூற்ற னயர்த்தனனோ கொல். (அஅ)

துன்பகற்று நீறுமணி துன்னெழுத்தும் பூண்டுள்வார்
கொன்புடையிற் சென்றுகுலை கூற்றுமைசே—யன்ப
ரரிய வுயிரலைத்தா னற்பபுள்ளுஞ் சேற்றூழ்
கரியை யடாதோ களித்து. (அகூ)

என்னு முரைக ளியம்பியவிர் தூணியிலே
மன்னுமொரு கோல்பிடுங்கி மன்னகங்கொண்—டன்னதன்கண்
வன்கண்டிடவீர வாகுநம னாமன்னர்
மன்கண் டிடவரைவான் மற்று. (கo)

ஏலயில்வேற் செவ்வேட் கிளையன் விடுத்தனன்வெங்
காலனென்போன் காண்க கவின்றுணைவர்—சீலவுயிர்
கொண்டா யிதுநன்றோ கூர்ந்தொல்லை விட்டிடுதி
கண்டா யெனவரைந்தான் காண். (கக)

அன்னதையில் வாங்கி யதிர்பூட்டிப் பன்னிருகை
முன்னவனை முன்னகத்தின் முன்னிவிட—மின்னெனவே
சென்றே யியமபுரஞ் சேர்ந்து நமன்முன்போந்
தன்றே விழுந்த தடுத்து. (௯௨)

அந்தகன்றான் விம்மிதமுற் றஃதெடுத்து நோக்கினான்
வெந்திறல்கொள் வீரமொய்ம்பன் விட்டதனை—நொந்தஞ்சிப்
பாங்கிளையோ ரெங்கனெனப் பார்த்தா னுணர்ச்சியா
னாங்கயிலை யிற்கண்டா னாய்ந்து. (௯௩)

கண்டுகடா மேலிவர்ந்து காலர் புடைகுழும
வண்டர் பிரான்கயிலை யஞ்சார—னண்டுருமத்
தங்கெழுவர்க் கண்டா னரும்விஞ்சை யோர்மதுரந்
தங்குமிசை கேட்டிருப்பத் தான். (௯௪)

கண்டிறைஞ்சி மற்றோர்முன் காலனுற்று முற்றுணர்ந்தீர்
திண்டிறல்கொள் வீரனும்மைத் தேடுவான்—மண்டிகலா
ரங்கணவ ரோடெழுவீ ரங்கணெழு வீருமென்ன
வெங்களம்போய்ப் புக்கார் விரைந்து. (௯௫)

அங்க னெழுவருமே னார்பூத ராருந்த
மங்கமுற்றார் பெய்தா ரலர்மாரி—புங்கவர்க
ளன்னிளையோர் முன்னோ னொளிர்சரண்டாழ்ந் தேத்தவிறன்
மன்னனவர்ப் புல்லினான் வாய்ந்து. (௯௬)

எழுவரையுந் தோளா லெழுவரையும் புல்லி
வழுவரையும் வீரன் வலியிற்—கெழுவரைநேர்
தானவரை வில்லினாற் றான்வெல் லரிதென்றா
மானவரை சொன்னான் மகிழ்ந்து. (௯௭)

வீரர் முதலோர் வியப்பி னெழுகைகண்டு
வீர புரந்தரனேன் மேவிலக்கர்—சாரதர்கள்
வேதகம்போர் வெம்மைபோய் விண்டாரை வீழ்கைகாண்
சாதகம்போ லாயினார் தாம். (௯௮)

அன்னபொழு தேம னனிகமுடன் வந்திளவன்
முன்னிறைஞ்சித் தோன்றான் முனிந்தனைநீ—மன்னெழுவர்
தம்முடல்விட் டங்கயிலைச் சாரலிற்றின் சாரதரோ
டம்ம வதிந்தா ரணைந்து. (௯௯)

காயமதி னீறுகண்டி கையணிந்தோர் பாற்செல்லே
னாயிளையோ ராவி யடுவேனோ—நீயுன்னி
யுய்த்தகனை கண்டவரை யொல்லை விளித்துய்த்தேன்
மெய்த்தகையோ யென்றனன்கால் வேந்து. (௱)

அந்தகன்றன் சொல்வினவி யத்தன் விடைதரலும்
வெந்தாணி தன்னகர மேவினு—னுந்திளையோ
ரங்கணத்த ரேத்த வவிர்வீர மொய்ம்பனந்தச்
செங்களத்தி னின்றான் றிகழ்ந்து. (க0க)

நின்றிவைதே ரொற்றர் கெடுநகர்போய்ச் சூரனைத்தாழ்ந்
துன்றனயன் போர்புரிந்தே யொன்னலர்க்கொல்—வென்றிமொய்
ஞென்றினர் வீர னுறுபடைவிட் டானதனுற் [ம்ப
பொன்றினு னென்றார் புலர்ந்து. (க0உ)

அன்றவுணர் கோமா னவனிமிசை வீழ்ந்தயரா
வென்று முறாத விடர்க்கடலுற்—றுன்றனையா
னீத்துமுயிர் வாழ்வை நிலையெனு வெண்ணுவனே
வேத்துபுக ழாளா வினி. (க0ங)

என்னு ருயிரே யெனதுறவே கண்மணியே
யொன்னுரொற் ருனீ யொழிந்தையென்றான்—மன்னு
மெனக்கும் வசையே யிமையோர் புகழு
முனக்கும் வசையே யுறும். (கச0)

ஈசனே மாயவனே வெண்கணனே வான்காந்த
வாசவனே வொற்றடீ மாய்கவென்றார்—பேசினரோ
மாண்டாய் மகனே மருமமுறப் புல்லுவதென்
றீண்டா ரினியா ரெனக்கு. (க0ரு)

என்றின்ன பன்னி யிரங்கலுமன் பன்னியாந்
துன்றன்னை யஞ்சித் துயரமுற்ருண்—மன்றலுறு
மந்நகர மிக்க தழுகுரலே யென்னிவின்னல்
பன்னவும் போமோ பகர்ந்து. (க0சு)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா சுநஎ.

மூவாயிரர் வதைப்படலம்.

அன்னபொழு தின்னதமூ வாயிரா மைந்தர்கேட்
டுன்னருஞ்சீர் மன்கோயி லுட்புகுந்து—மன்னவன்முன்
சென்றினைய நெஞ்சந் திருவடிதாழ்ந் தேந்தல்கே
ளின்றினைய சொல்வா ரெடுத்து. (க)

ஏண்கொ ளிலக்கருமற் றெண்மருந்திண் வீரமொய்ம்பு
மாண்கொள் பிறருமே வந்தெதிர்க்க—காண்பருமோர்
நீமுகனை யுய்த்தாற் செருச்செய்ய வல்லவனே
வாமுன்பின் னோரிருக்க வாங்கு. (உ)

ஒன்னார் குழுவி லொருவனைவிட் டாய்வருவ
துன்னாய் மடிந்தானென் றுள்ளலையெம்—மன்னா
மருவார் தெறக்கரிதேர் மாவவுணத் தானை
செருமாய்ந்த வென்றினையே நேர்ந்து (ங)

சிறந்தா டலைமைதிறல் செல்வ மனைத்து
மறந்தாய் வலியனு மன்னீ—யிறந்தாரை
யுன்னி யிரக்க முறற்பாலை யோதுன்ப
மன்னிமையோர் போல மருண்டு. (ச)

இந்திரனை மாலயனை யேமனைமற் றேனையரை
வெந்துயர்கொள் வான்பற்றி வேந்தநின்மு—னுந்துவோம்
விண்ணம்பார் மேரு விளியவலைப் போமுன்ற
னெண்ணம்பார்த் தாற்றுவோ மீங்கு. (ரு)

பன்னுவதென் கொல்பல பலபணித்தி யாங்கள்போய்
முன்னுறுதிண் பூதர் முரண்வீரர்—பின்னுறுமா
கந்தன் பிறர்தமையோர் கன்னலில்வென் றூர்துமென
வெந்துயர நீங்கினன் வேந்து. (சா)

நின்றிதும கார்கா ணடமினமர்க் கென்னவெஞ்சூர்
துன்றவன்று டாழ்ந்து தொழுதகன்றூர்—வன்றனுவங்
கைக்கொண்டார் தூணிவெரின் கட்செறிவித் தார்கரிய
மெய்க்கவசம் பூண்டார் விரைந்து. (எ)

தும்பை மிலைந்தார் சுடர்மாப் படையெடுத்தார்
செம்பொற் கலனணிந்தார் தேர்புக்கார்—பம்பைதுடி
சங்க முழங்கினமா தங்கமுன் னிட்டசது
ரங்கமள வில்லவுற்ற வாங்கு. (அ)

உருக்கார் வணங்கர வுன்வடவை செம்பி
னுருக்கார்செம் பங்கி யுறழ்த்—திருக்கா
ருருமாப் படையவுண ரூழிநாண் மேவும்
பொருமாப் புனலினுற்றூர் போர்த்து. (கூ)

மூவா யிரர்சேனை முந்துறவம் பின்னேக
மாவா னவர்கண்டு மன்னகநொந்—தாவாவென்
றஞ்சினரக் காலை யதுதேர்ந்து வெம்பூதர்
வெஞ்சினங்கொண் டேற்றூர் விரைந்து. (க0)

வாளா லெறிகின்றார் வன்கதைக ணேண்டினார்
தாளார் தனுக்கணைக டாஞ்சொரிந்தார்—மீளாமே
யோதப் படைபலவு முய்த்தா ரவுணர்வெம்
பூதப் படைதளரப் போர்த்து. (௧௧)

சூலங் கதைநேமி துன்மாப் படையோடு
தால முறுமசலஞ் சாரதர்கள்—சாலவிடுத்
துந்துருமி னார்த்தா ருரக மெனப்பனித்து
வெந்தகுவர் வீழ்ந்தார் விளிந்து. (௧௨)

மூர்தவுணர் பிந்துதலை மூவா யிரர்கண்டு
வெந்தறுகட் பூதர்மேல் விற்குழைத்தே—யந்தமில்கோன்
மாரியெனச் சொரிந்தார் மாலுற் றிரியவன்றார்
வீர ரெதிர்ந்தார் வெகுண்டு. (௧௩)

திண்டத் தவர்தேர் தனைத்தகர்ப்பார் நீடுருவின்
றுண்டத் தவர்மான் றொகைதொலைப்பா—ரெண்டி
ணெழுக்கொண் டவர்மார் பெறிவா ரெறிவார்
மழுக்கொண் டவர்வின் மரம். (௧௪)

மேவா வமர்கணமா வீரரிவ் வாறுசெய்
மூவா யிரவர் முனிவனை இ—யோவாமே
பெய்தார் கணைமழைநேர் பெற்றார் முகநிறந்தோள்
பெய்தார் குருதி பெரிது. (௧௫)

மூவா யிரர்வலிமை முன்னியிலக் கத்தவருண்
மேவா யிரர்சினந்து வீரமொய்ம்ப—னுவான்முன்
சென்றிறைஞ்சி யிப்போர் செயவருள்கென் றார்நீவிர்
நன்று நடமினென்று னன்கு. (௧௬)

விசயன் முதலாக மேவா யிரர்போ
யசலநிகர் விற்கோட்டி யண்டார்—மிசைநெடுங்கோல்
கந்தவேளுடன்னைக் கருத்திற் றொழுதேத்தி
யந்தமுகில் போற்சொரிந்தா ரார்த்து. (௧௭)

மன்னவர்வில் வன்மைகண்டு மற்றவர்க ணற்றவரி
லுன்னருங்கோ லெண்ணிலகோத் துய்த்திடலு—மன்னவொல்லை
வீரர் விடுகணையை மேவியடுந் தானவர்கோ
னேர வவைதுணிக்கு நேர்ந்து. (௧௮)

இவ்வணம்போ ராற்ற விலக்கத் தவர்தேரைத்
தெவ்வர் சிதைத்தலுமே தேர்ந்தசுரர்—வெவ்விலொடு
தேரையழித் தார்திறல்போய்ச் சேனைபோய் நின்றவரை
வீரரெனச் சூழ்ந்தார் வெகுண்டு. (௧௯)

பறித்தார் வரைமரங்கள் பற்றிமொய்ம்பர் மேலே
செறித்தார் திசைமறைத்த தீக்கோல்—குறித்தோர்
கணைத்திறுத்து வீட்டியே காரவுணர் மார்பி
லணைத்துளைத்தார் வீரர்க ளார்த்து. (௨௦)

சோரி சொரிந்திடவே சேர்ந்திருந்தார் சில்லோர்வெம்
போரினையே செய்தார் புரிந்துசில்லோர்—தேரினைத்தங்
கையி லெடுத்தே கடலின்கண் வீசினார்
செய்யவிண்ணோர் நொந்தார் திகைத்து. (௨க)

வீசுதேர் நின்றவனி மேலுற்று வில்வளைஇ
யாசுகம்பெய் தார்ப்ப வவுணரெதிர்ந்—தீசுரன்சேய்
பின்னால் வருவீரர் போர்சிலையைச் செங்கையான்
முன்னான் முறித்தெறிந்தார் முன். (௨௨)

ஐயன்பின் னூற்றோ ரழன்றவரை யெற்றலுமே
மையவுணர் சீறியொப்பின் மற்றொழில்கள்—செய்ய
வுடைந்தார் விசய னொருவ னொழிய
மிடைந்தா ரெவரு மெலிந்து. (௨ங)

தமரிரிந்து போகத் தனியாம் விசயன்
சமர்புரிவான் விற்கோட்டிச் சார்ரு—ரமர்மகன்மேற்
கோன்மழைபெய் தார்த்தான் கொடுஞ்சிரந்தோ டாடணிந்த
கான்மரங்கோ டிற்றனபோற் காய்ந்து. (௨ச)

அற்றவுறுப் பெல்லா மணுகியுணர் வாவிவா
மற்றெழுந்தார் முன்வரத்தால் வாகையன்மேற்—பொற்றைகளைப்
பெய்தமர்செய் தாரங்கம் பேர்ந்துமுன்போற் சேர்ந்தவென்றாற்
செய்தவத்தி னுண்டோ சிறப்பு. (௨ரு)

கண்டான் விசயன் கருத்தில் வியப்புறீஇ
யண்டார் செயல்க ளனைத்துமனங்—கொண்டான்
றிறல்குறைந்து நின்றனன்போர் செய்தாவ தென்கொல்
விறலுறவின் றெற்கரிதா மேல். (௨சா)

அன்னார் தமையாங் கடலரிதன் றேனுமவ
ரென்னாவி கொள்வ தெளிதன்று—லொன்னாரை
மோதமரில் வென்றிலனோர் மொய்ம்பிழந்து பொன்றிலனோர்
யாதவன்கொல் கோடொத்தேன் யான். (௨எ)

மேவலரை வீப்பனென்று வென்றிகொள்வான் வந்தயான்
மாவலரென் றேயகறன் மன்வசையே—காவலன்மு
னெவ்வண்ணஞ் செல்வே னிறந்திலனு மல்லனென்றான்
வெவ்வண்ணல் வீரன் மெலிந்து. (௨அ)

வெந்துயர வேலையின் வேலையுற வேலையுடைக்
கந்தன் கழலே கவின்புணையென் —றந்தகவிற்
சிந்தை கொளவிசயன் சிந்தைதொறு நின்றருளு
மெந்தையெதிர் தோன்றினா னேய்ந்து. (௨௯)

கேள்விசய வொன்னார் கிளைமுடிப்பா னீதுமித்த
தாள்புயங்க மாதி தடிந்தமுன்போன் —மீள்வுற்ற
வன்னார் வரமுணரா யாண்டுபல போர்செயினும்
பின்னாகார் சோரேல் பெரிது. (௩௦)

என்று நவின்றுவள்ள லெந்தையய னந்தைசெற்றோன்
றுன்றுபடை நல்கித் துயர்விசயற் —கொன்றவரித்
தொன்னலர்வீ வானிதனை யுய்க்கவென வென்றகன்றான்
மன்னனதனை யேற்றான் மகிழ்ந்து. (௩௧)

ஆர்ந்தவன்பிற் பூசைசெய்தா னன்னதையுன் மத்தனென்போ
னோர்ந்திவனம் மேலிதனை யுய்க்கினமர் —தீர்ந்திடுவர்
பன்னதன்முன் மாயப் படையை விடுவெனா
யின்னவன்மேல் விட்டான் வெகுண்டு. (௩௨)

மாயன் படைவிடலும் வள்ளலுயர் காரிதன்றிண்
டீயன் படைசெலுத்தச் சென்றிருனே —ராயபடை
மூவா வலிதொலைத்து மூவா யிரவரையு
மாவா வடர்த்தகன்ற தாங்கு. (௩௩)

முன்னு மிமைப்பிலோர் மூவா யிரருமே
வெந்நிலத்தில் வீழ்ந்தார் விசயன்கண் —டுன்னரும்வேற்
புங்கவனைப் போற்றிநின்றான் பூதரார்த் தாரிரிந்தார்
செங்களத்திற் றங்கவுணர் தேர்ந்து (௩௪)

வானோர்பூ மாரிபெய்தார் வார்கழற்காற் றூதர்போய்க்
கோனோர் கழல்பணிந்துன் கொற்றமைந்த —ரானோரை
யுன்னிலக்கர் தம்மு ளொருத்தனே யீறுசெய்தா
னென்னமன்னன் வீழ்ந்தா னினைந்து. (௩௫)

வேந்தன் வியர்த்தயர்ந்து விம்மியின்னல் வேலையிலே
றேந்தணைநின் றேவீழ்ந்தா னேழ்பரியோ —னாந்திறல்கொ
ளன்னான் பெயர்கொ ளமைவினாளி போய்வரையேய்ந்
துன்னார் கலிவீழ்ந்தா னுற்று. (௩௬)

மூவாயிரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௬௩.

தருமகோபன் வதைப்படலம்.

முடிவார் புதல்வரையே முன்னியயர் கோன்முன்
வடிவா ரறப்பகைஞன் வந்தே—யடிபணிந்து
மன்னாநீ யின்னலுறின் வானோர் நகைசெய்வா
ரொன்றா ருவப்பா ருளத்து. (௧)

மாற்றா ரிகலின் மலைந்துதந்தை மார்தனய
ரேற்றா ரிறந்தா லிரங்குவரோ—போற்றார்
வயவ ரெமரைவெளவே மன்னுவா னாக்க
வயனுளா னாமுளே மாங்கு. (௨)

அந்தமிலா வாக்கமுமா ராயுளுஞ்செ யாணையுமா
விந்திர ஞாலமுமே யெய்ந்திருக்க—வெந்தைநீ
சாற்றிமையோர் போற்புலம்ப றக்கதன்றான் சீர்க்கென்று
தேற்றினான் மாமந் திரி. (௩)

மன்னமைச்சன் றேற்ற மருவலரை யானொடிப்பிற்
கொன்னமன்போற் சென்றடுவேன் கொல்லெனச்செ—லன்னவற்
தின்றிங்கன் மேவுதிநா னேகியவர் தம்மையின்னே [றுழந்
வென்று வருவனென்றான் வேட்டு. (௪)

மண்டிறைமீண் டேற்றணைமேல் வைகவறக் கோபிவிடை
கொண்டமர்க்காங் கோலங் கொடுதிசையார்—புண்டரிகந்
தன்னைவல்லை யிற்கொணர்தி ராரிரென வோடியதை
யுன்னவன்மு னொற்றருய்த்தா ருற்று. (௫)

தந்தியிறை மேலறத்தெவ் சாரமைச்சர் சூழவெழி
லிந்திரன்கொல் லென்னவே யேறினா—னைந்தியங்க
ளார்த்தகரி தேர்வாசி யார்த்தகுடை விண்மறைத்த
போர்த்த புழுதிதிசை போய். (௬)

நாற்படையுஞ் சுற்றிடக்கை நாகத்தை யூர்ந்தசப்பா
மேற்புயலார் மாநகரை விட்டகன்று—பாற்படாக்
கண்டா ரமரர் கலங்கினா ரிவ்வாற்றல்
கொண்டாரார் கொல்லென்றார் கூர்ந்து. (௭)

மன்னா வனங்கடந்து மாவனிகத் தோடேகித்
துன்னா கவமணுகிச் சூழ்பூதர்—கொன்னா
ரிலக்கரொடு வீர ரெறுழ்நோக்கி வெய்யோ
னலக்கணுற்றுச் சொல்வா னயர்ந்து. (௮)

ஏற்றசமர்க் கேகி யிரங்கலிமை யோர்வினவி
னூற்றநகை செய்வரம ராற்றுதனன்—றூற்றமுறு
சேனையுற்ற வில்லுளது சென்றிரண்டி லொன்றுறவே
னேனையர்போ லேங்கே னினி. (௯)

என்றுமனந் தேறிவெய்யோ னேகவிர வோடேக
லொன்று பலவுருக்கொண் டேற்றமர்செய்—கின்றமைபோல்
வார்கழற்காற் றானவரும் வன்குறுந்தாட் பூதருஞ்சூ
ழார்கலியி னார்த்தேற்றா ராங்கு. (௧௦)

தண்டெழுவிற் றக்கினார் சார்கணிச்சி நேமியுய்த்தார்
மண்டுதரு வெற்பெறிந்தார் வன்பூதர்—திண்டகுவர்
கோலிற் கழுமுள்ளிற் கொன்பரிதி யிற்சங்கில்
வேலிற் பொருதார் வெகுண்டு. (௧௧)

வெந்தகுவர் வீரர் வியன்றனிவில் வாங்கியம்பு
சுந்தரம்போற் பெய்தார் கவன்றெவரு—னொந்தனர்பின்
றெய்வப் படைமாரிற் சிந்தியமர் செய்தனர்பான்
மைவணஞ்செவ் வண்ணமுற வாய்ந்து. (௧௨)

மாய்ந்தனர்வெம் பூதரெண்ணின் மையவுணர் தாஞ்சாய்ந்தார்
வீந்தகரி பாய்மா விளிந்தனதேர்—பாய்ந்தசெந்நீர்
நொந்திலக்கர் நோன்மையற்றார் துண்ணமைச்சர் நின்றமைகண்
டந்திறலோன் சென்றா னழன்று. (௧௩)

இடியி னாரப்பி யிமைப்பிலெய்தி யன்னார்
முடிதுளங்க வில்வளை இ மொய்மெய்—கடிதாவே
வாளி யழுத்தினான் மன்னமைச்சர் மாண்டனர்தாள்
தோளிருகை வீழ்ந்த துணிந்து. (௧௪)

மன்னு மவுணர் மறுக்கமுறச் சாரதர்க
ளுன்னுமவர் மேற்செல்லா வோங்கலெடுத்—தின்னலுற
வீச வெதும்பியுளம் விம்மிவரு வென்றியின்றிப்
பேசுரர் பேர்ந்திடைந்தார் பின். (௧௫)

கண்டதனைத் தீயோன் கனன்றுவெய்ய பூதர்மேற்
றிண்டனிவில் வாங்கிச் சிலீமுகங்கள்—கொண்டல்
பிறங்கலின்மேற் பெய்வதுபோற் பெய்தா னனையார்
கறங்கிற் சுழன்றார் கவன்று. (௧௬)

மந்திரியூர் தந்தவய மாதங்கம் பூதங்க
ணந்தவொரு நாற்கோட்டா னன்குகுத்தி—கொந்துதரு
வாலா லெறிந்ததுநீள் வன்கரத்தா லெற்றியது
காலனன் மிதித்ததுளங் காய்ந்து. (௧௭)

ஓரவிர்கைம் மாவிவ்வா றுற்றமர்செய் காலைவிறற்
சாரதர்கள் வெற்பெடுத்துத் தாம்வீச—வீரக
வெண்ணிலம்பு பெய்தா ரினைந்துமெறழ் குன்றிலதா
யன்ணியும்பன் மேற்படார்ந்த தாங்கு. (௧௮)

கண்டையொலி யார்ப்பக் கடலுடைந்தாங் கார்த்தவனூர்
புண்டரிக மென்களிறு போரியற்றத்—திண்டிறலோன்
பூதங்க ளாங்குடையப் பொள்ளெனத்தன் வில்வளை இ
மாதங்க மேல்விடுத்தான் வண்டு. (௧௯)

அத்தி யயர்வுற் றதுகண் டவுணர்கோன்
பத்தியிரேணர் நூறுகணை பாலமிசை—யுய்த்தெஃக
மொன்றுவிட வாசவனவ் வொள்வே றணிபடவே
வன்றிறற்கோல் விட்டனனோர் வந்து. (௨௦)

பொருவாச வன்விரைந்து பொத்திரம தொன்றுற்
குருவா யயின்முருக்கிக் கோலி—னுருமறைத்தான்
மன்கணையுய்த் தேகுறைத்தான் மற்றவைபோய்த் தாக்கவவன்
மின்கவசம் வீழ்ந்த விளிந்து. (௨௧)

சூர னமைச்சன் ஒருலைந்தா னெனவென்றி
வீரன்மேற் றண்டமொன்று வீசினன்—யாருமஞ்ச
மின்னூரத்திற் பட்டுநொந்து வேந்துசெய லோர்ந்துளமும்
பின்னுறவே செல்வான் பெரிது. (௨௨)

திண்மா னவர்பௌவ நீத்தொராய் நேர்வெய்யோன்
மண்மாக் கழல்வீர வாகுவினை—மின்மாப்
புலிங்கமுக நோக்கிப் பொரவந் தனைநீ
கொலிங்கனின்றே றனின்னைக் கொல. (௨௩)

மற்றுன் வலிமதர்ப்பு மன்வரமு முன்வயமு
மிற்றைவைக லேயீ றியற்றுவனீ—கற்றவம
ராற்றுகென நாணிஒலி யாசைசெல விற்குழைத்தான்
பாற்றுந் தருமப் பகை. (௨௪)

தருமந் திரியேண் டருமந் திரிகோல்
கருமந் திரிபினுயர் காளை—மருமமதிற்
செல்ல லரிதாய்ச் சிதைந்தனமா யோகியர்பாற்
புல்லர் புரிகரவு போல். (௨௫)

வீரனது கண்டு வெகுண்டெஃக மொன்றெடுத்து
நேரலன்பூ ணெஞ்செறிய நேர்ந்தனலம்—பாரவுய்த்தான்
முன்னூற் றவன்விடுகோன் மூன்மந் திரிமுனூற்றுப்
பின்னூற் றனவயத்திற் பேர்ந்து. (௨௬)

புன்கணுற்று வெய்யோன் பொருமியினை யின்றிருப்ப
வன்மமத மாமகிணன் மாண்புணரா—மன்விறலோன்
றேரைமருப் பாற்றாக்கித் தேர்ப்பா கனையுமட்ட
தாரதனைக் கண்டா னழன்று. (௨எ)

வேறிரத மேறியவன் மேல்வந் திடுவேழம்
பாறவத னீள்கரத்தைப் பற்றிமத—வாறு
வருகவுளின் மோதிவல்லை மற்றுலகத் துய்த்தான்
முருகனருள் கொண்டவிறன் மொய்ம்பு. (௨அ)

எறிந்தா னதுபோ திபம்வின் னிடைப்போய்ப்
பிறிந்தா கவவெல்லை பேர்த—லறிந்தான்
கயமிழந்தே னென்னாக் கலங்கி மறிந்தான்
செயமவுலி தீர்மக் கிரி. (௨௯)

வீழ்மதமா வாற்ற வெருவிப் பதைத்துழன்று
மாழ்கின் றதுபுடைபோ மஃனெழுந்தே—காழ்வின்
மலிசெங் கதையுய்த்தான் வாகுவதைப் பாற்றக்
குலிசந் தனைவிடுத்தான் கொண்டு. (௩0)

கோளார் குலிசங் கொடியனுய்ப்ப வாங்கதனை
வாளாற் கரம்பற்றி மாவிறல்கொ—டோளான்
மருமத் துறவுதைத்தான் வாயினெய்த்தோர் காலத்
தருமப் பகைமடிந்தான் சாய்ந்து. (௩க)

மண்டவுண மாப்படையின் வாங்கிற் றுயிர்த்தெழுந்து
புண்டரிகந் தன்றலைவன் பொன்றினமை—கண்டிடுக்கண்
சேரழுவ மூழ்கியதோர் தீரமுற்றுங் காடலுறும்
வீரமொய்ம்பைச் சார்ந்துரைக்கும் வேட்டு. (௩௨)

எந்தாய் வெகுளே லெனதுபெயர் புண்டரிக
மந்தா ரணிபுகழு மாற்றலுளே—னந்தாத்
திசைபுரவு கொண்டேன் சிறைப்பட்டே னிவ்வுந்
திசைதரும கோபனு லிங்கு. (௩௩)

புந்தியிலா மந்திரியைப் போற்றிப் பரியானே
னுந்துபணி யாற்றி யுயிர்பிழைத்தே—னெந்தைநீ
நேரவனை வென்றிலையே னேர்தந்து போர்புரிந்தே
யாரவனை வெல்வா ரினிது. (௩௪)

அன்னனை நீயடலா லண்டர் துயர்தீர்ந்தா
ரென்னார் சிறையும்போ யானுய்ந்தேன்—முன்னுறுன்
செய்தவத்தி னின்னைத் தெரிசித்தேன் போதுவனென்
றைந்திறைஞ்சிற் றுனை யடுத்து. (௩௫)

புண்டரிகத் துண்மைவிளுய்ப் புந்திமகிழ்ந் தேகௌனும்
பண்டமர்திக் கண்மிப் பரிந்துவைகிற்—றெண்டரும
காதகன்றன் வீவுதனைக் கண்டிளவன் மொய்ம்புவலி
பூதர் புகன்றார் புகழ்ந்து. (கசு)

தூதுவரா ஃ தோர்ந்தோடிச் சூரற் றெழுதமைச்சன்
மோதமர்செய் தேவீர மொய்ம்பனுற்—சாதலுற்று
னுண்டையுளாய் தந்தவனம் கூர்ந்துவந்த தந்தியுந்தா
னெண்டிசைக்க ணேகிற் றிசைந்து. (கள)

திறன்மந் திரிபட்ட செய்தி வினவி
விறன்மன் றுயர்க்கடலில் வீழ்ந்து—மறன்மனத்தி
லத்திரம்போற் காய வழுதே யெழுதுருவச்
சித்திரம்போ லுற்றான் றிகைத்து. (கஅ)

தருமகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எகம.

பானுகோபன் வதைப்படலம்.

என்னைச் சிறைசெய்தோ னின்றிறப்பான் காண்பனது
தன்னையெனச் செல்பவன்போற் சார்ந்தருக்கன்—றன்னினுன்
சூர்துயர நோக்கியொற்றர் சூர்மைந்தன் றுள்பணிந்தே
யார்துயரிற் சொல்வா ரடுத்து. (க)

மாயப் படைவிடுத்தே வாகுதனைச் சேனையொடும்
வீயக் கடலிலிட்டாய் வேட்கமார்—போயுரைத்தா
ரன்னுன்செங் கைவேலை யங்கிருந்தே யுய்க்கான்னீர்
மன்னுழி புக்கதது வாய்ந்து. (உ)

புக்களவின் மாயப் பொருபடைவென் றந்தலைந்த
தக்கணமே யாரு மயர்வுயிர்த்துத்—தொக்க
வெழுந்திங்கண் மீண்டா ரிலகயின்மீண் டுற்ற
தெழுந்திங்கண் மாமுகன்பா லேய்ந்து. (ங)

அன்னவர்சூழ்ந் திவ்வூ ரலைத்தலுமே மன்னயலார்
பொன்னன் முதன்மைந்தர் போற்றமைச்ச—னின்னவரை
யூழினுய்ப்ப வேற்றிறந்தா ரொண்புயனே டெண்கனக
ஞழியின்மீ னுய்ப்புகுந்தா னங்கு. (ச)

வேந்தனிவை யெல்லாம் வினவியபின்னல் வேலையுற்றா
ஞாந்திண் படைவறந்த வண்டரின்னு— மேந்தெழில்கொ
ளிங்கரை விட்டகன்றா ரில்லையென வெற்பகைஞன்
மன்னகர்புக் கானயர்வு வாய்ந்து. (௫)

மன்னன் கழல்பணிந்து மாயைதந்த தொல்படையாற்
றுன்னலரைத் தான்மயக்கித் தூயநீ—ரென்னழுவத்
திட்டனனஃ தண்ட ரியம்பிடத்தன் செங்கதிர்வேல்
விட்டவரை மீட்டனன்செவ் வேள். (௬)

கந்தவே டன்னைக் கனவிலுமே வெல்லரி
தெந்தைநினக் கோதுவதெ னேற்றமரி—னொந்தயர்ந்து
பொங்குபடை யாற்றலுமே போய்வறிதாய் நீயிரிவுற்
றிங்குவா வுய்ந்தா யினிது. (௭)

வில்லிழந்தாய் மானமற்றாய் வென்றியின்றித் தோற்றுவந்தாய்
தொல்லைவா மாண்புந் தொலைவுற்றா—யொல்லையவன்
சீறுவனேல் யாவுநந்துந் திண்சிலம்போ டும்பியைக்கொ
லாறுமுகத் தானைவெல்வா ரார். (௮)

புன்மாப் படுப்போர் புலிக்குணவாங் காதைபோ
லென்மா னவரைவதை யாமுமுன்னாள்—வன்மாண்பு
சிந்தினஞ்செவ் வேளாற் றிறலுடையோர் யார்க்குமொற்றா
மந்தகனை வெல்வ தரிது. (௯)

முற்றுவதா மொன்றை முயல்வதியல் பஃதில்லா
மற்றதுன்னி யேவருந்தல் வன்கயவர்—பெற்றியதா
மைந்தர் தமையிழந்தாய் மற்றனிகத் தேற்றமற்றா
யெந்தைநின்றா யானுளே னீங்கு. (௧௦)

மேற்றிகழு நின்குலத்தை வேரோடும் வீட்டவோர்
கூற்றுவந்த தென்றுனுளங் கொண்டிலாய்—சீற்றமுற்றாய்
வெஞ்சமர்செய் வானான் வெருவினனென் றெண்ணிலைநீ
யுஞ்சு வணமுரைத்தே னோர்ந்து. (௧௧)

உறுதியொன்று சொல்வனும்ப ருற்றசிறை நீக்கி
னறுமுகவன் மீண்டங் ககல்வா—னிறுதியுறா
யென்ன முடிதுளக்கி யேய்மந் திரச்சூழ்ச்சி
மன்னம்பி நன்றென்றான் மன். (௧௨)

என்னிவைசொற் றாய்மைந்த வின்றியா னெண்மையனாய்
மின்னிமையோர் வெஞ்சிறையை விட்டேனேன்—மன்னர்மன்
னென்றுலகி லென்னைத்தான் யார்மதிக்கற் பாலாரூஉ
மன்றி வசையுமெய்து மாம். (௧௩)

கூனும் வெதிருங் குருடு முடமுமுற்றோ
ருணமலீ துற்றவுட லோடொழியு—மான
மழியா வலியிழந்திங் காரும் வசைச்சொ
லொழியா தெழுமையுமே யுற்று. (௧௪)

புங்கவர்மா லாதியர்கள் போற்றவர சாளலுற்றேன்
சங்கரனார் தந்தவரந் தானுளே—னங்க
கிறையுயிர்தூன் விட்டிடினு மீளமரர் தங்கள்
சிறைவிடுவ தில்லை திணம். (௧௫)

சாவ வரினுந் தடைவரினுந் தம்மிடத்தின்
மேவிடுமோ மானம் விடுவரோ—மாவறிஞர்
தேரு மிரண்டுநாட் செல்வத்தை வேட்டுவிட்டேன்
சூரனென்றோர் பேர்பெற்றேன் சோர்ந்து. (௧௬)

இன்னுமோ ரூழி யிருப்பினுமே மாய்வதல்லாற்
பின்னுமிவ ணண்ணார் பிறந்தவர்வீ—மன்னறிண்ண
மின்றுமிவ் வாழ்க்கை விழைந்தும்பர்க் கஞ்சியிந்த
வின்றா ருயிர்சுமக்கேன் யான். (௧௭)

அஞ்சினாய் போலுமஞ்ச வந்நகர்போய்த் துஞ்சுவாய்
துஞ்சலிலாத் தொல்வரத்தேன் றன்னலர்மேல்—விஞ்ச
வமர்புரிவான் செல்வேனா னஞ்சேனீ யென்றா
னமர்புரிவான் மாவிலா னங்கு. (௧௮)

இவ்வண்ணந் தந்தை யியம்பவினன் றெவ்வினைவி
யுய்வண்ணஞ் சொற்றதொன் றுமோர்ந்திலான்—மொய்வலிகொண்
மெய்விதியை வென்றவரார் மேவும் வினைவழியே
செய்வனசெய் வேனென்றான் சேய். (௧௯)

ஐயவெகு ளேலா ரலைத்த கணங்கடமை
வெய்யவிறல் வாகுவினை வீத்துமகிழ்—செய்யவல்லேன்
வல்லை விடுத்தியென்று வன்கரங்கள் கூப்பியன்றான்
மல்லலந்தா டாழ்ந்தான் மகன். (௨௦)

மன்னன் மகிழ்வுற்று மைந்தவமர் மேற்றுணிந்தா
யொன்னலரை வெல்லவுண்டை யோடகறி—யென்னவிடை
கொண்டரந்தை யெய்தித்தன் கோயில்போய் முன்பெற்ற
வண்டர் படையெடுத்தா னாய்ந்து. (௨௧)

மார்பி லுறையிசைத்து மன்விரலிற் புட்டிவிட்டுக்
கார்முகமங் கையேந்திக் கைப்புடையாத்—தார்கணையே
யாவம்பின் வீக்கி யணிகந்தேர் சுற்றமணி
மேவுவைய மேலிவர்ந்தான் வேந்து. (௨௨)

கொற்றமுறு தேர்கரிமா கூரவுணர் வெள்ளமெங்குஞ்
சுற்றினபல் கேதனங்க டுன்னினவிண்—முற்ற
வியங்க டுவைத்தவிறை யின்கணன்புந் துன்பும்
வயங்கக் களம்புகுந்தான் மன். (௨௩)

மன்னவன்மூ வாயிரரு மற்றவரு மாய்ந்தமைகண்
டின்னற் கடல்வீழ்ந் திரங்கியெழுந்—தொன்னலர்மேற்
சீற்றங் கிளர்ந்துசெலத் தேர்ந்துரு ளாலினைய
மாற்றங் கிளக்கலுற்றான் மன். (௨௪)

தொகுத்தபல பூதரைமுன் சூழ்ந்துலைய வாட்டி
வருத்தமறை வேட்கிளவன் மைந்தற்—செகுத்திலனேல்
வெல்பணியல் குல்லிழைந்து வேசையர்கள் பின்சென்மாண்
பில்வறியா னில்விளங்க யான். (௨௫)

என்னவொரு சூள்விளம்பி யேக வவனவுணர்
மன்னனிகம் பேர்ந்துகண மாப்படைசேர்—துன்னவே
போரியங்க ளார்த்தனமென் பூழிபோய் வானினோ
டாரெண் டிசைமறைத்த வாங்கு. (௨௬)

ஆர்த்தார்திண் பூத ரடுக்கநெடு மாரிபெய்தார்
கூர்த்தார் படைசொரிந்தார் கூரவுணர்—யிர்த்தா
ரெழுமாக் கதைநாஞ்சி லேர்விற் கணைமுன்
விழுமாப் படைவிடுத்தார் வேர்த்து. (௨௭)

இருமாத் திறலினரு மெல்லும் மிருளும்
பொருமா றெனப்போர் புரிந்தா—ருருமார்ப்புப்
பூதருய்க்கும் குன்றுமரம் பொன்ற நிசாசரர்க
ளோதுகணை யாற்றடுத்தா ருற்று. (௨௮)

எற்கொளயில் வாண்மழுமு னின்னவற்றை வன்கண்ணர்
கற்களினாற் றூள்கண்டார் காய்களத்தி—னற்கணத்தோர்
பல்லோர் மடிந்தார் பகருந் தருவரிலும்
பல்லோர் மடிந்தார் பதைத்து. (௨௯)

பாய்ந்த கலினமா பாய்மதமா தேரிவைகண்
மாய்ந்து புவியின் மறிந்தனவே—சாய்ந்த
பிணக்குவியல் விண்ணிவந்த பேயெருவை ஞாளி
கணக்கிலன சூழ்ந்த களத்து. (௩0)

இருபா லருமிவ்வா றேய்ந்துபொரக் கூளி
தருதூசித் தார்முரியத் தான்பின்—வருகூழை
துன்றிமோப் பூதர் துதையவுண மாக்கடலை
நின்று கலக்கினார் நேர்ந்து. (௩௧)

ஒடிந்தன திண் டேர்க ளொழிந்தனகைம் மாக்கண்
மடிந்தனமா வல்லவுணர் மாயத்—தடிந்தகணங்
கண்டா னதனையென் றைக் காய்ந்தான் மணித்தேர்மேற்
கொண்டா னெதிர்ந்தான் கொதித்து. (௩௨)

வெங்கதிரோன் றன்பகைஞன் வில்வளைஇப் பல்கணைதூ
யங்கனுறச் சாரதர்கண் டார்த்தசலந்—துங்கமாஞ்
சூலமழு வாதி துயர்படைக ளேண்டவெய்யோன்
சாலவழற் கோலுய்த்தான் றான். (௩௩)

அங்கிப் படைதூண்ட வக்கணத்தி லக்கணத்தோர்
துங்கவரை யாதியெலாந் தூள்படலும்—பொங்கவுணன்
சாயகங்கள் சாரதர்மேற் றான்பெய்தான் வான்பெயலி
னேயகங்கொண் டேயுலைந்தார் நொந்து. (௩௪)

விட்டவனல் வெங்கணைகள் வேதாள வீரர்மேற்
பட்டழிவுற் றன்னார் படர்ந்தமையுந்—துட்டவெஞ்சூர்
மைந்தன் றிறலும் வயமொய்ம்ப னோக்கியந்தே
ருந்தியொல்லை யேகினா னுற்று. (௩௫)

கந்தவே ணற்றாள் கருதிப் பரவிப்போய்
வெந்தகுவன் றானையுட்க விற்குனித்தா—னந்திறலோன்
வெப்படையுஞ் சூலம்வாள் வேனேமி யாதியுற
வப்படைஞர் வீசினா ரார்த்து. (௩௬)

வீசுபடை வீந்தகவே வீரமொய்ம்பு வில்லுமிழ்ந்தாங்
காசுகமெண் ணில்லவிட வப்படைமாய்ந்—தேசுறவே
பற்றலர்மேற் பிற்றையுங்கோல் பற்றவுய்த்தான் மற்றவருக்
கிற்றமுடி யாதியங்க மே. (௩௭)

காரழிந்த தென்னக் கயமழிந்த மின்னுமணித்
தேரழிந்த மாவழிந்த தீயவுணர்—போரழிந்த
வெல்லையிலே னம்படைக ளிற்றவே கொல்லிவன்றன்
வில்லினைச் சீற்றமுற்றான் வேந்து. (௩௮)

விடுத்திவல்லை தேரைவல்லோய் வீரன்முன் னென்ன
கடத்தினனன் னுகர் நடுங்க—வடற்றகுவன்
வெஞ்சினத்தின் வில்வளைஇ வெய்யபடை வீத்தநினை
வஞ்சினத்தின் வெல்வனென்றான் மற்று. (௩௯)

என்றலுந்திண் மொய்ம்ப னிமையோ ரிலைவகாண்பார்
கின்றமர்க்குத் தாழாமே சோர்தியெனத்—தன்றனுவி
லாயிரத்த வெங்கணைகோத் தாகந் துளையாக
வாயிரத்தங் காலவுய்த்தான் மன். (௪௦)

ஆகமதின் மூழ்கிவிடு மாசுகங்கள் போழ்ந்துபுற
மேகமுரு கேசற் கிளையவன்றான்—சோகமொடு
செய்யதனு வாங்கிச் சிலீமுகமோ ராயிரமவ்
வெய்யவன்றோண் மேல்விடுத்தான் வேர்த்து. (௪௧)

ஆயிரங்கோ லம்புயத்தி லாழ்தலுஞ் சூர்மைந்தன்
றாயவன்மே னூறுகணை தூயவன்வின்—மாயவே
துண்டமுறக் கண்டனன்றிண் டோளிளவல் வாளவுணன்
முண்டநுதல் வீசினன்வேன் முன். (௪௨)

பானுப் பகைஞன்றன் பாலத்திற் பட்டதுங்கோல்
வானுற்ற செக்கரென வார்குருதி—தானுற்ற
நின்றயர்ந்து தேர்ச்சியுறு நீசன்மேற் றேசினன்கா
றன்றுபடை விட்டான் றொடர்ந்து (௪௩)

வெய்யவனு மப்படையே விட்டுவன்மை யாற்றிடலுந்
துய்யவனொண் டீப்படையைத் தூண்டினான்—கையனுமோர்ந்
தப்படையே யுய்த்தா னடலோன் படைபொருதே
யெப்படையும் வீத்துவந்த தீங்கு. (௪௪)

செங்கதிரோ னான்முகத்தோன் செங்கண்மால் வன்படைகள்
வெங்கயவ னூழினுய்ப்ப வீரன்மே—லங்கவனு
மவ்வப் படைவிடுத்தா னத்தன் படைவிடினான்
றெவ்வப் படைவிடுவான் றேர்ந்து. (௪௫)

ஆதலினா னப்படைவிட் டாவதென்கொன் மாயையா
லேதிலனைக் கோறனல மென்றுநினைந்—தோதவுணன்
மாயவிஞ்சை மந்திரத்தை மன்னகத்தி லுன்னியந்தேர்
மேயவண மேமறைந்தான் வேட்டு. (௪௬)

முன்பின் கதிர்தருதேர் முந்தவெய்யோ னந்தவன்மேல்
வன்பினப்பு மாரி வழங்கினான்—றன்பின்மெ
யுற்றிரத்த முந்தியென வோடவுற்றார் சோர்வுகண்டு
வெற்றிமொய்ம்பன் சீறினான் வேர்த்து. (௪௭)

ஒன்றுமொரு மாயையினா லுய்ந்துமுனம் போயினா
னின்றுமஃ தன்னினா லெய்துமோ—நன்றுநன்று
வெல்கிற்பே னென்றுவந்த வெய்யவனை யையவின்னே
கொல்கிற்பே னென்றெணினான் கூர்ந்து. (௪௮)

ஆயுமா புந்திதுணிந் தையனிவன் சூழ்ச்சிதனை
வீயுமா காண்பலெனா விட்டனன்சிட்—டேயுமம்பஃ
தாருமா நித்தனிற்சென் றட்டதம்மா யந்தானுந்
தேருமாச் சேணின்றான் சேய். (௪௯)

வானின்ற மைந்தனடன் மாயமது போயதுஞ்சீர்
தானின்ற வீரன் றகமையும்பா—ராமின்று
னீங்கிவனை யானடுவ னென்று வெறுழ்வரிவில்
வாங்கிவிண்டே ரோடுசென்றான் வாகு. (௹0)

விண்ணிற் புகுவீரன் வெல்லரும்வெஞ் சூர்மைந்தன்
கண்ணெதிர்நேர்ந் தோர்கோடி காண்டமுய்த்தா—னண்ணலனு
காரிகொடு வில்வாங்கி ராமன் தருவிசிக
மாரி பொழிந்தான் வலிந்து. (௹௧)

ஆருமிரு வோருமழன் றம்பனலுஞ் சீற்றமுற்றுப்
போரிழைப்ப தென்னப் பொருதுநின்று—ரோரிமைப்பிற்
கூரா யிரனூறு கோடியாஞ் சாரியுற்ற
சீரார் திறலினர்பொற் றேர். (௹௨)

ஏற்றமர்செய் வீரர் எதிரெதிராய்ப் பெய்பகழி
நாற்றிசையண் டப்பித்தி நண்ணிவிண்ணின்—மேற்றாணி
மன்னன் கதிர்வாவை மாற்றியுல காருயிர்கட்
கின்னல் விளைத்த விசைந்து. (௹௩)

உற்றிருவ ருய்த்தகணை யூழிக்கா லத்துருவ
மற்றவுணர் வன்பூதர் மாகரிதே—ரிற்றவங்க
மொன்றுவசேண் செல்லவொன்றை யொன்றை யிடம்வலமாச்
சென்று திரிவவவர் தேர். (௹௪)

இகழ்வர் முனிவ ரியம்புவர்சூ ளாடல்
புகழ்வர்தம் வீரம் புகல்வர்—திகழ்வர்கோன்
மாரிபெய்ய வென்றாழ் மறைந்தான் கலைகுறைந்தான்
வாரியின்கண் மேவு மதி. (௹௫)

காலெனவெங் கூற்றென்னக் காளமெனத் தீயென்னக்
கோலெனவென் றாழென்னக் குன்றெறிந்த—வேலெனவே
யெற்றிருகீர் பார்திசைவா னெண்ணிலண்டம் புக்கனவே
மற்றிருவர் விட்டிடுமோ வண்டு. (௹௬)

ஏவினெரி கின்றனகா ரேய்ந்துகரி கின்றனமா
மாவுததி வற்றினபார் மன்புகைவான்—மேவினதிண்
வீரரிரு வோரும் விசிக முறைமுறையாய்க்
காரெனவே பெய்வார் கனன்று. (௹௭)

போரிவ் வணமாற்றும் போததனைக் கண்ணுற்றோர்
யாரிவர்க்கொப் பாவ ரெனவியந்தார்—வீரமதில்
வெய்யனூ ருயிராங்கோல் விட்டிமையோ ருட்டியங்க
வையன்றேர் தூள்கண்டா னார்த்து. (௹௮)

வீரன் வெகுண்டுவிண்ணின் மேனின்று வில்வளை இக்
கூரியவோ ராயிரங்கோல் கொண்டவ னூர்—தேரையட்டான்
வெய்யன் சினந்தைந்தே வீரமொய்ம்பன் மார்பகமுய்த்
தையசலத் தோள்புடைத்தா ணூர்த்து. (ருகூ)

கந்தவே டேதன் கணையீரேழ் தூண்டிவெஞ்சூர்
மைந்தன் முடிதகர்த்தான் வண்டீரே—மூந்தித்
திவசஞ்செய் வானைச் சிறைசெய்தோன் வீரன்
கவசந் துணித்தான் கனன்று. (சு0)

ஈசன் மகனன்றீ தென்று நகைத்தவுண
னீசன் மகன்றனுவை நேர்பிறைநே—ராசுகக்கோல்
கொண்டு துணித்தான் கொடியனன்னோன் மேல்விடுத்தான்
விண்டுமகன் முன்கொடுத்த வேல். (சுக)

ஆண்டதனை யோர்ந்துசெய்யோ னம்பா யிரகோடி
தூண்டவவை யெல்லாந் தொலைத்த துவின்—காண்டரவே
வந்ததனை நோக்கி வள்ளலரன் வாளிலவன்
குந்தங் குறைத்தான் கொதித்து. (சுஉ)

ஆடினார்மன் னந்தரத்தா ராரவுணர் தாமேங்கி
வாடினார்திண் வாகுறையுள் வாள்செறித்தா—னீடியவே
லிற்றதுகண் டம்மவுலி யிற்றதுகொல் லென்னவே
மற்றவன்கைக் கொண்டனனோர் வாள். (சுங)

வெய்யன்வாண் மின்னின் விதிர்ப்பவுரு மின்னார்த்தே
ரையன்முன் செல்லலும்பல் லாயிரங்கோல்—செய்யனெய்யத்
தீயனுரங் கீண்டுவிடர் செய்யவது கால்குருதி
யாயருவி யாயொழுகிற் றங்கு. (சுச)

மேல்வருகோல் பாரான் வியன்மருமம் போழ்ந்ததுன்னான்
சால்புறுதன் மானமொடு தானோடி—யேல்வலியா
னெல்லைச் சிறையிட்டோ னேதியால் வீரமொய்ம்பு
வில்லைத் துணித்தான் வெகுண்டு. (சுரு)

வெந்தகுவன் விண்மிசைவாள் வீசித் திரியுமெல்லை
யிந்துமுடித் தாதை யெனச்சினந்து—நந்தொளிவாள்
சுற்றியெங்கண் போதியெனுச் சூர்மகனைப் போயெதிர்ந்தான்
வெற்றிமிகு தோளான் விரைந்து. (சுசு)

ஏற்ற விளவலெதி ரேகிவெய்யோ னேதியிகல்
கூற்றனனோர் தந்தமர்செய் கொள்கையென—வாற்றலங்கந்
தொட்டறிவர் நாந்தகத்தாற் றுன்னி விலக்குவார்
வட்டணைசூழ் வார்மாறு மாறு. (சுஎ)

இவ்வா றிருவரும்வா ளேற்றமர் செய்காலைத்
தெவ்வானோன் விஞ்சைத் திறத்தினே—ரொவ்வான்கை
வாளகற்றித் தோண்மேல் வலிந்தெறிந்தா னும்பரன்பு
கோளகத்திற் கொண்டார் குலைவு. (௬௮)

அப்போ திளவ லருளுருவாங் கந்தவே
ளொப்போ தருந்தா னுளத்துன்னிக்—கைப்போதார்
வாட்படையின் வெய்யோன் வலக்கை துணிக்கவவன்
ஞாட்படையு மாழ்யன்றா னன்கு. (௬௯)

வெவ்விடக்கை வீழ்த்தலும்பின் வீரனவன் மேன்மாயை
யொவ்வுபடை யுய்க்கவுளத் துன்னினா—னவ்வமயஞ்
செங்கதிரோன் றெவ்வின் சிரத்தைத் திறல்வாகு
வங்கதிர்வாள் கொண்டறுத்தா னங்கு. (௭௦)

சூரியன்மா மைந்தன் றொலையவவ னாவிவ்விச்
சூரியன்மா மைந்தன் றுதித்தகன்றான்—சூரியனெஞ்
சாரிமையோர் பாடினா ராடினார் வீரன்மேன்
மாரியெனப் பெய்தார் மலர். (௭௧)

பூதரவலம்போய்ப் புந்திமகிழ்ந் தேத்தினா
ராதவனுந் தன்கவறீர்ந் தாடினனப்—போதகன்மா
வானந் தணந்தவனி வந்தடைந்தான் றன்னினத்தைக்
கானந்து தாரான் களித்து. (௭௨)

பானுப் பகைஞனும் பாதகனை யட்டனஞ்சு
டானுமுற்றிற் றெம்பிரான் றன்முன்னர்ச்—சேனையொடு
மேவுநுஞ்செல் வீரென்றான்வீரன் வினவியுற்றார்
போவதுநன் றென்றார் புரிந்து. (௭௩)

நம்பியின்னோர் பூதர் நவிலனிக வீரர்பாற்
பம்பி வரப்படர்ந்து பாசறைபுக்—கம்பிகைதன்
காதலனுங் கந்தக் கடவுளைக் கண்டுமலர்ப்
பாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (௭௪)

தாண்முறையிற் றாழ்ந்தெழலுஞ் சண்முகனீ சூர்மகனோ
டேண்மலிபோர் செய்துவென்றா யாமகிழ்ந்தாங்—கேண்மதி
வேண்டுவதை யீதுமென வீரனினை யன்றியொன்றும்
யாண்டுமிலை யொன்றருள்வா யெற்கு. (௭௫)

மன்னு மளகையர்கோன் வாழ்க்கை தனைக்குறியேன்
மின்னுமக வானரசை வெஃகேன்மா—லுன்னுமயன்
பன்பதத்தைக் கான்ற பதமென்ன வேமதியே
னின்பதத்தை யேவிழைவே னோர்ந்து. (௭௬)

உற்றவிறல் வாகுவினுக் குன்னும் வரமுதவி
நற்றுணைவர் தங்கட்கு நன்கருளி—மற்றவர்கண்
மேவிருக்கை வைக விடையளித்தான் றந்தைக்கு
மேவிருக்கை யோதுகந்த வேள். (எஎ)

ஈதிவர்தஞ் செய்கையே லெந்தலையுங் கொல்வரெனத்
தூதர் கருதிப்போய்த் தொல்லவைபுக்—கோதருஞ்சூர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்துன் மகன்முன்ன முற்றவொற்றாற்
பொன்றலுற்றா னென்றார் புலர்ந்து. (எஅ)

தூதருரை கேட்டளவிற் சூர்துயர மாக்கடலிற்
போத வழுந்திப் புரண்டுயிர்ப்பங்—கூதுந்
துருத்தியென வீங்கநெய்த்தோர் சொட்டவிழியோருங்
கருத்தின்றிச் சோர்ந்தான் கவன்று. (எகூ)

வீடரிய மெய்வெதும்ப வெங்க ணருவிநீ
ரோடவுளஞ் சோர வுயிரூச—லாட
வுரங்கிளர்தோட் சூர்விளிந்தா ரொப்பவயர் வுற்றோர்ந்
திரங்கியின்ன செப்பினா னெய்ந்து. (அ0)

மைந்தனே யென்றன் மழகளிறே தீவினையேன்
சிந்தைதனிற் றித்திக்குந் தெள்ளமுதே—யெந்தையே
மின்னைநிகர் வேணியரன் மேவுமகன் வித்தகனே
வுன்னையிதற் கோவளர்த்தே னுற்று. (அக)

ஒன்னார் சிறைவிடினுய் வுண்டெமக் கென்றனையஃ
துன்னு துனையமருக் குய்த்திழந்தேன்—பொன்னுரு
மாமலர்க ளேற்றி வழிபாடு செய்விபுதர்
தாமலர்க ளேற்றுவார் சார்ந்து. (அஉ)

மைந்தர் பலர்மாய்ந்தார் மாய்ந்துமவர் நின்றுணையாற்
சிந்தை தளராதிருந்தேன் றீயனைவிட்—டெந்தைசென்றா
லென்னா ருயிரோ விராதிருக்கு முன்வரத்தான்
மன்னாவென் செய்வேன் வதிந்து. (அங)

சிந்தா மணியேயென் செல்வமே கண்மணியே
நந்தா னவர்குலக்கோர் நாயகமே—யெந்தாய்மு
னுன்றனைக் கஞ்சி யுறங்காத மாயவனு
மிந்நா ணனிதுயில்வா னிங்கு. (அச)

செங்கதிரோன் றன்னைச் சிறைவைத்தா யின்றவனும்
பொங்கு மகிழ்வோடு போகானோ—விங்குவந்த
வொற்றா னவனா லொழிந்தா யிழிந்தேனுன்
பற்றார் பழிக்கப் பரிந்து. (அரு)

ஆருயிரே யென்ற னரசே நினையின்று
போருனாற்றப் போக்கிப் புலம்புகின்றேன்—வீரமொடு
செற்றமிக விந்தத் திருமா நகர்புகுந்த
வொற்றனம னோவரியே னோர்ந்து. (௮௬)

கூற்ற னகரிற் குலவினையோ வஃதன்றேன்
வேற்றொரு ரிடம்புக்கனையோ மேவியொன்றுந்—தேற்றேன்
றனியாய் வருந்துந் தமியேன்முன் வாரா
யினியார் துணையா மெனக்கு. (௮௭)

என்னா வருந்தி யிரங்கச் சிலரோடித்
துன்னாக வத்திற் றுணிவுற்ற—மன்னோர்
படிவங் கொடுவந்து பார்த்திபன்முன் னுய்த்தே
ரடிமிசைவீழ்ந் தேகலுழ்வா ரார்த்து. (௮௮)

மன்னவர்மன் றுண்டமா மைந்தனுடல் கண்டாற்றிச்
சென்னிகையிற் பற்றுந் திருநோக்குந்—துன்னுகண்ணி
லொற்றுமுத்த நல்கு முயிர்க்கும் புரளும்வாய்ச்
சொற்றளருஞ் சோருந் துயர்ந்து. (௮௯)

கையிலொன்றைப் பற்றிச்செங் கட்படுசெந் நீராட்டி
வெய்யவனைப் பற்றும் வியன்கையிதோ—வையவெனுஞ்
சார்கணைகள் சூழ்கலினாற் சாளரங்கள் போற்புழைகொண்
மார்புபுயங் கண்டழுங்கு மற்று. (௯௦)

அங்கமெலாஞ் சேர்த்துருவ மாக்கியதை நோக்குமின்னு
மங்கெ னுயிரோ வதிவையென்னுஞ்—செங்கை
மறிக்கு மழும்விழுமன் வாயிற் புடைக்குங்
கறிக்கு மெயிறு கனன்று. (௯௧)

மன்னவர்தம் மன்னிவ் வணமின்ன லுற்றிரங்க
வன்னையது கேட்டலமந் தாகுலமுற்—றுன்னரிய
மன்னிலத்தில் வீழ்ந்து மயிர்குலைத்து வெவ்வலையிற்
றுன்னுமயில் போன்மெலிந்தாள் சோர்ந்து. (௯௨

அல்ல லுறுமிறைவி யந்தப் புரநீங்கி
யொல்லைமகற் காண்பனென வோடிவர—வெல்லையில்பன்
மங்கைமார் தாங்குழீஇ மற்றவடன் பாங்குறீஇ
யங்கைமார் பெற்றினா ரார்த்து. (௯௩)

இந்திரைக்கு நேர்வருமா தெல்லையிலா மாதரொடு
முந்தியே யேகி முடிந்துலந்த—மைந்தன்மேல்
வீழ்ந்து மயங்கினாள் விம்மினா ளம்பினாற்
போழ்ந்தபிணை போன்றாள் புலர்ந்து.

வெய்யோனென் றாழ்நீண்ட விண்ணில் விரைந்தேகிக்
கையோ டவற்கொடென்முன் காட்டினையே—யையோவெங்
கூற்றனுயிர் கொண்டனனே கோமகனே கொஞ்சுமின்சொன்
மாற்றம் வழங்காயோ வந்து. (௯௫)

கஞ்சத் தணங்குதன்செங் கைக்கிளியான் வேண்டவதை
நெஞ்சத் துவகையுற நீயளித்தாய்—மஞ்சநொந்தேற்
கின்றொருநன் மாற்ற மியம்புகிலாய் செய்வகைதா
னென்று மறியே னுளைந்து. (௯௬)

புகல்குகனை யிவ்வூர் புகுவித்துக் கொன்செ
யிகல்வினைத்துப் புத்திரரை யெல்லாஞ்—செகுவித்துத்
துன்போடிந் நாணியுந் துஞ்சிடச்செய் தார்மடவா
ரென்போல வாக வினைந்து. (௯௭)

வனப்புருமெய் யோடு மனத்துணிவாய்ப் போய்வான்
றனிற்புகுந்தாய் மைந்தநின்பாற் சார்வா—னினைப்புற்றுத்
துன்று முளர்ந்தான் றுணியா துலையுமா
னன்றுநன்றி யான்கொண்ட நண்பு. (௯௮)

நையமரர்க் கின்ன னவிற்றுறனன் றல்லவென்றேன்
செய்ய மொழித்திறத்தைத் தேராமே—யைய
வுனையிழந்தேன் மன்னவனு முய்ந்திடுவான் கொல்லோ
தனதுயிரு மோவாமே தான். (௯௯)

என்றின்ன பன்னி யிறைவியிரங் காநிற்கத்
தன்றுணைவி மாருந் தழைகிளையுங்—கன்றிழுந்த
வாவிற் கதறினு ரன்னவரைத் துன்னவனைக்
கோவிற்குள் கொண்டுய்த்தான் கோன். (௪௦௦)

மாற்றார் குழுவெல்லாம் வல்லையிலின் றேயட்டுச்
சேற்றார் குருதிவிட்டுத் தீமகமொன்—றாற்றாமு
னீற்றுறுசேய் தன்னை யெழுப்புவனிம் மெய்யைவையாப்
போற்றிடுதி ரென்றான் புலர்ந்து. (௪௦௧)

அங்கதுகேட் டுள்ளா ரழுகிதெனை மைந்தனெழில்
பொங்குடலோர் சாருய்த்துப் போற்றினார்—வெங்கட்சூர்
நண்ணலரை யெம்பிக்கு நல்லுணவா நல்குவனென்
றெண்ணமது கொண்டா னியைந்து. (௪௦௨)

திம்பையர்தார் வேய்த்தமுடிச் சூர்முதலிவ் வண்ணமுன்னிச்
செம்புனற்கட் டேதுவரிற் சில்லரைப்பார்த்—தம்பரந்த
பன்னுததி யுத்தரமாம் பாங்கா சுரத்தரசான்
பின்னவனைத் தம்பியென்றான் பேர்ந்து. (சoரு

பானுகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திரு வெண்பா, அருஎ.

சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம்

என்னவொற்றர் கேளா விறைவனடி தாழ்ந்தேகி
யுன்னமதின் முந்தி யுதக்குவரி—துன்னியெயின்
மின்னகரம் புக்கு மிளிர்மந் திரத்துட்போய்
மன்னவனைக் கண்டார் மதித்து. (க)

மூந்துதிறற் றூதர் முறையே வணங்கிநிற்ப
வந்ததிங்கென் னென்னவரி வத்திரத்தா—னந்த
வளித்தா ளவுணர்கோ னையகினை வல்லை
விளித்தான் வருகென்றார் வேட்டு. (உ)

மருத்துவின்முந் தொற்றருரை மன்வினவி யங்கன்
விருத்தமுண்டோ சொல்கிரென வேந்தே—யுருத்தும்பி
தன்னைவெற்பை வேலினட்ட சண்முகவே ளும்பரொடு
மன்னகர்வந் தெய்தினான் மற்று. (ங)

வந்தானோ டேற்றுமைந்தர் மந்திரிமார் மாய்வுற்றா
ருய்ந்தா னிரணியன்போ யோதமுற்றான்—மைந்தார்கு
ராங்கிருந்தா னென்ன வரிமுகவன் சீறியெழீஇ
யேங்கவுண ரோடுசெல்வா னேய்ந்து. (ச)

ஏண்டருமா றூதுவரை யென்றானை யைக்கொணர்தி
ரீண்டெனவன் றூர்சொலலு மேய்ந்தபடை—யாண்டுற்ற
வாங்கதுகண் ணுற்றரைய ருர்மன்னர் சார்துன்ன
வோங்கணிதே ரேறினா னுற்று. (ரு)

நாற்படையி னின்றெழுதூ ணண்முகில்போல் விண்போர்ப்ப
வேற்படைமுன் பல்படைகண் மின்றரவே—பாற்படுமா
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படானிக மூழிநாட்
செல்லியலைக் காட்டுஞ் செறிந்து.

இன்ன ளவையிலா காயநெறி யாற்சிங்கன்
மன்னமர்ம கேந்திரமா மாநகர்போய்—மின்னின்
மிடைந்தார் தலைவர் வியந்திறைஞ்ச வுள்புக்
கடைந்தா னயர்சூ ரவை. (௭)

மன்சிங்க மாமுகவன் மன்ன னடிமலரிற்
றன்சிரமா மாலையுறத் தாழ்வன்றன்—பன்மு
னிணங்கியபின் ஞேற்றமுவ வெந்தாய் வதன
முணங்கியதென் சொல்லென்று ஞோர்ந்து. (௮)

ஏந்த லிளவலைமுன் னேயிருத்தி யன்றுநீ
போந்தபின்ன ரிந்நகரிற் போர்புரிவான்—சேந்தனென்போன்
றூனையுடன் சார்ந்து தனிப்பா சறையின்க
ணேனையரோ டுற்று னினிது. (௯)

மன்னவன்றன் றூனைபொர மாய்ந்தமைச்சர் மைந்தரிற்றன்
பொன்னனிரிந் தோடிப் புணரியுற்று—னின்னதாற்
சேனையொடு நீபோய்ப்போர் செய்தவனேண் கொண்டிவண்மீள்
யானழைத்த வேதிதென்று னீங்கு. (௧௦)

சூரனிது சொல்லத் துணைவன் சுளித்துநெஞ்சிற்
சாரஞரோ டன்னவன்று டாழ்ந்துநின்றே—யோருமைந்தர்
தொல்லமைச்சர் சுற்றந் தொலைத்தமர்ந்தாய் புல்லிது
புல்லிதுநின் புந்திப் பொருள். (௧௧)

மூலமதைப் பாலனென முன்னினைவென் சொன்மறுத்தாய்
மேலை விதியையார் வெல்லுவார்—சாலவே
சென்றிடுநீர் யாப்பதிலென் சென்றவரைக் கொன்றுதுங்கி
தின்றிடுகின் றேன்காண்டி நீ. (௧௨)

இந்த வொருவற் கடக்கப்பெற் றேனேஞன்
வந்துன்னைக் காண்பனின்றேன் மற்றெவர்க்கு—மந்தமெய்துங்
கன்மமிது செய்வனசெய் காவலவென் றேவிடைகொண்
டன்மந் திரம்புக்கா னுற்று. (௧௩)

மேருநிகர் போனகஞ்சூழ் வெற்புறழ்மா லூன்வகைகள்
சாருநெய்த்தோர் பாறயிர்தேன் றண்டேறல்—வாரிதியுண்
டின்வாச நீர்தோய்ந் திருங்கலவைச் சாந்தணிந்து
மன்வாசத் தார்மிலைந்தான் மன். (௧௪)

வின்மணிப்பூண் மெய்யில் வெயிலெறிப்ப வெண்ணீறு
மின்முகங்க டோறுநிலா வீசவணிந்—தென்மணித்திண்
தண்டமொடு நேமியரன் றூயமரர் தந்தபடை
கொண்டனன்செங் கையிற் குறித்து. (௧௫)

கைத்தலத்திற் பாசமுதற் காய்வன் படையேந்திப்
பத்துநா றாயிரமாம் பண்பரிபூண்—சித்திரமா
மன்மணித்தே ரேறியுற்றான் மைந்தருற்றார் தானைசுற்ற
முன்மந் திரவாயின் முன். (௧௬)

மன்னிமையோ ரேற்றமொடு மண்ணவர்தம் வாழ்வவுண
ரின்னலிவை நீத்தோ ரெரிகான—மென்னியலார்
கார்கொள் கிருத்திணர்வேள் காண்டமுண்டோ ளார்பொருதே
மார்பன்றி பூணார் வடு. (௧௭)

எண்ணிலுயிர் யாவுமடு மேந்தலன்னா ராரழல்கால்
கண்ணினார் வார்கழல்பூண் காலினர்விண்—ணுண்ணவல்லார்
போரி லெதிர்ந்தவர்மெய் போழ்ந்தயிலால் வீழ்ந்தயிலூன்
சோரிபற்றா மாவயிற்றார் துய்த்து. (௧௮)

தண்ட மழுச்சண்டி சாபம்வே னாஞ்சிறட்டை
யெண்டகுவெம் மாப்படைக ளேந்தியே—யண்டநந்த
வார்த்தார் முகிலென்ன வார்க்குமிபம் வீழ்க்குமதஞ்
சீர்த்தாறாய்த் தார்முன் செலும். (௧௯)

பாய்மா குரத்தூள் பரிதியந்தேர் மாசெவிகண்
போய்மா சுறுத்தவை போதலைவிட்—டாய்மா
நெறிதடவத் தேர்களின்மன் னீர்கொடிக டாக்கக்
குறியதனிற் செல்லுங் குடக்கு. (௨௦)

மாவரங்கொள் சூரிளவன் மாயுமென முன்னுணர்ந்தோ
மேவயங்கள் சோர்ந்து விழுமமுற்ற—தாவுதுதிக்
கைம்மா புலம்புற்ற கானெடுந்தே ரேங்கினவே
வம்மா வியமிரங்க வாங்கு. (௨௧)

ஆர்ப்புறுமா வேழ மசுவந்தேர் காலாளென்
னாற்படைமா மள்ளர் நனிமிக்கோர்—கார்ப்புணர்ப்பன்
றுங்கமன்சூர் பின்றோன்ற றொல்படைமன் மாயைமகள்
சிங்கனெனப் பேர்வாய்ந்தோன் றேர்ந்து. (௨௨)

நாற்படையுங் கொண்டு நனிமாக் கடலென்ன
வார்ப்படைய நெற்றியனா யாங்ககன்றான்—வார்ப்பம்பை
காள முடுக்கைதக்கை கைத்துடிமன் பேரிமுதல்
யாளிமுகன் முன்முழங்க வேய்ந்து. (௨௩)

கிங்கங் கொடிகூளி காளியூ னச்சியுறச்
சிங்கமுகன் சேனையொடு சென்றிடக்கண்—டங்கயன்மா
லும்பருலைந் தோடி யொளிர்பா சறையமர்வேள்
செம்பொனடி தாழ்ந்துரைப்பார் சேர்ந்து. (௨௪)

ஆயிரமாஞ் சென்னியனீ ராயிரமாஞ் செங்கையா
னாயிரமேற் கொண்டவண்ட மாங்குவென்றோ—னாயிரமா
யோசனைநீண் மெய்யுளான் யோசனைநீள் பொய்யுளான்
யோசனைநீண் மாய முளான். (௨௫)

துஞ்சினுமெ லாந்துஞ்சான் றும்பிபணி தாங்குலக
மஞ்சவொரு நாளெடுத்த வாண்மையுளான்—மஞ்சமிடற்
றாலமணி யத்த னளித்ததொன்னா ராருயிர்கொள்
சூலமங்கைக் கொண்டான் றுதைந்து. (௨௬)

அண்ட மனைத்துமோ ரங்கையிற்கொண் டெண்டிமிழுந்
திண்டிறலான் வன்மைமென்மை சேர்துலைத்தட்—டெண்டாரக்கீழ்
மேக்குறல்போல் வேலைநீர் மேதினியின் மோதிவிண்ணிற்
றாக்கடை கொள்கழலான் றான். (௨௭)

தண்டமிஃ தென்று தருக்கி னெடுத்தேமே
லண்ட கடாக மதின்மோத—துண்டுகள்க
ளாதலினுய் தீதென வாடகமா வெற்பைமுன்போன்
மாதலத்தில் வைத்தோன் மகிழ்ந்து. (௨௮)

ஆசினெடு நேமியுதக் காசுரத்தில் வாசமுளான்
வீசிடின்மன் னெவ்வுலகும் வீக்குமிரு—பாசமுற்றோன்
வெங்கட் கொடியசூர் மேவிளவல் சிங்கமுக
னெங்கட் கிடர்விளைப்போ னேற்று. (௨௯)

அந்தமினாற் றானையா மாழிமுற்றப் போர்புரிவான்
வந்தனனன் னானுயிரை மாற்றியரு—ளெந்தையென
வங்கனிலற் பாரா வணித்தேர்கொணர்தியென்றான்
செங்கதிர்வே லங்கையுறு சேய். (௩௦)

ஐய னருகினின்ற வாளிமொய்ம்பன் றான்முனம்போய்ச்
செய்யசழற் போது சிரஞ்சூடி—வெய்யருட
னுன்னனிகஞ் சூழ்ந்திடச்சென் றொன்னலர்செற் றேமீள்வ
னென்னை விடுத்தியென்றா னீண்டு. (௩௧)

ஆண்டகைபுன் மூர லயர்ந்து மருவலன்போர்
வேண்டினைநன் றுய்த்தனீ மேவென லு—மேண்டிறலோன்
றானெழுந்து கைகூப்பிச் சாரதர்கள் சார்தரத்தன்
வானெழுந்த மாடமுற்றான் வந்து. (௩௨)

காண்டப மேயவரைக் கண்ணுளதோர் காட்சியான்
காண்டப மேயவரை கைக்கொண்டா—னேண்டபூர்
முன்னிட்டான் கோதைசுற்றி முன்சாரி கையாத்துப்
பின்னிட்டான் றூணி பெரிது. (௩௩)

தெய்வப் படைமுற்றுந் தேர்ந்துகொடு தம்பையிலைந்
தைதவையத் தேறி யகலுமெல்லை—மொய்வரிகொ
ளெண்ம ரிலக்க ரிரதமூர்ந் தேண்படைகொண்
டண்மினர்மா வீரனைச்சூழ்ந் தாங்கு. (௩௪)

ஆயிரமா வெள்ள மனிக மெழுந்தசல
மீயுயர்கா வெம்படைகை மேவியே—சீயமுகன்
றன்பான் மிடைந்துவந்த சாற்றியங்கார் போற்றழங்க
வன்பார்க் களம்படர்ந்தான் வாகு. (௩௫)

ஆயபோ தாயவுண னந்தானை வந்தார
வேயவள்ளல் சேனையுமே ரேய்ந்ததுமா—தூயகங்கை
வானதிசேர் வாரிபோல் வாச்சியங்க ளார்த்தகொடி
மேனிலவி யார்த்த மிளிர்ந்து. (௩௬)

தேரிபமா திண்பொருநர் சேரிரண்டு சேனையொலி
காரொலிமுந் நீரொலியிற் காதுறுத்தப்—பேருமெல்லை
செய்யோன் படைஞர் செருமுயன்று ரஃதுணர்ந்து
வெய்யோன் படைஞருற்றார் வேர்த்து. (௩௭)

தண்டங் கணிச்சி தகைபிண்டி பாலமிவை
யண்டரஞ்ச வோச்சினர்வி லம்பெய்தா—ரெண்டகுவர்
வெற்புமழுத் தண்டம் விருக்கமிவை வீசினர்
பொற்புறுமா பூதர் புகைந்து. (௩௮)

வரஞ்சிந் தினர்தோள் வலிசிந் தினர்தாள்
கரஞ்சிந் தினர்பல் கலன்சே—ருரஞ்சிரங்கள்
சிந்தினர்வெந் தானவருந் திண்பூத ரிற்சிலரு
முந்தியினெய்த் தோரோடிற் றுற்று. (௩௯)

குன்றன்ன வங்கங் குவிந்தசெந்நீ ராறன்ன
சென்றிடுதே ரோடமன்ன தீர்ந்தவர்தந்—துன்னுகைகான்
மீனன்ன பாறுகொடி மேவுசிரற் புள்ளன்ன
வானிணம்பல் கன்முத் தன. (௪௦)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லைவெய்யோன் றானைமள்ள
ரவ்வண்ணல் சேனையைச்சென் றார்த்தடர்ப்ப—வெவ்வமுற்று
முன்றார்மன் பூதர் முரியவன்று ருட்சிங்கன்
சென்றா னவர்க்கதையிற் செற்று. (௪௧)

அன்னான் செலும்போ தசுரரின்மா னேயொருவன்
மன்னூர் சதமுகனா மத்திறன்—றுன்னுநீ
யெங்கே குதிநில் லெனவெதிர்ந்து வில்வளைஇ
யங்கே மழைபொழிந்தா ரார்த்து. (௪௨)

சாயகங்கள் பட்டிடலுந் தண்டினால் வீட்டியே
தூயனடி யான்கவசந் துண்டித்தான் — றீயவனு
மிண்டிற் கதைவீச வீரனேற் றான்மார்பு
தண்டிற்று வீழ்ந்ததுகீழ் சார். (௪௩)

விண்டதுகண் டேயவுணன் வெங்கணிச்சி யோச்சினான்
விண்டமா ரஞ்சுறவே மேவதனைத் — திண்டிறலோன்
கைத்தண்டின் வீட்டியவன் கார்முகத்தைச் சீர்குலைத்தான்
மைத்தகுவர் நொந்தார் மருண்டு. (௪௪)

கொடிய தசமுகனோர் குந்தமுய்ப்பச் சிங்கன்
கடிதிலோ ராழிவிட்டான் காய்தந் — தடர்தாலுந்
தீயவனோர் தண்டஞ் செலுத்தவவ னாகமுற்ற
தேய திரத்த மிழிந்து. (௪௫)

பாய்ந்தசெந்நீ ரோடுசிங்கன் பத்துத் தலையனுரத்
தேய்ந்தகையொன் றற்புடைக்க வேவிழுந்து — மாய்ந்தனன்செய்
போரவுணர் தானைசெயப் பூத னனகனென்போ
னேரெதிர்ந்து தாக்கினா னோர்ந்து. (௪௬)

ஏற்றவெங்கோ றாயமர்செ யேணவுணர் தஞ்சிரங்கள்
பாற்றித் தரையிற் படுத்தலுமே — போற்றனகன்
றன்வயவ ரோடினார் துன்முகனைத் தோர்ந்தவரை
நின்மினின்மி னென்றுரைத்தா னேர். (௪௭)

நின்றிலரா யோர்ந்தவுண னெய்யிடுதீப் போற்கனன்று
தன்றனிவில் வாங்கிச் சரம்பொழிந்தான் — குன்றுபடை
யாதிகொடு பூத ரமர்புரிய விற்றசில
காதினசிற் சில்லவெதிர் காய்ந்து. (௪௮)

ஊறுதரு மாயையினா லொவ்வொருமா பூதர்க்கு
நூறுநூ றங்கமுற்றே நொய்தினடப் — பாறியன்பு
மேயவரோ டாற்றமரும் வெற்றியுங்கண் டாடலென்று
மாயமெனத் தேர்ந்தான் மனத்து. (௪௯)

போதக்கோ னாக்கவது போய்மாயை நீக்கநின்றான்
மேதக்கோன் மேல்வெகுண்டு வில்வளைஇக் — காதக்கூ
ராயிரங்கோல் விட்டா னவைதொலைப்பான் வென்றியொன்று
மாயிரங்கோல் விட்டா னழன்று. (௫௦)

ஆயிரங்கூ ரம்பா லவன்விடுத்த கோலறுத்துத்
தீயவன்வில் லேழ்சரத்தாற் சிந்தியுடன் — மேய
கவயமொரு வண்டாற் கடிந்தளவில் காண்ட
மலையவங்க ளெங்குமுய்த்தா னார்த்து. (௫௧)

மன்கணைமெய் முற்றுமட மாய்ந்தவன்போல் வீழ்ந்தயருந்
துன்முகன்போர் செய்யுந் துணிவின்றித்—தன்மனத்து
ளுன்மாயை மந்திரமொன் றுன்னியரு வாய்த்தேரின்
மின்மாக வாறுசென்றான் வேர்த்து. (௫௨)

மாதிடமார் பூதரொல்லை மாயையிற்செ றீயனையிப்
போதடர்ந்து பற்றுதும் போதுவிரென்—றோத
வதுவினவிப் போரி லகன்றவரைக் கோற
விதுபுகழன் றேனுமன்றே யீங்கு. (௫௩)

ஓடினரைத் தஞ்சமென வுற்றவரைத் தாழ்குநராய்
வாடினரைத் தக்க வலியிலரைச்—சாடினவை
வீரரையல் லாரை வெகுளலீ ரென்றனன்மண்
சாரதர்கன் றென்றுணர்ந்தார் தாம். (௫௪)

அன்னதனைக் காணு வரிமா முகன்சீறு
முன்னருமா பூதர் முனைம்வரலுந்—துன்னுமன்னார்
பைத்தமரங் கோடு படைகொடுபோய்ப் பற்றலன்மே
லுய்த்தமர்செய் கின்று ருருத்து. (௫௫)

சொரிகாலை வெய்ய சுடரயிலோ னோக்கி
யெரிகா லுறவுயிர்ப்ப வேகாக்—கரிமாதீ
வெய்தருமா பூழியதாய் விண்டிரியு மீனுமே
யெய்துபடை செய்தொழிலு னீது. (௫௬)

அன்ன துகாண் பூத ரழன்றசலம் வன்றருக்கண்
மின்னுமுடிச் சீயமுகன் மேலுய்ப்பத்—துன்னுவரை
யெல்லாம்போ யெண்டிசைசார்ந் தெல்லோ னிரதந்தான்
செல்லாது தூர்த்தனவே சேண். (௫௭)

நாகம்விண் சேர்த்திடலும் ஞாயிறகன் றோடினன்
மாகமுறு புள்குடம்பை வந்தடைந்த—யோகியருங்
கற்பமிஃ தென்னக் கலங்கியே யையவென்ன
வற்புதங்கொ லீதென்று ராங்கு. (௫௮)

விண்ணுற்று வெற்பொடுசெல் வேழமரி வான்புவியி
னண்ணுற்ற வேறுதிசை நாகங்கள்—கண்ணுற்
றலக்கணுற வீழ்ந்த வகிலம் பனித்துக்
கலக்கமுற்ற தாங்கதனைக் கண்டு. (௫௯)

எறிந்திடமா வோங்கறம்மி லெற்றிடவார் தீப்போய்ச்
செறிந்ததிசை யார்ந்தபுகை சேண்பார்—மறிந்தனவெஞ்
சிங்கமுகன் மேற்பட்ட திண்சிலம்பு சீர்மைகுன்று
தங்கணிலம் வீழ்ந்த வடுத்து. (௬௦)

அன்ன துகண் டண்ட ரயர்ந்தா ரவிர்பூத
ரின்னலுற்றார் சீயமுக னேரிரதந்—தன்னினின்றான்
ஞாலமதிற் புக்கா னலிவுசெய்வான் முன்வந்த
வால மெனநடந்தா னாங்கு. (௬௧)

பார்மேற் சிலரையெற்றும் பற்றலர்தாம் வாசமுறு
மூர்மேற் சிலரையெற்று மோதிரவி—தேர்மேற்
சிலரையெற்றுஞ் சீயமுகத் தீயவன்முந் நீர்மேற்
சிலரையெற்று நேர்நேர் செறிந்து. (௬௨)

பூமன்கண் வீசும் பொருசிலரைச் சிங்கமுக
னேமன்கண் வீசு மெதிர்சிலரை—மாமன்கண்
வீசுஞ் சிலரை மிளிரெண் டிசையின்கண்
வீசுஞ் சிலரை வெகுண்டு. (௬௩)

கொதித்துக் கொடியோன் குலவரைபோற் றள்ளி
மிதித்துக் கொலுஞ்சிலரை மெய்யைப்—பதத்திற்
சிதைத்துக் கொலுஞ்சிற் சிலர்தமைச்செல் லென்ன
புதைத்துக் கொலுஞ்சிலரை யுற்று. (௬௪)

எழுவிற் கொலுஞ்சிலரை யேந்த லெரிகூர்
மழுவிற் கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து—வழுவில்
கொழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக் கூர்மையுறு சூலக்
கழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக் காய்ந்து. (௬௫)

கார்க்கு நிறத்தான் கணங்கடமை வாரிப்பின்
சேர்க்கும்வாய் தோறுமண்டச் சேரவே—பார்க்குமா
சேர்த்திட்ட பின்னாகச் சேணி னகன்மோட்டைத்
தூர்த்தியற்று மாடற் றொழில். (௬௬)

தாக்கிற் கொலுஞ்சிலவர் தம்மைத் தடிகின்ற
லூக்கிற் கொலுமே யொருசிலரைத்—தீக்கணுக
நோக்கிற் கொலுஞ்சிலரை நொய்துருமி னெய்துகுரல்
வாக்கிற் கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து. (௬௭)

அற்றார் சிரந்தோள்க ளற்றா ருரந்தாள்க
ளிற்றார் கரந்துண்ட மேனையவும்—பொற்றார
னோதற் கருஞ்சிங்க னோடு திறல்கொண்மாப்
பூதப் பொருநர் பொருது. (௬௮)

கருவுற்ற வாருயிர்கள் கால முடிவாம்
பருவத்திற் றீயவனுண் பான்மை—பொருவச்
செருவி லனேகரைச் சீய முகங்கொ
ளொருவனே கொல்கின்றா னுற்று. (௬௯)

மூந்நீ ருவரியெனு முன்னும மன்னுமல்
வெந்நீர்மை யுற்றமர்செய் வெங்களத்தார்—செந்நீர்போய்க்
கந்நுலவிப் பாய்ந்து கருங்கடலைச் செங்கடலா
யங்க ணிழைத்தவே யார்த்து. (எ0)

இத்திறமார் வெய்யோ னிருங்கணங்கட் கேமனெனு
வுய்த்துணர்ந்தே யும்பரஞ்சி யோடினர்—கைத்திறத்திற்
குன்றோர் மாலீச கொன்பூ தரைமுடித்தே
மின்றோர் மிசைப்புக்கான் வேந்து. (எக)

அன்னான் செயல்கண் டழற்கண்ணன் வேங்கெதிர்போ
யுன்னுடல் காண்ப னொருகணத்தி—லென்னு
வொளிதருவான் சூல முலையா தவன்மேல்
விளிதருவான் விட்டான் வெகுண்டு. (எஉ)

வருமாப் படைநோக்கி மன்சூர்க் கிளவ
லொருமாப் படையுமுய்க்கா தூற்று—னிருமாகர்
தோற்று னெனவார்த்தார் சூலம் வரைமார்பி
லேற்று னொசிவுற்ற திற்று. (எங)

சூலமுறு மூற்றமும்வெஞ் சூரிளவ லாற்றலும்பார்த்
தேலவிவன் பெற்றதுபே றிஃதுபோற்—சாலக்
கருதண்ட மெங்கணுமே காணரிதென் றேய்ந்தா
னொருதண்ட முய்த்தா னுருத்து. (எச)

உய்த்ததண்டஞ் சாரதித னுத்தமாங் கங்கொளலு
மைத்தருவ னேக்கி மனம்புழுங்கிக்—கைத்தலத்தா
ரோர்கதையை யோச்சவஃ தோரிமைப்பிற் பூதமன்னன்
மார்பகத்திற் றாக்கிற்று வந்து. (எரு)

தாக்கியவவ் வெல்லைத் தழற்கணன்மூக் கார்நிறம்வாய்
தேக்கியசெந் நீரோடிச் சிந்தினிய—லாக்க
மறந்தா னுணர்வெனினும் வன்பிழந்தா னல்ல
னிறந்தா னிலனின்று னேய்ந்து. (எசு)

ஆரயர்வுற் றங்கிமுக னங்குநிற்க வோர்வலவற்
றேரி னிறுவிவரு தீயவன்மேன்—மேருவன்ன
வோர்மலையைக் கீண்டெறிந்தா னுன்னுஞ் சுமாலியெனு
பேர்மலையுந் தொல்லோன் பெரிது. (எஎ)

அன்னான் விடுத்தவெற்பை யந்தருவன் பங்தெணவே
மின்னார் காம்பற்றி மீட்டுமுந்தப்—பொன்னுரு
மார்பிலது தாக்கச்சு மாலி புலம்பிநெய்த்தோ
ரார்புவியில் வீழ்ந்தா னயர்ந்து. (எஅ)

திண்டிபொரு தண்டேந்தித் தானவர்கோன் மார்பிலுய்க்க
விண்டிடவஃ தோர்வயிர மேவுதண்டங்—கொண்டங்
கிடித்தெனக்கை யாலெற்ற வேந்தனகைத் தோர்த
னடித்தலத்தாற் றள்ளினா னார்த்து. (௭௯)

தாணெறியி லுந்துதண்டி தானமெழுந் தொல்லைவெய்யோன்
றேணிரைமேற் பாய்ந்து துகைத்தோய்ந்தா—னீணகத்திற்
கோடரங்க டோறுங் குதித்தடிகள் சோருமோர்
கோடரமே போல்வான் கொதித்து. (௮0)

சென்னிகரந் தோள்பூதன் செல்வதறி யான்சிறிய
னென்ன வரிமுகத்தோ னீயெனக்கை—தன்னிற்
றுடைக்கவவன் றன்புறீஇத் துப்பிழந்து பேர்ந்தான்
படைக்கணவர் பாங்கிரிந்தார் பார்த்து. (௮௧)

பூத ரிரிவுகண்டு போற்றிலக்கத் தெண்மருந்தேர்
மீதிவர்ந்து சென்றெறுழ்கொள் வில்வளைஇக்—காதுசரஞ்
சிங்கமுகன் மேற்பொழிந்தார் தீங்கின்றிப் பாங்குற்ற
வங்கதுகண் டெட்கினரே னற்று. (௮௨)

சிலர்தே ருடைத்தான் சிலர்தே ருலைத்தான்
சிலர்தே ரெடுத்தெறிந்தான் சேணிற்—சிலர்தே
ரொடித்தான் சிலர்தே ருதைத்தான் சிலர்தே
ரடித்தா னவுணர்க் கரசு. (௮௩)

இத்திறமாற் றெல்லை யெறுழிலக்கத் தெண்மருமே
தத்தமுயிர் தாங்கித் தனுவோடு—மெய்த்திறல்போய்ச்
சாய்ந்தார்தேர் மேற்புக்கான் றானவர்கோன் றிண்வாகை
வேய்ந்தா னதுகண்டான் வேர்த்து. (௮௪)

மாமேரு நேர்வரிவில் வாங்கிவெங்கோல் பல்கோடி
மாமேகம் போற்பொழிந்து வாகுநிற்பத்—தாமேவி
யங்கடர்த்திப் போராற் றவுணர் தலைதுணிந்து
வெங்களத்தில் வீழ்ந்தார் விதிர்ந்து. (௮௫)

கரிபரிதேர் பட்ட கடுந்தகுவர் பட்டார்
கிரியிற் பிணங்கள் கிடந்த—சொரிகுருதி
நீத்தமவண் மாயாம னின்றவெலாங் கொண்டேகி
மாத்தரங்கத் துய்த்ததே வாய்ந்து. (௮௬)

உரந்துமிக்குந் தோடமிக்கு மொண்வீரன் றன்னோர்
சரந்துமிக்குங் கோடி தலைக—டரந்தவற்றை
யண்டரங்க மேழுகடந் தாழிவரை தாவியப்பா
லண்டமுமே போழ்ந்துசெலு மார்த்து (௮௭)

இவ்வண்ணம் போர்செயக்கண் டெண்மடங்க னன்முகன்றன்
மைவண்ண நூறு மகாருமெழீஇச்—செவ்வண்ணத்
தேரினிற்போய் வில்வளைஇத் திண்புயத்தோன் மேற்பகழி
மாரியெனப் பெய்தார் வளைந்து. (அஅ)

வீரனது காணு விசிகமெண்ணில் கோடிவந்திற்
சேரவுய்த்து மாற்றினான் றீயமைந்தர்—கூரியகோ
லார்கோடி கோடிவிட வையனவை நீக்கியம்பாற்
றேர்கார் முகம்வீழ்த்தான் றேர்ந்து. (அகூ)

ஏந்தறனை நோக்கிமைந்த ரேண்விற் றொழில்வல்லோய்
நாந்தகமா வினைசெய்து நாடெனக்கீழ்—பாய்ந்தானல்
கொள்வாள் கொடுவரக்கண் ணுற்றவரும் வாள்கொடுபோர்
கொள்வான் வளைந்தார் கொதித்து. (கூ0)

வீரன்றோண் மார்பாதி மெய்யிலக்க நாடிவாட்
போரியற்ற மைந்தரங்கம் பொன்றிலகண்—டாரவனைப்
பற்றியடு வோமென்னாப் பற்றவல்லோன் வாளோச்சி
மற்றவரை மாய்த்தான் வளைத்து. (கூக)

விண்ணவர்கள் போற்றிடமா வீரனெடுந் தேர்புக்கா
னெண்ணவுணன் மைந்த ரிறந்தமைகண்—டெண்ணவிந்து
வாளுண்ட தென்றன் மகாரையென்ற பின்சிரமுந்
தோளுஞ் சுமந்துநின்றேன் சோர்ந்து. (கூஉ)

என்னாறு மைந்தரையு மீண்டெவருங் காண்டரவென்
முன்னாறு செய்து முடித்துநிற்பான்—பின்னாங்
கிதன்மேல் வசையுளதோ வெண்ணார் நகைத்தற்
குதன்மே லுறுவதில்லை யொன்று. (கூங)

பொன்றினரை யுன்னிப் பொருமுவதி லொன்றுமிலை
பன்றரிய லாரையட்டுப் பாலனையும்—வென்றிமைப்பிற்
றேவரா மேவரையுஞ் செற்றதலம் பார்விசும்பென்
மாவுலகு மாய்ப்பனென்றான் மன். (கூச)

என்னநவின் றேதன் னிரதமூர் பாகனைப்பார்த்
துன்னருநம் மக்க ளுயிர்குடித்தோன்—முன்னருய்க்க
வென்றலுநன் றென்றுகைப்ப வேந்தல் வரலுமையன்
முன்றனித்தே ரோடுற்றான் முன். (கூரு)

சீயமுகன் சீறிச் சிவனளித்த சேயலைநீ
யேயிலக்க ரெண்மருட்சி ரேந்தலோ—மேயவெழி
லூரிலுற்ற தூதுவனோ வோதினையர் தம்முளே
யாரைநீ சொல்லுகென்றா னீங்கு. (கூசா)

முனைவனரு ளாறு முகற்கடிய னானேன்
முனைநம்மூ ரட்டொற்றாய் முந்து—முனையினும
ராரையுமே யோர்கணத்தி லட்டுவெல்வா னின்றனன்பேர்
வீரமொய்ம்ப னென்றான் வியந்து. (௯௭)

வீரன்றன் மாற்றம் விடம்போற் செவியேறச்
சூரன் றுணைவன் சுளித்துரைப்பான்—கூரச்
சிறியவரை வேற றிறலிலரைக் கோற
லறிதியிஃ தாண்மைப்பாற் றன்று. (௯௮)

நூற்றுவரா மைந்தரையு நொய்தினட்ட நின்னுயிரைக்
கூற்றுவற்கூ ணாகக் கொடுப்பனா—லேற்றமுறு
நின்வலியுஞ் சேய்வலியு நீளமரர் தம்வலியு
மென்வலியி னீக்குவேன் யான். (௯௯)

உம்பர் சிறைவிடுப்பா னுன்னிவந்தீர் தானையொடு
மிம்பருயிர் வாழ்க்கை யிழந்தீராற்—பம்புவிதி
தன்னின் முடிந்தவுயிர் தான்மீண் டுடலுறினு
மென்னினெதிர் வார்பிழையா ரிங்கு. (௧௦௦)

என்பதுதேர்ந் தேந்தனகைத் தேந்துசிலை வாங்கியீ
ரொன்பதுகோன் மார்வத்தி லுய்த்திட்டான்—வன்பினவை
பட்டொசிந்து வீழ்ந்த பதகனுஞ் சீயமுகன்
விட்டனன்றன் றண்டம் வெகுண்டு. (௧௦௧)

தண்டந் தனையேந்த றாவிலயில் வாளியாற்
றுண்டஞ்செய் தாயிரஞ்சோ றாண்டினான்—றிண்டலையி
லன்னவைதூ ளாய்வீழ்ந்த வாளிமுகன் சூலமொன்று
மின்னவன்மேல் வீசினான் வேர்த்து. (௧௦௨)

அண்டவருஞ் சூலத்தி னாற்ற றனைநோக்கி
யெண்டகநே ரம்பா யிரம்விடுத்தான்—வண்டுகளை
வீட்டியது மேற்செல்ல மீட்டுமோ ராயிரங்கோன்
மோட்டிறைவன் மேலுய்த்தான் முன். (௧௦௩)

ஏவியவவ் வேலை யெலாஞ்சூலஞ் சிந்தியே
மாவயவர் பன்வீர வாகுமேன்—மேவ
விலக்கர் நடுங்கினா ரெண்மர் மெலிந்தா
ரலக்கணுற்றா ரண்ட ரயர்ந்து. (௧௦௪)

தோளார வந்தகொடுஞ் சூலத்தை வீரமொய்ம்பன்
வாளாற் குறைத்திட்டான் மற்றதிற்ற—தாளா
மிளைஞ ரிலக்க ரெறுழ்க்கணவர் வானோ
ருளைவகன்றே யோகையுற்றா ரோர்ந்து. (௧௦௫)

அக்காலை நந்திகணத் தையன் வடவையினு
மிக்கார் வெகுளியனுய் வெய்யவனை—யிக்காலை
யாவிகொள்வே னென்றுமு னந்தகற்கொன் மன்படையை
மேவியர்ச்சித் துய்த்தனன்றம் மேல். (சு0சு)

அப்படைதீக் கான்றுலக மச்சங் கொளவாலு
மெப்படையோ வென்று னிதுபுலவர்—வெப்படையா
மென்று னிறைவனதா மிப்படையே யெற்படுக்கு
நன்று மெனோகைத்தா னன்கு. (சு0எ)

அரிமுகனேற் றந்நாட்கொ ளத்தன் படையை
யரியவழி பாட்டினுய்த்தா னஃதுந்—திரிமுனது
நட்டவர்பா னட்டவர்போய் நண்ணிமீண் டாங்குறீஇ
விட்டவர்பான் மேவினவே மீண்டு. (சு0அ)

தின்படைதான் மீளச் சயமொய்ம்ப னுந்தகஞ்சூர்
பின்புடையான் பேரமர்செய் பேற்றினைப்பார்த்—தின்பண்
சிவன்வரமோ செய்தவமோ திண்டிறலோ விங்க
னெவன்பெரிதென் றேயிசைப்பேன் யான். (சு0கூ)

ஏவு படையா விறையுமெய்யி னூறிலான்
மேவலன்செவ் வேள்கரத்து வேலன்றி—வீவுறு
ஞதலிற்போ ராற்றி யணிதே ரனிகமெலாங்
காதுகிற்பே னென்றுன் கணத்து. (கக0)

இத்திறந்திண் மொய்ம்பியம்பி யேழிருகோல் கொண்டவுணன்
சித்திரத்தே ருந்துபவன் சென்னிதள்ள—வெய்த்தவனுந்
தாரணியில் வீழுமுனந் தானவர்கோ னோர்தண்டம்
வீரன்மேல் விட்டான் விரைந்து. (கசுக)

உறுதிறன்மா வீர னுரம்புகுமா தண்டஞ்
சிறுதுகளாய்த் தூமமாய்ச் சென்ற—தெறுழினவல்
காரா ரவுணன் கவின்றேரை வீட்டிஞ
னோரா யிரங்கணைக ளுய்த்து. (ககஉ)

தேரழிந்த மாத்திரையிற் சியனுயிர் கோடுமெனுப்
பாரிடர்மா வோங்கல் படைவீசிச்—சாரிலுற
வெய்யவனோர் தேர்புகா மேவா யிரம்விலைநூற்
றையிருகை யேந்தினு னூர்த்து. (ககங)

பிடித்தவிற்க டோறும் பிறங்குகுணங் காட்டத்
துடித்தவுயி ரண்டந் துளங்கி—வெடித்த
கணக்கமையா வாசுகங்சன் காரிற் பொழிந்தான்
பிணக்குவையாய்ப் பூதருற்றார் பேர்ந்து. (கககச)

சென்னிநிறந் தோள்கரங்கள் சிந்தினா ரூன்குருதி
மன்னிணங்கள் சிந்தினார் வன்பூதர்—துன்னியே
பூநிரந்த வான்றூர்த்த பூமா திரமறைத்த
வேலையண்ட மெங்குமுற்ற வே. (௧௧௫)

இசையா ரெழுவரையு மீர்வவா னேந்து
மிசையார் கிரிபோழ்வ மேவெண்—டிசையானை
யங்கமுகா வார்கலியி லார்கனலை யாற்றுவன
சிங்க முகாசுரன்கோல் சென்று. (௧௧௬)

ஊனங்க மீர்த்துக்கொண் டோடுவன வூன்கவர்ந்து
சேனங்கள் செல்வ சிவணுமே—யீனங்கண்
டையோ வெனவண்ட ரார்ப்பவிடு சீயமுக
வெய்யோன் விசிகம் விரைந்து (௧௧௭)

முற்பகலி லொன்றை முயன்றொருவன் செய்வினைது
பிற்பகலி னல்குமெனல் பேச்சன்றோ—வெற்பகலில்
வன்படையுஞ் சூரிளவல் வாளிகொன்று கூளிகையயுந்
தன்படையுந் தாக்கினவே சார்ந்து. (௧௧௮)

சீயமுகன் காண்டந் திசைவா னெறிமறைப்ப
மேயவினன் மேற்றிசைபோய் மீண்டிலா—னையபடை
கொம்புகுணில் பேரிசெலக் கொம்மெனப்புள் ளம்மசுற்ற
செம்புனனீர் சென்றதே சிந்து. (௧௧௯)

கருங்கடலிற் செந்நீர் கலந்துபாய் தோற்ற
மிருங்கம் பளம்விரித்த லேய்க்கு—மொருங்கே
பவளக் கொடிகள் படர்வனவு மானுந்
திவளக் கிளைத்துச் செறிந்து. (௧௨௦)

இத்திறமாச் சிங்க னிகல்விளைக்க வீரன்கண்
டத்தமன்வில் வாங்கினா னார்ப்பெழுப்ப—மைத்தகுவர்
கைதளர்ந்து பின்காட்டிக் கால்சாய் தருவென்ன
மெய்தளர்ந்து வீழ்ந்தார் மெலிந்து (௧௨௧)

அண்ட மதிர வவிர்நா ணொலியுறுத்தித்
திண்டனுவிற் காண்டஞ் சிதறியே—கண்டகன்முன்
விட்டவன்போர்க் கோலனைத்து வீத்தறுத்தா னீற்றுயிர்க
ளட்டவன்போல் வீரமொய்ம்ப னங்கு. (௧௨௨)

எங்கெங் கவன்பகழி யெய்தி யடர்த்தனவோ
வங்கெங்கு நீழல்போ லாளிமொய்ம்பன்—வெங்கதத்தி
னுய்த்தகணை போயவற்றை யூறு படுத்தினவே
மைத்தகுவ னஃதுகண்டான் வாய்ந்து. (௧௨௩)

வில்லெடுத்த துன்பொருட்டா மேவுறுதோண் மார்புகரம்
பல்லெடுத்த சென்னி பதந்துணிக்கேன்—கொல்லம்பா
லெஃன்ணிலங்கை யுள்ளே ளிருகையுடை நீயேற்பாய்
கண்ணின்றஃ தீர்வனது காண். (௧௨௪)

ஏமரமர்ம கேந்திரமா மேர்நகரி லீண்டு
மமாகத்தென் சேனைகளி லாட—னிமிருங்
குமாறிற் கொனாற்றமாக் கொண்டவெலா முற்று
முமிழுவிப்பே றுண்பனுயி ருற்று. (௧௨௫)

என்னுமுரை வெய்யோ னிசைப்ப விறல்வாகு
பன்னுகின்ற தென்ன பலபலங்கின்—னுன்னுபடை
வெல்வல் லனிகமெலாம் வீட்டி யுனைத்துரப்பேன்
வில்வன்மை காண்டியென்றான் வேர்த்து. (௧௨௬)

சொற்றிடலும் வெய்யோன் சுளித்தா யிரம்விலங்கைப்
பற்றி வளைத்துவெங்கோல் பத்திலக்கம்—வெற்றிமொய்ம்பன்
மேல்விடுத்தா னத்தொகையே விட்டவைதீர்த் தேந்தலவன்
மேல்விடுத்தா னத்தொகையே மேல். (௧௨௭)

வீரன் விடுகணையை வேந்தனோர் பத்திலக்க
மீரம்பிற் சாய்த்தா யிரகோடி—யாரடலே
வேந்தன் மிசையுய்த்தா னேந்தலுமே யத்தொகைக்கோல்
வேந்தன் மிசையுய்த்தான் வேர்த்து. (௧௨௮)

தாரார் புயன்கோற் றகுவனம்பைப் பார்படுத்த
வீரா யிரங்கணைகொண் டேந்தலையன்—போரார்
துணைநூறு வில்விறுத்தான் றோன்றலொர்விற் பற்றக்
கணைநூறு கோடியுய்த்தான் காய்ந்து. (௧௨௯)

செந்நீர் நிறத்திழியத் திண்மாச் சிலைகுனித்து
வெந்நீ ரிலக்கங்கோல் விட்டிடத்தெவ்—வந்நீர்மை
காணா விருதுநாட் காரினவை விட்டிறுத்தான்
மாணா ரடல்வீர வாகு. (௧௩௦)

சீயன் கணையைச் சிலீமுகந்தூய் மாற்றியோ
ராயிரங்கோ லுந்தியந்தே ராங்கழித்தான்—றீயனோர்
வையமேற் பாய்ந்துதனு வாங்கவவ னாயிரம்வி
லையணம்பி னாலறுத்தா னார்த்து. (௧௩௧)

தெவ்வா யிரந்திண் சிலைகளும்போய் மாதுயர
வெவ்வாழி வீழ்ந்திலைமை வேதாள—ரவ்வானோர்
மாலயன்மார் கண்டார்த்தார் மற்றதனைக் கண்டனனா
லாலங்கர் சீயமுக னாங்கு. (௧௩௨)

மாசுரர்தம் மார்ப்புமயன் மாலா தியரார்ப்புஞ்
காசுரவோ ரார்ப்புமின்னே காண்பலெனு—வாசுரவூர்
வாசமூறு வாளவுணன் மாயைதரு வன்மாயா
பாச மெடுத்தான் பதைத்து. (கருரு)

ஓட்டிக் கடும்போர்செ யொட்டலர்க டம்மையொர்பாற்
கட்டிக்கொண் டாவி கடிந்தேகிக்—கிட்டியே
சேங்கதிரோன் றோன்றுஞ் சிலம்புய்த்துப் போரமே
யங்கமர்கென் றுவெறிந்தா னார்த்து. (கருசா)

வாரிதியோ ரேழுமொன்றாய் வந்தாங் கதுசூழ்போ
யாரிருட்கோர் வைப்பா யனல்சிந்திப்—போதனைச்
சாரதரும் வானவருந் தாநோக்கி யேங்கினர்
வீரனுங்கண் டோர்ந்தான் வெகுண்டு. (கருகு)

ஆற்றலுளா னிவ்வா றறிந்தே யதுதீர்ப்பான்
மாற்றுபடை யொன்றும் வழங்காமுன்—காற்றினுற்றே
மீவரையும் வெல்புயத்தான் வீசிடுமா பாசமதங்
கேவரையும் யார்த்ததுவே யீர்த்து. (கருசு)

தானைமன்னர் பூதர் தலைவரெண்மர் வீரமொய்ம்போ
டேனையரும் பாசத் திடையுற்றார்— மானைதர
மாற்றாரிற் பாருணர்வு மன்னினது நீப்பனெனத்
தேற்றாவா செய்துளது நீங்கு (கருஎ)

தொல்லுணர்வு மாழ்கித் துயர்வாரை வாளெறிக்கொண்
டொல்லுதய வெற்புய்த் துடனுறைந்த—தல்லவுணர்
மாற்றலரா மேவரையு மாய்த்தினுயிர் கொண்டனனே
னாற்ற லழகிதென்றா னார்த்து. (கருஅ)

ஓடினன்கொல் லோவமர்க்கென் றுற்றதுமின் றேவெங்குந்
தேடினன்காண் கில்லன் சிறுவனெங்க—னீடினன்கொல்
சாடினனென் றோதல் சழக்கதுசொல் லோதம்பி
வீடினனன் றேவென்றான் வேர்த்து. (கருகூ)

சிங்கமுக னிவ்வண்ணஞ் செப்பினனன் றார்க்குமெல்லை
யங்கவன்மு னோர்தூத னண்ணியே—துங்கமுறு
சீர்த்ததிறற் பூதரொடு சேய்பா சறையிருந்தான்
பார்த்துவந்தே னென்றான் பரிந்து. (கசா0)

ஒற்றனுரை கேளா வுறவெற் பொரறக்கஞ்சி
மற்றவனுற் றான்கொல்லோ வல்லையிற்போ—யிற்றையன்றன்
போர்முடிப்ப னென்றேகப் புங்கவர்க ளோடலுற்றா
ரோர்குகற்றாழ்ந் தொற்றுரைப்பா னுற்று. (கசாக)

ஐயகேள் பூத ரனிகத் தலைவர்போய்
வெய்யசம ராற்ற வெகுண்டுவெய்யோன்—கையிலுற்ற
சூழ்ச்சிக் கயிற்றினாற் சூழ்நமரை வீக்கியிட்டான்
வீழ்ச்சி யுறவுதய வெற்பு. (௧௪௨)

ஆண்டகையே யென்றா னுரைகேட் டரிமுகத்தோன்
யாண்டுளான் யாண்டுளா னென்னவே—தூண்டிடுதேர்
மேலுளான் சூழ்படையின் மேவுவான் வீழூழின்
பாலுறுவான் போலுமென்றான் பார்த்து. (௧௪௩)

என்னலுஞ்செவ் வேணகையா வேற்றிருக்கை நீங்கியெழிற்
பொன்னங் கழலார்ப்பப் போந்துபுறந்—தன்னிரதம்
வந்து கொணர்தியென்றான் வல்லையவ னுய்ப்பவதின்
மைந்த னிவர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௪௪)

வெண்கவரி வட்ட மிளிர்கவிகை குற்றுடைவா
ளொண்பொன் னடப்பை யொளிர்படியங்—கொண்முறையில்
வேந்திமையோ ரிந்திரன்கான் மேவுதன தன்னருண
னேந்திவரச் சென்றா னினிது. (௧௪௫)

சேயமர்மேற் சேற றெரிந்து திறற்பூத
ராயிரவெள் ளத்தவரு மார்த்துநனி—காயெரிகால்
சூல மெழுக்கணிச்சி தோமரம்பன் மாமரம்வெற்
பேலவெடுத் தேசூழ்ந்தா ரேய்ந்து. (௧௪௬)

அடித்தார் பறைகள்சங் கார்த்தனர்வேள் சீர்த்தி
படித்தார் கவிகைவட்டம் பாங்கிற்—பிடித்தார்தம்
வீரமெடுத் தோதினார் வெள்ளேற்றுக் கேதனங்கள்
சாரதர்கள் கொண்டடைந்தார் சார்ந்து. (௧௪௭)

மூவர் முதல்வந்தான் முக்கணான் சேய்வந்தான்
மேவலர்தம் மேறுவந்தான் மேவிடுமென்—பாவிலருட்
சென்றிடர்தீர்ப் போன்வந்தான் றேவதே வன்வந்தா
னென்றனவே சின்ன மெலாம். (௧௪௮)

பூதர் புடைசூழப் புங்கவர்கள் போற்றவையன்
காதலுறு பாசறையின் கண்ணீங்கி—யோதும்
பறந்தலைக்கண் மின்னிற் படரவெய்யோ னேர்ந்தான்
மறந்தலைக்கொ டானையொடும் வந்து. (௧௪௯)

எழுவும் பரிதியுங்கூ ரேய்சூல வேலுங்
கொழுவுங் கதையுமுயர் குன்றும்—பழுவமுமே
வேகமுறு பூதரிவை வீசிநெடுந் தானவரை
மாகரிதே ரட்டார் வளைந்து. (௧௫௦)

குந்தமழுத் தண்டங் குலிசங் கழுமுள்வேன்
முந்துமெழு நேமி முசலஞ்சங்—குந்தும்
பிறபடையுங் கொண்டிமைப்பிற் பேரவுண ரட்டார்
நிறமன் கணப்படையை நேர்ந்து. (கரு௧)

இருதிண் படையு மிகல்விளக்கு மெல்லைக்
குருதியுகத் தோணிறங்கங் குப்புற்—றுருநிலம்வீழ்
தந்து பலர்மறிந்தார் சம்புநகைத் தீயின்மு
னந்துபுரம் போன்றதந்த ஞாட்பு. (கரு௨)

கண்டனனச் செய்கை கனன்றண் டரைவாரி
யுண்டனனென் சீற்ற மொழிக்குவனென்—றண்டமுஞ்சி
ராருமெட் டாசையுந்தா னுகவே யாளிமுக
னேருருவங் கொண்டா னுருத்து. (கரு௩)

ஆயிரமாச் சென்னிமுடி யண்ட முகட்டைநக்கப்
பாயிருமாக் கைகளண்டப் பாங்கலைப்ப—மேயபத
மண்டத் தடிபூழி யாக்கவுருக் கொண்டார்த்துக்
கண்டத்த வந்தான் கனல். (கரு௪)

வந்திடுமோ சீற்றமெறும் மன்மடங்க ரேற்றங்கண்
டந்தகன்றான் பேர்ந்து நின்று னுதவன்பின்—னொந்திரிந்தா
னிந்திரனச் சுற்று னெரிசோர்ந்தான் றேவரெலாஞ்
சிந்தை மருண்டார் திகைத்து. (கரு௫)

அன்ன வமயத் தரிமுகத்தோ னுர்ப்பினுட
னுன்னு மிராயிரங்கை யோச்சியே—மன்னகநேர்
வெய்துறுதிண் பூதமா வெள்ளமெலா மள்ளுபுவாய்
பெய்து விழுங்கினுன் பேர்ந்து. (கரு௬)

அண்டமோ ராயிரமு மாங்காங் கமைந்தனபோற்
கண்டகன்வாய் தோறுங் கணங்களுற—வுண்டனன்மன்
வாய்தொறுஞ்செல் லன்னவரிவ் வானெறியெங் குய்க்குமோ
வாய்தருவோ வென்பா ரயர்ந்து. (கரு௭)

வாய்க்கொள் ளவதி மடங்கன் முகத்தவுணன்
மூக்கி னுடன்செவிவன் மூலமொல்லை—நோக்கியே
நாடினார் இல்லரிது நண்ணூழை யாங்கொலென
ஓடினார் போயினு ருய்ந்து (கரு௮)

பந்திபடு வாய்தொறும்போய்ப் பாரிடர்வீழ்ந் தாழ்வயினுற்
றுந்தியெழு வந்தினும்ப ருற்றுமீ—ளந்திறம்போ
லாளி முகனுயிர்ப்பி னுயிரமா யோசனைமேய்
மீளியகீழ் வீழ்வர் மெலிந்து. (கரு௯)

திளைத்தான் மடியிலுறு திண்பூத ரங்கன்
இளைத்தார் கரப்படையிற் கீறித்—துளைத்தார்
கெடாமையிற் றொன்மைவன்மை கெட்டிளைத்தார் சில்லோ
ரடாலைமவே றென்செய்வ ராங்கு. (௧௬௦)

ஆயிரமா வெள்ளமா மாடலுறு பூதரைத்தன்
வாயிடைப்பெய் தாரகட்டில் வைத்துள்ள—சீயமுகச்
சூரன் செயலைத் தொலைவினொடு நாட்சொலினு
மார வறைதற்பாற் றன்று. (௧௬௧)

நோன்மையுறு பூதரையே நொய்தினுங்கி ஞனினிப்பார்
மேன்மை யுறுபொருளும் வெஃகினுங்கும்—பான்மையான்
விண்ணகத்தார் தம்மையுமே மேவியுண்ணு மென்றிமையோ
ரெண்ணகத்தார்ந் தேகினரச் சேய்ந்து. (௧௬௨)

ஒற்று ணவர்விரைவி லோடி யவுணர்கோன்
பொற்று ளிறைஞ்சிப் புகழிளவ—னற்றூர்வே
டேதன் றனைப்பிறரைச் சூழ்பூத ரிற்பாதி
காதியென்றூர் வெற்புவைத்தான் காய்ந்து. (௧௬௩)

இதுவினவிக் கந்தவே ளேற்றிடவே லோடுங்
கதுமெனவே நம்பிபெருங் காய—மதுகொண்
டெதிர்பூ தரையட்டா னின்னேவொன் றுரை
விதிர்தரவென் றீங்குறுவன் மீண்டு. (௧௬௪)

என்னலுமன் ஞர்த்தழீஇ யின்சொனவின் றுன்னருஞ்சீர்
நன்ன ரளித்துமன்ன ஞொடொருவன்—றன்னைப்பார்த்
திந்தநகர் வைகு மெறுழ்மாப் படையாவு
முந்துதிபோர்க் கென்று னுகந்து. (௧௬௫)

சொன்னமொழி கேட்டிறைஞ்சிச் சூழ்கம் மியன்படையை
மன்னமர்க்குப் போமினென வார்முரசெற்—றன்னவொலி
காதுறவே தானைவெள்ளங் காதுறவே சூர்த்துணைவன்
மோதுறவே ஞாட்புற்ற மொய்த்து. (௧௬௬)

துன்னனிகஞ் சூழ்ந்துசெலத் தும்பைமுடிச் சூரனெம்பி
மன்னமரோண் காண்பனென மந்திரமே—லுன்னிலையுற்
றேறுதிளவ லோங்குருவு மொண்பூத ருணுறலுங்
காதலுறக் கண்டான் களித்து. (௧௬௭)

இங்கிவனின் றற்புதமுற் றின்னகைசெய் யாதிற்பச்
சங்கையில்பல் சாரதர்தந் தானைமுற்றுஞ்—சிங்கமுக
னுங்கு மருஞ்செயலை நோக்கினன் முன்னாரு
டங்கு மறமுகவன் றான். (௧௬௮)

தனியா யுலகமடு சங்கரன்றன் மைந்த
னினியானோ ராட லியற்ற—முனியாங்குச்
செய்யகஞ்சஞ் செங்கதிருஞ் சேர்ந்துவரல் போன்றுவளி
வையமுந்தப் போர்க்குவந்தான் வாய்ந்து. (கசக)

வந்திடுமக் காலை வயப்பூதர் மாய்ந்ததுன்னு
வெந்திறற்சூர் தானைமன்னர் வேனிலைச்சூழ்—தந்தனர்செய்
காணுமன் மேருறழ்வில் வைபாங்கு வீழுருவி
மாலுறு னொலிகொண்டான் வாய்ந்து. (கஎ0)

ஆயிரமாங் கோடிமன்பா ரண்டம் வெடித்தமற்றை
மாயிருநீர் வன்னிவளி வானண்ட—மாயவிண்ட
வம்மா வொலிகேட் டரிமுகத்தோன் றானைமள்ளர்
விம்மா விழுந்தார் மெலிந்து. (கஎக)

மூரிவிற்கொ ணூரி முழக்கஞ் செவிமடுக்கப்
பாரிற் கவிழ்ந்த பரிகரிதே—ராரிதைச்செய்
நீரரன் சேயிவனு நிச்சயமே முன்னெம்பி
தாரகனைச் செற்றதென்றான் றான். (கஎஉ)

சீய முகனினைய செப்பியெதிர் பாலகன்றன்
மேயவன்மை யான்படுத்தி மீள்வனெனத்—தூயமணித்
தேரோடு நேர்ந்திமைப்பிற் சேயவனை நோக்கியே
சீரோடு செப்புவான் றேர்ந்து. (கஎங)

கண்ணுதலோன் மைந்த கருதலர்த மேண்மாற்ற
லண்ண லவர்கடனே யற்றால்வா—னண்ணக்
கிடந்தவரைத் தண்டித்தோங் கேடெமருக் கில்லை
நடந்தமிதன்கோல் போர்க்கென்றா னன்கு. (கஎச)

மற்றளியன் றன்னை வலியன்று னோர்ந்தொறுக்கி
னுற்றமுறை தண்ட முனூற்றியண்ட—முற்று
மிறைபுரிது மற்றுனீ ரேய்ந்தமரார்க் கிட்ட
சிறைவிடவந் தேமென்றான் சேய். (கஎரு)

எங்களிறை யிஃதியம்ப வேந்தனகைத் தண்டநந்த
வங்கை புடைத்தழகீ தாமெனவே—வெங்கதங்கொண்
டீங்கெமரை வென்று யிமையோர் சிறையுமின்றே
நீங்கினர்நீப் பாய்நீயு நேர்ந்து. (கஎசு)

உந்துசிறை யீசற்கு மோவமுடி யாதென்றான்
மைந்தநீ யஃதுவிட வல்லையோ—நந்திதந்த
பொங்கயிலா லேற்றானைப் பொன்றுவித்தா யோடினுய்தி
யெங்கணல்லூழ் தந்ததனை யீண்டு. (கஎஎ)

கூடரியவே லாற்றல் குமரநின்னேண் டேர்ந்துளேன்
றாரகன்போல் ஞாட்பிற் றளர்வனல்லே—னாரமரில்
வீரருந்திண் பூதருமே வீந்தனர்போர் செய்துமென்றாய்
சீரிதுநின் னாக்கத் திறம். (௧௭௮)

தாதண் டருவார் சயந்தனொடு வானவரைத்
தீதண் சிறைநீக்கச் சென்றநீ—மாதுணைவர்
பூதர் தொலைவாளா போக்கித் தமியனின்றா
யூதியமிஃ தேயா முனக்கு. (௧௭௯)

மூனையின் முடிந்தார் முடிவிலார் முன்னேற்
றினைவி னிரிந்தனரெண் ணில்லார்—நினைகிலாய்
மேயியமர்க் குற்றாய் விடேனான் கனவினுமே
தேவர் சிறையையென்றான் றேர்ந்து. (௧௮0)

என்றமொழி யேற்குமுன்ன ரீராறு தோளுடைவே
ளன்றிவன்றன் கொள்கையெனு க்குவில்லி—லொன்ற
வொருவயிர வாளியைவைத் துய்ப்பவது தீயோன்
மருமமுற்றுப் போயதுபின் வந்து. (௧௮௧)

செங்கதிர்வேற் சேய்விடுத்த செங்கோ றிறலுடைய
சிங்க முகத்தவுணன் செல்லலுற—வங்கமுற்றுப்
புண்டரநெய்த் தோரருவி போலொழுக நின்றனன்வா
னண்டாது கண்டார்த்தா ராங்கு. (௧௮௨)

வெற்றிவே லண்ணல் விசிகமவன் மார்புகள
முற்றுநெறி யாதலுங்கண் ணுற்றதனைப்—புற்றி
லெழுசிதலை யென்ன விவாகட்டி னின்று
கெழுகணங்கள் போந்த விளர்ந்து. (௧௮௩)

மன்னவன்ற னுந்திவழி வந்துகணம் போகுதல்கண்
டந்நெறிகை யான்மாற்றி யையன்மே—லுன்னருமோர்
தண்டமுய்த்தா னஃதுவாச் சண்முகனா லம்புவிட்டான்
கண்டகன்றன் பாலத்தின் கண். (௧௮௪)

சென்றிடுகோ ணெற்றியுறத் தீயோன் பொறிகலங்கி
நின்றனன்செந் நெய்த்தோர் நெறிமறைப்ப—வொன்று
நிறந்தனினின் றாரு நெடும்பூதஞ் செவ்வேள்
புறந்தனிலே போந்த பொலிந்து. (௧௮௫)

சிங்கமுக னுங்கு திறற்பூதம் யாவுமே
யங்கயில்வே ளாணையின்வந் தார்த்தலுமுன்—றுங்க
விளையார் கணவ ரிவரைக் குறித்தோர்
சளையாச் சரம்விடுத்தான் றான். (௧௮௬)

உந்து நெடுங்கோ லுததி பலகடந்தே
மூந்து முதயகிரி முன்னுற்று—வெந்திறலோர்
சொந்தவலை சிந்தத் துயின்றெழுந்தார் போலெழுந்தார்
கந்த னருளாற் களித்து. (௧௮௭)

பாசமது நீங்கிப் பரமற் கினியான்று
ணேசமுறப் போற்றியன்னார் நிற்றலுமே—தேசுறுவே
ளுய்த்தகணை புட்பகத்தை யொத்ததன்மேன் மற்றவரை
வைத்தவணுய்த் துற்றதொள்ளா வம். (௧௮௮)

அந்த வமையத் தடல்வீர மொய்ம்பனெண்மர்
முந்திலக்கர் பூத முரணனிகம்—கந்தனந்தான்
வந்தனைசெய் யாநிற்ப மற்றவன்பார்த் தார்கயிற்று
னொந்தயர்ந்தீர் போலுமென்று னொய்து. (௧௮௯)

மூந்தறிவு சோர்ந்தாலென் முன்னு ருயிர்தீர்ந்தே
யந்தரி யத்தாழ்ந் தயர்ந்தாலெ—னந்தையரு
ளெய்திற் குறையிலென வேந்த லருள்புரிய
மொய்தொழும்பர் போற்றினர் முன். (௧௯0)

வின்னு ணொலிகேட்டு வீழ்ந்தயர்ந்த மாப்படைசேய்
தன்னு டலையுன்னித் தானெழுந்து—துன்னு
வொருவனெமை யெல்லா மொழிக்குங்கொ லென்னு
மருவினசெவ் வேளை வளைந்து. (௧௯௧)

சுற்றலுநாற் றுனையான் றோன்றல் சிலைகுனித்துச்
செற்றவெங்கோன் மாரி சிதறினன்—மற்றவைதாம்
வன்னிநம னுலயிருள் வாளரவும் போன்றனபற்
பன்னிறமும் வாய்ந்த பரிந்து. (௧௯௨)

சூல நிகர்வ சுடர்வேல் புரைவபிண்டி
பால முறழ்வ பரிதியொப்ப—சாலமுறு
குந்தங் கழுமுள் குலிசம்வாள் போல்வனசீர்க்
கந்தவே ளுந்துங் கணை. (௧௯௩)

காற்றிற் கடிதுசெல்வ காலற் கடுப்பனவே
பாற்றுமொன்று தொட்டாற் பலகோடி—பேற்றினபூ
வுற்றவனை மாலரனை யொப்பனசெய் முத்தொழிலிற்
கொற்றமுறு வேள்விடுக்குங் கோல். (௧௯௪)

கார்பிளக்கும் வான்பிளக்குங் காப்பிளக்கு மாதவனூர்
தேர்பிளக்குந் தீப்பிளக்குந் தேவர்த—மூர்பிளக்கு
பார்பிளக்குங் கல்பிளக்கும் பாய்நீர் குடிக்குஞ்சூர்
வேரிபிளக்கும் வேலவனே வேர்த்து. (௧௯௫)

உப்புவன வோத முறைபு முதுவடவை
செப்புவன நோரது செங்கதிரை—யொப்புவன
மூப்புவன முற்றுமுற்று மூதண்ட மேவியெங்கு
மப்புவனமாக்கினவே ளம்பு. (ககசு)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவிதுணிந்தார் சில்லோ
ருரந்துணிந்தார் சில்லோ ருறுநீள்—கரந்தடந்திண்
டோடுணிந்தார் சில்லோர் துடைதுணிந்தார் சில்லோர்வன்
ருடுணிந்தார் சில்லோர் தகைந்து. (ககஎ)

உறுவெவ் வினைக்கீ டுறப்பமைந்தா ரெல்லாந்
தெறுவெவ் விடத்திற் செறிந்தாங்—கெறுழொ
ளுருக்களற்றுன் னங்க முலைந்துபோய் மள்ளர்
செருக்களத்தி னின்றார் திகைத்து. (ககஅ)

கார்மா கரஞ்செவிவால் காறுமிந்து வெவ்வேறாய்ப்
போர்மா களத்திற் பொலிதோற்றம்—வார்மா
முசலமுரா மாறுரல்கண் மொய்யெயினர் வைகு
மசலமரு கார்வதொக்கு மாங்கு. (கககூ)

சீர்போ யவன்விடுகோல் சிந்தக் கலினம்போய்
வார்போ யணிபோய் வயங்குமணித்—தார்போய்த்
திடவை யுறுகதிமா செந்நீர்க்கடலில்
வடவைபோ னின்ற மருண்டு. (உ00)

சீரிற் றிகழ்கொடிஞ்சி செய்யதட்டுக் குற்றுக்கால்
கூரிற்று நீள்பல் கொடியிற்றுப்—பாரிற்றுச்
செந்நீர்க் களத்திரதஞ் சிந்துறுதல் வந்துபொரு
முந்நீர்க் கலனிகர்க்கு மொய்த்து. (உ0க)

வண்டா ரயிற்குகனெய் வாளிபோய் மீளியா
மண்டார் படையட்ட தற்புதமோ—விண்டான
மண்டத்த மாய்த்ததுவே வைப்பா யிரகோடி
யண்டத் தசுரரையு மாங்கு. (உ0உ)

புங்கவர்கள் வானகத்திற் போற்றிப் பிழைத்துநின்றார்
கங்கமுற்ற காகங் கவந்தமுற்ற—வங்கமிற்று
மெய்களத் தோங்குருவில் வேள்கணைகள் பட்டுணர்வு
போயரிதேர் நின்றனன்முன் போல். (உ0ங)

நின்றவெய்யன் றன்னயர்வு நீங்கியனி கந்தனைச்செய்
கொன்றனனென் றோர்ந்துள் கொதியாவி—லொன்றுபோ
லோரா யிரங்கோட்டி யுன்னுநா ருயிரப்பத்
தாராரம் யுய்க்கரக்கா னே. (உ0ச)

தீயனுய்த்த வேப்பாராச் சேயா யிரங்கணை தூய்
மேயவிசி சும்விலக்கி மீட்டுமோ—ராயிரமம்
புந்தவதை யத்தொகையே வுய்த்தகற்றிப் பத்திலக்கம்
வெந்தனிக்கோல் விட்டனன்வேண் மேல். (உ0ரு)

நோன்மையுளா னுய்த்தவம்பை நூறுபத் தாயிரமாங்
கோன்முறையே தூய்விலக்கக் கோணவுணன்—ற—றனிந்தே
யாயிரமாங் காண்ட மரன்மகன்றே ருந்துவந்தின்
றாயவுரத் துய்த்தான் றுதைந்து. (உ0சு)

பாகனெஞ்சிற் பட்டுப் படுமாப் பருவரல்கண்
டேகனரு ளேந்தனூ றெய்கணை தூய்ச்—சேகைநெடுந்
தேரினையே வீட்டுதலுந் தீயோ னனியார்த்துப்
பாரிழிந்தம் பெய்தான் பல. (உ0எ)

வீசுகணை யாவையுஞ்செவ் வேள்பகழி யால்விலக்கி
யாசுகமோ ராயிரம்விட் டன்னவன்வி—ஞசமுறத்
தாலமதிற் சேர்த்தலுந்தூ டாஞகச் சீறிவெய்யோ
னுலங்கர் சூலமுய்த்தா னங்கு. (உ0அ)

சூரிளவல் சூலத்தைத் துண்டித்தீ ரேழ்கணையா
லோரழற்கோ லாயிரஞ்சே யுய்த்திடக்கண்—டீரவன்கைத்
தண்டமொன்றிற் றாக்குவண்டு தாலந் தனிற்சிந்தி
யண்டநந்த வார்த்தகன்று னங்கு. (உ0கூ)

விட்ட கணைபொடிப்ப வெய்யவன்றண் டோடுசெலச்
சிட்டனம்பே ழெய்துகதை சேர்கரத்தை—யட்டிடலு
பேர்த்துமொரு கைவரவே பின்னுமந்தத் தண்டுபற்றித்
தீர்த்தன்மேல் வீசினன் றேர்ந்து. (உக0)

ஒன்றுன் விடுகதைமே லொள்ளழலம் பாயிரந்தூய்ச்
சின்றை பினஞ்செயவுந் தீயவன்கண்—டந்நாளிற்
கூற்றனல்கு பாசங் கொடுவீச வாயிரந்தீக்
கோற்றனிமா ணந்தவிட்டான் கோன். (உகக)

நாணற் றதுகாணு நாணுற்றீ ராயிரமாம்
பாணித் தொகையினையற் பற்றவரு—மேனுற்ற
சிங்கன் செயனேக்கிச் சேயா யிரங்கணையா
லங்கவன்றிண் கையறுத்தா னார்த்து. (உகஉ)

அற்ற நெடுங்கரங்க ளம்புவியில் வீழுமுன
முற்று முளைத்த முரிந்தகையை—மற்றவத்தங்
கொண்டா னரிமுகத்தன் கூர்ந்துசெல வோர்ந்ததனைக்
கண்டான் குமரன் கனன்று. (உகங)

ஓரா யிரங்கணையுய்த் தோரா யிரமுடிகொய்
தீரா யிரஞ்சரங்க ளேவிவெய்யோ—னோராரு
மீரா யிரமொய்ம் பிரத்தனன்வே ளன்னமுன்போல்
வாரா முளைத்தனவே வாய்ந்து. (உ௧௪)

அந்நாட் சிரங்கை யறுத்துமகத் திட்டதன்மை
தன்னால் விளைந்ததெனச் சண்முகவே—னன்னு
விருக்கவிவன் மாய்வதெங்க னென்றிமையோர் சோர
வுருக்கினர்சிங் கேறுரைப்பா னொன்று. (உ௧௫)

உளைக்குங்கோல் பல்யுகநீ யுய்க்கினுந்தோள் சென்னி
முளைக்கின்ற தன்றியந்த முற்றா—விளைக்கின்றாய்
செய்தவமு மப்பயனுந் தேர்ந்திலாய் சேமயாருநீ
மொய்தருவான் வந்தாய் முனை. (உ௧௬)

சேண்டலமார் தேவரையே செய்வே னிருஞ்சிறைபோ
யாண்டு வருகின்றது மாற்றலுளேன்—காண்டகுமெ
யீண்டே யழிவதுமில் லிங்கு னுயிர்விட்டேன்
மீண்டே குதியென்றான் வேந்து. (உ௧௭)

என்னலுஞ்செவ் வேள்வினவி யேந்த றனைநோக்கி
நின்னுயிர்க்கு மேயவெல்லை நீங்கிற்று—மன்னமனும்
பின்னைநின்றா னென்னீ பிதற்றுதிபே தாய்கணத்தி
லுன்னை முடித்துமென்றா னுற்று. (உ௧௮)

தீர்த்தனுரை கேளாச் சினவிவெற்பீ ராயிரத்தைப்
பேர்த்தவுணன் வீசப் பிறங்கவற்றைக்—கூர்த்த
வுரமார்கோ ளாறுய்த் துகுத்தனையான் மார்பிற்
சரமா யிரமுய்த்தான் றன். (உ௧௯)

மாயிருங்கூர் வாளியவன் மார்ப மகழ்ந்துமன்னக்
காயெரிகால் கண்ணன்'கரசலத்தாற்—பாயிருங்குன்
றன்னு வெடுப்பவைய ணோரா யிரங்கணையா
லன்னான் முடிவீழ்த்தா னங்கு. (உ௨௦)

அறுத்தசிரம் வீழுமுனே ராயிரமாஞ் சென்னி
மறித்தும்வந் தெய்த வலியோன்—பறித்தநெடுங்
குன்றம் பலவீசிக் கூர்தடந்தோள் கொட்டியும்பர்
நின்றயர வார்த்தா னெடிது. (உ௨௧)

ஒண்டிறல்வே லையனோர்ந் தோரா யிரத்திரட்டி
கொண்டகணை தூண்டிக் குவடொழித்துக்—கண்டகன்றன்
றோள்வரையைத் தன்னினன் றொன்மைபோல் வந்தெழுந்த
வாள்வினையுண் மேற்றுதவ மாம். (உ௨௨)

பாராவஃ தோராடற் பாற்றென் றிளவலுன்னி
யோரா யிரத்தெட்டி னுள்ளொருக்கொண் — டாராமன்
வண்டுமுறை பெய்தவுணன் வன்றோள் சிரமுற்றுங்
கண்டதுண்டஞ் செய்தான் கனன்று. (௨௨௩)

வகாரவடி வாளீன் மகரங்கோ லீர்மன்
சிகா நிரையகரஞ் சீமா—னகர
மிசையிற்போ நேமியிற்போ மேதினியிற் போமெண்
டிசையிற்போ மாரச் செறிந்து. (௨௨௪)

வேலவன்வெங் கோறணித்து வீச வவன்சிரங்க
ளேல விசழதுக்கி யேகவிண்ணிற்— சாலவெரு
வுற்றமரர் பார்விழுந்தா ரொள்விஞ்சை யர்வைப்பாம்
பொற்றைகளி லுற்றவவை போய். (௨௨௫)

செங்கதிர்வே லண்ணல் சிலீமுகமீர் தந்துவீழ்
சிங்கமுகன் றேசிழந்த சென்னிகளை—வெங்களமன்
வேதாளர் கொண்டடுக்கி மேனிலைகொண் மாடமென
மீதார வைகுவார் வேட்டு. (௨௨௬)

அன்னான் சிரம்வா யலரவவற் றங்குறபே
யுன்னு வுறையுளினு னுய்த்தமரப்—பன்னுவாய்
மெல்ல முகிழ்த்தலுமே மேவுசெவி துண்டநெறி
செல்லலுற்றுச் செல்லலுற்ற தேர்ந்து. (௨௨௭)

மன்னுங் குகனிவ் வணமறுப்பக் காரவுண
னுன்னுஞ் சிரந்தோ ளொடுமுளைப்பப்—பின்னுந்
திரண்டபல கோலோச்சிச் சென்னியொன்று மங்கை
யிரண்டுநிற்க யாவுமட்டா னேய்ந்து. (௨௨௮)

வன்போர்க் களத்தில் வயவாளி யிற்றுமிந்த
முன்போன் முளைப்ப முருகவே—ளன்போன்வெஞ்
சீற்றமுளான் போலச் சிறிதுரப்ப மாற்றலன்றன்
றோற்றுசிரந் தோளொளித்த சோர்ந்து. (௨௨௯)

ஐயனுங்கா ரத்தி னரிமுகத்தன் சென்னிமொய்ம்பு
மெய்யிலொடுங் கிற்றுமுன்போன் மேவாமை—வெய்யவன்கண்
டுன்னெடுநோட் கற்றவிஞ்சை டொண்மன் றயர்த்தான்போ
லன்னவனுள் வட்கிநின்றா னங்கு. (௨௩௦)

அங்கதுகண் டத்தனந்த மத்திரங்க ளட்டசிரஞ்
செங்கரந்தோன் றிற்றிலையென் செப்புகைய—விங்கு
விளைக்கு மமரினீ வீழ்ந்துபட்ட பின்னே
முளைக்க விருந்ததென்றான் மொய்த்து. (௨௩௧)

இருதலைவே லத்தவிற்ற வென்றலைதோ ளென்றே
கருதலையென் னாற்றலும்பர் காண்ப—வொருக
மிருகைகொண்டெல் லாமடுவே னென்றகழ்ந்தோர் வெற்பைப்
பொருகையன் விட்டான் புகைந்து. (௨௫௨)

விட்டிடுமோ வெற்பை விசாகன்கண் டோர்கணையா
லட்டிடலு மோர்ந்துகதை யங்கைவைத்தே—கட்டுவிற்கோல்
வேலன்றி யொன்றையட வேறுபயின் றில்லைபடை
பாலவென்றஃ துய்த்தான் பதைத்து. (௨௫௩)

வெய்யவன்றான் சொற்றசொல்லும் விட்ட கதைமாண்புஞ்
செய்யசுடர் மேனியத்தன் சிந்தைசெய்து—கையமர்ந்த
வெல்லை யுறுகுலிச வேலைவஞ்சன் றன்னுயிருண்
டொல்லைவரு கென்னவிட்டா னுற்று. (௨௫௪)

செங்கதிர்வேற் சேந்தனெந்தை தீயோன் றிறநோக்கி
வெங்குலிச வேல்விடுப்ப மேவுகதை—யங்ஙலைத்துத்
திண்ணிறத்திற் பாய்ந்துவெரின் சென்றிடலுஞ் சீயமுகன்
மண்ணிறத்தி வீழ்ந்தான் மடிந்து. (௨௫௫)

அங்கையுற் றாளரியை யட்டொண் குலிசம்போய்க்
கங்கையுற் றாடிவந்து கந்தவேள்—செங்கையுற்ற
தார்த்தா ரயன்முதலோ ராடினார் பாடினார்
தூர்த்தார்பூ மாரி துதித்து. (௨௫௬)

என்னா யகனிமையோர்க் கின்னருள்செய் தேண்பூதர்
மின்னா ரயில்வீரர் மேவவயல்—பொன்னாரும்
பாசறையுட் சீயம் பரித்தமணிப் பீடத்திற்
றேசமர்வேள் வீற்றிருந்தான் சென்று. (௨௫௭)

செங்கதிர்வே லண்ண றிகழ்பா சறையிருப்ப
வங்கவனோ டாடியம ராகவத்திற்—சிங்கமுகன்
பட்டசெய லொற்றர்போய்ப் பார்த்தைய முற்றுலையுந்
துட்டனிடஞ் சொல்வார் தொழுது. (௨௫௮)

குன்றங் குமைத்த குமரன் குலிசத்தா
லுன்றம்பி யாவி யொழிந்ததன்மை—யென்றுழைஞர்
சொற்றளவிற் சூரன் றுடித்துவிழி தீச்சொரிய
வுற்றயர்ந்து வீழ்ந்தா னுலைந்து. (௨௫௯)

கெழுசிகர மேல்வழுவிக் கீழ்த்தலத்திற் கண்கால்
விழுநீர்க் கடலுள் விழுந்தான்—செழுமுகிலின்
மாழ்கிக் கரம்புடைத்து மன்றுயர வாரிதியின்
மூழ்கிப் புலம்புவான் முன். (௨௬0)

என்னையோ பின்னையோ விங்கரிக்கு முன்னையோ
வுன்னையோ வொற்ற ரொழிந்தையென்றார்— மன்னொடன்று
வானவரை வென்று வயமளித்தா யின்றொருசே
யூனமுறக் கொன்றனனோ வுற்று. (உசக)

உண்டமர்தா னென்று ளுளங்களிக்கு முன்னுயிரைக்
கொண்டகன்றான் கூற்றென்னுங் கூற்றறிந்து—வண்டுளவ
மாலு மயனு மகவானும் பண்டுபோ
லேலுநகர்க் கேகாரோ வின்று. (உசஉ)

பொன்னைப் புவியைப் புதல்வரைநற் பூவையரைப்
பின்னைப் பிறவும் பெறலாகு—முன்னைத்
தனிப்படுத்தி நொந்துலைவேன் றம்பியிந்தத் தோற்றத்
தினிப்பெறுவ துண்டோ வியம்பு. (உசங)

அண்டர்க் கரியே யரிமுகனே வானடைந்தாய்
வண்டமர்தார்த் தாரகனை மக்களொடு—கண்டனையோ
யுற்றதுணை யாவி யுறவும் பிறவுமா
யிற்றவுனை விட்டுழல்வே னிங்கு. (உசச)

அற்றைப் பகலிபமா வானனன்றான் மாய்ந்தபின்ன
ரொற்றைப் புயம்போ யுளந்தளர்வே—யுற்றிருந்தே
னிற்றைப் பகனீ யிறந்தா யரிமுகனே
மற்றைப் புயமுமற்றேன் மான்று. (உசரு)

என்ன விறைவ னிடியே றெனவரற்று
மன்னவொலி கேட்டமர ரார்த்தனரா—மன்னசுர
னத்தமணிப் பீடிகையுற் றத்தனொடு போருளுற்றச்
சித்தமதிற் றேர்ந்தான் றெளிந்து. (உசசு)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திரு வெண்பா, க௦அ௦.

சூரபன்மன் வதைப்படலம்.

கொற்றமுறு வைவேல் குலவா யிரகோடி
யொற்றர் தமைநோக்கி யோர்சூரன்—மற்றெனவி
ரண்டமெங்கும் வைகு மனிகத் தொகையாவுங்
கொண்டடைதி ரென்றான் குறித்து. (க)

சொற்றலுந்தாழ்ந் தொற்றரெலாந் தொல்லண்டந் தோறும்போய்க்
கொற்றவன்றன் மாற்றமுறை கூறவே—மற்றவர்தா
னாற்படையாம் வாரியொடு நண்ணண்ட வாயினெறி
பாற்படவே சென்றார் பரிந்து. (உ).

மன்னண்டந் தோறுமுனம் வைத்தநெறி தானைவந்து
துன்னுவமால் வாயுண்டு தொல்லுயிரைப் — பின்னுந்தி
தந்ததொக்கு மன்றேல் சகலமுமன் சம்புகழல்
வந்துதிப்ப மானு மலிந்து. (௩)

இத்தன்மை யண்டத்தா ரேகும் படைவாலு
முத்தன்மை கண்டென் றுளிமறைந்த — மைத்தழலு
முண்ணடுக்க முற்று னுலவையுந்தன் மெய்விதிர்த்தா
னண்ணொருக்க முற்றயர்வா னுங்கு. (௪)

ஆர்த்த வொலியா லகிலமடுக் குற்றவெய்யோர்
கார்த்தமெய்யி னுலிருண்ட காயமது — தூர்த்தநண்பேர்
வன்மையின்முந்நீர்வறந்த மன்றுணைத்தாள் பேர்த்துவைக்குந்
தன்மையின்முன் னண்டமிற்ற தாழ்ந்து. (௫)

கூடும் படைநோக்கிக் கூர்மெய் குலைவுற்று
ரோடு மிடமின்றி யும்பரெலாம் — வீடுவன்போன்
மன்னனயர்ந் தானயனு மாலு முடிவதென்றே
வென்ன நினைந்தா ரினைந்து. (௬)

பூதலங்கள் வானம் பொருப்பெண் டிசையளக்கர்
பாதலங்க ளெங்கும் பரந்தவன்றி — யோதயன்மான்
மன்னனரு மாமுனிவர் வாழிடத்தும் வைகிநின்ற
துன்னருமாத் தானை துதைந்து. (௭)

தொல்லையண்டத் துற்றுவந்த தூசி சதகோடி
யெல்லையாம் யோசனைக ளென்றறிஞர் — சொல்லினர்
வேறுவருந் தானை மிகுதி யெவர்விதிப்பார்
கூறுமெண்மே லில்லை குணித்து. (௮)

ஐம்பூத மும்வெவ்வே றங்கமுற்ற நேருமேன்
மொய்ம்பூர் படைச்சீர் மொழிகுவர்யார் — கொம்பூத
முந்தனிக முன்மூதூர் மூடி நிறைந்தனவே
யிந்தவண்ட முற்றுமிமைப் பில். (௯)

தூதர்போய்ச் சூரன் றுணைத்தா டொழுதனிக
மூதண்டத் துற்றமுற்று முற்றினதா — ரோதுதக
லென்னுரையுட் சென்றளவி லேரவுணர் கோனெழுந்து
தன்னுறையுள் சென்றான் றனித்து. (௧௦)

மன்னனீர் தோய்ந்தை வகையுணவு மாந்திநெற்றி
தன்னிலவிர் நீறிட்டுத் தார்மிலைந்து — பொன்னவிர்நற்
றானை யுடனே தயங்குமணிப் பூணுதி
யேனையவும் பூண்டா னினிது. * (௧௧)

தேரா நிலத்தனரு டிண்படைமற் றேர்படையுஞ்
சீரா யிரகோடி தேரவையு—மோராளி
யானமும்பொற் றேரு மெறுழவுணர் கொண்டேகத்
தானவர்தங் கோன்பணித்தான் றான். (கஉ)

சூர்மருங்கில் வந்திடுமாச் சூதர் தமைநோக்கி
யோர்தா வோங்குமோ ரொப்பிலெழிற்—றேர்கொணர்தி
ரென்றறைய வன்னா னிணைத்தாள் பணிந்தேத்தி
நன்றெனவே சென்றார் நயந்து. (கங)

எழுபதி னாயிரமா மேனுடைய சீய
மெழுபதி னாயிரமா வீட்ட—மெழுபதி
னாயிரமாங் கூளியினை மார்த்தீர்ப்பப் பூட்டிநன்கு
மேயவொரு தேர்பணினார் வேட்டு. (கச)

பாரினுமே யான்றதவிர் பாற்கடலி னார்ப்புவது
கூருமண்ட மாயிரமாங் கோடிதன்—பேரிடத்தி
லாற்றிநிற்கும் வன்மையதா மாடலரி மன்கொடித்தேர்
காற்றினுஞ்செ னீர்மைத்து காய்ந்து. (கரு)

மிடல்வெற் பலமரவொன் வெய்யோன் குளிர
வடவை விளிதரச்செய் வன்மைத்—தடநெடுந்தே
ருந்து படைபரிப்ப தூழியுந் தாதிருப்ப
திந்திரனா லம்புரைவ தே. (கசு)

அன்ன நெடுந்தே ரவுணர்கோன் முன்செலுத்த
மன்னனதின் மேலிவர வாகைகொள்வா—யென்னவே
தானவர்பூ மாரிபெய்தார் சார்வலவ ரேறியுய்ப்ப
வானவிய மார்த்த வதிர்ந்து. (கஎ)

திண்பொற் படியகஞ்சீர் சேர்கோ டிகமடப்பை
தண்சத் திரங்கவரி தாங்கொண்டார்—நண்சிலதர்
மாபுரத்தெண் ணில்சிகரி வாயிலும்பல் னொள்ளாலும்போய்க்
கோபுரத்தின் முன்னடைந்தான் கோ. (கஅ)

முன்னருஞ்சூர் மூதூர் முதற்கடைவா யின்மருவ
வன்னதனைக் கண்டனிக மாலமே— யென்னக்
கலித்துப் படர்ந்த கணக்கிலிய மார்த்த
சலித்ததவர்த் தாங்கத் தலம். (க௯)

சேனை செலவே செறிந்தெழுநுண் பூழிபோய்
வானை யிருநிலனை மாதிரத்தை—யேனைய
மன்பரவை தன்னை வளைந்துநனி சோனைகொள்
பின்பனிபோற் போர்த்த பெரிது. (உ0)

பரிகரிவி லாழிமதம் பாய்ந்தாழி யாகத்
திரியவுணர் பங்கியங்நீர்த் தீயா—விரிவண்
டொகையார் படையினெழு தூளியந்த்த் தீயின்
புகையா நிலவுமே போர்த்து. (உக)

படையினெழு தூளிருளைப் பார்த்திபன்றான் பார்த்து
மிடைகதிர்க டம்மை விளிக்க—வடைந்தனபோ
லங்குடையா வென்றி யனிகத் திடைவந்தே
யங்குடையா நின்ற வவிர்ந்து. (உஉ)

இவ்வணங்கொ டானைக ளீண்டிப் படர்தரவே
தெவ்வணங்கு மேந்தல்பொற் றேரின்மேல்—வெவ்வணங்குன்
செங்களத்திற் சென்றனன்றார் சென்று வளைந்தவிடத்
தங்களத்தன் சேய்பா சறை. (உங)

அன்னதனைக் கண்டயன்மா லண்ட ரலக்கணுற்றார்
மன்னுகண வீரர் மயங்கினார்—முன்னிருவர்
மற்றுரு மீசன் மகனு மறுமுகவன்
பொற்றாள் பணிந்தார் புகழ்ந்து. (உச

அந்தமிலா வண்டமோ ராயிரத் தெட்டினின்றும்
வந்தபெருந் தானையொடு மன்சூர—னுந்திரத
மேலினன்வெம் போர்புரிவான் மேவினனம் பாசறையைக்
கோலிநிரை மொய்த்ததென்றார் கூர்ந்து. (உரு)

என்ன முறுவல்செய் தேர்கூர் மணித்தவிசார்
பன்னரும்வேள் பாகுவினைப் பார்க்கவவன்—முன்னமுணர்ந்
தன்றே முளவுகோ லங்கைபெற்று வாம்புரவி
மன்றேர் முனமுய்த்தான் வந்து. (உசா)

உந்திடுமேக் காலத்தி லொல்லை யெழுந்துகுகன்
குந்தமழுச் சூலங் குலிசம்வே—லந்தனுக்கோ
றண்டமெழுக் கூர்நாந் தகம்பலகை நேமிகொண்டான்
றிண்டகுவன் செய்தவமே சேர்த்து. (உஎ)

என்றுநடு வீச னிருந்தாங் கெழிற்குமரன்
வென்றிரத மேறினன் வீரமொய்ம்—பொன்றிலக்கத்
தெண்மர்பாற் போற்றிவந்தா ரீரா யிரவெள்ளத்
திண்கணவர் சூழ்ந்துசென்றார் தேர்ந்து. (உஅ)

போதன் முதலோர் புடைநின்று பூச்சொரிய
நாதன்றேர் மேலாகி நண்ணலர்கண்—மீதுசெலப்
பாங்கார் பரும்பூதர் பார்த்தவுணன் மாப்படையை
யேங்கா வினையசொற்று ரேய்ந்து. (உகூ)

தீயபுரி சூரபன்மன் செய்தவத்தி னாற்பெற்ற
வாயிரத்தெட் டண்டத் தவுணருமே—மேயினரா
மோரண்ட மொன்றி லிருந்தா ரிவரன்று
லாரண்டம் பாரினின்று ராங்கு. (௧0)

வரத்திற் பெரியார்மால் வன்பிற் பெரியார்
சிரத்திற் பெரியார் சினத்தோ—ரத்திற்
பெரியார் கரத்திற் பெரியார் நமனிற்
பெரியா ரவுணர் பெரிது. (௧௧)

மன்னிமையோர் வன்மைவளம் வவ்வியமர் செய்தலைத்தோ
ருன்னுயிர்கள் யாவு முணுநசையார்—துன்னயன்காண்
மண்டு தொழில் புரிந்து மாற்றவல்லார் ஞாலமுண்டு
மண்டமலைப் பார்பசிநோய்க் காங்கு. (௧௨)

வெங்கனல்கால் கண்ணார் விரிசடையோர் பேழ்வாயார்
சங்கதிருந் திங்களுந்தோய் சென்னியார்—பங்கமிலா
வென்றிமிக மேற்கொண்டோர் வெய்ய பவத்தினுக்கோர்
துன்றியவைப் பானோர் துதைந்து. (௧௩)

அங்கிமுக னளிமுக னத்திமுகன் சிங்கமுகன்
பொங்கவர்நேர் பல்லோர் பொலிவற்றார்—வெங்கண்
மதுகைட பன்மகிடன் மன்சலந்த ரன்போற்
கதுவிமொய்த்தா ரெண்ணிலார் காய்ந்து. (௧௪)

அரனயன்மால் கால்படைக ளங்கையுற்றோர் பல்லோ
ருரன்கொ ளவுண ருறுமெண்—டரனனந்த
கோடியென்பர் வானிலனும் கூர்ந்தனிக மாய்ச்சூழி
னாடியென்கொல் செய்குவது நாம். (௧௫)

ஓரண்டத் தாரமரா லுள்ளுலைந்தோ மாகினெல்லாப்
பேரண்டத் தார்போர் பெறிற்பிழைப்பின்—றொரு
மொருவரொமை யெல்லா முரப்பித் துரப்ப
ரிருவருநி னுய்யவல்லார் யார். (௧௬)

எல்லையிலா வேண்கொண்ட வெந்தலைவ ரேவருமே
யல்லனமா வீர ரவுணரைத்தாம்—வெல்லுவரோ
கல்லான் மரத்தாற் கடியினவர் நம்முயிரைக்
கொல்லா தொழிகுவரே கொல். (௧௭)

வேற்படைகொள் வீரனன்றி வேறெதிர்ப்பா ராருமிலை
காற்படையுஞ் சூழ்ந்தமையா னுமெல்லாம்—பாற்படவே
யோடுதலு மாகா முறுபகைவர்த் தாக்கியே
வீடுதனன் றென்றுசொற்றார் வேர்த்து. (௧௮)

சாரதர்தந் தானைத் தலைவர் சயவீரர்
வீரமொய்ம்பன் றானு மிடைந்தருஞ்—பேரனிக
வீட்டந் தனைநோக்கா விற்றனகம் வன்மையெனு
மாட்டந் தனையடைந்தார் வாய்ந்து. (௫௯)

வண்டார் வலாரி மருவமா ரெங்குஞ்சூ
ழெண்டா னவரனிகம் யாவுமே—கண்டார்
கவன்றா ரகர்தம்முட் காரியின்ன சொல்வான்
றவன்றாங் குளமா றனக்கு. (௬௦)

ஆண்டகையெங் கோமான்மே லாயிரத்தெட் டண்டத்து
மீண்டனிக மெல்லா மிறுத்தவிவற்—கேண்டருமோர்
சூள்கொண்டோ ரூழி தொடர்ந்துசெய்ய முற்றுமென்றான்
மாள்கின்ற தெங்கவுணர் மன். (௬௧)

காரவுண ராம்பானுட் கங்குல் விடிவதூஉஞ்
சீரமரர் வெய்யசிறை தீர்வதூஉங்—கூர
விழிவாய துன்பினுக்கி றெய்துவதூஉ முண்டோ
மொழிவாய் முதல்வவென்றான் முன். (௬௨)

மகவா னிளைய வருத்தலுமே ஞாலந்
தகவா னளந்த தலைவ—னுகவாவி
னீடிமையோர் தம்மிறைவ னெஞ்ச முறுகவலை
நாடியின்ன சொல்வா னயந்து. (௬௩)

காலமாய்க் கண்ட கருமமாய்க் காணரிய
சோலமாய்க் கொண்ட குணங்களாய்—ஞாலமா
மன்னவையு மின்றி யநாதியாய் மூலமாய்
முன்னவன்றா னாறு முகன். (௬௪)

குன்றுருவ வேல்விடுத்தோன் குன்றடைந்து நாங்காண
வன்றுருவங் கொண்ட தயர்த்தியோ—துன்றயனு
மாக்கு மெனதுருவா யங்களிக்கு மீசன்போ
னீக்கு மெவையு நெடிது. (௬௫)

பாயிருநீர் சூழ்சூர பன்மன் படையையெல்லா
மேயெனுமுன் வீட்டு மிளைஞனென—நீயண்ண
லாயிரமா கோடியண்டத் தாருயிர்கட் கெல்லாந்தா
னாயகனென் றோது மறை நன்கு. (௬௬)

சூரன் முதலோரைத் துன்னித் தொலைக்கவுன்னின்
மூர லதனின் முனிவினுண்மைச்—சீறினெழி
னேக்கினடு வானோர் கொடிப்பினென்று லன்னவனேன்
வாக்கினவில் வார்யார் வகுத்து. (௬எ)

ஈரனிகத் தோடிங்குச் சென்றிலக்கத் தொன்பான்றிண்
வீரர் புடைபோற்ற வெம்படைகை—யாரவே
சூரையட வந்ததன்மை தூக்கினோராட் டாங்குகனென்
பேரையுடைச் செவ்வேற் பிராற்கு. (௪௮)

தாரகனைக் கொல்வேலாற் றனவரை வீட்டிமற்றச்
சூரன் மிடலுந் தொலைக்குமென்னக்—கூரவற்
றேற்றியும்ப ரோடுஞ் செருப்பார்த்து மென்றுருகன்
பாற்றிருமால் போர்தான் பரிந்து. (௪௯)

அன்னதுகண் டாறுமுகத் தையன் முறுவல்செய்
தன்னமருக் கேகலும்பா ரும்பரொன்றாய்த்—துன்னவுண
வோதமொலித் தார்போ ருஞற்றமுன்ன ரேகியதிண்
பூதர் முரிந்தார் புலர்ந்து. (௫௦)

முரிந்ததும்வன் பூத முதல்வர் பொருதே
யிரிந்தலைந்தார் மற்றிலக்கத் தெண்மர்—புரிந்தமரம்
பின்னடைந்தா ரின்னதோர் பெற்றியெலா மோர்ந்துவல்லை
முன்னடைந்தான் வில்லொடுதிண் மொய்ம்பு. (௫௧)

எய்தியெறழ் வில்வாங்கி யேந்தல் கணைமாரி
பெய்தவுணர் தங்கள் பெருந்தடந்தோள்—கைதலைகண்
மார்புகழ லாதி வரைகளாய் வீழவே
யீர்புநின்று போர்புரிந்தா னேற்று. (௫௨)

உன்று விரகோடி யோதநடு நாகமொன்று
துன்று வலைத்தென்னத் துன்னலர்நேர்—மன்றுச்
சமர்செய் துலப்புறாத் தன்மைகண் டேந்த
லமர்செவ்வேள் பால்வந்தா னங்கு. (௫௩)

ஆற்ற லவுண ரனிக மிரிந்தனவே
சாற்று கணத்தலைவர் சாய்ந்தனரா—லேற்று
மருவயவர் தாமுரிந்தார் மைந்தனே யிங்கண்
வருமெனச்சூழ்ந் தார்பலரும் வந்து. (௫௪)

தண்டங் குலிசஞ் சரஞ்சூலம் வேல்பிறவுங்
கொண்டவுணர் பெய்திறனுங் கொன்பூதர்—விண்டமையும்
வீரர் மெலிவுற்று மீண்டமையுங் கண்டுசெவ்வேண்
மூரல் புரிந்தான் முனி. (௫௫)

மூக்கணுடைத் தாதைபோன் மூரல் சிறிதுசெய்து
மிக்கவலி நீட்சியுறு வில்வினைச்செங்—கைக்கொண்டு
கோட்டிநா ணொதைகொளக் கூறும் பலவுயிரி
னீட்டமெலா மாட்டமுற்ற வே (௫௬)

நக்க னருள்குகன்வின் ஞாணின் முதிரொலிபோய்த்
தொக்கசெவி தோறுமுறச் சூழவுண—ருக்கனரா
பன்றேர் பகிர்வ பரிபுரள்வ பாய்மதமா
சென்றே விழுவ திகைத்து. (௫௭)

சேந்தன் சிலையிற் செறிமையுறை சிந்துவபோற்
காந்தளவில் கோல்கள் கடவிறு—ஞந்தருவர்
மன்வான் புழைடைவளை யு மாவவனி நீளுததி
மின்வான் மிடைவ மிளிர்ந்து. (௫௮)

கொடியடுவ வெண்ணில் குடையடுவ பற்பல
படையடுவ மாவடுவ பன்மா—வடுவநெடுந்
தேரடுவ காரவுணத் தீயர் முடியடுவ
தாரகமாஞ் செவ்வேள் சரம். (௫௯)

விரையார் தருவின் விழுவர் தருவர்
திரையா மெனவிழுவ திண்மா—வரையா
மெனவிழுவ தேர்மஞ் சினமெனமா வீழ்வ
வினமதிபோல் வீழ்வகுடை வேய்ந்து. (௬0)

செல்லுறுதாள் கொல்படைகள் சிந்துகர நந்துதிறல்
சொல்லுறுவாய் வீறுபெறு தோளிணைக்கண்—கல்லெனவே
யார்த்திடும்வன் கண்ட மவுணர் துவசமொடு
தீர்த்தனெய்யுங் கோல்கொய்யுஞ் சென்று. (௬௧)

பொன்னுலகம் போயுலவும் பூமன் பதமேகு
மின்னூரமா ரொல்லுலக மேவுமே—மன்னிலத்திற்
கீண்டு விரைந்துசெலுங் கீழதல மூடுபோங்
காண்டகைய கந்தன் கணை. (௬௨)

முன்னருமூ தண்ட முகட்டுருவு மாதிரம்போம்
பன்னகமு மெண்கிரியும் பட்டுருவுந்—துன்னவுணர்
சென்னிமுடி யோடுமுயர் திண்டோள் வரைதள்ளும்
மன்னியசெவ் வேள்விடுமா வண்டு. (௬௩)

வானகமண் டிக்களக்கர் வன்கணமன் பாசறைசூழ்
வானவிடம் யாவுமைய னட்டிடலு—மானவினன்
வேந்த னுளமகிழா வீந்தா ரவுணரின்ன
னீந்திலே னென்றறைந்தார் நேர்ந்து. (௬௪)

வெந்தருவர் தானை விளிந்து கிடந்தமைகண்
டந்தரர்க ளுள்ளுவந்தா ரங்கதிர்வேற்—கந்தனைத்திண்
பூத ரவர்தலைவர் போர்வீர ராருமே
யாதரமுற் றேத்தினா ரார்த்து. (௬௫)

ஐயனம்பு தைப்ப வகன்வான் முகட்டவுணர்
வெய்ய படைதொலைந்து வெள்ளிடையே—செய்யவிது
கண்டிறைவன் பூங்கழல்கள் காண நெறியுமினி
யுண்டென் றுவப்பா ருளம். (௬௬)

காற்றென்ன வண்ட கடாசநெறி வாயிலுற்றே
யேற்றகரி தேர்பரியி னேகியே—சாற்றுமண்டம்
யாண்டுமுற்றார் வெள்ளிடைதா னென்னதுமில் லென்னவொருங்
கீண்டினர்முன் னுற்றவர்போ லேய்ந்து. (௬௭)

சீர்த்தமன்போர்க் குற்ற செயலுணர்ந்து முன்னடைந்தார்
கார்த்த பிணமாங் கருவரையு—மீர்த்திடுமூ
னெய்தரத்த யாறு மிடைப்படுதல் பார்த்தனரு
ளைதரத்துன் புற்றார் நலிந்து. (௬௮)

விஞ்சனைந்தார் நம்படையை வீத்தா னொடுபொருது
வெஞ்சமரில் வென்றிகொடு மீடுமெனு—நெஞ்சமது
தேற்றிடுங்காற் பூதர் திறல்வீரர் பாங்கினுறத்
தோற்றினன்முக் கண்ணான் சுதன். (௬௯)

சேயுருக்கண் டாற்ற சிறியனரி யானையிலா
னேயிவன்கொ னம்முடைய வெண்ணலனே—மேயவவ
னெய்திற் படையனைத்து நாறிடு னுன்னருஞ்சீ
ரெய்தல் வியப்பா மிது. (௭0)

அன்னதுதா னிற்க வவன்மேற்சூர் வந்துபொரு
முன்னரமர் செய்தே முடிக்குதுநா—மென்னலவின்
றாரவுணர் சேனைமுற்ற வண்பூத ருட்கினார்
வீரர் சலித்தார் மெலிந்து. (௭௧)

ஐயன் மருத்தினைப்பார்த் தாரணிகச் சூழலெங்கும்
வையம் விடுத்திடென வன்பவன்—வெய்யவர்கள்
மன்னு மிடத்துரைத்தான் மண்டிசைவான் மீதுலவு
மின்னலின்வேர் பொற்றேர் விரைந்து. (௭௨)

சேயவுணர் சேனைவிழத் தேனொழுக்கிற் சேரநந்த
மாயிரமாங் கோடிகளா வம்புவிட்டான்—மேயவர்த
மங்கந் துணிவுற்ற வாழியிற்செந் நீர்வளைந்த
வெங்கட் பணிநெளிந்த வேர்த்து. (௭௩)

மூவினைசெய் மூர்த்தி முனிக்கலையொடு கைதூண்டு
மேவினையுந் தேரினையு மேபுகழ்வார்—வீவினைச்செய்
கோல்விசைபொற் றேர்விசையுட் கொண்டவர்வேள் கைவிசையோ
கால்விசையோ வென்றார் களித்து. (௭௪)

தூயநெடு வாளி துணித்தவங்க மீதெழுத
தீயருயிர் வான்புகுத றேர்ந்துசெல—லேயுமலை
பற்றே லமரா ரடுபகைதீர்ப் பான்வைரா
நூற்றே றுதல்சிவனு மோர்ந்து. (௭௫)

காலொருபாற் கோடொருபாற் கையொருபாற் காதொருபால்
வாலொருபான் மாக்களிறு மன்றோற்ற—நூலுணரார்
சொல்லுபிரசங்கத்திற் சொற்பொருள்சோர்ந் தொற்றுமையின்
றொல்லுமுறை காட்டுமே யுற்று. (௭௬)

வாரற்ற வார்ப்பற்ற மன்னுங் கலினமற்ற
தாரற்ற பல்லணமுந் தானற்ற—சீருற்ற
சுற்றத் தவர்நிலம்பொன் றொகைமுத லொவ்வொன்றின்
பற்றற் றவர்போல் பரி. (௭௭)

பொன்றுரும் வையம் புரவிபோய்ப் பாகுபோய்
மின்றுருஞ் சில்லிபோய் மேவுவளி—தன்றலே
வாரிவெள்ளத் தாழு மரக்கலம்போற் செங்களத்திற்
சோரிவெள்ளத் தாழுஞ் சுழன்று (௭௮)

மன்னுமிடந் தோறு மழையெனவே வெங்கணைகண்
மின்னவிருஞ் செங்கதிர்வேல் வேள்சொரிந்தாள்—கொன்னுதிய
சூலங்கொ ணேமிகொ றன்வச் சிரங்கொல்கூர்
வேலதுகொல் லென்ன விரைந்து. (௭௯)

சூழியன்மா தானை துணிந்தவுட லேழ்கடல்பே
ராழியொடு வானு மடைத்தனவேள்—பாழியம்பா
லீரா விறந்தவெண்ணின் றெண்கவந்த மாடினவை
யோரா யிரகோடி யுண்டு. (௮0)

ஆரவுண ராக்கைநெய்த்தோ ராறாகி யாழியா
யோரும் பெரும்புறமா வோதமாய்க்—கூருமா
ஆழியெழு கீத்தம்போ லோங்கிப் பரந்ததே
யேழினோ டேழுலகு மேய்ந்து. (௮௧)

காரா ரவுணக் களேபரங்கா னீத்தமாத்
தோரார்கலமாகச்செங்குருதி—நீராக
வெங்கடனேர் தீபமா வேளுந் தகமீனைச்
செங்கடனே ராகுஞ் செறிந்து. (௮௨

அண்டமிது முற்றவுண ராவிகொள வேலையண்டங்
கொண்டபடை பின்னுங் குழுவிவரல்—கண்டருள்கூ
ராவி னினியனென்னி லம்பிலண்ட கோளகையின்
வாயின் மறித்தான் வலிது. (௮௩)

விட்ட கணையால் விளிந்த களேபரம்வான்
றொட்டவனி முற்றுமுற்றுச் சூழ்வனகண் — டிட்டயங்கு
கந்தவே டந்தைபோற் கண்களினா னோக்குதலும்
வெந்தவே யெல்லாம் விரைந்து. (௮௪)

வெந்ததுகள் பட்டனவான் மேவு களேபரந்தா
னாந்தாத்த நீர்வறந்த வுன்னுலக — முந்துபோ
லாயினமா லம்புயத்தோ னண்ட ரறுமுகனை
மேயினரார்த் தேத்தினார் வேட்டு. (௮௫)

அன்னபோ தொல்லை யடுகளத்திற் சூரடைந்து
மன்னித் திறஞ்சேர்ந்து மாகமுறத் — தன்னனிகந்
தன்னையலைத் தானையும்பர் தம்மோடு சாய்ப்பனா
னென்ன கவின்றா னினைந்து. (௮௬)

மாற்றமிந்த வாறுரைக்கு மன்னவர்மன் றன்னுளத்திற்
சீற்றமது மூளச் செருக்குறித்தான் — காற்றூர்ந்து
பூந்தனித்தே ரேறிப் புலவரெலாம் போற்றிடவே
சேந்தனுநேர் புக்கான் றெரிந்து. (௮௭)

புக்கபோ தையனொளிர் பொற்பார்ந்த தோற்றமும்பான்
மிக்க கரநிரையு மின்படையுந் — தொக்கமா
னனவிலும் வீரமுமே நோக்கிமுன்சொ றக்கனைப்போற்
கோனினைய கூறுங் கொடிது. (௮௮)

வானென்று நோக்கனருண் மன்வரத்தி னானிறவேன்
யானென்று மிப்பெற்றி யாயிருப்பேன் — றானென்று
கூர்த்தென்னோ டேற்றார் குலைந்திறந்தார் பல்லோரன்
றோர்ந்திலைநீ போலு முளத்து. (௮௯)

உளமெலிந்தென் வேலை யுனாற்றியுலை யும்பர்
இளவி சரதமெனக் கேட்டே — யிளமை
மிகுந்திடுமோர் பிள்ளைமையான் மேவினையிங் கள்ளல்
புகுந்திடுமோர் போதகமே போல். (௯௦)

உடைப்பெருமாத் தானைசெற்றா யுன்னைச்சே யென்று
விடுப்பதில்லை வெந்நுற்று மேவிப் — படுப்பனும்பர்
சாரதர்க டம்மையுமே தாக்கிக் கெடுப்பனென்றான்
சூரனெனும் வெய்யோன் சுளித்து. (௯௧)

தீய செயலினையே செய்கயவ நீவறிதே
வாய துறக்கயப்ப வம்புரைத்தா — யாயவே
மேலுரைக்கற் பாலதென்னை மேவுனக்கி யாம்விடுவெங்
கேகனுரைக்கு மென்றான் குகன். (௯௨)

தாரகமாம் வேளினைய சாற்றலும்வெஞ் சூர்வெகுண்டு
மேரு நிகர்வதோர் வில்வளைக்கப்—பாரிடர்மன்
வானோர் விடத்தை வளைத்தாங்குத் தானவர்கோ
னேனோன் றனைவளைத்தா ரார்த்து." (௯௩)

சிலைவீ சினர்தோ மரம்வீ சினர்சூ
லிலைவீ சினர்படைக ளெல்லா—முலைய
வலைவீ சினரெதிர்ந்தார் மாயவெறிந் தாம்பல்
வலைவீசி யாப்பவர்போல் வாய்ந்து. (௯௪)

கண்டவுணர் கோன்விரைந்து காண்ட மழைசிதறித்
தண்டவில்வெம் பூதர் சமைத்தடிந்தான்—மண்டவர்தாம்
வீடினார் தோள்கரம்போய் வீழ்ந்தனமன் வேற்றுருக்கொண்
டோடினா ராயினா ரோய்ந்து. (௯௫)

பூதர்தாஞ் சாய்தலும் போற்றிலக்கத் தெண்மரும்வே
றேதுவனுஞ் சூழ்ந்துடனே துன்னியிருங்—கோதைதொங்கு
பாரமுறு விற்கோட்டிப் பன்னரிய கோன்மாரி
காரவுணன் மேற்சொரிந்தார் காய்ந்து. (௯௬)

தூவுகணை யாவும்வெஞ் சூர் மேற் படவிளிவு
மேவினவா றொன்றும் விளைத்திலமன்—மாவயவர்
சீரோவப் பாராச் சிலைகுனியாக் கோல்பொழியாத்
தேரோடு சாரியுற்றான் றேர்ந்து. (௯௭)

உன்னூறு கோடிவெவ்வே வோர்தொடையி னூரவுய்த்து
மன்னூறு செய்வனியான் வட்டணைபோய்—முன்னூற
மாறுவிடு கோறுணித்து மற்றவய வீரர்தா
மேறுதேர் வில்லிறுத்தா னெய்ந்து. (௯௮)

அன்னவர்போ ராற்றுமுனே ராயிரமோ ராயிரங்கோன்
சென்னிபுரந் தோள்கரத்திற் சிந்திடலு—மன்னிலக்கர்
நேருமெண்மர் வில்வலிபோய் நீங்கினர்திண் வீரனென்றோன்
றேரின்மேற் பாய்ந்தான் சினந்து. (௯௯)

பாய்ந்துதிறல் வாகு பான்முனருள் வானூரீஇ
வேந்தன்கொன் விற்றுணிக்க வெவ்வவுணன்—காய்ந்துரத்தி
லோர்கரத்தி னற்புடைத்தா னெய்யெனவீழ்ந் தானவன்றா
னார்ச லுணர்ந்தெறிந்தா னங்கு. (௧00)

எறிந்தபோ தேர்விசும்பி லேகு மிளவ
லறிந்துசென்று வேள்பா லடைந்தான்—றறிந்தசிலை
பார்விட் டகன்றுவிண்போய்ப் பன்சே யடங்னக
சேர்வி லெடுத்தா னெடித்து. (௧0௧)

வினைகழலார் மன்னன் வரிவில் வளைத்துப்
புனலனல்கா லொலித்தல் போல—வெனைவருமே
யுள்ளந் துளங்க வுறுநா ணொலியெடுத்தான்
வள்ள லறிந்தனனே மற்று. (௧0௨)

கார்வண்ணன் பாருண்பொழுதுங் கஞ்சன் றுயில்பொழுதுந்
தீர்வுறு தண்டமுற்றுஞ் சென்றுருவி—யார்வி
ணிலவி யுயர்கயிலை நேர்வதோர் சீர்கொள்
குலவி லெடுத்தான் குகன். (௧0௩)

குன்று நிகராக் குலவுபெரும் வில்வாங்கித்
துன்று மெழுவகையாந் தோற்றமுற்று—நின்ற
கணத்துயிரின் கூட்டமொடு காருருமார்த் தென்னக்
குணத்தொனிதான் கொண்டான் குகன். (௧0௪)

மருவருணத் தோகை வழங்கலுமே கொற்றம்
வருதிண் வரிவில் வளைஇ—யொருபத்து
நூறா யிரத்திரட்டி னோன்கணைபெய் தானமற்கு
ஆறா யிரம்புரிகு ருற்று. (௧0௫)

வான்மறைத்த வாசை மறைத்த மதிதோயொண்
மீன்மறைத்த வெய்யோன் வெயின்மறைத்த—கான்மறைத்த
வாரு மலைமறைத்த வம்பார் மறைத்தவுடர்
கூரு மலைமறைத்த கோல். (௧0௬)

காற்றிற் செலுவ கனலிற் படர்வகொடுங்
கூற்றிற் கொலுவவிடக் கொள்கையுற்ற—பாற்றுச்
சிறையுள் ளனபல் சிரம்படைத்த வெண்டிக்
கறைபுகழ்கொள் சூரபன்ம னம்பு. (௧0௭)

மேரு வினைத்துளைப்ப வெவ்வேறு வண்ணத்த
கூருறுகோன் மாரிபெய்தான் கோனமா—ராருமே
கைகுலைத்தே யைய கரவிறும் போயுறைதற்
கெய்திடுமெங் குள்ளதென்று ரிங்கு. (௧0௮)

உரைத்தவர்க்கு மான்மா றுரைவழங்கு முன்வேல்
கரத்திலங்கு வேளிஃது கண்ணுற்—றெரித்துவெய்ய
தீவிடுக்கு மூதைபோற் றீயசில தன்பேரிகரி
லேவிடுத்தக் கோறடிந்தா னேய்ந்து. (௧0௯)

அங்கவுணர் கோனெங்கலைய னெதிருறவே
மங்குலென மானமிலா வண்டெய்தான்—புங்கவனுங்
கோன்மழைபெய் தான்கொடியோன் கூரேக் கணைப்புரத்திப்
போன்மொய்த் தறுத்த புகைந்து. (௧௧0)

அறுத்தபின்னும் வெய்யோ னறுமுகவன் மேலே
மறுத்தும் பகழிபெய்தான் வாளி—கறுத்துருமன்
கந்தனா றம்பிற் கடிந்தவற்றை நீறாக்கி
யுந்துவண் டேழ் நூறுவிட்டா னுற்று. (௧௧௧)

மாயைமகன் மற்றதனை வாளிகளி னாலறுத்தே
யாயிரங்கோல் செய்மு னணுகவிட்டான்—மேயவதை
யத்தொகையவத்திரத்தட் டம்பா யிரத்திரட்டி
யுய்த்தனன்வே டெவ்வெருவ வுற்று. (௧௧௨)

சீரார் குகன்விடுகோல் செல்ல வவற்றைச்சூ
ரீரா யிரம்பகழி யேவிவிட்டான்—ரூராருஞ்
சேயம் பனைத்துஞ் செலச்செலவே தான்முடித்தான்
றீயடைவ வாயிடல்போ றோர்ந்து. (௧௧௩)

ஐயன் விடுகணையை யவ்வவுணர் கோனீக்கும்
வெய்யன் விடுகணையை வேளறுக்கு—மெய்புநெடு
வாளிகுறைந் தாங்கெழுநீ மல்கியது பார்பகிர்ந்த
நீளசலம் வற்றியழுந் நீர். (௧௧௪)

தார்கெழுவேற் சேந்தனுமந் தானவர்தம் வேந்தனும்வெம்
போர்புரிதல் காணப் பொருவீர—வீர்வளைதான்
வெய்யவிவ ருள்ளெவர்பான் மேவி நடத்துமென
வையமுளத் தார்ந்துநின்றா ளாங்கு. (௧௧௫)

யாளிக்கு முன்னோனை யானைக்குப் பின்னோனை
வாளிக் குலமா மழைமறைத்த—வேளின்
வடியத் திரநூறி மற்றவனூர் பொற்றேர்க்
கொடியறுத்து நின்றார்த்தான் கோன். (௧௧௬)

சூரன்செவ் வாயிற் சுரிமுகம்வைத் தூதினன்றன்
சீரதிசைத் தென்னச் சினங்கொண்டு—கூரவே
யேற்ற கணைமழைபா லீராறு தோளுடையான்
றோற்ற மறைத்திட்டான் சூழ்ந்து. (௧௧௭)

மறைத்த விசிகத்தை வாளி மழையாற்
குறைத்தசுர னூர்தேர்க் கொடியை—மறைத்தலைவ
னேழ்கணையி னாலறுத்தே யேந்தல் குமரேச
னாழ்கடலின் வாயிட்டா னங்கு. (௧௧௮)

தானவர்கோன் கேதனமொண் சாகரத்தி லற்றுவிழப்
பானுகம்ப னென்னும் படைத்தலைவன்—றானுவந்து
புங்கவர்கள் போற்றப் புகழ்ந்துகுனித் தாயிரவாய்ச்
சங்கம்வைத் தூதினன் சார்ந்து. (௧௧௯)

பானுகம்ப னூதும் பணிலத்தி னோதை
தானுகம்பன் றணிலவத் தங்கிற்று—வானவர்த
நாதன் விறல்கண்டு நாரணன்றன் றூயசங்கும்
போதமுழங் கிற்றே புரிந்து. (கஉ௦)

போதகனில் வானவர்வேள் பொற்றடந்தேர் மீதுகொடி
யாதிநீ யென்றனலை யங்கேவச்—சோதியுமோர்
குக்குடமாங் கேதனமாய்க் கோமான்றேர் மேன்மேவி
மைக்குலம்போ லார்த்தான் மகிழ்ந்து. (கஉக)

கொக்குரவே டேர்க்கொடியாய்க் குக்குடங்கூ யிற்றவுணர்
தங்குல் புலர்வை கறைகாட்ட—பங்கயன்மு
னூர்பலரு மார்த்தனரா லவ்வொலிபோ யண்டமுட்டிச்
சூர்தன் செவிதுனிற்று சூழ்ந்து. (கஉஉ)

என்முன் வரற்கஞ் சிமையோர்வந் தார்த்தனர்வே
டன்வலிகொ னன்றிதெனுச் சாரயன்சீ—மன்மருளத்
தேவரைமுன் சொன்றுபின்னர்ச் செய்தன்னை வெல்வனென்று
னேவரையு மெண்ணிலா னேற்று. (கஉங)

இருக்கமைந்தன் போரிங் கிமையோர் திறலார்
செருக்ககல்வான் றேர்விண் செலுத்தென்—றிருக்கும்
வலவற் குரைத்திடலு மற்றவன்றூழ்ந் தொல்லை
செலவுய்த் தனன்வையஞ் சேண். (கஉச)

பாகனுகை தேரெழீஇப் பன்முகில்கீண் டும்பருறை
மாகமதிற் சென்றடைய மன்னவர்ம—னாகமன்ன
நீளியல்கொள் வில்வளை இ நோமரர் சோர்ந்திரிய
வாளிமழை பெய்தான் வலிது. (கஉ௫)

பெய்கின் றழிகீசன் பெற்றிதனை நோக்கியுள
மைகின் றவர்க்கருளு நாதன்சேய்—மொய்தகித
மார்விசிக முய்த்தவைகீத் தண்வலவற் பார்த்துவிண்மேற்
றேர்விடுதி யென்றான் றெரிந்து. (கஉசு)

என்னலுந்தாழ்ந் தேண்வலவ னிம்பரும்பர் புக்கெழல்போன்
மின்னவிருந் தேரதனை விண்கடவித்—தன்னவுணர்
மன்முன் விடவிரியு மாகாஞ்ச லீரெனவோர்
மென்முன் கரயமைத்தான் வேள். (கஉஎ)

கந்தனுரை கேளாக் கடவுளர்க ளெந்தையிவன்
வந்திடு முய்ந்தமெனு மாமகிழ்வு—நந்தவெஞ்சூர்
சென்றறிவார் தேவரென்முன் செய்கொலலெனத் தேர்ந்தெதிர்ப்
னன்றிதெனச் செய்தா னகை. [போ (கஉஅ)

சீற்றமிகு சூரன் சிலீமுகம நேகமுய்த்தான்
வேற்றலைவன் வாளிபல விட்டவைநீத்—தாற்றவமர்
செய்தா னிவர்தம்மிற் செல்லம்பு செல்லம்பிற்
பெய்தார் பொருதார் பெரிது. (௧௨௯)

விரைவினிரு வோரும் விசிகமழை தூய்ப்போர்
புரிபொழுதி லாசை புரையுற்—றெரிதந்த
தாரிரும்பார் சோர்ந்திரங்க வன்னவர்தேர் மீதலத்துச்
சாரிகையாப் போய்த்திரிந்த சார்ந்து. (௧௩௦)

பாதலமே சூழ்குவன பன்றிசையே யோடுவன
பூதலமே மேவுவன பூமணகர்—மீதுறுவ
கூறுபல வண்டங் குலவுவன நேமிசெல்வ
தேறுமவ ரேறுமணித் தேர். (௧௩௧)

மன்னிருவர் தேர்செல்வ மன்னிருவர் தாமருண்டா
ருன்னிருவர் மற்றோ ருயங்கினார்—துன்னிருநீர்
வண்டா ரணிபலைந்த வான்மா ருகடுதிர்ந்த
வெண்டா ரகையுகுந்த வீந்து. (௧௩௨)

தேரிரண்டு மேகித் திகழூழ தண்டமெங்குஞ்
சாரி வருகலொடுஞ் சண்முகன்மே—லாரு
மிணையிலனீ றூரா னெழிலி யெனவே
கணைமழைக ணீர்த்தான் கடிந்து. (௧௩௩)

மழுவனந்த கோடி மலிகப் பணமாங்
குழுவனந்த கோடி குலிசங்—கழுழ
னெழுவனந்த கோடிவே லெண்ணனந்த கோடி
கொழுவனந்த கோடியுய்த்தான் கோன். (௧௩௪)

அன்னபடை மாரிதனை யத்தன்காற் றிற்றிகழ்கோன்
மன்னவிடுத்தவற்றை மாற்றி முறை—பின்னருமோ
ரேழுடனே ழேவேவி பேறிரத மாதொலைக்கச்
சூழுறுமோர் தேரிலுற்றான் சூர். (௧௩௫)

மன்வில் வளைத்தவில் வன்பகழி தூண்டவரன்
றன்மகன்கண் டோர்திண் டனுவாங்கித்—துன்கணைக
ளேயவற்றை மாற்றிடலுஞ் சூரனந்த கோடிவெங்கோல்
சேயவன்மே லுய்த்தான் றெரிந்து. (௧௩௬)

கந்த னவற்றையெலாங் காண்டமழை யான்மாற்றி
யந்தநுவன் றோண்மிசையோ ராயிரங்கோ—லுந்தவவை
சூர்புயத்து மேற்படலுந் தூளாய்ச் சிதறிற்றோர்
போர்வரைமேல் வீழாலி போல். (௧௩௭)

அந்தையுறு தானவர்கோ னன்னதனை நோக்கியே
யெந்தையொரம்பிற் செல்ல விராயிரங்கோல்—சிந்தையினும்
வேகமாய்த் தூண்டவவை மேவியெந்து நுண்டுகளா
தாகமா வாசையுற்ற வார்ந்து. (கக அ)

ஆங்கதுபோ தையனுய்த்த வம்பனைத்து மாற்றியே
பாங்கமரும் வீரர்மா பாரிடர்மேல்—வேங்கணைக
ளேற்றலுற்றான் றன்மைகண்டு துன்னு யிரஞ்சரந்து
யாற்றலுற்றான் விற்றுணித்தா னங்கு. (கக க)

மற்றுமோர் வில்லேந்தி மஞ்சுலைய வார்த்தருவம்
பெற்றுவிண்ணிற் றோன்றவது பேண்குகன்கண்—ணுற்றும்பர்
சென்றார்ந்து தாக்கவிறை சேர்போ திளவலொடு
நின்றாடல் செய்குவன்சூர் நேர். (க௪0)

விண்ணின்று சூரன் விரைந்து கரந்துசென்று
மண்ணிற் செலநிலம்வேள் உந்துவெம்போர்க்—கண்ணுதையிற்
றோற்றமது மாற்றியே தூரீக் கடனடுவண்
கூற்றமன்னு ஞான் குறித்து. (க௪க)

மன்னவண்வேள் சென்றபொர மாயையின்வெஞ் சூர்மறைந்து
துன்னுந் திசைமுடிவிற் றோன்றவங்கு—முன்னிடப்போய்
மாதவத்திற் போருஞற்ற மன்னன் கரவற்றோ
பாதலத்தி னின்றான் பரிந்து. (க௪உ)

ஐயனங்குஞ் சென்றுசம ராற்றவுரு மாற்றியே
வெய்யன் மகமேரு மேனிற்பச்—செய்யனவண்
டுன்னவவன் பானுலகிற் றோன்றவங்கண் போய்க்குகன்சூர்
தன்னொடமர் செய்துநின்றான் றான். (க௪௩)

ஆற்றிமைப் போழ்தே யசுரனண்ட கோளத்தின்
மேற்றிகழ்வா யில்படர மேவவண்போ—யேற்றெதிர்போர்
செய்தனையா னேறிவுளித் தேரையம்பி னலட்டா
னுய்திறனல் குத்தமவே ளுற்று. (க௪௪)

கந்தன் கணையாற் கவின்மணித்தே ரிற்றிடலும்
மிந்திரஞா லத்தேரை யெண்ணவது—வந்தததின்
மன்னியர்ந்து போயண்ட வாயி லடைத்தமைகண்
டென்னிறைமை நன்றென்று னிங்கு. (க௪௫)

இறையிலவுணர்கோ னேந்துதனு வாங்கி
யறையநந்த கோடியம்பெய் தண்ட—நெறிவாயில்
பொத்து கணைக்கதவம் போழ்ந்தப்பா லாம்படையை
யத்தகுவன் கூவினு னார்த்து. (க௪௬)

ஆர்த்திடுமக் காலத்தி லண்டத்தப் பானின்ற
மூத்திடுநாற் றானைவெள்ளந் துண்ணெனப்போய்ப்—போர்த்தொ
செய்வான் குகன்பாற் றெழித்துமுற்ற வும்பருள [ழிலைச்
கவார்ந் தயர்ந்தார் நலிந்து. (கசஎ)

ஆலமோ வூழி யனலோ விடிமேக
சாலமோ வென்றயரத் தானைவெள்ளங்—கோலவேள்
தன்முகில்கான் றென்னப் படைவீசி யார்த்திடவெங்
கோன்சிறித் நோக்கினன்றன் கோ. (கசஅ)

வெற்படுமோ வேற்குகன்றீ மேவ விழித்தளவின்
மூற்படுமோ தானை முடிவுறலு—மெற்படுமோ
அண்டத்தப் பாற்படைபோர்ந் தண்மியத்தன் பாற்படைகள்
மீண்டத்தப் பார்த்துய்த்த வேர்த்து. (கசகூ)

பாப்பினுர் தானைதனைப் பாரா மறைக்கோர்
காப்பினுன் றீயுமிழ்தன் மானு—முரப்பிணு
மூழிற் சிறிதனல்பஞ் சோங்கறனிற் புக்கென்னப்
பூழியாய்ப் போர்த்தனவிண் பூ. (கரு0)

அந்தமிலாச் சேனைமுற்று மையனொருங் காரத்தால்
வெந்தழியப் பின்னுமே மேலையண்டத்—துந்துமத
வாபரிதேர் வல்லவுணர் மன்படைக ளார்த்துவா
மன்னன் கண்டா னெடிது (கருக)

இந்தனங்கை யாழி கழுமுளெழுந் தண்டமழுச்
சந்த முறுபடையைத் தானேக்கி—நந்தம்பாற்
றன்னு படைநிற்கத் துன்னுர் படையனைத்துங்
கொன்றடைதி ரிங்கென்றான் கூர்ந்து. (சருஉ)

பங்கமில்வேள் விட்ட படையனந்த கோடியா
யங்கதிருந் தீயு மாவும்போ—லெங்குமாய்
நின்ற படையனைத்து நீறுக்கி யோரிமைப்பின்
மன்ற விறல்படைத்த மற்று. (கருங)

ஆயகுகற் சூழ்படையைத் துன்னித் தொலைவுசெய்தே
மேயபடை டைந்து மிவணெழிய—மேயவோ
ஆயிரத்தே ழண்டத் தகலமும்போ யாங்கனிக
மயமுழு தட்டுலவு மற்று. (கருச)

இந்து படைமுற்று மண்டங்க டோறுநின்ற
வெந்ததுவர்த் தேய்த்து விரைந்துதிரி—தந்திடலுந்
தெவ்வவுணர் கோமான் செயிர்த்திதனை நோக்கிவல்லை
இவ்வனுயி ருண்பனென்று னேற்று. (கருரு)

சாற்றிமன்முன் றானுவருள் சக்கரத்தை யேத்திமுறை
வேற்றிகழ்கை வேண்மேல் விரைந்துவிட் — போற்றுகுக
னாரும் வெருவவரு மன்னதைவா வென்றபற்றப்
சூருட் டளர்ந்துநின்றான் சோர்ந்து. (க[illegible])

ஒல்லருமா மாயைவல்ல வோர்தனித்தேர் மேனின்றான்
பல்லுருவங் கொண்டு பகழிபெய்ய — வெல்லயிலோன்
றெம்மாய நன்றிதெனச் சேதனக்கோ லுய்த்தலுமஃ
தம்மாய முற்றுமட்ட தாங்கு. (க[illegible])

மாயவுரு மாய மதுகைபோய் மாழாந்து
தீய வொருவனே தேரினின்றான் — மேயதோர்த்
தண்டருஞ்செவ் வேற்கை யறுமுகனைப் போற்றிமண
வண்டரும்பூ மாரிபெய்தார் வாய்ந்து. (க[illegible])

ஆர்த்தவெஞ்சூர் தேரோடுந் துண்ணென்ன வேகாந்து
போர்த்தவண்டப் பித்திகைவாய் போயெய்தி — யார்த்தறைகூய்ப்
புக்காங்கப் பாலண்டம் போகத் தொடர்ந்தறிவின்
மிக்கானுஞ் சென்றான் விரைந்து. (க[illegible])

தின்னகத்திற் செல்லுந் தனித்தே ரொடுங்கடந்த
கொன்னமர்செய் திண்ணவுணர் கோனின்ற — வன்னவிடஞ்
சேறலுமே யெந்தையாஞ் சேயுடன்வெம் போருஞற்றி
வேறண்டம் போயினான் வேந்து. (க[illegible])

இன்னவண மேந்த விரும்புவன வண்டமுற்று
மின்னெனச்சென் றார்போர் விளைத்துநின்று — பின்னுமறை
வாரியற்கை யிற்செலவே ளவ்வண்டந் தோறும்போய்ப்
போரியற்றிப் போனான் புரிந்து. (க[illegible])

அந்தவம யத்தண்ட ரங்குரவர் தம்மைவிட்ட
மைந்தர்போற் றேம்பலுற்று மாலையண்மி — வெந்தகுவன்
மாயைவல்லோ னீண்டொரீஇ மற்றண்ட மேயதன்மை
சேயஃது சூழ்ந்திலன்கொ றேர்ந்து (க[illegible])

வாடினனென் றொன்னலனை மைந்தன் றொடர்ந்துசென்றான்
கூடினனோ நேர்ந்து குறுகலனைத் — தேடினனோ
தேரிலமற் றண்டத்துஞ் சேயவனோ டேகினனெ
னேரிடுமோ வென்றயர்ந்து நின்று. (க[illegible])

என்றபோ தங்க னெழிற்பூவை வண்ணத்தான்
றுன்று மயனும்பர் சூழலைப்பார்த் — தொன்றுமரி
சூரனுடை யாற்றலையே சூழ்ந்துமதித் தையன்வில்
வீரமறந் தையுறுவீர் வீழ்ந்து. (க[illegible])

ஓதியா யோர்ந்தா ருணர்வுமே யொண்ணாத
நீதியாய் நேரு நிமலமதாய்ச்—சோதியாய்ப்
பேதியா தேகமாய்ப் பேசுமெம்ம னோர்க்கெல்லா
மாதியா மாறுமுக னாங்கு. (௧௬௫)

ஈறில் பரனே யெழிற்குழவி தன்னியல்பா
யாறுமுகங் கொண்டுதித்த தல்லாமல்—வேறுதான்
சொல்லற் கியையுமோ தோன்றறன்மை தேறியுநீ
ரல்லற் படுகின்றீ ராழ்ந்து. (௧௬௬)

ஐய முறுதலீ ராயிர கோடியண்டத்
தொய்யெனச்சென் றூறு முடன்றொடர்ந்து—வெய்யனொடு
போரியற்றிச் செய்தாரந்துபோந்திடுவ னோரிமைப்பி
னீருமே காண்குவீர் நேர். (௧௬௭)

என்று திருமா லியம்ப வயன்முதலோர்
நன்றெனவே தேறினார் நண்ணவன்செ—லொன்றியவோ
ராயிர கோடியா மண்டத் தினுமோடித்
தூயனம ராடினான் சூழ்ந்து. (௧௬௮)

வெந்திறன்மாப் போராற்றி மேவசுரர் கோன்மீட்டு
மிந்தவண்டத் தேர்மலிம கேந்திரத்தில்—வந்திறுத்தான்
சாயை விடாதுசெல்வோர் தம்மைப்போற் சூரோடு
சேயுந் தொடர்ந்துவந்தான் சேர்ந்து. (௧௬௯)

வந்ததன்மை நோக்கியயன் மன்னைத் தொ...ந்தனனென்
றுந்தவுணர் தானை யுருத்துவளை—தந்திடலு
மெந்தை முறுவல்செய் தேண்படையை நீறாக்கித்
தந்தைசெயல் காட்டினான் றான். (௧௭௦)

ஆறுமுகனகையி னங்கியினாற் றானவர்க
ணீறுபட்ட சாம்பர் நிவாமதை—வீறார்பர்
கண்டனர்பூ மாரிபெய்தார் காய்சூர் தனிநின்று
னொண்டவனுண் சிந்தனல்போ லுற்று. (௧௭௧)

முன்புறுசே யங்கண் முறுவல்செய் திட்டதுவுந்
தன்படைமாய் தந்ததுவுந் தான்றனியா—நின்முறையும்
வீரரொடு பூதர் வியந்தார்ப் பதுங்கண்டு
சூரகத்திற் சொல்லலுற்றான் சூழ்ந்து. (௧௭௨)

பின்ன ரெழின்மைந்தர் போரமைச்ச ரேனையோர்
முன்னர் முடிந்தார் முடிவுறா—வன்னிலைய
பன்னனிகஞ் செவ்வேள் படுத்தான் றனியானே
னென்னசெய்வ தென்றுயிர்த்தா னிங்கு. (௧௭௩)

மாயைதனை மன்னினைக்க மற்றவணோர் வந்துநின்றே
யாயதிறன் மைந்தகளர் வாயென்னைக்—கூயினதென்
னென்னமகா ராதி யிறந்தோ ரெழத்தக்க
துன்னுதிற நல்கென்றான் சூழ்ந்து. (௧௭௪)

உன்னுமொக்க றுஞ்ச வொருவனே யாயும்பர்
துன்னுசிறை விட்டிலனீ தோன்றலுட—னின்னு
மிகல்செய்ய வெண்ணினையே யெல்லாத் திருவு
மகல்வதற்கோ ரையமிலை யால். (௧௭௫)

பன்னிருதோட் பண்ணவனைப் பாலனென்றே யுன்னலைநீ
யன்னவனங் கைவேலி னாற்படுதி—யுன்னரிய
வின்னினுயி ரேகநின்றா யென்னுரைகேட் பாயல்லை
சென்னிவிதி தீர்ந்துளரார் தேர்ந்து. (௧௭௬)

நின்றிடவஃ தேண்மைந்த நின்னுண் மகிழ்வுறுவான்
பொன்றினர்தாம் வேண்டிற் புறக்கடல்சார்—துன்றுமன்றன்
மண்டமுத மந்தரமா மால்வரையை யீண்டுநீ
கொண்டடைதி கூடுமென்றாள் கூர்ந்து. (௧௭௭)

இவ்வண்ண மாயையுரைத் தேகுதலுஞ் சூர்கேளா
வவ்வைதன் சூழ்ச்சிநன் றென்றார் மகிழ்வுற்—றெவ்வமிலா
வின்னமுத மந்தரங்கொண் டேக வெவ்வரையுய்த்து
மென்ன நினைந்தா னினிது. (௧௭௮)

தேரினின்று நீங்கியே சீயத்தின் மேலிவர்ந்து
சீரிந் திரஞாலத் தேரினைக்கூ—யோருளத்தின்
பொற்புலையச் சென்று புறக்கடலின் சாரமுத
வெற்பைக் கொணர்தியென்றான் வேந்து. (௧௭௯)

இந்திர ஞாலம்போ யேழ்கடற்கப் பாலமுத
மந்தரம்பேர்த் தேற்று மகேந்திரத்துட்—டந்திடலு
மண்ணவிரக் கால்வரவே யாங்கொழிந்த தானைமுற்றும்
துண்ணென் றெழுந்த துடித்து. (௧௮௦)

தூள்பட்ட யானை துரகதந்தே ரீர்க்குமா
வாள்பட்ட நெற்றியுடை வல்லவுணர்—நீள்பட்ட
சேனை யுயிர்த்தெழுந்து சேண்பார் நிறைந்தண்ட
மேனிலையின் காறுமுற்ற மீண்டு. (௧௮௧)

தண்டமெழுத் தோமரம்வாள் சக்கரம்வேல் கோனெடுங்கோ
தண்ட முதற்படைகொ டானவரோ—ரண்டர்
துடிக்கும் படிவேழஞ் சூழ்பரிமு தண்டம்
வெடிக்கும் படியார்த்த வோர்த்து. (௧௮௨)

என்னும் புலிவதனன் வன்னிமுக னெற்பகைஞ
னென்னுமறங் காயமைச்ச ரோரிருவர்—துன்னுஞ்
செழுந்தார்மூ வாயிரராஞ் செல்வருட னேரே
யெழுந்தா ரிமைப்பி னினிது. (கஅங)

நோக்கின்ற தொல்வடிவிற் றுன்னினர்சூழ் தானைகண்டு
நோக்கின் றிவணம்மேற் போந்தவனார்—சீர்க்கவெனச்
சூழுனது ரோணமுடிச் சூரன் புடைதன்னிற்
கூழுனர்போர் செய்வான் குறித்து. (கஅச)

உய்ந்திவர்தா மாருமெல்லை யுன்னிந் திராஞால
மந்தரமோ டுற்றதுவு மற்றவர்க—ணந்தவெழு
மாண்புமிறை நோக்கி மகிழ்ந்தனையைப் போற்றியே
வேண்புயங்கள் பூரித்தா னேய்ந்து. (கஅரு)

ஆற்றலிரப் புள்ளா னரியா சனமேறி
யேற்றபெரு நல்லவைக ளேய்ந்தொத்தான்—போற்றுந்
துணைவர்தோள் சென்னி துயங்கி நிவந்த
வணையை யியற்றிவா ரார். (கஅசு)

இமையுளார் பற்றுமுனந் தேர்ந்தோ டுதுமென்றே
யாமதமா தேரூர்ந்த மன்னொருபா—லுமொருபால்
சார்ந்தவரோா சாராகித் தாங்குபடை சிந்தியும்பர்
பேர்ந்திரிகின் றூர்நோக்கார் பின். (கஅஎ)

புன்னுருவங் கொண்டும்பர் போயினார் வேதாள
வெள்ளமுறு வீரரிவண் வீந்தமென்று—ருள்ளு
விலக்கரெண்ம ரேந்த லிவைநோக்கி யச்ச
மலக்கண் கலக்கமுற்று ராங்கு. (கஅஅ)

வென்றியுறு வேளிவ் விளைவனைத்து நோக்கிநின்ற
துன்றலன் றன் சூழ்ச்சியுமாய் சொன்னெறியுங்—குன்றெறுழ்வும்
பொன்றினர்தா மூய்ந்து பொலிவுற் றெழுகுழுவு
மன்றுநன் றென்றுநக்கா னன்கு. (கஅகூ)

அன்ன வமயத் தரிமுகனென் றின்பகைஞன்
முன்னெவருஞ் சூரபன்மன் முன்சென்று—மன்னவிவண்
மேவுதியா மெல்லாம்போய் வேளொ டவன்படைசெற்
றுவிகொடு மீடுமென்று ராங்கு. (ககூ0)

மற்றவர்சொன் மன்வினவி மாற்றலரைச் சாய்த்தமரிற்
சொற்றமுட னெய்திரெனக் கூறிவிட்டா—னுற்றவர்க
ளுற்படையார்ப் போடுருமி னும நெடும்படைதூய்
வெற்படையாற் சூழ்ந்தார் விரைந்து. (ககூக)

வீக்க முறுபடையும் வீரர் தொகையுநொறின்
மாக்கதியிற் சூழ்வுற்ற வன்புமே—நோக்கியும்ப
ருய்வா னுருததே யுயிர்த்தொகைசெய லாமிறுதி
செய்வான் படையெடுத்தான் சேய். (௧௯௨)

அங்கையிற் கொண்டே யகத்துவழி பாடுஞற்றிச்
சிங்கமுக னதியாந் தீயவுணர்—பொங்கக்
கொடுந்திறலார் தானைக் குழுவையிங்கு வல்லை
யடுதியா லென்றுவிட்டா னாங்கு. (௧௯௩)

அன்னபடை பாந்தளிடி யால முருத்திரர்த
மன்னுருவந் தீத்தெய் வதப்படையாய்த்—துன்னியே
மேவவுணர் மாப்படையை வீட்டி யிமைப்பினொன்
றேவரையுங் கொன்றதுவே யேற்று. (௧௯௪)

சூரின் பரிசனமாச் சூழ்ந்தபடை யாவுமட்டும்
பேரிந் திரஞாலப் பேருடைய—தேரின்க
ணாங்குற்ற வெற்பையுநீ றாக்கிக் குமரவேள்
பாங்குற்ற தீசன் படை. (௧௯௫)

சூரனிக மாயத் துயர்ந்து தளர்ந்திரங்கி
யாரொரு வாழ்ந்துதனி யானின்றான்—சாரதரும்
வீரரும்பூ மேலமரும் வித்தகனும் விண்ணவரு
மாரு முவகையுற்றா ரார்த்து. (௧௯௬)

அந்நிலையி னின்றிடுஞ்சூ ராற்ற வெகுளியுற்றுத்
தன்னிந் திரஞாலந் தன்னைப்பார்த்—துன்னிளஞ்சேய்
பாற்குழுவி யுற்ற பரிசனரைக் கொண்டண்ட
மேற்குழுவ வைத்தியென்றான் வேர்த்து. (௧௯௭)

சூர னுரைவினவித் தண்ணென் றெழுந்தோடி
வீரமொய்ம் பாதியா மேவினோர்—தீரவே
தாளரிருந் தானைகொடு தாங்கிமய றந்தண்ட
கோளகைவைத் தார்ந்ததுதேர் கூர்ந்து. (௧௯௮)

சேந்தன் றமியனாய்ச் சேனைபோய் நின்றனன்வெவ்
வேந்தனது காணா வியந்தனன்சீ—ரேந்திரதஞ்
சூர்வலிகொள் சூழ்ச்சியுந்தற் சூழ்ந்தவரைக் கொண்டுபடர்
தேர்வலியுந் தேர்ந்தனனே சேய் (௧௯௯)

கண்டழன்று விற்குனித்தோர் காண்டம்வைத் தார்படையைக்
கொண்டண்ட கோளகையிற் கூர்ந்துபுகும்—திண்டனித்தேர்
தன்னைக் கொணர்தியெனச் சண்முகவே ளுய்க்கவது
மின்னிற் புகுந்ததண்ட மேல். (௨00)

துன்னிவண்டத் தேரேண் டொலைத்தே யஸைதக்கொணர்ந்து
மன்னயில்வேல் வேண்முன் வருதலுமே—புன்னிலக்க
ரெண்ம ரிளவ லிரும்பூதர் குப்புற்று
ரண்மணியார் தேரினுமே யாங்கு. (உ0௧)

குதித்தா ரெவருங் குகன்றாள் பணிந்து
துதித்தா ரருட்கடலிற் றோய்ந்தே—கதித்தாரு
மல்லலந்தின்று டேரைச்சூர் மாள்கைதின்ன நீயங்கன்
செல்லலைகில் விங்கென் றன் சேய். (உ0உ)

ஆண்டதனைக் கேட்டனவி லஞ்சிமுன்கொள் வன்மைபோய்ப்
பாண்டிலந்தே ரையன் பணிபினின்ற—தாண்டகைதன்
விண்டபடை மீண்டதுந்தேர் மீண்டு வாராமையுஞ்சூர்
கண்டனன்வெந் தீயிற் கனன்று. (உ0௩)

அன்னதனைக் கண்டசுர னுங்கொருவில் வாங்கியே
பன்னிருகை வேண்மேற் பகழிசெய்தான்—மின்னினன்போற்
றேசிறைவன் சேயவற்றைத் தின்சிலையைக் கோட்டிவெங்கோல்
வீசி விலக்கினான் வேர்த்து. (உ0௪)

தீயன் சினங்கொளீஇத் தேருகைக்கும் வன்மையோன்
காயமெலாந் தைக்கக் கணைபொழிந்தான்—மேயவளிப்
பாகன் வருந்திப் பரிதூண்டா நின்றனனவ்
தேகன் றெரிந்தா னினிது. (உ0௫)

கண்டவெழிற் கந்தன் கணையா யிரந்தூய்ச்சூர்
கொண்டவரி வில்லைக் குறைத்துப்ப—றுண்டமதா
யாக்கலுமோர் சூலமுட னுடலரி யூர்தியைச்சேய்
மாக்கதிர்த்தேர் முன்னருய்த்தான் மன். (உ0௬)

தூண்டரிமான் வள்ளுகிர்க ளென்கரத்தா லெந்தைபிரான்
பாண்டிலந்தேர் மாவைப் பதைப்பவெற்றி—யாண்டயலார்
பூதாஞ்சவார்ப்பப் புரவலன்கைச் சூலத்தை
நாதன்மேல் வீசினா னன்கு. (உ0௭)

அன்னதுமின் னிற்செலும்போ தாயிரமாங் கோடியம்பு
வின்னிரையிற் பூட்டி விடமுருகன்—றன்னவற்றைப்
பல்லுருவம் பெற்றுப் படர்சூலம் வீட்டியே
செல்லுருமிற் சென்றதன்றே சேண். (உ0அ)

செல்ல விசாகன் நிருத்தாதை தந்தபடை
வல்லபத்தை யுன்னியத்த வச்சிரத்தை—வெல்லக்
கருதியொன்னான் விட்ட கழுமுடனைப் பற்றி
வருதியெனச் செல்லவுய்த்தான் மற்று. (உ0௯)

விட்ட குலிசம் விரைந்தேகித் தீக்கான்றே
வொட்டலன்றன் சூலமது வொல்லைவந்து—கிட்டேதலும்
மன்னதனைப் பற்றி யவிர்முத் தலைகவ்வி
மன்னுட்க மீண்டதன்றே வாய்ந்து. (உகO)

முத்தலைவேல் கொண்டு முரண்குலிச வேல்குமான்
கைத்தலத்துய்த் தேதானுங் கையமர்ந்த—தத்துணையி
லன்னதுகண் டண்டரெலா மங்கை குவித்தீண்டிவ்
வொன்னலர்க்காய்ந் தாடியென்று ருற்று. (உகக)

என்னவெந்தை கேளா விராயிரவெங் கோல்பூட்டி
மன்னலனூர் தந்துசெலும் வான்மடங்கன்—மின்னவிருஞ்
சென்னி தனிலழுத்தச் சேணிற் சினந்தாற்றி
வன்னிலத்தில் வீழ்ந்ததுவே மாய்ந்து. (உகஉ)

ஊர்தி யிறந்ததுவு மொண்சூலம் வேள்காத்திற்
சேர்தந் ததுவுஞ்சூர் தேர்ந்துசெயிர்த்—தோர்படையைத்
தோதனைச் சியமதைச் சிந்தவனே டுற்றவரை
யோருருக்கொண் டெண்பனென்று னுற்று. (உகங)

என்றுமனத் துன்னி யிணையிலரு மாயையா
னின்ற வவுணர்கோ னேமியம்பு—வொன்றுருவ
முற்றவடி வெய்தி யுவரியினூர்த் தொண்சிறகர்
பெற்றவரை போலுற்றான் பேர்ந்து. (உகச)

பறையடித்த தென்னப் பகரவுணன் புள்ளாய்ச்
சிறையடித்துச் சேணிலெழுத் திண்மாத்—தறைவரைப்பு
முற்று மணிச்சிறகான் மூடிச் சுழலுமும்ப
ருற்றவினன் வான்மறைய வுற்று. (உகரு)

அடிக்கு மிறகா லவிர்பூதர் தம்மை
பிடிக்கும் விழுங்கும் பெருமான்—கொடிக்குலமன்
றேரதனைச் சூழ்ந்துலவுந் தேர்வலவன் றன்னையெற்றும்
வீரரையும் பற்றுமந்த வீ. (உகசு)

இவ்வணம்வெஞ் சூர னியற்று செயல்காணூக்
கைவ்வண் மலர்புடைத்திக் கற்புநன்றென்—றவ்வண்ணன்
மேருநிகர் வில்வாங்கி மேவநந்த கோடியம்பு
சூருறுபுண் மேற்பொழிந்தான் சூழ்ந்து. (உகஎ)

நெறிதருகோன் மாரி நிமலன் விடச்சூர்
சிறையி லவற்றையயல் சிந்தி—யறைதருகூர்ந்
துண்டத்திற் கொய்யுந் துணைத்தாளி னின்முறிக்கும்
விண்டத்த வேசுழலும் வேர்த்து. (உகஅ)

ஞாலமுலை வெங்கு ணனிபடருந் திண்பூத
சால மெறிந்துகவ்வித் தான்செல்லுஞ்—சீலனது
கண்டுபுள்ளைத் தேரொடுபோய்க் காய்தல் பிழையென்றுட்
கொண்டுமேக வாற்குறித்தான் கூர்ந்து. (௨௧௯

இந்திரனைக் காலை யிறையோன் குறிப்பொடருண்
முந்துதன்மேல் வைத்த முறைதெரிந்து—சந்தரமார்
தோகையுறு மாமயிலாய்த் தோன்றியொள்வேற் சாமிதனை
யோகையுடன் போற்றிநின்றா னுற்று. (௨௨0)

நின்றிமோ மஞ்ஞை நிலங்கிழிய மேருமுதற்
குன்றங் குலையக் குலவேழர்—துன்றிவிழ
மாதிரைநீர் வற்றவரா மாழ்கியஞ்ச வன்சிறகான்
மோதி மொழியலுற்றான் முன். (௨௨௧)

வைவே லிறைவகேள் வானவர்கள் போற்றவென்பார்
செய்பே ரருளிற் சிறந்துளே—னுய்வானோர்
மெய்வா னெறிகண்டேன் மின்கழலுங் கப்பெற்றேன்
பொய்வாழ்வுந் தீர்வேன் பொலிந்து. (௨௨௨)

கன்றவல்லல் செய்தெமரைக் காய்சிறையில் வீட்டியசூர்
துன்றுபுள்ளி னுக்கையது துன்னுமிடஞ்—சென்றுசென்று
மாலிகனன் காற்றிவெல்வான் வல்லை யடியேன்றன்
மேலிவர்தி யூரவென்றான் வேந்து. (௨௨௩)

என்னலுமெங் கோமா னிரதத்தி னீங்கியே
மன்னுமஞ்ஞை யாய வலாரிதன்மேன்—மின்னவைகித்
தீதூ ரவுணன் செலவுதனை நோக்கியும்பர்
மீதூர லுற்றான் விரைந்து. (௨௨௪)

மையமருங் கண்டன் மகனுருமி னார்த்தகவுஞ்
செய்ய மயினடத்தித் தீயையந்த—வெய்யவனி
சென்றாங்குச் சூழ்ந்திடப்புள் சேணின்று தாக்கமஞ்ஞை
நின்றாங் கெதிர்த்ததுபோர் நேர். (௨௨௫)

நேர்பசலைத் துண்டமது நீட்டியுடல் கீண்டுதிரம்
வார்தரவா யிற்கவ்வி வாங்கியே—கூர்சிறையாற்
கொள்ளுருவ மேற்புடைத்துக் கொன்காலி னுற்றாக்கிப்
புள்ளுருவர் செய்தனர்வெம் போர். (௨௨௬)

இத்திறம்போர் செய்காலை யோர்மஞ்ஞை யேந்தறலைத்
பைத்தலையார் தூவி பறித்துமுகங்—கொத்தி
யுருமணிக்க லாபமீர்த் தூறுசெய்தா னேமிக்
குருமணிப்புள் ளானோன் கொடிது. (௨௨௭)

அச்செயல்வேள் காணு வழலென்ன வேகக்குக்
கைச்சிலையைக் கோட்டிக் கணையவுண—ஞுச்சிமுதற்
கால்வரையிற் பெய்தான் கயவன் பதைத்ததறி
மேல்வரையிற் போய்த்திரிவான் வேர்த்து. (௨௨௯)

திரிகின்ற போது சிகிகூடத்தி யேகி
யரனமர்கோல் பெய்ய வவுண—ஞரமெலிந்து
பற்கறித்துச் சீறிப் பகவன் கரத்திலங்கு
விற்கறிப்ப துன்னினுன் வேர்த்து. (௨௨௯)

வருதலும்வேள் வாள்வீசி மன்னலன்புள் ளாக்கை
யிருதுணியாய் வீழ வெறிந்தான்—வெருவவும்பர்
சூரா மனண்டமுடி தோய்ந்தவிர வோங்கியே
பாராகி நின்றான் பரந்து. (௨௩௦)

எழுகடலுந் தூர்த்தென் றிரதந் தடுத்து
வழுவில்சால் சென்னெறியு மாற்றிக்—செழுவநின்றான்
சேந்தனது காணுச் சிலைகுனித்தே ழம்புதொடுத்
தேர்ந்தகவி னுன் றுரைப்பா ருங்கு. (௨௩௧)

வானளவு மோங்கி வசுந்தரையா வென்றுனின்றான்
கோலக்கணை நீவிர் குறைதருமேழ்—மீனமுறு
மத்திகளி ராய்ப்போ யடிவீ ரெனவிடுத்தான்
பத்திலை மேவும் பரன். (௨௩௨)

ஓ ஏருக த்தகளை யூழினனி யார்த்தெழுமேழ்
மோது நிரைச் படல்டோன் முற்றியெஞ்சூர்—காதகன்றன்
மண்ணுருவை மாற்றித்தம் மகாணுருவ மேற்றெளிர்வே
லன்னவிட மீண்டேற்ற வாங்கு. (௨௩௩)

வெய்யவனு காணு வெருண்டிகட லாருக
வாய வா ஞன்ன யருநிறம்போன்—மையமரு
மாணுவ னீத்த வடிவாகி யாத்தன்மு
னீணுவங் காறநின்று னீண்டு. (௨௩௪)

ஒன்னலன்றன் மாய வுருவி னிலைநோக்கித்
துன்னுகணை நூறு தொடுத்தேசூர்—முன்னடையா
மன்னூழித் தீயியல்பாய் வாய்ந்தட்டே வம்மென்னக்
சொன்னூழின் விட்டான் குகன். (௨௩௫)

அவ்வாறே யோர்நூறு மப்பு மருணீரா
லெவ்வா வனற்பே ருருவாய்ப்போய்த்—தெவ்வாக
நின்றவன்ற னீத்தவுரு நீங்கிடவெவ் வாயுமே
சென்றுண் டனவே செறிந்து. (௨௩௬)

நீத்த வியற்கைதனை நீத்ததன்மை காணுரு
மாத்தகுவர் கோமான் மனங்கவன்று—தீத்தழலா
மேனியது கொண்டு வியனண்ட கோளமட்டுந்
தானிமிர்ந்து நின்றான் றனித்து. (உ௬எ)

நிண்ணுமதைக் கண்டே நகைசெய்து கூற்றமென்ன
வெண்ணுங்கோ லோரா யிரமூழி—பண்ணுமாச்
சூறையி னேகிவெய்ய சூர்மாய மாய்த்துவம்மென்
றுறைமுக னுய்த்தா னழன்று. (உ௬அ)

உய்க்குங் கணைபோ யுலகெங்குஞ் சூழ்மருத்தின்
றொக்க திறனெய்திச் சூரனவா—மிக்குருவை
வாயகன்றெவ் வாயுமாய் வாய்மடித்து வாய்தந்து
நாயகன்றன் பாங்கடைந்த நன்கு. (உ௬௯)

ஒன்று னுறுசினங்கொண் டோதையுரு வுற்றார்ப்ப
மின்றோர் விறல்கெழுவேல் வேளேத்தி—கொன்றோர்கோ
லாயிரநூ றம்புகொண் டவ்வுருவை யாடரவாய்ப்
போயழித்து வம்மென்றான் போர்த்து. (உஎ0)

அக்கணைத்தி லக்கணைக ளாந்தரத்தி லந்தரமா
பைக்கணத்த பறேலைய பன்னகமா—மிக்குருவாய்
மாற்கொருவைப் பாவன்னன் மாவுருவைத் தாமிசைந்து
வேற்குகன்பான் மீண்ட விரைந்து. (உஎக)

இன்னவண மீரிருநா ளீறுற்று மீறுறு
துன்னரும்போ ராற்றி யொருசூரன்—பின்னருமே
மாயமுறு பெற்றி மனத்துன்னிப் பல்லுருவ
மாயவிரத் தோன்றினு னங்கு. (உஎஉ)

மூவரா மென்ன முயங்கியொரு சார்வருமாந்
தேவரா மென்னவொரு தேம்வருமா—மேவருமன்
காற்றெனவோர் சார்வருயாங் காரெனவோர் சார்வருமாங்
கூற்றெனவோர் சார்வருமாங் கோ. (உஎ௩)

ஒருசார் விடம்போ லொருசார் பணிபோ
லொருசார் வரைபோ லொருசா—ரிருள்போ
லொருசார் படைபோ லொருசார் கரிபோ
லொருசா ரரிபோ லுறும். (உஎ௪)

ஆனைமுகன் சிங்கமுக னங்கிமுகன் யாளிமுக
னேனையர்போ லோர்சா ரிசைந்துவருந்—தானைமன்னுந்
தந்திரிபோ லோர்சார் தயங்கிவரும் வல்லவனு
மந்திரிபோ லோர்சார் வரும். (உஎ௫)

இத்தன்மை மைத்தகுவ னெங்கு நிறைவாகி
யத்தன்பாற் சூழ வவைநோக்கி—மொய்த்தசுரர்
புந்தி தளர்ந்து புலர்ந்திரிந்தா ராழிநில
நந்திடும்போ தாமுயிர்போ னைந்து. (௨௪௬)

அந்நிலைமை நோக்கியே யாரா யிரகோடி
மின்னுகணை வாங்கியங்கை விற்பூட்டி—மன்னுமம்பென்
றேவிர்கா ணீவிர்போய்த் தெவ்வுருவம் யாவுமட்டே
மேவிர்கா ளென்றுவிட்டான் வேள். (௨௪௭)

விட்டிடுகோல் போய்வெகுண்டு மேவலனேங் கோருருவு
மெட்டுனைறிக் கம்புவிவா னீண்டியே—யட்டனசூ
சேகறு யங்கணின்று னேவினமீண் டையன்பி
னுகமுறு தூணிபுக்க வாங்கு. (௨௪௮)

வெம்புயலிற் றோன்றிவிளி மின்னெனப்பற் பல்லுருவ
மிம்பரிலெம் முன்ன மெடுத்துநின்று—யம்பினு
லம்ம வவற்றையெலா மட்டனமீ றில்லாத
நம்முருவங் காண்டியென்று னன்கு. (௨௪௯)

தானியம்பு வண்ணமுந்நீர் சாருலகு திக்கண்ட
வானிமையோ ராருயிர்கண் மற்றுமத்தன்—மேனியின்க
ணோருருவாய் மேயதன்றி யோருருவே றில்லையெனப்
பேருருவாய் நின்றான் பெரிது. (௨௫௦)

செவ்வியமா வுள்ளடிமுற் சென்னிவரை வெற்புமுத
லெவ்வுபர மான்மாவீ றுற்றிலங்க—வெவ்வுயிரு
மாட்டிநிற்கு மந்த னவிர்றிருமா மேனியின்கண்
காட்டிநிற்கக் கண்டார் களித்து. (௨௫௧)

செஞ்சுடரெண் ணில்கோடி சேர்ந்திருந்த தென்னவொளி
விஞ்சுருவை நோக்கா வெருவியும்ப—ரஞ்சலியா
வண்கையுற நின்றனர்வே லஞ்சன்மி னென்றருளி
னெண்கை யமைந்தா னுகந்து. (௨௫௨)

அண்டரெலா மைய னருண்முறைகேட் டுள்ளுவகை
விண்டுளிகாண் மந்துறைபோன் மேவிநின்றார்—மண்டகில
மேவுருவங் கண்டவுணன் விம்மிதத்த னாய்நிற்பத்
தேவுணர்வு தந்தான் சிறிது. (௨௫௩)

சேயனிகழ் செற்றண்டஞ் சென்றமர்செய் தேற்றவர்க்காய்த்
தேயமணித் தேர்தடுத்தே யான்கொண்ட—மாயமுற்றும்
வீட்டியெலாந் தானாக மேவிடுமோர் மாவடிவங்
கா[illegible]மயென்கண் முன்னின்றான் காண். (௨௫௪)

கோலமஞ்ஞை தன்னிற் குலவிவரு செவ்வேளைப்
பால னெனவிருந்தேன் பண்பறியேன் — மாலயனார்
வாரணன்முற் றேவர்க்கு மற்றவர்க்கு மோர்மூல
காரணமா மூர்த்தியிவன் காண். (௨௫௫)

தூற்றபெரு மாவடிவந் தன்னிமுன்னர் வந்தவொற்றன்
சொற்றவுண்மை வாய்மையே சூழ்ச்சியின்யான் — பெற்றவண்ட
மான்று நிவந்தவெலா மத்தனடி ரோமத்திற்
றோன்றிநிற்கு மன்றே துதைந்து. (௨௫௬)

அண்டர் முனிவர்மற் றுனோ ரகிலமுமாக்
கொண்டபடி வம்யார் குறித்தறிவா — ரெண்டருக
ணுக்கைமுற்றும் பெற்றவர்க்கு மாரநந்த கோடிகற்ப
னோக்கிடவு மேகடக்கு னொய்து. (௨௫௭)

சீர்தருவேள் கொண்ட திருவுருவப் பேரெழிற்
ஞர்தமக்குண் டிவ்வுலகி லற்புதமே — கூர்தரப்பல்
காணோக் கினுமென்றன் கண்டெவிட்டிற் றில்லையினும்
யானோற் றலிற்பெற்றே னீது. (௨௫௮)

ஆரா யிரகோடி யங்கசர்தங் கோலமெல்லாஞ்
சேரா வுருப்பெறினுஞ் செவ்வேடன் — சீராருங்
காலெழிலுக் காற்றாக்காற் காமரவன் பேர்வடிவுக்
கேலவுரைப் பாரா ரிணை. (௨௫௯)

இங்கெ னிளவ லிளையமைந்தன் சொற்றதுண்மை
யங்குமரன் மேனியெழி லங்கமுற்று — நங்களுள
மூழிபல காண்கினுநன் குள்கினுமுற் றூதெய்ய
னூழினமர்க் குற்றூ னுகந்து. (௨௬௦)

சீற்றமுற்றுந் தீர்ந்த செருவிலுறு மூக்கமற்ற
தாற்றவரோ மஞ்சிவிர்த்த வார்விழிநீ — ரூற்றிற்
பெருகிற் றிவன்பாற் பிறந்தனபே ரன்பே
யுருகிற்றென் னுள்ள முகந்து. (௨௬௧)

போய வகந்தை புருந்தனநற் போதமேண்
டுயதோர் தோள்கண் டெடுத்தவுள — நேயமுட
னெண்டேவர் போற்று மெழிற்பேர் வடிவமுற்றுங்
கண்டேன் றவத்தாற் களித்து. (௨௬௨)

சூழ்த றுணைத்தா டொழுத லிணைக்காங்க
டாழ்த றலைதுதித்த றூலுமனா — மாழ்தந்து
நானன் கிவற்காளாய் நல்வாழ்வு மேவுதற்கு
மானந் தடுத்ததே வந்து. (௨௬௩)

ஒன்னலனுஞ் செம்ம லுருக்கண் டழல்வதன்றி
யுன்னனல்கொள் வெண்ணெயென வுள்ளுருகி—யின்னுயிர்மே
லென்வயத்த னாதலின்றி யெண்குணத்துச் சண்முகத்தோன்
றன்வயத்த னாதலுற்றேன் றான். (௨௬௪)

தாரரு மார்பன் றமியனொடிந் நாள்காறும்
போராடி நின்றதெல்லாம் புந்திகொள்ளி—னோராடல்
சீர்தயங்கச் செய்ததல்லாற் சென்றனையான் செற்றதுமேல்
யார்தடுக்க வல்லா ரெதிர்ந்து. (௨௬௫)

வேதமிலா வானவரை யான்சிறையி விட்டதெலாந்
தீதெனவே சொற்றனரச் செய்கையினான்—வேதந்தா
னென்றுமறி தற்கரியா னிங்கணுகப் பெற்றேனா
னன்றதுவே யாயிற்று நன்கு. (௨௬௬)

ஒன்றிரண்டு மூன்று முருக்கொண்ட மூர்த்திமுன்
னின்றமர்செய் தேனிந்நா ணெஞ்சயரேன்—மன்றகைமை
நன்றடைந்தேன் வீரனுமே நானுனே னிற்குஞ்சீ
ரென்றுமுட னிற்பதுண்டோ விங்கு. (௨௬௭)

வானோர் சிறைநீக்கி வள்ளலையான் றாழ்ந்திந்த
வூனோ டுயிர்போற்றி யுன்னளிய—ரானோர்போ
லெய்துவனே லோரா யிரகோடி யண்டமுற்று
மெய்தருசீர் பொன்றுதோ முன். (௨௬௮)

என்னவிவ்வா றோர்நிற்ப வேந்த லனைத்துமாந்
தன்னவிர்மாத் தோற்றந் தணந்துகுகன்—மின்னெழில்கூர்
நன்மயிலாய் நண்ணியவ னற்போத மாற்றியே
தொன்மைபோ லாக்கினான் சூழ்ந்து. (௨௬௯)

சூர னுணர்வகன்று தோகையுருக் கண்டளவிற்
கூர வெகுளிமேற் கொண்டேக்கம்—போரிலுற
வென்றிண்மை நன்றென் றிருகை புடைத்துநக்கு
மன்றன் முடியசைத்தான் மற்று. (௨௭0)

பேயுருக்கொள் கள்வன் றிகழ்போர் செயற்காற்றான்
மாயையினா லென்னை மயல்புரிந்தா—னாயதனைத்
தள்ளவல்லே னென்றாற் சமமெனக்கார் மெய்யழியே
னுள்ளமழி கின்றதுண்டோ வூங்கு. (௨௭௧)

குமரவே ளோடெதிர்த்துக் கொற்றமுறு கின்றே
னமரவனீ திந்த வடிவெஞ்—சமர்மூட்டி
யேயற்ற விமையவரை யின்னே முடித்துமுன்னே
சேற்றி மகல்வனென்றான் றேர்ந்து. (௨௭௨)

அன்ன துறுதியா வாரவுணன் கொண்டபின்று
மன்னுமொரு மாயங்கொண் மந்திரத்தைப்—பன்னியென்று
மாலுறவே ஞாலமொடு வானமுற்று மாயிருளி
னேலுருவ மேற்றார்த்தா னேய்ந்து (உஎந)

வீரைதனின் முன்னம் விடமெழுந்த வாறுபோற்
பாரினோ டண்டமுற்றும் பாயிருளி—னோருருவங்
கொண்டிடையே பாய்ந்துநிரை கொள்சிரங்கை மெய்ச்சுரரை
யுண்டிடுவான் சென்றா னுயர்ந்து. (உஎச)

காரியல்கொள் சூரன் ககனத் தெழலுமம்ப
ரோரியல்கொ ளோர்தியினு னுய்த்துணர்ந்தே—யாருநம்மைச்
சாடியவந் தெய்துமெனத் தாஞ்சிதறி நில்லாமே
யோடினருள் சோர்ந்திரங்க லுற்று. (உஎரு)

சிற்பரனே யோலமன்பர் சித்தமுணர் வோயோல
மெய்ப்படிவத் தேவர்கடே வேயோலந்—தற்பரைநல்
கொண்மகனே யோல மொளிர்சுடரே யோலமெழிற்
சண்முகனே யோலமென்றார் தாழ்ந்து. (உஎசு)

கங்குலண்கார் நேர்ந்த காரமறை வின்னேகி
துங்கியசெல் வானோட நோன்மையிலே—மெங்கினியா
மேவியுய்வ மையவல்லே வெய்யோ னுயிர்கொண்டே
யாவி யருளுகென்றா ரார்த்து. (உஎஎ)

தேற்றலையீ தெந்தாய் சிறிதுநீ தாழ்ப்பாயே
லாற்றலுட னேவந் தனைத்துமுண்ணு—மாற்றலன்றன்
மன்னுயிரை வாங்குதியால் வல்லையெனப் போற்றினன்
மின்னுமயி லாய்க்கொண்ட வேந்து. (உஎஅ)

அன்னார் மொழியுமவ னாற்றலுமே தேர்ந்தானகன்
மின்னார் கரத்தமரொள் வேலினைப்பார்க்—தொன்னாய்ப்
போர்மே வவனகம் போழ்ந்தே குதியென்றாச்
சூர்மேற் செலத்தொட்டான் சூழ்ந்து. (உஎகூ)

சேயொருவன் றொட்ட திருநெடுமா னாங்கொன்றே
யாயிரமாங் கோடி யருக்கரிற்றே—சேயநனி
தோன்றியனல் கான்றுசெலச் சூர்கொ ளிருளுருவந்
தான்றியங்கிச் சென்றதம்மா தாழ்ந்து. (உஅ0)

அன்னவன்றன் மாய மழிந்ததும்வே லேவயின்முன்
மன்னியது நோக்கிநந்தா மாவரங்கொ—ளென்னையிங்க
னென்செய்யுஞ் சேய்விடுவே லென்றுநக்குச் சீற்றமுற்றான்
மின்செய்யும் வாளுடைய வேந்து. (உஅக)

எற்றுநீ ராழிதனை யெண்டிசையை மாவுலகை
மற்ற மலரில் வதிபவன்மு—னுற்றபல
வாருயிரை வீட்டி யடுவேன்மே லீதென்று
வாரிநடு வாயினான் மன். (௨௮௨)

வன்னிபுகை மாழை மரகதஞ்செம் மாமணிபோன்
மன்னு தளிர்தழைபூ மற்றிரண்டுர்—துன்னியெங்கும்
போதமா காரிற் பொலிகவடு போக்கியே
சூதமா நின்றனன்வெஞ் சூர். (௨௮௩)

விண்மா முகடளவு மேல்போய்க் கிளர்சாகை
யொண்மா திரம்வரையு மோச்சியே—திண்மாக்கொள்
பார்முழுதுந் தாங்குகச்ச பத்துணைத்து ரோட்டிவெய்ய
சூர்பருமால் வெற்பின்னின்றான் சூழ்ந்து. (௨௮௪)

ஓராயிரநூ றோசனையென் றோதளவை யான்ற
பராரைமா வாயுலவை பல்கி—விராவிவன்மா
லேழுலகீர் ஞால மிருவிசும்பி னெல்லைவரை
நீழல் பரப்பிநின்றா னேர்ந்து. (௨௮௫)

ஓடிவரும் வேங்கை யுரிகொள் சரபமக
ளூடிவரு மம்மா னவிர்கரவேன்—மாடிவர
மாவுருவ வெண்கரியும் வன்மடங்க றானுமஞ்ச
மாவுருவ மாய்நின்றான் மன். (௨௮௬)

நன்குறுதிக் காடை நரையா னுளான்மைந்தன்
புன்கிரவுஞ் சந்துளைத்த பூவைவேன்—முன்குயிலா
மிக்குருவ மஞ்ஞைவன்னி மேவுகொடிச் சேவலஞ்சக்
கொக்குருவங் கொண்டுநின்றான் கோ. (௨௮௭)

ஒக்குமித்தி மன்னி யொளிர்சோதி சம்புநல்கு
பூங்கடப்பந் தாருளான் பூவைவேல்—ஞாங்கருள
வேவடிவ மாவரசு மேவுபல தேவரஞ்ச
மாவடிவ மாநின்றான் மன். (௨௮௮)

ஓதருமா சூதமா யோங்குலவை யாற்றிசைவான்
போதவெறி தந்தசைந்தான் பூதலங்க—மீதுலவத்
தாங்காவ வேந்தழுங்கச் சாபமலை சூறையினு
லாங்கசைவு கொண்டாங் கரசு. (௨௮௯)

ஞால மிடிந்தவிரு நான்மாக் கரிமடிந்த
வேலைமுற்று மொன்றாற்ற வெற்புலைந்த—மேலுளமீன்
வீழ்ந்தவென்று மாழ்கினம்மா மேருவுற்று ரும்பாஞ்சி
வீழ்ந்தமிசை யாருலகம் வீந்து. (௨௯௦)

சிந்துரமே நின்றவெய்யோன் செய்கையுருக் கொள்கைவலி
ஈந்து திறமுற்று நாடியே—யெந்தைதொட்ட
ஞாங்கருருத் தொல்லை நடந்ததண்டத் தீயனைத்து
மோங்குருவொன் றற்றமைபோ லுற்று. (௨௯௧)

குன்றுருவிப் பாய்ந்தவயில் கூருயிரெல் லாமழிய
வொன்றுருவிற் றோன்று மொருவன்போற்—சென்றதுசீர்
மேலமன்ற வேற்படைக்கு வேறுபடை தம்முளரன்
சூலமன்றி யில்லை துணை. (௨௯௨)

மூவுலகு மேழ்கடலு மூதண்ட கூடமுற்று
மாவுலவு மார்பனயன் வான்பதமு—மேவரன்வாழ்
பொற்றையல்லா மற்றப் பொருப்புந் தழற்சிகையின்
சற்றை யுமிழ்ந்தவயில் காய்ந்து. (௨௯௩)

ஆலம் பிடித்தமல னங்க ணனலுறுத்திச்
சூலம் பிடித்ததொழில் சொல்வித்தாங்—கேல
மடம்பிடியா நின்றசூர் மாவைத் தடிந்த
துடம்பிடியாந் தெய்வ முருத்து. (௨௯௪)

ஆழ்ந்தகட லுப்ப ணமரா மிரவடிவம்
போழ்ந்துக்கிர் வேலாற் பொருக்கென்ன—வீழ்ந்து
தவவன்மை யாலே தனித்தெழுந்தா னென்றாற்
றவவன்மை யன்றோ தலை. (௨௯௫)

உருவிற் றலைமை யுறுகதிர்வே றன்மே
லுருவித் தலைசாய்ந்து மொண்டொல்—லுருவெய்தி
யுய்வதுன்னிப் பாரா னுறையுடைவாள் வாங்கியமர்
செய்வதுன்னி வந்தான் சினந்து. (௨௯௬)

செங்கதிர்வேல் சென்றெதிர்ந்த தியவெஞ்சூர் மார்பங்கீண்
டங்கமிரு கூறாக்கி யாழியினுய்த்—தெங்குமறை
கங்கையெய்தி யாடிக் கருதிமையோ ரேத்தவெங்கை
யங்கையெய்தி வீற்றிருந்த தாங்கு. (௨௯௭)

தாரவடிவேன் மீளச் சயம்புவரத் தால்விளியா
மேவலனுஞ் சூரெழுந்து மெய்யிரண்டிற்—சேவலொன் றாந்
தோகையொன்று மாகித் துதிதருசெவ் வேண் முன்னம்
வாகையம ராற்றவந்தான் வாய்ந்து. (௨௯௮)

மணியசல மொன்று மரகதவெற் பொன்று
மிணைகொ ளடிசிறக ரேய்ந்து—திணிதருநற்
சேவ லொடுமயிலாய்த் தேவனூ ருய்க்கவந்தான்
மேவலன்செவ் வேண்முனமர் வேட்டு. (௨௯௯)

மருளுட்டும் புன்போல வந்திடுஞ்சூ ரெந்தை
யருளுட்டஞ் சேர்த்த வளவிற்—றெருளுட்டு
நெஞ்சத்த னாகியக னீங்கிநின்றான் வஞ்சத்தன்
புஞ்சத்தன் மாயமெலாம் போய். (௯௦௦)

தீயபுரிந் தாரேனுஞ் செவ்வே டிருமுனுற்றாற்
றாயரா யின்புததி தோய்வரென்கை—யாயவுமே
வேண்டுமோ விந்நாண் மிகுபோர் விளைத்தவெஞ்சூ
ரீண்டுவரம் பெற்றுய்ந்தா னீங்கு. (௯௦௧)

அக்கணமெங் கோமா னருளா லுணர்வுற்ற
குக்குடத்தை நோக்கிக் கொடியாநீ—மிக்குயர்நற்
றேர்மேவி யார்த்தியெனச் சேவறக்க தேபணியென்
றேர்மேவி விண்ணெழுந்த தேய்ந்து. (௯௦௨)

சீர்மேவு செஞ்சூட்டுச் சேவல் செழுங்கொடியா
யோர்மே வுளத்திற்செல் லொண்டனிப்பொற்—றேர்மீப்போ
யண்ட மிடிதரவே யார்த்தருமே றட்கவன்னி
கண்டஞ்ச மேவியதங் கண். (௯௦௩)

சீர்திகழ்வேற் செவ்வே டிருக்குருவிற் கொண்டதொல்லை
யூர்திவிட்டு நீங்கி யுணர்வுற்ற—சூர்திகழ்மாத்
தோகைமே லேறிச் சுமக்குதியெந் தம்மையெனு
வோகையோ டேர்தலுற்றா னுற்று. (௯௦௪)

மேரு வரையிடிய மேவுநிலந் தான்வெடிப்பச்
சோர வனல்பதைத்துச் சூறையுட்க—வாருமண்ட
கூடநந்த வார்த்துக் கொழுந்தோகை வீசியிடி
யாடரவே நிற்றே மயில். (௯௦௫)

பார்தாங்கு பாம்புமற்றப் பாந்தளரு ளச்சுறவார்த்
தேர்தாங்கு மீசனைமுன் னேய்ந்தரியாங்—கார்தாங்கு
மாண்மையெனச் செவ்வேற் பரன்றனைச்சூ ரமஞ்ஞை
மேன்மையுறக் கொண்டதுதன் மேல். (௯௦௬)

சூல்கொண்ட கார்மின்னிச் சூழநடுச் செல்லினன்போல்
வேல்கொண்ட பெம்மான் விளங்குமயின்—மேல்கொண்டு
மாகமுற்றுஞ் சுற்றி மகேந்திரமூ தூர்வரைப்பி
னாகவத்தி னெல்லைபுக்கா னாங்கு. (௯௦௭)

மிக்குளவேற் கோமான் பொறியார் மயூரமாய்க்
குக்குடமாய் நின்றவரைக் கூர்தரப்பார்த்—திக்கணநா
மிக்க வியற்கையாய் மேவுநீ ரென்னவவர்
தக்கவுரு வாய்ப்பணிந்தார் சார்ந்து. (௯௦௮)

வள்ளறனைத் தாழ்ந்து வழுத்தி யிமையோர்த
முள்ள முருக வுருவிழிநீர்—தள்ள
வினிய மொழிதவற வின்மதுவுண் வண்டிற்
றனிமகிழ்வு கொண்டுநின்றார் தாம். (௩0௯

அணங்கயில்வேள் சூர்முதலை யட்டுவந்த தோர்ந்து
நிணங்குலவு போர்க்களத்தி னின்ற—கணங்கள்
கெழுதார்த் தகைவீரர் கேழிளவல் யாருந்
தொழுதார்த்தார் சூழ்ந்தார் துதைந்து. (௩௧0)

சூரபன்மன் வதைப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா ௩௩௯0.

தேவர்கள் போற்றுபடலம்.

நேர்தன்னமுமில்லா நின்மலன் றன்வேலாற்
சூர்தன் னுடல்பிளந்து தோகைமே—லார்தகைமை
மன்னரிமால் வேதனும்பர் வானமிர்தெய் திற்றென்ன
வன்னதுகண் டார்த்தா ரணைந்து. (௧)

ஆர்த்தா ரெழுந்துதுள்ளி யாடினார் பாடினார்
போர்த்தார் புளகம்பொற் பூமாரி—தூர்த்தாரான்
முன்னற் கருமருளை முன்னித் தொழுதனர்வேள்
மன்னற் றுதிப்பார் மகிழ்ந்து. (௨)

நீலாழி தன்னு ணிறமுகில்கொ ணீர்வறப்ப
வேலா கவம்புரிந்தே யேகுதனி—வேலாலே
சூர்தடிந்தாய் தாமெமக்குத் தொல்லைப் பழவினையின்
வேர்தடிந்தா யென்வேண்டும் வேறு.

அஞ்சுமுக நாரி யருமகனே காரவுண
ரஞ்சுமுக ஞர்வரத்தா லார்த்தலைக்க—வஞ்சுமுகந்
தேறுமுக மின்றித் தியங்குமெமை யாளவன்றே
வாறுமுகங் கொண்டுதித்தா யாங்கு. (௪)

தீயவர்செய் தீமையெலாந் தீர்ந்தோம் பழியகன்றோ
மேயமறை யாறு வெறுக்கைபெற்றோங்—காயவுணர்
தம்மால் வருந்தெமக்குத் தண்ணருணீ செய்தமையா
லம்மா பிழைத்தோ மடுத்து. (௫)

செய்பவனு மைம்புலனுஞ் செய்வித்து நிற்பவனு
மெய்து பொருளு மெனையுநீ—யுய்வகையி
னையவடி யேமுணர்ந்தோ மன்னதனால் வெம்பவம்போய்ச்
செய்யகதி சேர்துந் திகழ்ந்து. (௬)

ஈண்டே யெமருக் கிடர்செ யவுணரெலா
மாண்டே விளியும் வகைபுரிந்தே—யாண்டனையா
வேண்டே மினியாது மேலாய நின்கழற்கே
பூண்டேந் தொழும்பு புரிந்து. (௭)

என்று விளம்பி யெவருநனி யேத்துதலு
மின்று ரயில்வேல் விமலன்கேட்—டுன்றுவோர்
மன்று ரணனயன்மால் வானோர்க்கு மேனோர்க்குந்
நன்று ரருள்புரிந்தான் றான். (௮)

தேவர்கள் போற்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௧௩௯௮.

இரணியன்புலம்புறு படலம்.

அதுபோ தவுணு ரவுணர் சிலவர்
கதுமெனப்போய்க் காவலன்சீர்க் கந்த—னுதிதருவே
றன்று விறந்ததன்மை சாற்றப் பதுமைமற்ற
மின்று ரொடுகேட்டாள் வேர்த்து (௧)

மன்னவர்மன் மாய்ந்தனனென் மாற்றமது கேட்டளவிற்
பன்னியுயிர் நீங்கினாள் பன்னுமற்ற—பின்னனைய
நன்றுணைவி மார்கள் வயிறலைத்து நொந்தழுங்கிப்
பொன்றினர்போல் வீழ்ந்தார் புலர்ந்து. (௨)

அன்னார் பெருந்தீ யழற்குண்ட மொன்றாக்கிக்
கொன்னார் பதுமைதனைக் கொண்டுய்த்தும்—பின்னாருந்
துன்றுகுயி லீட்டந் துளிர்மாவிற் புக்கனபோற்
சென்று விழுந்தார் செறிந்து. (௩)

வெந்தழலி லன்னார் விளிந்தா ரதுநிற்கத்
தந்தை முடிந்ததுவுந் தான்சேவல்—சந்தமயின்
மன்னியலில் வேண்மருங்கு வந்ததுவுங் கண்டிரங்கி
மன்னிரணி யன்கரைவான் விண். (௪)

நின்றென் பழையுணராய் நானவின்ற மாற்றங்க
ளொன்று முறுதியென வுன்னலையே—பொன்றுதற்கோ
புக்கால வேலவன்முன் போர்புரிந்தாய் வேந்தநினை
யெக்காலங் காண்பே னினி. (௫)

ஒன்னார் வலிகண் டுனைச்செருவிற் போற்றாமே
யின்னா ருயிர்தாங்கி யாமெளிதே—னென்னாநீ
யன்னதனை நோக்கியோ வன்பிலன்முன் வந்திலைகொ
லென்னதனைச் சொல்வா யினிது. (௬)

நில்லா வுடலை நிலையா மெனக்கருதிப்
பல்லார் பழிக்கும் படியுனக்கும்—வல்லாளா
சொல்லா தகன்றனனீ துஞ்சியபின் வந்தடைந்தே
னல்லார் களிற்சிறந்தே னான்.

ஆழியங்கைப் புத்தே ளயன்முதலாம் வானவர்கள்
வாழி யெனவழுத்த வைகியநீ—பூழியணி
பாழியா ரெண்டோட் பரன்சிறுவன் றேரின்கட்
கோழியாக் கூவுதியோ கூர்ந்து. (௮)

பெற்றவண்டத் தாருயிர்கள் பேரிடமின் றேயிறைஞ்சப்
பொற்றகழன் மேவு புரவலநீ—யிற்றை
யயிலார் வடிவே லமர்கரத்தோன் றன்னை
மயிலாச் சுமக்குதியோ வாய்ந்து. (௯)

பொங்கு வெகுளி பொரும்போ ரிகலுள்ளந்
தங்குவன்மை மானஞ் சயமகந்தை—யிங்கிவைதா
மங்குற்ற நின்னை யடைந்திலை வேறுதா
னெங்குற்ற தையா வியம்பு. (௧௦)

என்று கனக னிரங்கி நெடிதுயிர்த்துத்
துன்றுகட லின்முன்போற் றுன்னிவல்லே—சென்றுபுகா
மாடெய்திப் பெற்றோர்க்கு மற்றோர்க்குஞ் செய்கடனு
ேறெய்திச் செய்தா னுவந்து. (௧௧)

மாண்டார்தமக்கவுணர் மன்மரபிற் கேற்றபடி
பூண்டார்க் கனகன் புரிந்தெவையும்—வேண்டானாய்க்
கூற்றொருசார் வீழக் குமைத்தவனை யுண்ணினைந்து
நோற்றொருசா ருற்றா னுனித்து (௧௨)

இரணியன்புலப்புறு படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௧௬௧௦

மீட்சிப்படலம்

மற்றதுபோ தேண்வீர வாகு தனைநோக்கிக்
கொற்ற நெடுவேற் குமரன்சூர்—முற்றவைத்து
வாட்டு சிறையினின்று வானோர் தமையெல்லா
மீட்டு வருதியென்றான் வேட்டு.

குன்றமெறி வேலனை நூ கூறுதலு நன்றிதெனை
வென்றிமொய்ம்பு தாழ்ந்து விடைபெறீஇ—யொன்றுகள
நின்று தருவர் நெடுகேர்போய் வானவர்க
டுன்றுசிறை வைப்புற்றான் சூழ்ந்து. (உ)

செல்லுந் திறலோன் றிறனோக்கித் தேவர்தா
மெல்லவரு மற்புதஞ் செய்தித்தான்—வல்லி
பரியவங்கை கூப்பிப் பருவரனீப் பானீ
பெரிதுவந்தா யென்றணைந்தார் பேர்ந்து. (ங)

வம்மின்கள் வம்மின்கள் வானத்தி ரெல்லீரு
நும்மையடர் சூரை யொருநொடிப்பு—ளெம்மைய
னிம்மெனவேல் கொண்டெறிந்தா னென்னலுமே தேவரெலா
மம்மமகிழ்ந் தேகினா ராங்கு. (ச)

வயந்தனக்கோர் வைப்பாகும் வள்ளன்முன் செல்லச்
சயந்தனோ டும்பர் தணந்தங்—குயர்ந்த
வணங்கார் களத்தணுகி யத்தனடி போற்றி
வணங்கா மகிழ்ந்தார் மருங்கு. (ரு)

அத்தனண்டர் பாற்பே ரருள்கொண்டு நோக்கிவெஞ்சூர்
வைத்த சிறையில் வருந்தினீ—ரித்துயர்போ
யென்றுமின்பின் வாழ்குதி ரென்னலுமன் னோர்பணிந்து
துன்றிடர்தீர்ந் துய்ந்துமென்றார் சூழ்ந்து. (சா)

வாசவனின் புற்று வணங்குஞ் சயந்தனைத்தா
னேச முறத்தழீஇ நீள்பலநா—ளீசன்செய்
வல்லியிலெய்த் தாய்கொலெனை மாற்றநவின் றும்பரையும்
புல்லினனம் மாமுறையே போய். (எ)

கொற்றவேற் கோமான் கொடுந்தகுவன் கொன்களத்தி
லற்றறநா ளாவி யகல்பூதர்—துற்றபடை
முற்றும் வருவான் முருகவேண் முன்னவனை
யுற்றனவே யெல்லா மொருங்கு. (அ)

அருணன் கமர்முகமோ ராறுடைய வம்மான்
வருணன் முகநோக்கி வன்சூர்—முரணகரை
யொல்லை யழித்தியென்றா னோதத்து ளங்ககரை
வல்லை யழுத்தினனீர் மன். (கூ)

அன்னபொழு தாறுமுக னம்புயன்மால் வேந்தேத்த
முன்னருமா வீரர் முரண்பூதர்—மன்னனனி
யார்த்துடனே செல்ல வமர்மா நிலந்தணந்து
பேர்த்துவெஞ்சூ ரூர்கடந்தார் பின். (கo)

இலங்கைதணந் தாழ்ய்ந் தேகியண்டர் போற்ற
நலங்கிளருஞ் செந்திநர் நண்ணித்—துலங்குமஞ்ஞை
நின்றிழிந்து பொன்னூர் நிகேதனத்தி லிட்டவரி
மின்றவிசில் வீற்றிருந்தான் வேள். (கக)

சூராதி யாய சுலவுதமர் மாண்டமையாற்
சோரம ஞசெளசந் தீர்தருவான்—போராழி
மூழ்குவன்போ லுட்புகுந்தான் மொய்செங் கரங்குவித்தே
யேழ்குரகத் தேர்மே லினன். (கஉ)

தொக்கமனைக் கஞ்சந் தொகையிதழ்க்கை கூப்பவே
மிக்கவினன் வீரைபுக மேவியெழு—செக்கர்.
வராதா பதர்வளர்க்கும் வன்னியொக்குஞ் செவ்வேள்
பிரதாப மானும் பெரிது. (கங)

அன்னபொழு தாறிருதோ ளண்ணலைமான் முற்றேவர்
சென்னியுறத் தாழ்ந்து சிறியேமிங்—குன்னிணைத்தாள்
பூசை புரிதுமென்றார் புண்ணியனன் றென்றிசைய
வாசையொடெல் லாமழைத்தா ராங்கு. (கச)

மந்திரமா மூர்த்தியுமை மாதுணரச் சொல்குமார
தந்திரமா நூற்படியே சண்முகற்குப்—புந்திமகிழ்ந்
தாரா தனம்புரிந்தங் கண்டரெலாம் போற்றவவர்ப்
பாரா வருள்புரிந்தான் பாங்கு. (கரு)

மின்கதிர்வேல் வேனுமக்கு வேண்டுவன கேளிரென
வென்குறையுண் டேண்டு ரிணைத்தடிந்தாய்—நின்கழற்க
ணென்றுமன்பு மல்கவர மெந்தாய் தருதியென்றார்
நன்றென் றருள்புரிந்தா னன்கு. (கசு)

வண்டா ரயன்முதலோர் வள்ளலைப்பூ சித்துவாங்
கொண்டார் தமியேனுங் கொள்வனென—விண்டாவு
செங்காஞ்சே ஞைச்சிச் சிரந்தாழ்ந் தெழுபவன்போ
லங்கதிரோன் றோன்றினா னங்கு. (கஎ)

அப்பொழுதங் காலயமொன் றாக்குவித்துச் சிற்பரனை
வைப்புறுமா தானுவினின் மன்னவிரித்—தொப்பில்
கழிபொருள்க ளண்டர் கனிந்துதவ வன்பின்
வழிபட்டனன் காற்றினன்வேள் வாய்ந்து. (கஅ)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசஉஅ.

யுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்

திருப்பரங்குன்று சேர்படலம்.

மன்புலவை வேடர் வழியிலெலனை யீர்த்தலைக்கா
தின்புலவு மோகத்தி லெய்தவுய்ப்பா—யன்பர்
நெருக்குமரக் கோட்டத்த னின்மலமாஞ் செய்ய
வுருக்குமரக் கோட்டத்த வுற்று. (க)

இன்னதன்மை யீச னிணைத்தாள் வழிபடல்செய்
தங்கிலைய நீங்கியண்ட ரார்முனிவர்—தன்னனிக
முன்னு தலைவ ரொருங்குபுடை சாரவே
மின்னுமயின் மேல்கொண்டான் வேள். (உ)

மேவுமஞ்ஞை மேலமர்செவ் வேண்மா லயன்மகவான்
றவிலெறும் வீரர் தமைநோக்கி—நீவிரெலா
மும்மினவிர்ந் தோங்குமணி யூர்தி மிசையினராய்
வம்மினம்பா லென்றான் மகிழ்ந்து. (ங)

மாலு மயலு மகவானு மற்றவரு
மேலும் பரிமே லிவர்ந்தற்றார்—சாலுமணிக்
கோயின் மருங்கெங்குங் கொன்பூத வெள்ளமீ
ராயிரம்வந் தீண்டினவே யார்த்து. (ச)

சேனை படாச் செறிபூழி தூசியிற்போய்
வானை வளைத்த வளைமுதலா—மேனையிய
மார்த்தவென் றா ழோட வவிர்கவிகை யோடுகொடி
போர்த்த புதுமை பொலிந்து. (ரு)

வின்னக் கொடிகொடிசீர் மல்காவு வட்டமிலை
பன்னற் கவிகை மரைமலர்கண்—மின்னயின்மீன்
மாத்தாங்கர் தோலாமை வாயனிக மாவாரி
புத்தனவே சாலப் பொலிந்து. (சு)

கொற்றமன்வே ளூர்மஞ்ஞை கூர்ந்தொறும்வெம் ப[illegible]ந்தலை
வுற்றசைய மூக்கி னுலகுகுத்தி — யுய்த்தறியு
முன்குயினைக் கீறி யுருமுறவே பற்றுமால்
கொன்குக் குடமாங் கொடி. (௭)

இவ்வண்ணந் தானை யெழுச்சிகொடு சென்றிடவே
தெவ்வண்ண லைக்காய் திருக்கைவேற் — செவ்வண்ணக்
குன்றகந்தோ றோடுங் குழகனவி ரிங்கரி
னின்றகன்றே போனா னெடிது. (௮)

பூத ரொலிவினவிப் புட்குலமு மாக்குலமும்
போதவெருண் டுள்ளம் புழுங்கியே — காதரந்தா
னுற்றிரிந்த பாந்த ளொடுங்கி முழைபுகுந்த
துற்றகுரங் கோடினவே சூழ்ந்து. (௯)

காந்தள் விளக்கேந்தக் காமர் மயிலாடப்
பாந்தளது பாராப் பரிசுதவா — மாந்தர்போற்
சென்று மறையுஞ் செழுஞ்சார லார்புலிமா
னொன்றொலிகேட் டஞ்சினவே யுற்று. (௧௦)

ஆரணமா வார்ப்பு மமரர்தாம் போற்றொலியும்
வாரணவு பேரியங்கண் மாமுழக்குஞ் — சீரணவு
போர்ப்பினனி கத்தொலியும் பொற்றேரை வாரணமா
வார்ப்பி னனிமறைந்த வாங்கு. (௧௧)

மிடைகுறிஞ்சி மாண்பினைய வீறநட வைகொள்
படைநடுவ ணேகிப் பலங்கொண் — டடைசூர்
வரங்குன்ற வுய்த்திடுவேன் மன்கூடன் மேல்பாற்
பரங்குன்ற முற்றான் பரிந்து. (௧௨)

ஆவயின்முன் னங்கணுறு தவத்தோ ரோடயன்மு
னேவருஞ்செவ் வேளை யிறைஞ்சியிங்கண் — மேவுதியிவ்
வோங்கல் சிறந்ததென்றே யோதிடநஞ் சிந்தையுமஃ
தாங்கொலென வேறினன்வே ளாங்கு. (௧௩)

ஓங்குவரை தம்மு ளுயர்தருமா மேருவினை
வாங்குதிரை யார்பயங்கொள் வாரிவளைந் — தாங்குச்
சிரங்குன்றம் போன்ற திறற்பூத வெள்ளம்
பரங்குன்றஞ் சூழ்ந்த பரந்து. (௧௪)

காலை யதிற்கடவுட் கம்மியன்வெற் பில்வரம்பில்
கோலவுள்ள றெய்வக் குலக்கோயில் — சாலைதட
நல்கவவை பார்த்தருளி நண்ணவயர் தம்மைநிறீஇ
மல்குதளி சார்ந்தான் வரன். (௧௫)

மன்மயின்மே னின்றிழிந்து வானவர்பான் மேவிடப்போய்
மின்மடங்கன் மெல்லணைமேல் வீற்றிருந்து—பொன்மரும
ஞாதியரை யாங்காங் கமர்த்தினன் சேவடிசா
ரோதியரை யாள்வே னுகந்து. (கசு)

குலக்கிரிநேர் பூதமன்னர் கொன்வீர மொய்ம்ப
னிலக்கரெண்மர் யாரு மிறைவன்—மலர்க்கழரூழ்ந்
தாங்கிருந்தா ரன்பா ரறுமுனிவ ரர்ச்சனைசெய்
தோங்கிருந்தாள் போற்றினா ருற்று. (கஎ)

வழிபடு ராசான்றன் மைந்தர்க் கருடான்
பொழிதருகண் ணோட்டம் புரிந்து—கழிய
மறைதந்து மன்சின் மயப்பொருள்கள் யாவு
மறைதந்து வைகினா னங்கு. (கஅ)

——:0:——

திருப்பரங்குன்று சேர்படலம் முற்றிற்று.

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்.

கூடந்துடைக் குஞ்சரத்தைக் கொன்வேற் குகற்குநல்க
வேந்த விதயத்தி லெண்ணியே—பூந்தவிசார்
மின்கருத்த னாதியருண் மேவவுரை செய்யவுவந்
துன்கருத்து நன்றென்றா ரோர்ந்து. (க)

பன்னிருகை வேள்பாற் படப்பிடியும் பொய்கைவாய்
முன்னரே நோற்றமையான் மொய்ம்பயனும்—பின்னரெய்திற்
றன்னுற் கியல்வதுவை யாலீதற் கீங்குமுய
லென்னாக் கரைந்தா ரினிது. (உ)

அனையபோ தொற்றனைப்பார்த் தண்ணல்பொன் வெற்பின்
மனைவி யொடுதனயை வல்லே—யினிது
விளித்தனையே கென்னப்போய் மின்சசியைக் கண்டு
களித்தனோயான் றாழ்ந்தான் கழல். (ங)

மாண்டான்சூர் மைந்தரொடு வானோர் சிறையகன்றா ர்
மீண்டான் பரங்குன்ற மேயினன்வே—ளாண்டாங்
கடுத்தனனின் கேள்வ னழைத்துவா ரும்மை
விடுத்தனனே கென்றான் விரைந்து. (ச)

அம்மொழிகேட் டம்மி னணங்ககன்று விம்மிதமுற்
றெம்மையுமே யில்லதோ ரின்பெய்திக்—கொம்மென்
றெழுந்தனள்வெண் ணான்மருப்பி யானைமேற் கொண்டு
செழுந்தனயை யோடுசென்றாள் சேண். (ரு)

பொருப்பரக்குன் றார்சனையும் பொற்குவடும் பெற்ற
திருப்பரங்குன் றேகித் திருவு—மருப்பரங்குன்
றக்கமுலை யானையும்வந் தண்ணலிடம் வைகமின்னைத்
தொக்கமின்னார் தாழ்ந்தார் தொழுது. (௬)

கண்டான் மகனைக் கருணையி னாற்றழீஇக்
கொண்டான் மகிழ்ந்தான்பால் கொங்கையுக—விண்டான்
கவலை வெறுமையுளார் காஞ்சனம்பெற் றாற்போ
லுவகையுற்றான் வேந்து முகந்து. (௭)

அஞ்ஞான்று வானவரோ டாக்கைமுற்று நோக்கமுற்றான்
மைஞ்ஞான்ற கூந்தன் மகள்வதுவை—கைஞ்ஞாங்கர்ப்
புங்கவற்குச் செப்பிடுவான் புந்திகொடு கந்தமல
ரங்கழற்கிட் டேத்தினா னங்கு. (௮)

காரவுணா ராய களைகட்டா யிங்ஙின்ற
சீரமரர் தங்கள் சிறைமீட்டாய்—தேரெனக்கு
முன்னின்ற சீர்புரிந்தாய் முற்று முணர்ந்தெளியேன்
செய்ந்நன்றி யுண்டோ செயற்கு. (௯)

மூந்தியான் பெற்றவெழின் மொய்குழலா ளிவ்வரைக்கண்
வந்தமர்வா டன்னை மணமுடித்தே—யெந்தையே
கந்துறழ்நின் றோளிற் கலந்தி யடியேங்க
ளுய்ந்துபயன் கொள்ளவென்றா னோர்ந்து. (௧௦)

என்னலுமே யிந்திரனை யெந்தை நனிநோக்கி
யந்நங்கை நோற்றனண்முன் னாதலினீ—முன்னுமண
நாளை முடித்துமென நாங்களுய்ந்தோ மென்றுவந்தை
தாளை முடிபுனைந்தான் றாழ்ந்து. (௧௧)

ஒல்லைவாய் தற்புடைவந் தொற்றர் தமைநோக்க
வல்லையவர் யாரும் வணங்கியே—சொல்லருஞ்சீர்
மன்னா யசனே மருவடியேஞ் செய்வதென்கொ
லென்னா நவின்றா ரினிது. (௧௨)

மூவர்க்குண் முன்னோன் முயங்குகிரி சேரிமுற்
றேவர்க்குந் தாபதர்க்குந் தீமையிலா—வேவர்க்கும்
காளையென நின்றவெழிற் கந்தவே ளெந்தைமண
நாளையெனச் சொல்வீர் நயந்து. (௧௩)

மல்குபுகழ்ச் செவ்வேண் மணங்கூறி யேவருமே
செல்குலவு மிவ்வரையிற் சேர்தருவா—னல்கிடுமென்
றக்கணமெய் வேர்த்தறைய வவ்வொற்றர் நன்குதொழு
தக்கணமே போயினா ரங்கு. (௧௪)

போனபோ தொற்றர் புலன்மிக்க கம்மியற்கூய்
மானவேற் செவ்வேள் வதுவைதனக்—கானசெயன்
முற்ற வமைத்தி முறையே யிவணென்றான்
கொற்ற முறுவமரர் கோன். (௧௫)

புனைவனதுட் கொண்டு பொருப்பொருசார் பார்மேற்
கனக மணிகுயிற்றிக் காமர்—நனியுறவோர்
மண்டபங்கண் டோர்வாளி வான்றாக்கித் தார்நாற்றி
யொண்டவிசு வேட்கமைத்தா னொன்று. (௧௬)

வேதநவி னுதனயல் விண்டுமுத லண்டருக்கே
ராதனங்கள் கண்டுமென்ற லாங்களன்மா—டோதருவா
னண்ணிலா மன்சிகரி நன்கமைத்து மண்டபத்தோ
டெண்ணிலா மன்றமைத்தா னேய்ந்து. (௧௭)

சோலைமலர் வாவி சுனைகள் பலவகுத்தே
யேலுங் கடிக்குரிய யாவுநல்கச்—சால
வவைதெரிந்தே ரண்ணலுவந் தார்வதுவைக் கான
வெவையும் வரித்தா னினிது. (௧௮)

தேவர்கள் கோமான்றன் செய்கையிது நிற்கமுன்ன
மேவலர்க ளோடி யிசைத்திடலுங்—காவற்
பெருமான் முசுகுந்தன் பெட்டுமணங் காண
வருமா றுரைப்பாம் வகுத்து. (௧௯)

போற்று கயிலைப் பொழிலிடைமே னாட்பரனார்
கோற்றொடியு மாகமகிழ் கொண்டிருப்ப—யேற்றவில்வத்
தாரு முசுவுவொன்று சாரிருவர் மேற்றூர்த்த
தாருமன்பர் போலிலைகொய் தாங்கு. (௨௦)

ஆர்த்த தொருமாலைத் தோகைபொரு ளாகியே
சேர்த்திடலு மன்னுள் செயற்கைதனைப்—பார்த்துநகை
மிண்டுவழி பட்டினதை யென்னை வெருள்வதென்றான்
யாண்டுமறைக் கெட்டா விறை. (௨௧)

என்னலுமே நங்கை யிகன்மாச் சினந்தணந்து
நன்ன ரருள்புரிய நாயகனு—முன்னவனு
மொன்று முசுக்கலையி னுள்ளத் திருளகற்றி
நன்றுணர்வு தந்தா னயந்து. (௨௨)

மெய்யுணர்வு சேரமா மேனின் றிழிந்துமுசு
வையனுடன் றொழுதன்பி னுங்கிறைஞ்சி—யையக்
குழையுமுளை மில்லாக் கொடியே னிழைத்த
பிழைபொறுத்தி யென்றதுவே பின். (௨௩)

பிழையிதென வச்சமொடு பேசலெமை யீண்டே
விழுமியதோர் கூவிளையின் மென்பைங்—குழைதூய்
வழிபடுதல் செய்தாய் மனுக்குலத்திற் றோன்றி
முழுதுலகா ளென்றான் முதல். (உ௪)

அன்னமொழி தேர்ந்துகள்வ னுருமஞ ரெய்திவிம்மி
மன்னிறையைத் தாழ்ந்தும்மை வைகலும்பார்த்—துன்னமுவர்
இங்கனம்வாழ் கின்றதிகந் தெந்தாய்மண் போய்த்தளைப்பட்
டெங்ஙனநா னுய்வே னினி. (உ௫)

அன்னதுகேட் டைநின் னகநன் றவனிலைகிப்
பின்னிவணீ மீள்வாய் பிறகிளைய—லென்னமுசு
வையமுற்ற மாழாதிவ் வத்திரத்தோ டாரவருள்
செய்யெனவே வேண்டியது தேர்ந்து. (உ௬)

ஐயனரு ளவ்வரம்பெற் றங்கயிலை நின்றகன்று
செய்யமுசு வோர்கணத்திற் சிந்துலவு—வையத்
தருமாமெய் குன்றா வரிச்சந் திரனோர்
மருமானிற் றோன்றியதே வந்து. (உ௭)

மாமுகமொன் றேமுசுவா மற்றுளவோர் கூர்வடிவாய்
நாமமுசு குந்தனென நண்ணிமணிக்—கோமுடிதான்
றொன்முறையே சூடித் துலங்கிருமா ஞாலமெலா
மன்முறையே யாண்டான் மகிழ்ந்து. (உ௮)

சீர்க்கருவூர்த் தேமேவிச் செங்கோல் செலுத்தரசாய்ச்
சூர்க்குலைவுற் றோர்சார் துதைந்திருந்தான்—வேற்குமா
னன்னாற் றொலைத்தது கேட் டாரணர்போய்ச் சிறைமை
மன்னாட்சி வாய்ந்தமர்ந்தான் மற்று. (உ௯)

வாய்ந்தவெல்லை மன்னவன்முன் வாசவன்றன் றூதுவர்போ
யேய்ந்தகழல் வாழ்த்தியளி யேவலர்யாம்—வேந்தநீ
சுற்றமொடு வாழிவெய்ய சூர்த்தொலைத்து வேலன்சீ
ருற்றபரங் குன்றமர்ந்தா னுற்று. (௩0)

கொற்றவேற் காளைக்குக் கோன்மகவா னீன்பிடியை
யிற்றைபோய் நாளையினி தீகின்றான்—மற்றிதனைக்
கூறிடுவா னெம்மையுய்த்தான் கோவே பரங்குன்றஞ்
சேறியா லென்றறைந்தார் சேர்ந்து. (௩௧)

ஆண்டகைமெய் பூரித் தவர்த்தழீஇச் சோபனமா
மீண்டிதனுக் கீயுமா றேதுமில்லை—மாண்டநிதி
நீண்டகுடை நல்குகோ நேரரசு நல்குகோ
வேண்டுகின்ற தென்னென்றான் வேந்து. (௩உ)

கோதின் முசுகுந்தன் கொள்ளுவகை யுள்ளுணர்ந்தே
யோதுமொற்றர்க் கிவ்வெல்லா மொல்வதன்று—மீதலமாண்
மன்றலைவன் முன்சேறன் மற்றெவையும் பெற்றதொக்கு
மென்றறைந்து போயினா ரேய்ந்து. (௩௩)

ஏயவொற்றர் பூபால ரெண்டிசையோ ரேவருக்குஞ்
சேயிலைவேற் சேய்வதுவை செப்பியே—மீயுலவு
மாதித்த னாதியர்க்கு மாசி லறவோர்க்கு
மோதித் தகச்சென்றா ருற்று. (௩௪)

மன்னன் முசுகுந்தன் மாநகர வாணரொடு
தன்னனிகம் வேள்வதுவை தான்காண—முன்னடப்பாள்
வள்ளுவனைத் கூயிபமேல் வார்முரசஞ் சாற்றென்றா
னொள்ளறொறும் போய்ப்போய் நெடிது. (௩௫)

அன்னா னதுவினவி யாம்பன் மிசையிவர்ந்தே
பன்னா முரசறைந்து பார்வைமெய்யன்—முன்னாண்
மிகவாரூ ரத்தன் விழவு மொழியுந்
தகவார் தரமொழிந்தான் றான். (௩௬)

ஓங்குதிரை வாங்குதிரை வார்முரச மார்கலியார்ப்
போங்குமின்றேர் தூங்குகல மும்பறிண்மீன்—றாங்கு
படைமகரங் காலாள் படிவலைஞ ராகக்
கடனிகர்த்துச் சென்றவனி கம். (௩௭)

மன்னெயினர் மீதூர் வயவரத் தூவருவி
யுன்னுமத மாமுகின்மி னோடையாத்—துன்னிக்
குருமணியார் கோடு குலவக் கொடுமே
விருமலைபோற் சென்ற விபம். (௩௮)

மேலமர்வார் மேனோக்க மேவி முகந்திருப்பிச்
சாலநகை தந்தாடித் தார்மிடற்றி—லாலத்
தரத்தி னடந்து சதிகாட்டி யாடும்
பரத்தையர்போற் சென்ற பரி. (௩௯)

பொற்சிகரம் வானளவப் பூங்கொடிகள் பாங்குலவ
நற்சினையார் தாரு நடக்காலாச்—சிற்சி .
லலம்புமுகின் மின்றுகிலா வாரச் சிறைகொள்
சிலம்பெனவே சென்றமணித் தேர். (௪௦)

எதிர்ந்த மாக்களையச் சேய்விழியா னோக்க
விதிர்ந்து வாய்வெரீஇ வீழா—வதிர்ந்து
வீயவே செய்திறத்த வென்றிகொண் மா வாள்வயவர்
ஐயம்போற் சென்றார் செறிந்து. (௪௧)

பல்லியங்க ளார்ப்பப் பலமாப் படைமின்ன
வொல்லுந் துகிற்கொடிவா னுற்றசையச்—சொல்லருஞ்சீர்க்
கோன்முடிமேல் வேந்தர் குலமலர்ப்பூ மாரிபெய்யச்
சூன்முகில்போற் சென்றபடை சூழ்ந்து. (சஉ)

தாள்கொண்ட நீள்கழலார் சாயகம்பெய் தூணியார்
தோள்கொண்ட வில்லார் தொடைமுடியார்—வாள்கொண்ட
கண்ணார் மருங்கு கவின்மதன்போ லேகினார்
திண்ணார்வல் வீரர் சிலர். (சங)

கண்ணா லெவர்க்குமே காமம் விளைவித்துப்
பண்ணார் மொழியாற் பரவசஞ்செய்—விண்ணாருந்
தாரிற் பொலிகுழலார் தாரகைவான் சேறல்போற்
பாரிற் படர்ந்தார் பலர். (சச)

தேரிற் சிலர்சென்றார் திண்வயவர் சிந்துரத்திற்
சீரிற் சிலர்சென்றார் சேணுலவு—காரிற்
கவிகை புடைநிழற்றக் காமர் மடவார்
சிவிகையிலே சென்றார் சிலர். (சரு)

பிளிறுதெய்வ யானை பெருமணங்காண் பெட்பிற்
குளிறுவய வீரர்மேல் கொண்டேர்—களிறுந்
துடியுமிடைக் கொவ்வாத தோகையர்க ளேறும்
பிடியுங் களிகொண்ட பேர்ந்து. (சசா)

மாதனம்பற் கொவ்வாண் மருமமுற வோர்காளை
மாதனம்பெற் றாரின் மகிழ்வுற்றான்—போத
வெறுமையுற்றார் மெல்லிடையாள் வென்னுறவோர் தோன்றல்
வறுமையுற்றார் போற்றுயர்ந்தான் வாய்ந்து. (சஎ)

பன்னற் கரும்பைப் பருமவல்குன் மாதொருத்தி
பொன்னற் கிழியார் பொருளுறல்போன்—மின்னிக்
கனங்கொண்டு விம்முதனங் காணவொரு காளை
சினங்கொண்டு சென்றா டிகைத்து. (சஅ)

தாமமணி மார்புடைய சம்பரனுக் கோர்பகையாங்
காமனுமன் றற்குகந்த காதலியு—மாமெனவே
மங்கையர்தம் மோடினிய மாற்றம் பகர்ந்தவர்கை
செங்கையுறச் சென்றார் சிலர். (சகூ)

கையிலார் கைபெற்றுங் காலிலார் கால்பெற்று
மெய்யிலார் மெய்பெற்று மேவுமை—செய்யவுரை
பெற்றும் விழியிலர்கண் பெற்றுஞ்சென் றார்குகன்றா
ளுற்றவன்பர்க் கென்னகுறை யுண்டு. (ருo)

ஒருத்தலது புல்லப்போ மோர்பிடியின் மேவுந்
திருத்தகையா ளேங்கிச் செலக்கண்—டொருத்தன்
மருங்கி லரியுடையீர் வாரணத்துக் கஞ்சி
யிருங்கவலேன் கொண்டிரென்றா னீங்கு. (ருக)

யானை நுதலி லிவர்சிந்துரமந்தி
யேனைமக்கள் பூண்படைக ளேய்பகலும்—வானையண்ணா
மங்கவிகை கேதனங்க ளாரிரவுங் காட்டவே
பொங்கனிகம் போன புரிந்து. (ருஉ)

கொக்கரை பேரி குடமுழாக் கொம்புசின்னந்
தக்கை தடாரிகுழல் சல்லரிமுன்—றொக்க
பலவியங்க டாங்கிப் பலரியம்பிச் சென்றார்
சுலவுகட லார்ப்பெனவே சூழ்ந்து. (ருங)

இன்னசன மீண்டியே யெங்குமா யேகுமெல்லைத்
தன்னினத்தார் தந்திரத்தார் தார்வேந்தர்—பின்னுமுளார்
முன்பினுறத் தேர்மேன் முசுகுந்தன் போதலுற்றா
னன்பின் மணங்காண்பா னாங்கு. (ருச)

கானும் வரையுங் கடந்து நதிதணந்து
தேனுலவு தார்மார்பன் சேனையொடு—வானுலக
ரன்பரங்குன் றாள்பணியு மார்ப்புமிக வேற்படைவேண்
மன்பரங்குன் றெய்தினான் வந்து. (ருரு)

முசுமுகந்த வேந்தன் முனம்வந் துழிமா
வசுமதியாண் மன்னரெலாம் வந்து—மிசையண்
பரங்குன்ற மன்னிப் பரித்தலா னாமம்
பரங்குன்ற மாகியதிப் பார். (ருசா)

கருமைநிற மெய்திக் கடனீர் பொழிந்தே
புருமுகவே யார்க்கு மொலிகொண்—டொருமையுற்று
மெண்கோடு வெற்பி லிவர்மஞ் சிபமென்று
வெண்கோடு காட்டுமே வேறு. (ருஎ)

பொருப்புருவம் வீழருவி பொங்குமத வாரி
கருப்பன் மணியார் குவடு—மருப்பகல்வான்
றோயுந் துளைவேய் துதிக்கையாத் தூங்கவரை
யேயு மிபமா மினிது. (ருஅ)

கோடுறுபூங் கோடு குனித்துங் குழைபிடிக்குக்
கோடுறுமா வேழங் கொடுத்துமுனி—லூடு
துருத்தியறல் சொள்ளுமா தூயநீர் கொண்டே
யுருத்தி யருத்தியுறு மாங்கு. (ருகூ)

சிலம்பிலுயர் வேய்தொடுத்த தேத்தடையைக் கையால்
வலம்படுமோ பற்றுவதோர் மாண்பு—பொலம்படுநீள்
கோவிற் பொலிமதியைக் கோளுழுதின் வாளரவு
மேவிப் பிடிப்பதொக்கு மேல். (௬௦)

வெற்பாரும் வெம்முலையை விற்றுடனே மீட்கவல்ல
பொற்பாரு மாதருள்போற் போந்தசில—கற்பாரு
நண்பாக மேவுமின்னூர் நன்மனம்போ னின்றசில
வண்பாக ருய்க்குமத மா. (௬௧)

அந்தரமே வண்டாரங்கா ளாழியின்மத் தாகிறுத்து
மந்தரமே போன்றொளிரு மாநவிர—நந்தரவ
வந்திரைகள் சால வவிர்வரையைச் சூழ்வதொக்கு
பந்தியின்வந் துற்ற பரி. (௬௨)

மானவேற் சாமி மணங்கா ணியவந்த
மானவர்பூ பாலர் வயங்குமணி—மானமொடு
நோரநந்த கோடி நிலத்தோர் நிரைத்தாங்குத்
தோரநந்த கோடிநின்ற சேர்ந்து. (௬௩)

ஆடமைத்தோ ணல்லாரு மாடவரு மேனையரு
மாடகூ டத்தா வணம்புகுந்தார்—கோடுமிசை
போயிலங்க வீழதலம் புக்கவிராற் பூங்காவுட்
கோயிலமை தந்த திறைக்கு. (௬௪)

மாசிலையார் மைந்தருமோர் மாதருமாங் காங்காடி
மாசிலையாம் வேட்டுருப்பம் வாங்கவே—பாசிலையி
லேந்துறையின் முத்த மௌமன் மலர்த்தடத்தின்
பூந்துறையிற் புக்கார் புரிந்து. (௬௫)

செந்தா மரைத்தடத்திற் சேயிழையோர் மாதெழில்கூர்
கந்தா மணிப்புயத்துக் காளைமுன—நந்தாநீர்
மூழ்கியெழ வன்னான் முகமுண் டகமென்னு
மாழ்கியயல் பார்ப்பான் வறிது. (௬௬)

பங்கயமன் வாவியிலோர் பாவையுறப் பாய்வாரா
லங்கயன்மீ னுமையுறப் பார்ந்தலைப்ப—பொங்கு
கடுத்தடங்கண் மான்மெலிவு கண்டவளை யோர்வே
ளடுத்தணைப்பான் றேண்மே லினிது. (௬௭)

நீரின் முழுகொருமி னீவியிழந் தங்கழலாற்
றேரின் பகைமறைத்துச் செங்கைமலர்—காரிற்
றகையைம்பால் சேர்த்துநண்பன் சக்குறப்பொற் கஞ்ச
முகையிரண்டு காட்டினான் முன். (௬௮)

செங்கமலம் பைங்குவளை சேதாம்பல் சைவலமே
ரங்கனையா ராட வலைதோற்ற—மங்கையர்த
மாமுகங்கண் வாயைம்பான் மாமைநேர் கண்டினைந்து
தாமலைதன் மானுந் தடத்து. (௬௯)

ஆயிழையில் வாவிதனக் காயிரங்கண் பாரெனத்தன்
னேயனெய்தல் காட்டமின்னு நேர்வதனம்—வாயனந்தங்
காணுற் றெனக்கமலங் கைரவமே காட்டவன்றா
னாணுற் றயர்வா னலிந்து. (௭0)

கோதை யொருத்திமலர் கொய்யவதேய் தாயைதெர்ந்
தாதரவிற் றன்வரன்கொய் தக்குதவக்—காதலிகண்
டீடினாள் சோர்வுற் றுலையவவ னின்றெடுப்பக்
கூடினா ளன்புநனி கொண்டு. (௭௧)

கொங்கமருங் கூந்தற் கொடியேநின் கொங்கைக்கிவ்
வங்கமல மொட்டுநிக ராமென்றே—யிங்கிதமாச்
சேயொருத்தன் கூறச் சினந்து முகங்கோட்டிப்
போயொருத்தி நின்றாள் புலர்ந்து. (௭௨)

ஏந்த லொருவ னிணைக்கரத்தி னீர்முகந்து
காந்தைமிசை வீசவந்தக் காரிகைதன்—சேந்த
குமுதவாய் தன்னிலறல் கொண்டவன்மேற் பெய்தா
ளமுத முகுப்பதுபோ லாங்கு. (௭௩)

பூவை யொருத்திபுனை பூந்தானை தானனைந்து
மேவுமெய்யி லொன்றி விளங்கவங்க—நீவி
தணந்தனையோ மாதென்னத் தான்றழீஇத் தேர்ந்து
மணந்தவன்வெட் குற்றான் வறிது. (௭௪)

வீக்கயநீ ராடி வியன்கரையின் மேவிமரைப்
பூக்கரத்தி லேந்திவரும் பூவையரை—நோக்குங்கான்
மாக்கடலி னின்று மலர்கரத்தி லேந்திவருந்
தாக்கணங்கே யென்னத் தகும். (௭௫)

புதுமணிநீ ராடிப் பொருமலர்கை யேந்தி
மதனு மிரதியுமே மான—வதிக
வுருமஞ்சார் மைந்தரோ டொண்டொடியார் போயோர்
துருமஞ்சார் தந்தார் துதைந்து. (௭௬)

குயிலின் மொழிதந்து கொம்பினங்கை நீட்டி
வெயிலனுகாப் பொங்கர் விழைவுற்—றயிலென்
மழைக்கண் மகளிரையு மைந்தரையும் வாவென்
றழைக்கின்ற தொக்குமே யாங்கு. (௭௭)

நாயகற்கு மெட்டாத நற்கேழ் மலர்பறிப்பான்
றூயவன்றன் றிண்புயத்திற் றுனிவர்ந்து—மீயமர்வான்
மேவீர மாலைபுனை வீரரெழிற் றோளிலமர்
மாவீர மாங்கர்வாண் மற்று. (எஅ)

கோங்குமுகை கொய்தணங்குன் கொங்கையொக்கு மிஃதென்று
வீங்குபுயத் தோர்காளை வெம்முலையின்—பாங்குவைக்க
வன்னான் பயோதரமுன் றூர்ந்து நடாதகையா
மின்னு ளெனநின்றாள் வேட்டு. (எகூ)

முல்லைமுகை கொய்தொருவன் மொய்குழலி துன்னெழில்கூர்
பல்லை நிகர்க்குமீ பாரெனலு—மொல்லையது
நேராதென் றேகாம னேரு மெனல்குறித்தே
சோரா விருந்தா டெடுத்து. (அ0)

வாழ்த்து நுமோர் மின்றன் வரனையிந்தப் பூங்கொம்பைத்
தாழ்த்தென்னத் தன்னமவன் றாழ்த்தமையாற்—காழ்த்தனித்தாள்
பற்றிமரத் தேறவந்தப் பாதவந்து ராதிமல
ருற்றிடலு முற்றா ளுவப்பு. (அக)

இன்னவணங் காவிலன்று சேர்ந்தாடிப் பாடிபுக
வன்னவண மாட வவாவியரி—வன்னவண
வாழியாம் வான்பொழில்போ யார்தந்தான் றோர்தனின்மா
வேழியாத் திட்டோ வினிது. (அஉ)

மாவரைசேர் திண்புயத்து மைந்தரையு மாதரையு
மேவரிய வின்பம் விளைவிப்பான்—றூவருண
மன்னவே செய்வலென வான்கலைமெய் போர்த்தாருது
தென்னவே தோன்றினன் விண் ணிந்து. (அ௩)

வேற்கண் மடந்தையரும் வேளனைய காளையரு
மார்க்க நறவ மருந்தலுற்றார்—பாற்கடலிற்
றுன்னரிய வின்னமிர்தந் துய்க்குமிடை யெய்க்குமின்னார்
மன்னமா றென்ன மகிழ்ந்து. (அச)

செங்கனக வெள்ளத்திற் றேறனுக ரோர்மகடூஉ
வங்கணிலா விம்ப மதிற்றோற்றத்—திங்களுமே
யென்னோ டருந்துகின்ற னஃதென்கொ லென்றவடன்
மன்னோடு சொல்வாண் மகிழ்ந்து. (அரு)

கிண்ணுகரோர் நங்கையெழிற் கச்சுநெகிழ் தந்துவெளி
வண்ணமுலை தோன்றவான் மாதுகைப்பொற்—கிண்ணமதை
வாங்குபுமா மங்கைநிறம் வைத்திதனை யொத்ததுநின்
வீங்குதன மென்பான் வியந்து. (அசு)

மாதொருத்தி யுண்கண் மயக்கினின் முன் னூடுவான்
கோதில் பெயர்நவின்று கூப்பிடலுங்—காதலுட
னன்னான் வரவே யணைந்திணைப்பொற் றேரூடீஇ
மன்னா விருந்தான் மகிழ்வு. (அஎ)

இன்னபரி செய்த வெழில்கொள் பரிசனங்கள்
முன்னுமுசு குந்தன் முதலரையர்—தன்னிகரில்
கொன்னெடுவேற் றானைக் குமரவேள் வீற்றிருக்கும்
பொன்னெடுவெற் பேறினார் போய். (அஅ)

வெற்பிற் புனைவோன் விதித்த திருநகரின்
பொற்பின் வளங்கண்டு பூபால—ரற்பின்
மகவான் கழல்பணிய மன்னருளி னோக்கித்
தகவான் மொழிந்தான் றனித்து. (அகூ)

ஓந்தென் றிமையோர்க ளெண்டிசையோர் பாதலத்தோ
ரந்தவர்க ளாரு மசலமெய்தி—யிந்திரனைக்
கண்டார் தொழுதார் களித்தாசி மாமொழிவாய்
விண்டா ரமர்ந்தார் விழைந்து. (கூ0)

வரைவிண்ணீ ராசைதவ மாவுரக நாம
முறைமடவார் சுந்தரிபாங் குற்றா—ரமகளீர்
மஞ்சரிமா காதலிதாள் வந்தனைசெய் தந்தெய்வக்
குஞ்சரிமாட் டெய்தினர்நார் கூர்ந்து. (கூக)

தெய்வப் பிடிகேணீ செவ்வேண் மனைவியா
யெய்தியுல கிற்கிறைவி யாமெனத்தாழ்ந்—தைதினல
மன்னாட் கியல்பினுற்று மாற்றுமெழில் செய்யமின்னா
ருன்னாத் துணிந்தா ருகந்து. (கூஉ)

காசறையார் கூந்தலிலே கானாவி நெய்பூசி
யாசி னறுஞ்சாந் தணிந்துபனி—வாசநீர்
கொண்டாட்டிப் பூந்துகிலாற் கூர்குழலை யொற்றினர்சொற்
கண்டாட்டி மார்கள் களித்து. (கூ௩)

மஞ்சினமா தேவி மலர்க்குழலின் றன்மைபெறச்
செஞ்சுடரி னின்றுதவஞ் செய்தெழுந்தே—யஞ்சனமா
காரா ரளகஞ்செல் காட்சிபோற் காரகிலின்
சீரார் புகையுய்த்தார் தேர்ந்து. (கூச)

மன்பொனுத்தி மஞ்ஞை மகரம் வலம்புரியா
மின்பணியின் கூழையின்கண் மின்னவணிந்—தன்பினறுங்
கொங்குவெட்சிப் பூச்செரீஇக் கோதைதொடை சூட்டிவெழி
றோங்கு குழன்முடித்தார் சார்ந்து. (கூரு)

கறுப்போர் மதிதோய் கடுவொருங்கு சேர்ந்து
மறுப்போ னடுவமர்தன் மானு—முறுப்போர்
கணித்திலக மாதின் கவினுதலிற் சாந்து
மணித்திலக மிட்டொளிரு மாண்பு. (௯௬)

மங்குன் மறைந்து மதிகவர்வான் வாளரவு
துங்க மணிப்படந்தான் றூக்கியே—யங்கமுற
வெட்டியணி நோக்க வியையுநல்லார் மின்னுதலிற்
சுட்டியணி தோற்றந் துதைந்து. (௯௭)

செந்துவர்க்கா யொண்குலையுந் தேமலர்ப்பூம் பாளையும்பைங்
கந்தியொன்று பூத்துக் கவின்மதிமேல்—வந்தமர்த
னேர வெழின்முகத்தா ணோர்களத்தி லார்பவள
வார வடம்புனைந்தா ராங்கு. (௯௮)

இடையிலையோ வுண்டோ வெனவையங் கொள்ள
வுடைபுனைந்தீர் வெற்பூ றுறுமே—தடையின்
மணியொட்டி யாண மருங்கணிந்தா ரல்குற்
பணியொட்டிச் சூழ்ந்தமைபோற் பாங்கு. (௯௯)

இந்தனமா வானனத்தாட் கோணிகள் பூட்டிவிரைச்
சந்தனமாக் கொங்கை தனிற்றிமிர்ந்து—சுந்தரமுத்
தார மிலைந்ததன்மே லாடைபுனைந் தார்மலர்த்தார்
போர மிலைந்தார் புரிந்து. (௧௦௦)

ஆடகமு மாமணியு மார்ந்தவத்தார் கிண்கிணியும்
பாடகமும் செய்ய பரிபுரமுஞ்—சூடகக்கைச்
சீதத் தணிந்தார் திருமுகத்தார் தெய்வவும்பல்
பாதத் தணிந்தார் பரிந்து. (௧௦௧)

சார்ந்தயனை நோக்கிமால் சாலமுற்றிற் றும்பரெலாஞ்
சேர்ந்தனர்வேற் சேய்க்குமணஞ் செய்காலை—தேர்ந்திடெனத்
தெவ்வெல்லை வேட்குச் சிறந்ததிம்மு கூர்த்தமே
யிவ்வெல்லை யென்று ளினிது. (௧௦௨)

இப்பகலே யேற்றதென்று லிப்போதே யான்பெற்றி
வொப்பி லணங்கை யுகந்தளிப்பான்—செப்பருஞ்சீர்ச்
சேந்தன் றனைக்கொணரச் செல்வதே நன்றென்ன
வேந்தன் புகன்றான் விழைந்து. (௧௦௩)

மாலயனு நன்றென்று மன்னோ டெழுந்தெவருஞ்
சாலமுனஞ் செல்லத் தனியடைந்து—வேலவன்பொற்
செய்யபதந் தாழ்ந்து திருவை மணம்புரிய
வையவர வேண்டுமென்று ராங்கு. (௧௦௪)

இவ்வா சகம்வினவி யீராறு தோளுடையா
னவ்வாறே யாகென் றருள்புரிந்து—வெவ்வாட
லேற்றனையி னின்றெழுந்தே யேர்மயின்மே லேறியும்பர்
போற்றவெள்ளல் போந்தான் புரிந்து. (க0ரு)

குடைகவரி யாலவட்டங் கொற்றவொற்றைக் கூர்வாட்
படையெடுத்தா ரிந்திரன்கால் பாய்நீ—ருடைமண
ளுழியன்வே தாவூர்தி யஞ்சப் பதாகையாங்
கோழிமிக வார்த்ததுவே கூர்ந்து. (க0சு)

வேதர் நனியார்த்தார் விண்ணோர் மிகவார்த்தார்
பூத ருறவார்த்தார் பொங்கரிபோ—றுதமுறத்
திண்டி முரசு திமிலைமுதற் பல்லியங்கைக்
கொண்டியம்பி னார்கணவர் கூர்ந்து. (க0எ)

மேனகையே யாதி விளம்பிடுநான் மங்கையரு
மானவிசை பாடிநட மாடினார்—மாநயங்கொள்
வீணை கரம்பற்றி விஞ்சையரான் றார்க்கிசையப்
பாணையுறப் பாடினார் பார்த்து. (க0அ)

திண்வீரர் பூதரொடு தேவருமற் றேவருமே
யெண்வீ தியினெருக்க மெய்ந்துவர—மண்வீற
மன்ன னுளுற்று மணத்தினெடுஞ் சாலையின்மு
னுன்னருவே ளுற்றா னுகந்து. (க0கூ)

மேயகுகன் மேற்கும்ப மேற்றருப்பை தோய்த்தநீர்
தூயறவோ ராசி சொலித்துதித்தா—ராயவட்ட
மங்கலங்க ளேந்தியும்பர் மங்கையர்கள் போற்றினு
ரெங்க ளிறைவற் கெதிர். (கக0)

பஞ்சிநறு நெய்பளிதம் பன்னுவி மன்சுடர்மின்
விஞ்சமணித் தட்டேந்தி மேவநல்லார்—மஞ்சுமறை
ஞாயிறொளி விட்டிறல்போ னன்றுமயி னின்றிழிந்து
கோயிலின்முன் போயினனெங் கோன். (ககக)

ஆயபோ தாயமோ டைராணி போய்த்தொழுது
தூயநறும் பால்கொண்டு செங்கதிர்வேற்—சேயடியிற்
றொன்முறையி னூட்டிமலர் தூய்ச்செய் வனசெய்து
தன்மனத் திரஞ்சென்று டான். (ககஉ)

அன்னாள் பணிவுக் கனக னருள்புரிந்து
பொன்னார் மணச்சாலை புக்கயன்மான்—முன்னோர் சுரா
பாக்குறவே போந்துமண்ட பத்துமணிப் பீடத்தே
ரோங்குறவே வீற்றிருந்தா னுற்று. (ககந)

சீதான்முற் றேவர்கள் சேயே வலின்மைகக்
கோதி லிறைமைமுசு குந்தனே—யாதியன்னர்
வந்துவந்து தாழ்ந்து வழுத்த வவர்க்கெல்லாங்
கந்தனருள் செய்தான் களித்து. (௧௧௪)

ஆனபோ தங்கணத்தோ டம்மையப்ப னந்தரத்தின்
மானமேற் றோன்ற மகிழ்கொண்டு—ஞானவேள்
விம்மிதமுற் றேயெழுந்தான் விண்டுமுதற் றேவரொல்லை
யிம்மென் றெழுந்தா ரினிது. (௧௧௫)

நித்தனுயர் மானத்தி னின்றிழிந்து தானையுடன்
சுத்தமணிச் சாலைபுக்கான் றோகையொடு—மத்த
னெதிர்கொண் டிருவ ரிணைத்தா ளிறைஞ்சி
முதிரன்பி னின்றான் முனம். (௧௧௬)

கந்தன் றனையனையார் கையினெடுத் துச்சிமோந்
தந்தமுறப் புல்லினா ரார்வமொடு—நந்தரிமன்
வேதன் மகவான் விபுதரெலா மீன்றவர்பொற்
யாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (௧௧௭)

அன்னர் துதித்தா ரடியேமுய் தந்தனமென்
றுன்னருமா தேவை யுமையுடனே—பொன்னிற்
புனைபுதுமன் றன்மனையிற் பொற்பிற் கொடுசேர்
வினைகழல்வேள் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௧௮)

சார்ந்தபோ தாணைமுறை தன்னால்விண் ணின்றுவந்தே
யார்ந்த மணித்தவிசொன் றண்ணவதிற்—கூர்ந்தகற்பிற்
றன்னமர்வா ளோடமர்ந்து சம்பு மகற்றழீஇ
நன்னருள் செய்தார் நயந்து. (௧௧௯)

முன்னயன்றாழ்ந் தோர்குகனை முன்னவுணர் மாயவுய்த்தா
யன்ன பரிசே யவர்த்தடிந்து—நென்னலும்பர்
மல்கு சிறைவிடுத்தான் மன்மகிழ்ந்து தன்மகளை
நல்கவவர்க் கெண்ணினா னன்கு. (௧௨௦)

பொற்றொடியு நீயும் புரிந்திங்கண் வந்தமையாற்
சிற்றடியேஞ் செய்கை சிறந்ததெனை—வுற்றனக
ணேவனமா தோடு மிதுகாண்பான் யாம்வந்தோ
மாவனசெய் கென்றா னதற்கு. (௧௨௧)

அத்தனிவை கூற வகமகிழ்ந்து மாலயனுஞ்
சித்தமக வாற்பாராச் சேய்மணப்ப—வுத்தமநின்
கோதைதனை யன்பிற் கொணர்தியெனப் போயருள்கூர்
மாதைவரு கென்றழைத்தான் மன். (௧௨௨)

மகவான் விளிப்ப மகிழ்வொடுபைப் பையத்
தகவா னடிபெயர்த்துச் சார்தந்—துகவான்மின்
பொன்குண் டிகையாண்முற் பூவைமா ரேத்தெடுப்ப
முன்குஞ்சரி வந்தாண் முன். (௧௨௩)

அன்னநடை யானையரி யாற்றுமணைச் சாலையுய்ப்ப
மன்னமரர் மாமுனிவர் வாழியென்றே—பொன்னடியாம்
போதுகந்து போற்றவுமை புங்கவற்றா ழாவானை
மாதுகண்டு வெள்கினாண் மற்று. (௧௨௪)

நுண்ணிடையா டாழவர னோக்கியருள் செய்திடலு
மண்ணல் புறநீவி யத்தனையும்—பெண்ணரசி
யைத்தா ரணங்கையும்பொன் னாதனத்தின் மீதிருத்தி
வைத்தாள் வரைபயந்த மாது. (௧௨௫)

மன்னிருவர் விம்பமே மான வரன்வதுவு
மின்னுமணிப் பீடிகைமேல் வீற்றிருப்பத்—துன்னிமையோ
ரேவருந்தாழ்ந் தேத்தினா ரின்றோ ரருள்புரிந்தார்
மேவருமின் பெய்தினான் வேந்து. (௧௨௬)

வேந்துரையாற் றேவி விரைமஞ் சனமாதி
யேந்திவந்தே யாங்குவைப்ப வேர்மகவான்—சேந்தன்மு
னுற்றா ரணங்குபுன லுய்ப்பமுறை யேயனக
னற்றாள் விளக்கினா னன்கு. (௧௨௭)

மல்கு விதிமுறையின் மன்பூ சனைமுற்றி
வெல்குமர னோர்கரத்தின் மேவணங்கை—நல்கி
யடியணிவ னேர்ந்தனனென் றார்வமொடு கன்னற்
கடியறனீ ருய்த்தான் களித்து. (௧௨௮)

அங்கலரோ னாற்றியுளத் தங்கைதர வாண்டகைகொண்
மங்கலநா ணார்த்து மணிக்களத்தி—னங்கைமுடிக்
கார மணிந்தா னருங்கனிதேன் பால்குகனைக்
கூடா நுகர்வித்தனன்விண் கோ. (௧௨௯)

ஆர்த்தனபற் பல்லியங்க ளாரக் கணநாதர்
தீர்த்தன் றனைத்துதித்தார் செங்கமலன்—கார்த்தநிற
வண்டுளவோன் வேந்திமையோர் மன்னிருவர் தங்கோலங்
கண்டு சிறந்தவென்றார் கண். (௧௩௦)

ஆயபோ தம்புயத்தோ னார்கனறந் தொண்கலப்பை
மேயமண வேள்விமுற்று வித்தனன்பி—னேய
வலைவிலா வொண்ணுதலோ டோங்கனல்சூழ் வுற்றுச்
சிலையிலன்ன டாடந்தான் றேர்ந்து. (௧௩௧)

மாலினிமா சாளிமா வாணிபர விச்சூழச்
சாலினியு மங்கலையுந் தான்கண்டான்—வாலிதினன்
மன்ற லியற்றியபின் மாதொடுவே ளம்மையப்ப
னன்றலர்பூந் தாள்பணிந்தா னங்கு. (கஙஉ)

பணிமக் களையிருவர் பாங்க ரிருத்தி
யெணியெந் தலைமைதந்தோ மென்ன—மணிவண்ண
னாதி யமர ரருந்தவத்தோ ராரணங்கின்
கோதில் குலந்தாழ்ந்தார் கூர்ந்து. (கஙங)

கந்தனையுங் கன்னியையுங் கண்டு கவினவையார்
வந்தனைமுன் செய்திடலு மன்னருள்செய்—தந்தமிலா
னாரி யொடுமறைந்தா னண்ணெவரும் விம்மிதரா
யாரின் றுதிநவின்றா ரார்த்து. (கஙச)

இருவ ரிருந்த விருந்தவிசி னும்பர்
மருவு குமரன் வனிதை—திருவுருவங்
கண்டார் களித்தார் கமலத்தா ளேத்தினார்
விண்டார் விழும வினை. (கஙரு)

சீயவணை நின்றிழிந்து தேவர் தொழுதுவர
வாயதிரு மங்கலமா வார்ப்பொடுபோய்க்—கோயி
லிடைதந் தனையவளோ டேய்தந் தெவர்க்கும்
விடைதந் தருள்புரிந்தான் வேள். (கஙசா)

இன்னபரி செய்த வெமையீன் றெடுத்தருள்செ
யன்னையுட னத்த னணியறையு—டுன்னிமணி
மின்னுறுபொன் மஞ்சவணை மேன்முயங்கி வைகினான்
மன்னுயிர்க ளுய்ய மகிழ்ந்து. (கஙஎ)

மங்கலநாண் பூட்டி வரப்பாகன் கூடமுந்தி
யங்குசங்கைக் கொண்டளவி லார்வமுற்றுத்—துங்கமுறு
தெய்வதநல் வேழஞ் சிறநகைசெய் துட்கொடுநாண்
பெய்வதனங் கோட்டிற்று பின். (கஙஅ)

மைந்தனுநன் மாது மணந்தாங் கிருந்தவெல்லை
நந்தமரர் தந்தமனை நண்ணினா—ரிந்திரன்முன்
வந்தமுசு குந்தன்முன் மன்னவர்க்கொள் ளாடைகலன்
றந்துவிடை தந்தான் றக. (கஙகூ)

முசுகுந்த னாதி முறையரையர் தத்தம்
வசிநகரம் போதலுமே மாமைச்—சசியினொடு
வன்புற் றிருந்தானை வந்தனைசெய் மன்சிலநா
ளின்புற் றிருந்தா னினிது. (கச0)

தெய்வயானையம்மைதிருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா. கருஅ.

விண்குடி யேற்றுபடலம்.

ஆனசில வைகல்சென் றத்த னணங்கினொடும்
வானுறையு ணீங்கிமக வான்களிப்பத்—தானமா
மீதிவர்ந்து முன்கடைவாய் மேவவய வோர்பூத
ராதியர்தாழ்ந் தார்த்தா ரடுத்து. (௧)

அனிகவொலி கேட்டயன்மா லண்டரொல்லை யிற்போந்
தினியகுகன் போந்தனனென் றேத்தி—னனிதொழுதார்
மற்றேந் தலைநோக்கி மன்பரியூர்ந் தேகினனே வ
ணற்றோர் கொடுசென்றா னன்கு. (௨)

ஆசுகனூர் தேர்மே லணங்கினொடு குன்றெறிந்தோ
னீசனுடன் சத்தியெனை யெய்தினான்—மாசார்கள்
பூமழைபெய் தார்வீரர் பூதரற வோர்பணிசெய்
தாமருகிற் சூழ்ந்தா ரடுத்து (௩)

அண்டர் வணங்க வவரவர்தஞ் சேகரத்தின்
முண்டகத்தாள் சூட்டி முருகவேள்—விண்டயன்மு
னெல்லும்பர்க் கண்ணூறீஇ யும்பரியூர்ந் தெம்மொடுநீர்
செல்லுமின்விண் ணென்றான் றிகழ்ந்து. (௪)

கஞ்ச னனத்திற் கரியமால் புள்ளரசின்
மஞ்சமர்மெய் வானவர்கோன் வாரணத்தில்—விஞ்சமரர்
மற்றுநின்றோர் தத்த மருவூர் தியிலிவர்ந்து
சுற்றியுடன் சென்றார் துதித்து. (௫)

புங்கவர்கள் போற்றவுயர் பூதர் புடைசூழப்
பொங்கியங்க ளார்ப்பப் பொருவயில்வே—லங்குயரன்
சந்திரனூர் குன்றூர் தனிலிருந்து மாதுலனு
மிந்திரனூர் மேவினா னேய்ந்து. (௬)

பொன்னகர்முன் சூர்மகனாற் பொன்றினமை யோடிறைவன்
றன்னகங்கொள் வேட்கையுமே சண்முகன்கண்—டின்னருஞ்சி
ரெய்திமையோர் தச்சனைப்பார்த் தென்னகரத் தொன்னகர்போற்
செய்தியெனத் தாழ்ந்துசென்றான் றேர்ந்து (௭)

நூறேர் புனைவ னொடிப்பின் மதில்சிகரி
வீறேர் மறுகு வியன்கோவி—லாறேயுஞ்
செய்வரையார் பொய்கையிடஞ் சீர்மண் டபம்பாழி
செய்வனவை யாதிகண்டான் றேர்ந்து. (௮)

இந்திரற்குக் கோயில்செய்க் கேய்கோட்ட மாலயற்கு
மந்திரங்கண் மற்றவர்க்கு வாழிருக்கை—சுந்தரமா
வன்ஞேர் நகரி னதிக வனப்புளதா
யுன்ஞெ வுதவினஞா லோர்ந்து. (௯)

அன்ன வனப்பனைத்து மார்க்குஞ் சொலவரிதா
மன்னனது காணு மனங்களிப்புற்—றுன்னும்
புனைவன் றனைத்தழீஇப் புல்லினனன் ஞன்வேள்
வினைகழற்று டாழ்ந்தான் மகிழ்ந்து. (௧௦)

வேந்த னிருக்கைசசி மேவவய ஞதியும்பர்
தாந்தமதொள் ளூர்தி தணந்துவரக்—காந்தளங்கை
மன்மன்ற னங்கையொடு மாமணித்தேர் நின்றெரீஇ
மின்மன்ற மேயினன்செவ் வேள். (௧௧

மன்றத் தரியணையில் வைகிக் குமரவேள்
குன்றத் திறகரிந்த கோமாற்கு—மின்றத்து
பொன்மவுலி யின்னே புனைதிரென்றான் மாலயன்முற்
பன்மலர்த்தார்ப் பண்ணவரைப் பார்த்து. (௧௨

என்றிளவல் கூற விமையோ ரிமைப்பிலதற்
சொன்றுபொருள் யாவுமொருங் குய்த்துநல—மன்றனீர்
மன்மகவாற் காட்டி வினைங்தேற் றணையேற்றி
நன்மவுலி சூட்டினர் நன்கு. (௧௩)

தனிவான் முடிபுனைந்த தார்வேந்தன் றுளிற்
கனிவாற் பணிந்தார் ககன—மணிவாழ்வா
ராசிசொன்ஞர் மாமுனிவ ராரம்பை மார்நடித்தார்
பேசினிசை செய்தார் பிறர். (௧௪)

இந்திரனக் காலே யெழிற்குமரன் முன்னேகி
வந்தனைசெய் தேத்திவள மன்றுறக்க—முந்துளமா
மன்னரசுஞ் சீரு மகிழ வளித்தியெந்தா
யுன்னிதன்மே லுண்டோவே றென்று. (௧௫)

என்றலுமே யின்னருள்செய் திந்நகர்போற் றென்றரசை
நன்றிங் கிருத்தியென நன்குவைத்து—நின்றுள்ளா
தன்றுணையன் பார்சுரரைச் சூழிருக்கைக் கேவியையன்
றன்றுணையோ டேற்றான் றளி. (௧௬)

அறைகணவர் வீர ரணிவாயில் போற்ற
வுறையு ளிருக்கைநண்ணி யும்பர்க்—கிறைமகளோ
டென்னரும்பல் வேறுட லோகையொடு செய்திருந்தா
னென்னரும்பன் சேந்த னினிது. (௧௭)

அயன்முதலோர் தத்த மகமமர்ந்தார் வேந்தன்
றயரில் சசியொடின்பந் துய்த்தங்—கியல்புரிந்தா
னூறயர்ந்து துன்புற்ற வும்பரின்புற் றேர்சகரிற்
சாறயர்ந்து வைகினார் தாம். (கஅ)

விண்குடியேற்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா கஙசு.

கந்த வெற்புறுபடலம்.

இப்படியின் றுளேக வேய்தளியி னின்றுருக
வொப்பருஞ்சீர்க் கந்தவெற்பி லுற்றுறைவான்—மைப்புரைய
மோதியுடன் செல்லவஃ தோர்ந்து செழுமலரோ
னாதியர்கள் போந்தா ரருகு. (க)

கந்தவே ளவ்வேளைக் கார்வணன்முன் னேவருமே
தந்தமிடஞ் செல்லவிடை தந்துவிண்ணு—டிந்திரனை
யாளா கிறுத்தி யணங்கொடுதன் றேரின்மேல்
வாளரிபோற் புக்கான் மகிழ்ந்து. (உ)

மன்மணித்தேர் புக்கவையன் வாகைமொய்ம்பன் பாகாய்ப்பார்
பன்மணிமுட் கோல்பணியாற் பற்றியுய்ப்ப—வன்மணித்தோண்
மன்வரையில்வீரர் விறற்பூதர் சுற்றவெள்ளிப்
பொன்வரையிற் போந்தான் புரிந்து. (ங)

போனதோர் போதையன் பொற்றே ரிழிந்துசம்பு
வானவனையாயோ டடிபணிந்து—சோனைமுகில்
பைந்தளியி னுடுவிடை பெற்றெழில்கூர் கந்தவெற்பி
லந்தளியிற் புக்கா னணைந்து. (ச)

புக்கோர் புனிதவேள் பூதகணம் போற்றவெய்யர்
தொக்கோர் பணியினிற்பச் சூழ்ந்தேத்த—மிக்கோர்க
ளோதனத்தி னுன்னடையா ளோடணைந்தே றோங்குமணி
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா னாங்கு (ரு)

தொன்மறையி னுலுந் துதித்தற் கரியசெவ்வேள்
பொன்மலர்த்தாள் வாழ்கவிரு புள்வாழ்க—பன்மனுமம்
போழ்கதிர்வேல் வாழ்கவன்றன் பொய்யிலடி யார்வாழ்க
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்ந்து. (சு)

கந்த வெற்புறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா கஅஉ.

இந்திரபுரிப் படலம்.

சூர்தனைவெ றுய்ய சுடரயில்வேல் வேளருளாற்
சீர்தருவிண் ணாடரசு செய்வேந்த—னோர்பகற்றெம்
மன்னினர் செய்தீமை மற்றேவ லுற்றவெலா
முன்னினா னோர்ந்தோர்ந் துளத்து. (௧)

மறுத்தான் சசியோடு வைகுமின்ப வாழ்க்கை
வெறுத்தான் வெறுக்கையிறை மேன்மை—செறுத்தான்வேந்
தாற்றுதவத் தான்வீ டடைவனென்றா னஃதுணர்ந்து
மாற்றுதவத் தானினைந்தான் மன். (௨)

உன்னியவேந் தும்பர்வேந் தோருழைவந் தாற்றுவைகித்
துன்னியசீர் சூழ்குலிசத் தோன்றலை—யின்னனகே
ளொன்றிழிபொய் வாய்மைநன்மை யெய்துமென்றார் வான்பதந்தா
னின்றிடவோர் சூழ்ச்சிசொல்வா னோர்ந்து. (௩)

அன்பி லவுணர்க் கரசனா லாயபெருந்
துன்பமதை யுன்னித் துயரடைந்தே—முன்புலனோர்
தன்றுநோற் றெய்தின் பரசும் வெறுத்தனைநீ
யின்றுநோற் றெய்துவதி யாது. (௪)

அகத்திற் றுயருழந்தா ரல்லரோ வாக்க
மிகத்திற் பெருவாழ்க்கை யெய்வார்—சகத்தின்கண்
மன்னவனே வாழிகேண் மன்னுயிர்க்கெ லாமியற்கை
நின்னளவன் றென்று நினை. (௫)

ஏழவரினன் மாதவரின் முன்பா தலர்சாற்
றேவரின்மற் றேவர்தாந் தேன்மொழிதோண்—மேவு
கரும்போ கமுகோவென் காரிகையார் கொங்கை
யிரும்போகம் விட்டிருந்தோ ரின்று. (௬)

போயதுயர்க் கஞ்சிப் புகுந்த திருத்துறந்தே
மேயதவ மாற்றின் மிகத்துன்பே—காயநொந்து
மோகமன்றி யோகுசெய்வோர் முன்னிப் பெறுவதூஉம்
போகமன்றி யுண்டோ புதிது. (௭)

மன்னு புலனொடுங்கும் வாய்ந்த காரணமில்லை
துன்னுசெயல் சொன்மெய் தொலையுமாண்—டுன்னரும்பே
ரின்பமுண் டென்பரதை யாரறிந்தார் கண்டதுமெ
யென்ப ருலகுளோ ரீண்டு.

பொய்யார்ந்த கானலதைப் பூம்புனலென் றேவிழைந்து
கையா ரயிர்தைக் கமருகுத்தாங்—கையா
சிலருளதென் னின்பந் திளைப்பவுன்னி யிம்மை
நலனிழத்தி நின்னெண்ண நன்று. (௯)

மின்னனையார் நல்கின்ப மேயின்ப மன்னரொடு
மன்னுறவாழ் வாழ்க்கையே வாழ்க்கையா—மன்னவரை
மேவுசெல்வ மேசெல்வ மேவித் தனம்பெறு
மாவறுமை யேவறுமை மற்று. (௧௦)

நறியகுழன் மாதர் நலமார் புணர்ப்பைச்
சிறியவின்ப மென்பர் சிறப்பை—யறிவரே
லன்னதுவே பேரின்ப மாமிறைவ கேட்டியேன்
மன்னவது சொல்வனென்றான் மன். (௧௧)

குரவனிவை கூறக் குரிசி லனையா
வுரவுளந்தி முன்னிழுதை யொத்தே—விரகமுற்று
மாதர் சிறப்புமின்பு மற்றெற் கிதுகாறு
மோதிலையென் கொல்லென்று ணேர்ந்து. (௧௨)

வேந்தனுரை கேளா வியாழனெனப் பேர்வாய்ந்தோ
னேந்தன் மயங்கினு னென்னவெழிற்—காந்தையர்சீர்
மன்மதனால் கூறுமது வாஞ்சையில்லார்க் கோதுகிலார்
நன்மனமே கென்றுசொல்வா னன்கு. (௧௩)

ஈறில் லனவென் றியம்பின ரோர்பத்தே
நூறுடனே ரெட்டென்று நூலுமே கூறினர்
வேறு மிசைத்தார் விளங்கு சமயந்தா
னுறெனவே யோதினு ராய்ந்து. (௧௪)

நுதலவற்று ளிம்மையிலே நொய்தினின்ப முத்தி
யுதவுவது காம ருலோகா—யதமதமா
மந்நெறிநின் றேவீ டடைந்துமைந்த ரின்புறுவார்
மன்னதையீ வோர்மடவார் வாய்ந்து. (௧௫)

அந்தமட வாரியலு மன்னவரைச் சேர்திறனுஞ்
சிந்தையுற மேவுந் திறலுடைய—மைந்தர்தஞ்
செய்கையுமற் றுள்ளனவுஞ் சித்தசவே ளாகமத்தின்
மெய்ம்மையதாய்ச் சொல்லும் விதந்து. (௧௬)

சாதி யியற்கை தனித்தத் துவமாந்த
ரோதுகுணந் தேச முறுமவத்தை—போது
கருத்திவை யாதியசீர்க் காமருவேள் வேத
மருத்தியுறக் கூறு மமன்று. (௧௭)

பன்மா னினிவடவை வாய்பே ரிசையினிகூர்
நன்மாமை யத்தினியெ ஞரியர்க்கா—முன்மா
வசைவறுதொன் மாமரபே யாடவர்கள் பார்க்குஞ்
சசனிட பன்னசுவன் ஞம். (௧அ)

மூன்ன நவின்றிடுமோ மும்மை மரபுக்குட்
சன்னியரோ டாடவர்தங் கள்குறிக்கு—முன்னரிய
மாற்பமோ வாழுநெடு மையின் னனவென்ன
வேற்ப தியற்கையே யீங்கு. (௧௯)

அண்ட ரருந்தவத்தோ ரந்நாகர் கந்தருவர்
திண்டிறல்கொள் பூதர் திணியரக்கர்—மண்டியக்கர்
சத்துவமி லாவலகை தந்திறனே யாவதுதான்
றத்துவமே யாகுந் தக. (௨0)

தத்துவமா யாற்றினின்ற தையலரை வந்துபித்தென்
னுத்தமமா முக்குணங்க ளுற்றனர்மற்—றத்தகைய
வுண்மை படைத்திடவே யுண்குணன்று ளுகுமால்
வண்மையுடை வேந்தே மதி. (௨௧)

உருவும் வணமு முயர்ந்த செயற்கையு
மரிவையர்த நாளு மனைத்துந்—தெரியவே
யுண்மா வுளநாடி யோர்வார் மரபுமுத
லெண்மாக் குணத்தீறு மே. (௨௨)

துன்னருமாத் தேசந் தொறுமீண் டியமடவா
ருன்னருமா நீதி யுளஞ்செயற்கை—யென்னவரும்
பேசிடவெவ் வேறாகும் பெற்றியதாய் நிற்பதுவே
தேசவியற்கை யெனத் தேர்.

வாலை தருணியொடு மன்பிரவு டைவிருத்தை
யேனும் வியன்பருவத் தேயுரைத்த—காலமொடு
பேசுளத்தின் வேட்கை பிரித்தறியப் பெற்றதுவே
யாசி லவத்தையே யாம். (௨௪)

மூக்குணத்தர் முப்பாலர் மொய்நால்வ ரெண்மாந்
தக்க மடவார்க ளாம்பற்று—மிக்குறலே
யேதமிலா வாடவர்க ளெய்துதற்கே யேற்றபல
போதுதெரி சிற்பதுவே போது. (௨௫)

மக்களூறு காமம் வடிவினிலே வைகலுந்தான்
பக்கந் தொறுமிழிந்து பண்பினொடு—மிக்கவுயர்
பான்மையாற் புக்கவிடம் பார்த்திழைப்ப தூஉமதே
மேன்மையுள வேந்தே விதி.

பற்றுளரை யஃதிலரைப் பண்புற் றுளரிலரை
மற்றுளரை வாஞ்சையுறு மாந்தர்க—டெற்றெனவே
தேற்றுமா றுற்றநற் செய்கையுளங் கொள்கருத்த
தேற்றமிகு மேந்தலே யெண். (௨௭)

இங்கிவைநன் மைந்த ரியல்புமெழில் கூர்ந்துறுமா
மங்கையர்தம் மாண்பும் வகுத்ததே—யங்கனையார்
பொங்கிதமாச் சேரும் புணர்ச்சிதனக் கேற்பதோ
ரங்கிதமேல் கூறநின்ற வாய்ந்து. (௨௮)

புல்லல் சுவைத்தல் புணர்மா நகக்குறிகள்
பல்லுறுதன் மத்தனம்பன் னூடனந்தா—னெல்லு
மொலிகரண மோடு முவப்பா தியவே
புலவியைந்த வென்ப புரிந்து. (௨௯)

விரைதல் சமந்தூக்கென் வேகமுச்ச நீசம்
புரையில் சமமென் பொருண்மை—விரவப்
பரவைவகை யீரைம் பகுதிபிற வாற்சேர்
தருபுணர்ப்பா மொன்றுவரி சார்ந்து. (௩௦)

உறுத்த னெருக்கலு ரோசலுறு தன்மூன்
விறற்றருசூழ் வல்லிமர மேற்கோண்—மறுத்தீர்
செறித்த திலவரிபா நீம்புனலார் காட்சிப்
புறத்தொருறுப் பொற்றல் புணர்ப்பு. (௩௧)

வைத்தறுடிப் பொற்றுமா பொப்பு விலங்குசுற்றே
யுத்தாம னக்கன்மு னேதவற்றூற்—பத்துடனே
யொன்றுமற்றப் பற்பல் லுறுப்புணர்ந்து முத்திறத்த
துன்றமிர்துண் டல்சொல் சுவைப்பு. (௩௨)

சுரிதகமென் னூட்டிங்க மேண்.டலமே
யுருமின் மயின்மூயலி னெண்கால்—விரைநெய்தற்
காரிதழ்வேங் கைநகவி ரேகைமெய்யே ழங்கமுற்றுங்
கூருகிர்தீட் டல்லக் குறி. (௩௩)

துவர்தருமா மாலை சுனகமா கேணக்
கவாடிகான் கண்டப் பிரத—மிவையல்ல
மற்றவும்போ லின்னமுதுண் வைப்பி லெயிறழுத்த
லற்றமிலாப் பற்குறிய தாம். (௩௪)

உரமுதலோ ரைந்திலம்பா லோர்தொழிலா லேற்ப
வரும்புணர்ச்சி வேலைபுடைப் பஃதா—முரிய
கரிகரமுன் னாய கனங்குழையார் வேட்கை
தரநவிற்ற லேமத் தனம். (௩௫)

மயிலனஞ்செம் போத்தனிசே வல்புறவு காடை
குயிலெனுமோ ரெட்டின் குரலைப்—பயின் றமைந்தர்
கூறுமின்னார் பாங்கெய்திக் கூடும்போ தின்னசெயு
மாறுதிகழ் சிற்கார மாம். (௩௬)

பாரியல்கி ராமியம் பௌத்திகங்கூர் மல்லனிதஞ்
சாரிதமண் கேமம்பீ தஞ்சூல—பாரிசங்கூர்ப்
பன்னஞ் சமூர்த்தம் பரிவத் தகஞ்சமவே
தன்னமத்த பத்மா சனம். (௩௭)

கொன்விக் கிரமமுதற் கோயூ தகமீரு
வன்வகைநாற் பானெட் டௌதிறத்தான்—மன்பிறவாற்
சீர்மகளி ருண்மகிழச் சிட்டர் புணர்பான்மை
யார்சித் திரக்கரண மாம். (௩௮)

திணைநிலைநல் லார்தந் திறமுஞ்சேர் மாண்பு
முணர்வொளி னுங்குழுவு ஞற்ற—கணிகைப்
பரத்தைகா மக்கொடியார் பாலொழிந்தோர்ச் சேர்தல்
காத்தலினால் வல்லோர் கடன். (௩௯)

முன்னுறவே னூலின் முறையனைத்து மேதொகையிற்
பன்னிவகை சொற்றகலம் பார்த்தறைந்து—பொன்ன
னிருப்பமக வானவற்றை யெண்ணிமட வார்ச்சேர்
விருப்பமக முற்றான் மிக. (௪௰)

கொற்ற வலாரி குரவற் றொழுதெந்தாய்
சொற்றதன்மை யெல்லாந் துணிவெனக்கொண்—டுற்றன
மற்றொன்றும் வெஃகேன் வரம்பிலா வின்புதனைப்
பெற்றனன்போன் றேனென்றான் பேர்ந்து. (௪௧)

பொன்னனூல் போதித்துப் போதமகிழ்ந் தேகுதலு
மன்ன னரசை மகற்களித்து—மின்னனைய
சுந்தரியைக் கூடியே சொல்லருமா போகமுற்று
நந்தரிபோல் வைகினு னன்கு. (௪௨)

திரண்டவரால் சேல்களிறு சேதாம்பல் கஞ்ச
மரண்டங்கு பாசிவளை யார—விரண்டு
காகமுறப் பற்றிக் கடிதடத்தின் மேவி
விரக விடாத்தணித்தான் வேந்து. (௪௩)

மகவான் சசிபான் மதநூற் றுணிவி
னுகவாப் பசியி னுழந்து—மிகவாடி
யெய்த்திருந்தா னூனுண்டாங் கெய்தருமாப் போகவின்பா
துய்த்திருந்தான் பன்னு டொடர்ந்து. (௪௪)

அன்னபொழு தோர்நாள்வேந் தானை தனைப்போற்றிப்
பொன்னகர்செங் கோலோச்சிப் போற்றிளவ—றன்னயலிற்
றன்று வமர்முனிவர் சூழமரர் தம்மொடுமுன்
மன்னுசாற் பார்த்துரைப்பான் மற்று. (சரு)

எந்தைகேள் வேத னிமையோர் முதலெவரும்
வெந்தறுகட் சூரான் மிகவுமுள—நொந்தயர்ந்து
சீரணவு மேன்மைபோய்ச் செல்லலுற்றுத் தாழ்வந்த
காரணமென் னென்றான் கனிந்து. (சசு)

தின்றிமையோர் சூழ்முனிவர் துன்னெவருஞ் சூர்தன்னு
லொன்றியமா நிமையெலா மோர்பானை—யன்றி
யகத்தினந்தை கொண்டுதக்க னுற்றுமகம் புக்க
வகத்தின் விளைந்ததென்று னுங்கு. (சஎ)

என்றலுஞ்சேய் கேளா விதுகா ரணமேலப்
புன்றொழிலார் தக்கன் புராரிதனை—யன்றியே
செய்தருமா வேள்வித் திறனனைத்து மொன்றுவிடா
துய்தருவான் சொல்லென்று னுற்று. (சஅ)

சீயந்தனுரை மாற்றந் தனையுணரா வாற்றல்
வயந்தனையுற் றேவாழி மைந்த—நயந்திதுகே
ளென்று வகந்தையுள மேய்ந்ததக்க னுர்ந்தகதை
மன்னுசான் சொல்வான் மகிழ்ந்து. (சகு)

இந்திரபுரிப்படல முற்றிற்று.

———:o:———

ஐந்தாவது தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உநகக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுவது

தக்ஷகாண்டம்.

உபதேசப்படலம்.

மண்ணுதி யிற்பிறந்து மாழ்கவைப்பை யோபுரிதோ
மெண்ணு தெனைக்கதியி லேற்றவையோ—விண்ணு
ளொழுகுமரக் கோட்டத்த வோங்கெயில்சூ ழும்பர்
தொழுகுமரக் கோட்டத்த சொல். (க)

அண்டரிடர் தீர வானுதற்க ணின்றுவந்து
துண்டமுற வத்தியரி சூர்மாக்கொன்—றெண்டகைய
வானோர் சிறைமீட்டு வான்பிடிகான் மான்வேட்டுத்
தானோர் கிரியமர்ந்தான் சார்பு. (உ)

உன்னுலகுண் மேலா யொளிர்சத் தியவுலகின்
மன்னுமொளி வீசு மணிக்கோயி—றன்னில்
வியன்றவத்தோர் விண்ணோர் விழைபுதல்வர் போற்ற
வயன்றவிசில் வீற்றிருந்தா னங்கு. (ங)

இருந்திடுபோ தைய னெவையுமளிப் பானீன்
றிருந்து பதின்மராஞ் செல்வர்—பொருந்தவரு
டக்கனென்போன் முன்செய் தவநெறியா லீதொன்று
மிக்கயனைக் கேட்பான் விழைந்து. (ச)

தேவர் முதல்வராய்ச் சிற்குணத்த ராயெண்ணு
மூவர் தமிலுயர்ந்த மூர்த்தியரா—யோவிலுயிர்
தோறுமுயி ரென்னவுறை தூயர் தமைநன்று
தேறவெந்தாய் சொற்றியென்றான் றேர்ந்து. (ரு)

நன்றிதுசொல் வேன்கேட்டி நாரணனு நானுமா
வன்றமர்செய் காலை யழலெனவே—யொன்ற
வெழுந்தும் பரிற்செல் லிறைசிவனே யாருந்
தொழுந்தெய்வ மென்றே துணி (சு)

இருசெயல்செய் நீவிர்தா மேதிலர்போ னிற்ப
வொருசெயல்செ யீச னுமக்கேன்—மருவு
மிறையாய் வருசெயலு னென்ன மயக்கோ
வறையா யெனாவின்று னங்கு. (எ)

தீக்க ளிஃதுரைப்பத் தந்தைநன் று நன்றென்றா
னக்கிறுதி நாளினமை நாகரொடு—தொக்கவே
தன்னுயிர்க டம்மைத் தொலைப்பா னவனென்னின்
முன்னளித்தா னாகு முன். (௮)

அந்நா ளொருவனா யாய வுயிர்த்தொகையைத்
தொன்னாண் முறையொடுக்கித் தொன்மைபோற்—பின்னாக்குந்
தென்றிசைக்கட் கூற்றுதைத்தோன் செய்கைமுற்று மித்தன்மைத்
தென்றிசைக்கற் பாற்றோ வெடுத்து. (௯)

திருமா றனையென்னைத் திண்டிறலி னல்கி
யிருமா நிலங்காப்பு மீப்பும்—வருமாயா
யும்மா டிருத்துமென்றெம் முன்னுயிர்நின் றாற்றுகின்றா
னெம்மான் முடிவ திலை (௧௦)

எள்ளாரெண் ணெய்யு மெறிமா மணியொளியுங்
கள்ளார் மலர்மாக் கடியும்போல்—விள்ளா
துலக மனைத்துமே யுட்புறம்பாய் மேவு
மிலகு பரஞ்சோதி யேய்ந்து. (௧௧)

வேதமுத லாய வியன்கலையெ லாந்தோன்றா
னோதினா னெங்கட் குணர்த்தினா—னீதுநீ
யோதுவற்றிற் காண்யாரு மொன்றெனவே கொண்டனைகொல்
பேதையோ வென்றான் பெரிது. (௧௨)

ஈசனருள் வேத மெவரும் பிரமமென்றே
பேசுவதென் னென்னப் பிரமனன்றா—னேசமுறச்
சொன்ன மறையின் றுணிபுமுக மன்னெவர்க்கு
மன்னவனுக் காதலுண்மை யாம். (௧௩)

ஆதலா லீசனல்லா லார்க்கு முகமனும்
யாதுபொரு ளாரிறைஞ்சி னேய்ந்ததுபோய்ச்—சீத
மதிபுனைந்த வேணியனை மன்னுமே யெல்லா
நதியுங் கடல்செலல்போ னன்கு. (௧௪)

கேளினிய மைந்த கிளர்வேதச் சாகைநவில்
சூளுரையின் பாகன் றொழில்செய்வித்—தாளுபவ
னாறிதழித் தார்மிலைந்த நாயகனே யாதிநடு
வீறு மிலாதா னெனும். (௧௫)

அருவு முருவுமா மத்தனொரு வன்சீர்
தருமுலகு மீன்றுநல்கு தாதை—பொருவிலான்
பெண்ணுடனே யாணலியாம் பெற்றியனுள் வோரெணிய
வெண்ணியவாங் கீவோ னெனும். (௧௬)

விதிமுதலாக் கூறும் வியனுயிர்கட் கெல்லாம்
பதியென் பசுபதியன் ஞர்க்கு—மதிகளு
மன்பரெலாந் தேறவாங் கன்னவர்தாந் துஞ்சவெந்த
வென்பு புனைவா னெனனும். (௧௭)

ஊனன் புகுமெல் லோரையுந்தன் ஞெண்குணத்தி னேடொடுக்கி
வான்புகலாய் நின்றமற் றோர் மன்குணத்திற்—றன்புகலி
லீச னியலை யினையதென வேயெடுத்துப்
பேச லரிதெனுமே பேர்ந்து. (௧௮)

அன்றியுங்கே ளம்புயத்தோ னாதியரை நீக்கியா
னென்றுள்ள வோர்முதல்வ னீயுமுத்தி—நன்றெனவே
தேர்ந்தஃ துரைக்குமென்னிற் றேவரா வார்யாவ
ரோர்ந்தறிதி மைந்த வுளத்து. (௧௯)

இன்னமுமுண் டன்னூர்க் கியம்பி யறையவொரு
தன்னி யுரைக்கி னுகம்பலவாம்—பன்னிடினு
முற்றுதென் பானீ முனமுணர்ந்து மோகமே
யுற்றாய்கொ லையா வுளத்து. (௨௦)

மாயன் றனையென்னை மற்றவரைப் போற்றுமறை
தூய வரனைத் துதித்ததுபோ—லேயமறை
யெம்மை யிமயவரை யேனையரைப் பாதிசொலு
மம்ம வுணர்தினீ யாய்ந்து. (௨௧)

நிம்மைப் பரமென்பார் நண்ணிரயம் வீழ்வரொப்பென்
றெம்மைப் புகல்வோ ரிடரினுய்ப்போ—மெம்மையரற்
கன்பரெனத் தாழ்வார்க் கருள்புரிவோ மல்லாரை
வன்பரெனக் கொள்வம்யா மற்று. (௨௨)

பதியான்பா சத்திற் படுபசுவா மென்றே
விதிமறைகள் கூறுமெய்மை வேண்டி—னிதுவெனவே
யேல நவில்வே னிவர்செய்தாற் பூசித்த
வாலயங்கள் காண்டியாங் காங்கு. (௨௩)

அவனருளான் முத்தியெய்து மஃதன்றி யெய்தா
தவனருளால் யாவுமே யாகுஞ்—சிவனே
னன்னலாற் றெய்வமிலை யாதலான் மைந்த
வவனை யடைதியென்று ஞங்கு. (௨௩)

உபதேசப்படலம் முற்றிற்று.

தக்கன்றவஞ்செய்படலம்.

திந்தையுரை கேட்டுணர்மா தக்கனுயர் முத்திபெறச்
சிந்தைசெயான் மான்முதலார் தேவரினு—மூந்துதவஞ்
செய்துபலன் கொள்வமெனுத் தேர்ந்தயற்றூழ்ந் தோர்பரனை
யெய்துவனு னென்று ளினிது. (க)

பல்கு தவம்புரியப் பாங்கோ ரிடம்பணித்து
நல்குவிடை யென்னவய னன்மனத்தின்—மல்கியெழு
வாவியக மேகெனவம் மானதத்தி ேனார்புடைபோய்
மேவு தவம்பயின்றான் வேட்டு. (உ)

காலைநே ரோட்டிக் கனற்றீ யினைமூட்டிப்
பால மருவுபயன் பாற்றிமெய்யி—லேலுமன்பின்
மஞ்சனநீ ராட்டி வரற்கொழுக்கத் தார்சூட்டி
நெஞ்சமதிற் பூசித்தா னோர்ந்து. (௩)

சித்தமன்ற னுள்ளந் தொடர்வா யொருமையுற
வித்திறத்திற் பூசை யிறைக்கியற்றிச்—சித்தனற்சீர்
நாமம் விதியி னவின்றுபத்து நூறாண்டு
தாமன்பிற் செய்தான் றவம் (ச)

அன்ன முயர்த்தவன்சே யன்னதவஞ் செய்சாலை
முன்னமுமை யோடிறைவன் மூரிவிடை—தன்னில்
வரவும் விரைந்தெழுந்து மாமகிழ்வுற் றையற்
பரவுவல்யா னென்றெதிர்ந்தான் பாங்கு (ரு)

சென்றரன்று டாழ்ந்து சிறப்பித்தோ ராயிரமா
மொன்று துதிக ளுகந்துரையா—நின்றிடலு
நின்றன் செயன்மகிழ்ந்தா நீவேண் டுவதின்ன
தென்றறைதி யென்று னிறை. (சு)

தாலம்வான் மாலயனூர் தம்மிலெனு தானைசெல
வேலநினைத் தாழ்வோ ரெனைத்தாழச்—சாலெவரு
மேயசெய்கை செய்யமக்க ளென்றுமல்கத் தாய்மகளா
நீயவளை வேட்கவரு ணோர்ந்து. (எ)

ஈசன் வினவுவா மீந்தே கலுமவன்சீர்
நேசமுறப் போற்றி நிகரிறக்கன்—பேசற்
கருமகிழ்ச்சி யெய்தி யயனையெண்ண வன்னுன்
காமமற்று மோர்ந்தான் கருத்து. (அ)

மழுவாளி வாய்மைசொற்று மைந்த னதனைத்
தழுவாதிவ் வண்ணமுற்றான் சால—வழுவாத
வல்லா வகமுமுற்று ஞர்தான்விதியைவெல்ல
வல்லா ருலகில் வலிந்து. (கூ)

செய்வதினி யாதென்னச் சிந்தை தளர்ந்தலரோ
னுய்வகையின் மைந்தனைத்தா னுற்றுவல்லே—மெய்வகையி
னுசிவின் றங்கணுக வவ்வெய்ய னிவ்வயினோர்
மாசினகர் செய்தியென்றான் வாய்ந்து. (௧0)

என்னமைந்தன் கூற விமைப்பி லமைப்பனென
மன்னம் புயத்தோன் மலர்க்கரத்தாற்—றன்னகர்போ
லொன்றுதக்க மாபுரியென் றோத வமைத்தனன்வான்
றன்றுநக ருட்கத் துதைந்து. (௧௧)

அந்த நகரத் தரியதவத் தக்கன்சென்
றுந்துவள நோக்கி யுவகையுற்றுத்—தந்தைபா
லன்புசெய்து கோயில்புக் காதனத்தில் வீற்றிருந்தா
னின்ப முறவே யினிது. (௧௨)

அரியணைமேன் மேவுதக்க னத்தன்பாற் பெற்ற
வரமுணர்ந்து போய்க்குருமன் வானோர்க்—குரைதரலு
மன்னோர் துணுக்கமெய்தி யாரனரின் மூழ்கியே
துன்னு வடைந்தார் தொடர்ந்து. (௧௩)

வானவர்கள் போந்ததன்மை மன்புகரோன் றோர்ந்துபோ
யான தயித்தியர்கோ வையணுகிப்—போனதுவே
யுன்னவல மஞ்சறக்க னும்பர்க்கு மேலாகு
னன்னவனைச் சார்தியென்று னங்கு. (௧௪)

சேருதியென் மாற்றஞ் செவிப்புலத்திற் சேர்தலுமே
யாரமிர்துண் டான்போ லகமுவந்த—மேருவினோர்
சார்வைகு மன்னன் றபனனிந்து கோணனோ
ரேர்தியிசை வான்சென்று ருற்று. (௧௫)

புங்கவர்கண் மாதிரத்தோர் போற்றவய னுதியர்க
டங்கடொழில் செய்தேத்தத் தக்கனென்போன்—றிங்கள்
பொருந்துகுடை செங்கோல் புவனமுற்றுஞ் செல்ல
விருந்தரசு செய்தா னினிது. (௧௬)

தக்கன்றவஞ்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆகூ திருவெண்பா. ௪0.

தக்கன் மகப்பெறு படலம்.

ஆங்கவன்றன் றேவி யருந்ததிக்கற் பின்மிக்கா
ளோங்குமறை வல்லியென்பே ருத்தமியாம்—பூங்கொடியோ
டுந்துதிறற் றக்கன்சேர்ந் தோரா யிரமாய
மைந்தர் தமையீன்றான் வாய்ந்து. (௧)

அம்மகர்க்கு முப்புரிநூ லாய்விதியி னாலாற்றி
யம்மறைக ளீந்துமன வாவியுற்றே—யம்மகீ
ரெல்லிருநோற் றெவ்வுயிரு மீவரம்பெற் றீசன்பாற்
செல்லிரிவ ணென்றான் றிகழ்ந்து. (௨)

அன்னார் பணிந்துபோ யார்மான தப்பொய்கை
துன்னு வரனையுன்னித் தொன்முறையே—பன்னு
டவஞ்செய்வார் முன்னா தன்னணிசீர் நோற்ப
தெவனென்று கேட்டா னினிது. (௩)

முனிவகே ணல்கிடுவான் முக்கணன்பொற் றாளை
யுனியெந்தை யானையா லோங்கு—மினியதவ
மாற்றுதும்யா மென்ன வதிசயித்துக் கைபுடையாச்
சாற்றுவான் பின்னுந் தவன். (௪)

ஈசன் றனைவழிபட் டேத்தித் தவமாற்றிப்
பாச மகற்றீர் படைப்பினுக்கே—யாசையுற்றீ
ரேற்றமுறு வீட்டி னியலுரைப்பங் கேட்டிரா
றோற்றமிறப் பாக்குந் துயர். (௫)

ஆக்கு தொழில்செ யயன்றலையு ளோர்தலையை
நீக்கு தகைமை நினைக்கிலிரோ—வாக்குவதாற்
பெற்றிடுபே றென்கொல் பெருமையன்றி மாதவத்தி
ருற்றிடுபே றில்லைமற் றொன்று. (௬)

எத்துணைய வின்பு மெணிவேட் டோர்க்கெல்லா
மத்துணைய துன்புவந் தாங்கடையு—மெய்த்தவர்கா
ளல்லற் கடல்சார்தி ரன்றி யரனைமறந்
தொல்லுணர்வுந் தீர்வீ ருலைந்து. (௭)

நற்றவஞ்செய் துன்னுகதி நண்ணினா ரெண்ணிலார்
சுற்றமழு வாளிதன் சீர்த் தொண்டரலான்—மற்றில்லை
யாதலினல் லாறெய்தி யண்ணருமா வீடெய்திர்
தாளைதபணி தீர்திரென்றான் றான். (௮)

தந்தைசொலிற் றக்கதெனத் தாழ்தலுமே நாதன்றன்
மைந்தர் தமைத்தழீஇ மாநிலையு—மந்திரமுஞ்
செய்கையுமற் றவனவுஞ் செப்பிமுத்தி சேறிரென
வுய்கையுறு வான்சென்றா னுற்று. (௯)

அன்னர் தவஞ்செய் தருங்கதிப்பே றெய்திரென்
றின்னமைந்தர் பெற்றிதெரிந் தில்லனென—முன்னமதி
லோரா வனைத்துமறிந் துன்னுதக்கன் பின்னுமகா
ரோரா யிரர்த்தந்தா னுற்று. (௧௦)

பெற்ற மகார்த்தழீஇப் பீடார் மறைபயிற்றி
நெற்றிவிழி யானை நினைந்துநீர்—நற்றவஞ்செய்
தீங்கனைதி ரென்னவே யேர்மா நதமெய்தி
யாங்கணைந்து நோற்றா ரவர். (௧௧)

அங்கனவர் நோற்ப வஃதுணர்ந்தி யாழ்முனிவந்
திங்கனீர் நோற்பதென்னை யெண்ணியென—வெங்கடந்தை
தக்கனிவ ணேவினான் சாருயிரெ லாம்படைப்பான்
மிக்கதவ மாற்றவென்றார் வேட்டு. (௧௨)

அன்னதுதேர்ந் தேழிசையோ னார்தவஞ்செய் வீர்வரன்றா
னன்னிநற்பே றெய்தா துளுற்றுதொழின்—முன்னியது
தெள்ளறன்மன் வாவிபுக்குத் தேகசுத்தி செய்யொருத்த
னள்ளறன்மெய் பூசியதே யாம். (௧௩)

போக்கும் வரவும் பொருமலொடு நன்குமிலா
மாக்கதியை முன்னுகிலீர் மாய்வுசன்ம—நீக்கரிதா
லுங்கட் கருடக்க னேங்குவளம் பெற்றுமா
னங்கழலில் வைத்திலா னன்பு. (௧௪)

ஆங்கவன்றன் மையலுற்றோ ருதலா லன்னவனீ
ணீங்களுமன் னரோயா நேயகுரு—நீங்கனைத்துஞ்
சேதிப்பான் றீக்கைவகை செய்துகதி சேருநெறி
போதிப்பா னல்லனோ போந்து. (௧௫)

மூன்னு யிரவருமே முன்பரிப்பொய் கைக்கணையன்
றன்னார் பணியின் றருதொழிலை—மூன்னோர்
வந்தவர்க ளோற்றார் மயலறவே தேற்றியுய
ரந்தமிலா வீடருளி னும். (௧௬)

என்னலும்யாழ் வல்லோ னிணைத்தாள் பணிந்துய்வா
னன்னெறியிஃ தென்ன நவிறியென—மன்னரன்றா
ளன்பின் வழிபடுவா ரார்பாத நான்கனையார்
நன்பயனுச் சார்பதமு நான்கு. (௧௭)

அன்னதனு ளோதியா ரார்வ துயர்கதியே
யுன்னு மிருவினையி னொப்புற்றோர்—மன்னியதி
லின்னலகன் றென்று மியம்பற் கரியதோர்
நன்னலத்தோ டின்புறுவர் நன்கு. (கஅ)

ஆதலினீ ரந்நெறியோ கார்ந்துகதி யெய்திரெனுச்
சோதிநா லோதித் துறக்கமுற்று—ஞேதிசையோ
னன்ன சிறுவரோ ராயிரருஞ் சிந்தையொன்றி
யுன்னு தவத்துநின்ற ருற்று. (கசு)

மன்னுதவ மாற்றி மயலொழித்தெம் மானருளா
லுன்னுகதி யாயிரரு மொல்லையுற்றார்—துன்னுநிரு
ரெங்கையுற்று ரின்னும்வந் தெய்திலரென் னென்றுதக்கன்
சங்கையுற்று னுள்ளந் தனில். (உ0)

போதத் துணர்வாற் புதல்வர் புணர்ப்புணர்ந்து
மாதக்க ஞாதன்றன் மாயமெனத்—தீதொக்க
சீற்றமுற்றே யன்னன் றிரிந்துழல வென்றுமென்றே
சாற்றலுறு சாபமிட்டா னுங்கு. (உக)

இனிமைந் தரைநல்கே னென்றிருபான் மூன்று
தனிமடவார் தம்மைநல்கித் தன்மன்—கனியும்
பிருகுமுத லொன்பதின்மர் பெட்புறவே யீந்தான்
றிருகுமனத் தக்கன் றெரிந்து. (உஉ)

துன்சுபுத்தி புத்தி சுரசை திருதிதுட்டை
தென்கிரியை கீர்த்தி சிரத்தைலச்சை—பன்மேதா
மன்கத்தி சாந்தை வபுவைதன்மன் வேட்டுமூ
வொன்பதும கார்த்தந்தா னுற்று. (உங)

பிருகுகி யாதிதனைப் பெட்புறவே புல்லித்
தருகவின்வி தாதாத்தா தாவென்—றிருமகரைக்
காதலுட னீன்று கமலையையு மூன்றந்து
மாதவற்கீந் தேநோற்றான் வாய்ந்து. (உச)

தாலம் புகழ்மரீசி சம்பூதி யைவேட்டு
நாலணங்கு நல்கினு னண்ணுமிவர்—பாலுதித்தோர்
பல்லர் புலத்தியன்சீர் பன்னரி சன்னதிவேட்
டொல்லவளித் தான்பலரை யோர்ந்து. (உரு)

அங்கிரா வென்பா னவிர்மிருதி மாதைமணந்
தங்கிதீ ரன்பரத னுமகர்ப்பெற்—றங்கியலார்
நாற்புயலைம் பாலரையு நன்களித்தா னன்னவர்தம்
பாற்பிறந்தார் பல்லோர் பரிந்து. (உசு)

பின்புலகன் வேட்டுப் பிருதியைத்தத் தாத்திரியா
மன்மகனை நல்கவன்ஞன் மார்ண்மரபி—லுன்கும்ப
ஞற்ருன் வசிட்டனென்போ னூற்சை தனைமணந்து
பெற்ருஞேர் மின்னேழ்சேய் பெட்டு. (உஎ)

அத்திரியா மேலோ னனசூயை யேவேட்டுச்
சத்திவிழி யன்றிங்கள் சார்ந்தசனி—மைத்தசங்க
தானணிவர்த்தி தந்தான் றனித்தீச் சுவாவைமணந்
தானமும்மை யோர்ப்பயந்தா ஞங்கு. (உஅ)

கிரது கமையைமணக் கேண்மையின் மூன்று
தரமகர்ப்பெற் ருன்பித ராசிர்—வருசுவதை
மாதைமணந் தேர்மேனை மன்றரணி மங்கையரைக்
காதலொடு தந்தான் களித்து. (உகூ)

சீர்தருமா மேனைதனைத் திண்ணிமவான் ருன்மணந்தான்
சார்தரணி யைமேருத் தான்வேட்டே—யோர்தருமா
மந்தரமா வெற்பைநல்க மற்றதுநோற் றீசன்ற
னந்திலுறப் பெற்றதென்று மாங்கு. (௩௦)

விண்ணுயர்மா மேருப்பின் வேலையின்னை நல்கிமுந்நீர்த்
தண்ணிறைக்கு கல்கச் சரவணியாம்—பெண்ணையன்ஞன்
பெற்றுப் பிராசினனென் பேர்வாற்கே யீயவவன்
மற்றையிரு சேய்பெற்ருன் வாய்ந்து. (௩௧)

ஆகு திருவெண்பா எக.

தக்கன் மகப்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

சந்திரசாபப்படலம்.

இன்ன பலவிளைக ளேய்ந்துமல்கத் தக்கன்பின்
முன்னருநாண் மீனத்துண் மூவொன்பான்—கன்னியரை
யீந்துமதிக் கீந்தெவர்க்கு மின்பமுற வோர்பெற்றித்
தாந்தரம்வா ழென்னவுய்த்தா ஞங்கு. (௧)

ஏகுதிங்கண் மானத் திவர்ந்துவிண்போந் தோர்முறையிற்
ருேகையர்பா லொவ்வொருநா டோய்ந்தின்பப்—போகமுறப்
பின்னவரு ளாரலொடு பின்னவஞ் மேர்கூர
வன்னவர்மே லார்வமுற்று ஞங்கு. (௨)

மற்றவர்பாற் சேரான் மறுத்தான் மதியென்பா
னுற்றதன்மை யோர்ந்துசினந் தொண்டொடியார்—பெற்றவன்பாற்
போந்தியம்ப வன்னான் புகைந்தவன்றன் பூங்கலைக
டேய்ந்திடவென் றேசபித்தான் றேர்ந்து. (௩)

சாற்றுதக்கன் சாபத்தாற் றண்கதிரோ னொண்கலைக
ளாற்றவைகற் கொவ்வொர்கலை யாக்குறையப்—போற்றுகலை
மூவைந் தழிதலுமே முன்னித் தியங்கியும்பர்
கோவை யடைந்தான் குலைந்து. (௪)

தக்கனிடு சாபத்தாற் றண்கலைகள் யாவும்போ
யிக்கலையொன் றேநின்ற தீதொழியின்—மிக்க
வெனதியல்புங் குன்றுமினி யென்செய்வே னென்னை
மனமயரே லென்றறைவான் மால். (௫)

அந்திவணன் கைலைதனி லத்திமுகன் பண்ணியமார்
தொந்திதனை நோக்கிநக்காய் தூயனந்நாள்—முந்தெவரு
நின்னைக்கா ணாகி நிந்தைசெய நீநீச
ரென்னத் திகழ்தியென்று னேய்ந்து. (௬)

என்றவந்தச் சாபத்தால் யாரு மிகவெள்ளி
யன்றுமுத னோக்கா ரகலநீ—சென்றிலவி
ஞற்ற வொடுங்கினு யஃதுணர்ந்தார் கைலைபோய்ப்
போற்றினர்முன் னோன்றாள் புரிந்து. (௭)

எண்டகுநின் மேன்மை யெஞ்ஞனிகழ்ந்து மாசுநனி
கொண்டனனிந் தஃதாற் குறைவுற்றான்—விண்டலக்குஞ்
சாற்றவன்றான் வேண்டுமெந்தை சாபமதாண்டோர்வைகல்
போற்றவரு ளென்றார் புகழ்ந்து. (௮)

ஐங்கரத்த னன்னதுகேட் டவ்வா றருளவெய்யோன்
றிங்களின்முற் பாலிற் செலுநாலாம்—பொங்குவைகன்
மன்னுலக நோக்க மாயினுற்றாய் மேலோர்சீ
ரன்னவற்குப் பூசைசெய வாண்டு. (௯)

இந்தப் பழிநிற்க வின்றலவ தக்கனு
னந்தக் குறையுமுற்றாய் நற்றிருவுஞ்—சிந்தினைபோய்ப்
போதகத்த னோடறைதி புத்திரனை வேண்டியே
யீதகற்று மென்று னிறை. (௧௦)

இந்திரன்சொற் கேளா விவைநன் றெனவயனூர்
சந்திரன்போய் வேதன்று டாழ்ந்துதக்க—னுந்துசினத்
தீய மொழியுணர்த்திச் சேயைத் தெருட்டியென்பான்
நோயவிடர் தீரென்றான் வேட்டு. (௧௧)

அன்னதறை திங்கட் கயனவில்வான் றக்கனென்பான்
றன்னுளவா றேயன்றிச் சார்கிலா—னென்னுரைதா
னென்னளவு மெண்ணா னெவர்க்குமுத லாகிநின்றா
னுள்ளவன்பாற் செல்லே னுகந்து. (௧௨.)

தொன்னானன் கூறவான் றாயதன்மை தேர்ந்தனையான்
பன்னா ளுழந்துதவப் பான்மையா—லிந்நாளி
லித்திருவில் லலுகி யிறுமாந் திறையுமெண்ணான்
மைத்திருளார் கண்டனையே வாய்ந்து. (௧௩)

நக்கனெதிர் கூறி நலிகுறைவு வேண்டலாந்
தக்கன்முன் சாற்றத் தகுங்கொலோ—மிக்க
திருவிடையாழ் தந்து செருக்கிநல்லா ரோரா
னொருவரையு முன்னா னுளத்து. (௧௪)

சீற்ற மிகுமனத்தான் றேக்கருளில் லானனத்தான்
றேற்ற வுணர்விலான் நீங்குளா—னாற்றுநீ
ராண்டுவர வேணி யணிந்தபிரா னன்னவன்றன்
வேண்டுவர மீந்தான் விரைந்து. (௧௫)

அன்னவனை வேண்டினவ னாற்றவெகுண் டென்னுவா
னின்னுடைய சாபமுமே நீக்கலா—னுன்னருஞ்சீ
ராதி யரனையடைந் தார்மா சகற்றிலா
யோதி யிலாமதியே யோர்ந்து. (௧௬)

நித்தன்முன் சென்றிசைக்க நீக்குமே நின்கவலை
நத்தன் முதலோர் நயந்தேத்து—மத்தன்
றெருளுருவாந் தன்னடியார் தீவகற்றற் கன்றோ
வருளுருவாய்க் கைலையுற்றா னாண்டு. (௧௭)

இடுக்க ணொருவர்பா லெய்தினெந்தை பொற்றா
ளடுக்கினது தீர்ந்தின்பத் தாழ்வார்—கடுக்குநமன்
வாதைகெட வந்தனைசெய் மைந்தன்முன் வந்தருள்செய்
காதை மறந்தனையோ காண். (௧௮)

நஞ்சமுறு காலத்து நாமுறு காலத்துந்
தஞ்சமென நாமன்றாள் சாரவவ—னஞ்சலென
வந்தருள்செய் மாண்பு மறத்திகொலோ பல்லமய
நந்தருள்செய் தாண்டா னமை. (௧௯)

ஆதலினான் கைலையண்மி யத்தன் சரணடைந்து
வேதமொழி யென்னமதி யேய்ந்தயற்றாழ்ந்—தோதருஞ்சீர்
மின்பிறங்க லூற்றுநந்தி மேவிவிட வீசன்றா
னன்பின்வணங்கினா னாங்கு. (௨௰)

பின்மறையாற் போற்றவிந்து வந்ததென்கொல் சொற்றியென
மின்மவுலிப் பெம்மான் வினவவெந்தாய்—வன்மைபெறு
தக்கன்றன் சாபத்தாற் றண்கலையெல் லாந்தொலைந்த
விக்கலையொன் றேயிருந்த தேய்ந்து. (உக)

இல்லுகலை யொன்றிருக்க வோவுகலை யாவுமே
மல்க வளித்தியென மாதேவ—னல்குமதி
யங்கலையை யங்கையிற்கொண் டஞ்சடைமே லாரவைத்தான்
பொங்கலையி லுந்துகலம் போல். (உஉ)

திங்கண் மருவுகலை தேசார் முடியிலங்க
வங்கணன்மன் னிந்துவைப்பார்த் தையுறனீ—யிங்கணம
ரோர்கலையின் வந்துற் றொளிதருமா றோன்றுமா
லார்கலைக ளெல்லா மமர்ந்து. (உங)

பன்னுகலை யைம்முப் பகலி னிரம்பியே
பின்னுமுறை தேய்ந்துவந்து பேராதோர்—மன்னுகலை
யின்னதன்மை யேங்கழு மெந்நாளு மேயென்றான்
முன்ன மருப்பணிந்தோன் முன். (உச)

ஐயனருள் செய்ய வடித்தா மரைவணங்கி
மெய்யன்பி னிந்து விடைகொடுசென்—றெய்யெனத்தன்
மன்னுலகுற் றூர்தொன் மரபின் வினைபுரிந்தான்
றுன்னு கலைவளர்ந்த சூழ்ந்து. (உரு)

மாயன் முதலோர் மதியின் றிறநாடி
மேயதக்க னாலிவன்றன் மின்கலைகள்—போயொளித்தான்
மங்கி வளர வருத்த வரன்செயலா
றிங்கறிவா ரென்று றிசைந்து. (உசு)

செக்கர் விசும்பிற் றிகழ்தந் தெழுதிங்கண்
மிக்கசெய லோர்ந்து வெகுண்டுவெய்ய—தக்க
னடுக்கமுறு மென்சாப நக்கனே கொல்லாந்
தடுக்கவல்லா னென்னநக்கான் றான். (உஎ)

எந்தைதன் றந்தை யெவருமரு கற்குமுன்னோன்
றந்தவுரை நீக்கிலார் தாம்விலக்க—வந்துமிலார்
தந்தையா யில்லாத் தனியொருவ னேதடுப்பான்
விந்தையா மேய விதம். (உஅ)

நின்றுநன்றி யாம்பரமா நான்முகன்மால் வானோர்க
ளன்றுயி ரெலாமழித்து மைந்தொழிலு—நின்றுநாம்
விந்தையிற்செய் தெங்கணுமே மேவுகின்றோ மென்னமனத்
தந்தையுற்றான் கொல்லோ வரன். (உகு)

விருவதொன் றுண்டுதக்கன் மண்ணிறனை நேர்வான்
பொருவி றவத்தினென்னற் போதித்—திருவந்
திகழ்ந்துதவி னேனுமென்றோ செப்பியவென் றனை
யிகழ்ந்தித் திறமிழைத்தா னிங்கு. (௩௦)

எய்துபரம் பொருள்யா மென்பதனைத் தேர்ந்துமிக்கா
னெய்தினெல்லாச் செல்வமுற்றுநோன் சரண்டாழ்—செய்கையிலா
னென்றுகொளேலா வென்சொல் லிகழ்ந்தான் சிவனென்னத்
துன்றுசினங் கொண்டான் றுணிந்து. (௩௧)

திகவன்பில் புன்னெறிய தக்கனுரை தேர்ந்து
புகலும் புலகன் புரிந்து—நிகர்பிறவி
நீக்கமிலாத் தேவையெள்ளே னின்னையிகழ் வாரெவரு
மாக்கமுமே யெஞ்சுமென்றா னங்கு. (௩௨)

என்றவனை நோக்கிவெய்யோ னெய்துதவத் தாலெங்க
ணின்றவிந்த மாத்திருவ நீங்குமோ—துன்றிமையோ
ரொன்றென் பணியினின்றா ரு்றென் குவதுண்டோ
நன்று நன்று னோர்வென்றா னக்கு. (௩௩)

மூறுவலிக்குந் தக்கன் முகநோக்கித் தூயோ
னுறுசெல்வ நீங்கா துறினு—முறையிற்
புகலுநினக் கின்னருள்செய் புண்ணியனைப் போற்றா
திகழ்தறகு மோவென்றா னிங்கு. (௩௪)

புலகனுரை கேளாப் பொறையிறக்கன் மூன்னோற்
றலகிறிருப் பெற்றே னவைதான்—புலனுகரு
மூன்மாற்று வானல்லன் மொய்ம்பினொன்றுஞ் செய்கலன்கோ
னென்மாட்டென் செய்வதென்றா னிங்கு. (௩௫)

ஒண்புலக னன்ன துறுதியே யாநூலு
மெண்குணனை யெள்ளினோ ரிங்குய்யா—ருண்மையா
மன்மறைகள் சொற்றதே மற்றவனை யெள்ளலினி
நன்மனங்கொண் டேத்துதி நீ நன்கு. (௩௬

தின்னடைந்தார் வெந்துயரந் தன்னை யகற்றியவ
ரென்னபொருள் வேண்டினுமஃ தீவதியல்—பன்னற்
கினையுமதி தேர்ந்தடைய வீசனின் சாபந்
தனையொழித்தான் மன்னெறியாற் றான். (௩௭

உற்றகலை மல்கியபின் னுன்னிமுன்னீ சிற்றமுற்றே
சொற்ற வண்மூன்று சுருங்கவைத்தான்—மற்றினியேன்
செற்றமதி நின்முருகன் சிற்யானு மம்முறையாம்
[illegible]றிதனைப் பெற்றிடுவான் பின். (௩௮)

எனமுனிவர் கோமா னினிதறைந்து தேற்றச்
சினமகன்று வேதன்முற் றேவர்—மனமுவந்து
போற்றிடவே பன்னாள் புகலனையான் மன்னரசின்
வீற்றிருந்தா னுள்ளம் விழைந்து. (கக)

சந்திரசாபப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ககO.

——:o:——

உமைகயிலை நீங்கு படலம்.

அங்கயிலை வெற்பி லரனோ டமருமெல்லை
யங்கயிலை வென்றவிழி யம்மையெழீஇப்—பங்கயத்தாள்
கைதொழுஉப் போற்றிக் கருதருநின் மெய்ம்மைதனை
யுய்தருவான் சாற்றென்று ளுற்று. (க)

உருவுகுணஞ் செய்கையின்றி யொண்சிவனா மாண்பு
மருவுயிர்கள் பந்தமகல் வான்மன்—னொருசத்தி
தன்னினுன்ன லுற்றதுவுஞ் சத்திகளோ ரைவிரையு
மன்ன வளித்ததுமா மற்று. (உ)

அருவுருவந் தாங்கியே யவ்வழியர்ச் சித்தே
வருமுயச்ச தாசிவமா மன்னேன்—றுருவுற்ற
பண்புமிரு பானைந்து பண்பே வலவுருவாய்
நண்புறைந்த பெற்றியுமா நன்கு. (௩)

பின்குடிலை யின்விளைத்து மேவுருள்பின் செய்மூர்த்த
மன்வகைய பேதமுமுன் மாயையாம்—பன்வரம்பி
றத்துவமா ருறுமுன் றந்ததுவு மைந்தொழில்கள்
சித்தவன்பிற் செய்ததுமாந் தேர். (ச)

விதித்திடுமுத் தன்மையுயிர் மேவுதத்து வங்கள்
கதித்திடுமெங் குள்ளார் கருதும்—விதிப்பி
னுதித்திடுமெவ் வாறே யொடுங்கச்செய் தேதான்
மதித்தொருவா நிற்பதுமா மற்று. (ரு)

ஆனதன் றன்மை யரனு கமமறையின்
மேனிகழ்மும் மாண்பின் விளம்பவே—ரானனையா
ளெந்தை நினக்குருவி லென்றுபின்னைந் தோடுபல
வந்தவுரு வென்னென்றாள் வாய்ந்து.

உருவி னமக்கென்ன வொன்றுநம்பான் மேவு
மருளுருவம் யாவுமென வன்ன—தொருபொருளென்
றுன்னியுமை யோகையெய்தி யுன்னருள்யா னென்பதுண்மை
யென்னுருவாம் யாவுமென்று ளிங்கு. (எ)

நியந்தாங் குனதுபுகழ் நாடிநம்மு னங்காய்
வியந்தா யுனையெனவே மேவன்—மயந்தான
னவிதொறு நின்றுதெரு ளாக்கியவை தீர்துமேன்
மேவுசட மாய்விடுமே வீந்து. (அ)

உன்னிடத்தும் யாமுறுத லோவுழிநின் னுவியுமே
மன்னுமுணர் வின்றி மயங்குமா—லன்னதுகாண்
கென்றயனை யாதியம னெவ்வுயிரு மாற்றுவணர்
தன்றிறலி னீங்கினன் சம்பு. (கூ)

தேவர் முதல்வன் றிருச்செயலில் லாமையயா
லாவிகளெல் லாஞ்சடம தாகியே—யேவுலகு
மாட்டுவிப்பா னட்டாக்கா லப்பாவை வீழ்வதுபோ
னட்டுயிர்கண் மாய்ந்த நலிந்து. (க0)

இந்தப் படியுயிர்கள் யாவுமே யொல்லையி
னந்திச் சடமதாய் நண்ணுமெல்லே—சுந்தரித்தாய்
சிந்தைதெரு மந்தஞ்சிச் சிற்பரன்ற டாழ்ந்திறைஞ்சி
யந்தையகல் வான்புகல்வா னாங்கு. (கக)

அறிகிலனெந் தாய்நீ யுனைத்துயிர்மாண் பாற்றி
யுறுவதையெற் காக வொருவி—யிறுதிசெய்தா
யோரிறைநிற் காவிக் குகம்பலவென் றேம்பொறுத்தே
யாருயிர்நல் கென்றே வணங்கு. (கஉ)

பன்முறைதான் போற்றப் பரைக்கருளி யாருயிர்க
டொன்மை வினைப்பயனைத் துய்க்கவெண்ணு—நின்மலன்று
முன்னு முருத்திரர்க்கு முன்னுணர்வு செய்யவவர்
மன்னிறையை யுன்னினர் வாய்ந்து. (கங)

போதனரி காணப் புனிதன் செயலிதென
வோதியிற்றேர்ந் தாவியெழுந் தோங்கவிறை—பாத
மருச்சனைசெய் வானுன்னி யாரிருளின் மண்ண
ளருச்சனவட் டத்தடைந்தா ராங்கு. (கச)

எங்குமிருள் கங்குலொத்த திக்காலை யிற்பூசை
பொங்காற்குச் செய்துமெனப் புந்திகொடு—புங்கவர்கள்
சிற்பரன்கோ ளெங்கோலத் தேவருமும் மாண்பியலு
னற்புவடி வாக்கினா ராங்கு. (கரு)

எண்ணிரண்டு மாண்பி னியன்றபொருள் யாவுமுய்த்துக்
கண்ணனயன் பூசையன்பிற் சங்குலின்கட்—பண்ணமுயன்
றெண்ணிரண்டோ டைந்தெழுத்தையேய்ந்தோதி யெண்ணினர்மற்
றண்ணுவிதி யிற்புரிந்தா ராய்ந்து. (௧௬)

தண்வில் லுவமுளரி சாதி வலம்புரிப்பூ
வெண்மனுவிற் சாத்தினான் றியாமத்தும்—வண்பயறு
பாலெண்ணெ லோதனமுன் பல்வகையூ ணயகன்முன்
சாலநிவே தித்தனரே தாழ்ந்து. (௧௭)

பின்ன ரியற்றிடுமா பெற்றுமெலா முன்விதியி
லுன்னி யுஞற்ற வுருத்திரர்முன்—றுன்னியா
னன்னவர்க்கு வேண்டியவா றீங்கருள்வான் றொன்மைபோன்
மன்னுயிர்செய் வானினைந்தான் வாய்ந்து. (௧௮)

எழுந்தனர்மால் வேத னிமையவர்கோன் வானோ
ரெழுந்தனர்நன் மாமுனிவர் யாரு—மெழுந்தபல
வாவியிரு ணீங்கிற்று லல்லுறங்கி னார்துஞ்ச
லோவியெழு மாபோ லுணர்ந்து. (௧௯)

அன்னதொர்மாண் பெல்லா மமலன்ற னாணையாற்
றொன்னிலைமை யாய தொடர்புணர்ந்தே—யிந்நிலை
யாவுமரன் செய்கைவே றில்லையென்றார் மாமலர்மேன்
மேவயன்முற் றேவர் வியந்து. (௨௦)

மற்றதுதேர்ந் தீசன் வரவங் கெதிர்சென்று
பொற்றிருப்பூந்தாளிறைஞ்சிப் போற்றலுமா—னுற்றகா
னீண்டெமையர்ச் சிக்க வெழுப்பினோ மெவ்வுயிரும்
வேண்டியவை கேண்மினென்றான் வேட்டு. (௨௧)

நீற்றலுமே யல்லிலெம்போ னின்று னெவரேனும்
பற்றுடனர்ச் சித்தோர்க்குப் பன்மாக—நற்றிங்க
ளொன்னு கதிரிரண்டு மொன்றுபகன் முன்கங்குன்
மன்னுசிறப் பீகென்றார் வாய்ந்து. (௨௨)

நீவிர்செய் பூசை நெடிது மகிழ்ந்தமையா
லாவிகளெல் லாமுய்ந்த வார்வினைபோய்—மேவுமைப்போ
லிம்பரிலர்ச் சித்தோ ரெவர்க்குமுத்தி யீதுமெனு
நம்பனருள் செய்தகன்று னன்கு. (௨௩)

ஒன்றுமெங்கோ னேக வுருத்திரர்தந் தேமடைந்தார்
தன்றயன்முற் றேவர் கயிலைசென்று—மன்றனைத்தாழ்ந்
தோர்வின்றி வாளா வுறுபவமுற் றேமதற்கோர்
தீர்வொன்று சொல்கென்றார் தேர்ந்து. (௨௪)

ஓரின் றுணர்வுசிந்தி யோத்துமுறை செய்கலா
நீரினுங்கள் பால்வருவ னேருமம்பா—லாருமென்றே
யிங்கியற்று நுங்கடன்க ளென்னவயன் மாலிமையோ
ரங்கணற்றாழ்ந் தேகினா ராங்கு. (உரு)

போதன் முதற்றேவர் போற்றினராங் கேகவுமை
மாதன்பி னுதன் மலரடிதாழ்ந்—தோது
மிரும்பல் லுயிரினுக்கு மெய்துவினை யென்பால்
வரும்பரிசென் கொல்லென்றாள் வாய்ந்து. (உசு)

முன்புநீ யென்றனையெம் முன்வியந்தா யாமுனிந்தே
யுன்பொருட்டா லாவிக் குணர்வகற்றிப்—பின்பளித்தோ
மன்னதா லவ்வுயிர்க ளாரு மகமனைத்து
நின்னதாய் நிற்கு நெடிது. (உஎ)

முறையதா மப்பாவ முன்னுமுயிர் முற்றும்
பெறுவதா நிற்கலது பேர்ந்தவ்—வுறவி
பொறைபுரிதற் கெண்மையவோ போற்றுநீ யென்றான்
சிறுவிதிக்கு நன்கருள்வான் றேர்ந்து (உஅ)

ஓதானவ் வாறுரைப்ப வுள்ள நடுநடுங்கிப்
பேதையேன் செய்யும் பிழைபொறுத்தே—னேதமெலா
மாற்றும் பரிசுணர்த்து வாயென்ன வானோர்கள்
போற்றுகழ றாழ்ந்தான் புரிந்து. (உகூ)

ஆல நிறமு மமிழ்தின் சுவையுமுற்று
ஞாலமன்கா ளிந்தி நதிசென்று—சீலமா
மூலவெழுத் தன்ன முதிய வலம்புரியின்
கோலமாய் நோற்றிருத்தி கூர்ந்து. (ஙo)

அந்நதிக்கு ணீநெடுநா ளார்ந்துழிமா தக்கனென்போ
னுன்னையவண் சென்றெடுக்க வோர்குழவி—தன்னுருவாய்
மன்னியவன் பன்னி மருங்கிற் சிறுமியாய்த்
துன்னி வளர்தி துதைந்து. (ஙக)

ஐந்தியாண் டெல்லை யகலநினக் கெம்மையுன்னிப்
புந்தியா ரன்பிற் புரிதிதவம்—வந்தியா
மன்னதுகண் டுன்னைமணந் தாரணத்தி னிவ்வரையிற்
பின்னளித்து மென்றான் பிரான். (ஙஉ)

இறைவனுரை கேளா விறைஞ்சிவிடை பெற்றுத்
துறையிலண்மிக் காளிந்தி சார்ந்து—மறைமூல
கோர்பணில மாகி நிமலியரற் சிந்தனைசெய்
கோர்பதும மேலிருந்தா ளாற்று. (ஙங)

[illegible]க்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா கசஉ.

காளிந்திப்படலம்.

உலகளந்த நீல வுருமால் கிடப்ப
விலகுமவன் செங்கைவளை யேய்க்கு—நிலவி
யலம்புரியா மார்யமுனை யாற்றம் புயமேல்
வலம்புரியா மாதுமையார் மாண்பு. (க)

உறும்பூ தரத்துற் றொளிதீருநீர் மைசான்
றெறும்பூ ரொழுக்கமே யேய்க்கு—மிரும்பூதாய்ச்
சீர்த்துவரு முத்துந் திரைமாக் கரைமோதி
யார்த்துவருங் காளிந்தி யாறு. (உ)

நீலன்ன வாய்ந்த நிறமுடைய தேனுந்தீம்
பாலன்ன வின்சுவையே பாலித்து—மேலன்றி
யுள்ளன் புடைய வுயர்சாக் கியரெனலா
மெள்ளலிலாச் சீர்யமுனை யாறு. (ந.)

நானிலமன் வேந்தர்க ணல்குபொருள் கைக்கொண்டு
நீனிலவு கஞ்சுகன்முந் நீரிறைபால்—வானற்
றிறைகொண்டு செல்வதுபோற் சீர்கொள் யமுனை
யறைகொண்டு செல்லுமே யாங்கு. (ச)

நீல நிறங்கொண்டு நீளிருகை வால்வளைபெய்
தால மெனவார்த் தரியூர்தந்—தேல
வருகையாற் காளிதனை மானும் யமுனை
பொருகையார் தூய புனல். (ரு)

கருமையினன் கேகிக் கவின்மணிவான் சங்க
மருமலரார் தாரு மருங்குற்—றொருமையி
னும்பர்கொண் டாட வொழுகலாற் காளிந்தி
யம்புனல்விண் கோவையொக்கு மாம். (சு)

இன்னதன்மை யாம்யமுனை யாற்றின்கண் ணாகமதி
பின்னுமக நீராட வேண்டியே—யந்நிலத்தா
ரங்குறவம் தோர்ந்துதக்க ஞர்வேத வல்லிதனை
மங்கையரோ டெய்த்தனன்முன் வாய்ந்து. (எ)

1மின்னவிர்பொற் கோயினின் று வேதனற வோராசி
பன்ன விமையோர் பரசநதி—முன்னுறப்போ
யாடிவரும் போதுதக்க ஞர்கமலத் தோர்பணில
மாடீவரக் கண்டான் மகிழ்ந்து. (அ)

செய்தவத்தாற் றக்கனுறு செங்கமலச் சங்கமது
கைதனையுய்த் தேயெடுக்குங் காற்பெண்மை—யெய்தொரு
மின்குழவி யாதலுமே விம்மிதமுற் றீசனருண்
மண்கவுரி யென்றுணர்ந்தான் மற்று.

வானவரை நீங்கிப்போய் மன்னதியின் பான்முனங்கன்
மானனையா ரோடெய்த்த மாமதிசே—ரானனத்தன்
பன்னிகரத் தீந்தான் பரையாங் குழவிதனைத்
தன்னிகரற் றோங்குதக்கன் சார்ந்து. (௧௦)

ஏந்து குழவி யினைத்தழீஇக் கொண்டுமகிழ்ந்
தாந்தண் குயத்திழிபா லார்த்திநங்கை—காந்தளங்கைச்
சூர்மகளிர் போற்றிசைப்பத் தொல்லிருக்கை சென்றனன்போய்க்
கூர்மணியல் செய்திருந்தான் கோன். (௧௧)

காளிந்திப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௯௱௪.

உமைதவம்புரி படலம்.

வேதவல்லி கொண்டுதன்னோர் வீட்டிற் குறுகியிரு
காத லொடுவளர்க்கக் கௌரிதான்—சீதமதி
வண்குழவி போற்றவழ்ந்து மண்முத்திற் பற்றோன்ற
வெண்குலவைந் தாண்டுற்றா ளேய்ந்து. (௧)

ஆறான வாண்டெய்த வம்மை யீரற்குறியா
மாறாம னேற்பவென மன்னுளுன்னிப்—பேறாகப்
பெற்றவரை நோக்கிவாற் பேணித் தவம்புரிவா
னுற்றமனை செய்தியென்றா ளோர்ந்து. (௨)

நன்றென் றவர்மகிழ்ந்து நன்னகர்க்கோர் சார்மாடந்
துன்றவமைத் தங்கட் டுடியிடையை—யொன்றிருவர்
போற்றியுச்சி மோந்துயிர்த்துப் பொன்னனையார் மேவநின்றேன்
பாற்றுகவென் றேகுவித்தா ராண்டு. (௩)

அன்னையவர் பால்விடைபெற் றங்கேக வேதவல்லி
மன்னனனி நோக்கியரன் மாட்டுணர்பண்—பென்னையென
வீதனைய ணீர்மையென யாவு மெடுத்துரைத்தா
ளேதனையு ளோகையுற்றா ளோர்ந்து. (௪)

இருகுரவ ரேவலினு லேர்மகளிர் சூழ்த
மருநுறவே மாடத் தமைத்தோ—ளொருகவுரி
போந்துசிவ னுமமுன்னிப் போத நியமமுற்றன்
பாந்தவஞ்செய் கின்றா ளமர்ந்து. (௫)

அந்தவஞ்செய் காலையுமைக் காண்டா நிரண்டுசென்ற
வெந்தையது கண்டான வேந்திழையைச்—சிந்தைசெயா
மன்மலையி னின்று மறையொழுக்கம் பூண்டமூண்ட
நன்மறையோன் போல்வந்தா னன்கு. (௬)

செக்கர் நிறச்சடையான் சீர்த்தக்க மாபுரத்திற்
புக்கமலை நோற்கும் புரையுற்று—மைக்குழலார்
முன்னிவருங் காப்படைய முந்தனையார் தாழவம்மைக்
கென்னிலைசொல் லென்றுநின்றா னேய்ந்து. (௭)

நிற்கக் கடைகாப்போர் நேரிழைபாற் சில்லோர்போய்ப்
பொற்கமலந் தாழ்ந்தீண்டோர் பூசுரனு—நற்றவத்தோ
னுன்பா லுறவிடுத்தா னுற்றதிலை தென்னவனாங்
ன்பா லழைமினென்றா ளாங்கு. (௮)

அன்னார்தாழ்ந் தேபோ யடிகளெம்மோய் நின்னைவரச்
சொன்னா ரெனமறையோன் சூழ்ந்துசெல—முன்னாகி
யாசையுடை யார்பானன் காசையுடை யாரெனத்தாழ்ந்
தீசையவற் பூசித்தா ளேய்ந்து. (௯)

நேயமோ டர்ச்சித்து நின்றவனைப் பொற்றொடியான்
மேயினதா மொன்றை விழைந்தருள்வை—யாயினது
சொற்றுமென வெற்கிசைந்த சொல்லுதியே னிற்கதுவா
முற்றுமாத்தி யென்றா ளுகந்து. (௧௦)

உன்னை மணத்தினெய்த வுற்றே னதுபுரிதி
பின்னையொன்றும் பேசலெனப் பெம்மான்கா—தன்னைபொத்தி
சீற்றமுற்றிவ் வாறுரைத்த தென்சிவனை வேட்டிடுவா
னேற்றனனா னென்றா ளுனித்து. (௧௧)

இன்னதன்மை யானென் றெவருமென் றுமெண்ணரியா
னின்னை வதுவையா னேர்பரிது—கன்னி
வருந்தலென வாரானேன் மன்றவமே யாற்றித்
திருந்துயிரை நீப்பலென்றா டேர்ந்து. (௧௨)

போதிநீ யென்னப் புகன்று சிலகடிய
டீதொருபாலேக வானவண்முன்—காதலுட
னேதெவருங் காணா தொருதன் கவினுரு
மாதியுநக் காட்டினா னங்கு. (௧௩)

ஆதியுருக் காட்ட வமலை நடுநடுங்கி
யேதிலரென் றெண்ணியிகழ்ந் தேதனென்னச்—சோதியடி
யோதுளங்க ளிற்றிறைஞ்ச வுன்னியற்கை நன்றுநன்று
நீதுளங்க லென்றா னினைந்து. (௧௪)

நாதன் றனையிறைஞ்சி நங்கை மருங்கினின்ற
மாதர் தமைநோக்கான் மற்றுமெண்ணு—ளாதிகழல்
போற்றிநிற்ப வந்தணன்மால் பூட்டினனே யென்னவைய
மேற்றினைவ ரென்கொலிஃ தென்று. (௧௫)

சிலதியர்க்குட் சில்லசொல்லை சென்றுதக்கன் றேமுற்
றிலகுன் மகணிலைமை யீதென்—றுலவினைத்துஞ்
சாற்றவவ னுள்ளுணர்ந்து சம்புவெனத் தேர்ந்துமண
மாற்றியவற் கீவனென்றா னங்கு. (௧௬)

உமைதவம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௩௯௦.

திருமணப்படலம்.

தொன்மையிற்கல் யாணத் தொழினடத்த வாய்வழிநா
ளன்மைதரு மோரையுமந் நாளினன்ன—வென்மகளை
யண்ணலுக்கின் றீவனென வாசொற் றரைவிடுத்தான்
விண்ணவர்கள் செல்ல விரைந்து. (௧)

தன்னகர்பொற் பாரச் சமைப்பித்தொண் கோயிற்றனைப்
பொன்னகர்நாண் கொள்ளப் புனைவித்து—மன்னகரி
னீங்கியவண் மாதவஞ்செய் நேரிழைபான் மேவடிக
ளோங்கியதாள் போற்றினா னுற்று. (௨)

அண்ணனீ மற்றிங் கணைந்துமண வேட்கையாற்
பெண்ணரசி நோற்றனளென் பேர்நகரி—னண்ணுதி
யென்னவினை நன்றென் றெழுந்துசென்றோர் நங்கையொடு
மன்னன் மனையுற்றான் வாய்ந்து. (௩)

அங்கணையு முன்ன ரணங்கனையா ரெவ்வகைய
[illegible]ங்கலங்க[illegible]ந்திகின்றார் மற்றவைகண்—டெங்களத்தன்
[illegible]ற்றிரு[illegible]ழ்போய்ப் பொன்மணிசெய் பீடிகைமேல்
[illegible]ற்றிருந்தா னாவலக. (௪)

அப்போது வேதவல்லி யாரணங்கைக் கண்டுபுல்லி
யொப்போவி றன்மனைதந் தொண்டொடியின்—மைப்போன்ற
வோதியவிர் பின்னலைநீத் தொண்ணறுநெய் பூசிநபக்
கோதிலற லாட்டினாள் கூர்ந்து. (௫)

சூட்டினாள் பூந்தொடையல் சூழ்ந்தரையிற் பொற்கலைகள்
பூட்டினாள் பலகலன்கள் பூவையமன்—சூட்டினான்
முன்னருய்ப்ப வன்னையின்போய் மொய்வரன்பான் மேவுமெல்லைப்
பன்னியங்க ளார்த்த பல. (௬)

தூதருரை கேட்டுணர்ந்து துன்னெனப்போய் மான்முதலோர்
நாதனடி தாழ்ந்தார் நனியாழிற்—கீதங்கள்
கின்னரர்கள் பாடினார் கேழ்கிளர்பூ மாவடிதூய்
மன்னரமின் னார்புகன்றார் வாழ்த்து. (௭)

தக்கனாண் டொல்லைமறை சாற்றிவல்லி நீர்வாக்கப்
புக்கவரன் றாள்விளக்கிப் பூசித்து—மைக்கனத்தோன்
பொற்கரமா தங்கைநல்கப் போற்றுதியிம் மானையெனா
நற்கடனீ ரோடளித்தா னன்கு. (௮)

ஆர்த்த மதின்முதல்வன் மொய்குழலாள் சீரணிகண்
டார்த்தனர்கள் யாரு மயன்வேள்வி—சீர்த்திடுமா
றாற்றுஞ் சடங்குமுற்ற வண்டரெலாம் போற்றவன்பார்
சாற்று முருவொளித்தான் சம்பு. (௯)

மறைந்தா னிருத்தலுமே மாமகிணைற் காணா
துறந்தா ளுவகை துயர்ந்தே—யறந்தான்
வளர்க்குமன்னை மாமுதலோர் மன்சூழன் மேவித்
துளக்கமுற்று விம்மினாள் சோர்ந்து. (௧௦)

புரந்தரன்மா லாதி புலவரமர் வேள்வி
யிருந்தனன்மா மாலையிற்றுண் ணென்னக்—கரந்தனனே
யெய்தியெற்கொ ளேந்தலையா னேய்கைதவ னென்கைநவை
செய்தவமே யோரிற் சிறிது. (௧௧)

என்றுபல பன்னி யிரங்குமைசெய் கைநோக்கிப்
பொன்றனைநேர் வேதவல்லி புல்லிமனங்—கன்றலுன்ற
னாயகனை மேவுநெறி நற்றவமஃ தாற்றுகென
நேயமட வார்நவில்வார் நேர்ந்து. (௧௨)

அன்னையிது கேளீ ணகிலமுற்று நின்னுருவா
நின்னையென்று நீங்காத நின்கணவன்—றன்னை
மறைக்குமறை யுண்டோது மன்னாட்டா ரோர்வார்
கறைக்கடுவேற் கண்ணாய் கழறு. (௧௩)

மனம்வாக்குக் கெட்டா மகிணைன் றனைநின்
றனைநோக்க முற்றோமார் தஞ்ச—மெனநவின்று
போக்கலுற்றோந் தீமை புரைதீர்ந்தோம் போதமுளந்
தேக்கலுற்றோ முய்ந்தோம்யாந் தேர்ந்து. (௧௪)

என்றியம்பி வாழ்த்த விறைவியவர்க் கண்டருள்செய்
தொன்று மவரை யொருவியே—மன்றவமே
செய்வான் றிருமாடஞ் சென்றா ளரிமுதலோ
ருய்வா னதுகண்டா ருற்று. (௧௫)

எங்கு மறைந்தனளோ வேந்தலென விம்மிதமுற்
றங்குளார் மாழ்கி யழுங்கினார்—பொங்குதக்கன்
சீற்ற மொடுமுறுவல் செய்தியாஞ் செய்வதுவை
யாற்ற வழகிதென்றா னோர்த்து. (௧௬)

புனையுங் கடிவினையைப் புன்மையே யாக்கி
யெனையும் பழியி லிருத்தித்—தனையொளித்தா
னத்தனனை யாருமிலா னோர்பொதுவீ டாநடிக்கும்
பித்தனியல் போமோ பிழைத்து. (௧௭)

தீய தவனியற்கை தேர்ந்தனளோ வென்றுளைந்தார்த்
தேயவரி யாதியரை யேகவிட்டுத்—தூயன்செய்
மாயமதை யுன்னியுன்னி வைகினான் மாமனோ
மேயதக்க னென்போன் வெகுண்டு. (௧௮)

சீரார் கவுரிமுன்னைச் சேண்மா ளிகையிற்போந்
தோராய மோடமர்ந்தங் கேநோற்க—நாராய
வீசனறு நீறுமணி யேய்ந்தசின்னம் பூண்டுபின்னர்
நேசவுருக் காட்டிவந்தா னோர். (௧௯)

அந்தரிகண் ணுற்றெறங்கைதக் கன்பரிவ ரென்னவுன்னிப்
புந்தி மகிழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றுமெல்லை—நந்திமிசைப்
பெண்டா னிடமிலதோர் பீடுருவி னித்தனுற்றான்
கண்டாள் கவுரி களித்து. (௨௦)

பன்முறைவீழ்ந் தேத்திப் பரைபுன்மை நீக்கவந்தாய்
சின்மயனே யென்னவெதிர் சென்றுரைப்ப—மின்மருங்கு
லன்னையைக்கூ யங்கையெடா வார்விடைமேல் வைத்தமருந்
தன்னவரைக் கேகினான் சம்பு. (௨௧)

[illegible]ரிருந்த மாதர்போய்த் தக்கனவை முன்னாகி
[illegible]ருந்த வே[illegible]யா னீத்தோன்போ—லிருந்த
[illegible]மொழி [illegible]க்கை கைதவமோ ராமகளைக்
[illegible]செல்வா னீ[illegible]கோ. (௨௨)

அன்னார் மொழிகேட் டழலினெய்பெய் தென்னவெகுண்
டுன்னா விருக்கவும்ப ருற்றிறைஞ்சிப்—பன்னா
மருங்குறவே தக்கன் வரனொழுக்கம் யாவு
மொருங்குறவே சொன்னா னுணர்ந்து. (௨௩)

இங்கிதுசெய் கிற்பாரா ரென்னாணை யுங்கடந்தான்
சங்கரனே லீதுசெய்யத் தக்கதோ—வெங்கு
மிரந்தான் சிவனென்னு மேதகிற்க லிங்கன்
கரந்தானென் சொல்விழுக்கே காண். (௨௪)

பண்டொருபெண் வேட்டவரிப் பான்மைசெய்தோ ரேவரையுங்
கண்டிலனா னென்னக் கரைந்துபல—வண்டரைத்த
மூர்சென் றிடவேவி யுள்வெகுண்டெம் மீசனையே
யோர்கிலனென் ணீர்மைகொண்டா னாங்கு. (௨௫)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௧௬௫.

தக்கன்கயிலைசெல் படலம்.

செம்மா தவத்தாற் றிருக்கொடக்கன் மாத்தருக்குற்
றெம்மானை யெண்ணா னிழப்பனுயிர்—நம்மாலிக்
கீறுவரும் போலுமவ னேவல் புரிகின்றோங்
கூறுவதெ னென்பரண்டர் கூர்ந்து. (௧)

இனித்தக் கனையெண் ணிலமாயிற் சீற்ற
மனித்தக்க வான்பதமு மாற்று—மெனத்தெளிந்து
தீயன் கயிலைசெலத் தேற்றி னரற்காணி
லாயநஞ்சீர் நிற்குமென்றா ராங்கு. (௨)

வேதன் முதலோர் விளம்புதக்கன் பான்மேவி
மாதையரா னோடு மறத்திகொலோ—யாதினியாங்
குற்றமெண்ணிற் சுற்ற மில்லை கூர்ந்துனிலை யேல்வசைதான்
மற்றுனையே சூழுமென்றார் வந்து. (௩)

அன்னா ருரைநாடி யங்கவரை மேவநல்கிப்
பொன்னார் கயிலைவரை போய்ச்சிகரி—முன்னாகச்
சாருகையிற் றக்கற் றடுத்தா ரவண்காவ
லாருமெறும்ப் பூத ரடுத்து.

வெல்கணங்க டம்மை வெகுண்டுதக்கன் யான்முன்னர்
நல்குகின்ற காதனங்கை நாயகனோ—டொல்கி
யடுக்கின்ற தன்மையிவ ளாய்ந்தறிய னீவிர்
தடுக்கின்றதென் கொலென்றான் சார்ந்து. (௫)

அன்னமொழி கேளா வழன்றே யவற்பாராப்
பொன்னவிரும் வாயினனி போற்றுவோர்—முன்னநீ
தெவ்வா மெனவிகழ்ந்தாய் சின்மயனைப் புன்மையனே
யெவ்வா றணைகின்றா யீண்டு. (௬)

திரிபுரத்தார் தீய செயினுமவ ரீசன்
பரிபுரத்தா ளன்புடையார் பன்னும்—புரிவிலாய்
தக்கசெல்வந் தந்த சயம்பு செயன்மறந்தாய்
தக்கநீ மாயையுற்றாய் தான். (௭)

ஈச னிணைத்தா ளிறைஞ்சாத நின்னோடு
பேசுதலு மாபாவம் பேதாய்நீ—நேசமொடு
பார்ப்பதிகேண் முன்போய்ப் பணிவையெனி னிற்றியன்றேற்
பார்ப்பதிமுன் போதியென்றார் பார்த்து. (௮)

எல்லார்பொன் வாயி லிகந்து சினந்துவட்கி
வல்லா னுறுகா வலர்கேண்மின்—சொல்லாரு
மீசன் றனையிறைஞ்சேன் யானனையா னென்மருகன்
பேசயன்மா லேவல்செய்வோர் பேர்ந்து. (௯)

நின்றா ரெவருமென்ற னோன்ப ராருலகம்
பின்றாது போற்றிறைநான் பேர்தக்க—னென்றாகி
மன்றாடு கின்றவுங்கள் வன்பித் தனைமேவி
யின்றா விறைஞ்சுகின்றேன் யான். (௧௦)

நில்லிங் கெனத்தடைசெய் நீர்மையும தோமருக
னெல்லுஞ் சிறுமி யுரைக்குமா—றல்லதென்கொ
லிங்கெற்குத் தொண்டர்நீ ரேலும் படியாற்ற
லுங்கட் குறுதியன்றோ வூங்கு. (௧௧)

தேற்றாதிவ் வாறுசெய்நுந் தேவையெவருமே
போற்றா திறைஞ்சிப் புகழ்ந்துசீர்—சாற்றா
திகழ்புரிபான் மைசமைப்பே னென்னு வினைதான்
மிகவுய்ப்பப் போயினான் மீண்டு.

தன்பதியை யெய்திச் சரோருகன்முற் றேவரைப்பார்த்
தென்மகளோ டீச னிவர்வாயில்—வன்புடையார்
தம்மா லெமைத்தடுத்தார் தாழ்வோடு நாணுமுற்றே
னம்மாமற் றேதினென்னு மாய்ந்து.

நின்றானன் றென்னையென் றுக்கனையு மாதையுநீ
யின்றுமுன் றுஞென் றுந்தாழ்ந் தேத்துதிலை—யன்றி
மதித்திரல்லி மன்னை மறுத்திரே நும்மைக்
கொதித்துரிமை கொள்வனென்றான் கூர்ந்து. (கச)

கறுத்தினைசொற் றானைக் கடவுளர்க ளோக்கி
வெறுத்தெமைச்சொற் றாய்போலு மேலு—மறுத்தனமோ
நின்னைவ லுன்பணியி னிற்றுஞ் செறுத்திடலென்
றன்னோர் நகர்சென்றா ருற்று. (கரு)

தக்கன் கயிலைசெல் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உகO.

பிரமயாகப் படலம்.

இவ்வணம்பன் றூட்பணிசெய் தேவருமே யஞ்சிநிற்பச்
செவ்வணவீ மேலோன் சிவனருளா—லவ்வயினோர்
வேள்விசெய்து தக்கனென்னம் வீத்தவிமுன் மாய்வுறினு
மான்விமலர்க் கீவனென்றா ணண்டு. (க)

இனையபுகன் றேவ லினிது புரியுந்
தனையரைக்கூய் மான்முதலாய்ச் சாற்று—மனைவருமே
யிங்கவிப்பால் கொள்ளவழைத் திம்மெனநீர் தம்மினெனு
வங்கயிலைக் குற்றா னயன். (உ)

கயிலைசென்று கோயிலண்மிக் கண்ணுதலா டாழச்
செயலதென்கொல் செப்பென்னத் திதி—லயனடியேன்
வான்மகமொன் றாற்றுவனீ வந்தருள்செய் கென்னநந்தி
தான்வருவன் போதியென்றான் சம்பு. (ங)

தானுவின்றா டாழ்ந்தேகுந் தாதைதக்கன் சாரணியான்
மானுறவோர் வேள்வி மகிழ்ந்துசெய்வன்—சேணுளார்
நற்றவரோ டார்கவென நன்றாமுன்போய்ச் செய்தியென்றான்
மற்றவன்போய்ச் செய்தான் மகம் (ச)

அன்னதுதேர்ந் தக்கனத்தி லாழியன்வேந் தண்டரெலா
முன்னுதக்கன் முன்னுறலு முற்றவரோ—டென்னிறைக்கு
முந்தையவி கீப்பான் முயன்று மனோவதிபோய்த்
தந்தைபுரி வேள்வியுற்றான் றான். (ரு)

தக்கனும்ப ரோடுவரத் தாதையெழுந் தாதிசொலி
மிக்கவன்பி ஞேர்தவிசின் மேலிருத்திச்—சக்கிரிதாள்
கைதொழுதோர் மாண்டவிசின் கண்ணிருத்தி மற்றவர்க்குஞ்
செய்தவிசு தந்திருந்தான் றேர்ந்து. (சு)

அந்தமிலா னந்தியைப்பார்த் தம்புயத்தோன் வேள்வியிற்போய்
நந்தமவிர்ப் பாகமுற்று நண்ணுகென—வந்தனைசெய்
தன்னூறு கோடி யுறுகணங்கள் சூழ்தரப்போய்
மன்னூழி னங்கணுற்றான் வாய்ந்து. (எ)

வந்தடையு நந்திதனை வந்தனைசெய் தந்திவந்தோ
னந்தவிசு நல்கியுற்றோர்க் காசனமேர்—தந்தமக
மாற்ற வெகுண்டுதக்க னக்கிரிவாழ் நக்கனுக்கா
சாற்றிவன்கொ லென்றுநக்கான் றான். (அ)

நாரணன்முற் றேவருமா நங்கைமுதன் மங்கையருஞ்
சீரணவு மாதவருஞ் சேர்ந்தமர—வாரணன்செய்
வேள்வியின்பாற் காரியுண்டோன் மேவுகணத் தோடவன்ற
ஞள்வதித றக்கதென்று ஞங்கு. (கூ)

நந்தியொடு சார்ந்தவரை நண்ணவிங்குக் கூவினரைச்
சிந்தைதனிற் றேர்ந்தயனைச் சீறிமக—முந்துசெயல்
பேதையிடத் தார்க்குரைத்தாய் போர்நந்தி யைப்பணிந்தாய்
தாதையென்றே நின்னைவிட்டேன் சார்ந்து. (க0)

வெஞ்சுடலை யாடிபித்தன் வெவ்வெளன் பணிபவனு
நஞ்சுண்ட வற்கவிமு னல்கினு—யஞ்சனே
யின்றுமுத லில்லைமுன்மாற் கீதிபின்மற் றோர்க்குமறை
மன்றனைமே லென்னன் மறு. (கக)

இன்னதுனக் கேதுணிபா மென்ற றுணர்ந்துநந்தி
கன்னமறைத் தஞ்சக் கரநாம—முன்னியே
யின்றிவன்சொற் கேட்கவுய்த்தா யெம்பிரா னென்னையெனுத்
துன்றுதன்பின் மூழ்கினுன் சோர்ந்து. (கஉ)

நம்ப னருணீரா னந்திசின மெய்தநொந்தா
ரும்ப ரசைந்தவுயிர் யாவு—மம்மையைத்தன்
சீரிறையு மெண்கிலனைச் சேர்ந்துட்கி ஞேமென்றார்
நாரணன்முற் றேவர் நலிந்து. (கங)

[illegible] தமய[illegible] யெறுழ்த்தக் கனைநோக்கி
[illegible] தாய்துணிப்பே—ஞதனரு
[illegible] றன[illegible] யயவினி யென்னுரையே
[illegible] (கச)

இவையயன்சே யஞ்ச விசைத்து மகத்தி
லவியரற்கில் லென்று யதற்கேய்—பவன்ன்றே
லென்னருளர் மால்கொண்டா யீசனன்றி வேள்விசெய்வோர்
சென்னியற வென்றான் சினந்து. (௧௫)

இன்னதோர் சாபமியம்பியும்பின் றக்கனிற்கு
மன்னுசெல்வ மாய்க வரனையிகழ்—புன்னின்வா
யார்தலைபோய் வேறுதலை யாகநினைச் சார்ந்தவருஞ்
சூர்தன்னுன் மூழ்க துயர். (௧௬)

என்றினைய தோதி யிருகணங்கள் சூழ்தரப்போய்க்
குன்றிடைவாழ் வார்க்கிதனைக் கூறிநந்தி—சென்றமர்ந்தா
னன்னதோர் மன்றத் தமரமா ரிசைதென்கொ
லென்னமனஞ் சோர்ந்தா ரினைந்து. (௧௭)

நந்தி யடிக ணவின்றவுரை தேர்ந்தேங்கி
மைந்த னுரையு மறுக்கவஞ்சி—யுர்திவந்தோன்
வன்றுயரின் மூழ்கி மகஞ்செய் திலன்றக்க
னென்று முரைத்திலா னோர்ந்து. (௧௮)

சினங்கவற்சி யின்னல் சிறிதச்சந் தக்கன்
மனங்கொண் டமரொடு மன்னூர்—தனிலடைந்தா
னத்தன் மகங்குலைய வஞ்சியயர்ந் தோர்ந்திமையோர்
தத்தநகர் போயினார் தாம். (௧௯)

பிரமயாகப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ_ திருவெண்பா உ௨௬.

சாவஸசெய் படலம்.

———:0:———

அந்நான்முற் பன்னுளா வவ்வேள்வி யோம்புகிலர்
மன்னு முனிவரும்பர் மாமறையோர்—முன்னுமா
தக்கனோர் வைகறம்பாற் சார்சுரரை நோக்கிமகந்
தொக்கநா ளாற்றலையென் சூழ்ந்து. (௧)

வெய்யனுரை கேட்டிமையோர் வேதன்செய் வேள்வியின்க
ணையனவி கொள்ள வளியலென்றி—செய்யநந்தி
கூற்றும்வெஞ் சாபமிந்தக் கொள்கையுணர்ந் தேயாங்க
ளாற்று திருத்துமென்று ராங்கு.

அன்றுநந்தி யென்பா னறைகின்ற சாபத்தா
லின்றளவு மஞ்சிமக மேய்ந்தியற்று—தோன்றிநின்றீர்
முன்னாகச் செய்வனென்று மூழ்கிவிடு மேனிவீர்
பின்னாகச் செய்மினென்றான் பேர்ந்து.

முன்னோர் மகங் முடித்தநெறி யையவென
வன்னோரைப் போமினென வாங்கறைந்து—பின்னோர்
சிறுவிதிமு னூழின் பிறந்தொருநாள் வேள்வி
யுறுதியிற்செய் வானினைந்தா னுற்று. (௪)

தொட்டா மனுமயனைத் தொன்மகா முன்னுதவிக்
கட்டா மரையனைப்போற் கற்றவற்கூய்—முட்டாமன்
மேலை விதிப்படியோர் வேள்விசெய்வ னுருமுறச்
சாலை விதித்தியென்றான் சார்ந்து. (௫)

நின்றனவே தாழ்ந்துகங்கை நண்பாற் கனகலமென்
றொன்றுகவின் றன்றுவைப்பி லொண்புனைவ—னின்றிறத்தி
லாயிரமா யோசனையே யாம்பரப்பு நீளமுமாத்
தூயவொரு சாலைகண்டான் சூழ்ந்து. (௬)

நாற்றிசையுங் கோபுரங்க ணன்குதவிச் சூழ்மதிலி
லேற்றிடுமோ ஞாயி லியற்றியா—னுற்றியுள்ளே
யார வணங்கினா ராரிடஞ்செய் தாவிபொழில்
சீரமாச் செய்தான் றெரிந்து. (௭)

அப்பண் பமைத்தமா ராதியர்வந் தேவிழைந்த
துய்ப்பதற்காந் தீம்புழுக்க லென்னிடவோர்—வைப்பியற்றி
யந்தணர்முன் யாருமுற்றா ணூறவெண்ணில் சாலையெழி
லிந்திரனூர் போற்சமைத்தா னேய்ந்து. (௮)

மேவினர்கொள் வான்மணங்கூர் மென்பா ளிதநரந்தம்
வீவிரையார் மான்மதமொள் வெள்ளடைபா—காவனமன்
சாலையமைத் தாடையொண்பூண் சார்நிதியின் குப்பைவைப்புண்
மாலையுற வீந்தான் வகுத்து. (௯)

ஏர்கொ ணகர்நடுவி லேய்நூறி யோசனையார்
சீர்கொண் மகச்சாலை செய்துவன்னி—சேர்தருநூல்
கூறியலின் மூவகைய குண்டமொடு வேதிகைகள்
வேறுளவெ லாஞ்சமைத்தான் வேட்டு. (௧௦)

மேலொடுகீழ் சார்நிதியின் மேன்மணிக ளாற்குயிற்றிச்
சோலைகயம் புள்ளமரர் சூழுருச்செய்—தேலயன்மா
லாசையுளா ரந்தரத்தா ரையரொக்க றக்கனுறத்
தேசையிருக் கைதந்தான் றேர்ந்து. (௧௧)

தக்கன் றனைத்தாழ்ந்தன் சாலை முடிந்தனகீ
புக்கனைகாண் கென்னப் புனைவணறிந்—தக்கணமே
நீங்கின் முனிவரர்க்கூய்த் தீவேள்வி யாற்றமுறை
யாங்கன் வலித்துரைப்பா னாய்ந்து. (கஉ)

வண்மை யுறுதருவின் மன்சமிதை சாகையிடை
நண்பரிதி கண்மதலை நாண்பறப்பை—யெண்பலவா
மேவரணி நன்முதிரை மேவுவன வுய்த்திரா
வேவினன்சீர்த் தக்க னினிது. (கங)

ஆவை நிதியை யருமணியை யைந்தருவாங்
காவை யழைத்துமகங் காணியவே—மவைப்போர்
மாமறையோர் தாம்வருவார் வானுணவோ டேனையவு
மீமென் றுரைத்தா னிறை. (கச)

விடைகொடுபோ யான்முதலா மேவினவை வெவ்வே
றடையப் பொருள்க ளளித்த—மிடைகிளை
ராமுனிவ ரோர்முப்ப தாயிரரைச் சொன்றிமற்று
மீமினென்று ரொருமுண்ணா வேய்ந்து. (கரு)

மற்றவர்க்கு மேவிருசீர் மன்மா தலத்தோரை
யுற்றனர்தா மேவருமே யுண்டியன்றிச்—சொற்றவெலா
மீமெனவே யேவியய னீன்றமக னொருமுறத்
தூமகஞ்செய் வான்விடுப்பான் றாது. (கசு)

நக்கன் றனையலதோர் நாசரைய ராதியரைத்
திக்கொடுவான் பார்யாண்டுஞ் சென்றுகூ—யுய்க்குதிரென்
றுய்த்து முனம்வரித்தா ரோர்மகஞ்செய் வான்யாவு
முய்த்திரென்று னாழி னுகர்ந்து. (கஎ)

வரித்தாரிற் பல்லோர் மகச்சாலை தன்னுட்
டிருத்தியமா வேதியின்வாய்ச் சேர்த்து—நிரைத்தனர்பற்
பல்பண்ட மாங்கணித்தோர் பன்மதலை நாட்டிநிரை
மல்கிடையாத் தர்ச்சித்தார் வாய்ந்து (கஅ)

விடைகொடுபோந் தூதர் விரைவொடுவெவ் வேறு
நடைதந் தவனியுளார் நாக—மிடையமரர்
செங்கதிர்முற் கோணு திசைமுகன்மா லாதியர்க்கு
மங்கங் கடைந்தறைந்தா ராய்ந்து. (ககூ)

மாலம் புயன்மகவான் வானவர்கண் மாதவர்கண்
மேலமர்கோ ணவ்சித்தர் விஞ்சையரெண்—பாலகர்மு
னேவருங்க மாதரொடு மேய்ந்துவரக் கண்டிறைமு
னேவருங்கே ளோடுசென்று னேர்ந்து. (உ0)

எதிர்கொண் டெப்புற் றிருவரையுங் காணு
முதிரன்பிற் புல்லிமுறை முன்கோ—பதிமுதலோர்
தம்மையெலா நோக்கிமகச் சாலையின்கண் மேவினனை
யிம்மெனவே கொண்டுபுக்கா னேய்ந்து.

மாலயனை முன்னர் மணியா சனத்திருத்திக்
கோலமண்ணின் ஞோர்முதலாக் கூடுறைவர்க்கு—மேலவே
நற்றவிசு நல்கி நடுவிருந்தான் றக்கன்சீ
ருற்றமறை யார்ப்ப வுகந்து. (உஉ)

திருவும் புவிமகளுஞ் செங்கமல மேயோன
மருவு மகளிருமொள் வாக்மீ—னுருவினருஞ்
சுந்தரியுஞ் சூரினருஞ் சூழெழுவரும் வேதவல்லி
மந்திரம்போய் வீற்றிருந்தார் வாய்ந்து. (உங)

மாமலரோன் மைந்தன் மகாரடி யாருமுறாத்
தாமருந்தித் தக்கன்சபைசாரத்—தோமிலொற்றர்
போந்தவன்று டாழ்ந்துநிற்பப் போய்விளித்தோர் தம்மிலுறு
ராந்தகைய ராரென்று ருங்கு. (உச)

கும்பன் பராசரன்சீர் கொள்ளத் திரிவசிட்ட
னம்பிருகு நற்றதீசி யூர்சனகன்—பம்பினைய
ரோலுமகந் தன்னையிகழ்ந் நீண்டு வருகிலார்
போலுமென்றார் தூதர் புரிந்து. (உரு)

மற்றதுதான் கூற மலரோன் மகன்கேளா
விற்றிதுசெய் தார்யா ரிவர்தரமோ—நெற்றியிற்க
ணுற்றவர்க்கு நேய முடையரொரு யாருமுட்கச்
செற்றமொடு நக்கான் றெரிந்து. (உசு)

சாலைசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா உருரு.

ததீசிப்படலம்.

அன்னவம யத்தரியோ டாண்டமர்செய் தாங்குவென்ற
பன்னருந்த தீசியென்பான் பார்ப்பதியா—மின்னிறைக்கா
வரிடர்க டம்முடனே யவ்வேள்விச் சாலையுறக்
கூரிடராழ் வான்கண்டான் கூர்ந்து. (க)

ஆகு மாற்குரிய னல்லன் மகங்காண்பா
னேகினனெனற் கஞ்சி யெனநினைந்து—ளோகையெய்தி
மீண்டுவரு கென்ன விருந்தவிசு நல்கவுற்றான்
மாண்டுறவோர் மேவ மருங்கு. (௨)

தக்கன் றனைநோக்கித் தாபதர்கோ னெம்மைநீ
யெக்கரும நாடி யிவண்விளித்த—தக்கருமம்
யாவுமறை யென்னநக்க னென்மகளை வேட்டொளித்தே
மேவுவரை யேகினான் மேல். (௩)

போயபின்றன் மாயை புரிந்தான் மகட்கவரை
யாயவவ னாற்றே னதுதேர்ந்து—மேயகணந்
தம்மைவிடுத் தென்னைத் தடுக்குதிரா லென்னவன்னார்
வெம்மைகொடு நிற்றியென்றார் வேர்த்து. (௪)

திங்கணகர் சார்ந்தகலத் தாழ்குழலும் வந்திலாண்
மங்கையென்ன செய்வளவன் மாயையாற்—றுங்கமுறு
மேன்மையகன் றேகினனவ் வேலைமக மாற்றவயன்
யான்மறுத்தேன் பாகமரற் கேய்ந்து. (௫)

அங்கணந்தி சாப மறைந்தகன்றான் வேள்வியெந்தை
துங்கமுற வாற்றிலனச் சூளொடகந்—தங்கிடுமோ
ரென்விரதந் தேர்ந்தே யிதுகாறு மஞ்சிநின்றார்
மன்மகஞ்செய் யெண்ணமிலார் மற்று. (௬)

ஆன செயலுணர்ந்தே யையமெடுப் பாற்கவிதா
னானகற்ற வேள்வி நடத்துகின்றே—னேனைப்
பயன்வெஃ கிலனெப் பரிசனரும் வந்தார்
நயனுமக்குஞ் சாற்றிவிட்டே னன்கு. (௭)

என்றதக்கன் மாற்ற மிருசெவியிற் கேட்டளவி
னன்றன் றகமெனவே நாடிநக்கான்—மன்றவெகுண்
டீசனன்பன் போலு மிளித்திகழ்ந்தா யென்னவன்னா
னாசினற்றதீசிசொல்வா னாய்ந்து. (௮)

அயன்முதலே யாக வளவிறந்த வெல்லா
வுயிரினையு நன்குதவி யோம்பு—மியலினா
யோத்துன் பொருளா யுயிர்க்குயிரே யாம்பரனை
நீத்துமக மாற்றநின்றாய் நீ. (௯)

புங்கவர்க ளார்க்குநல்கும் போற்றி னவிகொள்வா
னங்கிமுதல் வேள்விக் கதிபன்றான்—பங்கயன்மான்
முன்னெவர்க்கு மெண்ணிறிரு முன்னளித்தோன் கைலையுளான்
றன்னையன்றி யுப்பரிலார் சாற்று. (௧௦)

தேவர்தந் தேவன் சிறப்புடைய வீசனெங்கோன்
மூவர் முதல்வன் முடிவிலா—னாவியினு
ளாவியா யார்கின்றா னாதியென்றே யாரணங்க
ளேவர் தமையிசைத்த தீங்கு. (௧௧)

விதிமுதலா யுள்ளோர் வியனுயிராந் தானு
பதியவன்றன் வேலை பரித்தார்—மதியயர்ந்தா
யந்தணருக் கீசனை வர்க்குமற்றோர் தெய்வமென
முந்தைமறை கூறு முறை. (௧௨)

ஆதலினே வர்க்குமே லாமிறையை யெள்ளிநிற்றல்
பேதமையே யீதோர் பெருமிதமன்—றேதமுற
வாற்றவுமார் கோற்பா ரணையை மறையொழுக்க
நீத்திடுக மாற்றநின்றாய் நீ. (௧௩)

விலக்கினையோத் தின்வாய்மை வேள்விசெய்யி னாருங்
கலக்குமே லையானை காண்டி—யலக்கணுற்றே
யன்னவற்கஞ் சாவலத்த ராருண்டேன் மாய்வரெம்மு
னுன்னுமறை யேகனென்ற தோர்ந்து. (௧௪)

ஆதியந்த மில்லா வமலற் கவியைநல்கி
வேதமுறை வேள்விசெய மேவிலாய்—தீதுனெண்ண
மென்னவரன் பாகத்தை யோர்மாத வற்கீந்து
மன்னுமகஞ் செய்வனென்றான் வாய்ந்து. (௧௫)

அதுகொடியோன் கூற வருமுனிகேட் டெவ்வ
மிதுநவின்றாய் மேலா வெவருக்—துதிசெய்
செயலினரைத் தாழ்த்திச் சிறியரைமே லாக்க
லுயும்வகையன் றென்றா னுமக்கு. (௧௬)

உன்ற னுருத்திரனை யொப்பார் பதினொருவ
ரொன்றொகைய ருள்ளார்திக் கீசானர்—துன்றிறை
ரன்னவர்க்கு முன்ன மவிர்ப்பாக நல்கிமக
மன்ன முடிப்பனென்றான் வாய்ந்து. (௧௭)

முன்னு முருத்திர மூர்த்தியெலா மீறுசெய்து
தன்னி லொடுக்கிப்பின் றானல்கித்—துன்னவைகு
மன்னான் பரமவன்றா ளார்ந்துருப்போர் சார்ந்தவர்நேர்
மன்னா ரளப்பிலரா மற்று.

ஆதிதிருப் பேர்பெற்றோ ரன்னா னியலடையா
ரோதுருவு மற்றே யுலகிறையென்—றோதாத்திற்
போற்ற விருப்பளிக்கப் போதனுநன் கேத்தியல்பாற்
சாற்றுதலை மைசார்வர் தாம். (௧௯)

ஈசன் றனையிதயத் தெண்ணியெண்ணில் காலநோற்
ருசிலுருப் பெற்றவன்ப ரன்னரின்னர்—வாசவன்முன்
மன்னிமையோர் போல வாத்தகா ரெந்தைமுன்னன்
பின்னிலையர் போலுமென்று னிங்கு. (உ0)

என்றலுமே தக்கனன்றீ தென்னையன்மா னிற்கவீ
ரொன் றுதொழில் செய்யு முருத்திரன்முன்—னின்றதென்கொல்
பன்னுதிநீ யென்னவரன் பாத முனித்ததீசி
யென்னுமுனி சொல்ல· ·ெடுத்து. (உக)

ஆதியந்த மில்லா வனைற்குருவம் பேர்செய்கை
யாதுமிலை யிவ்வாற் றினையியம்பும்—வேதமெலா
மன்னபரா னுணையினு ராவிவினை நீக்குவா
னுன்னியருள் செய்வன்மே லோர்ந்து. (உஉ)

உருவுசெயல் பேரருளி னுற்றனைத்து முன்போ
றொரியாகிவி வேதன்முற் செப்புஞ்—சுரரையீங்
தேற்றபணி யிட்டளித்தி நீதலெமக் காமென்னச்
சாற்றினமை கேட்டிநீ சார்ந்து. (உங)

அந்தமுன்னில் லாவி யனைத்து மளிக்குமன்பார்
தந்தைதனக் கன்றியுமே தன்மைதான்—மைந்தரார்
தேவரின்முற் றுமையாற் சீர்த்தன் வயிற்கொண்டான்
வீவினையே செய்யியற்கை வேட்டு. (உச)

அன்றமரா ரீசனைத்தாழ்ந் தாரிப் பணிபுரிந்தா
யென்றிப் பரந்திரு மெந்தையென—வொன்றுமுமக்
காயுளளவுமே யாற்றுமின்மெய் நீறணிந்தைந்
தாயவெழுத் தன்னி ரகத்து. (உரு)

இங்கனிவை செய்வீரே லிந்தத் தொழிறரிக்கு
மங்கவலி யெய்துவீ ரன்றியுமே—நங்கலைக
னும்மருங்கு நின்றருளு நோன்றொல் துளகாட்டி
யம்மகன்மை கொள்விரென்று ளுங்கு. (உசு)

அன்னவர்க்கொண் டெவ்வகைய வாஞ்செய்கை நன்களித்துப்
பின்னுளதோர் செய்கைசெய்தெம் பெம்மான்முன்—பன்னுமறை
யன்னவனை யைந்தொழிற்கு மாமுதல்வ னென்னுமிது
வுன்னுதிநீ கேட்டியினு முற்று. (உஎ)

உருத்திரனென் போரற்கு மொப்பிலவன் மைந்தர்
கருத்திலவற் போற்றுங் கணங்க—டிருத்தகுசீ
ரன்னவன்றன் பேறுபெற்றோ ராரு மழற்கடவு
ளின்னவர்க்கு மாமா லினிது. (உஅ)

பாம விடர்க்கடலுட் பட்டவுரை மேலெடுப்போ
னேமன் பாழ லுருத்திரனே—னுமழுற்றே
னன்னுன் மகர்க்குமன்ப ரானவர்க்கு மேனையர்க்கும்
பின்னாக மேயதவன் பேர். (௨௯)

முன்னவுணர் தம்மை முனிந்திடுவா னும்பர்செல
மன்னி தியம் பெற்றழலோன் வாயவைத்—தொன்னலர்மேற்
சென்றுசமர் செய்துவரத் தீகல்கா தோடியழா
நின்றனைய பேர்பெற்றா னோர்ந்து. (௩௰)

ஓது மறையி லுருத்திரனென் பேர்காட்டி
யேதிலவரைச் சொற்ற திறைமேற்சார்ந்—தாதியரற்
சுட்டி யறைந்ததுவுஞ் சொல்பிறர்மாட் டேறுவிலை
துட்டெளிந்தோர் தேர்வா ருணர்ந்து. (௩௧)

உற்றமறை தன்னு ளுருத்திரனென் போற்றீ
மற்றவரைச் சொற்ற வகையுரைப்பல்—பெற்றமூ
ரீசற் கியம்பு மிடநாடி யாங்கவன்சீர்
பேசிறைமை காண்டி பெரிது. (௩௨)

முந்தையொர்நா டேவர் முனிவ ரிவரவர்தா
மந்தமிலா தோர்பரமென் றுங்கறைந்து—தந்தமிற்போய்
வாதுசெய்து தேர்வறிதான் மாமலரோன் பாலணுகி
யோதுபரம் யாரென்று ருற்று. (௩௩)

அன்ன மொழிகேட் டயன்றான் கருத்திலவை
மன்னமறை காட்டி வகுத்தமென—முன்னவனை
யுன்னியங்கை யோச்சி யுருத்திரனென் றேசாற்றித்
தன்னினின்றான் றேர்தருவான் சூழ்ந்து. (௩௪)

அங்கணயன் சூளா லவிராதி யம்பகவன்
சங்கரனென் றேகாட்டித் தானுருகிப்—பொங்கக்
கனிவினொடு மீமிசைசேர் காமருகை மீட்டு
முனிவர்க் கினையசெப்பு முன். (௩௫)

அண்டரோ டெம்மை யளித்தான் மறைதந்தான்
மண்டெவர்க்கும் வேலை வகுத்தனன்சீர்—கொண்ட
வருணீரி னைதொழிலு மாற்றுவன நாதி
பரனிமல னென்றும்மிலான் பற்று. (௩௬)

முற்றுமாய் நின்றான் முடிவிலான் பொன்மலர்த்தாள்
பற்றினார் நாடும் பழமையோன்—குற்றமிலா
னன்ன சிவன்பரமென் றானமொ லாமறையு
முன்னுபதி யீசனென்று மோதுது. (௩௭)

அருள்செய்து பின்பரனை யங்கைதொழு தந்நாண்
மருளகல்பூ மன்னிருந்தான் மற்றப்—பொருளியறேர்ந்
தொன்றறவோ ரெந்தையா யுற்றாய் குருவாகு
மென்றவன்று டாழ்ந்தா ரினிது. (௩௮)

தின்னடிதாழ்ந் தாரையின்று தொட்டமலன் மாவடிவ
முன்னுதிர்நற் பூசை யுகுற்றுதீர்—மன்னு
மிரும்பவந்தான் றீர்தீர்நீ ரென்னவிடை தந்தான்
னரும்பவந்தா னில்லா னமர்ந்து. (௩௯)

ஆதலினெம் மீசனே யாயும் பரம்பொருளா
மேதிலா ரெல்லா மிலகுயிரா—மோதுமிதை
யாதரத்தி னுரைத்தே னன்றுண்மை யேகாண்டி
வேதநூல் கூறும் விதந்து. (௪0)

அன்றயனிற் காரு மரனார் புகழினைத்து
நன்றுணர்த்த நீயதனை நாடியே—நின்றுதவஞ்
செய்திதுபெற் றாய்நினக்குத் தீதுறுநா னின்றவர்
தெய்தமறந் தாய்போலு மிங்கு. (௪௧)

தீக்கைமுதல் யாவருமே தாமுடிவு சார்தகவால்
வந்து னவையிருந்தார் மாயையாற்—பந்தமுற்று
ருய்ந்திடுவா னெண்ணினையே லோராற்கு நல்கியவி
ஙிர்தமகஞ் செய்தியென்று னிங்கு. (௪௨)

ததீசிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. ௨௯௭.

ததீசியுத்தரப் படலம்.

இவ்வணந்த தீசி யியம்பநகை செய்துதக்கன்
வெவ்வெண்புஞ் சென்னிகளு மேலணிந்தே—யவ்வமரர்
வெந்தவெறுஞ் சாம்பர் விழைந்துமெய்யிற் பூசுமோ
பந்தமகன் மேலாய் பரம். (௧)

கழிதீ யுடலேந்திக் கானிவிழி கேச
மொழிகிரிப்பல் கூர்மத்தி னோடு—மிழிதாப்பூண்
டந்த முறவே யனைத்துயிரும் வீக்குமோ
வந்தமுத லில்லமல னங்கு. (௨)

புலியி னுரியுடுத்துப் போதகத்தோல் போர்த்துக்
கலியழன்மான் கூன்மழுக் கைக்கொண்—டலவியெங்கு
ஐயமு மேற்குமோ வாட்டுமே யாற்றுமோ
[illegible] னமர்ந்து. (௩)

வெஞ்சா ரதர்படையா மேவுத லாயுமோ
நஞ்சா ரவணிந்து நாறுதலை—யஞ்சார்க
மேற்றுருவிற் றிக்குடையேய்ந் தீசனக்க ளுகுமோ
வேற்றுருவுங் கொள்ளுமோ வேட்டு. (௪)

விடையிவரு மோவால மேவுமோ தேவன்
சுடலைதனி லாடுமோ தோகை—முடிசுமந்தோர்
மங்கைக் கிடந்தருமோ மைந்தர் தமைப்பெறுமோ
வெங்குணமுங் கொள்ளுமோ வேட்டு. (௫)

ஆதலனும் மீசனே ராய்குணமில் லானவனுக்
கீதலின்றெம் மாமகத்தி னின்னவியென்—றோதலுமே
பண்ணவனைக் கொல்லோ பழிக்குவனின் றெனநக்
கண்ணன் முனிவெகுண்டா னங்கு. (௬)

எந்தைநிலை தேறா திமையோர் சபைநடுவே
னிந்தையிற்சில் வார்த்தை நிகழ்த்தினா—யந்தரிதன்
மாகேள் வரற்கலைசார் வண்ணமுனை ராய்கயவ
நீகே ளெனநவில்வா னேர். (௭)

கூர்தன் னருளுருவங் கொண்டிடுமெங் கோன்றலைமைத்
தார்கொள் புலவருமுன் [illegible]—மாரவீ
னளித்தருள்செய் வானுதவி யாருயிரெல் லாம்பூக்
தளித்தவன்க ணின்றளிப்பான் றான். (௮)

பொன்னிறன்க ணின்றவைதாம் போற்றியவைக் கூணருத்தி
முன்னை வினைதொலைச்சி முன்னரும்வீ—டன்னவைக்கு
நன்னரே நல்கி நவிலுயிரோ டெவ்வுலகும்
பின்னரே வீட்டும் பெரிது. (௯)

அன்ன பொழுதி லவையழித்த பின்னளிப்போ
னென்னின்று ளாயொடுக்கு மேய்ந்திதற்பின்—முன்னுளதோ
ரேகமதாய் நின்றுறையு மெம்மூர்த்தி யிப்பெற்றி
யாகவென் றுஞ் செய்யு மமர்ந்து. (௧0)

இயனுடி யிவ்வண்ண மெந்தையடுந் தோறு
மயனு மியவொன் பணியும்—வியனுரு
மன்னோர் சிரஞ்சாம வாகத்திற் சென்னிதனின்
மின்னோரப் பூண்டுறையு மேல். (௧௧)

அல்லதவர் தம்மை யயின்முத் தலையிலான்
மெல்லவெடுத் தேந்தும் விழியினாற்—றொல்லுலகா
ணீரூக் கியம்புனையு நித்தனவர் செய்தவத்தின்
பேறாய தோர்ந்து பெரிது. (கஉ)

ஆதலாற் றன்னை யமர்ந்து வியப்பதற்கண்
றோதுமவை பூண லுயிர்த்தொகைக—ளுதனிவ
னென்றுதன்பா னண்ணிமுத்தி யெய்தியுய்வா னன்புசெய
லொன்றுதிற மென்றறிநீ யோர்ந்து. (கங)

விண்ணவர்கட் கின்னல் விளைபொற் கணனொருநாண்
மண்ணகத்தை வெளவி வயிற்றுவைத்துத்—துண்ணெனவே
பாதலத்திற் புக்கான் பனிப்பவுயிர் கண்டரியாய்
மீதலத்தின் மேவினின்றான் விண்டு. (கச)

ஓரிமைக்கு முன்மா லுறுபா தலமுற்றுக்
கூரெயிற்றா லன்னவனைக் கொன்றுமுன்போற்—பாரதனைத்
கொண்டுபதித் தந்தைகொடு கோட்டாற் புவியிடந்து
மண்டு கடலுடைத்தான் மற்று. (கரு)

கண்டுமைகேண் மான்மருப்பைக் கையாற் பறிப்பவுணர்
விண்டுமற்றக் கோடும் விளிக்குமெனப்—பண்டுபோ
னின்றிறைஞ்சப் போனா னிமலனதைச் சின்னமா
வொன்றியலிற் பூண்டா னுரத்து. (கசு)

அந்தரர்தம் மோடவுண ராழி கடையுமெல்லை
மந்தரமா மத்தமிழ மாலதைவெந்—தந்துநீஇ
யாமையாய்த் தாங்கமதி யாரமிர்தை நம்மதென
வாமைய லாய்மலைந்தா ராங்கு. (கஎ

மன்போ ரினைநீக்கான் மாயனீந்த் வெற்பைநிறீஇ
வன்போ டுலையா வகைகாத்து—மென்போக்கி
லந்தையெய்தி யாசைவரை யாரலைபோ மாறுழக்க
வெந்தையது தேர்ந்தா னினிது. (கஅ)

அங்காளெங் கோன்போ யரியாமை யைக்கடிய
முன்னா வுருக்கொடுமான் முன்னேத்த—பன்னாதன்
வல்லவுணர்ப் போக்கி மருந்தமரர்க் கீகென்று
செல்லவவர்ச் சாய்த்தனன்மால் செய்து. (ககூ)

மாய்த்தமரர்க் கீந்தமுது மால்புவிகாத் தானென்பர்
மீத்தயங்கு மாமை மிளிர்ரோட்டைப்—பூத்தடங்கை
வாங்கி விமலன் வராக மருப்பினொரு
பாங்கிமைக்கச் சாத்தினான் பண்டு. (உ0)

முன்பொருநா டாருகத்தான் மொய்முனிவர் யாருமகத்
கன்பிலராய் வேள்விசெய்தங் கார்தாமே—பின்பமுத்தி
யெய்துவா ரேற்றிருந்தா ரீதுணர்ந்தே யீசன்மா
லெதிரு வன்னிரு ளங்கு. (உக)

அன்ன துணர்ந்துமா லங்கயிலை யுற்றநந்தி
முன்னருய்ப்பத் தாழ்ந்தான்முன் முன்னிற்பத்—தன்னினைப்
தானுணர்த்தி மாயன் றடக்கைபற்றி யாண்டெழுந்தே [பைத்
தானவெற்பு நீங்கினான் சம்பு. (உஉ)

கண்ணன் றனைநோக்கிக் கண்ணுதலோன் ளுளியல்கொள்
பெண்ணன் குருக்கோடி பெட்பினென—வண்ணமதர்
மாலவுரு மாலினியா மாலுமத்தன் மாதயாக்
கோலவுருக் கொண்டனனெங் கோன். (உங)

அத்தனுரு நோக்கிமா லயரியு மாலானு
னத்தனல்கு தோனீத்து நக்கனுய்ச்—சித்தனெனிர்
சூலம் பலிக்கலன்கை துன்னவிண்டு பாற்செல
ஞாலமுனக் கான்புக்கா னங்கு. (உ௪)

புக்கனன்மா யோற்பாராப் போர்துநமை யெண்ணாது
தொக்க முனிவர்வாழ் சூழலுற்று—மிக்கமால்
பூட்டி யவர்விரதம் போக்கியே நீக்கந
மாட்டிலுற வென்றுசென்றான் வாய்த்து. (உரு)

விடுத்தலுமே மால்சென்று வேள்விதவந் தாமே
கொடுத்திமோ முத்தியெனுங் கொள்கை—பிடித்த
முனிவரவைக் கண்ணெய்தி முன்வேள் பலரெய்
தனியம்பி ரேக்கி நின்றான் றான். (உசு)

கண்டார் முனிவர் கதுமெனவே காமகசை
கொண்டார் விரதம்போய்க் கூர்மகச்சீர்—விண்டார்
மிகமதனீர் பாய மெலிந்தா ருணர்ச்சி
யகலவுரு காநின்றா ராங்கு. (உஎ)

ஆலமரு மத்த னருளா லரிகொண்ட
கோலவுரு நோக்கிக் குலமுனிவர்—சில
மனைத்துறந்த் தொண்சுடர்மு ளும்விட்டி லென்ன
நினைத்துவந்து சூழ்ந்தார் நெடிது. (உஅ)

பார்கொலோ வான்கொலோ பங்கயன்மா லங்கசன்வா
ழூர்கொலோ நம்முறையு ளும்பர்க்காக்—கார்மெய்ச்
செடிகொ ளவுணர்ச் செகுத்திருமை யாரென்
றடியர்க் கருளுமென்று ராங்கு. (உகூ)

என்றுபல பன்னி யிடருற் றெரியிடைவீழ்
மென்றளிர்போன் றன்னார் விரகத்தீத்—துன்றநின்றார்
நாடிமுனி வோரிருக்கை நண்ணி யிசைமறைகள்
பாடியையங் கொள்வான் பரன். (௩௦)

பாட்டிசையங் கார்முனிவர் பன்னியர்கேட் டாசவரை
வேட்டனகண் சேறும் விரைவினோ—வீட்டமொடு
சென்றிறைவற் கண்டனர்வே டக்கணைமெய் தைத்தாசை
யொன்றுததி மூழ்கினா ருற்று. (௩௧)

மெய்யிலணி காஞ்சனம் வீழ்ந்தினிசை கேட்டலுமே
வெய்யவிர கத்தழலில் வீழ்ந்தனமா—லையர்தா
மையமது கேட்கவந்த தன்றறிவை மாரைமையல்
செய்யவந்த தென்பார் சிலர். (௩௨)

நன்றுநன் றிம் மாதவற்கு நற்றாசு நல்கியுணா
வின்றுநல்கு வோமென் றிரங்குநல்லார்—மன்ற
வுருவிலொளிர் பொற்றுகிலோ டொண்கலன்போய் நாணித்
தெருவினடு நின்றார் சிலர். (௩௩)

பாசமது நீத்தன்பர் பாலருள்செய் யையர்தங்
கோசமது நோக்கியே கும்பிடுவோர்—நேசமுற
வங்கைவளை யுண்கலத்தி லாதரத்தி னன்னமுடன்
செங்கைவளை யீவார் சிலர். (௩௪)

சூலமுறு கையுஞ் சுடர்விழிகொள் பாலமொடு
கோல முறுசடை யுங் கொண்டவிவர்—நீலகண்டர்
மாசொழித்தா ளீசர்நம் வால்வளைபூ ணாடைகற்புத்
தேசொழித்தா ரென்பார் சிலர். (௩௫)

ஐயமது கொண்டுடைதா னங்கழலிற் றட்பப்பைப்
பையவே சென்று பலிக்குவந்த—வையருருத்
தாமொழியா துன்னலின்முன் சார்தோற் றுருவெளியிற்
றேமொழியார் பெய்தார் சிலர். (௩௬)

இன்னார் பலர்சூழா வீண்டுபூந் தானைவளை
துன்னுகல னாண்டுறப்பச் சோர்ந்துகற்பு—முன்னுமுளந்
தாமறுகி மாலாய்த் தனைத்தொடர வெம்பெருமான்
மாமறுகிற் போனான் மகிழ்ந்து. (௩௭)

சில்லிடையாழ் வாசிக்குஞ் சில்பான் மறைபாடு
சில்லிடையோர் கொள்சிவநூல் செப்புமால்—சில்லிடைத்தன்
மெய்காட்டுஞ் சில்லிடைப்போய் மேவையங் கேட்குஞ்செங்
கைகாட்டுஞ் சூலத்தான் காண். (௩௮)

திருவனைய மாதர் சிவன்கழன்மே விட்ட
மருவலரும் பூணும் வளையுந்—தெருவிலிர்ந்த
துய்கையார் மால்வரன்மெ யுன்னிநீ தளரினன்றன்
செய்கையார் செப்புவார் தேர்ந்து. (௩௯)

பைந்தொடியார் கற்பாம் பரவை மதிக்குமெண்ணின்
மந்தரமே போன்றான் மடவார்மைக்—கந்தரன்மேன்
மேயவிழை வாற்கருப்ப மேவிமகார் நாற்பானெண்
ணாயிரரைப் பெற்றா ரமர்ந்து. (௪0)

மைந்தர்க ளத்தன் மலர்த்தா ளிறைஞ்சிபின்பார்
புந்தியினின் றேகத் தனிதனி—யந்தவமிங்
காற்றுதிரென் றேக வரனைநினைந் தம்முனிவர்
தோற்றங் கிருந்தார் துனித்து. (௪௧)

நித்தனுரு நீத்தானை நண்ண வாமுனிவர்
தத்த மடவார் தமைநோக்கி—யெய்த்திவரு
மானகலை நாண்டுறந்தா ரந்தோ வெனவிரங்கி
மானாகனி கொணடினைந்தார் மற்று. (௪௨)

உன்னு மெழில்கொ ளொருத்தியெம்பான் மேவியே
மன்னுந் தவஞ்சிதைத்து மால்செய்தான்—பின்னொருவன்
பன்னியர்முன் வந்துகற்பைப் பாற்றினனென் மாயமென
வுன்னினர்சேர் வுற்றா ரொருங்கு. (௪௩)

என்னுதலெய் மாமுனிவ ரெய்த்தமனந் தேறியுயர்
கண்ணுதலை [illegible] தேதான்—பண்ணுதலே
மன்மா தவந்தொலைப்பான் மானயனி யாகிவந்தோ
னன்மா தவன்போலு நன்கு. (௪௪)

நம்மா தவஞ்சிந்தி நந்தினுநன் றாவின்னும்
வெம்மா தவஞ்செய்து மேலுறவோ—மம்மா
செழிகயற்கண் ணார்கற்புச் சிந்தும் வகைச்சொற்
கொழிவுமுண்டோ வாருமெங்குமுற்று. (௪௫)

நாரொருமா வேடந் தரித்தரியை விட்டிவகை
யானமெய்யல் செய்தோ னரனெனவே—மானமுற்றுத்
தேமொழியார்க்கையார்பின் செல்கின்றீர் கற்பிகந்தீர்
சாமினன்றேற் போமினென்றார் சார்பு. (௪௬

இத்திறங்கேண் மாத ரிவர்க்கண்டோர் முத்தரே
பித்தர் முனிவரெனப் பேர்ந்துருவுள்—வைத்தனையார்
தம்மிருக்கை [illegible] னைருவுங் கொண்டுவோ
[illegible]வண்டர் காணவந்தா [illegible].

கடவுளரங் குற்றளவிற் காய்ந்திறையோன் றன்னை
மடமுனிவர் னோக்கியங்கண் மன்னக்—கொடியதோர்
மாமகத்தை யாற்றி மடித்து மிவனையெனத்
தீமகத்தைச் செய்தார் செறிந்து. (சஅ)

அந்த மகத்தி னனலி னிடைமிடல்கொள்
வெந்தரக்கொன் றண்டம் வெடிபடத்தாய்—வந்ததனை
யீசன்மே லுய்ப்ப வெதிர்போ யுரித்ததன்றோ
லாசி னரனுடுத்தான் சூழ்ந்து. (சகூ)

இங்கிதுசெல் பின்னீ றிபற்று கனிச்சியொன்று
செங்கனலின் பாற்றோன்றித்தீயருய்ப்பச்—சங்கரன்றன்
சார்படையா மேவவதைச் சம்புகையி லேந்திகம
தார்படையா யாதியென்று ணங்கு. (ரு0)

பின்னொருமா னங்கட் பிறந்த ததைமுனிவர்
பன்னொருவன் பால்விடுப்பப் பாய்ந்தெங்—மன்ன
தடக்கைலே யாளியதை யஞ்செவிநேர் கூவென்
றிடக்கையி லேந்திநின்று னேய்ந்து. (ருக)

ஏந்தியபின் வேள்வி யெரியிலெண்ணில் பாம்பெழுந்தே
யார்ந்தவர்தா மேவ வவைசினந்து—போர்தனவா
லன்னவைகண் மேவ வரன்கரத்தி னெலடுத்து
முன்னரவ மோடணிந்தான் முன். (ருஉ)

பின்னர் மகத்தீயிற் பேரிடியின் மாமுழக்க
மென்னவெண்ணில் பூத மெழுதலுநீர்—மன்னரனேண்
மாற்றுதிரென் றுய்ப்பவரன் மற்றவர்ப்பார்த் தெம்படையாய்ப்
பாற்றகவிற் சார்திரென்றான் பண்டு. (ருங)

வந்த கணம்படையா மன்னவன்னூர் சிறிமகத்
துந்தழலில் வெண்டலைதா னென்றெழலு—நந்திமிசை
மன்னதனை யேவ மலர்க்கரத்தி னெலடுத்துச்
சென்னிதன்மேல் வைத்தான் சிரித்து. (ருச)

அந்த முனிவ ரமலனைப்பல் காலோச்சி
மந்தணங்க ளேவி மடித்திரென—வெந்துடியாய்
வெம்முருவி னார்த்துவா மீயுலகம் வீயுமென
வம்மகரத் தேந்திநின்று னங்கு. (ருரு)

இத்திறம்யா ரேபுரிவா ரென்று முனிவரெலா
மொய்த்தழலி னின்றார் முயலகனை—மெய்த்தழலை
நந்தமியல் போக்கரனை நண்ணி முடித்திரென
வுந்தவிரைந் தாங்கணைந்த வுற்று. (ருசு)

மன்னனலந் தேவுமுட்க வந்திமோத் தீயைமந்தா
முன்னவன்மை யேந்தி முயலகனைத்—தன்னடியா
லாற்றவிழத் தள்ளியத்தா னன்னவன் மே லூன்றியும்பர்
போற்றநின்றா னீசன் புரிந்து. (௫௭)

நிற்றலும்வெந் தீயோர் நெருப்பெழப்பார்த் தின்னுமா
னூற்றனனந் தோவுனூற்றி யுய்த்தவெலா—மிற்றனவோ
வென்றிரங்கிச் சாப மியம்பினா ராங்கவற்று
னொன்றும் பயனிலவே யுற்று. (௫௮)

சாபமுமே மேவாத் தகையுணர்ந்து மாதவர்கொள்
கோபமும்போய் வன்மைசெயல் குன்றிடான்—சோப
மிழிபாக வுண்ணடுக்க மேய்ந்துதொலை வில்லாப்
பழிபாவம் பூண்டார் பரிந்து. (௫௯)

ஏற்றமிலா வத்தவத்தோ ரேழைமையை யென்னென்று
சாற்றுதுமீ றில்பரனைத் தாமுடிப்பா—னாற்றமகஞ்
செய்துபல வுய்த்தறைந்தார் தீச்சாப மற்றாற்றீர்த்
தெய்தவற்றோ வன்புமற்றா ரேற்று. (௬0)

நித்தன் முயலகன்மே னின்றுநடஞ் செய்திறத்தை
நத்தனயன் கண்டிறைஞ்சி நன்கேத்தச்—சித்தனைந்து
காம்பணிவாழ் வேந்துங் ககனத் தவருமே
தாம்பணிவர் போல்வீழ்ந்தார் சாய்ந்து. (௬௧)

அருளினட மாடு மரன்புவனம் யாவும்
வெருவிவிழ லேங்கி வீழ்ந்தும்—திருநடனந்
தீர்ந்துநிற்பச் செம்மலொடு தேவ ரெழுந்தன்பு
கூர்ந்து தொழுதார் குறித்து. (௬௨)

மாதங்கன் றன்னை மதியா முனிவர்க்குப்
போதநல்க லோடும் பொலிந்தெழுந்த—யேதமிழை
யெம்பிழைகள் யாவு மிறைவ பொறுத்தியெனச்
செம்பதமுன் வீழ்ந்தார் செறிந்து. (௬௩)

முனிவர் திறநோக்கி முன்னெறியா றுற்றே
யினியதவஞ் செய்திரென வீசன்—றனிவரையிற்
சென்றயன்மா லாதியர்தந் தேமுறச்செய் தேருமைபா
லொன்றவவண் வீற்றிருந்தா னுற்று. (௬௪)

திங்கக் கரியுருவிற் றொல்லுலகெ லாந்தொலைக்கும்
வெங்கட் கயாசுரன்மா மேருவிற்போய்ப்—பங்கயனைப்
போற்றி யரிய பொருவீ றவம்பயில
னாற்றலைமன் றோன்றினன்மு னன்கு. (௬௫)

வேண்டுவதென் சொல்லென்ன வேதனவனடிதேண்
மாண்டிடா வாயுள் வயம்வலிமை—யீண்டருடி
யென்ன நகைத்தளித்தோ மீசன்பாற் சேறியே
லின்னசிந்து மென்றகன்றா னேய்ந்து. (சுரு)

சொற்றவயன் சொன்னோக்கிச் சோதிமேற் போகல
மற்றவர்பாற் றன்ன மனத்துன்னி—யுற்றவுண
னண்டர் பதந்தோறு மண்ணியமர் செய்தவனூர்
மண்டனலுக் கிட்டான் வளைந்து. (சுஎ)

பொன்னகரஞ் சென்றுபொருதுமக வாற்றாந்தே
யொன்னலன்மன் மாவையலைத் தூரழித்துப்—பின்னர்த்
திசைக்கா வலர்ச்செருத்துத் தீர்த்தவுணர்ச் சாய்த்தா
னிசைக்கா ரரக்கரையு மேற்று. (சுஅ)

மஞ்சுறழ்க யாசுரன்பார் வைகிமிக்க டம்மையட்டு
கஞ்சிற் றிரிதலுமே நற்றவர்க—ளஞ்சி
யணிகாசிக் கோடி யவனுனா ரோடு
மணிகன் னிலைபுகுந்தார் வாய்த்து. (சுகூ)

அங்கனரற் றாழ்ந்துதந்தி யாயவுணன் வந்துலகட்
டிங்கனமைக் கொல்வா னெணிவருவான்—றுங்கமா
ரையநின தாளரண மாவடைந்தே மேவடியே
முய்யவரு ளென்றா ருகந்து. (எ0)

அன்னதுணர்ந் தாரசுர னத்தளியில் வந்திறுத்து
மன்னுருமி னார்ப்ப வணங்குமன்ப—ருன்னமுலைந்
தொல்லு மாற்றழீஇ யுண்மயங்க வஃதோர்ந்துங்
கொல்லும் வகைசெறுத்தான் கூர்ந்து. (எக)

மற்றவன்செல் காலை மழுவவா னும்பருய்ப்ப
வத்திறங்கண் டுக்கிரமிக் கார்வடிவுற்—றுத்தமமா
வங்கம்விண் டோயநிமிர்ந் தாயிரமாங் கோடியினர்
மங்கொளியிற் றோன்றினன்சீர் வாய்ந்து. (எஉ)

உக்கிரமாப் பேர்வடிவ முற்றாரப்ப வத்தொனிதான்
மிக்க பலயுகங்கண் மேவிற்று—தொக்கயன்முற்
றேவர் வெருண்டார் சிவனிவனென் றோர்ந்துமத்தன்
மாவமர்செய் வான்சூண் டறந்து. (எங)

தானவன்றா னேர்தலுமே சம்புகடைத் தீயெழப்பார்த்
தான மலர்ப்பதங்கொண் டக்கொடியோ—னீனமுற்று
வீழ வுதைத்து வெரின்பிளந்தங் கையுகிரால்
வேழ முரித்தான் வெகுண்டு. (எச)

கார்த்ததுதிக் கைவுணர்க் காய்ந்து காத்திரு
வீர்த்ததோ வீர்த்துமெய் வெவ்வுயிருந்—தீர்த்தனமெய்
கொண்மா வொளியோகங் கொண்டிருந்தாற் பார்த்திட்ட
கண்ணாங் கிரிமுந்த காண். (௭௫)

போதகத்தின் புன்சருமம் பொற்புயமேற் போர்த்துமனி
யாதரத்திற் றன்சுடர்நீத் தாருயிர்கட்—கோதுவிழிக்
கெல்லாங் கதிர்நல்கி யேய்ந்தவச்சந் தீர்த்தளித்தா
னெல்லாருங் கண்டத் தரன். (௭௬)

அந்த வமயத் தமரர் துதிதரக்கேட்
டெந்தைமணி கன்னிகையி லேகமுந்து—தந்திகெய்த்தோர்
காலவிரு னென்பாதி கண்டுகொன்று னீசனெனு
மாலகன்றோர் தேர்ந்தார் மகிழ்ந்து. (௭௭)

காசிநகர் வாழ்பவருங் காமாதி விண்டவரு
நேச முறப்பணிந்து நித்தற்குப்—பூசை
புரிவித்துப் போயினார் போதகத்தோல் போர்த்த
தரிதிற் றெரிதியென்று ருங்கு. (௭௮)

முன்னமொரு வைகன் முராரியயன் மேருவின்கண்
மன்னுமிநற் றேவர் வரம்பிலாவந்—தன்னவர்த்தாழ்ந்
தோவி லுலகத் துயிர்க்குயிரா யுற்றுநின்றோ
ரேவரெங்கட் கோதிரென்று ரிங்கு. (௭௯)

என்னனுமே வேதா விறைமையை யான்யானப்
பன்னும் பிரமமாய்ப் பண்ணினிற்றிறர்—தன்னிரெனத்
தேனேய் திருத்துழாய்த் தேவுமற்றுய்ச் சேர்த்துனையீன்
யானே பிரமமென்று னேய்ந்து. (௮0)

இருவருமே யின்னாவின் றெண்ணிருட் சீறிப்
பொருவி றருக்கம் புரிய—மருவெவருஞ்
சென்றார் மறைநுடிலை சீருருக்கொண் டாதிசிவ
னென்றுய்ந் துரைத்த வெதிர்ந்து. (௮௧)

வேதங் குடிலை விளம்புமொழி கொண்டிலர்போர்
போத நவிலப் புராரிகண்டே—யோதவர்தற்
போத மொழியவுன்னிப் பொங்கொளியாய் நிற்பவா
லீதெனவே யோர்ந்திலர்மா லேய்ந்து. (௮௨)

இயல்துதேர்ந் தீசனதி லேருருவங் காட்ட
மயலகன்று மாலெழுந்து வாழ்த்த—வயன்சிறிது
மெண்ணு னரிபோ லிறைஞ்சான் சிவனையுமே
யொண்ணு றெனவிகழ்ந்தா னுற்று. (௮௩)

ஐந்தலைகொள் வேதனிகழ் வித்தன் செவியேற்று
முந்துசினங் கொள்ளிலா னன்பகவ—னந்தைதனை
மாற்ற வமரர் மதர்ப்பொழிய வைரவனைக்
கூற்றுதைத்தோ னன்புரிந்தான் கூர்ந்து. (௮௪)

நீல முறுமெய்யு நீள்சடையு முக்கண்ணு
சூல முதற்படையார் தோளுமா—வேலவே
மண்ணுக் கிரவடிவம் வாய்ந்ததிக்கு மாவடுகன்
றன்னைக்கண் ணுற்றுரைப்பான் சம்பு. (௮௫)

திகழ்தஞ் சிறுவனயன் சென்னிநமை யெள்ளிற்
றகழ்தந் ததையேந்தி யாவி—யுகந்தளித்துத்
தம்மைப் புகழ்வோர் தடியுடனெய்த் தோர்பெற்று
வெம்மைகந்தை மாற்றியடை மேல். (௮௬)

மூன்புடைத்தா மண்ட முகடார் பதமெய்தி
மன்பதைக்கு மாத்தோடு வானவரைத்—துன்பறவே
காத்தியென்று மென்று கருணைநல்கிச் சோதிப்பகோன்
நீத்திகழுஞ் செங்கைச் சிவன். (௮௭)

சோதி மறையத் தளவோன் றெரிந்தநீற்ற
வீதியல்பன் றென்றானை யேத்திநகர்—போதலொடுங்
காரியய னுச்சியிலார் கம்முகிராற் கொண்டேந்தச்
சோரியுற வீழ்ந்தான் றுடித்து. (௮௮)

சோரிநீர் வெள்ளமாய்த் தண்ணெனன் றலகுற்று
மேருவரை சூழ விழியனலாற்—றீரவே
செய்தந் தலரவற்குச் சேரவுயிர் நல்கவவ
னுய்தந் தெழுந்தா னுணர்ந்து. (௮௯)

மலரோ னெழுந்து விகற் பணியார்
நிலவணியும் வேணி யிமலற்—கலகிலவாங்
குற்றம்யான் செய்தமையாற் கூறிப் பழிபெற்றேன்
செற்றமினிக் கொள்ளாய் செறிந்து. (௯௦)

இமைப்பி னுலகமடு மெந்தா யருளி
னமைப்பி னுணர் வுற்றனன்றீ தாங்கஞ்—சமைப்பிலவெஞ்
சூலமென் றுங் கையிற் றுலங்கிடவே கோடிநீ
மால்கல்வான் காண்டொறும்யான் வாய்ந்து. (௯௧)

என்னவின்ன பன்னி யிறைஞ்ச வயற்பாரா
வன்னவண்ண மாகவென வாரருள்செய்—தன்னுமவன்
காலவே கன்கனன்மு கன்சோம கன்முதலாச்
சால்க்கனைங்கடந்தான் சார்ந்து. (௯௨)

எண்ணில் கணங்களோ டெந்தையந்தை யார்தவத்தோர்
கண்ணும் வனந்தோறு நாகருறை—விண்ணினிலை
தோறும்போய் மெய்யுகுநெய்த் தோருமைய மாக்கொடவர்
கூறுயிரும் பின்னளித்தான் கூர்ந்து. (௯௩)

காரியண்ட ரூர்கள் கடந்தரிவா ழூர்சென்றான்
சூரி நெடுங்கணங்கண் முன்செலவே—சீரியமுன்
வாயிற் றலைவன் மறிக்கக் கணநாதர்
மேயவனைக் கொன்றார் வெகுண்டு. (௯௪)

நந்தனகர் நண்ணலைய னற்ற னணைந்தாழ்ந்
தெந்தையிவன் வந்தமெதா னென்னையென—நந்தியருஞ்
சென்றேம் பலிக்குன்கஞ் செந்நீ ரளியென்ன
நன்றேற்ப நல்கினன்மா னன்கு. (௯௫)

ஒருவினெய்த் தோரைய னெண்கைச் சிரமாண்
டொருநூறு நூறவதி யுய்ப்ப—வொருமயக்கம்
வந்ததொண்கம் பாதி வரைநிறைந்த தில்லைமா
னந்தமனஞ் சோர்ந்தா னலிந்து. (௯௬)

மஞ்சுறழ்மால் சோரவிரு மாத ரிரங்கியையன்
செஞ்சரணை மேவத் தெரிவையரை—யஞ்சலென
நேர்ந்தருளி யச்சுதன்மா னீத்தெழுமா றற்றியத்த
னேர்ந்துறையு ணீங்கினா னுற்று. (௯௭)

தொடாரியை நீற்றியென்று சொல்லவவன் சூலத்
திடனுற் றவனையருள் கென்ன—வடுகன்கை
முத்தலைவேன் மேவவனை மொய்ம்பின் விடுத்தாவி
யத்தலைதந் தேயளித்தா னங்கு. (௯௮)

மாலுலக நீங்கியையன் மன்கணங்கள் சூழ்தரவே
மேலுள் புவனமேன் மேவியென்றும்—பாலனஞ்செய்
திற்றினா ரூணையினா லேயிமையோ ரங்கமுயிர்
மாற்றிநீ ரூக்கு மகிழ்ந்து. (௯௯)

பொறிமன் னுயிரும் புவனங்கள் யாவு
மிறுதிபடு நாளீமத் தெல்லை—மறைநுமலி
தன்னையுயர்த் தன்னான் றகமகிழ்வி னுலவு
மின்னருளி னென்ப விது. (௧௦௦)

மூந்தொருனான் றிந்திரன்றான் மொய்யமரர் தம்மொடும்போய்ச்
சந்தமுறு கைலையாற் றூழுவந்தா—னந்தையொடு
யன்னோன் மணிக்கோயி லார்தலுமோர் பூதமாய்
முன்னோன் கடைநின்றான் முன். (௧௦௧)

நின்றவனை நோக்கியைய நீயாரை யென்றகண்டேன்
மன்ற வரனை வணங்குவான்—சென்றனனென்
வேலைசெப்பு கென்னவத்தன் வெந்நோக் குறச்சினந்தான்
மேலைவரு பண்புணரா வேந்து. (௧0௨)

அந்தைதிறல் கொண்டனனென் றன்னவன்மேல் வச்சிரவே
லுந்துதலு நம்பன்மே லுற்றொடிந்து—நந்தியது
நித்தன் கணவுருவ நீங்கி யுருத்திரமா
நத்துருவ முற்றா னயந்து. (௧0௩)

செய்ய விதழ்துடிப்பச் செவ்வாய் முறுவலிப்பத்
துய்ய புருவநெற்றி தொட்டுலவ—வையரிகொ
ளொண்டிருக்கண் சேப்ப வுருத்திரமா வெய்யவுருக்
கொண்டுருத்து நின்றனனெங் கோ. (௧0௪)

நிற்கின்ற வெம்பெருமா னீள்சினத்தைப் பார்த்துநெஞ்சக்
கற்குன் றலையக் கழல்விழுந்தே—யெற்கு
னுழையுறுமா மாயை யுருத்தெரியு மோவென்
பிழைபொறுத்தி யென்றான் பெரிது. (௧0௫)

போற்றிப் பணியும் புரந்தரனை யஞ்சலென்று
சீற்றத்தீ மேல்கடலிற் செல்லவுய்த்தே—யாற்ற
விடையவற்குத் தந்தேவி வெள்ளிவரை மேன்மின்
னிடையோ டுறைந்தா னிறை. (௧0௬)

சிவன்மந் திரமேவச் சீற்றமொரு சேயா
வுவரியின்கட் டோன்றமன்ன னோர்ந்து—தவமகிழ்ந்து
தன்றிரைக்கை யாற்றழீஇத் தானவே சன்மகனே
யென்றுமே வாழியென்றா னேய்ந்து. (௧0௭)

செம்மல் சிறிதழலுஞ் சேண்பார் திசையாவு
மம்ம செவிடுபட்ட வஞ்சத்தன்—விம்மலுற்றோர்ந்
தாழியுற வஃதன்பி லாசனமிட் டாங்கிருத்தி
வாழியென்சேய் காண்டியென்றான் மற்று. (௧0௮)

கைநீட்ட வாங்கியையன் காமர் மடிசேர்ப்ப
வெய்துபுல்ல னந்தொடர்ந்தீர்த் தேதூங்க—வெய்துநெய்த்தோர்
துன்னவயன் கண்ணீர் துலங்கருவி யாயோட
வின்ன னனிசொண்டா னேய்ந்து. (௧0௯)

பதுமன் மயிர்த்தொகையைப் பாலன்கை நின்று
கதுமெனவே வாங்கிக் காத்தா—லுததிதன்னை
நீட்ட விறைஞ்சினந்து நீயிதுகே ளீங்கிவன்மன்
றாட்டன் முனிவுதித்தா னங்கு. (௧௧0)

கருதிடா னெந்தக் கடவுளையும் வேண்டா
னொருவாமு மீறிலா னுன்னு—மொருவன்றன்
சீற்றத் துதித்தமையாற் றேவருமற் றேவருமே
யாற்ற மெலிவா ரவற்கு. (கககூ)

ஏவனுநேர் நில்லா ரிமையோ ரிசோப
மேவுமவற் சாருமோ வெய்யவற்கே—யேவமுற்று
நாளுமஞ்சு வன்மா னமனுமஞ்சு வாருயர்ந்த
வாளுமஞ்சு மண்ணுமஞ்சு மற்று. (ககஉ)

பாசனங்கள் போற்றவெங்கோல் பார்செலுத்தி யாங்குளா
ராசிசெய மேவி யரசுசெய்வ—னீசனன்றி
யார்வெல்வ ரென்னவிவற் கேபெயர்சல் கென்னவயன்
பேர்சலந்த ரன்னென்றான் பெட்டு. (ககங)

பேரிட் டயனேகப் பெருந்தி பற்பகன்மா
சீரிற் பரிந்தளிப்பச் சேய்வளர்ந்து—பாரிற்சேர்ந்
தாரவுணர் சூழ்தரவென் றுசைகள்விண் ணோர்திருவஞ்
சோரவெம்மை செய்தான் றிரிந்து. (ககச)

பொன்னகலந் தன்னிலும்பர் போயுறைய வாளுடு
தன்னையொப்பான் றனவர்க்குத் தந்திமையோர்—மன்னகர
நச்ச வொருநகா நல்செனவன் ஞனசுரர்
தக்குன் சமைத்தான் றக. (கரு)

ஏந்த னகரி லிடையெழுந்கூர் காரவுணர்
வேந்தர் தொழுவாசின் மேயினு—னேந்தகைய
காலநே மித்தருவன் கன்னி விருந்தைதனை
யேலமணந் தின்பமுற்று னேய்ந்து. (ககசு)

பாரினெவ காள்வதிந்தான் பண்ணவர்க ளேவருமே
மேருவுற்று ரன்னவரை மேவியாம்—போரிழைப்போ
மென்றுநவின் றேகவிங்க னெய்தினனென் செய்வமெனுத்
துன்றரிகாண் டோலினெந்தார் சோர்ந்து. (ககஎ)

மான்றெவரு மாலையுன்ன மற்றவன்புள் ளேறிவந்தஞ்
ஞான்றவரூத் தீயோ னமர்க்கெழுவு—மேன்றிருபா
னுயிரமாண் டாற்றியும்போ ராகவத்தில் வெற்றியின்றிப்
போயினன் மாயோன் புகழ்ந்து. (ககஅ)

மரியன் கொடியனுடு மண்டமர்செய் காலையண்டர்
மேய வலாரிவெள்ளி வெற்படைந்தார்—சேயொன்றூர்
மன்னியசீர்த் தென்கயிலை மால்வரையுற் றுரென்ன
வுன்னியா ஞர்போந்தா னுற்று. (ககசு)

ஆண்டா ரனிகமோ டங்கயிலை யண்காலை
வேண்டாவேண் டாங்த்தன் மேற்பொருதான்—மாண்டாயே
யென்றுமனை கூறனன்றென் றெண்ணான்சலந்தரனுந்
துன்றுபெயர்ப் பண்பினன்றான் சூழ்ந்து. (௧௨௦)

சோனா முகில்போற் றுலங்குபடை மாரிபொழி
சேனாயூ கஞ்சூழச் சீர்மைந்தன்—போனான்மா
வெற்பொருசா ரஃதுணர்ந்து வேந்த னமரரொடு
விற்பொனவிர் கோயிலுற்றான் வேர்த்து. (௧௨௧)

நந்தியடி தாழ்ந்துரைப்ப நம்பனரு ளாடியே
யுந்திடவேந் தேகியா னெண்சரண்டாழ்ந்—தெந்தை
சலந்தரனென் னாமத் தகுவனெமை வாட்ட
நலந்தருமூர் விட்டிரிந்தே னான். (௧௨௨)

வெந்துயரின் மேருவின்கண் மேவி யொளித்திருந்தே
னந்தவனந் தேர்ந்தங் கவன்வந்தா—னந்தரியைப்
புந்திகொளப் போந்து பொருது புகழ்ந்துசென்றான்
வந்ததிங்குக் கேட்டான் வலிந்து. (௧௨௩)

ஈங்கும்வந் துற்றனனி யாது கருதியோ
வாங்கதுதேர் கில்லே னளியனின்ன—ரீங்குளா
னுடலகற் றென்னவரீ யல்லலொழி கென்றகற்றி
யாடலொன்று னோர்ந்தா னரன். (௧௨௪)

நான்றருண்டி கைய னரைதருயாக் கையன்கோ
லூன்றுகைய னோலையத்த னெண்டவர்போற்—றோன்றியா
னம்மலையின் பாங்க ரணுகு மவுணர்தஞ்
செம்மலைநேர் கொண்டணினான் தேர்ந்து. (௧௨௫)

எங்குளா யாரைநீ யெய்ந்தெவரை நேடியே
யிங்குறுகின் றாயுரையா யென்றியம்ப—வங்கணன்முன்
சாற்று சலந்தரனென் றானவன்போர் சம்புவுட
னாற்றவந்தே னீண்டென்றா னாங்கு.

அந்த வுரைவினவி யண்ணலெண்ண நன்றுநன்றென்
றெந்தை புகழ்ந்தாங் கிகழ்ந்துசொலி—நந்திதன்பா
லல்கொருவ னனவனோ டாற்றினமர் மாய்தியுய்யிற்
செல்கமீண் டென்றான் றெரிந்து. (௧௨௭)

ஐயனுரை கேட்டவுண னானலிற் சீறியே
மெய்யில் வியர்வெழவே வெய்துயிர்த்துத்—துய்ய
சிறிய னெனநினைந்தீர் செய்திறத்தை யெல்லா
மறிகுதிர்நீ ரென்றனனிங் கார்ந்து. (௧௨௮)

என்றினைய கூறவன்னான் யாமுனெறும் காணவந்தே
மென்றடியாற் கீறிமண்மே லேய்திகரி—நன்றிதனைச்
சென்னிமே லேற்றித் திறத்தாற் கொளவலையோ
வென்ன நவின்றா னிறை. (௧௨௯)

புங்கவரை வென்றேன் பொருகங்கை நீரடைத்தே
னங்கி யவித்தே னரியைவென்றே—னிங்கிதுதா
னெற்கரிதோ வென்றெடுத்தா னெணிறந்தோள் வைத்துயிர்த்தே
யற்கரிய சென்னிவைத்தா னாங்கு. (௧௩௦)

பரிதியாந் தேவப் பதகனுடல் போழ்ந்தே
யொருவன்கை யுற்ற துலவுங்—குருதிப்
பெருக்கதல மேகவுய்த்துப் பெம்மான்கட் டீயாற்
றிருக்கவுணர் சேனையட்டான் றேர்ந்து. (௧௩௧)

தொன்னலுருக் காட்டிநிற்பச் சோதி புரந்தரன்முற்
பன்னமரர் போற்றப் பரிந்தவர்க்கு—முன்னரசு
நல்கிவிடைதந்து நற்கயிலை மேவியங்கோர்
மல்குமையோ டுற்றிருந்தான் மற்று. (௧௩௨)

வீந்தவன்றன் றேவிதனை வேட்டு விரதியர்போற்
சேந்தவிழி மால்கரவிற் நீங்காவிற்—போந்திருந்தா
னங்கண் விருந்தை யவுள்கேள் செயனுணராள்
பொங்கவினை வுற்றாள் புலர்ந்து. (௧௩௩)

பரிதலுற்றாள் சோர்ந்தாள் பதைத்தாள்சொல் லாடா
ளிரிதலுற்றாள் செய்குவதோர் கில்லா—ளொருவிந்தை
மேவினனில் சூழ்காவில் விண்டுபதக் காவலர்தா
மாவரியாய்ச் சாரநொந்தாண் மாது. (௧௩௪)

மடந்தையிரிந் தோட மடங்கலுரு வானோர்
தொடர்ந்துவரச் சோர்ந்து துருமத்—திடந்தவனைச்
சாரவஞ்ச னீயென்றான் றாக்கவந்தோ ரோடவிவ
னாரியனன் றென்றுரைப்பா னன்கு. (௧௩௫)

எந்தைகே ளென்றலைவ னீசன்மேற் போர்க்கடைந்தான்
வந்திலா னின்னமுமே மாய்ந்தனனோ—வுய்ந்துளனோ
சோதியென மால்படைஞர் சூழ்குராங்கி னீருருவாய்
வீறவுணன் மெய்யுளுற்றார் வேட்டு. (௧௩௬)

அன்னவனீர் யாக்கையைக்கொண் டாரணங்கின் முன்னிடக்கண்
டின்னநடுக் குற்றுவீழ்ந் தோர்வகன்று—டுன்னி
வருந்தலையின் னீயென்னா மாயனெடுப்ப
விருந்தை தொழுதுரைப்பாள் வேட்டு. (௧௩௭)

நின்னோர் தவறில்லை நீயெனுயிர் காத்தியே
யென்னைய வீர்மெ யிசைத்தவயி—ரின்னே
நாருதிநீ யென்னைச் சமைத்துடல்லவை குற்றான்
கருதியல்கூர் மாயன் களித்து. (௧௩௮)

மன்குரங்கி னுற்றார் மறைந்தார் சலந்தரன்ற
னன்குடன்மா லுற்றெழலு நாரிகண் ணுற்—றென்கணவ
னுய்ந்தனனென் றுள்ளத்தி லுன்னித் துயரகன்று
வந்தனையற் புல்லினளா வாய்ந்து. (௧௩௯)

புல்லியவம் மின்னைப் புணர்ந்துமால் பற்பகல்வே
ணல்லியனா லாறே நலனுகர்ந்தான்—வல்லியத்த
னுணையின்மன் மாய மயர்த்துறங்க வஞ்சனெனு
வீணையின்சொன் மாதகன்றாள் வேர்த்து. (௧௪0)

அருந்ததிநேர் கற்பழிந்த வாற்றான்மாற் கோதும்
வருந்தி மடங்கலாய் வந்தோர்—பொருந்திடுநின்
மேவலராய் மேவநீ வேந்தனாய் மேதினியிற்
றுவுகுரங் கோடுதிரி சார்ந்து. (௧௪௧)

பொற்பார் கணவனைப்போற் போந்தணைந்தாய் தெவ்வருன்றன்
கற்பார் மனையைக் கவர்ந்தேக—வற்பார்
பழிசுமத்தி யாலெனத்தீப் பாய்ந்திறந்தாண் மூன்மா
லழியுடனீ ருடிநொந்தா னங்கு. (௧௪௨)

அத்துணையில் வானோ ரயன்கயிலை யேகியே
நித்தனைநன் கேத்திமா னீர்மைசொலச்—சத்திதேர்ந்
தோர்வித்தைத் தந்தரிமு னுற்றிடுதி ரென்னமைந்த
னோர்வத்தின் வாங்கினு னங்கு. (௧௪௩)

வேதனதைக் கொண்டு விருந்தைநீ மத்துவித்தி
யோத வமுதுபெய்ய வோங்கரிமுன்—மாதுளவா
மன்னியதுமாதாக மாலகலம் மாற்கமரர்
கன்னிதனைச் செய்தார் கடி. (௧௪௪)

கடியார் துளவமாங் கன்னிதனைக் கொண்டொண்
டொடியாரிற் பல்போகந் துய்த்து—முடியாகம்
வேய்ந்தவுணற் கொல்படையை வேட்டான்றாள் கண்மலர்தூய்
வாய்ந்தபடை பெற்றனனே மால். (௧௪௫)

மாலா யிரம்பூவை வண்காத்தாற் கொய்தர்ற்கிட்
டேலாழி யின்சிறுமை யின்னீங்கி—மேலாம்பா
லின்சுவைமா வாழி யிடைவளர்வோ னேமியா
னென்பெயரும் பெற்றா னினிது. (௧௪௬)

இந்நான் குகத்தெல்லை யீரா யிரமென்றோர்நாள்
பன்னு ளவைமுப் பதுமதியஃ—துன்னு
றிரண்டாண்டே நூறெய்தி னெண்கணன்சா மந்நாண்
முரண்டார்மாற் கோர்நாளா முன். (கசஎ)

ஆயதன்மை யாலரிக்கு மாயுமே மாயுமெண்ணின்
மேயவுயிர் தேயுமண்டம் வீயுமெங்குந்—தீயுலவும்
தோன்றகில மீமமாய்த் தூநலங்கொள் சூழலின்கட்
டான்றனிக்கூத் தாடுமே சம்பு (கசஅ)

தேயும் பிரளயத்திற் செப்பறத்தின் மறயவமஞ்சி
வீயுதுமேல் யாம்புரிதன் மேவியென்னென்—னையுற்றீ
றில்லான் றனையடையி னீறெய்தே னென்றெழில்கூர்
வல்லானே றாயதே மற்று. (கசகூ)

ஏற்றுருக்கொண் டீசனைச்சார்ந் தேத்தியான் பொன்றுதன்மை
மாற்றிவலி நல்கிநிற்கு வாகனமாம்—பேற்றையருள்
கென்னவிறப் பின்மைபரி யேற்றலெறு ழன்புணர்ச்சி
யின்னதந்தான் குண்டைக் கிறை. (கரு0)

சதுர்வகைத்த மாயுகத்திற் றன்மத்தின் றன்மை
யிதுவெனநான் மூன்றிரண்டொன் றேய்ந்த—பதமுறையே
யூன்றிமண்ணிற் சேறி யுனதிடத்தி லென்றுமுளோ
மேன்றமைமேற் கோடி யினிது. (கருக)

எண்ணுமன்பர் செய்பாவ மேய்புண் ணியமெண்ணார்
பண்ணு மறமெல்லாம் பாலமருந்—திண்ணமது
தொண்டர்செய் பாவமற்றோர் துன்னறமு மேதிரியா
வொண்டுமுனை நீங்கிலம்யா முற்று. (கருஉ)

உன்னிடையா முள்ளோரீ யூர்தியா மன்னலல்ல
தின்னு மொருவடிவுற் றெம்மைப்போற்—றன்னதுணர்
கென்ன வருளியா னேயறத்தே வைப்பரியா
மன்னவருள் செய்தான் மகிழ்ந்து. (கருங)

அந்தநா ளாதி யரனையுட்கொள் ளன்பர்மு
னந்தியா மூர்த்திமே னன்மைசெய்வான்—வந்தருளுஞ்
சாற்றுவிடைக் கேணளித்தல் சம்புணர்ந்தன் றோபுரத்தி
லேற்றுருவாய் மால்சுமந்தா னேய்ந்து. (கருச)

நிருத ருடனவுணர் நேரமரார் நேர்ந்து
திருகுநெஞ்சி னோர்பகல்போர் செய்ய—விருதிறத்தும்
வீய வமிதரமர் விட்டவர்பன் னூட்பொரலோர்க்
கெய்யன்றூட் டாழ்ந்துரைப்பா ரீது. (கருரு)

ஒல்கும் வயதை யுடையரோம் பற்பகல்செய்
மல்கிரும்போ ராற்றுவான் வாரிகடைந்—தல்கலிலா
வின்னமிர்தை வாங்கி யெமக்கடிகே ணல்குவா
யென்னவயன் சொல்வா னெடுத்து. (கருசு)

மாயற் கிதுகவில்வோ மற்றவனே வேலைமதித்
தாய வமுதளிக்கு மன்னதுண்டால்—வீயமெனுப்
போதனவ ரோடும் புணரிபுகுந் தாங்கேத்த
நாத னெழுந்தா னயர்ந்து. (கருஎ)

நீவி ரிவண்வந்த நீர்மையென்கொ லென்னமால்
பூவி லயனவுணர் புங்கவர்கண்—மேவரசர்
வேண்டு குறையை விளம்ப வதற்கியைந்தே
யீண்டளிக்கு மாலருளா லிங்கு. (கருஅ)

அருள்செய் தெழுமா லவிர்மந் தரத்தை
யுருண்மத் தெனநிறீஇ யுள்ள—பொருண்மதியை
மன்மதலை யாப்புரியா வாசுகியை நாணாக
வன்மையுற யாத்தான் மகிழ்ந்து. (கருகூ)

ஒருபா லமரா ரொருபா லவுண
ரிருபாலு மீர்ப்பநல்கி யேனோர்—தருபார
மத்தடியோ டேர்முடிதன் மன்மெய்ப் புறங்கீறத்து
னத்தன் பரித்தா னயர்த்து. (கசுo)

ஆழிவாய் விட்டதிர்ப்ப வம்மேரு வுஞ்சலிப்பப்
பாழிமத வேழம் பதைத்துயிர்ப்ப—வூழிற்
கடைந்து கடலைக் கலக்கக் கயிறு
யடைந்த பணியயர்ந்த தாங்கு. (கசுக)

சாலக் கனன்றரவந் தன்வாய் தொறுமாலங்
காலக் கடலுங் கடுவுமிழ்ந்த—தேலக்
கடைக்கோடி கார்நமன்றீக் காலின் விடநா
றுடைக்கோடி யிற்பரந்த தாங்கு. (கசுஉ)

ஓடுநெஞ்சஞ் சூழ வுலைந்தவுணர் வானவர்த
மோடு முனிவரு மோடலுற்றார்—நீடுலக
மாக்குமவ ரோடலுற்றா ரஃதுணர்ந்துங் காப்பமெனு
வீக்குவிட முன்னடுத்தான் விண்டு. (கசுங)

மூடுகிவரு மால முராரிமேற் றாக்கி
யடுகரியின் வண்ணமே யாக்கக்—கடுகியெதிர்
மான்முதலோர் கில்லார் மருண்டிரிந்தே யேவர்க்கு
மேன்முதல்வன் கைலையுற்றார் வேர்த்து. (கசுச)

நந்திகழல் போற்றி நவிவுரைப்ப மற்றவரை
யந்தினிறீஇ மாலயன்றிக் காள்பவரை—யுந்திமுன்பி
னீங்கிருத்தி ரென்றியம்பி யேத்திருவர் தம்மையரன்
பாங்கினிற்கொண் டுய்த்தான் பரிந்து (௧௬௫)

சாற்றிருவர் தாம்பரமன் றன்னைத் தரிசித்துப்
போற்றிநிற்ப மானின் புரமேனி—வேற்றுருவ
மேய்ந்ததென்கொ லென்ன விறைவனன்னான் மானமுளம்
வாய்ந்தனைத்துஞ் சொன்னான் வகுத்து. (௧௬௬)

உன்னல் லருள்பெறா தோதஞ்சேர் தந்தின்ன
வின்னலுற்றே நின்னெழிற்றா ளெய்தினோந்—துன்னவிட
மாயதனை மாற்றி யளியேங்க டங்களையே
நீயருள்செய் கென்றனன்மா னோர்ந்து. (௧௬௭)

மற்றவர்த மார்ப்பு வரன்வினவி யாங்கழைப்ப
வுற்றவர்தாம் போற்றி யுறுவிடத்தா—லற்றமுற்றோ
மன்னதனை ஈந்தி யடியர்க் கருள்புரிதி
யென்ன நவின்றா ரினைந்து (௧௬௮)

ஈதறிந்து மேலோ னிறைவியைப்பார்த் துன்னெண்ண
மாதறைதி யென்னநின்னை வந்தடைந்தா—ராதலினு
லன்னார் தமக்குவல்லை யன்பினருள் செய்தியென்றான்
மின்னு ரிடையாள் விழைந்து. (௧௬௯)

அந்தரியின் சொற்கேட் டரன்மகிழ்ந்து தொண்டுசெயுஞ்
சுந்தரனை நோக்கிச் சுடுவிடத்தை—நந்தமுன்னர்க்
கொண்டடைதி யென்னவதைக் கோலன் கொணர்ந்துய்ப்ப
துண்டிவலை யாக்கினா னெய்து. (௧௭0)

அத்தனெழி லத்தமல ரத்தத்தி லத்திவலை
வைத்திதனை யுண்கோ வருஞ்செய்மை—யுய்த்திடுகோ
வென்னவர நின்னையன்றி யார்தொலைப்பார் யாங்களுய்வா
னன்ன துண்டே யாள்கென்றா ராங்கு. (௧௭௧)

கொன்றைமிலை வேணிக் குழகனீ ரஞ்சலி
ரென்றுவிட முட்கொள்ள வேத்திமையோ—ரின்றெமுயிர்
காத்தற்குச் சான்றாக் களத்திலதை வைத்தருளென்
றுத்தற் றுதித்தா ரவண். (௧௭௨)

போற்றலுமெங் கோன்விடத்தைப் பொற்பிற் களநிறுவி
யாற்றவருள் செய்தவரை யங்கணுற்றுப்—பாற்றிரையார்
மாமினீன் வாரி மதிக்கினமிர் தண்டாகும்
போமினீ ரென்றான் புரிந்து. (௧௭௩)

போனவர்முன் போலப் புணரிகடை போதமிர்த
மேனவியன்பொருள்க ளேய்ந்துவந்த—வானவர்தாம்
பெற்று ரவையாலம் பெம்மா னயின்றதே
னற்று ருயிரளித்த தன்று. (௧எ௪)

கடவுளெங்கோன் பின்னழிக்குங் காலையெலா மோவு
மிடமதே யீமமதி லீச—னடநவிலு
மெல்லை தகைத்தஃதவ் வீமமின்னுந் தானுமுறு
மொல்லை யதுதவறே வுன். (௧எ௫)

ஐயனையோர் ஞான்றையை யங்கயிலைப் பொங்கரிற்செங்
கையிரண்டா லாடலுன்னிக் கண்புதைப்பச்—செய்யகதிர்த்
திங்க டினஞ்செய்வோன் றீயேனச் சேயொளியுங்
கங்கு னிறம்படைத்த காண். (௧எ௬)

தன்னே ரொருவரிலாத் தற்பரன்றன் கண்ணிரண்டு
மின்னேய்கை யாற்பொத்த மேவுகண—மன்னேரப்
பன்னுயிர்கட் கெல்லாம் பலவூழி யாகநொந்த
வன்னதன்மை யோர்ந்தா னரன். (௧எஎ)

சங்கரன்றன் பாலந் தனினடுவோர் காட்டநல்கி
யங்கதனு னேக்கியிரு ளாங்கொழித்துத்—திங்கண்மு
னேனவர்க்குஞ் சோதிதந்தா னெவ்வுயிரு மேசிறந்த
மேவற் குழல்பணித்தாள் வேர்த்து. (௧எ௮)

அங்கரன்கண் மூடுந்தன் னத்தந் திறக்குமெல்லை
யங்குலியீ ரைந்துமச்சத் தால்வியர்ப்ப—மங்கைகண்
டங்கை விரல்க ளவண்விதிர்ப்பப் போந்துசெழுங்
கங்கைபத்தாய் வாரியுற்ற காண். (௧எ௯)

கூறு பிரானூறு கோடி யணிமுகங்கொண்
டாறு வரவதுகண் டஞ்சியயன்—மாறுன
முற்று ரெவரு முறப்போற்றி யொண்கயிலை
முற்று வரற்பணிந்தார் முன். (௧௮௦)

அடிமலர்தாழ்ந் தெந்தா யறிகிலமோர் நீத்தங்
கடலென யாண்டுங் கறங்கி—முடிவுன்
பிரளயநீர் போன்றவிதைப் பெம்மான் பரித்தக்
காளமெனக் காத்தியென்றார் காய்ந்து. (௧௮௧)

நின்றோர் வியப்ப நினைந்ததைக்கூய்ச் சம்புசடை
யொன்றே ருரோமத்தி னும்பருய்ப்ப—மின்றோகை
யத்தமுற்றுன் கம்முறலா லன்னதிலெம் மூர்வைக
வத்ததன்ன நல்கென்று ராங்கு. (௧௮௨)

இறைவேணி யுள்புக் கிருந்தநீர் தன்னிற்
சிறிதெடுத்து மூவர்தஞ் செங்கை—செறியநல்க
மேவுமன்பிற் றாழ்ந்து விடை யேற்றுத் தத்தநகர்
தாமதனைக் கொண்டெய்த்தார் சார்ந்து. (கஅங)

அந்நதியோர் மூன்றி லயனூர் புகுந்தகங்கை
மன்னும் பகீரதன்றன் மாதவத்தாற்— பின்னருமே
மீளவிறை மாமுடியின் மேற்றாங்கி யிவ்வுலகி
னாளுமிறை செல்லவிட்டா னன்கு. (கஅச)

நானிலமே லுய்த்தகங்கை நற்சகர ரென்பிற்பாய்ந்
தானகதி சேரவவ ராழிபுக்க—தேனையவை
யங்கிருந்த நங்கையங்கை யம்மடக்க வேணியிசை
மங்கைகொண்டா னென்பர் வரன். (கஅரு)

தொல்லையோர் கஞ்சத்தன் றோன்றி யிருந்திடுநாட்
பல்லுயிர்கள் யாவும் படைப்பதுன்னி—வல்லை
சனகன்முன் னால்வர் தனயரைமுன் னல்க
வனசர்தவ ராகியுற்றா ராங்கு. (கஅசு)

அன்னதற்பின் போத னளிப்பதுமல் காதாக
வின்னலிலாழ்ந் தேயா தினிச்செய்வ—தென்னமுன்
முன்னுசிறா ரோடு முராரியிட மெய்தியவன்
றன்னடிதாழ்ந் தோதிநின்றான் றான். (கஅஎ)

மாலிதுமுற் றாதநம்மான் மன்னிறையோ னன்றியென்னு
வேலவரோ டொண்கயிலைக் கேகியான்—பாலிறைஞ்சி
கூறுங் குறைகேட்டுக் கோமா னவர்ப்பாரா
வீறுசெய்தா னொய்தனவே யேய்ந்து. (கஅஅ)

ஏகனே யாகிவைகு மெந்தையிடப் பாலான
வாகுதனை நோக்கவங்கு மைதோன்றப்—பாகத்
திருத்தி யவட்கலப்புற் றேய்ந்தரியெண் கண்ணன்
றிருத்தனயர்த் தந்தான் றெரிந்து (கஅக)

நீந்துழியெங் கோவைத் தனயரல ரோன்மால்
வந்தனைசெய் தேத்தவரி வத்திரம்பார்த்—தெந்தமரு
சீரணங்கி னோடினிது சேர்ந்தா மயன்செய்கை
யார்முற்றும் போதியென்றா னாங்கு. (ககO)

என்னலுமே யோகையெய்தி யாமினியுய்ந் தோமென்ன
வன்னையத்தன் றன்னைவல மார்ந்தேத்தி—பின்னருமே
தாழ்ந்து பெயர்ந்தார் சலசத்தோன் பின்புயிர்கள்
வீழ்ந்து விதித்தான் விரைந்து. (ககக)

வேதன் றொழின்முற்ற மேவருளை மின்னுக்கி
நாதன் கருணையினா னண்ணுவதா—மீதுணரா
யேனையர் போல விறையோன் றனைமதித்தாய்
ஞானமிலா யோத்தரியாய் நன்கு. (சகஉ)

ததீசி யுத்தரப்படலமுற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா. சஅசு.

கயமுகனுற்பத்திப் படலம்.

இந்திரன்முன் னோர்நா ளிமையோர் படையொடும்போய்
வெந்தகுவர் வேந்தைவென்று வெற்றிகொடு—கந்தருவர்
போற்றநக ருற்றான் பொருதுவெட்கி வெய்யனினி
யாற்றுவதென் னென்றினைந்தா னங்கு. (க)

போரமர ரோடு பொருதுவெற்றி யெற்களிப்பார்
யாருளா ரெங்குலத்தி லென்றுரையா—வார
வெருவிடமே யன்னான் வியக்குந் தனாது
குருவிடமே போய்ப்பணிந்தான் கூர்ந்து. (உ)

மன்னளித்தேன் மாலை மகவானோ டேற்றமரில்
வென்னளித்தேன் வீரருமே வீந்தனர்மா—வின்னலுற்றேன்
வைதிறனுங் கொண்டேன் மருவவுணர் சாமெலைவந்
தெய்தியதோ கூறு யிவண். (ங)

தேர்வில் சிறுவர்தாஞ் சீரிற் பிழைப்பரே
லார்வி லுறுதிதெளித் தன்னவரை—யோர்விலுயர்
செய்வா னெறியாக்க றேசிகனார் தங்கடனு
மூய்வா னுரைத்தியென்று னோர்ந்து. (ச)

அன்னவுரை கேளா வரசனே யுன்னுளத்தி
லின்ன லுறேனீ யெனத்தேற்றிப்—பின்னுறுவ
வுன்னி யறிதலுமா லுந்திவந்தோ னோர்விலுற்றான்
முன்னும் வசிட்ட முனி. (ரு)

வன்போ டவன்மரபில் வந்துதித்தோன் மாகதன்று
னென்போன் மறையுணர்ந்தோ னேய்கதியைத்—தன்போவ
வீங்கடைவ னென்று விருமா தவந்தனை
யாங்கடைவி லாற்றலுற்றா னாண்டு. (சு)

ஆயவன்பா லின்றே ரசுரமின்னைத் தேற்றிநீ
யேழ்ஜையே லன்னவெய்தி யேயவனை—மேயினவ
ஞேர்வேழ மாமுகத்த னுங்கள் குலந்தோன்றித்
தார்வேந்தாய்ச் செய்வான் றவம். (எ)

நற்றவஞ்செய் தன்மைகண்டு நம்பனெறும் செல்வநல்க
மற்றவன்மன் வானவனசீர் மாற்றிமும்மை—யுற்றவுல
காளுமா சென்றறைந்தா னுசா னதுகேட்டுத்
தாளிறைஞ்சித் தக்கதென்ருன் ரூன். (அ)

திண்புகரு மற்றே செயச்சென்மோ வென்னமன்னன்
விண்புனையு னெய்தி விபுதையென்றே—ரொண்டொடியாங்
கன்னி குலத்துவந்தாள் காரிகையை யெய்தியன்று
மென்னிடைத் தீர்த்தியென்று னீண்டு) (கூ)

மன்னனுரை கேட்டணங்கு மன்னினடித் தொண்டுசெயுங்
கொன்ன னிருதர் குலத்துவந்தே—னுன்னுனக்கிங்
கென்று விசைவிசைத்தி யென்னவும்பர் தம்மைவெல்வா
னுன்று னுறவேண்டு மொன்று. (க0)

ஒன்றதற்குக் கேட்டியே தொண்பொன் வரைத்தென்சார்
மன்றவரு னோன்புபயின் மாசுதன்பாற்—சென்றங்
கவஞ்சிதைக்கு மன்று னமயம்பார்த் தாற்றுந்
தவஞ்சிதைத்துச் சேர்தி தக. (கக)

சேருதியே லாண்டோர் சிறுவனின்பாற் றேன்றிப்பா
ராருலகின் மேற்புதங்க ளார்ந்துவெளவி—வீரனுய்த்
தெவ்வானேர் தம்மையுட்டெஞ் செல்ல றுடைக்குமன்று
மவ்வா றமைதியென்று னுங்கு. (கஉ)

வேந்தனுரை கேட்ட விபுதையந்த மாமுனிபாற்
போந்துமகற் பெற்றேய் புலன்மீள—னேந்தனீ
யின்னலுறே லென்றேகி யேமவரைச் சார்பெய்தி
யன்னவன்பா லுற்று ளணங்கு. (கங)

மாசுதன்றன் பாலுற்றுண் மாதவத்தின் மாட்சிகண்டே
யாகொடிதிந் னோன்பிவனன் ருர்புரிவார்—மோகமிழைத்
தெவ்வா றிவற்புல்வ தெய்யுமதன் கோன்மாரி
துவ்வா வொழிக்குந் துறவு. (கச)

ஏர்செய்தவத்தனவன் யானல்ல மேனகைமுன்
யார்வரினு னோக்கா ளிறைவனிஃ—தோர்வின்றிச்
சேர்திநீ யென்றான் றிறனன்று மீண்டுமன்னி
ஞேர்மன்னன் மீளவுய்ப்பா னுங்கு. (கரு)

ஏற்றவன்பி னெய்தியிவ னெற்கே வாஞக
நோற்றமயம் பார்ப்பனெனு நோன்பரன்றான்—போற்றியுன்னி
வன்றிறனேன் பாற்றும் வரமுனிவ னோர்நின்று
மின்றவம்பன் ஞட்புரிந்தாள் வேட்டு. (கசு)

மாது தவத்தால் வரன்முறைவ ழாவூழி
னேதுவா லங்க ணிருங்களிறு—காதலுறு
மோர்பிடியி னேடுற் றுடன்புணரக் கண்டுதவ
ஞர்வமுற நோக்கினு னங்கு. (கஎ)

மறந்தான் மனுவை மனமார் பொருளைத்
துறந்தான் விரகவெந்தீச் சுட்டே—யிறந்தான்போ
லஞ்சியயர்ந் தம்முனிவ னந்தோவென் செய்வனெனு
நெஞ்சில் வினவலுற்று னேர்ந்து. (கஅ)

விடந்தலைக்கொண் டாங்கமோ வெங்காமச் செந்தீ
யடங்குவதி லென்றுபுணர்ப் பாசைத்—தடம்படிவான்
போவதற்கெண் போதுமுனி பூவையெண்ண முற்றிற்றென்
றுவன் மகிழ்வுற்று னாங்கு. (கக)

ஈங்கிதுபோ தாகு மிடமிதற் காம்வேறு
நீங்கிலைசெய் நோன்பிணங்கச் செய்ததெஞ்—வாங்குநுதன்
மின்னெழுந்து வல்விரைவில் வித்தகன்பான் மேவியன்ஞன்
பொன்னடியிற் றுழ்ந்தாள் புரிந்து (உ0)

நுண்ணிடைமெய் யங்கமுற்று நோக்கிமுனி மாழாந்து
பெண்ணணங்குங் காந்தருவப் பெட்பினெய்தி—னண்ணுமுயி
ரென்றுனியார் நீகனியோ வென்னவதா மென்னநம்பாற்
றுன்றிவந்த தென்கொலென்றான் சூழ்ந்து. (உக)

திருந்திழையு மாமுனிநீ செய்ய வாஞக
விருந்தவஞ்செய் தேன்முற்றிற் றின்றே—பொருந்தினனீண்
டுன்னையான் புல்கவந்தே னேகையோ டென்னவன்ஞ
னுன்னமதி லுற்று னுவப்பு. (உஉ)

என்றவமு மென்னே டிணங்கநீ செய்தவமு
மொன்றியன்றே வுன்னை யுறக்கூட்டிற்—றென்று
கடியார் களிற்றிற் கலப்புறுவ நீயும்
பிடியாதி யென்றான் பெரிது. (உங)

மெல்லியலு மோர்பிடியாய் வித்தகனு மோர்களிறாய்ப்
புல்லியபோ தாங்குப் புணர்ச்சியின்கண்—மல்லின்
வயமுகத்தண் ணண்டர் வயங்கவுண ஞடுங்
கயமுகத்தன் வந்தான் கடிது. (உச)

விற்றின் பலகையொள்வாள் வீசினன்மா ஞாலமெலாஞ்
சுற்றினன்மா வோங்க றுகள்படவே—யெற்றினன்கா
ரேயுருமே றஞ்ச விரட்டினன் மூவுலகுந்
தீயன் பிரிந்தான் சினந்து. (உரு)

அப்பிடியு ரோம மளப்பில் லனவற்றிற்
செப்பெயிற்றுப் பேழ்வாய்ச் செறிபங்கி—யொப்பிறிறல்
வீரர் தெழித்தெழீஇ யின்படைகண் மன்கையுற
வாரெண் ணிலருதித்தா ராங்கு. (உசு)

இன்னரொடு கூடி யிபமுகத்த ஞர்த்தீ
தன்னை யளித்தோர் தளர்ந்திரிந்து—மன்னெழில்கூர்
முன்னுருவங் கொள்ள முனியுணர்வு தோன்றிடவு
முன்னி யிரங்கினைந்தா னுற்று. (உஎ)

காமவலை நீங்குமுனி காந்தி தனைச்சினந்து
நீமன் குலம்யாதென் னேர்ந்ததென்ன—வாமுறையே
கூறிநிற்ப மாகதனுன் கூருயிர்கட் காக்குவித்தேன்
சாறுயரென் றேங்கிநொந்தான் றான். (உஅ)

சிறிதிரங்கித் தேறித் திருமடந்தை நங்கோன்
செறிமெலிவற் றுன்னெண்ணஞ் சேர்வா—னெறியிற்
கடிந்தியான் செய்தவமுங் காண்மூன் றுலகு
முடிந்ததீ போதியென்றான் முன். (உகு)

பொன்னடிதாழ்ந் தன்னுள் பொருக்கெனப்போ யீதெல்லா
மன்னவன்பாற் கூற மகிழ்ச்சியுற்றான்—முன்னுமுனி
முன்போற் றவம்புரிந்தான் முன்னவன்றன் னேடினைஞர்
பின்போ யினர்தொடர்ந்து பேர்ந்து. (௩௦)

தீயவிடஞ் சீறித் திசையெங்குஞ் செல்வதுபோற்
காயவுணர் மேவிக் கடிகுவார்—மேய
மலைபொடிப்பர் மண்பறிப்பர் மன்னுயிர்கள் யாவு
முலையுறழ்பேழ் வாயிடுவ ருற்று. (௩க)

தக்க வவுணரொடு தர்திமுக னெங்குமுலாய்த்
தொக்கவுயிர் நுங்கிமன்னெய்த் தோர்மாந்தி—பக்குறுவன்
பொய்த்தார் பொருளெனவே போனவுயி ரீட்டனி
யெய்த்தார் முனிவரும்ப ரேய்ந்து. (௩உ)

இனையவா றுக விபமுகத்தோன் மேவ
வினைய வுலக மெவையு—மனைய தன்மை
மன்னவுணர் மன்னுணர்ந்து மன்னுபுகர் தன்னைவிட
வன்னவன்போய்ப் பன்னலுற்றா னங்கு. (—)

ஒள்ளிதா முங்குலத்தோர்க் கோர்வான் குருவானேன்
றென்னுமறை தேர்ந்துளேன் செப்புமென்பேர்—வெள்ளியா
மூங்குலத்து வேந்தனென்னை யுய்க்கவந்தேன் மேன்மைநெறி
தங்குநலஞ் சாற்றவென்றான் றான். (நடச)

சல்லியன்பொற் றாளிறைஞ்சித் தந்திமுக னெங்குலத்தி
லொல்லைவரு முய்வா னுரைக்கவந்தாய்—நல்லுறுதி
சீர்க்கவிதிற் பேறிலெனத் தேர்ந்தவுணர் தேசிகனும்
பார்க்கவன்று டாழ்ந்தார் பரிந்து. (நடரு)

போதகனைப் பாராப் புகர்நீ தவமாற்று
யோதானை யோரா யுறுமாய—மாதிறல்சீர்
வன்பினைய தோராய் மருவுடனில் லாமையெண்ணு
யென்புரிந்தாய் புந்தியிலா யிங்கு. (நடசு)

மூப்பகைநீத் தைந்துமொன்ற முன்னோற்றேன் பெற்றுவிண்ணோட்
டப்பகைநீத் தொண்சி ரடைந்திலையா—லொப்பதிலா
விம்மையின்ப மெய்திலா யேயுமம்மை யின்பகன்று
யெம்மையின்ப மேவுகின்று யீங்கு. (நடஎ)

ஆற்றறமா விஞ்சை யருமகவு சீர்த்திவய
மாற்றனிதி போதமின்ப மாதியவு—மாற்றநமன்
கூடுமந்த ஞான்று குறித்திட்டாற் கூடுமோ
மேவுவெய்ய வேலோய் விளம்பு. (நடஅ)

மந்திரமன் மாயம் வரமேலோர் நல்குபடை
தந்திரமொன் றில்லையண்டர் தானையா—விந்திரன்றன்
போர்செயநின் மேற்செலினப் போதுநீ யாதுசெய்தி
சீர்விறலேண் மேன்மையிலாய் தேர்ந்து. (நடகூ)

ஆதலினுன் மேலா மானையுன்னி யாற்றலே
மாதவஞ்செய் கேட்ட வரமுதவு—நாதன்பின்
றேவரெலா நின்னேவல் செய்வா ருலகனைத்து
மேவரசே யாதியென்றான் வேட்டு. (சா)

சொன்னவைகேட் டேந்த ரெழுதகைய தும்பிமுகன்
முன்னிவையா ரேனு மொழிந்தனரி—லுன்னியா
னின்னசெய றேற்றே னினித்தவமே செய்கின்றே
னன்னசெய்மாண் பாற்றுகென்று னங்கு. (சக)

ஐவினைசெய் யைம்பொறிக ளங்க னடங்குகின்ற
மெய்வினைய மந்திரமு மேல்விதியும்—கைவினையு
முய்விரத மாதி யுணர்த்துவித்து மேருவின்கட்
செய்தவத்திற் கேகென்றான் றேர்ந்து. (சஉ)

தந்திமுகன் வெங்குருதா டாழ்ந்து விடைகொண்டு
வெந்தகுவ ரோடவுணர் மெய்ப்பதிபுக்—கந்திலுற்றா
னக்கால நேர்வந்த வாண்டகைக்கெல் லாஞ்சொலியூர்
மிக்கான்போய் வீற்றிருந்தான் வேட்டு. (௪௩)

அங்குருசொன் மாற்ற மகங்கொண்டு தந்திமுகன்
மங்குறவழ் மேருவினோர் மாட்டேறித்—துங்கமிகு
கொன்றவத்திற் கான கொணர்வித்து நீராடி
மன்றவத்தைச் செய்வான் மகிழ்ந்து. (௪௪)

பொறிமன் புலனவித்துப் புன்மைதீர்த் தாசான்
குறிவழிநின் றைந்தெழுத்துட் கொண்டே—யறிவிற்
றிவனறிவா யாருயிராய்ச் சின்மயமா நின்ற
சிவனுருவைச் சிந்தைசெய்தான் றேர்ந்து. (௪௫)

ஆயிரமா மாண்டடைபுல் லாயிரமா மாண்டவிர்நீ
ராயிரமா மாண்டநில மார்ந்துபின்மூ—வாயிரமாண்
டானதன்மேற் காலெழுப்பி யார்மூலத் தீமூட்டி
வானமிர்தந் தானயின்றான் வாய்ந்து. (௪௬)

அண்டாது கண்டுகவன் றன்னவனிச் செய்கைமுற்றி
னண்ட புவன மலைக்குமெனக்—கொண்டிறைக்குச்
சாற்றுவது தேர்ந்துமன்னன் றான்மிகவுஞ் சோர்வுறா
வாற்ற மறுக்கமுற்றா னங்கு. (௪௭)

நாற்புறமுந் தீச்சுலவ நள்ளிலன லோங்கவதன்
மேற்புகைபோற் றாணிறீஇ வித்தகற்பல்—காற்பாசி
யாரயுத வாண்டவதி யாருயிரு நோயுறவே
தாரிபத்தோ னேற்றிருந்தான் றான். (௪௮)

அங்கிபத்தன் றீமே லடிநிறீஇ நோற்றலைப்பார்த்
தங்கிக் கடவு ளருள்புரிய—வங்கிளரும்
வன்னியிலார் காரிரும்பின் மாண்டதுடல் வைரமணி
பொன்னிற் பொலிந்ததெழில் பூத்து. (௪௯)

வீசினர்நல் லொண்பூ வியந்தனருள் ளார்வத்தா
னாசி நவின்றா ரவுணரும்பர்—தேசிழந்தா
ரின்னவர் நோற்குமெல்லை யீசனது நாடியன்னான்
முன்னிடப மேல்வந்தான் முன். (௫௦)

வந்திறைமுன் றோன்றவிப மாமுகத்தா னோன்பொரீஇச்
சிந்தையன்பிற் றாழ்ந்தெந்தை சீர்பரச—வந்தவத்தோ
யென்னவரம் வேண்டுமென யார்போர் செயினுமவர்
வென்னிடவெற் கேயருள்வாய் வேட்டு. (௫௧)

எந்த வகைப்படையா லெண்கணன்முற் றேவரா
லந்தமுறு வன்பு மவிர்படையு—நந்துலக
மாளுமோர் கான்மாளி னூர்கதியு நல்கெனவெண்
டோளனவை தந்தகன்றான் சூழ்ந்து. (ருஉ)

பெற்ற படையும் பிறவுங் கொடுதன்பாற்
சுற்றமெலாஞ் சுற்றத் துதிக்கையா—னுற்றவண்மிக்
கற்புதங்கொண் டாகத் தரும்பு புளகத்தனாய்
வற்பின் மதர்ப்புற்றான் வாய்ந்து. (ருங)

அன்னதுதேர்ந்தாரசு மரிசானுந் தந்திமுகன்
றன்னைவந் தெய்திச் சயமுண்டா—கென்னவே
யாசிநவின் றெய்தினு ரந்தாரை வென்றுவன்பிற்
காசினியி லுற்றான் கடிது. (ருச)

மூவர் தவுணர் புனைவன் றனைநோக்கி
நாவனண்ணித் தீவி னகர்புரிதி—மேவவெனப்
பூவிலய னுறவே பொற்பினகர் கண்டதிலோர்
கோவில் குயிற்றினன் கூர்ந்து. (ருரு)

சிங்கமணிப் பீடமொன்றுஞ் சிந்தையிற்செய் தன்மைகண்டு
வெங்குருவுண் மாமகிழ்ச்சி மேவியே—யங்கநகர்
மாமதங்கொண் மாமுகற்கா மாண்பின் மதங்கபுர
நாமமதற் கெய்தவென்று னன்கு. (ருசா)

ஈரைந்து காத மெழினீட்சி மாநகா
மாரைந்து காத மகற்சியதி—லார்வி
லரக்க ரவுண ராசியொடு மேவி
யிருக்கநல்கி னுனே யிறை. (ருஎ)

அங்கண் மணிக்கோயி லார்மங் கலத்தொடுபோய்ச்
சிங்கணைமேல் வீற்றிருந்தான் சிந்துரத்தோன்—பொங்கவுணர்
வேந்தின் மகளாம் விளங்கும் விசித்திர
காந்திதனை வேட்டான் களித்து. (ருஅ)

வான்மடவார் தன்குலத்து மாதர்முன் மங்கையரைத்
தான்மணந்து பின்னர்த் தனிநகர்வெங்—கோன்மருவத்
தாரமரர் தானவர்க டாழ வுலகனைத்து
மாராசு செய்தா னவன். (ருகூ)

ஆனு மிருதிதியு மைங்காவு மாமணியுங்
கோனு மமாருமே குற்றேவ—ருனுகுற்றத்
தந்திமுகற் கார்புகருந் தானவர்தங் கோமானு
மந்திரியாய் வைகினர் வாய்ந்து. (சாO)

அன்னபோ தத்திமுக னண்டர் தமைநோக்கி
மன்னியிவன் வைகலுமே வந்துழி நுஞ்—சென்னிகுட்டிக்
கைகள் செவியிலுறக் கால்கொண்டு தாழ்ந்தெழீஇச்
செய்கபணி நீவிரென்றான் றேர்ந்து. (௯௧)

அன்னதோர்ந் தண்ட ரரசு மறுப்பதஞ்சி
முன்னர்நின்றும்பன் முகத்தவுணன்—சொன்ன
தொழின்முறையே யாற்றித் துயரவலை மோதப்
பழியழுவத் தாழ்ந்தார் பரிந்து. (௯௨)

வெங்கைமுக னேவலால் விண்ணோர் விழுமமுற்ற
தங்கயன்மாற் கோத வகந்தேற்றிப்—புங்கவரோ
டன்னார் கயிலை யணிகோயி லுட்புகுந்தார்
பொன்னாரு நந்தியுய்ப்பப் போய். (௯௩)

கண்டிறைதா டாழ்ந்தேத்தக் கத்தனண்ட ரோடலமந்
தெண்டுளவோ யிங்குவந்த தென்னையென—விண்டாரற்பார்த்
தோவி லுயிர்தொலைக்கு மும்பன் முகத்தவுண
னாவிதொலைத் தாவென்றா னங்கு. (௯௪)

என்றலுமெங் கோனொருசே யீந்தவுனைற் சாய்த்தனையான்
வென்றிகொண் டேக விடுத்துமென—நன்றெனவே
யாடினார் பாடினா ரன்னார் விடைபெற்று
நாடி நகரடைந்தார் நன்கு. (௯௫)

போகியபோ தீசனிடப் பூவைதனை நோக்கியா
மாக முறுமிவ் வனந்தெரித்து—மேகெனவே
தாயினார் தையலுமை தன்னோடுந் தாமெழுந்து
போயினான் றேம்பாய் பொழில். (௯௬)

தேனமருஞ் சோலை செழுங்கயிலைப் பாலமர்தல்
வானமருங் கூந்தல் வனிதையொடு—கானமருஞ்
செச்சைமலை சேந்தன் றிருத்தாதை வைகமணிப்
பச்சைமலை மேயதொக்கும் பாங்கு. (௯௭)

பச்சைவணை மாய்த்தழைத்துப் பன்னிறமாம் பூப்பூத்து
வெச்செனல்காய் தந்துள்ளூண் மேற்கனிந்தே—யிச்சையிற்ற
னான்றசீர்த் தாளடைந்தார்க் கம்பலமீந் தார்விமலை
போன்றதே வான்றோய் பொழில். (௯௮)

தண்ணளிக்கோர் வைப்பாய்த் தருநியமம் பூண்டடியி
னண்ணியவர்க் கொப்பிலின்ப நல்கலால்—விண்ணிமிர்கா
மானு மழுவு மலர்க்கரங்கொள் வித்தகனை
மானு நிகரில்லை மற்று. (௯௯)

காவினியல் கண்டுதன்ஞேர் காந்தையோ டின்னருள்செய்
தாவியுளோர் வென்ன வதனுளா—ரோவ்யமன்
றத்தன் செலவாங் கவிரோவக் கோலமெலாஞ்
சித்தமுறக் கண்டாள் சிவை. (எ௦)

பாங்குறுதே வாணையாற் பன்னதன ளாதியா
யோங்குதனி யக்கரந்தா ஞென்றிரண்டாய்த்—தூங்கலெனத்
தோன்றவவை யான்காணத் தொல்புணர்ச்சி யின்மூய்ற
ரூேன்றலதென் கொல்லென்ருள் சூழ்ந்து. (எக)

மூன்புநீ காண்கையான் மூலமா யுள்ளதோர்
மன்பொறியுற் றீருருவ மன்னியே—யன்பிஞ
றுன்றந்தி போற்புணரு மாகையாற் ரூகையே
நின்றகவை யெண்கிலாய் நீ. (எஉ)

காட்சியா யீதுசெயுங் காரணந்தான் பெற்றநின்றன்
மாட்சியா ரோர்வரென மன்புகழ—வாட்சியா
மன்போ தகமாய்ச்சேர் மாண்பார் தொழில்விட்டு
முன்போன்றதுகுடிலே முன். (எங)

அக்கணத்தி லாங்கொருசே யைங்கரநால் வாய்முக்கண்
மைக்களிற்றின் வத்திரத்தின் வந்துதித்தான்—ருெக்கெவரு
நேசமுறத் தாள்பணியு நீர்மையிஞ ஞோர்வரியா
னீசனென நின்றருளவா னேய்ந்து. (எச)

வந்திருவர் தந்தாண் மலரிணைமேற் ரூழுதலுந்
தந்தைதாய் முன்றழுவித் தண்ணருள்செய்—தந்தமிலாய்
நின்னைநினைந் தாற்றுவார் நேர்கரும மாக்குநீ
யுன்னலர்செய் கைக்கூ றுஞற்று. (எரு)

ஆயனைய ஞதியா மண்டர்க்கு மார்க்குநீ
நாயகமே செய்தியா னல்லருளின்—றீயகயத்
தானனனைச் சாடியே யாழியான் றன்சிறமை
தானகற்றி மீள்கென்ருன் சம்பு. (எசு)

ஞானமைந்தன் பான்மருவ நற்பூத மாவணிகந்
தானருள்செய் தத்திமுகன் றன்னைப்பார்த்—தானவெழி
னங்கலடையி ஞயகஞ்செய் நன்கெனவைத் தன்னையொடு
சங்கரன்போய்ச் சார்ந்தான் றனி. (எஎ)

தந்திமுகன் பாரிடாங் தானைமுன் முற்றுறவே
நந்தியெங்கோன் வந்தனைதா னன்கியற்ற—வந்து
பழமறையோ ஞதியாம் பண்ணவர்தா ளேத்தித்
தொழமகிழ்வின் வைகிஞன் சூழ்ந்து. (எஅ)

கண்ணனன்பிற் கண்ணுதலைக் காணக் கயிலையின்க
ணண்ண வானருளா னந்தியுய்ப்ப—வண்ணனற்று
ளாங்கருத்தியோடுதொழ வாழியான் றன்னைத்தன்
பாங்கிருத்தி யென்றான் பரிந்து. (௭௯)

மாதையரா னோக்கி மகிழ்வுற்றோ ராடலாஞ்
சூதையெம்மோ டேபொருதி தோற்றனையே—லீதிநின்பூண்
வென்றனையே லெஞ்சகிமுன் வெம்பணிகள் கோடியா
லென்றனையோ டோதினா னேய்ந்து. (௮௦)

அன்னதற்கு மாதிசைய வத்தனத்தற் பார்த்தரிநீ
யின்னதற்குச் சான்றா யினிதிருத்தி—யென்னநன்றென்
றெண்புடையில் வைக வெவருமுற மன்னருளா
லொண்பலகை காசுதந்தா ரோர்ந்து. (௮௧)

கண்ணுதலோன் மாலிக் கருவிமுறை வைக்கென்ன
நண்ணவைக்க நாரியைமு னன்கிருத்தி—பண்ணைக்
கவற்றினைமு னுய்ப்பவெந்தை காரிகையு முய்த்தா
டவற்றியல்பின் றாடினார் தாம். (௮௨)

பஞ்சென் றுரைசெய்வர் பாலையென வோதுவரீ
ரஞ்சென்ப ரஞ்சென்ப ரன்றியுமே—றஞ்சவொடு
தோயினட மென்பர் துருத்தியீ தென்பர்தீ
ராயின் வெடியென்ப ராங்கு. (௮௩)

அடியிதுபொட் டையிதென்ப ரஃதெனவே யூழின்
முடிவில் குழூஉக்குறிகண் முந்தக்—கடிதினன்கு
செப்பினரொண் மாக்கவறு சிந்தினார் நண்கருவி
துப்பினெதி ரூக்கினார் சூழ்ந்து. (௮௪)

எந்தையா மீசன்கொ லின்னருடா னென்னையோ
சிந்தையாந் தேர்ந்திலமெண் செய்கையால்—விந்தையா
மேற்றா னெதிராடு மெல்லியற்கு மாலயற்குத்
தோற்றானே தோற்றான் றுதைந்து. (௮௫)

ஒன்றாம் பரம னுமைதன்னை நோக்கிநின்னே
னன்றாய தென்று நகைத்துநம்மை—வென்றா
யலைதோற்றாய் முன்விளம்பு மாற்றானீ பூண்பூ
ணுலைவிலெமக் கீதியென்றா னோர்ந்து. (௮௬)

என்றா ளனைத்துங்கேட் டண்மா யனைநோக்கிச்
சான்றாய நீயிதனைச் சாற்றுகென—வான்றகு
தார்போர் வெலுந்தகையோ னத்தனென நன்றுநன்றென்
றேர்போ றாமைசினந்தா ளேய்ந்து. (௮௭)

அங்கணனங் கேளீ தறையினுநீ யாராயா
தெங்கணிது சொற்ற விழுக்கினால்—வெங்கண்ண
பாம்பாதி யென்னப் பகர்ந்தாள் பரையொல்லை
யாம்பா லுருவடைந்த தாங்கு. (அஅ)

வெவ்வுருவ மெய்திடமால் வித்தகன்று டாழ்ந்தெவ்வா
றிவ்வுருவ நீங்கு மிசைத்தியென—வெவ்வமிலா
னென்பால் வருமன்பி னீறுபெற்றாய் நீக்குவே
னுன்பால் வருதுன் பொருங்கு. (அகூ)

தென்பா லுலகிற் றிகழாலங் கானுளதங்
கன்பா வடப்பொந்தார்ந் தாற்றுதவ—மன்பால
னவ்வயிற்செல் வானெதிர்போ யன்னவனைக் காண்டியுனக்
கிவ்வுருவ மாறு மினிது. (கூ0)

என்னு மளவி லிறையவனைத் தாழ்ந்தேத்தி
யன்னவனத் தெய்துவே னத்தவென—மன்னும்
வரமார் கயிலை வரைநீங்கி யால
மரமார் வனமடைந்தான் மால். (கூக)

வித்திற் சிறிதென்பர் வெள்கவோர் வீழ்சாகை
முத்தலமு மேவ முறையாக—வித்தகன்றெவ்
வூர்போய் வெலவயனு மோர்பாக னுய்த்தநெடுந்
தேர்போன் றிருந்ததால் சேர்ந்து. (கூஉ)

வீழ்கிளரொண் காலாய் வியன்றூர்கீழ்த் தட்டாய்விண்
போழ்கிளைமேற் றட்டாய்வாழ் புட்கொடியாய்த்—தாழ்கனிக
டுய்ய பவளத் தொடையா யடைதுகிலாய்
வையமது போலாம் வடம். (கூங)

இருங்காற் கல்லாலு மும்பர் பதியமரைந்
தாருமொவ்வா வாலினுக்கென் சற்குருமம—ருரும்
பாச விருக்கும் பதியாந் துறைசை
யரச விருக்கநிக ராம். (கூச)

அலகில் புகழுடைய வன்னையுரையா
லிலகு பணியா யிருநீ—ருலகமெலாந்
தொந்திதனில் வைக்குந் துளவன்வடதாருப்
பொந்தி லமர்ந்தான் புரிந்து. (கூரு)

பூந்து கயமுகனுன் முன்னமது நொந்திமையோ
ரிந்திரன்முன் னேவருமே யோரம்பன்—வந்தேதோர்ந்
துள்ளமகிழ் வெய்தி யுயர்கயிலை மேவியையங்கை
வள்ளல் பதம்பணிந்தார் வாய்ந்து. (கூகூ)

அங்க ணிறைஞ்சு மமரரைப்பார்த் தைங்கரத்தோ
னுங்கள் குறையெ னுவனுமெனப்—புங்கவர்கோன்
சொல்வான் கயாசுரனோர் சோதிவர மெய்தினா
னெல்வான் றுயர்செய்தா னுற்று. (கஎ)

பின்னாங் கலைத்தன்னைப் பேர்வுங் தலைசெய்யச்
சொன்ன தன்றிக் குட்டெடனே துன்னுகரங்—கன்னமுறத்
தாழ்ந்தெழவுஞ் சொற்றான் றணிவில் பழிநாணத்
தாழ்ந்தவற்கா ளானோ மயர்ந்து. (கஅ)

அன்னவன்ற னுவி யடநீ வருவையென
முன்னவன்றன் சொற்றமையான் முன்னெவரு—நின்னடைந்தோ
மேதமகற் றென்று விலட்டுகமுன் வைத்தேத்த
காதனவற் சாய்த்துமென்று னன்கு. (கக)

இறைவ னுடனிமையோ ரெம்மிடுக்கண் டீர்ந்து
மறுமையின்பும் வந்தவினி மன்னப்—பெறுவதென்கொ
லென்றின்ப மெய்துறும்போ தீசனரு ளோரம்பன்
றுன்றவற்கொல் வான்முனினான் சூழ்ந்து. (௧00)

பொருக்கென் றெழுந்தையன் பொரன்வாய்த லெய்தி
யருக்கனில் வில்வீசசல னார்தோ—டிருக்கழல்வைத்
தேறியிருந் தேகுழித்தி ணேண்பூதர் வந்துசுற்றிக்
கூறினா ரன்னவன்சீர் கூர்ந்து. (௧0௧

சாமரைகள் வீசினார் தண்கவிகை யேந்தினார்
தேமருவார் பூமாரி சிந்தினார்—நாமம்
வருகோடி னார்பூதர் மன்னியஞ்சாற் றிட்டா
ரொருகோடி சாரதர்க ளுற்று. (௧0௨)

மன்னேங் கரத்தோன் வருகாலே யும்பரெய்தி
மின்னலர்கள் பெய்துசெல வெவ்வனிகந்—துன்னுறவே
நூபுரமுன் னார்ப்ப நொடிப்பிலேண் டெம்மதங்க
மாபுரமுன் போயினான் வாய்ந்து. (௧0௩)

ஆயதொற்றா தேர்த்தோடி யாம்பன் முகற்கியம்பத்
தீயனவிற் சீறியே திண்படைகொண்—டேயதுன்றே
ரேறினான் பல்லியங்க ளெல்லா மியம்பினவே
மாறினாற் றூனைசுற்ற வந்து. (௧0௪)

ஆயிரமா வெள்ள மணிகழுற்றப் போயவுண
ருயகன்சேய் தன்படைமு னண்ணினான்—மேயவெல்லை
பூதருந்திண் டானவரும் யோர்புரிந்தார் வன்படையா
மீதமரர் நோக்க வியந்து. (௧0௫)

ஏற்றா ரிருதிறத்தா ரெண்டா னவர்பூதர்க்
காற்றா தழிந்திரிந்தா ராயிடைமன்—சாற்றுவி
விட்டா ரளப்பிலார் மெய்குறைந்தா ரெண்ணிலார்
பட்டார் துயரம் பலர். (௧௦௬)

ஒழிந்த கரிபரிதே ரோங்கவுணர் தானை
குழிந்தகட் பூதர்வென்றி கொண்டா—ரழிந்ததன்மை
நோக்கமுற்று வில்வளை இ நோன்கணவ ராங்குலை
மாக்கணையா மாரிபெய்தான் மன். (௧௦௭)

புங்கவந்திண் பூதர்மெய் போழ்தரக்கண் டைங்கரத்தோன்
வெங்க ணவுணனேர் மேவலுமே—யிங்கிவனு
ரென்று வினவ விபமுகத்தோன் சங்கரன்சேய்
வன்றிறலோ னென்றான் வகுத்து. (௧௦௮)

அன்னவுரை கேட்டவுண னண்வலவன் றன்னைப்பார்த்
துன்னிரத மைங்கரன்மு னுய்ப்பையென—முன்னுகைப்பத்
துன்றுவனைத் தீக்கண் சுழறநோக் குற்றெயிற்று
லொன்றுமிதழ் தின்றுசொல்வா னொன்று. (௧௦௯)

நுந்தை யெனதுதவ நோக்கிவரந் தந்தமைதேர்
தந்திலையா ராவிகொடு தான்போதி—புந்தியிலாய்
போர்செயினிற் கேணில்லை புங்கவரான் மானுடரா
லார்படையான் மாய்விலையெற் காங்கு. (௧௧௦)

பின்னும் பலவுள்ள பெற்றவரம் வெல்பவரா
ருன்னைவென் றண்ட ருயிருமுண்பே—னென்னைவெல்ல
வல்லையேல் வல்லை வருதியெனத் தும்பிமுக
னெல்லையே யோதுவா னேர்ந்து. (௧௧௧)

எண்படையும் வானுரு மெய்வரமு நிற்களித்த
மாண்படையு மெந்தைநின்னை மாய்த்தங்கண்—சேண்புரப்போ
னந்தரர்க்குப் பொன்னு டளித்தனையா ருள்ளமுற்ற
வெந்துயர்தீர்த் தேகென்றான் வேட்டு. (௧௧௨)

உன்னுயிர்தான் காத்தியெனி லோருறுதி சாற்றுவன்கேள்
பொன்னகரில் வேந்து புரக்கநல்கி—யிந்நிலத்தை
யாண்டே யிருத்தியஃ தாற்றிலையே னின்னுவி
மாண்டே விடநினைவேன் மற்று. (௧௧௩)

என்னலுமே வெய்யவன்வேர்த் தேமத் தனுவாங்கி
மின்னொளிநா ணேற்றிவெங்கோல் வீசவையன்—மன்னெழுவா
னெற்றவிற்ற தோர்வில் லெடுத்தனையான் வாங்குமுன்னர்
ஏற்றதையுஞ் செற்றான் வரன். (௧௧௪)

தண்டமொன் றேந்தியான் றன்றனய னோடெதிர்ப்ப
விண்டதயர் வான்புடைத்து வெய்யனுரம்—புண்டயங்கத்
தாக்கமரம் போனின்றான் றந்திமுகன் றானைதெற
வூக்கினான் பாசமொன் றோர்ந்து. (௧௧௫)

விட்டவெம் பாசமங்கண் வெய்யதோர் சேனைமுற்றுங்
கட்டியது சேய்பின் கணிச்சியுய்ப்ப—வட்டதா
லன்னதனை நோக்கியும்ப ராடினார் தானைபட்ட
மன்னவுணா னோர்ந்துநொந்தான் மற்று. (௧௧௬)

மூந்துதன்கை யுள்ள முரண்படைகள் யாவுமே
சிந்தினா னன்னவெலாஞ் சேர்ந்தவும்ப—லெந்தை
தனைவலஞ்செய் தேத்தித் தனியேவல் செய்த
வினைவெகுளித் தீக்கணின்றான் வேந்து. (௧௧௭)

நின்றவனை நோக்கி நெடும்படைக டாமேவிற்
சென்றவனைக் கொல்லா சிவன்வரத்தா—லென்றிறையை
யுன்னித்தன் கோட்டிலொன் றோர்கரத்தி னான்முரித்தான்
மின்னிற் றிகழ்சடையோன் வேட்டு. (௧௧௮)

கையிலொசி கோட்டைக் கயாசுரன்மே லுய்ப்பவது
வெய்யனுரங் கீண்டுபோய் மேவுடலம்—வையமிசை
வீழ்த்தியொல்லை யோடிநன்னீர் வேலைபடிந் தேரம்பன்
வாழ்த்துகர முற்றதுவே வந்து. (௧௧௯)

வெய்யனுரங் கீண்டலுமே வேலையுடைந் தாங்கார்த்தார்
செய்யநெய்த்தோர் கான்பரந்து செங்காடா—வையமூன்றும்
போரா கியதனையான் போர்ந்துருகீத் தஞ்சவுல
கோராகு வாறு னுருத்து. (௧௨௦)

தாக்கவரச் சாரதன்றோ டன்னினின்று மூடிகத்தை
நீக்கருந்துப் பின்றாக்கி நீநம்மை—மீக்கொளொன
மேக்கார் பிடர்தாவி வீற்றிருந்தே யூர்தலுற்றான்
மாக்கார் மதங்கொண்ட மன். (௧௨௧)

மற்றதுகாண் டேவர் மகவான் முதலெவரு
மிற்றனன்வெஞ் சூரா னிடரேகிற்—றற்றதிக
லென்றுமகிழ்ந் தாடியெழி லேமமலர் தூயன்பு
துன்றநனி போற்றலுற்றார் சூழ்ந்து. (௧௨௨)

பூப்பவனு மெல்லாப் புவனங் களுமுறையே
காப்பவனும் பின்னர்க் கடிந்தவற்றை—வீப்பவனு
நீயலா தில்லையென நின்றிறைஞ்சிப் போற்றவும்ப
ராயனையான் செய்தா னருள். (௧௨௩)

உய்ந்தனனா மென்றயன்முன் னும்பரெலாம் போற்றுதலும்
வெந்தகுவன் காய விளிந்தவரை—யெந்தையன்பி
னோக்கி யெழுதிரென னொய்தெழுந்தா ரஃதுணர்ந்தான்
வீக்குகழல் வெவ்வவுணர் வேந்து. (௧௨௪)

மந்திரியோ டுன்னியுயிர் வாழ்ந்தனனா னென்றுள்ளா
யந்தரமார் வீயெனப்போ யப்பதிநீர்ந்—துந்தொளிசால்
பொன்வரையின் சாரலின்கட் பூந்தருமன் பூழையினுண்
மன்புலம்பி யுற்றான் மருண்டு. (௧௨௫)

தானவர்கோன் செல்லுந் தனிப்புகரு மோர்புள்ளாய்
வானமருந் தன்னுலகம் வாய்ந்திருந்தான்—மாநகர்போய்ப்
பூத ரவுணரொடு போர்முற்றி மேவுதலு
நாதனவ ணின்றகன்றா னன்கு. (௧௨௬)

மீண்டுசெங் காட்டிலொர்சார் மேவிப் பரவெளியிற்
றாண்டவஞ்செய் தாதையுருத் தாபித்துப்—பூண்டவன்பிற்
பூசைசெய்தா னத்தானம் பொற்கணப தீச்சரமென்
றாசையுளார் சொல்வா ரமர்ந்து. (௧௨௭)

பூதகணம் போற்றவாற் பூசை புரிந்தபின்னர்
மேதகுசீ ராகு மிசையேறி—நாதனெங்கோ
மாலவன மாதுமைதன் வாக்கினா வாகிவெங்கு
மாலவனம் புக்கா னமர்ந்து. (௧௨௮)

கயமுகனுற்பத்திப் படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா. ௩௧௭.

அனந்தன் சாபநீங்கு படலம்.

புக்கபொழு தங்காலம் பொந்தார்ந் தரற்கருதி
மிக்கதவஞ் செய்மால்கை வேழமுற—வக்கணநேர்
சென்றிறைஞ்சிக் காணவம்மை செப்பிடுமா சாபமற
முன்றனுருப் பெற்றான் முயன்று. (௧)

மான்முனுருக் கண்டு மகிழ்ந்தானை யேத்தியைங்கை
மேன்மையுளான் முன்னிறைஞ்சி மீண்டெளியன்—பான்மருவு
பூசனைகொள் வான்வேண்டும் புந்திமகிழ்ந் தின்னருள்செய்
ஈசனருள் பாலவென்றா னீங்கு. (௨)

ஐங்கரன்மால் சொற்கேட் டதுசெய்கென் றங்கமாக்
கொங்கலர்முன் னாகக் கொடுபோந்து—பொங்கவனைச்
சாற்றியலி லர்ச்சித்துச் சாலவிசிற் றானார்த்திப்
போற்றியிது சொல்வான் புரிந்து. (௩)

விண்ணும மார்திங்கண மின்மதியா ரும்பக்க
மிந்நாண னுன்னையர்ச்சித் திட்டமைபோன்—மன்னுவுன்
பொன்னடியார் பூசை புரியினவர் புன்கணொழித்
தின்னருள்செய் கென்றா னினிது. (௪)

கேசவன்சொற் கேட்டலுநீ கேட்டபடி யாக்கின்றன்
பூசைமகிழ் வுற்றமெனப் புங்கவர்க—ணேசமொடு
போற்றிடவெவ் வாகிவர்ந்து பொற்கயிலை மேவியையன்
சாற்றாற்றாழ்ந் தாற்றான் றளி. (௫)

அற்றைநாண் மாயனய னாதியர்க ளைங்கரன்றாண்
முற்றுமன்பிற் றாழ்ந்து முறையினருள்—பெற்றுநின்றே
யெந்தையெமை வாட்டு மிபமுகனைவீட்டவுய்ந்தோ
மந்துகைம்மா றுண்டோ வுனக்கு. (௬)

மென்னல் வரையசுர னேர்செய் பணிநின்று
னின்ன தினங்கொட் டியுற்றுதும்யா—மென்னவது
செய்திரென வும்பர் சிரங்குட்டிக் கொண்டுகுழை
யெய்துகையிற் றாழ்ந்தா ரினிது. (௭)

அன்புடனே யாவருமீ தாற்றி வணங்கிநிற்ப
மன்பரையின் மைந்தன் மகிழ்வெய்த—வன்புலவ
ரின்றுமுத லெம்மைப்போ லிப்பணிசெ யேவர்க்கு
நன்றருள்செய் கென்றா ரயந்து. (௮)

அம்பிகைமா மைந்த னருள்செய்தவ் வாறயன்மா
லும்பர்க் கெலாவிடைதந் துய்ப்பவண்டர்—தும்பிமுகன்
கூர்ந்த வருளாற் குலவியதந் தம்பதம்போய்ச்
சார்ந்தங்கு வைகினார் தாம். (௯)

வேத முதலெழுத்தாம் வித்தகனுற் பத்தியிது
மாதிடத்தாற் கோர்குணந்தான் வந்ததன்மை—யோதுவங்கேள்
சிற்குணனே யாகுஞ் சிவன்குணமோர் மூன்றுமிலா
நிர்க்குணன்சீர் சொல்பவரார் நேர்ந்து. (௧௦)

பாவுயிர்க்குப் பாசம் பறிப்பவன்மால் வேதற்
கிருதொழிலீந் தாங்கவற்றிற் கேய்ந்து—மருவுகுண
மாக்கி யடுந்தொழிலுக் காந்தா மதமமைத்தா
னோக்கினது தேர்வர் றுனித்து. (௧௧)

மாமறைநூ லாதிதந்து மாமுனிவர்க் கன்னவைதாந்
தாமதகு ணத்தனேற் சாற்றுவனே—வாமமல
மெய்வடிவ மேவுமோ வித்தகனை மூலமெனத்
தெய்வமறை செப்புமோ தேர்ந்து. (கஉ)

விமலனன் றீறு விளக்குந் தகைவாற்
றமகுணத்த னென்றியந்தத் தன்மை—யமைசெயலா
லேய்ந்த வியற்குணந்தான் யாருரைப்பார் வேதமுழு
ஞய்த்து மறியா வது. (கங)

ஈத்த லளித்த லியற்று பூவர்க்குள்ள
சாத்திக ராசதந்தந் தஞ்செய்கை—மாத்திரை
யல்ல தவர்கட் குவைபார்த் திடினியல்பாச்
சொல்லவு மாகுமோ சூழ்ந்து. (கச)

மாற்குருவ நீலமுந்நீர் வாய்த்துயில்கொள் பாண்மையந்தை
யேற்கும் பிறவுமெய்து மேலிரண்டி—னூர்க்குமன்பி
னேத்திவழி பட்டினரு ளெய்போத மும்பெறலாற்
சாத்திகமே பெற்றுளான் றான். (கரு)

மேனிபொற் கென்றலான் மேவமல மானபொரு
ளெனென் மருட்கையா னந்திதனைத்—தானன்
குணர்தெளிவிற் பூசனையி லுண்டா யதுவே
குணனெலாம் போதற்குங் கூர்ந்து. (கசு)

ஆசையின்ன லெய்திறே ரக்குணவி தத்துறுவ
ரீசற் கதநணுகா நீறுசெய்—பேசினூர்
தாமதமல் லாது தனிமுதலின் றன்மையெலா
நாமறியற் பாலதோ நன்கு. (கஎ)

என்றினைய தூயோ னிசைத்தலுமே வன்மையொடு
மன்றிருவ மெய்தி மயங்கலால்—வன்றக்கன்
புந்திகொளா தைய புகழாற்கி யேனவிநீ
சிந்தைசெயேல் போதியென்றான் றேர்ந்து. (கஅ)

தக்கனிது கூறத் ததீசி முனிசினவ
மிக்கு நடுங்கியது மேவுலக—மக்கணந்தன்
சீற்றந் தனைநோக்கிச் செப்பகில மற்றவனு
லாற்றலையு மென்றுணர்ந்தா னங்கு. (கக)

சீற்றந் தணிந்து சிவனை விலக்கியின்
றூற்று மகஞ்சிதைக வன்பிறக்க—வேற்றநின்றே
டுற்றவும்ப ரெல்லா மொழிவுறவின் னேயென்னுச்
சொற்றனனே மாமுனிவன் சூழ்ந்து. (உ0)

அந்தணரை நோக்கிமுனி யாசணம்போற் றீசனோ
டெந்தையன்பர் கண்டிகைநீறெள்ளினீர்—சிந்தலகி
லானவவ்வ ராய்ப்பிறந்தே யாங்கிறந்தெய் தாதுகதி
தீநெறியில் வீழ்கிரொன்றான் றேர்ந்து. (உக)

இனையநெடுஞ் சாபமிசைத்துமுனி பாங்கர்
முனிவருறத் தன்னிலுற்றான் முன்னி—யினையவன்றன்
பின்னாகத் தக்கன் பெருந்தகவு சீர்திருவேண்
முன்னாகப் போயிற்றே மொய்த்து (உஉ)

அனந்தன் சாபநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. சாஙசு.

தானப்படலம்.

போன பொழுதிலவன் பொற்றுவச மிற்றகொடி
சேனமகத் தூணிற் செறிந்தமலைக்—கானமங்கை
மங்கலநன் ஞண்கழன்ற மற்றுமெண்ணி றுன்னிமித்த
மங்க ணிகழ்ந்த வடுத்து. (க)

இன்ன நிகழ்ந்துமுள்ளத் தெண்ணான் சிறிதுமையன்
றன்னையரி யைப்பூசனைசெய்தான்—பின்னையும்பர்
மாமுனிவர்க் கானநல்கி மாதர் மருகர்க்கு
மாமங் கலமளித்தா னங்கு. (உ)

தக்கனிந்த வாறுநல்கித் தாமோ தரன்முதலா
மிக்கெவருங் காத்திடத்தீ வேள்விசெய்போ—தக்களத்தின்
முன்னமே வொண்சுரபி மொய்வெள்ளி வெற்பன்ன
வன்னமே நன்களித்த வாங்கு. (ங)

தீயபாற் சொன்றி செழுமுதிரை யுணடிபாற
வாயவனம் வீற்றுவீற் றாகவெற்பின்—மேயவெந்தை
தோசைமுதற் பண்ணியங்க ளென்கனிக ளேவருமே
யாசை யுறவகுத்த வாங்கு. (ச)

விருந்தினர்தாங் கொள்ள விழுது தயிர்பா
திருந்துநதி யாமென்னச் செய்த—பெருந்தகவின்
மான்மருஞ்சார் தொண்பனிநீர் வள்ளடைக்காய் பூவினைய
வான்மகிழ்வி னல்கினவே யாங்கு. (ரு)

ஆவதெல்லா நல்கிமணி யாரு மிருநிதிகாத்
தாவிலவ னேவலாற் சாலையின்கண்—மேவி
மணிகள் கனகம் வணங்கொ ளுடைகள்
பணிக டொகுத்தவொவ்வோர் பாங்கு. (சு)

மற்றுள் ளனவுதவி மாடடைந்த வேலையத்தீ
துற்றதக்க னேவலின்க ணுற்றொழுகு—நற்றவர்கள்
யாரு நிலத்தோர்க் கிவையிங் களித்துமெனக்
கூருமன்பிற் சொன்னார் குறித்து. (எ)

இன்னபோ திச்செயலோ ரோரந் தணர்முனிவ
ரன்னநெடுஞ் சாலை தனையணைந்து—முன்னுஞ்
சிறுவிதியைப் போற்றிச் செறிந்தாடிப் பாடி
யறுவைதனை வீசினா ரார்த்து. (அ)

கண்டந் தணரைக் கடிதுவம்மி னீரென்னுக்
கொண்டு குறுகிக் குழுவிருத்தி—யுண்டிகளை
யம்பொன் மணித்தட்டத் தார்க்குமிட் டேட்டுவித்தார்
பம்புறவு கொண்டாரிற் பார்த்து. (கூ)

அன்னபொழு தாரு மயின்றுஞ் சுவைமிகையா
லின்னமுண்டி வேண்டு மெனவுரைப்பார்—பன்னுசில
ராயவுண வாற்றவுண வாரகட்டில் வெய்யபசித்
தீயடலை யென்பார் சிலர். (க0)

வானை னனந்தன் வலிதருகுண் டோதரனின்
மானுறப்பல் கைவாய் வயிறுபெற்றிவ்—வூணருந்தக்
கூர்வடவை போற்பசித்தீக் கொண்டாற் சிறிதுநசை
தீர்தருமே யென்பார் சிலர். (கக)

இந்தவுண வுண்ணமைந்த தில்லாளை யாங்கொண்டு
வந்திலமென் செய்வமென்பர் வாய்ந்தசிலர்—தொந்திதெற
மாக்கறியூ னுண்டிவ் வயினெழுலெவ் வண்ணமெனத்
தேக்கெறியச் சொல்வார் சிலர். (கஉ)

தக்கனொடு வானவரு மற்றவரும் வாழ்ந்திடலாற்
றக்கன் புரிந்த தவத்தினுண்டோ—மிக்கதென்ப
ரெல்லையினல் லூணுதவு மித்தேனு வைப்பற்றிச்
செல்லுதுமூர்க் கென்பர் சிலர். (கங)

அன்னபல பேசிநுங்கு மந்தணர்கள் கேட்டவெலா
மன்ன வளித்தருத்தி மாமுனிவர்—பின்னவரை
யாங்கிருத்திச் சாந்த மடைக்காய் மலர்யாவு
மோங்கருத்தி யோடுதந்தா ரோர்ந்து. (கச)

உண்டான பின்சாந் தூரத்தணிந்து பாகடைமென்
றெண்டான சாலையெய்த வேர்முனிவர்—கண்டார்வி
னீந்தார்பொ னீந்தார்பூ ணீந்தார்து சீந்தாரா
வீந்தார்மா தந்தணர்கட் கேய்ந்து. (௧௫)

மல்குசெம்பொற் பாதுகைகண் மன்குடைகள் குண்டிகைக
ணல்கி முனிவர் நயப்புறவே—மல்குபொரு
ளங்கண் மறையோ ரவாவடங்கத் தந்தவெலாந்
தங்கடலைக் கொண்டுசெல்வார் தாம். (௧௬)

மாலயன்முற் றேவர் வயங்கூர்தி யார்த்தவொர்பா
லாலு மரம்பையர்க ளாடினரோர்—பாலமர்ந்து
நண்புறவே வானோர் நயமொழிகள் பேசியங்குப்
பண்புறவே வைகினரோர் பால். (௧௭)

வேதவல்லி யீன்ற விளங்கிழையார் விண்ணவர்த
மாதர் சசியொடோர்பால் வைகினா—ரோதுமற்றக்
கோங்கரங் குவிமுலையார் கொண்கருடன் கூர்ந்தவன்பி
னுங்காங் குலவியுற்றா ராண்டு. (௧௮)

தானப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௬௫௭.

வேள்விப் படலம்.

மருத்துளவன் போதனயன் மன்ன மகத்தின்
கருத்தனுந் தீயன் கருதி—வரித்தநல்
மன்றவரை நோக்கி மரபி னிருத்துமுத்தீ
யென்றலுநன் றென்றா ரிசைந்து. (௧)

மேய விருத்திரோர் மேவரணி தன்னினுற்ற
தீயை யொளிர்வே திகைப்பறப்பை—மீயுய்த்துப்
பன்மந் திரத்தாற் பரிதிகள்சூழ்ந் தேனைவிதி
மன்மரபிற் செய்தார் மகிழ்ந்து. (௨)

ஆங்க ணழனா லறைமுறையிற் செய்தலுமே
பாங்க ணிருத்தினரைப் பாரம—னீங்கணுங்கட்
காயசெய றன்னைவினைந் தாற்றுமி னென்றுரைத்தான்
சேயமலர் மேலமர்வோன் சேய். (௩)

என்ன வதுகேட் டிருத்தினோர் முன்னமா
மன்ன மகத்திற் கவிமுழுதும்—வன்னிபல
துன்னு சமிதை துறைதருப்பை யாதிதந்தார்
பன்னிருவர் கொண்டு பரிந்து. (௪)

அந்தமகஞ் செய்வித்தா ராங்கொருவ ராலவிச
ௌந்தையலார் கொள்ள வெவர்க்குமுள்ள—மந்திரத்தைச்
சொன்னா ரொருவரன்னார் சூழ்தந் தமையழைத்தார்
துன்னு வொருவர்பேர் சொற்று. (௫)

மற்றவர்க்கெல் லாமொருவர் வன்னியிட்டா ரின்னவிய
வற்ற முணர்ந்திருந்தா ராங்கொருவர்—துற்றதற்கு
முற்றுநல்ல வின்னருளை முன்னிப் புரிந்தனரன்
புற்றொருவ ரம்முதல்போ லுற்று. (௬)

இருத்தினர்க்கு மேனையர்க்கு மீதியற்ற யாக
கருத்தனந்தத் தேவர்க் கருதிப்—பரித்துணுதி
றென்றவிசெய் தோறு மினிய மொழிபகர்ந்தே
நன்றருத்தி யுற்றா னயந்து. (௭)

திருந்துசுவை யானுந் திகழ்தூய்மை யானு
மருந்தனைய தேனு மகத்திற்—பொருந்தவிசேர்
மேலவனை யன்றி மிசைதலான் வானவர்கட்
காலமதே யாகிய தாங்கு. (௮)

வேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௬௬௫.

உமைவருபடலம்.

பாரதிலிவ் வேள்விதக்கன் பாற விழைந்தியற்ற
நாரதன்கண் டெவ்வுயிர்க்கு நாதனைநீத்—தாரமார்
தம்முடனிஃ தாற்ற றகைத்தெனப்போ யங்கயிலைச்
செம்மலைத்தாழ்ந் தேத்தினன் றேர்ந்து. (௧)

கைதொழுதே யேத்தவனைக் கண்ணுதலோன் கண்ணுற்றிங்
கெய்தியதென் செய்தி யெவன்கொலென—மைதிகழுங்
கந்தரனே கங்கையின்பாற் கஞ்சன்சே யாற்றுகின்றா
னந்துமக மொன்றென்றா னன்கு.

என்னலுமே யீச னிடமா மிறைவிகேட்
டன்னவன்செய் வேள்விகா ணார்விற்றாழ்ந்—துன்னியெழீஇத்
தந்தைமகங் கண்டு தமியேன் வருகின்றே
னெந்தைவிடை யீதியென்றா ளிங்கு. (௩)

என்றலுங்கோன் றக்கனினை யெண்ணலான் மால்கின்றா
னின்றவன்செய் வேள்வியின்க ணேகலென—நன்றுமையாங்
கன்னா னறிவிலா னாகு மவன்பிழையை
யுன்னாய் பொறுத்தியென்றா ளோர்ந்து. (௪)

ஆதியடி தாழ்ந்துமக மண்ணியிவண் ழீள்வலொல்லை
நாதவிடை நல்கெனலு நங்கையே—யோதுமது
காதலுறக் காணுங் கருத்துண்டேல் கண்டணைநீ
போதியென்றான் வென்றான் புரம். (௫)

அன்னை விடைபெற் றான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மின்னணிவி மானத்தின் மேலேற—மன்னருகிற்
றுய்ய கவிகை சுமாலியொடு மாலினியாந்
தையலார் தாங்கியுற்றார் சார்ந்து. (௬)

ஆர்மங் கலைசுமனை யாதியோ ரொண்கவரி
யேர்விமலை பாங்க ரிரட்டினார்—சார்மருவி
யாலவட்டம் பீலி யசைத்தே கினர்சில்லோர்
கோலவட்டி லன்னார் குயம். (௭)

மன்கோ டிகமடப்பை வாள்கண் ணடிதொடைய
றன்கோடற் கையேந்தித் தோகையன்னார்—நன்கேக
மாது சுசேசை மலைமகடன் றாண்மலரார்
பாதுகைகொண் டேகினள்பின் பாங்கு. (௮)

கமலினிய னிந்திதையாங் கன்னியர்பூந் தார்கொண்
டமலைபுடை செல்கின்றா ரன்பின்—விமலைதன்சீர்
பாடினா ரேகினார் பண்பிற் சிலர்சிலர்நன்
காடினா ரேகினா ராங்கு. (௯)

பாங்கியர்தம் மோடு பரிவார் சிலதியர்கள்
வீங்கொளிவி மானத்தின் மேலேறித்—தாங்குலவு
நானநறு சாந்துசுண்ண நற்சுடர்ப்பூண் டானைமுத
லானசிலர் கொண்டணைந்தா ராங்கு. (௧0)

தோகைகுயில் பூவைசுகஞ் சொற்பயில மின்னிடையா
ரோகையுட னேந்தி யுமையவள்பின்—போகையுற்றா
ரேரண் கொடிகவிகை யேந்தியஞ் சாற்றியெண்ணில்
சாரதர்கள் சூழ்வுற்றார் சார். (௧௧)

பன்னிரண்டு கோடியாம் பாரிடங்கள் பாற்படவே
யன்னவடா டாழ்ந்தருள்பெற் றனின்மேன்—மன்னமைச்சாஞ்
சோமநந்தி யேகினன்முன் றாயசிவை தீயதக்கன்
மாமகஞ்செய் சாலையுற்றாள் வந்து. (௧௨)

மானமே னின்றிழிந்து மாவேள்விச் சாலையுட்போ
யான தக்கன் முன்னுறும்போ தன்னை தனைத்—தானுருத்தே
யாந்தந்தை தாயிலனன் பார்தேவி நீயிங்குப்
போந்ததென்கொ லோமகளிர் போல். (௧௩)

மல்லல்சே ரிம்மகக்கு வாவென் றழைக்கிலைநீ
செல்லுமீண் டுன்றன் சிலம்பெனமின்—சொல்லு
மருகரொடென் றங்கையர்க்கு மாண்சீர்தந் தெங்க
ணிருவரையு மெண்ணலா யீங்கு. (௧௪)

அன்றியுமிங் காற்றுமகத் தாரொனையுங் கோபித்தாய்
நன்றலவென் னெண்ண நவிற்றென்ன—மன்றக்கன்
பேயுடனே யாடல்செய் பித்தன்றன் றேவியாய்
நீயுமவ னீர்மையுற்றாய் நேர்ந்து. (௧௫)

அன்னவனோ டுந்தையுறு மாறறா னினையிகழ்ந்தேன்
பின்னுளர்சீ ரென்மருகர் பெட்புறலான்—மன்னவர்பாற்
காதலால் யாவுங் களித்தளித்தே வேள்வியின்க
ணோதவியுந் தந்தே னுகந்து. (௧௬)

மான்முதலோ ரேத்துகின்றார் வந்தானு நீயுமெனைத்
தான்சிறிது மெண்ணிலீர் நுஞ் சாரிலைநார்—நான்புரிவி
னுற்றுகின்ற வேள்வி யவிநல்கேன் வேதமொழி
மாற்றுகின்றேன் வன்மையினுன் மற்று. (௧௭)

அனையதன்றி யிங்க னடுத்தநிற்கு நான்றான்
றினையளவு மோர்சிறப்புஞ் செய்யே—னெனலுமுமை
சீற்றமுறச் செற்றத்தீ செப்புலகோ டெவ்வுயிரு
மாற்றுவா னோங்கியது வாய்ந்து. (௧௮)

பாருட் கினநீர்ப் பரப்புட் கினவங்ங
காருட் கினமாக களிறுடனே—நாரணனுஞ்
சாற்றயனு முட்கினரேற் றவிலுமை மாதுபொங்கு
சீற்றமெவர் செப்பவல்லார் தேர்ந்து. (௧௯)

வேலையதோர் பாங்கி விமலைதனைத் தாழ்ந்தெழீஇ
ஞாலமெலா மீன்றாய்க்கு நண்ணுசின—மேலுமோ
வந்த மிழைப்பா னமைந்துளா யென்னிலிங்க
னுய்ந்திடும்பாங் குண்டோ வுயிர். (௨0)

அறத்தை யனையா னகன்றுளா னென்னச்
செறுத்தியன்ன தேவரையுந் தீர்க்கும்—பொறுத்தியெனப்
போற்றிநிற்கச் சேடிநனி பொங்குசினத் தீயுளூற
மாற்றியவற் பார்த்துரைக்கு மாது. (உக)

என்னைநீ யெள்ளினமை யெண்ணே னெனதிறைவன்
றன்னை யிகழ்ந்தாய் தரிக்கிலேன்—மன்னமலன்
சிற்குணனே யீறு செயும்போது தாமதமா
முற்குணமின் றேமோ முடிவு. (உஉ)

தீயதன்றச் செய்கை திருவருளா மாயிலுயி
ராய பிறப்பிறப்பி லாம்வருத்த—மாயவிறை
யன்னசெய லீசனுக்கே யன்றிப் பிறர்க்காமோ
வென்னிறைவன் பாலா மெலாம். (உங)

மாமறைநூ லாகமங்கண் மற்றுளவுஞ் சொற்றவனைத்
தாமதனென் றேதத் தருங்கொல்லோ—வாமெவர்க்கு
நாதனுந் தானுவிற்கு நல்லவிநல் காதிகழ்தி
வேதமஞ்சிப் போற்ற வியந்து. (உச)

சிவனெனும்பேர் செப்புவோர் சேர்வருயர் சீர்வீ
டவனை யிகழ்ந்தா யயர்ந்தே—யெவனுய்தி
சாலிழுதை நீரைநீ தண்டமெள்ளி ளூர்க்குறுமென்
றேனுமறை சாற்று மெடுத்து. (உரு)

இதுகே ளயன்மைந்த விங்கோர் மகநீர்
விதுமுடியான் றன்னை விலக்கிக்—கதுமெனவே
வாய்ந்துசெய்தாய் நிற்கதனல் வந்தடைக தண்டமென
வாய்ந்துசொன்ன ளூரா யணி. (உசு)

இன்னணவாந் தீச்சொல் வியம்பிமகஞ் செய்நிலம்விட்
டன்னை பரிசனங்க ளார்த்துவரப்—பொன்னெழில்கூர்
மான மிவர்ந்துதக்கன் மாற்றமுன்னி யேற்றான்வாழ்
வான கயிலைசென்ற ளாய்ந்து. (உஎ)

ஒருவியொளி ரூர்தி யுமையவடன் கேள்வன்
திருவடிதாழ்ந் தையநினைத் தீயன்—பெரிதும்
மிகழ்வுற்ற னன்னு னியற்று நெடிய
மகமழித்தி யென்றாள் வலிந்து. (உஅ)

ஆயவருட் கோமா னதுகொண் டிலனாக
நேயவிழை வார்வெறுப்பு நிற்கில்லை—யாயினுமே
யன்பினேற் காகவன்ன ளூற்று மகஞ்சிதைத்தி
மன்பரவென் றேத்தினண் மாது. (உகூ)

உமைவருபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா சுகூச.

வீரபத்திரப்படலம்.

அந்தவெல்லை வீச னனங்கன் பினைவியந்து
சிந்தைதனிற் கொண்ட செயன்முற்றப்—புந்தியின்க
ணுன்னினு னுன்னியபோ தொல்லைநுதற் கண்ணினின்று
மன்னினு னோர்வீரன் வந்து. (௧)

ஏமவரைக் கோடுதொறு மேய்பிறைக டங்கவவை
மாமதியாங் காறுமாரா வவ்வரினைங்—தாமுகட்டின்
சாராரி னேருமன்னுன் றன்று யிரமுடியோ
டாரா யிரங்குழையு மே. (௨)

ஊழிக் கனலுடனவ் வூதையும்பற் பல்வடிவ
மூழிற் கொடுபோ ருளுற்றவபோல்—வாழியவ
ணயிரமுக் கண்டோறு மாயிரமொண் ணாசிதொறுந்
தீயநில மார்த்தெழுந்த சீர்த்து. (௩)

கோவார் பிறைகவ்விக் கொண்டே யுடுமென்று
மேவா விருப்பதுபோல் வீரன்றன்—றூவாத
வாயிரம்வாய் தோறு மமைந்து வளையெயிறுந்
தூயபல்லுந் தோன்றுந் துதைந்து. (௪)

துண்ட மிசையழலோ தோன்று சினத்தழலோ
கண்டனிலே கான்ற கனலதுவோ—வெண்டிசையு
மாயுயிர்கள் யாவு மடுகின்ற தென்பரந்தத்
தீயுகாந் தத்திற் செறிந்து. (௫)

உலகுண் டுமிழ்நீ ருரகங்க டம்மை
யிலகங் கதங்கடக மென்ன—நிலவவிட்ட
திண்டிறல்கொ ளன்னுன் றிருப்புயமீ ராயிரமு
மெண்டிசையு மார்ந்த விவர்ந்து. (௬)

வரமா ரயன்மான் மகவான் முதலோர்
சிரமா லிகையென்பு சேர்பூ—ணுரமாவின்
கோடாமை யோடாதி கூர்ந்து பிறங்கினவே
பீடாமை மார்பிற் பெரிது. (௭)

குந்தமழுச் சூலங் குலிசம்வா ணேமிமுத
லந்தமில்பல் வெம்படைக ளங்கையிலார்—தந்தொளிரச்
செய்ய பணியுந் திகழ்பாப் பணியுமையன்
மெய்யில் விலகினவில் விட்டு. (௮)

தஞ்சமெனத் தன்சரணைச் சார்ந்தவன்பர் தங்குழுவை
யஞ்சலஞ்ச லென்சொலென வார்கழலுஞ்—செஞ்சிலம்பு
மொத்திரங்க வையன்மு னுற்றுநின்றான் றிண்வீர
பத்திரனும் வல்லோன் பரிந்து. (கூ)

அன்னையங்க ணுஞ்சினத்தா லார்பத் திரகாளி
தன்னைநல்க வாயிரமோர் சார்முகத்தோ—டுன்னரிய
வீரா யிரங்கையுமா யேண்வீர பத்திரன்றன்
சாரா யினடுணையாய்த் தான். (க0)

இருவர் மகிழ வினிதுலவுஞ் சூழ்தந்
தொருவருஞ்சீர்ப் பத்திரையோ டுற்றுப்—பொருவின்மா
லத்திரனை யன்னையைத்தாழ்ந் தன்னூர் தமைநோக்கிப்
பத்திரன்முன் சொல்வான் பரிந்து. (கக)

மாலயனைப் பற்றிமுன் வந்திடோ வெஞ்சினத்த
கால னுயிர்முடிக்கோ கண்டவண்ட—நீலநீர்
வையமுற்று முண்ணுகோ மன்னினரு ளாளுனென்
செய்யெனினுஞ் செய்வலென்றான் றேர்ந்து. (கஉ)

என்றவந்த வீரனைப்பார்த் தீசன்வெந் தக்கனெமை
யன்றிமக மாற்றுகின்றா னுயிடைநீ—சென்றங்
கெமதவியைக் கேட்டிவெய்யோ னீந்தனனே யென்னி
லமவிவ் விடைநடத்தி யார்ந்து. (கங)

திருதலின்றே லன்னான் றலையைத் தடிந்து
பரியவன்பா லுள்ளார்ப் படுத்துப்—புரியுமந்த
வெச்சங் கலக்குதியங் கெய்துவோம் போதியென்றா
னச்சங் களத்துவைத்தோ னன்கு. (கச)

அந்த வமயத் தவிர்பத் திரையொடுமை
யெந்தையடி போற்றிவிடை யேற்றானை—நிந்தை
புரிபவன்றன் மாவேள்வி பொன்ற நினைந்தான்
பரிபவமில் வீரன் பரிந்து. (கரு)

உன்னியவ ணீங்கி யுறவுருத்தே யன்னவன்றன்
மன்னுயிர்ப்பில் வேர்வின் மயிர்க்காலிற்—பன்னுரையிற்
கண்ணி லவிர்சடையிற் காமருந்தி யார்சுழியி
லெண்ணில் கணங்கடந்தா னேய்ந்து. (கசா)

தோளிற் காத்திற் றுடையின் முழங்காலிற்
றுளிற்பல் பூதர் தமையளித்தான்—வாளிலவன்
பற்பலரைத் தந்துநிற்பப் பத்திரையுங் காளிகளாம்
பற்பலரைத் தந்தாள் பரிந்து. (கஎ)

வீரபத்தி ரப்பேர் விளங்குருத்தி ரன்னளித்த
சாரதர்க்குட் சில்லோர் தனிநீல—வேருருவர்
கோரபத்தி ரம்மணிப்பூண் கொண்டுமுகில் போற்பொலிந்தே
யாருருமிற் சாற்றுகின்ற ராங்கு. (௧௮)

அக்குடுவி ளாவெயி ளர்பிறையிற் றேன்றவுருச்
செக்கர்வான் போன்றார் சிலர்பூத—ருக்கிரனை
சார்ந்தவரொள் வானிறத்தர் சாரதருண் மாப்பெரியர்
சேர்ந்தகட னேர்ந்தார் சிலர். (௧௯)

அம்பொன் வணர்திருமா லன்ன வுருவினராய்ச்
செம்பொனகம் போன்றார் சிலர்பூதர்—பம்புபசப்
பூர்வடிவர் காய முறழ்வில்லார் வீழ்தூங்கு
சீர்வடத்திற் றெக்கார் சிலர். (௨௦)

ஆங்கவர்க்கு ளான்மடங்க லாளி களிறுபுலி
வாங்குதிரை யெண்குகலை வத்திரத்தா—ரோங்குசிலர்
பன்னினைய ரீட்டம் படையனித மேண்வீர
முன்னரிதேற் சொல்வதெங்க ஞோர்ந்து. (௨௧)

கையிலெண்ணில் வான்படையர் காய்பூணர் தீக்கண்ணர்
வெய்ய மொழியர் வெருவுருவர்—வையமுண்ணும்
வாயர் பலகறைநேர் வாளெயிற்றர் செஞ்சடிலர்
தீயுமிழுஞ் சூலத் தினர். (௨௨)

துண்டமிசை வீழனலர் தொல்லண்டம் வீக்குகையர்
சண்டவளி பின்செலமுன் றுஞ்செல்வர்—பண்டிதனில்
வெங்கனல்போல் வாட்டுபசி மேயினவர் தீயெனினு
துங்குந் திறலார் துனித்து. (௨௩)

ஆலமதிற் றீய ரடிபெயர்க்குந் தோறுமே
ஞாலமங்கை யஞ்ச நடையினர்—சாலவே
யூழிக்கா லுட்கு முயிர்ப்பர் கடல்வயிற்றர்
பாழித்திண் பூதர் பலர். (௨௪)

பத்திரன்றன் றிண்புயஞ்சேர் பத்திரையீன் காளிகடா
மித்துணையென் றெண்ணற் கியையுமோ—வத்தகையா
ரந்தமில்பல் லாயுதங்க ளங்கையுறத் தும்பைமிலைந்
துந்தெழில்கூர் தோற்றமுற்ற ருற்று. (௨௫)

சாடியலார் காளிவிந்தை சாகினிபன் மோகினிதெவ்
வாடியலார் யோகினியேண் வைரவிமன்—மோடியென
வெம்படையும் பூணும் விறலுநனி கொண்டுசெல்வர்
பம்பரிவை மார்கள் பலர். (௨௬)

கணங்கொளன்ன திண்பூதர் காரிகைமார் யாரு
மணங்கினுட னண்டகைபொன் னார்தாள்—வணங்கிப்
பரசியவர் பாற்சூழ்ந்து பாடிநனி யாடி
விரசியவண் போதலுற்றார் வேட்டு. (௨௭)

பானுகம்பன் முற்கணங்கள் பன்வீரன் முன்னாகி
வானியங்கள் சாற்றி வழிக்கொண்டார்—கோனவன்பால்
விண்டண் குடைபிடித்து வெண்கவரி வீசியுற்றார்
தண்டன் முதற்கணவர் தாம். (௨௮)

பாவையர்கள் சில்லோரார் பத்திரைதன் பாங்காகித்
தாவில் கவிகைக டாங்கியே—மேவவெழில்
வெண்கவரி வீசிப்பல் வேறுசி கள்புகன்று
தண்மலர்க டூய்ப்போர்த்தார் தாம். (௨௯)

பார்முழுது மீண்டிப் படையார்க்கும் பேரோதை
யார்கலியின் வாயடக்கி யாரவெங்கும்—கூர்தருவெம்
பூழியெழுந் தம்மா புவிவான் பதவிமறைத்
தூழியிருள் போற்பரந்த தூற்று. (௩௦)

இப்பெரிய சேனையுற வெங்கோ னெழுந்துசினத்
துப்புடன்போய்த் தீயதக்கன் றன்மகஞ்செய்—வைப்பணுகித்
தன்புடையர் தானைத் தலைவர்கட் கொன்றுரைப்பான்
வன்புருமே றட்க வலிந்து. (௩௧)

பற்றலரு ரட்ட பரனையெள்ளி நீக்கிவெய்யோன்
மற்றவர்க்கொண் டாற்று மகச்சாலை—யுற்றவுயர்
வெய்துகெடு வாயி லிவர்சூற் றொடுசேமஞ்
செய்துநனி காத்திரென்றான் றே. (௩௨)

என்றலுமே சேனையோ ரிஞ்சியயன் முற்றுமுற்றி
நின்றனர்வான் வாய்தொறு நீர்மையுறச்—சென்றனர்வெந்
தக்கனவன் றானையாய்த் தாமெதிர்ந்தார் தம்மையட்டு
மிக்கவருன் றுய்த்தார்த்தார் வேர்த்து. (௩௩)

வீரபத்திரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௭௨௭.

யாகசங்காரப் படலம்.

மாகமன்சேர் மாதுடனே மாவீரன் வன்றக்கன்
யாகமுறு சாலை யிடத்தெல்லை—யேகலுமே
தீர்த்தனொடு தேவிதனைச் செப்பயன்முற் றேவரெலாம்
பார்த்தனரச் சுற்றார் பதைத்து. (க)

மடங்கல் வரவுகண்ட மானினம்போல் யாக்கை
நடுங்கினரோண் சிந்தி நகைபோ—யொடுங்கி
யுயிரில் லவர்போ லுணங்கியிவை சில்ல
வயர்வுற்றுச் சொல்லலுற்றா ராங்கு. (உ)

ஈசனுங்கன் மாதும்வந் தெய்தினா ரென்பரன்னார்
மாசினத்தின் காட்சிநல்க வந்ததென்ப—ராசின்றிப்
பேசினிவர் சீற்றம் பெரிதென்பர் நம்முயிர்க்கு
நாசம்வந் திட்டதென்பர் நன்கு. (ங)

தக்கன் றனக்கிறுதி சார்ந்தந்த தின்றென்பர்
மிக்கதோ ரூழியை யார் வென்றதென்பர்—முக்கணனை
வெய்யசினங் கொண்டிகழ்ந்தோர் வீவரன்றே யென்பதற்கோ
ரையமே யில்லையென்ப ராங்கு. (ச)

ஈடறுமா பூதரெங்கு மேவலைந்தா ரென்பாரிங்
கோடவரி தென்பா ரொளிக்கவிட—நாடவரி
தென்பா ரினிச்செயலென் னென்பார்கு ழங்கியுற்ற
வன்பார் கயம்போன்றார் வாய்ந்து. (ரு)

அஞ்சினரிவ் வாறுரைத்தே யண்ட ரரந்தைமிகச்
செஞ்சரண்சார் பூதர் சிலர்சூழக்—கஞ்சமலர்த்
தாள்விமலை யோடுசென்று தாவுசின வீரனன்னான்
வேள்விபுரி தன்மைகண்டான் வேர்த்து. (சு)

இடித்தா லெனநக் கெரிவிழியிற் காலப்
பிடித்தான்கொம் போதை பிளந்த—தடித்தானம்
விண்டதுமா ஞாலம் வெடித்ததுமா மேருநனி
மண்டு முயிர்துடித்த மற்று. (எ)

எழுகின்ற வோதைகேட் டேரிமையோர் யாரும்
விழுகின்றார் சால வெருவி—யழுகின்றா
ரோடுகின்றார் வேள்வி யொழிந்ததோ வென்றுசொலி
வாடுகின்றார் மீளுகின்றார் வாய்ந்து. (அ)

காலமதில் வீரன்போய்க் கஞ்சன்மா னுட்கமகத்
தாலமுறத் தக்கன் றகநோக்கிச்—சாலவஞ்சி
யெக்கருமஞ் செய்வ தெனவுழந்து தேறிமன்போ
னுக்கிரனைப் பார்த்துரைப்பா னென்று. (௯)

இங்கணம்வந் துற்றதென்கொல் யாரைநீ யென்னயான்
சங்கரன்சேய் தக்கநின்றன் சார்மகத்தி—லங்கவற்கு
நல்கு மவிப்பாக நல்குதற்கா வப்பரன்சீர்
மல்கருளிற் போந்தெனென்றான் மன். (௧௦)

சாற்றவான் றக்கனவி சங்கரனுக் கில்லையெனப்
போற்று மறையெழுந்து பொள்ளெனவோ—ரேற்றுடையான்
மாறி லிறைவன் மகத்தி லவற்குநல்குங்
கூறிதுநீ யீதியென்ற கூர்ந்து. (௧௧)

நிலைமையிலான் கேட்ப நெடிதின்ன கூற்று
னலமறைகள் சாற்றவெய்யோ னல்காத்—தலைமைகண்
டத்தனவன் றொல்சீ ரறைந்தேத்தி யங்ககன்று
தத்தமிடம் போயவன்றே சார்ந்து. (௧௨)

போதலுமே தக்கனைத்திண் போர்வீரன் பார்த்துமறை
யோதுபொருள் கேட்டியன்றே யுண்ணினைந்தே—யீதியவி
யத்தனுக்கே யென்ன வணங்கோடு காணும்
பித்தனுக் கீயனென்றான் பேர்ந்து. (௧௩)

ஆங்கதனைக் கேளா வயனுதி யர்ப்பாரா
நீங்களுமே மற்றவன்பா னின்றீர்சீ—ரோங்கமலற்
கின்னவிநல் காதெள் ளிசைவு நுமக்குமென்று
னுன்னருமா வீர னுருத்து. (௧௪)

என்றலுமே யன்னவரு ழேய்வினது கேளார்போ
லொன்று முரையாரா யூமரென—நின்றிடலு
மின்றயங்க வீரன் விழித்து வெகுண்டிவரே
ணன்றென்று னுமுறவே நக்கு. (௧௫)

கடித்தா னெயிறுசெந்தீக் கான்றனனங் கையிற்
பிடித்தான் வலாத்தண்டம் பேர்ந்து—தடித்தார்
கடித்தா ருஞ்சாயக் கண்டசக்க னுட்க
வடித்தா னரிவீழ்ந்தா னங்கு. (௧௬)

விண்டுமுனம் வீழ்தலுமே வீரன் மலரோனைக்
கண்டுநனி குட்டக் கவிழ்ந்துவிழ—வண்டுமென்ன
வாக்குறுமின் றன்னைமற்ற மாதர் தலைவாளான்
மூக்குமுலை கொய்தான் முனிந்து. (௧௭)

பீடினார் வீரனிப் பெற்றியினன் னார்முனஞ்
சாடினான் கண்டங்கட் சாரவரு— மோடினா
ரோர்ந்துலந்தார் வீழ்ந்தா ரொளித்தற் கிடமிலெனத்
தேர்ந்து சிதறினார் சேர்ந்து. (௧௮)

ஆய பொழுதிலிரி யம்புலியைக் கண்டிறையோர்
சேயடியாற் சின்னமுறத் தேய்த்துவிட்டுக்—காயருண
னச்சங்கொண் டோட வவன்றன் னெயிறுடைத்து
மெச்சுபகன் கண்பறித்தான் வேர்த்து. (௧௯)

சீற்றமிகு வீரன் றெருமந் திரிந்தயருங்
கூற்றன் றலைதுமித்துக் கொன்றனரி—சாற்றுகுயி
லங்கமுறீஇ வானேக வன்னான் றனைத்தடிந்து
வெங்கனல்கை நாவரிந்தான் வேர்த்து. (௨௦)

செந்தழலோன் றேவி திகழ்நாசி யைக்கிள்ளி
யெந்தைபிரான் சாடலுமே யேணிருதி—நொந்தடியில்
வீழ வவனைவிட்டு வெவ்வருணன் காறனைதன்
மாழ வவர்த்தடிந்தான் மற்று. (௨௧)

எட்டென்னு மாசையா னேங்கியஞ்சி யேகலுமே
கிட்டினான் வைதான் கெடுத்தலின்றி—விட்டனனே
ரொண்சோ ணிதபுரக்கோ னோட வவன்றலைசீ
ரண்சோதி வீட்டினா னங்கு. (௨௨)

மணிகளவிர் சாலையார் மாமகத்தின் றெய்வம்
பிணையினஞ்சி யேகப் பெருவிற்—கணைதொடுத்தே
யன்னான் றலைதுமித்தா னையனவை தேர்ந்தயனீன்
மன்னுங் கெழுந்தான் மருண்டு. (௨௩)

வலைப்பட்ட மான்போன் மயங்கிவெய்ய தக்க
னலைப்பட்ட நெஞ்சினனா யாற்று—தலைப்பட்ட
விம்மா மகமென்மு னீறுபெறு மோவென்னா
விம்மா விவைநவின்றான் வேர்த்து. (௨௪)

வேதனுரை வாய்மையால் வேள்வி புரிந்தியா
னேதமிலா னல்குவள மெய்தினன்பி—னாதிதனைச்
சிந்தைசெய்தே னில்லேன் சிவையையுநல்கு நீர்மையினா
னிந்தைசெய்தே னந்தைகொடி தின்று. (௨௫)

மறைமுறையிற் சற்கு வழங்கு மவியின்
முறையை விலக்கினேன் முன்னே—யறைதகிசி
வாய்மை தனையிகழ்ந்தேன் வந்தமக டன்னைவெறுத்
தாய்வானை நிந்தைசெய்தே னங்கு. (௨௬)

அன்றியுமே வீர னவியீதி யாலெனலு
நன்றெனவே யீந்திலே னன்மைபிலேன்—மன்ற
வுறுதிதனை நாடிலே னுற்ற வெவர்க்கு
மிறுதிதனைத் தேடினேன் யான். (உ௭)

வேதப் பொருளுணர்ந்தும் வித்தகனை நிந்தித்துப்
போதிறத்தற் கேதுற்றேன் புந்தியுழ்—மீதுசெலு
மென்னத் தருமா றினைந்துரைத்து நெஞ்சொடினி
யென்னசெய்வ தென்றெணினு னீண்டு. (உ௮)

பூதர் பரப்பும் பொருவீர னேண்சினரு
மாது தகவு மனக்கண்டிப்—போதிங்க
ளேடரிதென் றன்னியும்ப ருற்றமைபோற் செய்கிலனென்
ருடலன்முன் னின்ரு னவன். (உ௯)

கண்டதனை வீரன் கனன்றுதக்க நீயானை
யண்டரொடு மெள்ளினு யன்னதாற்—றண்டமிதென்
றெற்றிகழ்வாள் கொண்டவன்ற னென்சிரமீர்ந் தங்குநல்கத்
திற்றியெனத் தின்றதுசெந் தீ. (௩௦)

அங்கியுண்ண வேதவல்லி யாதியரோர் மாமகளிர்
தங்குழல்கள் சோர்தரவே தாம்புலம்பி—யங்கணுற
மன்வண் குழையிறுத்து மற்றோர் தலைதடிந்தா
னுன்பத் திரகாளி யுற்று. (௩௧)

காளியுமா மீளியுமே காயத் தவர்முனிவர்
கேளி ரிவரைக் கிடைத்தெழில்கூர்—தாளிற்
படையிற் றடிந்தே பகர்தக்கன் வேள்வி
யடையத் தொலைத்தா ரடர்ந்து. (௩௨)

இற்றெலா ரோர்வேலை யோர்வீரன் றன்னிசைவாற்
சுற்றனிகர் நோக்கிச் சுலவுமதிற்—பொற்றைதகர்த்
துள்புகுந்தே யார்த்தா ருலைந்தெவரு மாங்கிரியக்
கொள்பரவை போல்வளைந்தார் கூர்ந்து (௩௩)

தியக்குற்ரு ரஞ்சித் திடுக்கிட்டார் நெஞ்ச
மயக்குற்ரூர் விஞ்ச மறுகி—யுயக்குற்ரூர்
நற்றவரும் வானவரு நாடெண் டிசையினரு
மற்றவரு வந்த வரைப்பு. (௩௪)

இருகுரவர் தம்மை யெழில்கூர் மனையைத்
தருமகரைச் சுற்றத்தார் தம்மைக்—கருதி
விளிக்கின்ரூர் சால வெருவிப் பிணைத்து
வொளிக்கின்ரு ரந்தணராங் குற்று. (௩௫)

போர்க்களமாஞ் சாகரத்தார் புங்கவரை மாதவரை
யார்க்கக் கலக்கிவல்லோ ரங்கிரியப்—பார்க்கின்றார்
சிந்தை தியங்கச் சிரத்தைக் கறிக்கின்றார்
தந்தங் கறகறெனத் தாம். (௩௬)

மூறிக்கின்றார் திண்டோண் முழுவென் புடலங்
கறிக்கின்றார் நாவோடு கண்ணைப்—பறிக்கின்றார்
தேய்க்கின்றார் செந்நீர் செறிந்தோடத் தேவரையே
மாய்க்கின்றார் பூதர் வளைந்து. (௩எ)

கரக்கின்ற மாதவரைக் கண்டுபிடித் தங்க
மாக்கொம் பெனவொசித்து வாயிட்—டிரக்கின்ற
வெங்கழுகும் பேயும் விரும்பவண்டர் தங்குழா
மங்கழவே யீகின்று ரார்த்து. (௩அ)

நெய்யுண்டார் பாலுண்டார் நேரி லவியுண்டார்
துய்யுண்டார் தேச்கெடுப்பச் சூழ்பூத—ரையர்
தவித்தா ரிரிதரவே தாவியெழு மூத்தீ
யவித்தார் மகமழித்தா ராங்கு. (௩௯)

தீவக்குண்டத் தொள்வேதி தன்னைச்சாய்த் தங்கண்
றுவக்குண்ட வாவின் றொகையை—யவிழ்க்கின்றார்
கங்கை யலையிற் கறங்கிச் செலவிடுவார்
செங்கையுள வீரர் சிலர். (௪௦)

தக்கன் மருமக்க டம்மைப் பிடிக்கின்றார்
மிக்க கருமம் விளக்கின்றார்—தொக்கவவர்
தங்கணுயர் மார்பின் றடத்திற் புடைக்கின்று
ரங்கணுமிழ் விந்தா ரவி. (௪௧)

குட்டென்பர் போழென்பர் கொல்லென்பர் தேயென்பர்
வெட்டென்பர் குத்தென்பர் வீழ்த்தென்பர்—கட்டென்பர்
வெம்பூத ரிவ்வோதை மேவியதே யெவ்விடனு
மைம்பூத மச்சமுற வாங்கு. (௪௨)

கையற்றார் காதற்றார் காலற்றார் கண்ணற்றார்
மெய்யற்றார் நாவற்றார் மேவுருவி—னையற்றார்
காயத்தா ரோடு களத்தா ரெவருமே
காயத்தா ராயினராங் கண். (௪௩)

இத்திறத்தி னுரையுமே யேந்த லணிகமொடு
பத்திரைதன் சேனையுமே பாற்றவிற—னத்த
னெழுந்தான் மகத்தி னிறப்பதனைக் கண்டான்
செழுந்தா வெரியிற் சினந்து. (௪௪)

பரமனையென் பான்மையர்க்கிப் பண்புறுமென் றெண்ணான்
றெருமந்து வீரன்மேற் சென்று—பொரவினைந்தே
யுன்னினன்வீ வேங்கை யுடைந்தமையாற் றன்சீற்ற
வன்னியைப்புள் ளாக்கினான் மால். (௪௫)

முன்னின்ற புண்மேன் முராரிபொருக் கென்றேறி
மின்னைம் படைதாங்கி வேள்வியிட—மன்னி
யெடுத்தனன்சிங் கைவாய்வைத் தேறுநீ ருட்கப்
படுத்தனன்பே ரோதை பட. (௪௬)

தீச்சிகைநன் கீந்த சிலைவளைத்து மால்கணைக
ளோச்சினன்றின் வீர னுறுபடைமேன்—மீச்செலுஞ்சீர்க்
காளிகளுங் கூளிகளுங் காய்ந்தரியைச் சூழ்ந்தரிதாய்
நீளிகணோர்ந் தாற்றினார் நேர். (௪௭)

தண்டா ரரியமர்தன் றானைமுற்றுங் கொண்டாற்றல்
கண்டா னகைத்தான் கவின்வீர—னண்டானோர்
போரதனைச் செய்யவித்தன் பூமி சிறிதெனவோர்
தேரதனை யுய்த்திட்டான் றேர்ந்து. (௪௮)

மறையா யிரம்புரவி மன்கே தனங்கள்
கறையார் படைமீக் கவிந்த—பொறையார்தே
ரங்கனொல்லை மேவிற் றயனறிவு பெற்றெழீஇத்
துங்கமக மாய்வுகண்டான் சூழ்ந்து. (௪௯)

விண்ணிழிதேர் மேலே விரைவினயன் பாகெனய்தி
முண்ணெடுங்கோல் கொண்டுகைத்து மொய்ம்புடையோ—யண்
வீறிரதந் தன்னையுய்த்தான் வீரநீ தேவியோ [ணனிற்கோர்
டேறுதியென் றேத்தினா னிங்கு. (௫0)

செங்கமலன் மேற்கொள் சினஞ்சிறிது நீங்கியத்த
னங்கணன்னை யோடதன்மே லாகவயன்—பொங்கனிக
வீட்டந் தனைநீக்கி யோரிமுன் னுய்ப்பவல
னாட்டமுறப் பார்த்துரைத்தா னன்கு. (௫௧)

தெழித்தபுனல் சென்னியிற்கொ டேசார் சிவனைப்
பழித்ததக்கன் றன்னையடல் பண்பே—யழித்துமக
மன்னவன்பா லுற்றவரை யங்கடுவ தென்னைசொன்னீ
யென்ன வியம்பினன்மா லேய்ந்து. (௫௨)

பரமன் றனையிகழ்ந்தோன் பண்ணு மகத்தில்
விரவியவி யுண்டவர்க்கு வேத—முறைதருமுன்
றண்டமது செய்தனநின் றன்னையுங்கொல் வோம்வலையேல்
விண்டதுநீ காத்தியென்றான் வேந்து. (௫௩)

வீரனது கூற வெகுண்டுமால் விற்குனித்தே
மாரியெனப் பூதருலே வான்பொழியச்—சூரியோ
டத்தனது கண்டுகைத் தாடகமா வெற்பினையே
யொத்த தனுவளைத்தா னோர்ந்து. (ருச)

செற்றமிக வையன் சிலைவாங்கி னன்சிறிதே
பற்றினா னுறைகொளப் பாமநீர்—வற்றினகல்
நீண்டபுவி கம்பமுற்ற கேழ்கிளர்பல் காண்டந்தூய்
நீண்டவன்மெய் போர்த்தா னெடிது. (ருரு)

வீராதி வீரன் விடுகணைக ளேபடவே
யோரா யிரங்கோன்மா லுய்க்கமன்மே—னோராவவ்
வம்பொத் தனது யரிநுதன்மீ தெம்பெருமான்
வெம்பொத் திரம்விட்டான் வேர்த்து. (ருசு)

ஏவுகணை மாயனுத லெய்தவவன் சோர்தலுமன்
மாவிரதத் தூன்றினன்வின் மால்யர்த—லோவளவு
மன்னு னெதிர்தாலு மண்ணலுமே நேர்ந்தனன்போர்
முன்னுப் புரிந்தார் முறை. (ருஎ)

போரிவ் வணம்புரியப் புண்ணியன்மா றிண்ணுரத்தில்
வாரியண லன்னபடை மாழவுய்த்தான்—சோரவுள
முய்திறனின் றேர்ந்தெழுந்த வொள்ளரியை நோக்கியத்தன்
செய்நியம மொன்றுரைத்தான் றேர்ந்து (ருஅ)

மெய்வதத்தை யார்க்கும் விரைவி னிழைக்குமா
தெய்வப் படைகள் செலுத்தமா—லவ்வனைத்து
மவ்வப் படையா லகற்றினு னேற்றுவருந்
தெவ்வர்ப் படுத்தான்றன் சேய். (ருகூ)

அரியதன்பின் வீரன்மே லம்புபல வெய்யச்
சரமவற்றை மாற்றிமால் சார்ங்க—மிருதுண்ட
மாக்கியத்த னீரம்பா லன்னவனூர் புள்சிறையைப்
போக்கியொல்லை யுய்த்தான் புவி. (சுo)

மாயவனுந் தன்மையினுன் மால்பல் கணைரைநல்க
நாயகன்முன் மைம்முகில்போ னண்ணுதலு—மேயவரைப்
பாழியந்தோள் வீரன்கட் பாயனலா னீறுக்க
வாழியைச்செல் கென்றுவிட்டா னுங்கு. (சுக)

விடுத்த திகிரிதனை வீரனெழிற் கையாற்
பிடித்து விழுங்கினன்மால் பேர்த்து—மெடுத்திடுதிண்
டண்ட மெறியத் தடுத்தான்றன் பொற்றண்டா
லண்டர் தொழுந்திறலோ னுங்கு. (சுஉ)

சங்காரஞ் செய்தண்டந் தான்விழலும் வாள்விடுப்ப
வுங்காரஞ் செய்தா னுமைமைந்த—னங்காரம்
மேனியன்மெய் வேர்த்துநின்றான் வீர வெகுளலென
வானி லெழுந்ததரன் வாக்கு. (௬௩.)

விண்மொழியைக் கேளா விமலன் சினமகல்போ
தண்மணித்தேர்ப் பாக னதுநோக்கிப்—பண்மகத்திற்
பேதையனா னுண்ட பிழைபொறுப்பா யென்றவன்றாட்
போதையன்பிற் றாழ்ந்தான் புலர்ந்து. (௬௪)

ஆரணனை நோக்கியத்த னஃதாக வென்றருள
காரணனு மன்னா னலங்குலவு—பேரருளின்
றன்மையைக்கண் டண்டிதுவாந் தக்க வமயமெனா
நன்மையுற வேத்தினா னன்கு. (௬௫)

பாரவரி வில்வீட்டிப் பல்படையு மேசிந்திச்
சீரமரு மாழியுமே செல்லநுங்கிப்—போரிலெனை
வென்றுபுகழ் வேய்ந்தனையேன் மேதக்க வீரமுற்ற
நின்றகைமை யாருரைப்பர் நேர்ந்து. (௬௬)

தக்கன் புரிபூ சனைவிழைந்து வேள்வியின்கட்
புக்கனனுள் புந்தியிலேன் புண்ணியனே—மிக்கநின்னா
லீதுபெற்றே னந்தோ விறையோன் றனையிகழ்ந்து
தீதுபெற்றோர்ச் சேருவரோ தேர்ந்து. (௬௭)

ஆதி யிறையையொவ்வா ரன்னவரைச் சேர்ந்தவர்க்கு
வேத மிசைக்கும் வியன்றண்ட—மீதெலாம்
பேதியாதாற்றினாய் பேதையேங் கட்கினைய
நீதியா மெந்தாய் நினக்கு. (௬௮)

விழியின் முறுவறலின் வெய்துயிர்ப்பி லார்ப்பின்
மொழியி லுலக மூடிப்பா—யிழிதகையோன்
வேள்விக் கிறுதி விளைத்தனைநீ யாவுமே
மாள்விக்கினார்தடுப்பார் வந்து. (௬௯)

இறுதிசெய்தல் சீற்றமின்ப மேயாண்மை யென்னா
வறைசத்தி நான்கரனுக் கையை—பறைகாளி
மன்கவுரி மும்மைபெற்றோர் மற்றதுகொள் சத்தியா
னென்கு மறைக ளினிது. (௭௦)

ஈசன் பெருஞ்சத்தி யென்னிலுறு பின்னமன்று
பேசன் பவற்குப் பெரிதுடையேன்—தேசிழந்த
நேமியர்ச்சித் தெய்துகின்றே னீபொறுத்தி குற்றமெனா
வாயினைத்தான் வீழ்ந்தா னரி. (௭௧)

தீர னரிக்கன்பு செய்தணிய காலைதனிற்
பாரிடங்கள் சூழநந்தி பன்னவர—னாரியொடு
வீங்குவிடை மேற்றோன்ற வீரனச்சத் தோடிறைஞ்சப்
பாங்குளருந் தாழ்ந்தார் பரிந்து. (எஉ)

கண்டனள்வேள் விக்கட் கவுரி கழல்கையுரந்
துண்டந் தலைதோ டணிந்துவிழ—வண்டரும்வெந்
தக்கனுயிர் போய்க்கிடந்த தன்மையினை நீங்கியருண்
மிக்குவாச் சொல்வாள் விதந்து. (எங)

தின்னா தனைநோக்கிச் சம்புவே வேள்விக்கு
மன்னான வற்குமங்கு மற்றெவர்க்கு—மென்னாண்
முடிவுற்ற தென்பர் முதல்வநின்சீர் பேணார்
மடிவுற்றார் வீரனான் மாய்ந்து. (எச)

மூந்து மிவரை முடித்தி யெனமுடித்தாய்
மைந்தன் றனைக்கொண்டு மற்றனைய—ருய்ந்துகுறை
போயினுயிர் பெற்றெழுவான் புண்ணியனே மிவ்வாமு
நீயினிது நல்கென்றா னோர்ந்து. (எரு)

என்று தொழுதே யிறைவி யியம்பலுமே
நன்றாரு ளென்ன நகைத்திறைவன்—றன்புடையா
ராண்டகையை நோக்கிமகத் தாங்கிறந்தார் தம்முயிரை
யீண்டுருவிற் சேர்த்தியென்றா னீங்கு. (எசு)

வீர னதுதேர்ந்து மேனா ளெனவிளிந்தீர்
யாரு மெழுதி ரெனநவிலச்—சீரமார்
சோருமையர் மாமுனிவர் துஞ்சி யெழுந்தவர்போ
லாருயிர்தாம் பெற்றெழுந்தா ராங்கு. (எஎ)

தண்ட மியற்றிய தூஉந் தாவுயிர்மெய் பெற்றதூஉங்
கண்ட கனவுபோற் கண்டுணர்ந்தார்—மண்டெவருஞ்
சிந்தை மருண்டு சிவனை யிகழ்ந்ததினால்
வந்தபழி யுன்னிநைந்தார் மற்று. (எஅ)

மன்வீரன் றன்னோர் மருங்காகத் தேவியுடன்
மின்வீசு செஞ்சடையெம் வித்தகனைப்—பொன்வீசு
மந்தாரத்தார் கண்டஞ்ச வஃதுணர்ந்தே யஞ்சலென்றான்
கந்தாரத்தார் காளத்தான் காண். (எகூ)

என்றிசைக்க வீச னிமையோர் மகிழ்ந்தணித்தாய்ச்
சென்றிறைஞ்சித் தீயதக்கன் செய்மகத்தி—னின்றிருந்த
வந்தையுளே முன்வந் தருள்புரிந்தாய் மைந்தர்க்குத்
தந்தையன்றி வேறுண்டோ சார்பு. (அ0)

வேதத் திறங்கடந்த வேள்விப் பலியருந்தும்
பேதைச் சிறியேம் பெரும்பகலும்—பாதகத்தி
லேதப் படாமே யிமைப்பி லதுதொலைத்த
வாதிக்கென் செய்வ தடுத்து. (அக

இங்குன் னடிபிழைத்தோ மெல்லோமும் வீரன்ற
னங்கரத்தா லூறுபட்ட வாறெல்லாம்—புங்கவனே
பங்கங்க ளன்றே பவித்திரமாய் மற்றெங்க
ளங்கங்கட் காமே யணி. (அஉ

கங்கை முடித்ததூஉங் காய்கனலை யேந்தியதூஉ
மங்கணூ ரால மருந்தியதூஉஞ்—சங்கரனே
நங்கையுமை காண நடித்ததூஉ முற்பகலு
மெங்கண்மேல் வைத்தவரு ளே. (அங

ஐய பலவுண் டறிவிலே னின்றனக்குச்
செய்ய வருபிழைகள் சிந்தைகொளே—றையலத்த
வென்ன வதுதணிந்தா மென்னலும்பொற் றாளிறைஞ்சி
யன்னமகிழ்ந் தாடினா ருற்று. (அச)

அன்னபொழு தத்த னயன்முதலாந் தேவர்மே
லின்னருட்கண் வைத்தே யியைந்தருந்து—மன்னரசு
மூன்றிறத்திற் செய்திரென முன்னோன்சீர் போற்றினார்
யின்றனயற் காணான் விதி (அரு)

தக்கன் சனத்தோடு தானெழாத் தன்மைகண்டு
நக்கனற்றா னங்கிறைஞ்சி நான்முகத்தோன்—மிக்கதண்ட
மையசெய்தி கையனெழ வாருள்செய் கென்னவர
னுய்யவருள் செய்தா னுவந்து. (அசா)

இறையருள்கண் டேந்த விறைஞ்சிவெய்ய தக்கன்
குறையுடலோர் பூதம் கொணர்தி—யிறையினென
வீர்த்துவந்து மன்முனுய்ப்ப வேய்மைத் தலைகண்டு
சேர்த்தியெழு கென்றான் சிரித்து. (அஎ)

எழுந்ததக்கன் முன்னின்ற வேந்தலைக்கண் டஞ்சி
விழுந்திறைஞ்சி நாணியின்னல் வேலை—யழுந்தினனால்
விஞ்சுபாற் காணு வெருக்கொள்ளத் தக்கவினி
யஞ்சலைநீ யென்றா னரன். (அஅ)

மேடமுகத் தக்கன் விமலனிணைத் தாளிறைஞ்சிக்
கோடலிலா வுள்ளத்துக் கோமானே—நீடுவினை
மாலயன்போ லுன்னினின்றன் மாயையா லெள்ளினேன்
காலவறி வில்லனென்றான் றான். (அகூ)

காலை யதிலம்மை காளிதன்ஞே டுக்கிரற்கூய்
வேலவனந் தேவியென வெந்நீவி—யேலவர
மீந்தா ளரியயன்மா லேனையரு மேத்திநிற்ப
வாந்தா ஞுரைப்பா னவர்க்கு. (௯௦)

வம்மினயன் மாலாதி வானவர்நீ ரெள்ளின
தெம்மைமுன் ஞூழ் நாஞுற் றிரங்கலீ—ரம்மவென்று
னன்னவனைப் போற்றவும்ப ரையனங்க னேகிஞெ
ஞுன்னும் பரிசனங்க ளோடு. (௯௧)

ஓரற் கருங்கைலை யுற்றுமையோ டத்தனெறூழ்
வீரற்கு விண்மேல் வியன்பதவி—யார
வளித்திருத்தி யாங்கென்ன வன்னவர்தாள் போற்றிக்
களித்துவிடை பெற்றுன் கணத்து. (௯௨)

நீங்கையருள் பொற்றேரிற் சார்ந்திருவர் தாமுமிவர்ந்
துந்திடவே பானுகம்ப ஞெண்பதம்போ—யந்தளியிற்
றூவியலார் சாரதர்கள் சூழ்தரவே மாவீரன்
றேவியுடன் வீற்றிருந்தான் சேர்த்து. (௯௩)

யாக சங்காரப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௭௯௮.

அடி முடிதேடு படலம்.

முன்னிறைவன் வந்திடுங்கா ன,முன்னமரர் தம்முனயன்
றன்னமர்சேய் தக்கன் றனைநோக்கி—யென்னுணர்ந்தா
யென்னியற்றி யென்கருதி யாரிடத்திற் பெற்றனைதா
னென்னையுற்று யாது னெண்ணம். (௧)

மாய்விலதோர் வானவர்க்கு மாதவர்க்கு மற்றவர்க்கு
மேய்தருமோர் கூற்ருஞு யேண்டொலைத்தா—யாய்பெரியர்
சொன்னதூஉ மோர்ந்திலாய் சோதிதனை யெள்ளிஞெ
யிந்நிலைய தாயிஞு யிங்கு. (௨)

அயர்த்தனையெங் கோன்மேன்மை யஃதுன் னளவன்
றுயிர்த்தொகைகட் கெல்லா முளதே—மயக்குற்றுய்
முற்றுணர்வு பெற்றளிக்கு மொய்ம்பெங் கணிஞுமுண்டங்
குற்றருளி னீக்கினன்றே வோர்ந்து. (௩)

ஆதலினா லண்ணனற்றா னர்ச்சனையே செய்திபவத்
தீதகற்றி யின்னருளே செய்குவனென்—றோதமைந்த
னாய்திறமா முங்கணா முன் னாற்ற மயலத்தனருள்
செய்த னுரைத்தியென்றான் றேர்ந்து. (௪)

முன்னலரோன் மைந்தன் முகநோக்கி முன்னவின்றோ
மின்னமுமக் காதை யியம்புவோ—மென்னவவன்
மேலதோர் மெய்ப்பொருளா மென்றிறைவன் வந்தருள்செய்
கோலமுன்னிச் சொல்வனன்பு கூர்ந்து. (௫)

சதுர்யுகமீ ராயிரங்கள் சாரினெனக் கோர்நா
ளாதுவந்தி சேரவிரு ளாகான்—மதிமருண்டு
கண்டுயில்வ னவ்வெல்லை காயங்கோ ளாவொடுங்கு
மண்டர் கிளையொடுங்கு மாங்கு. (௬)

மண்ணு ருயிர்கள் வறந்திறுதி யாகுமே
விண்ணோர் பதங்கள் வியன்முனிவ—ரெண்ணாரு
மெண்ணுசன லோகமிசை யெய்துவர்நாட் கடல்பா
ருண்ணுபுபோங் கீழ்சா ருலகு. (௭)

மூன்றீ ரெழுந்தோங்கி மூவுலகும் போர்த்தெங்குந்
தன்னீர்மை யாகுஞ் சமையத்தான்—மன்னீ
ளிலையிலிறை தானுன்னி யெய்குழவி யேபோன்
மலிகண் டுயிலுமே மால். (௮)

கண்டுயிலு கின்றபடி கண்டு சனலோகத்
தண்டறவோர் போற்றவிழித் தங்கதல—மண்டயங்கக்
கோல வுருக்கொடுமால் கூறெயிற்றிற் பாரெடுத்து
மூலமென வைத்தகன்றான் முன். (௯)

அற்போது நாலுகமோ ராயிரமு மேகவே
யெற்போது தோன்றியதி யானுணர்ந்தே—ளிற்றியாத
முந்தைநிலை யுற்றகொம்பின் மொய்பா ரெடுத்தோமென்
றந்தைகொடு துஞ்சினன்மா லாங்கு. (௧௦)

ஆனபொழு தண்ட ரவுணர் நரர்விலங்கே
ரேனையுயிர் யாவையுமே யர்ணளித்தே—வானவரை
யோவினிலை யுய்த்தேனென் றுன்னி யெனையலதோர்
தேவில் லெனவெழுந்தேன் றேர்ந்து. (௧௧)

துஞ்சுறுங்காற் றுஞ்சியெழுந் தோறுமெழுந் தொல்லுயிர்க்குத்
தஞ்சமெனை யன்றியொரு தாதையிலை—விஞ்சுபொருள்
யானென் றெனைவியந்தே யெப்பொருளு மீந்தமையான்
கோனென் றெனைமதித்தேன் கூர்ந்து. (௧௨)

அன்னபொழு தாழியின்மா லந்தையொடு துஞ்சக்கண்
டுன்னி யெழில் கூர்மா வுறையுமணி—முன்னமிசை
பெற்றித் துயிலுணர்தி யென்னவெழு மாயனையார்
சொற்றியெனத் தாதையென்றான் சூழ்ந்து. (கடு)

தந்தையென வந்தவர்க டாங்க ளுதவுகின்ற
மைந்தர் தமக்குரைசெய் வாசகமஃ—தந்தியெலா
முந்தையெமக் கீது மொழிந்த தியல்பன்றா
லெந்தையென்றெண் யாம்பிரம மே. (கச)

உந்தி யிருந்துவரு முண்மை யுணராமன்
மைந்த னெனநினைந்தாய் மற்றெம்மை—யிந்தனத்திற்
றோன்றுமெரித் தேவுக்குச் சொல்லதுவே தாதையிது
வான்ற சழக்குரைய தன்று. (கரு)

நின்னுடைய தந்தையென நீயே நினைவியந்தா
யன்னதனை விட்டிடுதி யாந்தவத்தி—னன்னலத்தான்
முன்னமொரு தூணின் முளைத்தா யவற்றினு
லுன்னிலதும் மாண்பொருளா மோ. (கசு)

தூயமக னும்பிருகு சொற்றிடுமொ சாபத்தா
லாயபிறப் பீரைந் தடிக்கடியே—நீயெடுத்தாய்
மீண்டுருவம் யாவும் விதித்தனங்கை சேந்துள்ளது
கண்டிடுதி யென்றேன் களித்து. (கஎ)

நச்சுவண னென்றென்ன நக்கரனுன் சென்னிதனி
லுச்சித் தலைகிள்ள வோர்வின்றி—யச்சமாய்ச்
சாய்ந்தனையஃ தாக்குந் தகையிலாய் நன்றுநீ
யேய்ந்தெதந் தமைத்தருவ தீண்டு. (கஅ)

நேயமாய் முன்னமே நின்றனையே யீன்றுதவு
தாயும்யா மன்றியுநற் றந்தையும்யா—மேயவுனக்
காய விறையா மடிகள்யா மைந்தநம்
மாயமதான் மாழ்குறுதி மற்று. (கக)

பொன்னையன்றி யாங்கொலோ பூணைச் சராசாமு
மென்னையன்றி யாங்கொலோ வெல்லாநா—னுன்னுசிவ
னன்பகவ னன்பூத நான்யாரு நான்சோதி
நான்பரமெ னுண்பொருளு நான். (உ0)

என்று பலவுரைப்ப யானெதிர்போய்ப் போர்புரிந்தும்
வென்றியுற்றோர் மேலோர் விரைந்தெழன—வன்றிறன்மா
லேற்றெழுந்தோர் வில்வாங்கி யேவிடக்கண் டொண்குசையா
லாற்றியுய்த்தே னப்படையை யாங்கு. (உக)

மாயன் படைவிடுப்ப மற்றதுகண் டென்மருங்கின்
மேயபடை விட்டதனை வீட்டிவரத்—தூயசிவ
னல்கு படைவிடமா னனுமரன் பாற்பெற்ற
மல்குபடை யுய்த்தேன் வலிது. (௨௨)

ஒருதிறத்தி னீச னுதவு படைகள்
பொருவிறம்மி லாடல் புரிந்தே—யெரிகனல்கள்
சிந்தியுல கெல்லாந் திரிதலினால் யூழியின்க
ணைந்தநல்கு தீநிகர்த்த தாங்கு. (௨௩)

மாய்ந்தார் சிலவர் மருண்டார் சிலர்கனலாற்
றீய்ந்தார் கலிவறந்த செல்கரிந்த—வேய்ந்தாரு
மாரமர்செய் காலையெந்தை யாருளா லென்முகமா
நாரதன்வந் தொன் றுரைப்பா னன்கு. (௨௪)

நீர்முதனா மென்ன நினைந்தறைந்து செய்கின்றீர்
போர்முதரான் தேறீர் பொருபடைமு—னார்கொடுத்தா
ரன்ன துணைநீ ரதன்பே ரயர்த்தீரோ
வுன்னமதிற் றேற்றுமி னோர்ந்து. (௨௫)

வாதியா வின்று மலைதிரே யென்னினீ
சாதியா மெய்யறிவின் பானபொருள்—சோதியா
நள்ளுறவே தோன்று நனிகாண்டி ரென் றுணர்த்தி
விள்ளுறவே போனான் விரைந்து. (௨௬)

போயினன்சொற் கொண்டிலோம் புந்தி செருக்குற்றோ
மாயிரமாண் டெல்லை யமர்புரிந்தே தா—மாயவெலாஞ்
சித்தமுகந் தூழியின்கட் டீயி னடம்புரியு
மத்தனது நோக்கினா னங்கு. (௨௭)

அறிவறை போயினா ரந்தைமேற் கொண்டார்
சிறுவரிற்போர் செய்கின்றார் தீமை—யுறுவதுன்னார்
போய்நந் நிலையுணர்த்திற் போர்தணிந்து நிற்பரெனா
வாய்தந்தா னுள்ளத் தரன். (௨௮)

அண்டளவை தன்னிலுற்ற தந்தரம்பா னட்கங்குல்
கொண்டசுடர் சூழனென்னல் கூர்ந்ததியாங்—கண்டஞ்ச
வெற்படவே நாப்ப ணெரிவரைபோற் றோன்றினான்
றற்பரமாஞ் சோதி தனித்து. (௨௯)

தோற்று பரஞ்சோதி தொல்போ ருழந்தியா
மேற்ற படையை யினிதுவவ்வி—யாற்றலொடு
மாற்றருந் தன்மைத்தா வாறு தகன்றுபோய்ச்
சீற்றமிக னீங்கின்றேந் தேய்ந்து. (௩0)

நிற்றலும்யாங் கேட்ப நெடுவிசும்பி லோர்வார்த்தை
யுற்றெழுந்த தம்மா வுறுசிறுவீர்—மற்றுமதேண்
கூறுமரன் காண்பான் கொழுஞ்சோதி யீதடியு
மீறுமுறை தேருமென்றே யேய்ந்து. (௩௧)

அதுவினவிச் சிற்றம்விட் டந்தைதனி தில்லே
முதுசொற்று ராரெனவே யுன்னி—முதிர்சோதி
தான்முனிசொல் வண்ணந் தரிசிக்க வந்ததெம்மில்
வான்பொருள்கொ லென்றே மதித்து. (௩௨)

நீடிருவா ஞடுசென்று நீள்பா ரிடந்துபுக்கு
மோடிநாஞ் சோதி யுறுமுடிபு—காடிலவற்
றொன்று நலம்பெறக்கா ணுற்றோ ருயர்தலைய
மொன்று நவின்றுநின்றே மேய்ந்து. (௩௩)

முடிகாண்ப னென்றே மொழிந்தேன் றமியே
னடிகாண்ப னென்றே யரியப்—படியிசைந்தான்
காண்டற் கருஞ்சிறுவர் கையினால் வான்கதிரைத்
தீண்டத் துணிந்தமைபோ றேர்ந்து. (௩௪)

முராரிவெள்ளைக் கோல முயங்குருவங் கொண்டே
யொராயிரமா யோசனையே யோங்கு—பருமமுற்றுப்
பாரிடந்து கீழே படர்ந்து துருவிச்சென்
றாதலம் போயினு னங்கு. (௩௫)

பாதலமா ணுடிப் படர்தலுமே யானுமோ
ரோதிமமேர் கூர்வடிவா யும்பர்போய்—மீதமருஞ்
சீல முறுபுவனந் தேடிச் செலச்சோதி
சாலமேல் போயதம்மா தாய். (௩௬)

ஏனமாய்ப் பார்கீண் டெழுஞ்சோதி மூலமுறப்
போனமால் கீழ்போகப் போகவதன்—வானடியைத்
துன்னியே காண்கிலான் சோர்ந்தகந்தை தீர்ந்துமுந்தை
யுன்னுமுணர் வுற்றா னொருங்கு. (௩௭)

தொல்லை யுணர்ச்சிதான் றோன்றத் தெளிந்துகண்ண
னல்லுறழ் கார்மேனி யங்கரிமெய்—மெல்லத்
தரிக்கலாற் றன்மீளுந் தன்மையிலான் செல்லான்
பரற்சிங்கத செய்தான் பரிந்து. (௩௮)

என்று முணர்வரிய வெம்பெருமா னின்பதமே
யன்றியா னில்லையவை யர்ச்சிக்கப்—பொன்றியதென்
வன்பு பொறுத்திருதை மன்னடியே னோர்ந்திலனென்
றன்பினனி போற்றினு னங்கு. (௩௯)

ஆனபொழு தத்த னருளான்மா லெண்ணினனு
யேனவடி வோடெழுந்தங் கேத்திகிற்ப — யானுமென
மோதியமா னுளாலாண் டோரா யிரந்துருவிச்
சோதிதனைக் கண்டிலேன் சூழ்ந்து. (௯௦)

மீள நினையேன் வினையேன்சூழ் பொன்றுமென
மூளுஞ் சுடர்முடியை முந்தியெந்தை — நாளளவு
செல்லினும்போய்க் காண்பனென்றே சேண்செல்லச் சிந்தை
யொல்லுயிர்சோர்ந் தேண்டொலைந்த தூங்கு. [வெம்பி (௯௧)

அன்னந் திரிந்த ததுபொழுதொண் சோதியுணின்
றன்னரிய சித்தரென வுற்றமலர் — துன்னிவிண்போ
யஞ்சந் தனக்கறிவின் றுமினிப்போ மேலிறக்கு
மஞ்சிவனென் றெண்ணு தது. (௯௨)

மாலென் பவனு மருவுநிலங் கீண்டனன்போய்
மூல முணரான் முரணீங்கி — யேலச்
சிவனே சரணென்று தேர்ந்தவனி போந்தே
யவிர்வரையை நண்ணிநின்றா னாங்கு. (௯௩)

மூன்றுற் றிதையருள்செய் மூர்த்தியருள் செய்யினுய்யு
மிந்தப் பறவையென யானுமுன்னிப் — புந்திக்குண்
மால்போ யவர்ப்பரச மற்றவரங் கேகவன்பு
மேல்போ யாற்றுதித்தேன் மீண்டு. (௯௪)

வந்துதிரு மாலைநண்ணி வான்பொருள்யா மென்றிகலி
முந்துசம ராற்றி முனிமொழியுஞ் — சிந்தியா
தந்தைகொடு தேடலுற்றோ மந்தமுறும் வேலையவ
னந்தருளாற் போற்றினே னன்கு. (௯௫)

மண்ணிடந்தும் விண்பறந்தும் வான்சோதி யாதியந்த
நண்ணுகிலந் தேவருளா னன்குய்ந்தோங் — கண்ணுதலைப்
போற்றிவழி பாடு புரிதுமென யான்சொலவக்
கூற்றிற் கிசைந்தனன்மால் கூர்ந்து. (௯௬)

இருவருமே யெந்தை யியலுருவந் தாபித்
தருமலர்நன் மஞ்சனமு மூற்ற — பொருளமைத்துப்
பூசை புரிந்தன்பிற் போற்றி வணங்குதலு
மீசனவன் வந்தா னெதிர். (௯௭)

மைக்களமு மான்மழுவு மன்வரத மோடபய
மெய்க்கரமு நாற்புயமு மின்சடையு — முக்கண்ணு
மின்னரின் மருங்குமைபான் மேவவரன் யாங்காண
முன்னின் றருள்புரிந்தான் முன். (௯௮)

அங்க னிருவருமே யத்தனடி தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கருள்பெற் றீது புகன்றனமா — றுங்கமறை
யுன்னியலிம் மாண்பென் றுணராதே யாங்காணற்
கென்ன வெளிவருமோ விங்கு. (௪௯)

புந்தி மயங்கிப் பொருங்காலை யெம்முன்னிற்
செந்தழலின் மேனிகொடு சென்றருளி — முந்தறிவு
தந்து நினையுணர்த்தித் தாக்கமரு நீக்கினையா
யெந்திரம்யா மாட்டுவனீ யிங்கு. (௫௦)

உன்னை யுணரு முணாவுதந்தால் யாமுணர்வோ
மென்னிலெமக் கென்ன வெறுமுளது — முன்னமுறச்
செய்த பிழைபொறுத்தி சிற்பரனே யாங்களினி
யுய்திறநீ நல்கென்றா ருற்று. (௫௧)

என்று துதித்தலுமே யீசனீர் செய்தபிழை
யொன்று நினைகிலீ ரும்பூசை — நன்றுவந்தா
முன்னுவரங் கேளிரென வுன்பதத்தா ரன்பளித்தா
ளென்னநல்கிச் சோதியுற்றா னெய்ந்து. (௫௨)

கலந்தபோ தெங்கோன் கனற்பிழம்பாஞ் சோதி
விலங்கலாய் நிற்ப வியந்தே — யிலங்கச்
சிவலிங்க ரூபத்தைச் சேர்ந்துவலஞ் செய்தே
யவிரெம் பதஞ்சென்றே மாங்கு. (௫௩)

மாலொடுநா னேடசலம் வன்னிவரை யென்னநின்ற
தேலவ் வொளிகிளர்ந்த வேய்வதே — சீலச்
சிவநிசியா யிற்றரனைச் சிந்தனைசெய் துய்ந்தார்
தவவன்ப ரந்நா டனில். (௫௪)

ஆதலா லத்த னருள்பெறின்முன் னோதியுறும்
வேதமுத லோதின் விளங்காவாம் — பேதையரா
யுன்னார்க் குறுதே யுறுதரும் மன்புனித
ரன்னார்க் கவனருளு மாம். (௫௫)

நீயு மொடியவினை நீங்கலினா னித்தனிலை
யாயுமுணர் வின்றுற்ற தம்பரனே — தாயினுட
னுன்னுதந்தை யாசா னொளிர்கடவு ளாக்கமுமா
மன்னவனைச் சார்தியென்றா னாங்கு. (௫௬)

அடிமுடிதேடு படலம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௮௭௬.

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம்.

போதனிவை கூறப் புரிகுவனஃ தென்றறைந்து
தாதைதனைத் தாழ்ந்துதக்கன் றன்காசிக்—கோதினகர்
சென்றுமணி கன்றிகையோர் தேத்திறைவற் காலயந்தா
னென்று விதித்தா னுகந்து. (௧)

உருவருவா யுன்னருளா யொப்பி லொளியார்
திருவுருவொன் றாக்கிச் சிவனுக்—கொருவில்சீர்
மேயதிரு வாகமத்தின் மேயமுறை யீசனற்று
ளாயிரமாண் டர்ச்சித்தா னங்கு. (௨)

பூசை புரியவயன் புத்திரன்ற னார்வங்கண்
டீசனெதி ராக விறைஞ்சியைய—நேசமின்றி
நின்னை யிகழ்ந்துபவ நேமியுற்றே னன்னதுநீத்
துன்னிடையன் பாக்கென்று னுற்று. (௩)

ஏயவனந் தந்தமலன் மேலா மியற்கைநல்கிப்
போயினன்சீர்த் தக்கன் புனிதனே—யாயினன்மன்
புண்ணியனைப் பூசிக்கப் போந்துழிமால் புங்கவர்க
ளெண்ணுமகம் விட்டகன்று ராங்கு. (௪)

சென்று ரனைவோருஞ் சீர்த்திமிகு வீரன்றன்
பொன்று வயந்தனையே போற்றியேயர்—குன்றாத
வாசமுறு தொல்லைத்த மாதலமுற் றீசனையே
பூசைபண்ண லுற்றார் புரிந்து. (௫)

ஆரா தனைசெய் தனைவோரு மெங்குமாய்ப்
போராது நின்றபிரான் பேருள்பெற்—றோராத
சின்னமது தீர்ந்து சிறந்துதந்த மூராய
மன்னுபதம் போயுறைந்தார் வாய்ந்து. (௬)

தக்கன் மகத்தினூண் டானுண்ட வந்தணர்கண்
மிக்க கணத்தின் விளிந்தெழுந் தார்—புக்கனரா
லென்றினைய வேந்தியம்ப வேந்தனன்றென் றுண்மகிழ்ந்
தொன்றுகவல் போய்வினுற்று னோர்ந்து. (௭)

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௮௮௩.

கந்தவிரதப்படலம்.

முன்னமொரு னான்று முசுகுந்தன் சீர்வசிட்டன்
தன்னுறையு ளெய்தியடி தாழ்ந்தேத்திக்—கொன்னவில்வேல்
வேள்விரத மெல்லாம் விளம்புநல்லோ யென்னமைந்த
கேள்பகர்வ னென்றான் கிளர்ந்து. (௧)

பகர்ஞாயி றாதியாப் பல்வார மேழுட்
புகர்நாள் விரதம் புகழுங்—குகனார்
விரத மதுப்புரிந்தோர் மேவெண்ண முற்றுஞ்
சரதமிது கேட்டி தக. (௨)

பகிரதனாள் பாருலகைப் பன்கோர னென்னுந்
துகணிருதன் வவ்வத் துயர்ந்து—மகவு
மனைவியொடு தானும் வனஞ்சென்று வெள்ளி
முனைநவின்றான் முற்று முறை. (௩)

வெங்குருமன் சொற்கேளா வேண்மகிழும் வெள்ளிநாட்
டுங்க விரதந் தொடங்குதியென்—பொங்குமும்மை
யாண்டிருந்தான் புங்கட் கிழைத்தவெய்யோன் பொன்றுவனீ
யாண்டிடுவை யென்றா னரசு. (௪)

நன்றெனமன் ஞாயிறுமுன் னாளொன்றென் வெள்ளி
துன்றுவரை யூணைத் துறந்துமுன்பின்—சென்றிடுமா
சீரிரண்டு நாளுந் திவாவினிலுண் டின்றுயினீத்
தாரிருகோன் பாற்றினன்மூ வாண்டு. (௫)

நோற்றிடும்போ தைய னுதியுடைச்செவ் வேல்வந்து
மாற்றலன்ற னாவிகொடு வல்லையுறப்—போற்றியே
மன்னும் பகீரதனு மன்றன் னகரெய்தித்
தன்னரசு பெற்றான் றக. (௬)

நாரதனைந் தத்த னறுமலர்த்தாள் போற்றியைய
ரோரெழுவர் தம்மி லுயர்பதமுஞ்—சீருமுற
வீண்டருநோன் பொன்றறைதி யென்னவேள் கார்த்திகைநா
ளாண்டுமுந்நான் காற்றென்றா னங்கு. (௭)

நன்கிதுநான் செய்வனென நாரதன்றிண் பார்வந்து
பன்பரணி நாள பாரணைத்து—லன்பினொரு
போழ்துணவு கொண்டே புகழ்கார்த் திகைநாளில்
வீழ்விரத மாற்றலுற்றான் வேட்டு. (௮)

தூசினொடு நீர்தோய்ந்து தூயவெள்ளைத் தானைசுற்றி
யாசி னியமமுற்றி யார்வலனாய்த்—தேசிகன்று
டாழ்ந்துசெவ்வேள் பூசைசெய்து சாற்றுமவன் மாக்கதையு
மாழ்ந்தவன்பிற் கேட்டா னமர்ந்து. (௯)

கடிப்புனனீர் மூக்கிலோர் கையினள்ளி யுண்டே
படுத்தகுசை மேலே படுத்து—மடக்கொடியார்
தங்கண் மயலொழித்துச் சண்முகன்றாண் முன்னியிர
வங்கணுறங் காதற்று ணங்கு. (௧0)

அந்தப் பகல்செலப்பி னண்ணுமறு நாட்காலைச்
சந்திக் கடன்முடித்துச் சண்முகனை—வந்தித்துப்
பன்மா தவரோடும் பாரணஞ்செய் துண்மகிழ்ந்தான்
மன்மா விசைவல்லோன் வாய்ந்து. (௧௧)

பாரணந்தான் செய்தோன் பகற்போ துறங்குமே
லாரணர்க ளூற்றுவரை யார்த்தெழுந்தே—காரணமின்
றட்டபழி யெய்துமென வங்க ணிமைத்திலான்
சிட்டர் புகழ்முனிவன் றேர்ந்து. (௧௨)

யாழ்முனியிவ் வாறாற்றி யேழ்முனிவர்க் கேற்றமுற்றான்
வீழ்விரதம் போற்றிமுன்னோர் வேதியனு—மேழ்புவியு
ளங்கன் மனுவாகு னந்தணன்பின் னோற்றொடிரி
சங்குவா யங்குற்றான் றான். (௧௩)

பின்னுமிங்கோர் கோன்வேடன் பெட்பினிந்த நோன்புஞற்றி
மன்னுமந்தி மான்சந்தி மானெனப்பேர்—துன்னியுல
காண்டனர்நன் கென்ப வவிர்விரத நோற்றவர்பின்
காண்டருவீ டெய்தறிண்ணங் காண். (௧௪)

இப்படியே யாரு மெத்தனையோ பேர்நோற்று
முப்புவனத் துற்றமுறை முன்னடைந்தார்—செப்புவன்கேள்
பன்னுதுலைத் திங்கண்முன் பக்கத்திற் முற்பகன்முன்
மன்னறுநா ளேற்றார் மகிழ்ந்து. (௧௫)

மூந்து தினமாதி மூவிருநா ளுங்காலை
யந்தமினீ ராடியிரு வாடைசுற்றிச்—சந்தியிற்செய்
தன்கடன்க ளாற்றியல்லிற் றம்பவிம்ப கும்பத்தின்
மன்குகனைப் பூசித்தார் வாய்ந்து. (௧௬)

நிறைகட்டி கூட்டி நெயிற்சமைக்கப் பட்ட
வறையிலட்டு கம்வேட் கருத்திப்—பிறவிதியுஞ்
செய்துபிரான் சீர்வினவித் தெண்ணீர் சிறிதருந்தி
யைதி னுபவசித்தா ராங்கு. (௧௭)

மன்முனிவ ரும்பரங்கு மற்றைவைகல் செவ்வேட்குப்
பன்சிறப்பிற் பூசைசெய்து பாரணந்தான்—முன்விதியிற்
செய்தனரிந் நோன்பிற் றிறலவுணர் கொண்டதங்க
ளுய்பதங்கள் பெற்றா ருகந்து. (௧௮)

என்றினைய வாசா னியம்பவிவை செய்வனெனு
வன்றுமுதற் பற்பலநா ளவ்விரத—நன்றுனுற்றக்
குன்றெறிந்தோன் கூர்மயின்மேல் கொண்டிலக்க ரோனையர்க
ளொன்றவவன் வந்தான் றுதைந்து. (௧௯)

வந்துகுகன் றோன்றமன்னன் மாணடிதாழ்ந் தேத்திநிற்ப
வெந்தவரம் வேண்டுமென வேய்ந்தமுசு—குந்தனற்பார்
முற்றுமென்செங் கோனடப்பான் மொய்ம்பினன்முன் வீரரைக்கே
ணற்றுணையா நல்கென்றா னன்கு. (௨௦)

மன்னிவ் வகைவினவ வள்ள லருள்புரிந்தே
யுன்னிவிறல் வீரரைப்பார்த் தும்மினன்ப—னன்னை
ரிணையிலுல காளுவனீ ரேய்ந்தவன்பாற் போயேண்
டுணைவரா யார்திரென்றான் சூழ்ந்து. (௨௧)

முன்னவன்சொற் கேளா முடிவிலாச் சூர்குலத்தைக்
கொன்னுறச்செய் வன்மையுளேங் கூறிரவி—துன்னுவழி
மன்னுஞ் சிறுவன்பால் வைகித் தொழில்புரியே
மென்ன மறுத்துரைத்தா ரேய்ந்து. (௨௨)

ஏந்தலது தேர்ந்துநீ ரெஞ்சொன் மறுத்தமையான்
மாந்தராய் மாதலத்தின் மன்படையாய்ச்—சேர்ந்துபின்னர்
நன்மா தவம்புரிந்து நம்பால் வருதிரென்றான்
றென்மா தவற்கருளுந் தே. (௨௩)

ஐயன் மொழிதேர்ந் தடன்மொய்ம்ப ருதியோர்
மையன் மனித்தராய் வன்மைபோய்—மெய்யி
லொறுத்தா லெனவருந்தி யுத்தமன்றா டாழ்ந்து
பொறுத்தாள் பிழையென்றார் போந்து. (௨௪)

தேனளினத் தாளிறைஞ்சிச் செவ்வேள் விடைபெற்று
மானவர்நன் மன்றமராய் மன்னினா—ரானபொழு
தேந்தன் முசுகுந்தற் கின்னருள்செய் தேமறைந்தான்
சேந்தன் கணங்களொடு சேண். (௨௫)

மறைந்துகுக னேகமகிழ் மன்கருவூ ரென்னுஞ்
சிறந்தநக ராட்சியெய்திச் சேணா—ரறந்தருமா
மாடநெடு வீதி வகுப்பித்தங் கார்வீரர்
நீட விருத்தினா னேர்ந்து. (௨௬)

ஆயவர்கட் கெல்லா மருமாத் திருவமுள்ள
தேயங் கரிதேர்வா சித்திரன்க—யேபல
நற்சனங்க டந்துதண்ட நாயகரா மாண்புதந்தான்
றற்சனர்க்கோர் சிங்கமன்னன் சூழ்ந்து. (உஎ)

அன்னதோர் காலந் தரம்பையர் பாராளு
மன்னர்பாற் றோன்றி வளர்மொய்ம்பின்—முன்னவன்முன்
முன்னவர்கட் கெல்லா முசுகுந்த னந்தவெழிற்
கன்னியர்ச்செய் வித்தான் கடி. (உஅ)

அந்தமிலேண் சால்வீர வம்புயத்தோன் றன்புட்ப
கந்திதனை வேட்டுக் களிப்பொடுசேர்ந்—திந்துமுக
மன்சித் திரவல்லி மாதைநல்கிப் பின்னனகன்
மின்சனகற் பெற்றான் விழைந்து. (உகூ)

சீரண் முசுமுகற்குச் சித்திர வல்லிதனை
யோரண் கடிவிதியி னீந்தனன்றிண்—வீரருமே
மன்மரபிற் கேற்ப மணந்துமக்க ளீன்றுமனுத்
தன்குலத்தி லொன்றியுற்றார் தாம். (ங0)

சித்திர வல்லியங்கோர் சீர்கொள் கிளிவளர்த்தாண்
மைத்தருமன் றேவிவெஃக மன்றூதர்—கைத்தலத்திற்
பற்றிவந்து நல்கவதைப் பாவைகா ணாதயராக்
கொற்றனது தேடலுற்றான் கூர்ந்து. (ஙக)

வன்னிநமன் பன்னிகையில் வாய்ந்தமர்த லோர்ந்திறைவ
னுன்னுவிறன் மொய்ம்புமுத லுற்றவர்க்கூய்த்—துன்னுமங்கன்
றாண்டவன்னார் சேனையுடை சுற்றநெடுங் கூற்றூர்போ
யாண்டு வளைந்துகொண்டா ரார்த்து. (ஙஉ)

தன்னகரை முற்றத் தருமன்வந் தேற்றிடலு
மன்னவனோ டாரமர்செய் தாண்மைதொலைத்—துன்னரிய
மின்கிளியை வாங்கினார் மீண்டன்பிற் றந்துதங்கண்
மன்மகிழ வென்றிசெய்தார் வாய்ந்து. (ஙங)

மின்சித் திரவல்லி மெய்ச்சூல் கொடுவேண்டு
மன்பலங்காய் வேண்டி மலைநாட்டிற்—குன்பலரை
யேவவந்த நாட்டா ரிகன்மொய்ம்ப ராதியர்போய்
மேவுசுரம் வென்றுவந்தார் மீண்டு. (ஙச)

நின்மகடான் வேண்டுவன நல்கியிறை கொண்டெங்கு
மன்செழுங்கோ லானை மனச்செய்தார்—மின்கொடிபி
னங்கிவன்மன் றன்னை யளித்தா டவத்தினற்
பொங்கவிறை யாண்டான் புவி. (ஙரு)

அந்நாள் வலாசுர னுற்றுப் படையொடும்போய்ப்
பொன்னுட்டி னைச்சுற்றிப் போர்செய்தா—னன்னுற்
பொருதுவெல்லா நீர்மையிற்பார் போற்றுமுசு வேந்தை
வருதியென்றோர் தூதுவிட்டான் மன். (கசு)

ஏவொற் றிருநிலம்புக் கேந்தல் பணிநவில
மேவினன் றென்று வினுய் வீரரொடு—மாவாசன்
வான்போய்மன் றுள்வணங்கி மன்படைக்கு நாயகனுய்த்
தான்போர் புரிந்தான் றக. (கஎ)

சுற்றவுணர் தானை சுருங்க வலாசுரனைச்
செற்றமுடன் போர்செய்து சேணகரான்—கொற்றவன்றான்
கொன்று வலாரியென்பேர் கொண்டுமுசு குந்தனொடு
மன்றனகர் புக்கான் மகிழ்ந்து. (கஅ)

காய்ந்தவண்ட ரான்மை சடந்தே யெனைவான
வேந்தனே யாக்கியிசை வீரமுட—னீந்தெனக்கு
நற்றுணைவ னுயினுய் நாடரிய வந்தரங்கச்
சுற்றமன்றோ நீயென்றான் சூழ்ந்து. (ககூ)

என்றிறையை நோக்கி யினிய மொழிபகர்ந்து
குன்றனைய கோயிலினுட் கொண்டுபோய்—மன்றயங்கு
வாசநீ ராடி மணிக்கலைசூழ்ந் தீசனையே
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (உ0)

அண்ணலொரு பாலுமையு மார்குகனு மேவவெள்ளி
நண்ணகத்தி லார்தல்போ னன்கிருக்க—கண்ணுற்றுப்
பாடினு னேத்திப் பரவசமா யுள்ளுருகி
யாடினு னன்பி னரசு. (உக)

சிறந்தவுருக் கண்டுகண்டு சிந்தைமகிழ் கொண்டு
மறந்தனன்கொ லோபிறப்பின் மாண்டென்—றறைந்தனன்புன்
மாவின் முகங்கொண்டு மாழ்கியமன் மன்றேவ
தேவனைத்தாழ்ந் தோதுமிவை தேர்ந்து. (உஉ)

மாமறையோ ருற்று வழிவடுதே வேபோற்றி
தோமிலா போற்றி துணைவியே—யாமுற்
றிழைபொறுத்த பாகத் திறைபோற்றி யென்றன்
பிழைபொறுத்தி யென்றான் பெரிது. (உங)

இன்னமுசு குந்த னியம்பவர னின்னருள்செய்
தன்னவனை நோக்கி யரிவழிபட்—டுன்னெடுநாள்
வாசவன்பால் வைத்தனன்பார் வைப்பினிற்கொண் டேகிமைப்
பூசைசெய்தி யென்றான் புரிந்து. (உச)

என்றினைய வீசான னிந்திரன்கே ளவ்வன்னை
நன்றினருள் செய்ய நனிமகிழ்ந்தே—நின்றன்
றிருவருளீ தாயினுய்ந்தேன் சிற்றடியே னென்று
வருவிம் மிதமுற்றான் மன். (௪௫)

இந்திரன்மன் பூசைமுற்றி யெய்ந்தகட ஞற்றியோர்
மந்திரம்புக் காவினைக்கூய் மன்னவற்கு—முந்து
விருந்துசெய்வித் தாடைகலன் வேண்டுவதந் தின்னும்
பொருந்துவகே ளென்றான் புரிந்து. (௪௬)

பையரவம் பூண்ட பரனைப் பரிந்தளித்தி
யையபுவி போய்ப்பூசை யாற்றவெனத்—தூய்யன்முன்
மாலவன்சேய் வேண்டி வரனைக் குறித்தூழி
காலந் தவம்புரிந்தான் காண். (௪௭)

தவமுழந்த காலைச் சயம்புமையுந் தோன்றப்
புவனமுண்ட மாலெழுந்து போற்றிச்—சிவனடியில்
வீழ்ந்திறைஞ்சி நிற்பநீ வேண்டுவன சொல்லென்று
ஞழ்ந்தகட னஞ்சுண்டோ னாங்கு. (௪௮)

அந்தமிலா வாயுளளிப் பாக்கமா வோடுதந்தாய்
மைந்த னிலாமே வருந்தினே—னெந்தையரு
ளென்ன நகைத்தெழிநீசே யேயுனக்குத் தந்தோமென்
றின்னருளே செய்தா னிறை. (௪௯)

மாயனுமை தன்னை வழிபா டியற்றிலன்சீ
ரேயுந் தனக்கிளையா ளென்றெணியோ—நாயகனுக்
கெம்மைப்போற் சத்தியிவ ளென்றுணர்ந்தோ நேர்கிலே
மம்மைபாற் செய்திலா னன்பு. (௫௦)

அன்னையது காலை யரிதன்னை நோக்கிநீ
யென்னை யவமதித்தா யெம்மிறைக்கன்—பன்னான்று
முன்னருள்சே யத்தன் முனிவான் முடியவெனுப்
பன்னருஞ்சொற் சொன்னாள் பரிந்து. (௫௧)

ஆன பிரமம்யா னல்லதில்லை யென்றறிவின்
மானவர்க்கு மால்பூட்டும் வஞ்சகன்முன்—ஞான
நிருமலனே நீயணுகி நிற்றனன்றோ சேறும்
வருகெனவே கூறினளன் மாது. (௫௨)

இன்னதுரைத் தீசை யிறைவனைக்கொண் டேகுமெல்லை
யன்னதன்மை கண்டுளமா லச்சுறீஇ—யின்னலுற்றே
யம்மையினிச் தூற்றதென்றோர்ந் தம்மையப்பன் சேவடிவு
செம்மையமைத் தர்ச்சித்தான் றேர்ந்து. (௫௩)

பன்னதன்பின் மாலாண்டு பல்லா யிரகோடி
மன்னுதவ மாற்றவரன் மாதொடற—முன்னமகிழ்ந்
தம்மைமழ லோடிமுன்றூழ்ந் தத்தனடி தாழ்ந்தேத்த
வெம்மையருள் செய்தா னினிது. (௫௪)

சீர்வளரீ மாற்கருள்செ யென்ன வவற்பாரா
வேர்வரன்சொற் றன்சொல் லிரண்டுமுன்னிக்—கூர்வாண்க
ணங்கியால் வீந்துமுன்பின் னங்கியா னின்மகனென்
றங்கியாய் சொன்னா னமர்ந்து. (௫௫)

இறைவியுரை கேட்டிறைவ னிஃதாக வென்றே
மறைதலுமால் விம்மிதமே மன்னி—யுறைபதி
வைகமையார் மெய்க்காமன் வந்தவன்றனெஞ்சுதித்தா
னுய்கவுல கெல்லா முவந்து. (௫௬)

வந்திடுவேள் வார்கழைவின் மன்மலர்க்கோல் வண்கைகொடு
மைந்தரொடு மாதர் மனங்காமச்—சிந்தையுறப்
போர்புரிவா னோர்பகன்மெய்ப் புண்ணியன்மேற் பூங்கணைதூய்ச்
சீர்குலைந்து நீறானான் செத்து. (௫௭)

உருவழிந்தோ னெப்பி லுமைகே ளருளா
லருவோ ருருவ மமைந்து—மருவுதொல்லை
நாள்வளர்த்தி னோடுமே நண்ணினன் மாதுமைசொல்
சூள்வறிதே போமோ துணைந்து. (௫௮)

மாலவன்முன் னன்பின் வழிபட் டுமைகுமரன்
மேலானிம் மூவரையு மின்மார்பி—லேலவைத்தே
பன்னாட் பஃறலைய பாந்தண்மேற் பாற்கடலின்
மன்னுத் துயின்றான் மகிழ்ந்து. (௫௯)

நீடரவே கண்வளர்மா னெட்டுயிர்ப்பி னாசைவா
லூடபயப் பாய லுயிர்ப்பஃசவா—மூடலைக
ணீடியமுந் நீரசைவா னின்மலமா மூர்த்தியர்தா
மாடியே வைகினா ராங்கு. (௬0)

அன்னதோர் காலை யசுரப் படைக்கெல்லா
மன்னனும் வாற்கலிதான் வானவரோ—டென்னையமர்
செய்துவென்றா னரிமுன் சென்றிறைஞ்சிச் சொல்லிமெலி
வுய்தரநீ காத்தியென்றே னுற்று. (௬௧)

நெஞ்சுமறி வுள்ளான் றுயிலைவிடாத் தானெழீஇ
யஞ்சலீ ருங்கட் கலக்கண்செய்—வஞ்சனுயிர்
கொன்றிடுதும் வல்லையெனக் கூறருளி னாரணமா
லொன்றெனக்குச் சொன்னா னுகந்து. (௬௨)

பார்த்தியா லென்மார்பிற் பார்ப்பதிசேய் தீர்த்தனென
மூர்த்தியாய் வைகு முழுமுதலை—யார்த்தியொடு
பூசனைசெய் துன்றீமை போக்குதியென் றங்கைதா
மாசிரமேற் றுங்கினேன் வாய்ந்து. (௬௩)

அங்கதற்பின் மாயவன்பா லாழியின்க ணின்றெழுந்து
நங்குழுக்கள் சூழவுயர் நாவலந்தீ—வங்கணுற்றே
குன்றந் தனுவாக்கொள் கோனடஞ்செய் வான்றில்லை
மன்றந் தொழுதான் மகிழ்ந்து. (௬௪)

நின்று பரவசமாய் நேர்திருமுன் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யொன்றுசிவ பூரணத்தி லொன்றினான்—மன்றிங்க
ளத்த னடிக்கீ ழடங்கியே யானையினூற்
றத்துவமே யோர்ந்தெழுந்தான் றான். (௬௫)

பொன்னடிதாழ்ந் தேத்திப் புறத்தேகிப் பூவுலகா
ளொன்னலரும் வாற்கலியோ டுற்றமர்செய்—தன்னவன்ற
னாவியுண்டு வாகைபுனைந் தங்கெமக்கு நல்கிவிடை
மேவுததி போய்வளர்ந்தான் விண்டு. (௬௬)

தேவரொடு மீண்டு திகழித் துறக்கத்தி
லாவலுடன் வந்தேயா னன்றுமுதற்—காமருநற்
பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேள் பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேண்
மூவரையு மர்ச்சித்தேன் முன். (௬௭)

மன்னற்கு மன்னீ வழிபடுதல் காரணமாத்
தன்னுப் பிலாதாரைத் தந்திடுவே—தென்னிச்சை
யன்றுனக்கு மாலிசைவுண் டாமாகிற் பின்றருவ
னென்று நவின்றே னினிது. (௬௮)

பின்ன முசுகுந்தன் பாற்கடல்போய் நாரணன்பொன்
மின்னடிதாழ்ந் தண்மைநின்று வேண்டுதலு—மின்னுயிராம்
வாசவன்பால் வைத்திடுநம் வள்ள றனைக்கொடுபோய்ப்
பூசனைசெய் யென்றான் புரிந்து. (௬௯)

நன்றென் றிசைவுகொண்டு நாரணன்பாற் பெற்றுவிடை
சென்றிந் திரற்குரைப்பச் சிந்தைதளர்ந்—தன்றுதனை
யீன்றபுனிற் றாவை யகல்கன் றெனப்புலம்பி
வான்றவகத் துன்னினனென் றாங்கு. (௭௦)

தேவர்கோன் றெய்வதச்சன் செய்கையாற் சம்புமைசேய்
மேவுவடி வாறுமுறை வெவ்வேறு—வேவருமே
யெய்த வியப்பமைத்தே யேந்தல் கரத்துநல்கச்
கைதவமென் றோர்ந்தனனே காண். (௭௧)

ஆதியிலே தெய்வதச்ச னாக்கமைத்த வாறுருவும்
பூதலமன் வாங்கிப் புதல்வனுமை—நாத
னிவரபர்ந்தா ரென்றிருந்து மின்சொலுரு நீரா
லிவரவான் றென்று னிறை. (எஉ)

உன்னுமுசு குந்த னுரைகேட்டு மானிறத்திற்
றுன்னும் புதல்வனொடுந் தோகையொடு—மன்னுந்
தவரா வரையெடுத்தோன் றன்னைக் கொடுவந்
திவராமோ வென்று னிறை. (எங)

இந்திரனிவ் வாறுரைப்ப வேறுயர்த்தோ னேர்விறல்சீர்
முந்துமுசு குந்தன் முகநோக்கி—வந்தனயா
நேசமுட னெம்மை நிலத்திற் கொடுபோந்து
பூசைபுரி யென்றான் புரிந்து. (எச)

மானமருங் கையான் வலாரியுண ராதுரைப்பப்
தேனலர்த்தா டாழ்ந்தேத்திச் சிந்தித்து—வானரசே
யாங்கரிபூ சித்தவா ராமிவரை நல்கெனவே
வாங்கினன் மன்னவர்தம் மன். (எரு)

வாங்கியபின் வானவர்கோன் மன்னன் முகநோக்கி
யீங்கிவரை யன்னரொடு மேண்பாரிற்—றுங்கொடுபோ
யார்கமலை யாதி யறைகின்ற மாதலத்திற்
சீர்வழிபா டாற்றென்றான் றேர்ந்து. (எசு)

நன்றெனவே கொண்டுவிடை நானிலத்தி லாரூரிற்
பொன்றலிலாப் பூங்கோயில் புக்கரிதா—னன்றன்
பதிர்தரவர்ச் சித்தவரை யாங்கேற் றனைமேல்
விதிமுறையாற் றாபித்தான் வேந்து. (எஎ)

கார்நாகை நள்ளாறு காறுயல் கோளரியூர்
சீர்வாய்மி யூர்மறைக்கான் றேத்தாறு—கூர்வடிவ
மார்ந்த வரனை யமர்வித்தா னூர்வமுளங்
கூர்ந்தமுசு குந்தனுங் கோ. (எஅ)

இவ்வா றெழுவரையு மெய்பகலிற் றாபித்தே
யவ்வா றியல்வழிபா டாற்றுவித்துச்—செவ்வாரூர்த்
தேவாதி தேவற்குச் சீர்விழாச் செய்குவான்
மேவா வுளங்கொண்டான் வேந்து. (எகூ)

அந்நாளி லண்டர்கோ னர்ச்சனைசெ யண்ணறனை
மன்னார் கரங்கொடுத்த மாபவத்தாற்—பொன்னாட்டி
னக்கட்போய் நீசவுரு வார்ந்துகரி யூர்ந்துபதி
மாக்கமலை வந்தடைந்தான் வாய்ந்து. (அ0)

ஆரூரின் மேயபின்ன ரண்ணல் விழாப்போற்றப்
பாரூர் வருகெனவே பன்முரச—மாரவெறிந்
துள்ளற் கரியகரி யும்பருற்றுச் சீராரு
தெள்ளற் புடைசூழ்ந்தா னேர்ந்து. (௮௧)

பூங்கமலை மேய புனிதனூர்க் கன்னதற்பி
னோங்கு விழாநடத்தி யுற்றபதி—யாங்கடவுட்
காங்கதுபோற் செய்வித் தரசர்பிரான் வீரருடன்
பாங்குறவே யாண்டிருந்தான் பார். (௮௨)

ஆண்டுபல வங்க னரன்விழாச் சேவித்துக்
காண்டகுநோன் பாற்றிக் கடைஞான்று—மீண்டு
தபவலியின் முன்வடிவந் தான்பெற்று வான்போய்
விபவமுடன் வீற்றிருந்தான் வேந்து. (௮௩)

அங்கருவூர் தன்னி லளவிறைட் கோலோச்சித்
துங்கமுசு குந்தன் றுவரநோற்—றங்கணிலை
நன்கயிலை யேந்துதிற னண்ணங்கி வன்மனுக்கீந்
தன்கயிலை யுற்றா னுவந்து. (௮௪)

எங்களெழின் மொய்ம்ப னிலக்கருட னெண்மருமே
தங்கள் சிறூர்க்குத்தந் தஞ்சிறப்பீந்—தங்கிவன்மன்
பாவிருத்தி நோன்பியற்றிப் பன்கந்த வெற்பேகி
வேலவற்றாழ்ந் தன்பினுற்றார் வேட்டு. (௮௫)

ஆகையாற் செவ்வே ளவிர்விரத மாநோனு
மோகையாற் போற்றியிடி னுன்னியவை—தோகையார்
கந்தவரைப் பெம்மான் கனியருளாற் பெற்றிடுவர்
வந்தவரைத் தாழ்வரண்டர் வாய்ந்து. (௮௬)

கந்தவிரதப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா ௬௬௬.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.

வள்ளியமை மன்னும் வரையின்கண் மான்மகளாம்
வள்ளியமை யென்பேர் வருமணங்கை—யொள்ளியவேற்
சேந்தன் மணந்த திறனனைத்துந் தேர்ந்துசொல்ல
லாந்தன்மை யார்க்கு மரிது. (௧)

பாடியனு வல்லோர் பரசுதொண்டை நாட்டினின்மேம்
பாடியன்முன் னோங்கும் பழம்பதிமேற் —பாடியெனு
மண்போய சீர்நகர்ப்பான் மண்ணளந்த மாயவன்போல்
விண்போய்நிற் கின்றதோர் வெற்பு. (௨)

தீயரவ மேலாய்த் திகிரிவளை யேந்தியே
மேயமத மாவடக்கி வேரிநறுந்—தூயமலர்
வேய்ந்துலக முன்னளந்த விண்டுவையே யவ்வசல
மேய்ந்து பிறங்கிற் றினிது. (௩)

நான்முகமுங் காண நறுமலர்மே லார்ந்துகலை
மான்மருவிச் சாந்தமுற்று மன்னுபொரு—டான்படைத்துந்
தாதாருஞ் சாரற் றடநிவா மாமறைதேர்
வேதாவை நேரும் விழைந்து. (௪)

ஆயிரமாங் கண்க ளமைதந்து மையிவர்ந்து
மீயுயர்ந்த விண்பதவி மேவியே—தூய
மகவான் றனைநிகர்க்கும் வள்ளி வரையா
மிகவா னிவுந்தவந்த வெற்பு. (௫)

கண்வேழ முத்துங் கரவேழ வெண்மணியும்
விண்மேக நித்திலமு மேவியே—நண்வேகத்
துள்ளி வரையாமற் றூங்கருவி பாய்தலால்
வெள்ளி வரையாமவ் வெற்பு. (௬)

இன்னவளை மேய்ந்தவெற்பி லேரெயின ரீண்டியே
மன்னியதாங் கோர்குறிச்சி மாதுமைசேய்—பின்னரே
தன்பான் மருவத் தவம்புரிந்து பொன்னகர்போன்
மன்பா ரிருந்ததம்மா மற்று. (௭)

ஆயதொரு சீறூரி லார்புளிஞர்க் கெல்லாமோர்
நாயகனு நாமவே னம்பியென்போ—னேயமொடு
செய்தவத்தின் மைந்தர் சிலர்ப்பெற்றுப் பெண்மகட்குத்
தெய்வம் பராவியுற்றான் றேர்ந்து. (௮)

அவ்வரையின் பாங்குதனி லைம்புலனு மொன்றுசெலச்
செவ்விதினுய்ந் துய்க்குஞ் சிவமுனிவ—னெவ்வெவர்க்கு
மெய்தரியான் றன்னையுன்னி யெய்விரதம் பூண்டுதவஞ்
செய்திருந்த னுற்றான் றெளிந்து (௯)

சேயிலையே லண்ணு றிருவருளால் வந்துலவோர்
மேயபிணை நவ்விதனை மேவியங்குத்— தூயமுனி
பார்த்தலுநற் செவ்வி படைத்தபிற னிற்கண்ட
தூர்த்தனின்மரீ லுற்றான் சுழன்று. (௧௦)

மாட்சியுடை நல்லார்பால் வானோர் புணர்ச்சியெனக்
காட்சியினி லின்புதுய்த்துக் காமந்தீர்ந்—தாட்சியினாற்
மெய்யுணர்வு பெற்றுமுன்போன் மேவியிருந் தேநோற்றான்
செய்ய சிவமுனிவன் றேர்ந்து. (௧௧)

நற்றவத்தோன் காட்சியினு னவ்விபாற் கர்ப்பமுறத்
தெற்றெனவே தேற்றிமால் செல்விபுக்காண்—மற்றதனிற்
கொற்றவைவே லங்கைக் குமரவேண் முன்னமே
சொற்றகுறி சென்னீரான் சூழ்ந்து. (௧௨)

அனையபோ தங்ககன்றே யம்மான் புனம்போய்ச்
சுனையின்க ணீருண்டோர் சூழ—றனிலமர்ந்து
வெற்பி னிடந்தோறு மேவியண்மிப் போயதே
யற்பினல்லார் கண்போ லணைந்து. (௧௩)

பிறங்குபிள்ளை யீற்றுப் பிணுமுருக வேட
னறங்கொ ணெறிதன்னை யாற்றிக்—கறங்கித்
திகழ்வயிறு நொந்தீன்று சிரெயினர் வள்ளி
யகழ்குழிக்க ணிட்ட தணைந்து. (௧௪)

கோற்றொடிக்கைச் சீர்த்த குழவி தனைநோக்கி
யீற்றுப் பிணையெம் மினத்ததன்று—வேற்றுருவ
மேற்றமைந்த தீண்டெனு வெங்கிமனத் தச்சமுறீஇ
யாற்ற மருண்டகன்ற தாங்கு. (௧௫)

மாதா வெனவீன்ற மான்பிணைதா னோடியபின்
றாதார் குழலி தனித்தனளாய்ச்—சேதாம்ப
லன்னவா யங்காந் தழுதிட்டா ளின்னிசைக
ளின்னவா மென்ன வினிது. (௧௬)

அந்த வமையத்தி லாறிருதோ ளண்ணலரு
ளுந்த வெயினர்க் கொருதலைவன்—பைந்தொடியாண்
மற்றவர்க ளங்கணுற மாதின் குரல்கேட்டிஃ
தற்றறிவா மென்றுபுக்கா னாங்கு. (௧௭)

வந்தான் முதலெடுத்த வள்ளிக் குழிவைகு
நந்தா விளக்கை நனிநோக்கி—யிந்தா
விளங்குழவி யென்றெடுத்தே யீர்வளைகை யீந்து
வளங்கொளின்ப வாரியுற்றான் மன். (௧௮)

கொற்றக் கொடிச்சி குழவியைத் தான்வாங்கிப்
பெற்றுக்கொள் வாள்போலப் பேணிமகிழ்—வுற்றுத்
தனத்தா றமிர்தூட்டச் சார்மகண்மின் றோடும்
வனத்தூர்க் குடில்புக்கான் மன். (௧௯)

அண்ட ரமிர்த மனையமகட் பெற்றிடலான்
மண்டுமகிழ் வுற்றிருந்தான் வான்விடையைக்—கெண்டியொரு
தன்கிளையோ டுண்டு தனித்தொண் டகமார்ப்பக்
கொன்குரவை தூங்குவித்தான் கோன். (௨௦)

காலை யதற்பின் கடவுட் பலிசெலுத்தி
வாலரிசி மஞ்சண் மலர்தூவிக்—கோல
மறியா டறுத்தொளிர்வேன் மன்விழாக் கண்டு
வெறியாட னேர்வித்தான் வேந்து. (௨௧)

இன்னசெய்து வேந்துமனை யோர்மகட்குக் காப்பிட்டுத்
துன்னும்பாற் றோகையுறு தொட்டிலிட்டான்—பன்னெகிழ்ந்தோர்
வள்ளி யகழ்குழியில் வந்தமையா லன்னவள்பேர்
வள்ளி யெனநவின்றார் வாய்ந்து. (௨௨)

முல்லைப் புறவ முகுந்தன் றிருமடந்தை
தொல்லைக் குறவன் குலமகளாய்ச்—சில்லை
மருவுகுடில் சேர்ந்து வளர்ந்தாள் பெருமே
யிருவர்மக ளென்றழைப்ப வேய்ந்து. (௨௩)

பொற்றொட்டி லிட்டுப் புவியின் மிசைதவழச்
சற்றுத் தளர்நடையுங் காட்டிநிழ—லுற்றகணி
முற்றந் துலாவி முறத்தின் மழலைமொழித்துச்
சிற்றிலிழைத் தாடினண்மின் றேர்ந்து. (௨௪)

முந்தை யுணர்வின்றி மொய்மகவீ ரோடுவண்டல்
சிந்தையுறச் செய்துவளர் செவ்விக்கட்—பைந்தொடிக்குப்
பன்னிரண் டாண்டுசென்ற பாவை தனைத்தினையார்
முன்னிலத்தில் வைத்தார் முறை. (௨௫)

கட்டு வரிவிற் கருங்குறவர் கைத்தொழிலா
விட்ட விதணைத் திருந்திறைவி—தட்டை
குணிறழலை தாங்கிக் குருகோட் டினளே
யணில்வாற் குரல்கவரா தாங்கு. (௨௬)

எய்யா திரலை யெழின்மான் மரைபிறவுந்
தொய்யாத வேனற் குரல்கவரா—தையார்
துடியிடையாள் செம்மணிக்கற் றூங்குகவ ணிட்டுக்
கடிதோட்டி வீசினுள் காய்ந்து. (உஎ)

பூவைகா ளோர்கூர் புறவங்கா ளாலோல
மாவலூறு தோகைகா ளாலோலங்—கூவனேர்
சென்றார் குயில்காள் சேவல்கா ளாலோல
மென்று டிருவனையா ளேய்ந்து (உஅ)

இவ்வண்ண மீர்வனைதா னேனற் புனங்காப்ப
வவ்வமயத் தன்றாட் கருள்புரியச்—செவ்வயில்வேள்
கந்தவரை நீங்கிக் கடியார் தணிகையின்கண்
வந்துதனிவைகினுன் மற்று. (உகூ)

இன்னிசையாழ் வல்லோ னிருதீ ருலகடைந்து
மன்னிசையார் வள்ளி வரைவந்து—பொன்னிசையாக்
கற்பிற் குறமகளைக் கண்டு தொழுதகத்தி
லற்புதத்தி னின்னசொல்வா னங்கு. (௩0)

அன்னையா யிங்கிருப்ப வார்பே ரழகனைத்து
முன்னியான் கூறிடினு முற்றுமோ—வென்னிறைதேன்
பெய்தார்த் துணைவியாய்ப் பெட்டிருப்ப மாதவமுன்
செய்தா ரிவரென்றான் றேர்ந்து. (௩க)

ஏனற் புனக்காவ லேந்திழையைப் பார்த்துரைத்தே
தானப்பிற் போற்றிப்போய்த் தண்டணிகை—மாநிலவுத்
தங்க ணமர்ந்திருக்கு மத்த னடிக்கமலந்
துங்கமுனி தாழ்ந்தறைவான் சூழ்ந்து. (௩உ)

மாதவத்தோன் றன்றனையை மானினுற்றான் வள்ளிவெற்பி
லேனெயினர் கன்னியா யோங்குதினை—போரப்
புரந்துதண்மேன் மேயினளாற் பொற்பூளாள் போந்துந்
தாந்தெரிந்தி யென்றான் றக. (௩௩)

தாயதா மத்திருமுன் சங்கரிமீன் மாதுநின்றே
டோயநெடு நாளேற்றான் சொல்வரைப்பிற்—போயவட்கு
நன்றருடி யென்னநன் றுநன்றி துசீர்க் காட்சியோய்
சென்றிநீ யென்றறைந்தான் சேய். (௩௪)

எய்யுந் தனுவெயின ரேந்திழைதா னுய்யத்த
மெய்யுருவ நீத்தெழிஇ மேவருள்செய்—தையன்மான்
மானிடமெய் தாங்கி வரிசிலைக்கை யேந்தியெழிற்
கானவத்தின் கோலமுற்றான் காண். (௩௫)

கிள்ளையின்சொன் மான்பாற் கிளர்மோகந் தன்னுளத்தைத்
தள்ளவே வண்டணிகை தாமேற்றீஇ—வள்ளிவெற்புற்
றொண்டா ரணிகூந்த லொண்டொடியைத் திண்புனத்திற்
கண்டான் கருணைவள்ளல் காண். (௧௬)

பூமஞ்சார் மின்போற் பொருப்பிற் றினைகாவாரும
கோமஞ்சார் மாதைக் குகனோக்கிக்—காமஞ்சா
லுள்ளத்தா னாகி யுயர்வா னிதனருகின்
மெள்ளத்தான் சென்றான் விழைந்து. (௧௭)

கூர்விழிநேர் நீணயனக் கோதைகேண் ஞாலமதி
லீர்வளையர்க் கெல்லா மிறைவியா—யார்கினையே
யேனறனைக் காக்கவைத்தே யேகினார் வேடரவர்க்
கானவுணர் வில்லென்றா னாங்கு. (௧௮)

வாரற் குழலாய் மதிதவழ்வேற் குன்றனெறிற்
பேருரைத்தி யஃதுரைக்கப் பெட்பிலையே—யூருரைத்தி
யூரு முரைக்க வுகப்பிலையே னின்சீறூர்க்
காருநெறி சொற்றியென்றா னாங்கு. (௧௯)

மொழியொன் றுரையாய் முறுவலுமே செய்யாய்
விழிநோக்காய் காமத்தாழ் வேனுய்—வழிகாட்டாய்
நெஞ்சுருகா யாதலினா னின்பாற் பழிசூழு
மஞ்சணங்கே யோர்தியென்றான் மன். (௨௦)

செய்ய குமரிமுன்னர்ச் சீரார் குமரனின்று
மையலினீர் மைகாட்டி மாற்றமுரை—செய்புமெல்லை
யெய்யுளியம் வேழ மிரிதரவே கோடுதே
வொய்யெனவே தாதைவந்தா னாங்கு. (௨௧)

ஆங்கதுபோ தாரடிமு னாரணங்க ளாகவே
யோங்குநடு வீச னுயர்நூலாப்—பாங்கரோடு
மேற்பல் கிளைகலையா வேங்கையுரு வாகியே
வேற்படைமா வீரனின்றான் வேட்டு. (௨௨)

கானவர்கோ னங்குவந்து கன்னிதனைக் கண்டுகட
மானிணனும் பால்கிழங்கு மாதீங்காய்—தேனினொடு
நிற்றிபிற நல்கித் தினைப்புனத்தார் வேங்கையினை
யுற்றினிது கண்டா னுகந்து. (௨௩)

ஆங்கவன்பா னின்றோ ரவிர்கணியை நோக்கிவியந்
தீங்கிதுமு னுற்றதன்றா லெய்ந்தவிதை—நீங்கண்
முறித்திடுவீ ரென்பார் முதலோடும் வெட்டிப்
பறித்திடுவீ ரென்பார் பரிந்து. (௨௪)

இங்கிவைசொல் வெய்யோரை யேந்தல் விலக்கியெழி
னங்கைமுகம் பாராவேர் நண்வேங்கை—செங்குரலா
ரேனற் புனத்தின்கண் ணெய்தியதென் சொல்லைறதி
வானற் சாதமென்றான் மற்று. (௪௫)

தந்தைமொழி கேளாத் தளர்ந்து வெருவியிது
வந்தவா றோர்கிலனுன் மாயமையா—முந்தைநா
ளில்லா ததுநமா யெய்தி மூளைத்ததெனு
நல்லா னவின்று னயந்து. (௪௬)

என்றரிவை கூறவஞ்சே லீங்கமர்தி வேங்கைமர
மின்றுணையா யிங்கடைந்த தென்னமன்னன்—சென்றிடலுந்
தாருருவ மானதன்மை தானகன்று மானுடநற்
சீருருவங் கொண்டுநின்றான் சேய். (௪௭)

தொல்லுருவங் கொண்டமர்வே ளென்னுமையன் மன்னினன்போ
லல்லுருமைக் கூந்த லருகுநின்று—நல்லருளாற்
கோங்கரும்பை யேய்க்குங் குயத்தாய் நினையடைந்தேன்
பூங்கழலன் றில்லை புகல். (௪௮)

மைதிகழ்வேற் கண்ணின் வலைப்பட்டேற் காருடான்
செய்திடே லன்றிச் சிறைக்கணித்தா—யுய்வுளதோ
நீயா டியசுனையாய் நேர்சார்ந்தாய் வேய்மலராய்த்
தோயா துலைந்தேன் றுயர்ந்து. (௪௯)

புல்லிதுபுல் லீது புனங்காத்தன் மெல்லியனீ
யொல்லை வருதியா லும்பரமர்—வல்லியர்தா
நின்றான் வணங்கி நினைவழுத்த நன்றுதுய்ப்பான்
குன்று வளர்ந்தருவேன் கூர்ந்து. (௫0)

என்றுபல கூறிநிற்ப வீர்வளைவேள் சிந்தைதனி
லொன்று கருத்தை யுறநோக்கி—நன்றெறன்
றிழிகுலமாம் வேட ரியன்மகளு னீரெற்
றழுவவுன்னிச் சார்த றகாது. (௫௧)

சிலையெயினர் பேதையான் றேவர்நீர் வேட்டர்
புலிபசிக்கிற் புற்றினுமோ போயென்—றிலையிடையென்
செந்தா மரைக்கண்ணாள் செப்புமெல்லை யார்ப்பலிபம்
வந்தான் மறவர்தம் மன் (௫௨)

வந்தமைகண் டன்னுண் மனநடுங்கித் தேவர்நீ
ருய்ந்திடுமா றிங்கில்லா தோடுமெனச்—சிந்தைமகிழ்ந்
தாடலுறு சைவநெறி யார்தவமா வேடமுற்றன்
வேடெதிர் சென்றனன்செவ் வேள். (௫௩)

சென்றுமுதிர் மாதவத்தோன் செம்மலெதிரணுகி
நின்றுபரி வோடுதிரு நீறுநல்கி—வன்றிறலு
மைதபுமா வாகையு மற்றுள் ளனவுமே
யெய்திடுக வென்று னினிது. (டுச)

பூதிபரி வோடேல்கு புண்ணியன்சீர் நண்ணிருதாட்
போது பணிந்து புளிஞரிறை—மேதகுமுவ்
வெற்பில் விருத்தரென மேவிவந்நீர் வேண்டியதை
யற்பி னறைதிரென்று னங்கு. (டுடு)

ஆண்டகைகே ணீண்டுமுப் பகலெஞ்ச மானீங்க
வீண்டண் குமரியெய்தி யேவாட—வேண்டிவந்தே
னென்னநன்று நீர்நவின்ற வேய்தீர்த்த மாடிநித
முன்னடுணை யாதிரென்று னங்கு. (டுசு)

இனையதோர் போதுதந்தை யேந்திழைபா லேகித்
தினைகிழங்கு மாவாதி திற்றி—நனிநல்கி
யன்று டுணையா வருந்தவத்தோன் றன்னைவைத்து
மின்னூர் குறிச்சிசென்றான் மீண்டு. (டுஎ)

போனதுகண் டேர்முதியோன் பூவை தனைநோக்கி
நானினியென் செய்வனென நண்பசிக்கு—மானனையா
டேனுங் கனியுந் தினைமாவு நல்கிடப்பெற்
றூநறுநீர் வேண்டுமென்று னங்கு. (டுஅ)

செப்புறுமம் மாற்றந் திருவனையா டான்கேளா
விப்புறவெற் புக்குமப்பா லேழ்வரைபோ—யுப்புறத்திற்
றுன்சுனையொன் றுண்டங்குத் துன்னிநறு நீர்மிசைந்து
பின்வருதி ரென்றாள் பெரிது. (டுகு)

பூவையே யன்னாய் புலர்ந்துழிக நீர்வேட்டேன்
மாவிருத்தன் வெற்பின் வழிதேரேன்—மேவித்
தனைநிகர்தா னேமென்று தாழ்த்திடா தேகிச்
சுனைகாட் டுதியென்றான் சூழ்ந்து. (சுo)

முருக னுரைவினவி மொய்குழன்மா னெந்தாய்
வருகென் றழைத்துமுன்போய் மமை—தருசீர்
வரைகடந்து சென்று மலர்ச்சுனைநீர் காட்டப்
பருகினான் சாலப் பரிந்து. (சுக)

ஆகந் தனைவருத்து மப்பசிநோய் தீர்த்தாய்நீர்த்
தாகந் தனையவித்தாய் தாழ்குழலாய்—மோகந்
தனையவித்தா யாயிற் சரியாய் முடிந்த
தெனதுகுறை யென்று னிறை. (சுஉ)

முதியோ னிரந்திரங்கி முன்குறைகள் கூறி
மதிமயங்கிக் கும்பிடலு மையார்—நுதியயிற்க
ணாறு மலர்க்கூந்த னங்கை நகைத்துயிர்த்துக்
கூறுகின்றான் கோபமேற் கொண்டு. (௬௩)

மேலாய மேதக்கோர் வேடத் தினைப்புனத்திங்
கேலா தனபுரிந்தீர் யார்விழிக்கும்—பாலா
யருந்தினு ராவிகொளு மாலால நீர்மைத்
திருந்தவரா மைய ரியல்பு. (௬௪)

வழுவிறினை காப்பேனை மாசி றவத்தீர்
தழுவமுனித் தாழ்வான சாற்றித்—தொழுதுநிற்ற
னன்றன்று வேடரிது நாடி யறிவாரேற்
றுன்றிடுமே தீது தொக. (௬௫)

நித்துப் புரைமுடியீர் நல்லுணர்வு சற்றுமில்லீ
ரொத்துக்கு மூத்திரிழி வெய்துமெனை—மெத்தவெஃகிப்
பித்துக்கொண் டார்போற் பிதற்றுவீ ரிவ்வேடர்
கொத்துக்குச் செய்தீர் குறைவு. (௬௬)

சேவலாய் வைகுந் தினைப்புனத்திற் புள்ளினுடன்
மாவெலாங் கூடி வளர்குரலைத்—தாமிசையு
நாவலோய் நீரு நடந்தருளு நான்முந்திப்
போவனா லென்றுசென்றாள் பொன். (௬௭)

திருவனையாண் முன்போந் திறனோக்கிச் செவ்வேள்
பொருவிலிபத் தண்ணலையப் போது—வருவையெனச்
சிந்தித் தலுமுடனே சென்றாரி முன்னாக
வந்துற்ற தம்மாவம் மா. (௬௮)

அந்தவம யத்துவள்ளி யச்சமுறீ இயந்தவர்போல்
வந்த முதியோர் மருங்கணைந்தே—யெந்தைநீர்
சொன்னவணஞ் செய்வேனித் தூங்கல்காத் தாள்கென்றுப்
பன்னவரைப் புல்லினளோர் பால். (௬௯)

அந்தமிலாச் சீர்த்தி யறுமுகவன் முன்னொருசார்
வந்து முதுமா மதக்களிற்றுத்—தந்தமொற்றப்
பின்னொருசார் வந்து பிடியிருகோ ணேன்றநின்றான்
மன்னடுவே தூணமென வாய்ந்து. (௭௦)

கந்தனுஞ் செவ்வேள் கடவுட் களிறுதனை
வந்தனைசெய் தேத்தி வழிவிட்டுத்—தந்திடையென்
கன்னியையோர் காவிற் கலந்து கருணைசெய்து
முன்னுருவங் காட்டினனே முன். (௭௧)

பன்னிருதிண் டோளும் பகர்வதனை மோராறுங்
கொன்னவில்லை வேன்முதலாங் கூர்படையு—முன்னரிய
பொன்னூர் மயிலுமாப் பொற்பார் புனக்குறவர்
மின்னாள்கண் காணநின்றான் வேள். (௭௨)

ஐயன் றிருவுருக்கண் டாராத காதலொடு
மெய்யன்பிற் போற்றிமின்னாள் வேலவரே—செய்யெ
னினைதருமாக் குற்றமெலா மின்னே தணிந்தே
யெனையாண்டு கொள்ளுமென்றா ளிங்கு. (௭௩)

உம்மைதனின் மாண்மகளீ யொப்பி னமையனைய
வம்மருன்னர் நோற்றா யதனாலே—யிம்மை
யெழில்கொணினை யெய்தினா மென்றணங்கு தன்னைத்
தழுவி யருள்புரிந்தான் றான். (௭௪)

எங்க ளிறைவ னிறைவி தனைநோக்கி
யுங்கள் புனத்துறைய வுற்றிடுதி—யங்கண்மா
மங்கைநல்லா யாரும் வருவோ மெனநவில
நங்கைவிடை கொண்டுசென்றா ளன்கு. (௭௫)

தேங்குபுகழ் வள்ளி தினைப்புனத்து ளேகியே
யாங்க ளிருக்க வயற்புனத்தார்—பாங்கிவந்து
சிறடிக டாழ்ந்துமனஞ் செப்பொழுக்கஞ் செய்கைமுற்றும்
வேறுறுதல் கண்டாள் வியந்து. (௭௬)

இந்தப் புனமழிய வெங்குற்றாய் செப்புதியென்
றந்தத் தெரிவை யறையவெள்கிப்—பைந்தொடிதா
னப்புறமே யொண்சுனைநீ ராடவே போந்தனளென்
வெப்புறுமா நீரினென்றாள் வேர்த்து. (௭௭)

தானைக்கணை யாமல்வேற் றுனை சிவப்பமெய்
மேனித் திலத்தின் வியர்வரும்ப—மானே
தினையருவிச் சாரற் சிலம்பினீ தோய்ந்த
சுனையெங் குளதென்றாள் சூழ்ந்து. (௭௮)

செப்பு மிகுளை தனைச் சீற்றமுற நோக்கியே
யொப்பி லனை யாயுன்னை யுட்கொண்டேன்—றப்புமொழி
சொற்றாப் கொடியையெனச் சொல்லாடு மெல்லியில்வே
ளுற்றானோர் வேடனென வோர்ந்து. (௭௯)

காந்த ணிகர்கரமுங் கந்தி நிகர்களமு
மேய்ந்த வெழில்குடிகொ ளீர்வனையீ—ராந்தகவி
னூந்துகணை யோடுநெய்த்தோ ரோடவோ ரும்பலிவண்
வுந்ததுவோ சொல்லிரென்றான் மன். (௮௦)

வேழமுத லானவினும் வேணிற்ப நேருமக்காய்
வாழுநருக் கோதலன்றி மற்றுமெது—வேழையே
மூன்று னெதிர்ந்து முகநோக்கிக் கூறுவதே
னென்று னிகுளை யினிது. (௮௧)

ஐயர்தாம் வேட்டைவந் தாட றினைப்புனத்துத்
தையருன் காத்தல் சாதமோ—வெய்யபுன்னெய்
வேட்டுவர்தங் கோலமொத்த மேவிருவர் மையறனைக்
காட்டிடுமென் றேமதித்தாள் கண். (௮௨)

மனத்திலிவை யுன்னியே மன்றுணைவி மற்றைப்
புனத்தடைந்து வைவினவப் போது—சினத்த
கரிவெய் தனமென்ற காளைபோய் மாதே
பரிவொடுகே ளென்றுசொல்வன் பாங்கு. (௮௩)

நேசமுறு சேவீரு நீங்க ளெனக்குமக்கே
யாசையுள நல்குவனு மார்பணிக—ளாசின்றி
முற்றும் புரிமவன் முனியா தருளுமென்று
னுற்ற தலைவ னுகந்து. (௮௪)

அண்ணலுரை தேர்ந்திகுளை யையர் திருவளத்தி
னெண்ணமிதோ வெங்கிளைக்கோ ரென்னிழுக்கு—கண்ணவோ
வந்தவெதயின் பேதை மடமாதை வெஃகுவரோ
வந்தகையோ ரென்று னயர்ந்து. (௮௫)

நாரணமா னல்கமிர்தை நல்லெயினர் செய்தவத்தை
யோரணவும் பெண்ணரசை யெற்கருள்செ—யாரணங்கைப்
பேதையென் றோதுவதே பேதைமை யென்றனன்மா
மேதையே மெய்வடிவாம் வேள். (௮௬)

என்றிறைவன் கூறுதலு மேந்திழையிங் கண்காவற்
குன்றர் வருவார் கொடியரன்று—மொன்றுமெண்ணூர்
காண்பரோ லெம்முயிரைக் காதுவர்நின் றுவதென்
மாண்புடையீர் போமென்றாள் வாழ்ந்து. (௮௭)

சேலனைய கண்ணாய் திருவொடெனைக் கூட்டாயே
லேல வொருகிழியி லீர்வளைதன்—கோலமது
தீட்டிமட லேறிநுந்தஞ் சீறூர்த் தெருவதனி
லோட்டுவனு னுளையென்று னுற்று. (௮௮)

ஆதிசொற்கேட் டாந்துணைவி யஞ்சியே யையருக்கு
நீதி யலமட லூர் நீதனீர்—மாதவியின்
மன்றுருமந் தன்னின் மறைந்திருமென் றின்றருளே
னென் றுமறைந்து சென்று னினிது. (௮௯)

அம்மாத வித்துருமத் தம்மா னுறப்பாங்கி
செம்மான் மகளுள்ளந் தேற்றியொளிர்—மெய்ம்மாச்
சிறைமயில்க ளாடுபுனஞ் சென்றுகொடு போனு
னறைமலர்ப்பூம் பொங்கரின்க ணன்கு. (௯0)

நிற்றலைவி நீவேய் நறும்பூக் கொடுவருவே
னிற்றியிவணென் றிருத்தி னேர்சென்றான்—சிற்றிடையா
ளங்கணிற்பக் கண்டுமகிழ்ந் தாறுமுகன் றோற்றினன்முற்
றுங்கவுரு வோடெதிர்ந்தான் சூழ்ந்து. (௯௧)

வடுத்தடங்கண் வள்ளியெங்கோன் மன்றான் வணங்க
வெடுத்தவனைப் புல்லியின்ப மெய்திச்—சுடர்த்தொடியே
யுங்கைபிறர் நாடுவர்வந் தூர்க்கே குதிநானே
வந்திடுவோ மென்றுசென்றான் வாய்ந்து. (௯௨)

போந்தபினக் காவகன்று பூவைவரப் பூவையறற்
கூந்தறனிற் சூட்டிக் கொடுசெல்ல—வாந்தகைமை
சாற்றிகுனை யோடுநங்கை சாரற் றினைப்புனம்போய்ப்
போற்றி யிருந்தாள் புலர்ந்து. (௯௩)

புனமருவேர் வள்ளி புலர்ந்தே யிருப்ப
வனநடையே யன்று ளளிக்குந்—தினையி
னிருங்குரல்க ளின்றுமுற்றி யேவிளைந்த வேட
ரொருங்கு வந்தகூடினு ருற்று. (௯௪)

குன்றுறைவா ராருங் கொடிச்சி தினைநோக்கித்
தன்று தினை விளைந்த தூங்காமே—யின்றளவும்
போற்றி வருந்தினுய் போயினியுன் புல்லிலெனுச்
சாற்றி விடுத்தார் தக. (௯௫)

குறவர் மொழிந்தசெவி கொண்டணங்கு வைஃவ
லுறுபுன் னுழைந்ததுபோ லுள்ள—மறுகியே
மற்றவ் வயினீங்கி வாழ்புன் குடில்சென்று
ளற்றுணையுந் தானு நலிந்து. (௯௬)

மானினத்தை மாமயிலை மற்றவற்றை நோக்கியாம்
போனசெயல் வேட்குப் புகலீரெனுத்—தானிரங்கிப்
பூவைபோய்ப் புன்குடிலில் புக்குள்ளம் வேறாகி
யேவரொடும் பேசிலளன் பேய்ந்து. (௯௭)

அந்தவம யஞ்செவிலி யன்னைமகட் பாராவேர்
நந்தவுரு வேறாய் நலையுளக்கு—வந்தவகை
யென்னெனவற் பார வியம்பிச் சினமெய்தி
யன்னவளை யிற்செறித்தா ராங்கு. (௯௮)

பின்னனையாள் வேலவனை மேவிப் பிரிந்தமையா
லின்னதன்மை யெய்தினளென் றெண்ணாமே—யன்னவனை
யீண்டித் திருவேகர்வா ரேர்மலைவாழ் னூர்சொலாந்
தீண்டிற் றெனநவின்றார் தேர்ந்து. (௯௯)

தந்தைதம ராதிசவரீர் பிறரீண்டிச்
சிந்தைதளர்ந் தம்மின் செயனோக்கிக்—கந்தற்
கறிமுதியா னோடு மவிர்முருகற் கூவி
வெறியயர் வித்தார் விரைந்து. (௧௦௦)

வெறியயர்போ தார்வேலன் மேல்வந்து தோன்றிப்
பிறிதொன்றன் றூற்றனியாப் பேதை—யுறைபுனத்திற்
றீண்டினாநம் மூண்மலைச்சீர் செய்யினிடர் தீருமென்றே
யாண்டகைவேள் சொற்றா னமர்ந்து. (௧௦௧)

குறிப்புடனோள் வேலண்ணல் கூறுகன்ன மூல
நெறிப்படவத் தெய்வமின்மா னீங்கி—முறைப்படவே
யார்தரவேர் வேளை யகத்துன்னி யாங்கேசேர்
நேர்துமெனத் தாய்துதித்தா ணேர்ந்து. (௧௦௨)

மனையிலம்மை வைக வனசார்கள் செவ்வித்
தினையரிந்து கொண்டுகுடி சென்றார்—புனையிழையை
காணான்புலம்பிவேள் கீர்மஞ்ஞை வெற்பாதி
பேணா வினவும் பெரிது. (௧௦௩)

வாடினான் சோர்ந்தான் வருந்தினன்மை யற்கெல்லை
கூடினான் குற்றடியின் கூர்சுவடு—நாடினா
னேர்முருக னன்யாமத் தேகிச் சிறுகுடிம
னூர்குரம்பை போய்நின்றா னங்கு. (௧௦௪)

பாங்கிகுகற் கண்டு பணிந்துநீ கங்குற்போ
தீங்குறலொல் லாதணங்கு மேங்கினா—ணீங்களிங்கண்
கூட விடமரிது கோதைதனைக் கொண்டகறீர்
நாட்டிக வென்றா ணயந்து. (௧௦௫)

என்றிவையின் கூறி யிறையை நிறுவிப்போய்த்
தன்றுணையைச் சார்ந்து தலைவரிவ—ணுன்றனையே
வவ்விடுவான் சென்றார் வருதியெனச் சீரிஃதென்
றெவ்வியொருப் பாடுற்றா ளோர்ந்து. (௧௦௬)

தாய்துயிலுந் தங்க டமர்துயிலுந் துஞ்சாத
நாய்துயிலு மூர்துயிலு நன்கறிந்து—பேய்துயில்கொள்
யாமத் திருளை யெழிலணங்கைக் கொண்டுசென்று
சேமத் தனத்தினுய்த்தா டேர்ந்து. (௧௦௭)

கந்தபிரான் றன்னையெழிற் கன்னியெதிர் தந்திறைஞ்ச
நந்தெயினர் சேரியின்க ணையேற்கா—விந்தமலர்
நற்பதங்கள் கன்ற நடப்பதே யென்றிரங்கி
யற்பிற் றொழுதுநின்றா ளாங்கு. (௧௦௮)

பின்னிற்ப நற்பாங்கி வேடன் முகநோக்கிக்
கொன்னெயினர் காணிற் கொடுமைசெய்து—மின்னனை
மெய்யடையா ரூர்க்கிவட்கொண் டேகியளித் தாளுமெனக்
கையடையா நேர்ந்தாள் களித்து. (௧௦௯)

நின்றிடையை வேள்கரத்துத் தந்திருவை தானிற்ப
நந்தருள்செய் தேந்திழைநீ நன்றெம்பாற்—சிந்தையன்பில்
வைத்த கருணை மறக்கலம்யா மென்றான்
மைத்த மிடற்றான் மகன். (௧௧௦)

மையார் தடங்கண்ணாள் வள்ளி தனைவணங்கி
மெய்யாரப் புல்லியன்னாய் வெய்துசெல்லென்—றையாரு
மையனொடு கூட்டி யவர்விடுப்ப மீண்டுபுக்காள்
வெய்ய குரம்பை விரைந்து. (௧௧௧)

செங்கதிர்வே லண்ண றிருவுடனே நள்ளிருளி
லங்ககன்று போயோ ரவிர்காவிற்—றங்குமெல்லை
வைகறையாம் போதுசெல மன்றேவி துஞ்சலொரீஇ
மெய்துணுக்க முற்றெழுந்தாள் வேர்த்து. (௧௧௨)

காத லுறுமகளைக் காண்கிலளாய் நாடியெங்குங்
கேதமிலாப் பாங்கிதனைக் கேட்பவல்லாம்—போதிற்
சுரிகுழலு நானுந் துயின்றமைதா னுண்டு
தெரிகிலன்மற் றன்னையென்றா டேர்ந்து. (௧௧௩)

தம்மகளைக் காணாமை தாய்வந்து கூறவினைச்
செம்மறொரு மந்து செயிர்த்துநனி—நம்மனையின்
காவலிகந் தீர்வளையைக் கைக்கொடுசென் றானொருவ
னேவனோ வென்றா னினைந்து. (௧௧௪)

இன்ன புகன்றுதந்தை யெல்வாண் மருங்கசைத்துக்
கொன்னவில்வில் கோலேந்திக் கோற்றொடியா—மின்னைக்
கவர்கள்வ னுற்றவிடங் காண்பனெனச் செல்ல
வவனெயினர் தேர்ந்தா ரது. (௧௧௫)

வேடரெலா மீண்டி விரைந்துபோய் வேந்தனொடு
கூடி யிரலை குறித்தநெறி—தேடினர்சூழ்
பூக்கினர்கா னாடிப் புலம்புக் கடிச்சுவடு
நோக்கினடை தந்தார் நனித்து. (௧௧௬)

இங்கனமன் வேடுவரோ டேய்ந்துசெலப் பாங்கரிலோர்
பொங்கர் தனிற்கரவிற் போந்தநங்கை—யங்கணந்தேர்ந்
தஞ்சி யறுமுகவ னந்தாண் மலர்வீழ்ந்து
நெஞ்சினைந்து சொல்வா ணெடிது. (௧௧௭)

கோலொடுவில் வாண்மழுவாள் குந்தமுத லேற்றெறிவ
ரேல நமைத்துருவி யேகியிந்தச்—சோலையின்பா
லெய்திவந்தா லச்சமுற்ற தென்சிந்தை யென்கொலினிச்
செய்வ தறைதியென்று டேர்ந்து. (௧௧௮)

வருந்தலைநீ வாழிநல்லாய் மால்வரைவெஞ் சூர
னுரந்துளைத்த வேலுளதும் மோர்போர்—விரைந்துநனி
யாற்றவரின் வீட்டுதூர மன்னதனை நோக்கியிரு
கோற்றொடிநம் பின்னென்றான் கோ. (௧௧௯)

குறத்திருமி னின்னவினுய்க் கூரயில்வேற் காளை
புறத்தில் வரக்குறுகிப் புக்கத்—திறத்தைபுற்று
நோக்கிவெகுண் டோலை நோன்மை யுறுபுளிஞ
மாக்கள் வளைந்துகொண்டார் வந்து. (௧௨௦)

குறவர்தங் கோமான் கொடுமெயினர் யாரு
மறிகடல்போ லார்த்தெறுழ்வில் வாங்கி—யெறிசுடரைக்
கார்மறைத்துப் பெய்தாங்குக் காண்ட முறைமுறைநு
யோர்குகனைச் சூழ்ந்துகொண்டா ருற்று. (௧௨௧)

ஒட்டலராய்ச் சூழ்ந்தங் குடன்றுசமர் செய்துவெய்யோர்
விட்டவெங்கோன் மென்மலரின் வித்தகன்மேற்—பட்டிடலு
முட்டியங்கி மாதுநம்மே லுய்த்தவரை வேலினின்னே
யட்டிடவே வேண்டுமென்று னாங்கு. (௧௨௨)

என்றிவையோர் மாதுரைப்ப வெங்கையரு ளாற்பாங்கர்
நின்றகொடிச் சேவ னிமிர்ந்தார்ப்பக்—குன்றவர்த
மாண்டகையு மைந்தருமற் றுருமே பொன்றினராய்
மாண்டவனி மேல்விழுந்தார் மற்று. (௧௨௩)

தந்தைதமர் வீழ்ந்திறந்த தன்மைகண்டு வள்ளியம்மை
சிந்தை பதைத்திரங்கச் செங்கதிர்வேற்—கந்தன்
றுணைவியன்பு காண்பான் றுருமமகன் றேகப்
பிணைமகளு மேசென்றாள் பின். (௧௨௪)

செல்லவே நாரதப்பேர்ச் சீர்முனிவ னோர்வந்து
வல்லிகுகற் சூழ்ந்துசெயல் வாய்ந்தவெலாஞ்—சொல்லெனவே
டந்திடையைக் காண்டொட்டுத் தானெயினர் தம்மையட்டு
வந்தளவுஞ் சொற்றான் மகிழ்ந்து. (௧௨௫)

பெற்றாங்கை தன்னைப் பிறவா முறவினரைச்
செற்றகற்றிச் சீர்த்தவருள் செய்யாமற்—பொற்றொடியைக்
கொண்டு வாற்றகுமோ கோமா னெனமுனிவ
னெண்டலைகையஃ தாமென்று னேய்ந்து. (௧௨௬)

கம்மே லெழுபொழிலிற் கந்தவேண் மீண்டருளி
யம்மே வணங்கினைப்பார்த் தார்ப்பினொடு—நம்மேற்
பழிப்படுவெம் போராற்றிப் பட்டகிளை யெல்லா
மெழுப்புதிநீயென்று னினிது. (௧௨௭)

சீருயிருற்கள் சிந்தித் தெழுவிழுந்த நங்கேளிர்
யாரு மெழுதி ரெனவருளப்—பாரின்கட்
டுஞ்சுகின்றோர் தொல்லுணர்வு தோன்றவெழல் போற்றமரோ
டஞ்சவார் கோனெழுந்தா னங்கு. (௧௨௮)

எழுமமயத் தெய்வபெருமா னின்கருணை வெள்ளம்
பொழிமுகமோர் மூவிரண்டும் பொற்றோட்—கெழுவரையி
னாறுமயின் முற்படையு மாகியுருக் காட்டவன்னார்
வீறுமலர்த் தாள்பணிந்தார் வீழ்ந்து. (௧௨௯)

ஆறெயினர் சேரி யளித்திடுநீ யேயெங்கள்
சாரிகையை வெளவிக் கரவிருஞ்—சீரழித்தே
தீயபழி நாட்டினையீன் செல்வர் கொளவிடுந்தைத்
தாயருத்தி னார்தடுப்பர் சார்ந்து. (௧௩௦)

ஆங்கதுதா னிற்க வணங்கைவிழை வான்வெளவி
நாங்களுண ராவண்ண நங்காவ—னீங்கியெந்தா
யொல்லை யிவட்கொணர்ந்தா யூர்க்கேகி வேட்டனன்முன்
செல்லுதிநின் னூர்க்கென்றார் தேர்ந்து. (௧௩௧)

யாமன் முதலோர்சொன் மன்றன் மொழிக்கிசைந்தே
கோமனருள் செய்தனையுங் கொண்டிசையாழ்த்—தூமுனிவன்
றன்னொடுபூங் காநீங்கித் தாண்மலர்க ணோவவரை
மன்னெடுஞ்சீ றூர்புக்கான் வாய்ந்து. (௧௩௨)

தந்தை யொடுதமருஞ் சண்முகன்பாங் கேகிமகிழ்
சிந்தையுற நோக்கிச் சிலையினரைக்—கந்தனே
நந்த மனைக்கவர்ந்தா னம்மொழியாற் றன்மணப்ப
வந்தனனீங் கென்றார் மகிழ்ந்து. (௧௩௩)

செப்பவர்சொற் கேட்டுச் சிறுகுடியின் மேவுற்றோ
ரொப்பில் சினநா னுவகையுற்று—நிற்பமன் னூர்த்
தன்னகத்திற் சண்முகனைத் தாழ்குழலோ டெய்த்ததண்மேன்
மன்ன விருத்தினன் மற்று. (௧௩௪

அன்னபோ தாயிருதோ ளண்ணலய லாரணங்கை
மன்னருளி னேருக்க மருவெயினை—மின்னனையார்
செய்கோல நீங்கிமுன்னைத் தெய்வதமாக் கோலமுற்ற
தெய்கோல் விழியருட்க வேய்ந்து. (௧௫௫)

தந்தையொடு தாயுந் தமருஞ் செவிலியுமோர்
நந்து மிருளையுட னங்கையருஞ்—சந்த
விருந்தமகள் கோலங்கண் டிம்மினுற்ற தெம்மாற்
பெருந்தவமே யென்றார் பெரிது. (௧௫௬)

அந்தநல்ல வேலைதனி லன்பா ரிறவுளர்கோன்
கந்தபிரான் பாணியின்மின் கையைநல்கி—நந்தவமா
மாதை நயப்பினின்று நன்கீந் தனன்கொள்கென்
றோதுபுனற் றாரையுய்த்தா னுற்று. (௧௫௭)

நற்றவத்தின் மாண்டசீர் நாரதனக் காலைதனிற்
கொற்றமுறு வேலோன் குறிப்பினங்கி—மற்றை
யறைகலனுந் தந்துமண மார்சடங்கு நாடி
மறைவிதியிற் செய்தான் மகிழ்ந்து. (௧௫௮)

அந்த வமயத் தமரண்டர் சூழவிண்ணிற்
றந்திடையோ டுற்றுமணந் தான்கண்டு—நந்தருள்செய்
தங்கனிற்ப மான்முதலோ ராய்மலர்தூ யேத்தினார்
புங்கவனை யன்பு புரிந்து. (௧௫௯)

அறுமுகமா வள்ள லதுநோக்கிச் சீறா
ரிறைபுமுனை ராவண்ண மீன்றோர்—நறைமலர்த்தாள்
கைதொழுதே யேனையர்க்குங் காண்முறையிற் கூர்ந்தவருள்
செய்தனன்மா வோகை சிறந்து. (௧௬௦)

அங்கந்த வேலை யயனு மரியோடு ·
மங்கையொரு பாகன் மறைந்தேகத்—துங்கமுனி
செய்த சடங்குமுற்றத் தேன்மொழியோ டத்தனைத்தா
னுய்திறத்திற் போற்றினு னுற்று. (௧௬௧)

மற்றந்த வேலைதனின் மாதுலனோர் வள்ளிதனைக்
கொற்றவேல் வேண்மணஞ்செய் கோலங்கண்—டுற்றகண்க
டம்மா லுறுவபெற்றேன் றுனென்றான் கோனுவகை
யம்மா பெரிதறைவா ரார். (௧௬௨)

குன்றங் குலவுங் குறவர் குலமகளிர்
மன்றன் மருமகனு மன்மகளு—மென்று
மிலகுமின்னே போல்வாழ்க வென்றுசி கூறி
மலரறுகு தூர்த்தார் மகிழ்ந்து. (௧௬௩)

செந்தினைமா தேனந் செழுங்கனிக ளங்காய்கள்
கந்தம் பிறவும் கலத்திலிட்டுப்—பைந்தொடியும்
வீறுடைய நீயு மிசைதியென வெவ்வெயினர்
கூறவருள் செய்தான் குகன். (௧௫௬)

வில்லெயினர் காதலியும் வித்தகனுங் காதலனு
மில்லுணவு துய்த்தா ரினைத்திடியல்—குல்லையந்தார்
மாயனைய ளாகியும்பர் மாணவர்பான் மற்றிருபா
லாயவைபா லெங்குமுள்ள தார்ந்து. (௧௫௭)

அனையபோ தாறிருதோ ளண்ணலெழுந் தாங்கே
தனையயில்வான் வில்வேந்தை நோக்கி—வனிதையுடன்
சென்றியாஞ் சீரார் செருத்தணிகை வெற்புறைது
மென்றனன் றென்றிசைந்தா னேய்ந்து. (௧௫௮)

தாய்செவிலி பாங்கியெழிற் றையறனை நோக்கிவிற
லெய்வான்பின் செல்லுதியோ வென்றுதழீஇ—யாய்தருசீர்
நந்திபல் லாசி நவிலவே னோடேகச்
சிந்தைதனிற் கொண்டா டிரு. (௧௫௯)

தேவியுட னங்ககன்று சேய்குறவர் காவலநகூடிக்
கோவியனற் சீர்த்தி கொளச்செலுத்தி—மேவுசெனை
வாங்கிருத்தி வள்ளி யசலமிகந் தந்தணிகை
யோங்கறனைச் சார்ந்தா னுகந்து. (௧௬௦)

செச்சையணி சேந்தன் செருத்தணிமா வெற்பினும்பர்
தச்சன்மூன் றாற்று தனிநகர்புக்—கிச்சகத்தி
லாருயிர்கள் யாவுமுய்ய லங்குறைவர் நங்கையொடு
சீரமர வீற்றிருந்தான் றேர்ந்து. (௧௬௧)

அந்த வமயத் தவிர்வள்ளி நாயகிவேற
கந்தவேள் காமர் கழல்பணியா—விந்தவெற்பின்
மன்னியற்கை யாவும் வகுத்தியெனப் பேரருளி
னின்னன நன்கோது மிறை. (௧௬௨)

சென்மலைநேர் வெஞ்சூர்ச் செருத்தொழிலி ரேறுடையினர்
வன்மலினும் யாந்தணிந்திவ் வாயுறலான்—மின்செய்
செருத்தணியென் றோர்நாமஞ் செப்பிடவெய் திற்றே
திருத்தகுசீர் மேவிச் சிலம்பு. (௧௬௩)

மன்றனைவி பூசை மகிழ்ந்தவனோ டசனொர்மா
நன்றமருங் காஞ்சி நகரனுக—னின்றிடலா
லந்தமுற வேசொல்ல லாந்தகைத்தன் றேர்குடிகொ
ளிந்தவரைத் தூய்மை யினிது. (௧௬௪

நகரத்துட் காஞ்சி நகர்சிறக்கு மாபோற்
சிகரத்து ளித்தணிகை சீர்த்த—தகமுகந்தே
கோடியம்பிக் கூர்வேய்ங் குழலூதி யாழிசைத்துப்
பாடிநன்ன ராடுதுமிப் பால். (௧௬௫)

மந்தரமா மேரு வரைகயிலை யாதியைப்போ
லிந்தவெற்பி லோகை யெமக்குண்டே—யந்தார்சோன்
வைகலுமே சாத்துதற்கிம் மன்சுனையிற் காவிமூன்
றெய்துறவே வைத்தா னெமக்கு. (௧௬௬)

காலையிலோர் பூவெங் கதிருச் சியிலோர்பூ
மாலையிலோர் பூவிவ் வரையின்மே—னீலமூன்
றென்று மலரு மிறும்பூ துடைத்தெனினிக்
குன்றின்சீ ராருரைப்பார் கூர்ந்து. (௧௬௭)

இந்த வரைதொழுவோ ரெய்ந்த பவமேகுஞ்
சிந்தையினன் போடிச் சிலம்பிற்போய்—முந்தநின்ற
விச்சுனையின் மூழ்கிவந்தே யெம்மை வழிபட்டோர்
மெச்சுபதம் வாழ்வார் விழைந்து. (௧௬௮)

அஞ்சுவைக லிந்த வசலமடைந் தெம்மடிக
டஞ்சமென வுன்னியே தாழ்தவத்தோர்—நெஞ்சமதி
னுடுபல போக நனிசிறப்பி னெஞ்சலிலோர்
வீடுபே றுற்றிருப்பர் வேட்டு. (௧௬௯)

தேவ ரெனினுந் திகழ்முனிவ ரேனுமற்
றேவ ரெனினுமிவ்வெற் பேய்ந்துதொழார்—காவரங்க
டம்மிற் கடையரே தம்பவங்க டீர்தருமோ
வம்மவலஞ் செய்யினும்பா ரார்ந்து. (௧௭௦)

பாதகஞ்செய் தாரேனும் பல்பவஞ்செய் வாரேனு
மாதரங்கொண் டேதணிகை யார்வரே—லோதவர்தாஞ்
சேவிற் பொலியயன்மா றேவரினு மேதக்கோர்
யாவற் றினுமிக்கோ ரீங்கு. (௧௭௧)

உற்பலமா வெற்புறைவோ ரோர்தருமஞ் செய்யிலது
பற்பலவா யோங்கும் பவஞ்செய்தாற்—சிற்பமதா
யொன்றதாய்த் தேய்ந்திடுமிங் குன்னிதன்றி யற்புதங்க
டுன்றனந்த கோடியுண்டு சூழ்ந்து. (௧௬௨)

என்றிவைவேள் கூற வெஃகினர்தம் மின்வினவி
நன்றென் றுவகையுற்று நானிலத்தார்—குன்றிற்
சிறந்தவிந்த வெற்பின் றிறனின் னருளா
லறிந்துய்ந்தே னென்று ளமர்ந்து. (௧௬௩)

இந்த வரையொருசா ரீரா றுதோளிறைமான்
றந்த வணங்கரசுந் தானுமா—னைந்துருவி
லோங்குருவொன் றாகமத்தா றுய்த்தருச்சித் தேவேண்டி
யாங்கருளும் பெற்றா னமர்ந்து. (௧௬௪)

அருத்தியொடு சென்றா னானைவழி பட்டாங்
கொருத்தியுடன் வைகியெங்கோ னோர்நா—டிருத்தணிகைச்
சந்தவெற்பி னின்றே தயங்குவெள்ளி மால்வரைப்பாற்
கந்தவெற்பிற் சென்றான் களித்து. (௧௬௫)

கந்தவெற்பிற் சென்றினவல் காய்கதிர்வீ மானமொரீஇ
வெந்தகைய பூதர் வியந்தேத்த—வந்தளிபோ
யானைமகள் வாழு மெழின்மந் திரம்புக்கான்
மானைமக ளோடு மகிழ்ந்து. (௧௬௬)

சைவத் தனிமுதற்சேய் தன்வரவு நோக்கியே
தெய்வப் பிடிவந்து சேவிக்க—வைதி
னனியார மார்புறவே னன்றெடுத்துப் புல்லித்
தனியார் துயர்தீர்த்தான் றான். (௧௬௭)

அன்னபொழு தங்குவள்ளி யண்டர்கோ னாரணங்கு
பொன்னடிக டாழப் புரிந்தெடுத்து—மின்னனையாய்
துற்ற தமியளாய்த் துன்னிடுவேற் கோர்துணையி
னுற்றவா நன்றென்று ளோர்ந்து. (௧௬௮)

செங்கதிர்வே லண்ண றிருவனையா மாதரொடு
வெங்கணரிப் பீடிகைமேல் வீற்றிருந்தா—னங்கமர்ந்த
சாலையிப மாதவளைக் கண்ணுற் றிவள்வரவை
யேல வுரைத்தியென்று ளிங்கு. (௧௬௯)

ஏண்டருமால் பானீ ரிருவருமே தோன்றினீர்
யாண்டொருமுந் நான்களவு மெம்மொழிற்றோள்—வேண்டிநின்றே
யொண்மா தவம்புரிந்தீ ரும்மையெய்திச் சேருதும்யாம்
விண்பா ருறுதிரொன்றா மேல். (௧௭0)

சொன்ன முறையினையே தூக்கி யிருவருளு
முன்ன மருவியசீ மொய்ம்புடைய—பொன்னகராண்
மன்னன் மகளாய் வளர்ந்தா யதுபோதி
லுன்னை மணந்தா ருவந்து. (௧௭௧)

ஏக்கிளர்கண் மாது னிளையளிவள் சொல்விளைவு
தூக்கியியன் றீமூழ்கித் தொல்வடிவ—நீக்கியே
யுள்ளிற் றிகழுருவத் தோடெழீஇ வள்ளிவெற்பிற்
றெள்ளிதினோற் றங்கிருந்தா டோர்ந்து. (௧௭௨)

சென்னிலவவ் வெற்பிற் சிவமுனிவ னோற்புழியோர்
பொன்னினொளிர் மானொன்று போந்துலவ—வன்னதனைக்
காதலொடு நோக்கவன்றன் கர்ப்பமது மேவவிந்த
மாதக் கருவிலுற்றாள் வாய்ந்து. (௧௭௩)

மானிவ் வணங்கை வயிற்றினிடை தாங்கியே
யானதோர் வள்ளி யகழ்பயம்பிற்—றானளித்துப்
போகவங்குக் கானவர்கோன் பூவையுடன் கண்டெடுத்தே
யேகிவள்ளி யென்றனன்பே ரேய்ந்து. (௧௭௪)

மன்னெனயினர் மாதாய் வளருமெல்லை யாமவள்பாற்
றன்னியும்வேட் கையுரைத்துத் துன்புற்றும்—பன்னியுஞ்சீர்
மாயைபுரிந் தோர்வனத்திம் மாதைகென்னல் வேடர்நக்க
வேயமணஞ் செய்தே யினிது. (௧௭௫)

அங்க னகன்றிவளோ டார்தெய்வக் குன்றகம்போய்த்
தங்கியோர் சில்பகன்மைத் தாழ்குழலா—யிங்குவந்தே
மென்றிவைவேல்வீர னியம்பவிய மாதினாய்
நன்றெனவே யொன்றுசொல்லா ளன்கு. (௧௭௬)

தொல்லையின் மாயவன்பாற் றோன்றிவளு நானுமிகந்
தெல்லையில் கால மிருந்தேமை—யொல்லையி
லம்மா விவண்கூட்டு னுண்டகைக்கி யாம்புரியுங்
கைம்மா றிலையென்றாள் காண். (௧௭௭)

மான்றனையை யானை மகள்சொல் வினவிமுன்னாள்
யான்றங்கை யாகுநினக் கீதலினஞ்—ஞான்று
மிடைந்தே யிளையளாய் மேவியுய்ந்தே னின்னை
யடைந்தே னளித்தியென்றா ளாங்கு. (௧௭௮)

மன்றற் குறமகளிம் மாற்ற நவின்றுதெய்வை
தன்றிருத்தா டாழத் தழுவிக்கொண்—டென்றுணையு
மற்கரிய கண்டன்சே யாருளு நான்பெற்றே
னெற்கரிய தேதென்றா ளிங்கு. (௧௭௯)

இந்திரன்றன் மாது மெயினர்தம் மாதுமிவ்வா
றந்தரமின் றன்பி னளவளாய்ச்—சிந்தையுயிர்
செய்கைசிறப் பொன்றாய்த் திகழ்மணமும் பூவும்போ
லுய்கவுல கொத்திருந்தா ரூற்று. (௧௮௦)

பாலுடனே தேன்கலந்த பான்மையென யானைமான்
சால வுதவு தனையமா—லேலவே
போதவழி பாடியற்றிப் போற்றவொளிர் வேற்றடக்கை
நாதனங்கண் வீற்றிருந்தா னன்கு. (௧௮௧)

மாலவுண ராழுருப்ப மாயக் ககனமுறு
தால நனிதழைப்பச் சைவமல்கச்—சால
விழையவிரு மஞ்ஞை மிளிர்வே லருண்மா
மழைபொழியு மென்று மகிழ்ந்து. (௧௮௨)

சேவலும்வா மான்றேருஞ் செய்யமணித் தோகையுஞ்சீர்
மேவு தகருமொளிர் வேலுமற்ற—யாவுமண்ண
லூடுபணி நன்கியற்றி நற்கோவின் முற்கோலி
மாடுநணி வீற்றிருந்த வாய்ந்து. (௧௮௩)

ஆறிருதோள் வாழ்கவரு ளாறுமுகம் வாழ்கவெற்பைக்
கூறிடுவேல் வாழ்க கொடிவாழ்க—வேறிடுமோ
வீரமயில் வாழ்கவிரு மெல்லியர்கள் வாழ்கவன்பார்
சீரடியர் வாழ்க சிறந்து. (௧௮௪)

தியங்குறுசொன் மோனை தளையெதுகை நாடி
மயங்குறுபோ தென்றன் மனத்துள்—வயங்கறிவாய்த்
தோன்றாமை தோற்றுவித்த தோன்றறன்சீர்த் தொல்காதை
சான்றோரே சொற்றே னயந்து. (௧௮௫)

கொற்றவருள் கூர்சீர்க் குமரவேண் மாக்கதையைச்
சொற்றவருஞ் சூழ்குநருந் தோமறவே—கற்றவருங்
கற்க முயல்பவருங் காதலொடு கேட்பவரு
நற்கதியி லெய்துவரே நன்கு. (௧௮௬)

ஒன்று மிரண்டா யொருளிர்மூன்றும் நாலைந்தாய்ப்
பொன்று வுயிர்க்குயிராய்ப் பூரணமாய்—நின்று
னெவன்று னெவர்க்கு மிறைவனு மேத்தி
யவன்று ளடைதுமன்றே யாங்கு. (௧௮௭)

கற்றுணர்ந்தோன் போல்யான்செய் கந்தபுராணவெண்பா
முற்றுணர்ந்தோன் றன்னருளான் முற்றிற்று—மற்றதன்பா
வித்தொகையா மையா யிரத்தறுநூற்றறு
பத்தைந்து நேரிசைவெண் பா.

கூர்வளக்கச் சிக்குமரக் கோட்டக் குமரனருள்
சார்க்கச்சி யப்பசிவா சாரியர்செய்—சீர்கொள்
விருத்தந்தன் கந்த புராணத்திவ் வெண்பாக்
கருத்தன்றி வேறன்று காண்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ. திருவெண்பா ௧௧௫௬

தக்ஷகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ. காண்டம் ஆறுக்குத் திருவெண்பா ௫௬௯௫

கந்தபுராண வெண்பா.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.